

TIISTAI 9. MAALISKUUTA 2010

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

1. Istuntokauden avaaminen

Puhemies. – (ES) Julistan Euroopan parlamentin istuntokauden 2010–2011 avatuksi.

2. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00)

3. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

4. Sisämarkkinoiden tulostaulu - Kuluttajansuoja - SOLVIT (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana erittäin tärkeä yhteiskeskustelu kolmesta sisämarkkinoista ja kuluttajansuojaa koskevasta mietinnöstä:

– Róza Thun Und Hohensteinin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö sisämarkkinoiden tulostaulusta (SEC (2009)/1007 – 2009/21 41 (INI)) (A7-0084/2009) ja

– Anna Hedhin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö kuluttajansuojasta (2009/21 37 (INI)) (A7-0024/2010) ja

– Cristian Silviu Buşoin sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta laatima mietintö tehokkaasta ongelmanratkaisusta sisämarkkinoilla (SOLVIT) (2009/21 38 (INI)) (A7-0027/2010).

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein, esittelijä. – (PL) Olen iloinen voidessani esitellä viime vuoden heinäkuussa laaditun sisämarkkinoiden 19. tulostaulun. Tämä asiakirja osoittaa, että jäsenvaltiot pärjäävät koko ajan paremmin EU:n lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jälleen kerran on saavutettu tavoite – tavoite, jonka valtion ja hallitusten päämiehet itselleen asettivat, että keskimääräinen täytäntöönpanovaje ei ylittäisi yhtä prosenttia. Niiden direktiivien lukumäärä, joita ei ole vielä saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, toisin sanoen, markkinoiden hajanaisuus, on kuitenkin edelleen liian suuri. Kyse on yli sadasta sisämarkkinoista koskevasta direktiivistä. Lisäksi jopa 22 direktiiviä ei ole saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä kaksi vuotta sille asetetun määräajan päättymisen jälkeen. Jäsenvaltioiden on tehtävä vielä enemmän sisämarkkinoiden puolesta, jotta niistä kehittyy jotain, joka on hyödyllistä kaikille eurooppalaisille.

Nyt, kun esittelen tämän mietinnön teille, minulla on käsissäni seuraava tulostaulu, pyöreiden vuosien 20. painos, joka kertoo suuremmasta edistymisestä EU:n lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä. Täytäntöönpanovaje on laskenut 0,7 prosenttiin eli huomattavasti asetettua tavoitetta alemmaksi. Se on kaikkien aikojen paras tulos. Voidaan nähdä hyvin selkeästi, että tähän julkaisuun johtaneella Euroopan komission työllä on liikkeellepaneva vaikutus jäsenvaltioihin. Voimme onnitella komissiota lämpimästi tästä tuottoisasta ja ankarasta työstä.

Toinen hyvä uutinen on se, että markkinoiden hajanaisuus on laskenut kuudesta prosentista viiteen prosenttiin. Yhdessä tai useammassa Euroopan unionin jäsenvaltiossa ei kuitenkaan vielä ole saatettu 74 direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja se tarkoittaa, että esteet, erittäin harmilliset esteet, haittaavat edelleen kansalaisia ja yrittäjiä sisämarkkinoilla. Meidän on poistettava nämä esteet yhdessä.

Sitä varten sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnössä ehdotetaan tiiviimpää yhteistyötä kaikkien saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä yhdessä vastuussa olevien elinten ja sidosryhmien välillä. Ehdotamme, että vuosittain järjestetään sisämarkkinafoorumi eli Simfo, joka kokoaisi EU:n toimielimet yhteen mutta joka kokoaisi myös yhteen jäsenvaltiot, kansallisten parlamenttien jäsenet ja liike-elämän ja

kuluttajien edustajat. Tällainen foorumi on mahdollisuus vaihtaa kokemuksia ja parhaita käytäntöjä EU:n lainsäädännön saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä laatia strategioita vielä edessämme oleviin haasteisiin vastaamiseksi.

Noista harmillisista esteistä eroon pääsemiseksi kehotamme Euroopan komissiota soveltamaan "sisämarkkinatestiä" kaikkeen uuteen EU:n lainsäädäntöön, jotta voidaan varmistaa, että uudet toimet eivät heikennä Euroopan unionin neljää vapautta. On myös erittäin tärkeää antaa kansalaisille selkeää tietoa siitä, miten sisämarkkinat toimivat, ja pidettävä mielessä, että juuri heitä varten sisämarkkinat luotiin 20 vuotta sitten.

Jotta sisämarkkinoiden kehityksestä saadaan täysimääräisempi kuva, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta kehottaa julkistamaan sisämarkkinoiden tulostaulun, SOLVIT-kertomuksen, kansalaisten neuvontapalvelun ja kuluttajamarkkinoiden tulostaulun samanaikaisesti.

Lopuksi haluaisin kiittää kaikkia, jotka ovat tehneet työtä tämän mietinnön parissa, ja pyytää kollegoita äänestämään sen puolesta, koska olen varma, että se johtaa tulevaisuudessa EU:n lainsäädännön nopeampaan ja asianmukaiseen saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksen puitteissa. Sen ansiosta eurooppalaisilla on vähemmän esteitä sisämarkkinoilla, ja tämä on varmasti perustavanlaatuinen asia eurooppalaisen taloutemme ja myös eurooppalaisen identiteettimme kehitykselle.

Anna Hedh, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluaisin aloittaa kiittämällä varjoesittelijöitä ja muita, jotka olivat mukana hyvässä yhteistyössä, josta olemme nauttineet työskennellessämme kuluttajamarkkinoiden tulostaulun parissa. Olen myös mielissäni, että olemme jälleen kerran saaneet aikaan mietinnön, jolla on valtavan enemmistön tuki sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa.

Olen aina korostanut, että EU:ssa on oltava luottavaisia ja tyytyväisiä kuluttajia, jotta sisämarkkinat voivat toimia asianmukaisesti. Siksi oli miellyttävää, että vuonna 2007 saimme komission jäsenen, jonka erityisenä vastuualueena kuluttaja-asiat ovat. Osittain komission jäsenen Kunevan voimakkaan henkilökohtaisen sitoutumisen ja suuren avoimuuden ansiosta kuluttajansuojapolitiikka ja kuluttaja-asiat ovat edenneet. Kuluttajamarkkinoiden tulostaulu on myös komission jäsenen Kunevan työtä.

Siitä huolimatta, että kuluttaja-asioita koskevan vastuun jakaminen kahden komission jäsenen kesken aiheuttaa huolta, toivomme, että tämä työ etenee edelleen ja tuottaa tuloksia ja että keskittyminen kuluttajiin ei heikkene uuden komission takia. Tämä vastuu on itse asiassa nyt vielä suurempi, koska Lissabonin sopimuksen 12 artiklassa todetaan, että kuluttajansuojaa koskevat vaatimukset otetaan huomioon unionin muita politiikkoja ja muuta toimintaa määriteltäessä ja toteutettaessa. Se on tärkeä askel kuluttajille ja se on jotakin, jota en aio sallia kenenkään unohtavan jatkaessani poliittista työtäni.

Pidän kuluttajamarkkinoiden tulostaulun toista painosta erittäin myönteisenä. Tulostaulu on yksi monista välineistä, joita meillä on sisämarkkinoiden parantamiseen, ja mielestäni näkemys, jolle tulostaulu perustuu, on erittäin mielenkiintoinen, sillä se koskee kansalaisten odotuksia ja ongelmia ja koska sillä parannetaan sisämarkkinoita erityisesti kuluttajien kannalta. Tulostaulussa on analysoitu kuluttajamarkkinoita samojen ilmaisimien mukaan kuin aiemmin – eli hinnan, palveluntarjoajan vaihtamisen, turvallisuuden, valitusten ja asiakastytytyväisyyden mukaan.

Lopulta näitä on epäilemättä kehitettävä ja parannettava, ja uusia ilmaisimia on myös otettava mukaan. Mielestäni ne kuitenkin tarjoavat tällä hetkellä riittävän perustan ensisijaisten tavoitteiden määrittämiselle ja päätelmien laatimiselle uusista analyyseista, joita on toteutettava. On uskomattoman tärkeää, että olemme kärsivällisiä ja annamme tulostaululle aikaa kehittyä. Se on edelleen lapsenkengissä.

Toisessa kuluttajamarkkinoiden tulostaulussa olemme muun muassa nähneet selviä viitteitä siitä, että kuluttajilla on palvelujen kanssa enemmän ongelmia kuin tavaroiden kanssa ja että hinnat nousevat harvemmin aloilla, joilla kuluttajat vaihtavat usein palveluntarjoajaa. Rajatylittävä sähköinen kauppa kehittyä myös hitaammin, koska rajaesteet huolestuttavat kuluttajia ja nakertavat heidän luottamustaan. Voimme lisäksi nähdä, että lainsäädännön tehokas soveltaminen ja todelliset oikeussuojamekanismit ovat erittäin merkittäviä, jotta markkinat voivat toimia asianmukaisesti.

Tilastot osoittavat myös, että jäsenvaltioiden välillä on suuria eroja ja että oikeussuojamekanismeissa on parantamisen varaa. Kehotan siksi komissiota seuraamaan kuluttajien kollektiivisia oikeussuojakeinoja koskevaa vihreää kirjaa.

Kuluttajansuojaa koskevien EU:n säännösten tehokas soveltaminen ja valvonta ovat olennaisia, jos kuluttajien luottamusta aiotaan lisätä. Valvonta EU:ssa on kuitenkin kaikkea muuta kuin yhtenäistä, ja tilastojen mukaan

jäsenvaltioiden markkinavalvonnan talousarvioiden ja siinä työskentelevien tarkastajien määrien välillä on suuria eroja. Sekä komission että kansallisten valvontaviranomaisten on siksi lisättävä ponnistuksiaan, jos aiomme saavuttaa tavoitteen hyvän kuluttajansuojan aikaansaamisesta ja sen varmistamisesta, että kuluttajat tuntevat itsensä riittävän luottavaisiksi voidakseen käyttää kaikkia sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia.

On erittäin tärkeää, että vahvistamme mekanismeja markkinoiden valvontaa ja seurantaa varten, jotta kuluttajien luottamusta voidaan lisätä. Kulutus on joka tapauksessa olennainen tekijä Euroopan talouden elpymisessä.

Cristian Silviu Buşoi, esittelijä. – (RO) Haluaisin aloittaa kiittämällä niitä, joiden kanssa minulla oli tilaisuus työskennellä sisämarkkinoiden ongelmanratkaisuverkkoa koskevan mietinnön osalta, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan sihteeristöä, kaikkia varjoesittelijöitä ja muita kollegoitani, jotka ovat osoittaneet kiinnostusta tähän asiakirjaan ja edistäneet huomattavasti lopputulosta.

SOLVIT on verkosto, joka tarjoaa epävirallisia ratkaisuja ongelmiin, joita voi ilmetä sisämarkkinoiden lainsäädännön epäasianmukaisen täytäntöönpanon takia. Se on erityisen hyödyllinen innovaatio eurooppalaisille kuluttajille ja yrityksille Euroopan unionissa EU:n lainsäädännön sisältämien etujen tarjoamisen osalta. Meillä on usein ongelmia EU:n sisämarkkinalainsäädännön täytäntöönpanossa. SOLVIT näyttää minusta olevan toteuttamiskelpoinen vaihtoehto oikeusteille myös siksi, että tuomioistuimet ovat tukossa kaikenlaisten muiden asioiden takia.

Emme voi jättää huomiotta sitä, että SOLVIT-verkostolla on käsiteltävänä koko ajan kasvava määrä tapauksia, ja siten se on eräällä tavalla oman suosionsa uhri. Jotta SOLVIT voi tarjota laadukasta tukea kansalaisille ja yrityksille Euroopan unionissa, niiden SOLVIT-keskusten, joilla ei ole tarvittavaa henkilöstöä, on saatava lisähenkilöstöä.

Tätä lisähenkilöstöä on toimitettava loogisesti ja valvotusti, ja siinä on otettava huomioon maan väestön koko ja niiden tapausten määrä, jotka keskus on aiemmin käsitellyt. Tämä analyysi on tehtävä, jotta lisähenkilöstöä tarjotaan vain niille paikoille, joissa sitä todella tarvitaan. Lisähenkilöstön tarjoaminen SOLVIT-verkostolle aiheuttaa tietysti myös joitakin kustannuksia. Mietinnössä kehoitetaan jäsenvaltioita käyttämään lisähenkilöstön rahoittamiseen kaikki käytettävissä olevat varat, mukaan luettuna vaihtoehtoiset rahoitustavat.

Toinen tämän mietinnön painopisteala on SOLVIT-verkoston edistäminen, ja sitä itse pidän erittäin tärkeänä, ja uskon, että te kaikki olette kanssani samaa mieltä siitä. Ottamalla yhteyttä SOLVIT-verkoston palveluihin pk-yritykset voivat säästää suuria rahamääriä, jotka ne voivat sijoittaa muille aloille, jotka voivat saada aikaan talouskasvua ja jotka ovat niiden kehitykselle hyödyllisempiä kuin oikeusapu, jota ne tarvitsisivat minkä tahansa ongelman ratkaisemiseen. Yksittäisille kuluttajille SOLVIT puolestaan tarjoaa mahdollisuuden välttää pitkiä ja kalliita oikeusmenettelyjä.

Kansalaisten ja yritysten on kuitenkin ensin oltava tietoisia SOLVIT-verkoston tehokkuudesta voidakseen hyötyä sen tarjoamista eduista. Siksi katson, että meidän pitäisi ottaa aktiivisesti kansalliset viranomaiset, Euroopan komissio sekä tämän parlamentin jäsenet mukaan SOLVIT-verkoston edistämiseen. Sen tekemiseen on monia tapoja joukkotiedotusvälineistä ja jäsenvaltioiden organisoimista tiedotuskampanjoista yhden SOLVIT-portaalin luomiseen. Sisämarkkinoita säätelevän EU:n lainsäädännön täytäntöönpanossa mukana olevat julkiset palvelut voisivat lisäksi nimittää jonkun vastaamaan SOLVIT-viestinnästä, millä vauhditettaisiin vielä enemmän verkoston tehokkuutta ja osallistuttaisiin sen edistämiseen. Euroopan parlamentin jäsenenä me voimme itse tehdä aloitteen SOLVIT-verkoston edistämisestä ja voimme auttaa lisäämään tietoisuutta siitä kollegojemme joukossa kansallisten parlamenttien tasolla.

Jäsenvaltioiden välinen hyvien käytäntöjen vaihto SOLVIT-verkoston edistämisestä ja tämän verkoston toimintaongelmien ratkaisemisesta on toinen toimenpide, jota tässä mietinnössä voimakkaasti kannustetaan. Hyviä ajatuksia voidaan itse asiassa levittää ja soveltaa EU:n tasolla kaikkien eduksi.

Lopuksi, emme voi olla huomioimatta sitä, että SOLVIT-verkostossa on usein monia tapauksia, jotka eivät kuulu sen toimivaltaan tai jotka ovat erityisen monimutkaisia ja vaativat ratkaisuja, joissa käytetään vaihtoehtoisia menetelmiä. Euroopan parlamentin vetoomusvaliokuntaan toimitetut vetoomukset voivat tarjota ratkaisun noihin asioihin, jotka ovat liian monimutkaisia ratkaistaviksi SOLVIT-verkoston tasolla. Siksi yksi tässä mietinnössä esitetyistä ehdotuksista on se, että SOLVIT-portaalista kyseiset asiat välitetään Euroopan parlamentin vetoomusvaliokunnan verkkosivulle sekä kansallisten parlamenttien erityisvaliokuntiin.

Nämä ovat muutamia ajatuksista, joille SOLVIT-mietintö perustuu. Uskon, että näillä ehdotuksilla voidaan parantaa verkoston toimintaa ja tarjota laadukasta tukea kuluttajille ja yrityksille. SOLVIT-verkostolla on valtavat mahdollisuudet, ja meidän on analysoitava johdonmukaisesti sen suorituksia, jotta voimme hyödyntää sen mahdollisuuksia täysimääräisesti.

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ennen kaikkea mielestäni on erittäin tärkeää, että olemme kollegani komission jäsenen Dallin kanssa rinta rinnan vastaamassa kysymyksiinne ja kertomassa teille näiden erilaisten välineiden ja tekstien täytäntöönpanosta.

Poliittisessa elämässäni, hyvät parlamentin jäsenet, olen usein ajatellut, että valvonnalla on vähintään yhtä tärkeä vaikutus kuin ilmoittamisella. Siksi on mielestäni erittäin tärkeää, että ollaanpa kansallisessa parlamentissa, Euroopan parlamentissa tai komissiossa, on olemassa välineitä, joilla voidaan tarkistaa ja arvioida niiden tekstien konkreettinen ja todellinen täytäntöönpano, joista äänestetään. Katson myös, että on ymmärrettävä asianmukaisesti, jotta voidaan toimia asianmukaisesti, ja juuri tähän asiaan esittelijänne ovat keskittyneet erittäin taidokkaasti ja tarkkaavaisesti.

Haluaisin kiittää Róza Thun Und Hohensteinia ja Cristian Silviu Buşoita hyvin vilpittömästi niistä asioista, jotka koskevat välittömämmin minua, sekä Anna Hedhiä, heidän mietintöjensä laadusta.

Mistä me puhumme? Puhumme sisämarkkinoista. Sanoin sangen myöhään eilisiltana tässä salissa, että näin kriisin ja taloudellisten vaikeuksien aikana meillä ei ole varaa olla käyttämättä kaikkia mahdollisuuksia. Jos sisämarkkinat, laajat eurooppalaiset markkinat, toimisivat tavallisesti, kuten niiden on toimittava, voisimme saada itse, keskenämme, aikaan 0,5–1,5 prosentin lisäkasvun.

Meillä ei tällä hetkellä ole varaa menettää tätä tilaisuutta. Sisämarkkinoiden on siksi toimittava täysimääräisesti kaikilta osiltaan, ja tämä on, tietysti, tehtävä, jonka puheenjohtaja Barroso on minulle uskonut, teidän valvonnassanne. Siksi pidän tärkeänä tätä tulostaulua ja tätä SOLVIT-välinettä ja niiden asianmukaista toimintaa. Luulen, että komission jäsen Dalli sanoo tarkalleen saman kuluttajia koskevan tärkeän asian osalta.

Róza Thun Und Hohenstein on juuri kertonut tätä tulostaulua koskevista hyvistä uutisista ja ei niin hyvistä uutisista. Puhumme nyt 1 521 direktiivistä tai tekstistä, joiden ansiosta sisämarkkinat voivat toimia, ja se on paljon. Saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä on tällä hetkellä vaje, joka, aivan kuten sanoitte, on kaikkien aikojen alimmalla tasolla. Nämä ovat hyviä uutisia, ja meidän on kiitettävä kaikkia niitä, jotka ovat, jäsenvaltioissa ja joskus alueilla, vastuussa tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Haluaisin myös sisällyttää näihin kiitoksiin kollegani sisämarkkinoiden pääosastossa.

On myös yksi uutinen, joka ei ole niin hyvä, ja se on se, että osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen laatu, täytäntöönpanon laatu, on epätydyttävä. Meidän on siksi työskenneltävä yhdessä, Euroopan parlamentin kanssa, kansallisten parlamenttien kanssa, kunkin jäsenvaltion virkamiesten kanssa. Se on tarkoituksena, kuten kerroin ollessani parlamentin kuultavana, vierailuissa, joita aion tästä alkaen tehdä – olen jo aloittanut – kaikkiin 27 pääkaupunkiin tavatakseni henkilökohtaisesti, toimivaltaisten ministerin valtuuksien nojalla, sisämarkkinadirektiivien täytäntöönpanosta vastaavat virkamiehet ja työstäakseni tähän tulostauluun liittyviä asioita ja saadakseni SOLVIT-verkoston perustetuksi ja toimimaan, kuten Cristian Silviu Buşoi selkeästi sanoi.

Siksi myös kerroin Róza Thun Und Hohensteinille, että olen samaa mieltä tästä foorumia koskevasta ajatuksesta, se on erittäin hyvä ajatus. Meidän on saatava ihmiset yhteen, ja teemme sen yhdessä, täällä parlamentissa, komission kanssa, kansallisten parlamenttien kanssa, ja kaikkien niiden kanssa, jotka kussakin jäsenvaltiossa vastaavat hyvien käytäntöjen arvioinnista ja vaihtamisesta. Uskon lujasti, että vastuussa olevien henkilöiden kokoaminen yhteen on hyödyllistä: sopimuksia rajoitusten sijaan, ensin sopimus, keskinäinen luottamus ja yhteinen työ.

SOLVIT-verkoston osalta Cristian Silviu Buşoi on pannut merkille tämän välineen merkityksen, ja se on alkanut toimia hyvin. Meillä on tällä hetkellä 1 500 asiaa, joita on käsitelty yhteistyöllä, ratkaisulla, välityksellä, pääosin kansalaisten puolesta, mutta myös suuremman yritysten määrän osalta. Kuten Cristian Silviu Buşoi aivan oikein huomautti, sen avulla voidaan säästää rahaa ja aikaa, ja tällä tavalla kansalaiset, kuluttajat ja yritykset palaavat omalle paikalleen yhtenäismarkkinoiden ytimeen sen sijaan, että niiden pitäisi ryhtyä liian vaivalloisiin menettelyihin, jotta niiden ongelmiin voitaisiin löytää, sisällyttää ja tarjota ratkaisut niitä koskevien kaikkien sisämarkkinoihin liittyvien säännösten täytäntöönpanossa.

Se on jossain määrin sama henki, joka elähdyttää yhtenäismarkkinoiden tukipalvelua koskevaa suunnitelmaa, SMAS-suunnitelmaa, jonka tavoitteena on tarjota parempaa tietoa ja parempaa palvelua kansalaisille ja

yrittäjille. Myös siinä on edistytty. Tämän suunnitelman avulla SOLVIT-verkoston ja kansalaisten neuvontapalvelun erilaisia palveluja ja yhteisiä verkkolomakkeita on saatu yhtenäistettyä.

Kuten esittelijänne ovat ehdottaneet, mielestäni voisimme komission jäsenen Dallin valvonnassa toteuttaa ponnistuksen, voisimme tehdä ponnistuksen kaikkien näiden asiakirjojen, kaikkien näiden tulosten, kaikkien näiden tiedonantojen esittämiseksi samaan aikaan, jotta kaikki nämä sisämarkkinoihin liittyvien tekstien tai direktiivien täytäntöönpanoa koskevat erilaiset välineet voitaisiin saada yhteen ja jotta niitä voitaisiin koordinoita paremmin.

Joka tapauksessa kannatan tätä parantunutta koordinoitua ja vahvistan henkilökohtaisen sitoumukseni hyödyntää hyvin näitä erilaisia välineitä sisämarkkinoiden toimintaan liittyvien 1 500 direktiivin arvioinnissa ja valvonnassa.

John Dalli, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, esitän huomioita Anna Hedhin esittelemästä mietinnöstä, joka koskee kahta hyvin keskeistä EU:n politiikkaa – kuluttajamarkkinoiden tulostaulua ja kuluttajansuojan täytäntöönpanopakettia. Haluaisin kiittää Anna Hedhiä erinomaisesta työstä esittelijänä.

Kuluttajapolitiikka on tällä hetkellä kohtaamiemme taloudellisten ja yhteiskunnallisten haasteiden ytimessä. Siinä on kyse ihmisistä. Valistuneet kuluttajat, joilla on toimintamahdollisuuksia, edistävät innovaatiota ja kilpailukykyä, mutta, mikä on ehkä kaikkein tärkeintä, se, että saamme sisämarkkinat toimimaan kuluttajien kannalta, on valttikorttimme yhteyden luomisessa uudelleen kansalaisiimme. Kuluttajapolitiikalle annettu keskeinen asema näkyy salkkujen määrässä. Kollegio tekee tiivistä yhteistyötä varmistaakseen, että hyväksytyt säännöt muuttuvat käytännön hyödyiksi kuluttajille. Olen täällä tänään ystäväni Michel Barnierin kanssa, aivan kuin merkinä, että tämä on se tiivis tapa, jolla teemme yhteistyötä. Tämä on työtämme.

Kuluttajia koskevaa ulottuvuutta on kehitettävä kaikissa salkuissa, ja koko komissiossa hyväksytään vertailuarvoja edistys tai sen puutteen mittaamiseksi. Kuluttajamarkkinoiden tulostaulu on hälytysjärjestelmä, joka kertoo meille jopa sen, milloin sisämarkkinat pettävät kuluttajat. Tulostaulu auttaa myös seuraamaan sisämarkkinoiden vähittäispuolen yhdistämisessä kuluttajien, pk-yritysten ja muiden vähittäismyyjien osalta aikaansaata edistystä. Se auttaa myös osoittamaan, tekevätkö jäsenvaltiot riittävästi pannaan uutta kuluttajalakeja täytäntöön ja tiedottaakseen ja valistaakseen kuluttajia ja antaakseen heille toimintamahdollisuuksia.

Täytäntöönpanon osalta olen iloinen nähdessäni, että parlamentti on komission kanssa samaa mieltä siitä, että on tärkeää antaa ihmisille käytännössä ne oikeudet, jotka heillä on paperilla. Meillä on tässä suhteessa pitkä tie edessämme. Heinäkuussa 2009 annetussa tiedonannossa pyrittiin määrittelemään tavat, joilla täytäntöönpanosta tehdään tehokkaampaa, tuloksellisempaa ja johdonmukaisempaa koko Euroopan unionissa. Nyt se on muutettava konkreettiseksi toiminnaksi. Yksi painopistealaa on vauhdittaa ponnisteluja rajatylittävien verkostojemme tehokkuuden ja tuloksellisuuden lisäämiseksi, millä on lähetettävä voimakkaita viestejä elinkeinonharjoittajille, että EU:ssa ei ole turvasatamia, joihin ne voivat paeta takaa-ajoa. Sama koskee yhteistyötä kolmansien maiden viranomaisien kanssa. Sen aikaansaamiseksi kansalliset täytäntöönpanoviranomaiset tarvitsevat riittävästi henkilökuntaa ja resursseja. Kaikkiin julkisiin palveluihin kohdistuu kovina taloudellisina aikoina painetta, mutta kuluttajien oikeuksien täytäntöönpanon leikkaaminen on vain valheellista taloutta. Vapaat, avoimet ja asianmukaisesti valvotut markkinat kannustavat kilpailua laadusta ja hinnasta ja edistävät kilpailukykyä. Se hyödyttää kuluttajien lisäksi myös koko EU:n taloutta. Sekä komission että parlamentin pitäisi tehdä yhteistyötä varmistaakseen, että tämä viesti kuuluu selkeästi kaikissa jäsenvaltioissa.

Aiomme myös jatkaa hyvää työtä EU:n laajuisen yhteensovitetun täytäntöönpanon – niin kutsuttujen tehoiskujen – luomisessa. Tehoiskut ovat kuitenkin osoittaneet, että joskus kansallisten ponnistusten yhdistäminen ei riitä. Tarvitaan EU:n laajuisia ratkaisuja. Siksi tartun tyytyväisenä kehotukseenne tutkia perussopimuksen oikeusperustaa kuluttajansuojan vahvistamiseksi, erityisesti lisäämällä komission valmiuksia, mutta se tehdään ja me jatkamme tällä tiellä, jos ensin vakuutimme, että se tuo lisäarvoa kansallisella tasolla tekemällemme työlle.

Oikeussuojan osalta olen samaa mieltä siitä, että vaihtoehtoiset riidanratkaisumenetelmät voivat tarjota halvan, yksinkertaisen ja nopean oikeussuojan kuluttajille, ja samalla yritysten maine säilyy. Tämän strategian yksi osa liittyy yhteiskanteiden käsittelyyn. Sen osalta aion yhdessä varapuheenjohtajien Almunian ja Redingin kanssa varmistaa, että komissio etenee koordinoitusti.

Lopuksi, luotan tukeenne sen varmistamisessa, että vuoden 2013 jälkeen, kun nykyinen kuluttajaohjelma päättyy, annetaan saataville riittävästi rahoitusta kunnianhimoisen kuluttajapolitiikan tukemiseksi, eikä

vähiten siksi, että jatkossakin voidaan laatia edistynyt tulostaulu. Olen vakuuttunut, että yhdessä pystymme kohtaamaan tämän ja huomisen päivän haasteet ja tehdä työtä kumppaneina varmistaaksemme, että sisämarkkinat antavat kaikki mahdollisuutensa kaikkien kansalaistemme käyttöön.

Simon Busuttil, *vetoamusvaliokunnan lausunnon valmistelijä*. – (MT) Olen laatinut vetoamusvaliokunnan puolesta lausunnon SOLVIT-verkostosta, jota tuen täysimääräisesti, koska se on keino, jolla voidaan auttaa vaikeuksiin joutuneita ihmisiä. Haluaisin kuitenkin tehdä tärkeän huomion, jota käsittelemme laajemmin: tarvitaan täysimääräistä yhteistyötä kaikkien niiden sidosryhmien välillä, joihin kansalaiset ottavat yhteyttä. Mitä vaihtoehtoja on vaikeuksiin joutuvan kansalaisen käytettävissä? Hän voi joko tehdä vetoomuksen Euroopan parlamenttiin, jolle on annettu siihen valtuudet perustamissopimuksen 194 artiklalla, hän voi esittää valituksen Euroopan komissiolle tai hän voi jättää valituksen SOLVIT-verkostolle. Kansalainen voi myös hakea oikaisua esittämällä valituksen Euroopan oikeusasiamiehelle, mutta tämä saa aikaan suurta hämmennystä ja johtaa siihen, että kansalainen ei tiedä tarkasti, mistä hakea oikaisua ja apua. Siksi kehoitan lausunnossani ja vetoamusvaliokunnan puolesta, että kaikki asianosaiset toimielimet tekevät enemmän yhteistyötä, jotta kansalaiset tietävät tarkasti, mistä heidän on haettava oikaisua.

Zuzana Roithová, *PPE-ryhmän puolesta*. – (CS) Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, verkkopalvelu SOLVIT on toiminut nyt kahdeksan vuotta, ja se on onnistunut ratkaisemaan 83 prosenttia kansalaisten ja yritysten valituksista, jotka ovat johtuneet EU:n lainsäädännön epäasianmukaisesta soveltamisesta jäsenvaltioissa, ja se on onnistunut tekemään niin kymmenessä päivässä. Vuonna 2008 vältettiin 32 miljoonan euron arvosta oikeusriitoja ja vahingonkorvauksia SOLVIT-verkoston epävirallisten ratkaisujen ansiosta.

Kolmen mietintömme paljastamassa ongelmassa on kaksi tasoa: aivan ensimmäinen on monen jäsenvaltion hitaus EU:n lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallisia käytäntöjä, sillä vaje on nyt sata direktiiviä, jotka eivät ole tulleet täysimääräisesti voimaan sisämarkkinoiden osalta. Tiedän, että se on pieni osuus, mutta se on merkittävä osuus. Toinen ongelma on SOLVIT-verkoston hyvin heikko käyttö käytännön välineenä. Esimerkiksi Tšekin tasavallassa se tunnetaan hyvin ammattilaisten keskuudessa, mutta vain seitsemän prosenttia rekisteröidyistä yrittäjistä tietää jotakin palvelusta. Tilanne Ranskassa on vielä pahempi. Tilastojen mukaan SOLVIT-verkostosta huolehtii vain yksi töissä oleva henkilö.

Olen iloinen, että valiokuntamme on myös tukenut varjoesittelijänä esittämiäni ehdotuksia; esimerkiksi määrää, jolla SOLVIT-verkostossa jäsenvaltioissa työskentelevän ammattimaisen hallintohenkilökunnan määrää lisätään. Kyse on pääasiassa kuitenkin verkoston edistämisestä yrittäjien, ulkomailla asuvien ihmisten, erilaisten järjestöjen, kansallisten parlamenttien ja myös tämän parlamentin keskuudessa. Haluaisin huomauttaa, että SOLVIT-verkosto on yhdistettävä komission vastuulla olevien yhteys- ja neuvontapalvelujen yhteisiin pisteisiin, ja tietysti on tärkeää, että komissio tiedottaa kaikille valtioille oikea-aikaisesti SOLVIT-verkostossa ratkaistuihin asioihin. Komission pitäisi esittää nämä analyysit vuosikertomuksissa ja siten voisimme parantaa SOLVIT-verkoston käytettävyyttä.

Olen iloinen, että valiokuntamme on tukenut kaikkia kolmea mietintöä niin laajasti koko poliittisen kentän läpi, ja toivon, että myös täysistunnossa niitä tuetaan. Haluaisin kiittää kaikkia esittelijöitä heidän tekemästään työstä.

Evelyn Gebhardt, *S&D-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Barnier, arvoisa komission jäsen Dalli, hyvät kollegat, puhumme tänään sisämarkkinoista, kuluttajansuojasta ja ihmisten liikkuvuudesta Euroopan unionissa. Ne ovat keskeisiä kysymyksiä, kun keskustelemme näistä kolmesta välineestä, ja niitä haluan erityisesti käsitellä.

Näiden kolmen aiheen liittäminen yhteen on meille nyt suureksi eduksi, koska talous ja kuluttajien ja työntekijöiden oikeudet eivät luonnostaan ole toisilleen vastakkaisia; ne on saatava yhteen. Juuri siinä meidän on edistytävä tulevaisuudessa. Siksi on hyvä, että meillä on tänään tämä yhteiskeskustelu.

Sen toteuttamiseksi meidän on ennen kaikkea saatava etualalle kolme poliittista periaatetta. Ensiksi – ja komission jäsen Barnier ilmaisi tämän aiemmin erittäin hyvin – protektionismi, jota edelleen näkyy erittäin paljon jäsenvaltioiden kansallisissa hallituksissa, on voitettava. Se meidän on tehtävä joka tapauksessa, ja se on asialistalla.

Toinen poliittinen periaate on se, että meidän on taattava sekä kuluttajien että työntekijöiden oikeuksien suojelun korkea taso. Toisin sanoen, sisämarkkinat eivät tarkoita oikeuksien lopettamista eivätkä ne tarkoita sääntelyn purkamista. Se tarkoittaa sen varmistamista, että säilytämme erittäin korkean tasomme tämän alan yhteisissä oikeuksissa. Siksi Róza Von Thun Und Hohensteinin mietinnössä on yksi kohta, josta emme ole samaa mieltä. Se koskee niin sanottua sisämarkkinoiden tulostaulua tai sisämarkkinatestiä. Se on väärä

lähestymistapa. Sillä annetaan vaikutelma, että ainoa merkittävä asia on se, miten markkinat toimivat. Niin ei ole. Meidän on kysyttävä, miten Euroopan unionin lainsäädäntö vaikuttaa työntekijöiden oikeuksiin ja kuluttajien oikeuksiin. Siksi torjumme tämän käsitteen, koska se on väärä.

Kolmanneksi, näitä oikeuksia on valvottava EU:n tasolla asianmukaisesti. Sitä varten tarvitaan kollektiivinen oikeussuojajärjestelmä, jotta kuluttajat eivät jää yksin näillä sisämarkkinoilla, vaan pystyvät myös puolustamaan oikeuksiaan.

Robert Rochefort, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, aivan ensiksi haluaisin sanoa, että olen hyvin iloinen nähdessäni, että tämä sisämarkkinoita ja kuluttajansuojaa koskeva keskustelu on otettu tämän aamun ensisijaiseksi keskusteluksi.

Taluskriisin puitteissa, arvoisa komission jäsen Barnier, sisämarkkinat ovat etu, jota meidän on todella kehitettävä. Näillä sisämarkkinoilla kulutus on tietysti ehkä merkittävin liikkeellepaneva voima, jota meidän on tuettava hyvin lyhyellä aikavälillä. Ei kuitenkaan mitä tahansa kulutusta. Tarvitsemme sellaista kulutusta, jolla valmistaudutaan tulevaisuutta varten, joka vastaa kestävä kehityksen haasteita, vastuullista kulutusta, jolla ei aina pyritä edistämään alennustuotteita, joiden oletetaan parantavan perheiden ostovoimaa, mutta jotka usein ovat itse asiassa laadultaan keskinkertaisia ja jotka ovat peräisin niiden tuotannon miltei järjestelmällisestä uudelleensijoittamisesta unionin ulkopuolelle. Tiedämme, ketkä ovat tärkeimmät uhrit: pienituloisimmat kuluttajat, heikoimmassa asemassa olevat kuluttajat.

Lyhyesti sanottuna, meidän on palautettava luottamus kuluttajien ja yritysten, erityisesti jakeluyritysten, välille, vahvistaaksemme ja edistääksemme EU:n sisämarkkinoidemme kehitystä. Haluaisin lähettää komissiolle hyvin selkeän viestin. Kyllä, arvoisa komission jäsen Dalli, teillä on tukemme, mutta tunnemme jännityksen, joka johtuu toimivallan jakoon kahden komission jäsenen kesken liittyvästä riskistä. Pelkäämme, että se johtaa vastuualueiden hajautumiseen. Samalla tarkkailemme erittäin valppaina, että työskentelette todellakin yhdessä koordinoitusti. Odotamme, että kuluttajien edut otetaan aidosti huomioon kaikessa Euroopan unionin politiikassa, Lissabonin sopimuksen hengessä.

Annan teille välittömästi esimerkin, joka liittyy komission jäsenten Barnierin ja Dallin lisäksi myös komission jäseneen Redingiin. On aika seurata vihreää kirjaa kollektiivisista oikeussuojakeinoista. Odotamme teidän edistyvän tässä asiassa. Koska muuten olette jo viittannut siihen, arvoisa komission jäsen Dalli, haluaisin kysyä teiltä, onko teillä jo tästä asiasta aikataulu. Odotamme teidän myös laativan erityisen uuden eurooppalaisen muodon, jotta näissä kollektiivisissa oikeussuojakeinoissa vältetään Yhdysvaltojen järjestelmän aivan liian tutut väärinkäytökset, jotta voimme saada aikaan jotakin, joka hyödyttää kaikkia ja jolla ei panna toisen puolen etuja toista vastaan.

Haluaisin onnitella kollegaamme Anna Hedhiä erittäin täydellisestä mietinnöstä. Haluaisin kiinnittää erityistä huomiota siihen, että hän korostaa mietinnössään aivan oikein kuluttajien valistusta, joka on olennaista ja jonka on jatkuttava koko elämän ajan, koska kyse ei ole vain pienistä lapsista vaan myös kuluttajista, kun otetaan huomioon, miten paljon tuotteet muuttuvat ja miten markkinavoimat kehittyvät hienostuneemmiksi.

(Puhemies keskeytti puhujan)

Lopuksi haluaisin vain sanoa teille, että ilmaisimet, tulostaulut, ovat kaikki erittäin hyvä asia – ja tämä on entisen tilastotieteilijän ja kauppatieteilijän sanaa – mutta niillä ei korvata poliittista tahtoa, jonka todella on vauhditettavat toimintaamme.

Heide Rühle, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin jatkaa siitä, mitä komission jäsen Barnier alussa sanoi sisämarkkinoiden huomattavasta merkityksestä nykyisessä kriisissä. Se on todistettu jälleen kerran erittäin selkeästi. Sisämarkkinat kuitenkin luonnollisesti edellyttävät, että kansalaiset luottavat niihin. Vain silloin ne toimivat oikealla tavalla. Se puuttuu edelleen monilla tasoilla. Omissa maissamme käydyissä keskusteluissa erityisesti me parlamentin jäsenet huomaamme hyvin usein, että näitä sisämarkkinoita koskevia pelkoja on edelleen hyvin paljon suuren yleisen keskuudessa, ja protektionismin kaltaisia aiheita pidetään, valitettavasti, myönteisinä, koska sen lisäksi, että hallitukset esittävät tällaisia asioita, myös monet kansalaiset tukevat niitä. Siksi meidän parlamentissa on vielä tärkeämpää tehdä kaikkemme edistääksemme luottamusta sisämarkkinoilla. Kuluttajapolitiikka on tietenkin keskeinen osa sen saamisessa aikaan. Korkeatasoisen kuluttajansuojan tarjoava kuluttajapolitiikka voi lisätä ihmisten luottamusta sisämarkkinoihin ja suojata sitä. Siksi meidän on tehtävä tällä alalla enemmän työtä.

Pidän myönteisenä, että molemmat komission jäsenet ovat täällä tänään. Olette tietenkin tietoisia, että myös meidän ryhmämme suhtautui kriittisesti siihen, että kuluttajapolitiikasta ei vastannut enää yksi komission

jäsen, koska komission jäsenen Kunevan lähettämä viesti oli hyvin myönteinen. Siksi pidämme hyvin myönteisenä sitä, että annatte nyt meille hyvin selkeän merkin, että haluatte tehdä yhteistyötä tällä alalla. Olimme myös huolissamme siitä, että jakamalla vastuualueet kahden eri komission jäsenen välillä kuluttajansuojalle liikenisi lopulta liian vähän huomiota. Toivon kuitenkin, että tässä ei ole kyse vain yhdestä kerrasta, vaan teette tämän osalta hyvin tiivistä yhteistyötä kanssamme, koska meillä on käsiteltävänä joitakin hyvin merkittäviä asioista, meidän on edelleen päätettävä keskustelu ryhmäkannetta ja kollektiivisia oikeussuojakeinoja koskevista asioista, ja siinä on edettävä. Sillä on tietenkin myös hyvin merkittävä asema kansalaisten luottamuksen lisäämisessä.

Tarvitsemme enemmän välineitä, joilla tehdään selväksi, että kansalaisia suojellaan sisämarkkinoilla. SOLVIT on tässä suhteessa erittäin tärkeä väline. Tuemme siksi koko sydämeistämme Cristian Silviu Buşoin mietintöä. SOLVIT, joka tarjoaa tilaisuuden tuomioistuimen ulkopuolisille ratkaisuille, saa aikaan luottamusta sisämarkkinoilla ja tarjoaa kuluttajille parempaa tietoa sisämarkkinoista, ja juuri se puuttuu usein jäsenvaltioiden viranomaisilta. SOLVIT voi tuoda tässä suhteessa merkittävän ja keskeisen lisän. Olen tänä vuonna talousarvion esittelijä ja voin vakuuttaa komission jäsenelle Dallille, että olemme valppaita talousarvioasioissa ja kuluttajapolitiikan alan varojen osoittamisessa. Olemme jo lähestyneet budjettivaliokuntaamme ja korostaneet, että me tietysti haluamme, että varoja annetaan edelleen ja että me haluamme määrärahoja käytettäväksi. Tässä suhteessa voitte luottaa tukeemme.

Yhteenvetona jälleen kerran katson, että yleisesti ottaen näillä mietinnöillä annetaan hyvin tärkeä ja hyvin myönteinen merkki. Vaikka tuemme niitä, arvostelemme kuitenkin yhtä kohtaa. Se liittyy sisämarkkinatestiin, joka meistä on sangen yksipuolinen. Jos direktiivejä aiotaan tarkistaa, ne on tarkistettava monista eri näkökulmista. Kestävyys on siinä hyvin tärkeä, kuten myös sosiaaliset kysymykset. Tarkistuksessa, jos se tehdään, ei saa keskittyä ainoastaan sisämarkkinoiden yhteen näkökulmaan. Sen on oltava kattava tarkistus. Toissijaisuutta koskevaa aihetta on myös käsiteltävä tässä suhteessa riittävästi. Siksi pidämme sisämarkkinatestin yksipuolista näkökulmaa valitettavana. Periaatteessa me kuitenkin tuemme esittelijän lähestymistapaa, mukaan luettuna sisämarkkinatestiin liittyvä lähestymistapa, ja äänestämme mietinnön puolesta.

Adam Bielan, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, neljälle vapaudelle – ihmisten, tavaroiden, pääoman ja palvelujen vapaalle liikkuvuudelle – perustuvien yhteismarkkinoiden rakentamisprosessia ei ole vielä kukaan saatettu loppuun, erityisesti, jos ajattelemme neljättä vapautta, palvelujen vapaata liikkuvuutta, ja meillä on edelleen erittäin paljon tehtävänä. Se on erittäin merkittävä prosessi, erityisesti taloudessa esiintyvän velttouden aikana ja EU:ssa kohtaamamme talouskriisin takia. Todellakin, juuri taloudellisen taantuman aikana meidän pitäisi puhua yhteismarkkinoiden eduista, ja ehkä sitten näemme poliittista tahtoa, jota Robert Rochefort on pyytänyt.

Haluaisin tämän takia onnitella Euroopan parlamentin puhemiehistöä siitä, että se on ymmärtänyt asian merkityksen ja päättänyt tehdä näistä kolmesta mietinnöstä käytävästä keskustelusta tämän parlamentin istunnon ensisijaisen keskustelun. Kiitokseni ja onniteluni menevät myös Malcolm Harbourille, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puheenjohtajalle, hänen ponnistustensa tehokkuudesta tässä suhteessa. Haluaisin myös onnitella kolmea esittelijää näistä niin tärkeästä kolmesta mietinnöstä. En voi kuitenkaan olla huomaamatta tiettyä järjettömyyttä. Tämän päivän täysistunnossa keskustelemme Róza Thun Und Hohensteinin mietinnöstä – erinomaisesta mietinnöstä, haluaisin lisätä – mutta se on mietintö sisämarkkinoiden tulostaulusta vuodelta 2008. Komissio kuitenkin julkaisi useita päiviä sitten sisämarkkinoiden tulostaulun vuodelta 2009. Mielestäni tämä on yksi lisäys sille, miksi komission pitäisi tulevaisuudessa julkaista kaikki neljä sisämarkkinoita valvovaa tärkeää kertomusta samaan aikaan. Kaiken kaikkiaan sisämarkkinoiden tulostaulu, kuluttajamarkkinoiden tulostaulu, SOLVIT-kertomus ja kansalaisten neuvontapalvelu koskevat itse asiassa samaa asiaa, ja meidän pitäisi saada ne samaan aikaan.

Lopuksi haluaisin ilmaista tukeni kahdelle tärkeimmälle Róza Thun Und Hohensteinin mietinnön sisältämälle ehdotukselle. Tuen täysimääräisesti ehdotusta vuosittain järjestettävästä sisämarkkinafoorumista sekä, ja ennen kaikkea, ehdotusta pakollisesta testistä, ”sisämarkkinatestistä”, jonka pitäisi olla tulevaisuudessa mukana kaikissa Euroopan komission ehdotuksissa.

Kyriacos Triantaphyllides, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, nyt on vallalla Lissabonin sopimuksella ja itse komission omaksumalla kannalla vahvistettu hellittämätön näkemys, että kuluttajansuojassa on keskityttävä turvaamaan terveet markkinat, joilla kuluttajat voivat toimia turvallisesti ja luottavaisesti.

Päätely perustuu siihen, että jos kuluttajat tuntevat olonsa markkinoilla mukavaksi ja luottavaiseksi ja jos rajatylittävää kauppaa rohkaistaan, kilpailukyky kasvaa, ja kuluttajilla on laajempi valikoima tavaroita ja palveluja kilpailukykyisempään hintaan.

Emme ole samaa mieltä kannasta ja näkemyksestä, joiden mukaan tehokkaammat ja joustavammat kuluttajamarkkinat ovat kilpailukyvyn ja kansalaisten vaurauden perustekijöitä. Talouskriisi osoittaa, että meidän on kussakin valtiossa noudatettava erityisiä ehtoja eikä yhden normin, eli puhtaan kilpailun, jyrkkää soveltamista. Katsomme, että kilpailukyky ei ole kytkeytynyt kansalaisten vaurauteen, koska se pyrkii suosimaan yhtiöitä, koska tähän mennessä hinnanalennukset kokonaisuudessaan eivät merkittävästi ole hyödyttäneet kuluttajia.

Tarvitsemme perushyödykkeiden hintavalvontaa köyhimpien luokkien ja koko yhteiskunnan eduksi. Ainoa politiikka, jolla kuluttajansuojan tasoa voidaan lujittaa ja jolla sitä voidaan nostaa, on sellainen, jossa keskipisteenä on ihminen ja hänen vaurautensa eikä lisääntyvä kilpailu.

Näin ollen olemme samaa mieltä siitä, että tulostaululla rekisteröidään ja arvioidaan eurooppalaisten kuluttajien tyytyväisyys markkinoiden sujuvaan toimintaan, mutta toisaalta meidän ei pitäisi loitota pääasiasta ja tavoitteesta eli siitä, että on olemassa ihmisiin suuntautuneet sisämarkkinat, joiden keskipisteenä on ihmisen vauraus eivätkä numerot. Meidän mielestämme kuluttajamarkkinoiden tulostaulu on väline kuluttajien tyytyväisyyden määrän rekisteröintiin tietyissä puitteissa ja tietyinä aikana. Näillä arvioinneilla ja näillä rekistereillä ei kuitenkaan yksin voida luoda suurempaa vaurautta kansalaisille aivan yksinkertaisesti vain siksi, että nähtävästi ne antavat kuluttajille enemmän itseluottamusta ja turvaa.

Kaikki arvoinnit on lisäksi tehtävä mitattavissa olevien sosiaalisten tavoitteiden perusteella. Huomautamme myös, että koska tulostaulun ensisijaisena tavoitteena on rekisteröidä kuluttajien valitukset, on kiinnitettävä erityistä huomiota toimenpiteisiin, joihin on ryhdyttävä keinottelun estämiseksi.

Oreste Rossi, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, keskustelemme tänään kolmesta kuluttajien terveyteen ja suojeluun liittyvästä toimenpiteestä, joiden puolesta olemme jo äänestäneet valiokunnassa ja joiden puolesta äänestämme täysistunnossa.

Olemme niiden kansalaisten puolella, joita EU:n elinten tekemät päätökset liian usein haittaavat. Ajattelen Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tekemää päätöstä kieltää vapaus pitää krusifiksia esillä, kyvyttömyyttä käsitellä tehokkaasti laittomia maahanmuuttajia, loputonta virtaa kolmansista maista tulevia ihmisiä, jotka vievät työpaikat omalta kansaltamme, pidättyvyyttä antaa kuluttajille asianmukaista tietoa siitä, mitä he ostavat, tai elintarvikkeiden alkuperästä.

Anna Hedhin mietinnössä korostetaan sisämarkkinoiden hyvät ja huonot puolet päivittäin kokevien EU:n kansalaisten näkökulmaa ja korostetaan, että kuluttaja-asioista vastaavan komission jäsenen nimittäminen vuonna 2007 oli viisasta. Mietinnössä myös pannaan merkille, että jäsenvaltioiden seuranta- ja valvontarakenteita on yhtenäistettävä aivan kuten kolmansien maiden.

Róza Thun Und Hohensteinin mietinnössä arvostellaan aiemmin omaksuttuja asenteita ja kehoitetaan jäsenvaltioita ja komissiota jakamaan vastuuta.

Cristian Silviu Buşoin mietintö koskee SOLVIT-verkostoa, jonka Euroopan komissio on luonut antamaan kansalaisille ja yrityksille ilmaista apua oikeuksien puolustamisessa unionissa, erityisesti kiista-asioissa. Siinä myös arvostellaan verkon tiettyä tehottomuutta ja kannatetaan parempaa tiedotusta kansalaisille ja yrityksille, jotka ovat usein tietämättömiä tämän rakenteen olemassaolosta. Lainsäätäjinä kansalaisten ja kuluttajien on oltava ensisijainen huolenaiheemme.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, SOLVIT voi ja sen pitäisi edistää huomattavasti suurempaa avoimuutta henkilökohtaisten oikeuksien ja kansalaisoikeuksien täytäntöönpanossa ja puolustamisessa sisämarkkinoilla. Verkossa toimiva SOLVIT-ongelmanratkaisuverkosto perustuu käytännölliseen lähestymistapaan, joka hyödyttää sekä kansalaisia että yrityksiä ilman suurta byrokratian määrää.

Vuoden 2009 kertomus kuitenkin myös osoittaa, että miltei 40 prosenttia kansalaisten esittämistä kysymyksistä liittyi oleskelua koskeviin oloihin muussa EU:n jäsenvaltiossa. Tämä herättää kysymyksen, eikö oleskeluoikeuksia vieläkään panna täytäntöön avoimesti.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestämme tänään kuluttajansuojaa koskevasta valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä, erittäin tärkeästä välineestä, jonka osalta minun on muiden muassa

kiitettävä esittelijää, Anna Hedhiä, ja muita esittelijöitä, erinomaisesta ilmapiiiristä, jossa olemme saaneet tehdä yhteistyötä.

Olimme monista kohdista täysin samaa mieltä, ja toivon, että muita voimme työstää tulevaisuudessa: erityisesti Euroopan komission edistämää Euroopan kuluttajamarkkinoiden tulostaulua, erittäin tärkeää välinettä, joka ei kuitenkaan minun mielestäni vielä tarjoa standardoitua tietoa, jonka avulla ihmiset voisivat tehdä selkeitä päätöksiä. Jos olisimme yritys ja päättäisimme yrityksen tulevaisuudesta vielä epätarkkojen tietojen perusteella, voisimme joutua konkurssiin. Siksi toivon, että tulevaisuudessa voimme työskennellä sellaisen tietokannan perusteella, jonka avulla ihmiset voivat tehdä selkeitä päätöksiä.

Meidän on myös käsiteltävä, myös tässä mietinnössä, kuluttajille asetettua suurta taakkaa, mutta omasta puolestani ja ryhmäni puolesta katson, että tulevaisuudessa tarvitaan parempaa tasapainoa, koska Euroopan kansalaiset eivät ole vain kuluttajia vaan myös työntekijöitä yrityksissä, jotka toimivat sisämarkkinoilla. Siksi meidän on otettava huomioon tasapaino, jonka on oltava palveluja ja tavaroita tarjoavien ja itse kuluttajien välillä, sillä se on tavoitteemme.

Tiedostava kuluttaja on vapaa kuluttaja – joten kaikki aloitteet, joilla annetaan lisätietoja ovat tervetulleita – mutta sanoimme ei koulujärjestelmille, koska meidän ei pidä asettua kuluttajan asemaan, kun kyseessä on heidän oman valinnanvapautensa käyttäminen, ja me katsomme, että vanhempien pitäisi olla nuorten lasten ensimmäinen yhteyspiste heidän kuluttajavalituksensa osalta. Vanhemmat lisäksi valvovat lastensa kulutusta, erityisesti silloin, kun nämä ovat nuoria.

Aikuisten osalta on totta, että kuluttajien on joskus vaikeaa puolustaa itseään asianmukaisten oikeudellisten kanavien kautta, ja siksi kannattamme tuomioistuimen ulkopuolista muutoksenhakumenettelyä, mutta katsomme, että olisi mahdollista toteuttaa suurempia ponnistuksia, erityisesti kriisin aikoina, jotta jo olemassa oleva saataisiin toimimaan, sen sijaan, että pyritään lisäämään kuluttaja-asiamiesten määrää.

Päätän puheenvuoroni mainitsemalla julkishallinnon tarjoamat palvelut. Pidän valitettavana, että ei ole käsitelty asianmukaisesti sitä, että julkishallinto, kunnat, elimet, provinssit ja jopa valtiot ovat myös kuluttajan yhteyspiste. Toivon, että tulevaisuudessa voimme tehdä enemmän, koska kuluttajia on voitava myös suojella julkishallinnon tarjoamien palvelujen puutteilta.

Liem Hoang Ngoc (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja, kiitän Róza Thun Und Hohensteinia tunnollisesta työstä ja mietinnön yleisestä laadusta.

Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän varjoesittelijänä olen iloinen, että sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan äänestyksen nojalla on ollut mahdollista sisällyttää lopulliseen mietintöön monia ajatuksia, joiden halusimme nousevan esiin.

Ensimmäinen on se, että sisämarkkinoiden tulostaulun täytäntöönpanossa on omaksuttava laadullisempi lähestymistapa, jonka avulla voidaan määritellä täytäntöönpanovajeet. Emme aliarvioi tilastotietojen hyödyllisyyttä tai painetta, joka johtuu EU:n hyvien ja huonojen oppilaiden edistämisestä, mutta meidän mielestämme komission pitäisi olla kunnianhimoisempia ja sen pitäisi yrittää tehdä tästä tulostaulusta väline, jolla pyritään arvioimaan niitä vaikeuksia, joita jäsenvaltiot kohtaavat saattaessaan sitä osaksi kansallista lainsäädäntöä. Se on vielä tärkeämpää, koska me kaikki tiedämme, että täytäntöönpanovaje ei aina välttämättä johdu jäsenvaltioiden pahasta tahdosta, vaan täytäntöönpanotavan EU:n lainsäädännön keskinkertaisesta laadusta.

Toinen näkökulma, johon keskityn, on se, että komission ja jäsenvaltioiden välistä vuoropuhelua on vahvistettava koko täytäntöönpanojakson aikana. Mitä aikaisemmin tietoja vaihdetaan, sitä helpompaa on estää vaara, että lainsäädäntöä jää saattamatta osaksi kansallista lainsäädäntöä tai että se saatetaan epäasianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Mietintö kuitenkin saa yhdessä kohdassa aikaan ongelman: se liittyy 10 kohtaan, joka ei alun perin ollut mukana Róza Thun Und Hohensteinin mietintöluonnoksessa. Tässä kohdassa ehdotetaan sisämarkkinatestin luomista kaikelle ehdotetulle uudelle lainsäädännölle. Vastustamme tätä ankarasti, koska mielestämme kyseinen testi on parhaimmillaan hyödytön ja pahimmillaan vaarallinen.

Sisämarkkinoiden kaikkien esteiden tarkistaminen tapahtuu jo niiden vaikutustutkimusten aikana, jotka Euroopan komissio tekee kunkin uuden lainsäädäntöehdotuksen osalta. Emme haluaisi, että tätä sisämarkkinatestiä käytetään tekosyynä yhteiskuntaan tai ympäristöön liittyvien etujen heikentämiseksi. Emme voi kannattaa sitä kyseisissä olosuhteissa.

Jürgen Creutzmann (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Barnier, arvoisa komission jäsen Dalli, se, että keskustelemme tänään kuluttajansuojaa ja sisämarkkinoita koskevasta kolmesta valiokunta-aloitteisesta mietinnöstä, osoittaa, että huolimatta kaikesta näillä aloilla saavuttamastamme menestyksestä, parannettavaa on paljon. On totta, että sisämarkkinadirektiivien saattaminen osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä on keskimäärin parantunut huomattavasti, mutta seitsemän jäsenvaltiota ei ole pystynyt täyttämään komission asettamaa tavoitetta sisämarkkinadirektiivien täytäntöönpanovajeen vähentämisestä yhteen prosenttiin.

Suurin ongelma koskee kuitenkin enemmän EU:n lainsäädännön soveltamista kuin sen saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä. Siten, mikäli jäsenvaltiot rikkovat perussopimusta, niiltä vie keskimäärin 18 kuukautta – toisin sanoen edelleen aivan liian kauan – noudattaa Euroopan unionin tuomioistuimen tuomiota. Tämä on nähtävissä nykyisestä sisämarkkinoiden tulostaulusta, ja Euroopan liberaalidemokraattien ryhmä ei voi hyväksyä sitä. Tämä vaje aiheuttaa ongelmia kansalaisille ja erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka ovat riippuvaisia sisämarkkinoiden yhtenäisistä säännöistä mutta jotka kohtaavat odottamattomia, aikaa vieviä ja byrokraattisia esteitä, kun ne haluavat työskennellä rajojen yli.

Siksi on tärkeää, että SOLVIT-verkosta kehitetään edelleen. SOLVIT on verkossa toimiva ongelmanratkaisuverkosto, jossa jäsenvaltiot työskentelevät yhdessä käytännöllisellä tavalla ratkaistakseen ongelmia, jotka johtuvat siitä, että viranomaiset soveltavat sisämarkkinoiden sääntöjä epäasianmukaisesti. Kaikkien jäsenvaltioiden on loppujen lopuksi annettava taloudellisia resursseja ja riittävästi koulutettua henkilökuntaa SOLVIT-keskuksille. ALDE-ryhmä kehottaa painokkaasti, että ihmisille tiedotetaan enemmän SOLVIT-verkostosta jäsenvaltioissa, jotta heidän tuotteidensa ja palvelujensa rajatylittävää myyntiä voidaan helpottaa. Siksi asiaankuuluvien järjestöjen osallistuminen laajan mittakaavan tiedotuskampanjoihin on aivan yhtä tarpeellista kuin yhtenäinen, helposti ymmärrettävä ja helposti löydettävä Internet-portaali kaikenlaisten valitusten vastaanottamiselle.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalioikunnan puheenjohtajana olen ensinnäkin erittäin iloinen voidessani sanoa, miten paljon me kaikki arvostamme sitä, että komission jäsen Barnier ja komission jäsen Dalli ovat täällä tänään molemmat, kuten monet kollegani ovat huomauttaneet, ja toiseksi myös panna merkille, että tämä on huomattava tapaus parlamentille.

Meillä on yksi valiokunta, joka on laatinut kolme valiokunta-aloitteista mietintöä, joissa keskitytään tärkeimpien lainsäädäntövälineiden valvontaan ja täytäntöönpanoon ja, kuten te, arvoisa komission jäsen Barnier, olette sanonut, osaa menestyksestänne ei arvioida vain esittämienne lainsäädäntöehdotusten määrän mukaan vaan sen mukaan, miten hyvin ne toimivat.

Mielestäni tämä on erittäin merkittävää kehitystä, johon kaikkien tämän parlamentin valiokuntien on sitouduttava. Haluan erityisesti kiittää kaikki valiokunnan koordinaattoreita, jotka ovat tehneet kanssani työtä edistääksemme tekemäämme työtä ja myös saadaksemme kansalliset parlamentit mukaan, saadaksemme tilaa kansallisissa parlamenteissa.

Toivon todella paljon, kuten molemmat komission jäsenet ovat huomauttaneet, että meillä olisi laajempi sisämarkkinoiden foorumi, mutta haluaisimme, että kertomuksenne yhdistettäisiin, jotta tästä voisi tulla vuotuinen tapahtuma parlamentissa tämän todella merkittävän aiheen osalta.

Mielestäni on merkittävää – jos katsomme EU 2020 -ehdotusta – että yhtenäismarkkinoiden loppuun saattaminen on nyt alennettu kohtaan, jossa puhutaan puuttuvista yhteyksistä ja täydentävistä verkostoista. No, toivon, että kaikki kollegani ovat samaa mieltä siitä, että tätä ei mitenkään voida hyväksyä. EU 2020 -aloitteessa kehoitetaan jäsenvaltioita osallistumaan, ja olemme kuulleet esittelijöiltä (joita kiitän suuresti heidän mietinnöistään) siitä, että jäsenvaltioiden on osallistuttava yhtenäismarkkinoiden saattamiseen loppuun.

Tämän on oltava lippulaiva-aloite, eikä sen arvoa saa alentaa samalla tavalla kuin EU 2020 -aloitteessa, ja toivon, että te molemmat autatte meitä varmistamaan, että näin tapahtuu muutaman seuraavan viikon aikana.

Trevor Colman (EFD). – (EN) arvoisa puhemies, tämän aamun ensimmäinen erimielinen huomautus: näissä mietinnöissä tuetaan täysimääräisesti EU:n kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanemista jäsenvaltioissa ja markkinoiden yhdistymisprosessin valvontaa, josta annetaan selvitys vuosikertomuksessa.

Yksi tärkeimmistä suosituksista on kuluttajamarkkinoiden tulostaulun laatiminen eri aiheista, esimerkiksi valituksista, hinnoista, tyytyväisyydestä, vaihtamisesta ja turvallisuudesta sekä monista täydentävistä pitkän

aikavälin ilmaisimista. Komissio aikoo tehdä perusteellisen analyysin kuluttajamarkkinoiden tulostaulussa määritellyistä niin sanotuista ongelmallisista aloista.

Tämä toisiinsa liittyvien valvontojen ja itseään ikuistavan sääntelyn byrokraattinen verkko tekee Yhdistyneen kuningaskunnan pienyrityksille sen, minkä yhteinen kalastuspolitiikka on tehnyt Yhdistyneen kuningaskunnan kalastusteollisuudelle: se tappaa sen.

Siltikin pienyrittäjään kohdistetaan byrokraattista häirintää ja ylisääntelyä ja häntä haitataan sillä. Huolimatta siitä, miten hyvää tarkoittavia nämä ehdotukset ovat – ja olen varma, että ne ovat – tämä on kuitenkin taas yksi EU:n ratkaisu, jolla etsitään epätoivoisesti ongelmia.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tuen täydestä sydäimestäni kollegoideni pitämiä järkeviä puheenvuoroja – lukuun ottamatta viimeistä – ja haluaisin siksi mennä suoraan tärkeimpiin kohtiin.

Róza Von Thun Und Hohensteinin mietintö on erittäin onnistunut esimerkki siitä, miten me Euroopan parlamenttina voimme osoittaa, että suhtaudumme vakavasti sen täytäntöönpanoon, mistä olemme päättäneet neuvoston kanssa, ja tämä täytäntöönpano on jäsenvaltioiden työtä. Meidän on parlamenttina ja yhdessä komission kanssa kiinnitettävä muutaman seuraavan vuoden aikana enemmän huomiota sen varmistamiseen, että tämä täytäntöönpano todella onnistuu.

Toinen hänen mietintönsä osoittama asia on se, että jako, jota sosialistit selkeästi haluavat, nimittäin se, että he ovat itse vastuussa hyvistä teoista, kuluttajansuojasta ja työntekijöiden suojelusta, kun taas komission olisi pidettävä sisämarkkinat valvonnassa, ei toimi.

Siksi meidän pyyntömme, joka mietinnössä otetaan esiin sisämarkkinatestin kanssa, on se, että yhdistämme kaikki olennaiset osat, joita sisämarkkinoilla arvostamme ja joista kuluttajat pitävät ja joita yritykset tarvitsevat, ja teemme selkeän arvioinnin.

Emme halua sortaa työntekijöiden oikeuksia, mutta haluamme todella, että nämä työntekijät pystyvät myös ostamaan arvostamansa tuotteet. Emme halua aiheuttaa ongelmia jäsenvaltioiden yhteiskuntarakenteille, mutta haluamme näiden yhteiskuntarakenteiden mukautuvan tulevaisuuteen. Tämä edellyttää tasapainoa, joka parlamentin on löydettävä yhteistyössä komission kanssa. Ei saa käydä niin, että komissio vastaa ongelmista parlamentin lupaillessa hyviä tekoja.

Toiseksi Anna Hedhin mietintö, johon kaikkien täällä käsiteltävinämme olevien mietintöjen tapaan varjoesittelijät ovat tuoneet loistavan lisän, osoittaa, että meidän on kiinnitettävä aivan yhtä paljon huomiota kuluttajien luottamukseen kuin yrittäjien luottamukseen. Se on tulevaisuuden tehtävämme, johon voidaan löytää ratkaisu vain keskittymällä pitkällä aikavälillä sisämarkkinoita koskevaan tavoitteeseen, lopettamalla hajautuminen erillisiin pääosastoihin ja erilaisiin poliittisiin lähestymistapoihin ja todella ymmärtämällä, että sisämarkkinat ovat eurooppalaisen hankkeen suuri päämäärä, jonka olemme jättäneet hiukan huomiotta viime vuosina.

Olen hyvin iloinen, arvoisat komission jäsenet, että te molemmat olette täällä tänään ja että pidätte tämän vauhdin mukanaan seuraavan viiden vuoden ajan komissiossa.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää komission jäseniä ja esittelijöitä. Olin SOLVIT-mietinnön varjoesittelijä, ja siihen haluaisin keskittyä ryhmäni, sosialistien ryhmän puolesta.

SOLVIT on loistava käsite, ja mielestäni komission jäsen Dalli tiivisti sen sanomalla, että siinä on kyse ihmisistä. Se on kansalaisyhteiskuntaan keskittyvä ja se yrittää auttaa niitä, jotka kohtaavat EU:n luomia esteitä ja ongelmia, ja ratkaista ongelman kymmenessä viikossa. Tiedän, että jotkut ihmiset välttelevät ajatusta, että ”Minä olen hallituksesta ja minä olen täällä auttaakseni”, mutta SOLVIT on, pohjimmiltaan, 27 jäsenvaltiossa oleva verkosto, jonka tehtävä on juuri se: auttaminen.

Haluaisin merkitä kirjoihin kaikki ne, jotka työskentelevät jäsenvaltioiden SOLVIT-keskuksissa, ja osoittaa heille kunnioitusta. Tapasin vasta viime vuonna harvoista jäsenistä koostuvan ryhmän, joka johtaa SOLVIT-keskusta Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Tapa, jolla SOLVIT-keskus toimii Yhdistyneessä kuningaskunnassa, on malli parhaasta käytännöstä, koska siinä pyritään käyttämään SOLVIT+-mallia, jossa mennään pidemmälle niiden yritysten ja ihmisten auttamisessa, jotka ottavat keskuksen yhteyttä ongelmansa takia. Ryhmä on yhdenmies yritysten ja teollisuusosaston EU:n sääntelyä käsittelevään jaostoon. Yhdessä monista tarkistuksistaani pyrittiin varmistamaan, että keskuksissa on koko EU:ssa poikkeuksetta tarpeeksi henkilökuntaa.

Arvoisa komission jäsen Barnier, viime joulukuussa otin SOLVIT-kysymyksen esiin parlamentissa, kun te olitte läsnä, ja mainitsin, että syksyllä valiokunnassa meille kerrottiin, että teidän omassa jäsenvaltiossanne SOLVIT-keskusta johtava henkilö on harjoittelija. Valiokunnan jäsenet olivat kauhuissaan. Voinko kysyä, kuten kysyin joulukuussa, onko tilanne muuttunut? Jos ette pysty antamaan parlamentille tuota tietoa, voinko pyytää teitä selvittämään sitä? On tärkeää, että SOLVIT-keskuksissa on asianmukaisesti henkilökuntaa.

Sisämarkkinat ovat sen ytimessä, mikä sitoo meitä. On tärkeää, että lainsäädäntömme on selkeämpää ja että jäsenvaltioiden on helpompi tulkita sitä, jotta sisämarkkinat voivat toimia mahdollisimman sujuvasti ja jotta kuluttajat voivat korjata parhaiden hintojen ja korkeimman laadun edut.

Lopuksi, miksi Euroopan parlamentissa ei ole SOLVIT-päivää? Miksi meillä ei ole SOLVIT-verkostoa mainostavaa julistetta kaikissa vaalipiireissä sijaitsevilla toimistoissamme? Mitä voimme tehdä tiedottaaksemme kaikille kansallisille poliitikoille ja heidän poliittisille toimistoilleen SOLVIT-verkoston eduista? Toivon, että jatkamme SOLVIT-verkoston tukemista ja niiden ihmisten auttamista, joita täällä edustamme.

Morten Løkkegaard (ALDE). – (DA) Arvoisa puhemies, olen varjoesittelijänä sisämarkkinoiden tulostaulua koskevassa mietinnössä ja siksi keskityn siihen, ja siinä mielessä tämä on ilon päivä. Se on päivä, jona me kaikki voimme olla samaa mieltä siitä, että nämä tulostaulut toimivat erittäin hyvin. Ne ovat suuri menestys perustasolla, ja siksi oletan, että voimme vain olla samaa mieltä siitä, että niiden edistämiseksi on tehtävä enemmän. Panen myös tyytyväisenä merkille, että näyttää siltä, että sosialidemokraatit ovat huomanneet, että ei ole hyvä ajatus äänestää joka käänteessä sitä vastaan. Ehdotettujen kuuluisien testien osalta me Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmässä luonnollisesti kannatamme tätä ehdotusta. Lisäksi meidän on hieman vaikea ymmärtää, mistä tämä jonkinlainen puolustusasenne tätä ehdotusta vastaan johtuu. Palaamme kuitenkin siihen. Huomaan vain yleisesti, että on erinomaista, että muuten ehdotuksesta ja mietinnöstä on laaja yksimielisyys.

Keskityn siihen, mitkä mielestäni ovat mietintöön sisällytetyt muutamat hyvät asiat. Ensiksikin olemme onnistuneet keskittymään siihen, että jäsenvaltioiden hallinnoissa tarvitaan suuremmat valtuudet, ei vain kansallisesti vaan myös alueellisesti ja paikallisesti. Mielestäni yksi tulostauluja koskeva ongelma on se, että valtuuksia puuttuu edelleen sen osalta, miten saamme asiat toimimaan. Siksi on hyvä, että tämä on sisällytetty mietintöön.

Toinen hyvä asia on täytäntöönpanoon keskittyminen. SOLVIT-keskuksia on ylistetty paljon, ja tuen sitä täysimääräisesti. Kuten viimeisin puhuja mainitsi, voisimme itse asiassa ottaa täällä parlamentissa käyttöön SOLVIT-päivän. Mielestäni SOLVIT-verkoston suurin ongelma tällä hetkellä on se, että sitä ei tunneta riittävästi. SOLVIT on todellakin saatava keskipisteeksi paljon enemmän kuin tällä hetkellä tapahtuu – mikä saa minut viimeiseen kohtaan, joka koskee sen korostamista, että tämä on viestintäkysymys, kuten myös mietinnössä todettiin selkeästi. Meidän on todellakin varmistettava, että lyömme rumpua lehdistön osalta ja muun yleisön osalta ja varmistamme, että SOLVIT-verkoston ja tulostaulujen kaltaisiin aloihin keskitytään paljon enemmän.

Yleisesti haluaisin sanoa ryhmäni puolesta, että olen hyvin iloinen, että voimme antaa tälle mietinnölle täyden tukemme, ja toivon luonnollisesti, että komissio – ja uskon...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin aloittaa sanomalla jotakin, mitä tässä salissa ei ole sanottu, ja se on se, että meidän pitäisi ehdottomasti kiittää komission jäsentä Kunevaa. Olen kaikkien muiden jäsenten lailla iloinen, että täällä istuu tänään kaksi komission jäsentä, sekä komission jäsen Dalli että komission jäsen Barnier, joka oli ennen nimitystään valiokuntamme jäsen.

Olen itse tavannut henkilöstön, joka vastaa SOLVIT-verkostosta Tšekin tasavallassa. On sanottava, että tämä on tietysti erittäin hyvä tilaisuus sisämarkkinoille, mutta on myös välttämätöntä mainita lähestymistavan erot eri maissa. Tässä on selkeästi tärkeää, että on olemassa rajaylittävä elementti, ja toivon, että molemmat komission jäsenet edistävät rajatylittävien kuluttajamarkkinoiden avaamista ja erityisesti erilaisten kansallisten vapautusten muotoisten esteiden purkamista ja että siten saamme aikaan kuluttajamarkkinoiden täydellisen yhtenäistämisen.

Katson itse, että rajatylittävien markkinoiden avaaminen lisää kilpailua ja on loppujen lopuksi tehokas väline tällä hetkellä kohtaamamme talouskriisin torjunnassa.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, hyvät kollegat, ottakaamme komission jäsenen Barnierin kuulemisessaan antama lausunto mukaamme ja tehkäämme sisämarkkinoista ystävämme. Jos aiomme suhtautua tähän tehtävään vakavasti, meidän on tehtävä sisämarkkinoista kotimarkkinat. Jos teemme sisämarkkinoista kotimarkkinat, teemme niistä paikan, jossa Euroopan unionin kansalaiset voivat elää. Me olemme EU. Sen tekeminen elinpaikaksi mutta ei kotimaaksi, on täysin eri asia.

Sisämarkkinat eivät ole vielä täydelliset. Niissä on paljon kehitysmahdollisuuksia. Komission on korostettava kaikkia esteitä ja ehdotettava toimenpiteitä niiden poistamiseksi. Euro ja sisämarkkinat ovat menestyksekkäin vastauksemme globalisaation haasteisiin, sekä sisäisiin että ulkoisiin. Sisämarkkinoiden vahvuuksia ovat EU:n kansalaisten ja taloudesta 90 prosenttia muodostavien pienten ja keskisuurten yritysten valmiudet. Siksi meidän on saatettava pk-yrityksiä tukeva aloite osaksi kaikkien jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä mahdollisimman pian. Tehkäämme tästä aloitteesta sisämarkkinoiden tunnusmerkki. Euroopan unionin taloudesta 80 prosenttia kuitenkin rahoitetaan luotolla ja pääomamarkkinat rahoittavat vain 20 prosenttia taloudesta. Tämä meidän on pidettävä mielessämme rahoitusmarkkinoiden uudelleensääntelyssä.

Kolmas vahvuus on kilpailukykyinen vientitalous. Meillä on ratkaistavana myös muutamia jännitteitä. Niitä ovat laaja-alainen lähestymistapa verrattuna alakohtaisiin näkökohtiin, neljä vapautta verrattuna erilaisiin yhteiskunnallisiin todellisuuksiin, taitojen epätasapaino, ennen kaikkea verotuksen, koulutuksen ja tutkimuksen alalla, ja vielä täytäntöön pantava kestävä sosiaalinen markkinatalous. Tarvitsemme liikeyrityksille keskitetyn palvelupisteen ja kuluttajansuojaan liittyvää tietoa, joka on asiaankuuluvaa sisämarkkinoilla.

Sisämarkkinafoorumi ja yhteinen keskustelu näistä kolmesta mietinnöstä samana päivänä joka vuosi antavat meille tilaisuuden kysyä itseltämme kaikki nämä kysymykset ja tehdä näistä sisämarkkinoista kotimarkkinat kaikille kansalaisille.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, hyvät kollegat, olen iloinen, että minulla on tilaisuus esittää tämän ensisijaisen keskustelun aikana huomioita näistä kolmesta mietinnöstä, jotka koskevat kansalaisten jokapäiväistä elämää. Haluaisin lisäksi onnitella esittelijöitämme heidän työstään ja, erityisemmin, mainita SOLVIT-verkoston.

Verkosto on nyt ollut olemassa kahdeksan vuotta; se on ratkaissut monia ongelmia tehokkaasti, ja silti se on täysin tuntematon. Miten monta kertaa minun on pitänytään kertoa ihmisille tästä verkostosta, sen olemassaolosta, jota he eivät edes aavistaneet, vaikka tällä välineellä voitaisiin vahvistaa kuvaa kansalaistensa oikeuksia suojelevasta EU:sta.

Minun on myönnettävä – ja olen hyvin iloinen, että komission jäsen Barnier on täällä – että ymmärtääkseni maani hallitus ei todella edistä sitä. Tapausten suuremman määrän hoitaminen on siten erittäin hankalaa ainoalle harjoittelijalle, joka, nyt vuonna 2010, vastaa SOLVIT-verkostosta Ranskassa, maassa, jossa, se on totta, on vain 60 miljoonaa asukasta ja joka on vasta toinen EU:n jäsenvaltio vuonna 2009 toimitettujen tapausten määrän osalta.

Ratkaisutaso on todellakin hämmästyttävän hyvä, mutta ajanjaksot ovat kauheita; asioiden keskimääräinen käsittelyaika on 15 viikkoa, mikä on viisi viikkoa yli sallitun enimmäismäärän.

Pyytäisin siksi komissiota ja jäsenvaltioita myöntämään todellisia taloudellisia resursseja ja henkilöresursseja ja toteuttamaan merkittäviä tiedotuskampanjoita, jotka on suunnattu erityisesti yrityksille, jotka eivät toimittaneet vuonna 2009 enemmän tapauksia kuin vuonna 2004.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, haluaisin kiittää esittelijöitä rakentavasta työstä. Puutteistaan huolimatta EU:n sisämarkkinat ovat suuri menestys, ja minun on vaikeaa ymmärtää Trevor Colmanin arvostelua. Sisämarkkinoiden tavoite on antaa kuluttajille laaja valikoima korkealaatuisia tavaroita ja palveluja edulliseen hintaan ja taata samalla kuluttajansuojan asianmukainen taso. Siksi katson, että meidän pitäisi tehdä työtä kuluttajan oikeuksien ja suojan korkean tason täysimääräiseksi yhtenäistämiseksi, jotta kuluttajat voivat todella hyötyä sisämarkkinoiden eduista. Tämä on erityisen tärkeää, kun rajatylittävä kauppa ja sähköinen kaupankäynti lisääntyvät.

Olen vakuuttunut, että ryhmäkanne olisi tehokas tapa vahvistaa EU:n kuluttajia – ei Yhdysvaltain mallin, vaan Euroopan mallin perusteella. Meidän on sen osalta lakattava epäroimasta ja ryhdyttävä viimeinkin toimeen. Olen iloinen, että komission jäsen Dalli ottaa tämän esiin.

Me kaikki tiedämme, että näinä päivinä useimmat työpaikat syntyvät palvelusektorilla. Siksi on tärkeää, että EU:lla on todella eurooppalainen palveluala, jolla yrittäjät ja kuluttajat voivat toimia vapaasti kansallisten markkinoiden lisäksi myös sisämarkkinoilla. Tarvitsemme toimivat terveydenhuoltopalvelujen markkinat.

Se johtaa parempaan hoitoon, suurempaan valinnanvapauteen ja lyhyempiin odotusaikoihin. Tällä hetkellä tilanne on miltei sääntelemätön, ja luotan siihen, että komission jäsen Dalli hoitaa asian.

Toinen ala, johon meidän on kiinnitettävä enemmän huomiota, on rahoituspalvelut, joilla tiedämme ongelmia olevan edelleen. Siksi tarvitsemme selkeitä ja uskottavat säännöt, ei vähiten rahoitusmyllerryksen takia, ja komission jäsen Barnier aikoo vastata tähän haasteeseen. Tasapainoiset, järkevät ja asianmukaiset säännöt ovat kuluttajille hyväksi.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) On hyvä, että parlamentti on laatinut SOLVIT-verkostosta mietinnön, jossa on ehdotuksia Euroopan komissiolle ja jäsenvaltioille.

Euroopan konservatiivien ja reformistien varjoesittelijänä korostin, kun mietintö oli vielä valiokunta-asteella, että SOLVIT-verkostoa on tärkeää edistää EU:n asukkaiden keskuudessa, ja erityisesti kansalaisten ja, etenkin, yritysten mahdollisuutta vahvistaa oikeuksiaan. Olemme luultavasti kaikki samaa mieltä siitä, että on olennaisen tärkeää toteuttaa tiedotuskampanja, jossa SOLVIT-verkostoa edistetään vaihtoehtoisena riidanratkaisumekanismina. Se tehdään niin, että tieto SOLVIT-verkoston olemassaolosta tavoittaa asiaankuuluvat osapuolet. Internet on tässä olennaisen tärkeä, joten olisi hyvä, jos komissio kuuntelisi parlamentin ehdotuksia ja käynnistäisi sellaisen yhteisen internet-osoitteen luomisen, jonka verkkotunnus on solvit.eu kaikille kansallisille SOLVIT-keskuksille, ja jäsenvaltiot, jotka tähän mennessä eivät ole tehneet niin, perustaisivat internet-sivuja kansallisilla verkkotunnuksilla, jotka liittyvät EU:n SOLVIT-portaaliin.

Edistäminen ei tietenkään ole kaikki. On myös tärkeää lisätä kansallisten SOLVIT-keskusten tehokkuutta toimivaltaisten virkamiesten avulla ja tukemalla SOLVIT-verkostoa EU:n tasolla.

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Onnittelten lämpimästi kaikkia esittelijöitä, koska mietinnöissä, joista he ovat vastanneet, on kaksi erittäin tärkeää piirrettä. Ensinnäkin, niissä todellakin puolustetaan hyvin johdonmukaisesti sisämarkkinoita. Niissä huomautetaan puutteista sen näkyvyydessä, mutta samalla puolustetaan niitä hyvin johdonmukaisesti. Toinen näiden mietintöjen suuri hyve on se, että ne hyväksytään yleisesti. Tarkoiton, että käsittelemme tilannetta, jossa koko Euroopan parlamentti, myös ne kollegat, jotka suhtautuvat hyvin epäillen vapaisiin markkinoihin, puolustavat yleisesti sisämarkkinoita ja niiden arvoja – tämä on näiden mietintöjen suuri hyve.

Haluaisin kiinnittää huomiota moniin erityisiin asioihin. SOLVIT-verkoston osalta käsittelemme ristiriitaista tilannetta, kuten Jacek Olgierd Kurski on sanonut, jossa väline, jonka on määrä tasoittaa nuo erot, toimii itse eri maissa eri tehokkuustasoilla. Tämä edellyttää mielestäni jonkinlaista koordinoitua, koska sen on oltava johdonmukainen järjestelmä, joka, sen lisäksi, että se toimii asianmukaisesti, toimi myös kaikkialla samalla tavalla. Se jokin, mikä Róža Thun Und Hohensteinin mietinnössä on erittäin tärkeää, on keino, joka komission pitäisi löytää, jotta mallia voidaan lopullisesti kehittää varmistamaan, että mikään luomastamme lainsäädännöstä ei ole yhteensopimatonta vapaiden sisämarkkinoiden kanssa. Se näyttäisi olevan mietinnön olennainen asia. Jos onnistuisimme rakentamaan sellaisen mekanismin, meidän ei myöskään tarvitsisi huolehtia uusien markkinoiden tulevaisuudesta.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, hyvät kollegat, tämä tämän aamun yhteiskeskustelu ja kaikkien kolmen mietinnön korkea laatu kertovat ensisijaisesta asemasta, joka sisämarkkinoille ja kuluttajansuojalle on annettu EU:ssa. Haluaisin kiittää kaikkia kolmea esittelijää ja monia varjoesittelijöitä ja kollegoita, jotka ovat osallistuneet tähän yhteiseen työhön.

Haluaisin keskittyä kahteen olennaiseen kohtaan. Ensimmäinen on se, että me, toisin sanoen komissio ja me tässä parlamentissa, oletamme, että kaikki sujuu suhteellisen sopusointuisesti sisämarkkinoilla ja että meillä on valistuneet kuluttajat ja oikeudenmukaiset toimittajat. Näin on usein, mutta ei aina. On vastuuttomia toimittajia, jotka näkevät vain lyhyen aikavälin voittonsa, ja siksi tarvitsemme voimakkaampaa markkinoiden seurantaa ja valvontaa. On kuitenkin myös epätietoisia kuluttajia. Tarvitsemme parempaa tietoa. Ei riitä, että paketin esite on luettavissa. Tarvitsemme jatkuvaa tietoa.

Joku sanoi juuri, että tarvitsemme luottamusta. Luottamus kuitenkin tulee tiedosta. Olen kuullut, että Saksassa vain yksi kolmasosa 14–15-vuotiaista ymmärtää inflaation merkityksen. En edes halua kysyä, mitkä kyselyn tulokset olisivat sanan ”deflaatio” osalta. Koulujemme on verkostoiduttava paremmin ja toimittajien ja kuluttajien eturistiriidoista on oltava enemmän tietoa. Tämä mainitaan kollegojeni mietinnöissä...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) On EU:n kansalaisten perusoikeus yhtenäismarkkinoilla, että kun he haluavat hankkia tuotteen tai palvelun, se tarjotaan heille samalla hinnalla tai maksulla riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa he ovat, ja kun niissä on puutteita, he voivat saada siitä selityksen.

Mielestäni meidän on keskityttävä enemmän ongelmiin pankki- ja rahoituspalvelualalla, koska yhtenäismarkkinoilla on tällä hetkellä suuria eroja näistä palveluista maksettujen maksujen osalta. Jos esimerkiksi Romaniassa haluaa käyttää pankkien tarjoamaa pankkipalvelua – samojen pankkien, jotka toimivat myös Romaniassa, Ranskassa, Italiassa ja Itävallassa – Romaniassa on maksettava enemmän maksuja ja korkeammalla tasolla. Sellainen tilanne on väärin, ja mielestäni kansalaisilla, ei vain Romaniassa vaan muissakin jäsenvaltioissa, on oikeus toivoa, että EU:n toimielimet toimivat aktiivisemmin näiden puutteiden selvittämisessä. Haluan toistaa, että puhun maksuista enkä pankkien koroista.

Kiitos.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin vain erityisesti onnitella kaikkia sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan kollegoitani, jotka tekivät työtä sisämarkkinoiden tulostaulun tulevaisuuden osalta. Se on sydäntäni lähellä oleva kysymys, koska se tarjoaa erinomaisen viestintävälineen sille, miten jäsenvaltiot kohtelevat EU:n direktiivejä.

Se on lähellä sydäntäni myös siksi, että kuulen jatkuvasti yli-innokkaasta EU:n sääntelystä, erityisesti kotimaassani Irlannissa, ja se on sulatettava. No, nopea vilkaus tulostauluun näyttää teille, että Irlanti on soveltanut EU:n direktiivejä väärin ainakin 67 tapauksessa, ja on vaara, että se ei täytä yhden prosentin täytäntöönpanovajetta koskevaa tavoitetta, kuten on sovittu.

Tämä herättää kysymyksen: kuka on syyllinen tässä oletetusti yli-innokkaassa sääntelyssä? Jos jäsenvaltiot eivät saata EU:n lainsäädäntöä asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään tai lisäävät direktiiveihin lisää sääntelyä, onko se sitten EU:n vai jäsenvaltioiden vika? Minun mielestäni ehkä ja luultavasti jälkimmäisen.

Ehkä tulevaisuudessa kannattaisi harkita ajatusta, että tulostaulussa käsiteltäisiin suoraan ylisääntelyä tai ”kultausta”, kuten sitä kutsutaan. Mielestäni se olisi myönteinen tulos.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi onnitella henkilöä, joka keksi nimen ”SOLVIT”: se on yksinkertainen, se on selkeä ja, kuten sanotaan, ”se tekee juuri sen, mitä kyljessä luvataan”.

SOLVIT-verkoston vuonna 2002 tapahtuneen perustamisen jälkeen sen työmäärä on kasvanut räjähdysmäisesti joka vuosi, niin että vuonna 2008 sille esitetyt tapaukset lisääntyivät 22 prosentilla ja kokonaismäärä oli tuhat tapausta, ja niistä ratkaistiin 88 prosenttia, mikä tarkoitti 32,6 miljoonan euron säästöjä. Se on vaikuttava tilasto. Varjopuoli on kuitenkin se, että ongelmien ratkaisemiseen kuluvien päivien keskimääräinen määrä kasvoi 53 päivästä 69 päivään. Se tuo meidät vaadittuihin ratkaisuihin.

Henkilökunnasta on selkeästi puutetta. Siihen on puututtava. Heillä on oltava asianmukaiset resurssit. Tarvitaan jatkuvasti koulutusta EU 2020 -strategian elinikäisen oppimisen mukaisesti, ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa, ja on tärkeää tavata säännöllisesti. Ehdottaisin myös, että koska monet ongelmat ovat paikallisia, tässä voisi olla mukana paikallinen näkökulma, jotta kyselyjä voitaisiin käsitellä aikaisessa vaiheessa.

Kuluttajien on myös oltava tietoisempia. Mielestäni verkko-osoite edistäisi sitä, ja se myös loisi enemmän luottamusta. Mielestäni on tärkeää, kuten edellinen puhuja sanoi, että sitä, mitä yksittäisissä jäsenvaltioissa tapahtuu EU:n asetusten saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä, tarkastellaan hyvin tiiviisti.

Lopuksi, aiempi puhuja sanoi, että ”tämä on kuitenkin taas yksi EU:n ratkaisu, jolla etsitään epätoivoisesti ongelmia”; minä sanoisin, että tämä on EU:n ongelma, jolla löydetään menestyksekkäästi ratkaisu.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, onnitelut ja kiitokset kolmen mietinnön esittelijöille ja varjoesittelijöille. Se, että sopimus on olemassa, saa minut optimistiseksi sisämarkkinoiden tulevaisuuden osalta.

Haluaisin korostaa kahta asiaa: ensimmäinen koskee Róza Thun Und Hohensteinin mietinnön 10 kohtaa. Pidän sitä perustavanlaatuisena ja mielestäni paras asia, joka voisi tapahtua, olisi, että pystyisimme selvittämään, että työntekijöiden oikeudet, sosiaaliset oikeudet ja ympäristönsuojelu eivät ole esteitä sisämarkkinoiden edistymiselle.

Toinen kohta koskee SOLVIT-verkostoa. Se on poikkeuksellinen mekanismi, mutta se vaatii edelleen paljon apua. Totuuden sanoakseni, ajattelin, että painostan hallitustani Kreikassa tekemään jotakin asialle, koska

meillä on vain kaksi työntekijää. Kun kuitenkin kuulin, että Ranskalla on vain yksi harjoittelija, ajattelin, että odotan, että komission jäsen Barnier painostaa omaa hallitustaan.

Pascal Gruny (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, hyvät kollegat, uusi verkossa toimiva ongelmanratkaisuverkosto, joka koskee sisämarkkinalainsäädännön epäasianmukaista soveltamista koskevia asioita ja jonka nimi on SOLVIT, on hyvin onnistunut järjestelmä, koska se tarjoaa oikeussuojaa ilman virallisia menettelyjä noin kymmenessä viikossa.

Tämän vuonna 2002 luodun verkoston työmäärä kasvoi 22 prosentilla vuonna 2008. Vaikka ratkaisuaste on edelleen sängen korkea 83 prosentilla, ratkaistujen tapausten määrä laskee. Näyttäisi siltä, että kahdeksan vuotta perustamisen jälkeen olisi aika ajatella tämän elimen vahvistamista antamalla sille keinot toimia tehokkaasti.

Näiden uusien toimenpiteiden avulla se voisi auttaa EU:n kansalaisia ja yrityksiä vahvistamaan oikeuksiaan, erityisesti todistusten tunnustamisen ja sosiaali- ja oleskeluoikeuksiensa osalta.

Tuen siksi ajatusta, jonka mukaan jäsenvaltioissa pitäisi olla enemmän SOLVIT-henkilökuntaa ja sen lisäksi olisi otettava käyttöön tuki- ja koulutustoimenpiteitä, jotta kyseinen henkilökunta voi toimia mahdollisimman tehokkaasti.

Minusta näyttää olevan olennaista, että hallitusten ja meidän itse, omista vaaliipiireistämme vaaleilla valittuina edustajina, pitäisi edistää SOLVIT-verkostoa, joka sai aikaan 32,6 miljoonan euron kustannussäästöt vuonna 2008. Tämän uuden välineen edistäminen rajoittaisi lisäksi liiallista turvautumista oikeusjärjestelmään. Kehotan siksi jäsenvaltioita saattamaan kaikki EU:n direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja tiedottamaan kansalaisille ja yrityksille näiden oikeuksista sisämarkkinoilla tiedotusvälineiden ja tiedotuskampanjoiden kansallisten muotojen avulla.

Lopuksi, vetoomusvaliokunnan poliittisen ryhmäni puolesta toivon, että yhteistyötä valiokuntamme ja SOLVIT-verkoston välillä vahvistetaan, jotta näiden kahden elimen työtä voidaan helpottaa.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella esittelijöitä erittäin hyvistä mietinnöistä. Olemme viime aikoina puhuneet paljon tarpeesta elvyttää sisämarkkinat. Komission jäsen puhui myös siitä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan kuulemisen aikana. Niin on myös professori Montin raportissa, jota odotamme. Minun mielestäni Euroopan unionin 2020 -strategiassa ei ole riittävästi itse sisämarkkinoita. Tarvitsemme sisämarkkinoita. Emme kuitenkaan tarvitse sisämarkkinoita vain nimenä, vaan todella toimivia sisämarkkinoita. Tällä hetkellä ei voida sanoa, että meillä on ne. Neljän vapauden vapaalle virtaamiselle on liikaa esteitä, ja ne rajoittavat markkinoiden mahdollisuuksia, kun taas jäsenvaltioiden protektionistinen politiikka ei ole sopusoinnussa sisämarkkinoiden periaatteiden kanssa. Toisaalta jäsenvaltioiden on pantava lainsäädäntö asianmukaisesti täytäntöön ja tarvitaan hyvin toimivia tukivälineitä, kuten SOLVIT, mutta tarvitaan myös perusteellisempaa...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, voin vain tukea kollegamme Anna Hedhin laatiman mietinnön johtopäätöksiä, erityisesti sen osalta, että tarvitaan aktiivista kuluttajapolitiikkaa, jolla pyritään erityisesti suojelemaan heikossa asemassa olevia kuluttajia ja pienituloisia kuluttajia.

Haluaisin myös keskittyä muutamaa muuhun tämän politiikan olennaiseen kohtaan. On totta, että sisämarkkinoiden tulostaulu on merkittävä tilastollinen väline, mutta se on täysin riittämätön, koska siinä keskitytään yksinomaan kuluttaja-alan toimintaan eikä yritetä ratkaista EU:n kuluttajien ongelmia näillä markkinoilla.

Sisämarkkinoiden tulostaulussa ei pitäisi pelkästään tarkastella markkinoiden kysyntää ja kuluttajia passiivisina vastaanottajina ketjun loppupäässä. On käymässä koko ajan selvemmäksi, että kuluttajilla on nyt tästä lähtien oltava vastuullinen ja aktiivinen asema ja heidän on sitouduttava kestäväan, eettiseen, yhteiskunnallisesti vastuulliseen ja ekologiseen kulutukseen. Tulostaulua olisi siksi tarkistettava ja siihen olisi sisällytettävä ilmaisia, jotka koskevat näiden valintojen yhteiskuntaan ja ympäristöön liittyviä näkökulmia, joista on tulossa koko ajan tärkeämpiä.

Lopuksi lait, jotka koskevat energian kulutusta, liikennettä, ympäristöä, digitaalitekniikkaa ja niin edelleen on sisällytettävä säännösten tarkistukseen.

(Puhemies keskeytti puhujan)

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua kuluttajansuojaan liittyvistä ehdotuksista ja haluaisin tietysti aloittaa mainitsemalla myönteiset näkökulmat: tavat tiedottaa kuluttajille ja voimaannuttaa heitä tarjoamalla enemmän tietoa kaikilla tasoilla, kunnalliselta, paikalliselta ja alueelliselta tasolta aivan ylös EU:n rajatylittäviin toimiin, kuluttajan aseman edistäminen – kuten Itävallassa teemme kartellilainsäädännöllä – ja tietysti ankarammat seuraamukset vastuuttomille pankeille, jotka myöntävät huonosti harkittuja luottoja. Standardoitu luottolomake on myös erittäin myönteinen liike.

Haluaisin kuitenkin myös käsitellä joitakin ongelmallisia kysymyksiä, nimittäin vakavaa ennakkotapausta takuisiin ja epäasianmukaisiin sopimuslausekkeisiin liittyvässä lainsäädännössä, mistä rangaistaan ankarammin Itävallan kaltaisissa paikoissa. Haluaisin ehdottaa, että suosituimmuusperiaatetta sovelletaan, jotta silloin, kun kansallisilla säännöillä tarjotaan kuluttajille parempi suojele, näitä sääntöjä pitäisi käyttää.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuluttajansuoja: me kaikki kannatamme sitä. Vaikeus on siinä, että jotkin jäsenvaltiot antavat tyhjiä lupauksia SOLVIT-mekanisille, kuten toiset puhujat ovat todenneet. Sitä on tutkittava, jotta henkilöstöä olisi asianmukaisesti.

Haluaisin kuitenkin kertoa teille joitakin toimistooni tulevia käytännön esimerkkejä kuluttajaongelmista. Vasta tänä aamuna minulla oli yksi, joka liittyi omaisuuden siirtoon Euroopan unionissa. Tiedän, että EU:lla ei ole tällä alalla toimivaltaa, mutta voisinko pyytää, että ongelmien ilmetessä jäsenvaltiot kohtelisivat kansalaisia aivan kuin omiaan, ja uskon todella, että tämä on kysymys, jonka osalta meidän on toimittava.

Toinen liittyy yrityshakemistoihin. European City Guide -hakemistot ovat aiheuttaneet suunnatonta päänsärkyä parlamentissa ja ne toimivat edelleen, koska ne saavat jonkintasoista suojelua jäsenvaltioilta, joihin ne ovat sijoittautuneet. Tätä on käsiteltävä, koska kansalaisten asenteeseen sisämarkkinoihin vaikuttaa heidän kokemuksensa näillä aloilla, vaikka EU ei olisikaan niillä toimivaltainen.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Arvoisa puhemies, kiitos hyvästä keskustelusta täällä tänään. Olen iloinen, että komission jäsen Barnier ja komission jäsen Dalli ovat antaneet niin paljon tukea sille, että kuluttajia on ajateltava sisämarkkinoilla. Haluaisin kuitenkin kiinnittää huomiota yhteen tiettyyn kohtaan Anna Hedhin mietinnössä – nimittäin 40 kohtaan, jossa ehdotamme Euroopan kuluttajaviraston perustamista. Voin hyvin kuvitella, että tämä on jotain, jonka näkisitte mielellänne edistyvän. Kyseinen virasto voisi auttaa keräämään tietoja, laatimaan tutkimuksia kuluttajien käytöksestä ja tietysti se voisi toimia myös vahtikoirana komission ja parlamentin kuluttaja-asioita koskevan työn osalta. Haluaisin siksi kuulla näkemyksenne ajatuksesta, onko se jotakin, jota haluaisitte edistää – minun puolestani voisimme helposti sijoittaa kyseisen viraston Maltaan tai Ranskaan, jos se auttaisi prosessia.

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, Christel Schaldemose korosti juuri tämän keskustelun laatua, erityisesti kuluttajavirastoa koskevan erityisen kohdan osalta, ja jos en erehdy, sellainen on jo olemassa Kanadassa, ja komission jäsen Dalli kertoo meille, miten asiat ovat tällä hetkellä. Olen samaa mieltä arvioinnista, joka koskee keskustelun laatua ja kaikkien niiden rakentavien ja kriittisten puheenvuorojen ja ehdotusten laatua, jotka on esitetty näiden suurien EU:n markkinoita sääntelevän 1 500:n – toistan, kaikille meitä kuunteleville – 1 500 direktiivin tai tekstin täytäntöönpanosta ja arvioinnista ja valvonnasta. Voisin lisätä, että en ole varma, haluanko mieluummin puhua suurista EU:n markkinoista kuin yhtenäismarkkinoista, koska se olisi selkeämpää kansalaisille ja kuluttajille.

Malcolm Harbourin, puheenjohtajan, joka kuuli minun sanovan tämän sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa, valvonnassa ja vastauksena Kyriacos Triantaphyllidesin puheenvuoroon haluaisin muistuttaa teitä periaatteesta, joka on sen toiminnan taustalla, jota aion toteuttaa komissiossa viiden seuraavan vuoden aikana.

Hyvät parlamentin jäsenet, tavoitteeni on, päivä päivän jälkeen ja laki lain jälkeen, varmistaa, että EU:n markkinat palvelevat jälleen kerran maanosassamme asuvia miehiä ja naisia. Minulla on toinen tavoite, ja se on sen varmistaminen, että markkinat – koska olen myös vastuussa sääntelystä ja valvonnasta – sen varmistaminen, että rahoitusmarkkinat, joista muutaman viime kuukauden aikana on sanottu paljon, palvelevat jälleen reaalitaloutta, että ne palvelevat miehiä ja naisia.

Haluan kansalaisten, kuluttajien ja pienyritysten olevan jälleen näiden markkinoiden omistajia. Tämä ohjaa toimintaamme, jota minulla on kunnia ohjata kollegiossa. Siinä on kyse luottamuksesta, omaksuakseni Robert Rochefortin ja Heide Rühlen juuri käyttämät sanat, keskinäisestä luottamuksesta. Siksi kiitän jälleen kerran Róza Thun Und Hohensteinia laadukkaasta mietinnöstä Euroopan komission julkaisemasta tulostaulusta.

Tässä mietinnössä ja kaikessa, mitä olen kuullut, on monia ajatuksia, jotka kannattaa omaksua ja joita kannattaa tutkia. Adam Bielan on tukenut Róza Thun Und Hohensteinin mietintöön sisällytettyä ajatusta sääntöjen soveltamisen ilmaisimista. Evelyne Gebhardt on myös maininnut direktiivien taloudellisen ja yhteiskunnallisen arvioinnin ja vaikutusarvioinnit. Tässä vaiheessa saattaisin ehkä vastata Malcolm Harbourin rakentavaa arvosteluun 2020 -strategiasta. Kuulin myös Małgorzata Handzlikin sanovan, että emme puhu tarpeeksi sisämarkkinoista.

Suoraan sanottuna, kun te todella luette komission viime viikolla julkaiseman 2020 -strategian, sisämarkkinat ovat tämän lähestymistavan ytimessä ja se on kaikkialla: älykäs kasvu patenttien ja muiden välineiden avulla; vihreä kasvu hankintasopimusten asianmukaisen käytön avulla; ja osallistava, tasa-arvoinen ja oikeudenmukainen kasvu. Sisämarkkinat ovat kaikkialla – niiden on oltava kaikkialla – mutta hyvä Malcolm Harbour, 2020-tekstiä ei ole suunniteltu käsittelemään kaikkea. Siinä ei esimerkiksi käsitellä ulkopoliittikkaa ja puolustuspolitiikkaa, eikä siinä pyritä vapauttamaan komissiota sen tehtävästä, joka on kaikkien tekstien asianmukaisen täytäntöönpanon asianmukainen seuranta ja valvonta. Olkaa hyvä ja uskokaa, että en tunne oloani helpottuneeksi, kun minun on tarkastettava ja ryhdyttävä toimiin, joskus jopa rikkomusmenettelyihin, varmistaakseni sisämarkkinoiden asianmukaisen soveltamisen. Toistan, pidän kuitenkin aina sopimuksia, luottamusta ja selvityksiä parempana kuin pakkoa.

Róza Thun Und Hohensteinin mietinnössä on muita hyviä ajatuksia: kumppanuus jäsenvaltioiden kanssa ja tämän sisämarkkinafoorumien luominen, jota kannatan. Voisimme muuten ehkä tehdä yhteenvedon muista tämän päivän aloitteista, jotka koskevat joitakin samoja asioita, jotka katamme komission jäsenen Dallin kanssa, kuten SOLVIT-verkoston täytäntöönpano tai korostaminen ja edistäminen, ja saada asiat tehdyksi yhdellä kertaa.

Olen puhunut siitä, että valvontavaikutukseen on kiinnitettävä yhtä paljon huomiota kuin ilmoitusvaikutukseen. Se on minun tapani tehdä politiikkaa ja siitä näkökulmasta katson, että tulostaulun, arvioinnin avulla meidän on voitava tehdä määrällisen arvioinnin – miten monta direktiiviä saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä – lisäksi laadullinen arviointi.

Mielestäni Liem Hoang Ngoc mainitsi, ja hyvin selkeästi myös, lakien täytäntöönpanon laadun, osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen laadun ja, kuten te sanoitte, itse lakien laadun, joka on, lainsäätäjälle tai komission jäsenelle, hyvä harjoitus selkeydestä. Kaikkia näitä ajatuksia kannattaa joka tapauksessa miettiä, kuten Andreas Schwab ja Zuzana Roithová juuri totesivat.

SOLVIT-verkoston osalta, lopettaakseni muutamaa lyhyen huomautukseen, tuen ajatusta – hyvää ajatusta – jonka joku mainitsi SOLVIT.EU-verkkosivun luomisesta. Sillä levitetään tietoa tai ohjataan käyttäjä kansallisille sivuille. Teemme työtä hyvin nopeasti tämä SOLVIT.EU-sivun osalta pääosastoni kanssa yhdessä toisen Sinun Eurooppasi -sivuun liittyvän hankkeen kanssa. Kuten Séan Kelly ja te kuitenkin sanoitte, sana SOLVIT on ainakin selkeä ja yksinkertainen, ja olen samaa mieltä tästä myönteisestä arvioinnista.

SOLVIT toimii hyvin, mutta se voisi toimia paremmin. On liikaa kansalaisia ja yrityksiä, jotka eivät edelleenkään tunne oikeuksiaan ja tapoja, joilla he voivat niitä vahvistaa, ja tuen Angelika Werthmannin huomiota, jossa kehoitettiin suurempaan avoimuuteen. Katson myös, että monet teistä, Bernadette Vergnaud, Oreste Rossi, Catherine Stihler, Sylvana Rapti, ovat viitanneet SOLVIT-verkoston käyttöön annettujen resurssien riittämättömyyteen, ei vain muuten Ranskassa, vaikka kuulin selvästi, mitä sanoitte. Tässä ei ole Ranskan ministeri puhumassa teille, vaikka olen entinen Ranskan ministeri, ja olkaa hyvät ja uskokaa, että tutkin hyvin tarkasti, mitä tuossa maassa – jonka kansalainen edelleen olen – tapahtuu, jotta se toimii asianmukaisesti, aivan kuten teen kaikissa muissa maissa.

Vaadin todellakin asianmukaisia, tarvittavia resursseja, ja tarkastan tämän kaikilla itse paikalle tehtävillä vierailuillani. Jälleen kerran, nämä välineet ovat välttämättömiä, jotta voidaan tarkastaa asianmukaisesti, miten sisämarkkinat toimivat; nämä markkinat, sanon vuorostani, eivät ole täydelliset. Meidän on käynnistettävä ne uudelleen ja kehitettävä niitä edelleen – monet ihmiset ovat maininneet sen, Theodor Dumitru Stolojan, Evelyne Gebhardt, Othmar Karas, Edvard Kožušník – rajatylittävästä näkökulmasta ja jopa kunkin maan sisällä. Meidän on poistettava esteet, ja siksi, hyvä Malcolm Harbour, on tärkeää määritellä, missä puuttuvat lenkit ovat, mitä ei ehkä korosteta tarpeeksi, mutta mistä joka tapauksessa säädetään 2020-strategiassa. Pyrin tekemään tämän niiden 12:n tai 15 kollegani kanssa kollegiossa, jotka ovat jollakin tavalla vastuussa direktiivien soveltamisesta sisämarkkinoilla.

Arvoisa puhemies, päätän puheenvuoroni mainitsemalla kolme erityistä kohtaa. Kyllä tiiviille yhteistyölle – Simon Busuttil otti tämän asian esiin – SOLVIT-verkoston, oikeusasiamiehen ja vetoomusvaliokunnan työn välillä. Tämän lähestymistavan aion omaksua.

Kiitän Heide Rühlea ja muita budjettivaliokunnan jäseniä heidän halukkuudestaan puolustaa SOLVIT-verkostoa talousarviossa. Tuen Pascale Grunyn ajatusta kuulemisten ja seminaarien järjestämisestä. Meillä on jo niitä yksi tai kaksi vuodessa – mutta varmistan, että se on tarpeeksi – kaikkien niiden jäsenvaltioiden ja joskus jopa alueiden virkailijoiden välillä, jotka vastaavat SOLVIT-hankkeesta.

Lopuksi, monien Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän jäsenten arvostelemasta asiasta eli sisämarkkinatestistä muistuttaisin teitä ilman dramatisointia, hyvät parlamentin jäsenet, että kaikissa lainsäädäntöehdotuksissa on noudatettava perussopimusta. Sitä esittelijämme tarkoittaa, sen on toisin sanoen läpäistävä yhteensopivuudesta sisämarkkinoiden periaatteiden kanssa. Se on yksi asia, ja aion myös pitää silmällä monia yhteiskuntaan, ympäristöön ja talouteen liittyviä perusteita, koska olen sitoutunut siihen, että kaikki lait arvioidaan etukäteen.

Kaiken lainsäädännön alussa ja lopussa edellytetään velvoitteita, jos aiomme pyrkiä rakentamaan hienoimman lainsäädännön EU:n alueella työskentelevien ja asuvien kansalaisten, kuluttajien ja yritysten palvelukseen.

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

John Dalli, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, kollegani Michel Barnierin tavoin minusta on erittäin sydäntä lämmittävää olla osallisena näin vilkkaassa keskustelussa ja kuulla näin asiantuntevia näkemyksiä kuluttaja-asioista. Tämä tietää hyvää yhteistyöllemme todellisessa kumppanuuden hengessä ja pyrkiessämme tavoitteeseen, jossa kuluttajat ovat ensisijaisia.

Haluaisin toistaa yhden kohdan, jonka esitin aloituspuheenvuorossani. Vahvaa, tehokasta ja asianmukaisesti täytäntöönpanut kuluttajapolitiikkaa koskevien taloudellisten perustelujen lisäksi meidän olisi pidettävä tiukasti mielessä keskeinen asema, joka sillä voi olla EU:n yhdistämisessä sen kansalaisiin – mikä on ehkä kaikkein suurin palkinto. Tiedän, että yksi tärkeimmistä tehtävistäni on koordinoida tätä ponnistusta komissiossa, ja valppautenne on erittäin tervetullutta ja lohduttavaa.

Kuluttajamarkkinoiden tulostaulu on väline, jonka avulla voimme havaita markkinoiden puutteet ja jonka ansiosta voimme tutkia edelleen, miten kyseisiä puutteita on käsiteltävä. Uskon, että se on elintärkeä mekanismi, joka palvelee erittäin todellista päämäärää, ja voimme hyötyä suuresti sen kehittämisestä ja vahvistamisesta edelleen.

Tulostaulu on silmämme ja korvamme, jotka hälyttävät meille suurimmista ongelmakohtista. Kuluttajan näkökulman ottaminen paremmin huomioon kaikessa EU:n politiikassa ja yhteinen sitoumuksemme tehokkaaseen täytäntöönpanoon johtaa vahvempaan EU:n kuluttajaan, ja siitä seuraaviin taloudellisiin hyötyihin.

Viime vuoden julkisen kuulemisen jälkeen komissio arvioi kollektiivisia oikeussuojakeinoja koskevia huomioita, ja se aikoo löytää ratkaisun, joka vastaa EU:n kuluttajien tarpeisiin tuomatta meille Yhdysvaltojen käytäntöjä. Vaihtoehtoinen riidanratkaisu on tärkein etumme tässä suhteessa.

Ystäväni Michel Barnier on jo selittänyt keskeisen aseman, joka sisämarkkinoilla on EU 2020 -strategiassa. Jos luette tekstin tarkasti, siinä on myös selkeä näkemys, että kuluttajien on pysyttävä yhtenäismarkkinoiden ytimessä. Kuluttajia pidetään yhtenäismarkkinoiden edistäjinä, ja me aiomme jatkaa kuluttajien keskeisen aseman lujittamista.

Mielestäni kuluttajavalistusta koskeva kysymys on tärkein kysymys kuluttajien voimaantumisessa. Tutkimme todellakin, miten Dolcetta-ohjelmaamme voidaan laajentaa enemmän kattamaan uusia aloja.

Viimeisenä esiin nostetusta Euroopan kuluttajavirastosta koskevasta asiasta on korostettava, että täytäntöönpano on jäsenvaltioiden yksiselitteinen velvoite, ja niiden on annettava riittävät resurssit sen asianmukaista toimintaa varten. Perussopimuksella kuitenkin todella annetaan unionille oikeusperusta niiden ponnistusten tukemiseksi ja täydentämiseksi. On arvioitava huolellisesti, millä aloilla EU voi täydentää kansallista julkista täytäntöönpanoa ja mikä on siihen oikea institutionaalinen rakenne. Komissio tutkii huolellisesti eri vaihtoehtoja.

Odotan kovasti vakavan ja kestävä edistyksen aikaansaamista kanssanne sinä aikana, kun minä olen vastuussa tästä alasta.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein, *esittelijä*. – (PL) Haluaisin ennen kaikkea kiittää kaikkia tästä kiehtovasta keskustelusta, vilkkaista reaktioista ja vakavista pohdintoista. Molempien komission jäsenten

läsnäolo ja lausunnot ja komission useiden työntekijöiden läsnäolo osoittavat, että tämä uusi parlamentti ja tämä uusi komissio aikovat työskennellä yhdessä tiiviisti ja hyvin yhtenäismarkkinoiden edelleen kehittämistä koskevan asian osalta.

Yhteismarkkinat ovat yksi Euroopan unionin suurimmista saavutuksista, ja haluaisin ilmaista kiitokseni myönteisistä reaktioista ehdotuksiin, jotka olen sisällyttänyt mietintöni. Kollegoilleni, jotka ovat sosialisteja ja jotka ovat huolissaan 10 kohdasta – sisämarkkinat – haluaisin muistuttaa teitä, että ensinnäkin tässä ei ole mitään uutta. Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta hyväksyi tämän ehdotuksen jo vuonna 2003, ja se on osa sisämarkkinastrategiaa. Meidän ei pitäisi pelätä sitä. Testi ei uhkaa mitään Euroopan unionin sosiaalisista saavutuksista. Loppujen lopuksi, vain hetki sitten kuulumme komission jäseneltä, että Euroopan komissio arvioi uudet direktiivit sosiaalisesta, taloudellisesta ja ekologisesta näkökulmasta, joten ei ole syytä hätäntyä. Se, mistä me kaikki olemme huolissamme, on se, että yhteismarkkinoiden pitäisi kehittyä edelleen, ja olemme myös huolissamme sen varmistamisesta, että protektionismi ei hiivi Euroopan komissioon.

Euroopan yhentyminen etenee vain, kun kansalaiset ovat tiedostavia ja aktiivisia, ja julkiset elimet toimivaltaisia, tehokkaita ja kansalaisille suotuisia. Olen tässä mietinnössä ehdottanut monia ratkaisuja, jotta te – kollegat – voitte sitouttaa äänestäjänne tehokkaasti ja hyvin Euroopan yhdentymistä koskevaan prosessiin ja, tässä tapauksessa, todella vahvistamalla yhteismarkkinoita, lisätä heidän osuuttaan yhteismarkkinoista, tuosta Euroopan unionin suuresta menestystarinasta. Meidän on kehitettävä edelleen välineitä, jotka auttavat kehittämään yhteismarkkinoita. Neljän mietinnön samanaikainen julkistaminen on hyvin tärkeä tekijä, kuten on myös parempi yhteensovittaminen ja parempi lainsäädännön saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä. Meidän ei pitäisi reagoida kielteisesti sanaan ”markkinat”. Siinä maailman osassa, josta minä tulen, emme voineet käyttää näitä markkinoita moniin vuosikymmeniin, ja tiedämme, mihin se johti.

Lopuksi, muistutamme kansalaisia, että yhteismarkkinoiden ytimessä on neljä vapautta, ja se korostuu mietinnössäni. On erittäin tärkeää, ettei näiden markkinoiden vapauksia rajoiteta, että kansalaisia autetaan käyttämään enemmän ja täysimääräisemmin näitä vapauksia ja kehittämään niitä ja että emme pilaa mitään, mitä tähän mennessä olemme saaneet aikaan.

Anna Hedh, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut kiinnostuneena kaikkia tämän keskustelun älykkäitä ja kiinnostavia puheenvuoroja. Olen myös hyvin iloinen, että molemmat asiasta vastaavat komission jäsenet lupaavat tehdä yhteistyötä EU:n kuluttajapolitiikan kehittämiseksi ja parantamiseksi. Haluaisin lisätä muutaman oman kohtani.

Kuluttajajärjestöillä on erittäin tärkeä asema viranomaisen huomion kiinnittämisessä kuluttajien joka päivä kohtaamiin ongelmiin. Siksi kuluttajajärjestöjen saatavilla olevia välineitä olisi parannettava, jotta niiden olisi helpompaa toimia tehokkaasti EU:n tasolla ja kansallisella tasolla.

Meidän on lisäksi kehotettava jäsenvaltioita kuulemaan kuluttajajärjestöjä mahdollisimman paljon kaikilla päätöksentekoprosessin tasoilla, jotka koskevat kuluttajapolitiikkaa. Olen myös iloinen, että komission jäsen Dalli otti esiin sen, että jäsenvaltioiden on tärkeää varmistaa, että tulostaulun edelleen kehittämistä varten on saatavilla riittävästi rahoitusta ja henkilökuntaa.

Lopuksi, tulostaulua ei pitäisi käyttää vain tekemään parempaa kuluttajapolitiikkaa vaan pikemminkin sen pitäisi vaikuttaa kaikkiin politiikanaloihin, jotka ovat merkittäviä kuluttajille, ja varmistaa, että kuluttajakysymykset otetaan paremmin mukaan kaikkeen EU:n politiikkaan. Tulostaulun pitäisi myös edistää yleisempää keskustelua kuluttajapoliittisista asioista sekä EU:n tasolla että kansallisella tasolla. Odotan todella paljon sitä, että käymme toisen keskustelun sisämarkkinoista ja kuluttajapolitiikasta tässä parlamentissa vuoden päästä.

Cristian Silviu Bușoi, esittelijä. – (RO) Haluan kiittää komission jäsentä Barnieria ja kollegoita, jotka antoivat myönteistä palautetta, ei vain ensimmäiselle mietinnölleni vaan myös itse SOLVIT-verkostolle. Mielestäni SOLVIT tarjoaa kuluttajille käytännön ratkaisun. Siksi meidän ja jäsenvaltioiden on mielestäni parannettava sitä, jotta mahdollisimman monet EU:n kansalaiset oppivat tietämään SOLVIT-verkoston olemassaolon ja voivat puolustaa oikeuksiaan pyytämällä apua SOLVIT-verkostosta.

Mielestäni tulos, jonka olemme saaneet aikaan sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa että vetoomusvaliokunnassa, on tyydyttävä. SOLVIT on jo hyvin toimiva verkosto. Tarvitaan kuitenkin ratkaisuja moniin ongelmiin, joita sekä SOLVIT-verkosta käyttävät että sen henkilökunta kohtaavat. Mietinnössä on joitakin näistä ratkaisuista, kun taas muista on keskusteltu tässä keskustelussa.

Sen lisäksi, että monen SOLVIT-keskuksen henkilökuntaa on lisättävä niiden tehokkuuden takaamiseksi, henkilökunnan on myös oltava riittävän pätevää ja sen on saatava koulutusta sisämarkkinalainsäädännöstä. Toinen yhtä tärkeä asia on se, että SOLVIT-verkoston henkilökunnan on voitava saada oikeudellista apua sekä julkishallinnossa työskenteleviltä virkailijoilta että Euroopan komissiolta, SOLVIT-verkoston käsiteltäviksi tulevien tapausten monimutkaisuuden takia. Euroopan komissio vastaa joskus myöhässä SOLVIT-henkilökunnan oikeudellista apua koskeviin pyyntöihin, mikä johtaa tiettyihin viipeisiin koko tapausten ratkaisua koskevassa prosessissa.

Haluan kiittää komission jäsentä Barnieria hänen Euroopan parlamentille antamastaan sitoumuksesta, että hän antaa verkkosivun <http://www.solvit.eu> saataville mahdollisimman pian.

Hyvät kollegat, uskon lujasti, että tämä mietintö on merkittävä askel kohti SOLVIT-verkoston toiminnan parantamista. Siksi pyydän kaikkia ryhmiä äänestämään tämän mietinnön puolesta.

Kiitos.

Puhemies. – (EN) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan pian.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

John Attard-Montalto (S&D), kirjallinen. – (EN) On uskomatonta, että terveyden ja kuluttajansuojan kaltaisella kahdella elintärkeällä alalla viralliset rakenteet Maltassa ja Gozossa ovat täysin passiivisia huolimatta räikeistä rikkomuksista.

Lääkkeet ovat Maltaan saarilla paljon kalliimpia kuin toisessa EU:n jäsenvaltiossa eli Belgiassa. Annan seuraavat esimerkit:

Galvus 50 mg (diabetestabletit)

Hinta Maltassa 28 kappaleen rasiasta: 27,84 euroa

Hinta Brysselissä 180 kappaleen rasiasta: 135,13 euroa

Hinta 180 tabletista on Maltassa 178,97 euroa verrattuna 135,13 euroon Brysselissä.

Tegretol 200 mg

Hinta Maltassa 50 kappaleen rasiasta: 17,00 euroa

Hinta Brysselissä 50 kappaleen rasiasta: 7,08 euroa

Zocor 20 mg

Hinta Maltassa 28 kappaleen rasiasta: 34,94 euroa

Hinta Brysselissä 84 kappaleen rasiasta: 21,71 euroa

Hinta 84 tabletista on Maltassa 104,82 euroa verrattuna 21,71 euroon Brysselissä.

Nämä ovat vain muutamia esimerkkejä tilanteesta, joka pahentaa Maltaan perheiden enemmistön kärsimiä vaikeuksia. EU ylpeilee terveydenhuollollaan ja kuluttajansuojallaan, mutta Maltaan saarilla lääkkeiden hinnat ovat nousseet jyrkästi ja perusteettomasti.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Sisämarkkinoiden tehokas toiminta on ennakkoedellytys perussopimuksella henkilöiden, palvelujen, tavaroiden ja pääoman vapaasta liikkuvuudesta yhteisön sisällä vahvistettujen oikeuksien riittävälle takuulle. Kriisin aikana se voi myös auttaa luomaan vakaan ja vauraan talousympäristön. Sisämarkkinat eivät kuitenkaan voi täyttää tehtävänsä ilman lainsäädännön asianmukaista täytäntöönpanoa, soveltamista ja valvontaa. Jäsenvaltioilla on velvoite panna lait ajoissa täytäntöön, jos ne ovat sitoutuneet niin tekemään sopimuksen nojalla. Yhden prosentin vaje täytäntöönpanossa voi näyttää pieneltä, mutta jos sisällytämme siihen liian myöhään tai ei lainkaan täytäntöönpanojen direktiivien määrän, sillä on huomattava vaikutus sisämarkkinoiden toimintaan. Tiettyjen jäsenvaltioiden osalta ilmenee toistuvasti epäilyjä. Tuen säännöstä, jonka mukaan komission verkkosivuilla annetaan yksityiskohtaisempia tietoja direktiiveistä, joita ei ole vielä pantu täytäntöön. Näiden tietojen pitäisi lisätä laajempaa yleistä tietoisuutta ja perustuslaillisten elinten parempaa tietoisuutta jäsenvaltioissa. Pidän myönteisenä jäsenvaltioiden haastetta

hyväksyä olennaisia toimenpiteitä, mukaan luettuna resurssien osoittaminen sen varmistamiseksi, että tiedon ajanmukaista vaihtoa koskevien sähköisten tietojärjestelmien rajatylittävät verkostot toimivat, erityisesti muiden vaarallisten tuotteiden kuin elintarvikkeiden (RAPEX) ja elintarvikkeiden ja rehun (RASFF) verkostot tai kuluttajansuojan yhteistyöverkosto (CPC). Nämä järjestelmät eivät vielä toimi asianmukaisesti eikä niihin voida luottaa kaikissa jäsenvaltioissa. On myös välttämätöntä kiinnittää huomiota direktiivien asianmukaiseen soveltamiseen. Se voidaan saada aikaan elinten tehokkaalla yhteistyöllä kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla.

Louis Grech (S&D), kirjallinen. – (EN) SOLVIT-verkoston kaltaisia unionin laajuisia nykyisiä oikeussuojamekanismeja on käsiteltävä vakavasti. Tätä vaihtoehtoista oikeussuojakeinoa käytetään liian vähän koska kansalaiset, kuluttajat ja yritykset eivät tiedä sen olemassaolosta ja koska kansallisella tasolla ei ole riittävästi resursseja. SOLVIT-keskuksissa, joita on tällä hetkellä kaikissa jäsenvaltioissa (sekä Norjassa, Islannissa ja Liechtensteinissa), on liian vähän henkilökuntaa ja niillä on liian vähän varoja – henkilökunnan koulutusta ja rahoitusta keskusten hallinnollisten valmiuksien parantamiseksi on edistettävä. Kehotan komissiota saattamaan päätökseen yhtenäismarkkinoiden tukipalveluja koskevan hankkeen (SMAS) ensisijaisesti. Ehdotan, että komissio harkitsee, että kuluttajamarkkinoiden tulostauluun liitetään yksityiskohtainen kertomus SOLVIT-verkoston edistymisestä, saavutuksista ja puutteista. Lisäksi, jäsenvaltioiden pitää, tiedotusponnisteluna, edistää SOLVIT-verkostoa tarkoituksenmukaisena ja saatavilla olevana vaihtoehtoisena riidanratkaisumekanismina maanlaajuisen tiedotuskampanjan muodossa. Lopuksi, komission ja jäsenvaltioiden on parannettava huomattavasti valistusta niistä mahdollisuuksista, joita yhtenäismarkkinat tarjoavat kansalaisille, kuluttajille ja yrityksille.

Danuta Jazłowiecka (PPE), kirjallinen. – (PL) Yhteiskunta, joka hyödyntää vapaasti yhtenäismarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia, on perusta Euroopan yhdentymisprosessin menestykselle. Emme pysty rakentamaan todella yhtenäistä Euroopan unionia, jos ihmiset eivät ole vakuuttuneita, että koko Eurooppa on heidän kotinsa. Tätä voidaan periaatteessa auttaa SOLVIT-verkostolla. On turvallista sanoa, että SOLVIT-verkoston perustaminen vuonna 2002 oli yksi niistä tapahtumista Euroopan, yhtenäisen maanosan, historiassa, joka näyttää vähäpätöiseltä, mutta joka ajan kuluessa on tuonut odottamattomia tuloksia. Järjestelmän ajatus viittaa suoraan Euroopan yhdentymisen lähteille, toisin sanoen siihen, että sen tarkoituksena on pääasiassa palvella unionin kansalaisia eikä erityisesti jäsenvaltioita tai hallituksia.

Voiko olla mitään parempaa kuin antaa tavallisille ihmisille yksinkertainen väline, jonka avulla he voivat ratkaista ongelmat, jotka rajoittavat heidän toimintaansa yhtenäismarkkinoilla? Miltei vuosikymmenen mittainen kokemus on kuitenkin osoittanut, että on monia esteitä, jotka estävät ihmisiä käyttämästä täysimääräisesti järjestelmän mahdollisuuksia. Meidän pitäisi siksi sopia sisämarkkina- ja kuluttajansuojajaliokunnan laatiman mietinnön ehdotuksista. Meidän pitäisi ennen kaikkea keskittyä SOLVIT-verkoston edistämiseen jäsenvaltioissa, kansalaisten keskuudessa, koska he tietävät siitä erittäin vähän. Suurempien taloutta ja henkilökuntaa koskevien resurssien ja täydentävän koulutuksen tarjoaminen tai SOLVIT-yhteysvirkamiehen nimittäminen on hyödytöntä, jos ihmiset eivät tiedä, että kyseinen väline on heidän käytettävissään. Siksi minun mielestäni kaikkien toimenpiteiden, joihin ryhdymme, pitäisi alkaa siitä, vaikka meidän ei pitäisi luopua muista ajatuksista.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), kirjallinen. – (RO) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, sisämarkkinoiden sujuvan toiminnan on pysyttävä Euroopan parlamentin ensisijaisena tavoitteena, ja se varmistetaan SOLVIT-verkoston kaltaisilla palveluilla. Mietinnössä korostetaan tätä seikkaa ja keskitetään huomio tämän palvelun kohtaamiin ongelmiin. Vaikka me kaikki tiedämme hyvin, että tiedotuksen ja SOLVIT-palvelun yleisen näkyvyyden parantaminen ovat erittäin tärkeitä, voimme silti havaita, että nämä pysyvät edelleen toistuvina ongelmina, joita palvelulla on ollut aivan sen ensimmäisistä vuosista alkaen. Jäsenvaltioiden ja Euroopan komission on taattava, että EU:n kansalaiset, yrityssektori ja erityisesti pienet ja keskisuuret yritykset, jotka tarvitsevat tukea voidakseen käyttää täysimääräisesti sisämarkkinoiden tarjoamia etuja, saavat käyttöönsä resurssit, joilla voidaan tarjota tietoa ja nopeita ratkaisuja. SOLVIT-keskukset tarvitsevat lisäksi täydentäviä resursseja. Viitaan tässä pätevään henkilökuntaan ja laajennettuna heidän jatkuviin koulutuskursseihinsa. Jäsenvaltioiden on ymmärrettävä, miten tärkeitä nämä keskukset ovat ja miten olennaisia ne ovat sisämarkkinalainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisessa. Mielestäni hyötyjä, joita tällä palvelulla voidaan tarjota sekä kansalaisille että yrityssektorille ei ole läheskään hyödynnetty.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Euroopan unionin kuluttajansuoja on suunniteltava siten, että kansalaiset voivat sisämarkkinoilla hyötyä suuresta valikoimasta laadukkaita tuotteita ja palveluja ja samalla luottaa siihen, että heidän oikeuksiaan kuluttajina suojellaan ja että he voivat harjoittaa niitä vapaasti tarvittaessa. On sanomattakin selvää, että tämän aikaansaamiseksi on myös välttämätöntä, että kuluttajat ovat asianmukaisesti tietoisia oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan sovellettavan lain nojalla. Mietinnössä

mainitut aloitteet selvennyksien ja tietojen tarjoamisesta EU:n kansalaisille ovat siksi tärkeitä ja ne on pantava nopeasti täytäntöön. Erityisesti palvelualan lisääntyvä monimutkaisuus aiheuttaa valtavan ongelman, ja se vaikeuttaa kuluttajien tietoon perustuvien valintojen tekemistä tavaroita tai palveluja ostettaessa. EU:n toimielinten on politiikassaan ja lainsäädännössään otettava huomioon kuluttajien tiedot ja tarpeet, jotka saadaan selville myös kuluttajakyselyissä. Meidän pitäisi pyrkiä kuluttajansuojalainsäädännön suurempaan yhtenäistämiseen – ja sillä tarkoitan mukauttamista ylöspäin – rajatylittävien palvelujen lisääntymisen takia. Kaikissa sisämarkkinoiden parantamisyrittämissämme emme saa kuitenkaan unohtaa suurta tuontia kolmansista maista. Tässä suhteessa tarvitaan suurempaa yhteistyötä tulliviranomaisten ja kuluttajansuojaviranomaisten välillä jäsenvaltioissa, jotta kuluttajia voidaan suojella turvattomalta tuonnilta.

Siiri Oviir (ALDE), kirjallinen. – (ET) Vuosien mittaan EU:n kuluttajansuojapolitiikan soveltamisala on siirtynyt kuvaamaan muutoksia ihmisten tarpeissa ja odotuksissa. EU:n sisämarkkinoilla on miltei 500 miljoonalla kuluttajallaan merkittävä asema Lissabonin toimintasuunnitelman tavoitteiden (talouskasvu, työllisyys ja lisääntyvä kilpailukyky) saavuttamisessa, koska kuluttajien suorittaman kulutus tuo vaurautta EU:hun. Ennen kaikkea EU:n kuluttajamarkkinoiden rajatylittävä ulottuvuus on sähköisen kaupankäynnin nopean kehittymisen ansiosta kasvanut nopeasti, mikä on tehnyt korkeatasoisesta kuluttajansuojasta vielä tärkeämpää. Valitettavasti tämän päivän EU:n kuluttajansuojalainsäädäntöä ei kuitenkaan ole pantu täytäntöön ja valvottu samalla tavalla kaikissa jäsenvaltioissa. Minun mielestäni markkinoiden ja täytäntöönpanomekanismien voimakkaampi valvonta ja niiden tehokas ja kattava täytäntöönpano ovat olennaisia kuluttajien luottamuksen lisäämisessä. Tällä perusteella tuen esittelijän ehdotuksia, että Euroopan komission pitäisi tarkkailla tiiviisti EU:n kuluttajan oikeuksien hyväksymistä ja täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja auttaa niitä niiden kanssa kaikin tavoin. Mielestäni Euroopan unionin olisi harkittava ajatusta sellaisen Euroopan kuluttajansuojaviraston luomisesta, joka voisi toimia koordinoivana keskustuimistona, joka käsittelee erityisesti rajatylittävien tapausten ratkaisua, jotta jäsenvaltioissa sijaitsevia asiaankuuluvia kuluttajansuojatoimistoja voitaisiin tukea ja täydentää EU:n kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanossa ja valvonnassa. Mielestäni EU:n kuluttajansuojalainsäädännöstä ei ole paljon hyötyä, jos sitä ei hyväksytä, panna täytäntöön ja valvota asianmukaisesti kansallisella tasolla.

5. Liikkuvuus pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin nojalla (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Carlos Coelhon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen ja asetuksen (EY) N:o 562/2006 muuttamisesta sellaisten henkilöiden liikkumisen osalta, joilla on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi (KOM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD)) (A7-0015/2010).

Carlos Coelho, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, puhumme tänään järjestöistä tilanteista kuten sellaisesta, jossa opiskelija saa viisumin voidakseen osallistua kurssille Belgiassa. Koska hän ei kuulu direktiivin 2004/114/EY soveltamisalaan, hän ei voi mennä Alankomaihin keräämään tietoa erikoisalan kirjastosta väitöskirjansa kirjoittamista varten tai mennä viikoksi tutustumaan Barcelonaan, koska hänet pidätetään viisumin myöntäneessä maassa.

Schengenin sopimuksessa säädetään, että pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin haltijat voivat oleskella vain viisumin myöntäneen jäsenvaltion alueella. He eivät saa matkustaa toisiin jäsenvaltioihin eivätkä kulkea toisten jäsenvaltioiden läpi palatessaan alkuperämaahansa.

Schengenissä puolustetaan vapaata liikkuvuutta. Kaikkien jossakin jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien ihmisten pitäisi voida liikkua vapaasti alueella, jossa ei ole sisärajoja. Ihanteellinen ratkaisu olisi se, että jäsenvaltiot noudattaisivat velvollisuuttaan antaa oleskelulupa kolmansien maiden kansalaisille, joilla on tällainen viisumi. Sitä ei kuitenkaan tapahdu suurella osalla jäsenvaltioita.

Jäsenvaltiot ovat kiertäneet tämän tilanteen väliaikaisesti myöntämällä D+C-viisumeja, joiden nojalla pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin haltija voi liikkua vapaasti Schengen-alueella kolmen ensimmäisen kuukauden ajan. Tällainen viisumi lakkautetaan huhtikuusta 2010 alkaen, kun voimaan tulee yhteisön viisumisäädännöstö, jonka takia ratkaisun löytäminen tähän ongelmaan on vielä kiireellisempää.

Tarkistuksilla, joita olen ehdottanut ja joilla on kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäsenten enemmistön tuki, edistetään tämän ongelman ratkaisua heikentämättä Schengen-alueen turvallisuutta.

Velvoite Schengenin tietopalvelun tarkistamisesta pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin hakuprosessin aikana on sama menettely, joka on jo olemassa kolmansien maiden kansalaisille, joilla on oleskelulupa. Tällä tavalla olemme vastanneet kaikkiin heikentyntä turvallisuutta koskeviin pelkoihin.

Totuus on, että eri jäsenvaltiot ovat myöntäneet pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuja viisumeja ja sitten oleskelulupia tarkistamatta ensin Schengenin tietojärjestelmää, erityisesti maahantulokiellon vaikutuksia koskevan 96 artiklan vaatimusten osalta.

Tämä käytäntö heikentää Schengen-alueen turvallisuutta ja luo ongelmia sen ulkorajoille tapauksissa, joissa henkilöitä, joilla on voimassa olevat viisumit, rekisteröidään Schengenin tietojärjestelmään. Tämä aiheuttaa monimutkaisia ja tarpeettomia tilanteita yksittäisille henkilöille ja rajavartijoille, joiden on yritettävä saada selville, onko viisumit väärennetyt, onko viittaus SIS-järjestelmään epäasianmukainen ja pitäisikö se poistaa vai eikö viisumeja olisi ikinä pitänyt myöntää.

Aloite, josta aiomme äänestää, mahdollistaa sen, että pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien haltijat voivat liikkua vapaasti kolmena kuukautena kunkin kuuden kuukauden osalta. Se on sama jakso, joka on myönnetty oleskeluluvan haltijoille, ja samalla se myös sitoo jäsenvaltioita niiden velvoitteeseen myöntää oleskelulupia tapauksissa, joissa lupa annetaan yli vuoden kestäville oleskeluille.

Siinä myös tunnustetaan, että Schengenin sopimuksen nojalla voimassa olevan tietosuojan tasoa on vahvistettava, ja suositellaan, että komission pitäisi antaa tarvittavat aloitteet, jos SIS II -järjestelmä ei tule toimintakuntoon ennen vuotta 2012.

Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä kaksi alkuperäistä ehdotusta liitettiin yhteen ja annettiin uusi oikeusperusta. Teksti, josta tänään aiomme äänestää tässä täysistunnossa, on tulosta neuvotteluista, jotka jatkuivat Ruotsin ja Espanjan puheenjohtajakausien aikana. Se johti sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä, minkä ansiosta tämä asetus voidaan hyväksyä ennen viisumisäännösten voimaantuloa.

Arvoisa puhemies, olisin halunnut pyytää puheenjohtajavaltio Espanjaa, joka ei ole tässä keskustelussa, takaamaan parlamentille, että asetus voi tulla voimaan ennen 5. huhtikuuta 2010. Se on olennaista, jotta lain laiminlyönti voidaan välttää.

Onnittelen Euroopan komissiota tästä ajankohtaisesta aloitteesta. Olen kiitollinen neuvoston uskollisesta yhteistyöstä, erityisesti Ruotsin ja Espanjan puheenjohtajakausien aikana, ja varjoesittelijöidemme yhteistyöstä, jonka ansiosta kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa on saatu aikaan laaja yksimielisyys. Tällä toimenpiteellä voimme ratkaista kolmansien maiden tuhansien kansalaisten kohtaamaan hankalan ongelman ja tehdä sen hyvin, vahvistamalla siinä sekä vapautta että turvallisuutta.

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten esittelijä pani merkille, tämän ehdotuksen tavoitteena on helpottaa Schengen-alueella sellaisten kolmansien maiden kansalaisten liikkumista, jotka oleskelevat laillisesti jossakin jäsenvaltiossa pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin tai D-viisumin perusteella. Nykyisen Schengenin säännösten mukaan kolmansien maiden kansalaiset, joilla on oleskelulupa, voivat matkustaa vapaasti Schengen-alueella, koska oleskelulupa vastaa viisumia.

Jäsenvaltioissa on kuitenkin viime aikoina ollut suuntausta siihen, että pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuja viisumeja ei muuteta oleskeluluviksi maahan saavuttaessa. Siksi keskustelemme täällä tänään; komission, neuvoston ja parlamentin on tietysti löydettävä ratkaisu ongelmaan. Oikeudellisella ja käytännön tilanteella on huomattavat kielteiset vaikutukset D-viisumin nojalla jäsenvaltioissamme laillisesti oleskeleviin kolmansien maiden kansalaisiin. Nämä henkilöt eivät voi laillisesti matkustaa toiseen maahan, eivätkä he voi kulkea toisen maan alueen kautta, kun he haluavat palata alkuperämaahansa. Tilanteen järjettömyyttä kuvasti hyvin esittelijän Carlos Coelhon esittämä esimerkki.

Paras ratkaisu olisi tietysti se, että kaikki jäsenvaltiot myöntäisivät tarvittavat oleskeluluvat ja että ne tekisivät sen ajoissa. Näin ei valitettavasti ole tällä hetkellä, ja siksi meillä on tämä ehdotus, jolla pyritään laajentamaan oleskelulupien ja lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien välinen vastaavuusperiaate koskemaan pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuja D-viisumeita. Kolmannen maan kansalainen, jolla on jonkin jäsenvaltion myöntämä pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu D-viisumi, voisi siten matkustaa toiseen jäsenvaltioon kolmeksi kuukaudeksi aina kuuden kuukauden aikana samoin edellytyksin kuin oleskeluluvan haltija. Sillä palautettaisiin sisärajoista vapaan alueen luomisen taustalla oleva perusajatus eli se, että kaikki, joilla on hallussaan asiakirja, joka osoittaa, että he oleskelevat laillisesti jäsenvaltioissa, olisi voitava matkustaa vapaasti Schengen-alueella.

Ilahduin suuresti kuullessani, että Carlos Coelho oli ilmaissut tukensa tälle ehdotukselle aivan alusta alkaen ja että esittelijä ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta ja oikeudellisten asioiden valiokunta ovat ymmärtäneet, että on ryhdyttävä toimiin kolmansien maiden kansalaisten elämän helpottamiseksi, koska haluamme rohkaista ihmisiä oleskelemaan laillisesti alueellamme. Haluan kiittää esittelijää hänen tätä asiaa koskevasta rakentavasta lähestymistavastaan.

Minun ei tarvitse muistuttaa teille, että meidän on löydettävä ratkaisu nopeasti, erityisesti, koska viisumisäännöstöä aletaan soveltaa tämän vuoden huhtikuun 5. päivä ja sillä lakkautetaan niin sanotut D+C-viisumit, joilla pyrittiin osittain korjaamaan D-viisumin haltijoiden tilanne. Uskon, että asetulusuunnoksen lopullinen teksti tyydytti kaikkia osapuolia, koska kompromissitekstistä sovittiin kaikkien toimielinten kesken. Joihinkin Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden esimerkiksi turvallisuudesta ilmaisemiin huoliin puuttumiseksi alkuperäiseen tekstiin on tehty monia tarkistuksia.

Muutaman esimerkin antaakseni ehdotuksella lyhennetään pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien voimassaoloaikaa. Niiden voimassaoloajan olisi oltava enintään vuosi. Ehdotuksella säädetään, että tämän yhden vuoden jakson jälkeen jäsenvaltioiden on myönnettävä oleskelulupa.

Schengenin tietojärjestelmän (SIS) järjestelmällisiä tarkastuksia koskevaa vaatimusta vahvistetaan myös. Kun jäsenvaltio harkitsee oleskeluluvan tai D-viisumin myöntämistä, vastaavan viranomaisen pitäisi tehdä järjestelmällisesti haku Schengenin tietojärjestelmässä, jotta voidaan välttää tilanne, jossa on samalla aikaa kuulutus ja pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi.

Biometrisiä tietoja koskeviin turvallisuushuoliin vastaamiseksi – ja tämä on tietysti monelle jäsenvaltiolle tärkein asia – asetulusuunnokseen on, kuten tiedätte, liitetty poliittinen julkilausuma, jossa komissiota kehoitetaan tutkimaan mahdollisuutta käyttää biometrisiä tunnisteita pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien osalta ja esittämään tulokset tälle parlamentille ja neuvostolle 21. heinäkuuta 2011 mennessä. Komissio hyväksyy myös, että soveltamista koskevaan asetulusuunnokseen on sisällytetty velvoite kertomuksen esittämisestä.

Lopuksi, jotta voitaisiin saada aikaan kompromissivastaus Euroopan parlamentin suureen huoleen korkealaatuisten tietosuojan takuusta tapauksissa, joissa SIS-järjestelmään on annettu kuulutus, on annettu yhteinen julkilausuma. Neuvosto ja Euroopan parlamentti ovat kehottaneet komissiota esittämään tarvittavat lainsäädäntöehdotukset Schengenin sopimuksen asiaankuuluvien tietosuoja säännösten tarkistamiseksi, mikäli SIS II-järjestelmän täytäntöönpano viivästyy huomattavasti vuoden 2012 jälkeen. Mielestäni olemme näiden muutosten avulla saaneet aikaan järkevän, tasapainoisen ratkaisun, joka helpottaa huomattavasti maissamme laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten elämää. Se vastaa myös suuresti sisärajoista vapaan Euroopan ajatusta.

Haluan kiittää jälleen kerran LIBE-valiokuntaa, JURI-valiokuntaa ja esittelijää hyvin rakentavasta lähestymistavasta tähän.

Cecilia Wikström, oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, EU:n yhteistyö perustuu arvoihin, ja näistä arvoista perustavanlaatuisin on vapaus. Tämän päivän keskustelumme aihe on ihmisten mahdollisuus liikkua vapaasti. Minun EU:ssani siitä ei ole rajoituksia. Juuri siinä EU:n suuruus mielestäni on. Kaikki me, jotka asumme täällä, nautimme vapaasta liikkuvuudesta, mutta sen pitäisi koskea myös niitä, jotka tulevat oleskelemaan tänne pitkäksi aikaa.

Schengenin sopimuksen nojalla pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien haltijalla ei tällä hetkellä ole oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen, vaan sen sijaan, kuten Carlos Coelho pani merkille, hän voi olla vain siinä jäsenvaltiossa, joka myönsi viisumin. Siksi esimerkiksi Intiasta tuleva vieraileva professori, joka asuu ja työskentelee kotikaupungissani Upsalassa Ruotsissa, ei voi matkustaa Pariisiin osallistuakseen konferenssiin, ellei hän hae viisumia Ranskan vierailua varten, ja Kiinasta tuleva opiskelija ei voi matkustaa Saksaan käydäkseen viikonloppuna ystävänsä luona, ellei hän ensin hae viisumia sitä varten.

Tällaisia vapaan liikkuvuuden esteitä ei EU:ssa saa olla. Nyt me muutamme sitä. Tämän ehdotuksen tarkoituksena on varmistaa vapaa liikkuvuus koko Schengen-alueella jossakin jäsenvaltiossa pitkään oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten osalta.

Haluaisin kiittää Carlos Coelhoa, joka on tehnyt erittäin hyvää työtä esittelijänä ja joka on ottanut huomioon näkemykset, jotka esitin oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatimassani lausunnossa, sekä muiden varjoesittelijöiden näkemykset. Meillä on nyt edessämme tulos: se on myönteinen ehdotus, joka on jälleen uusi vaihe vapaan liikkuvuuden varmistamisessa EU:ssa, myös kolmansien maiden kansalaisille. Sillä kehitetään asioita edelleen, ja sellaisessa EU:ssa asun ylpeänä ja sellaisen EU:n puolesta teen ylpeänä työtä.

Kinga Gál, PPE-ryhmän puolesta. – (HU) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, pidän myönteisenä mahdollisuutta antaa parlamentin päätöslauselma, jolla helpotetaan Euroopan unionin alueella laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten matkustamista, ja onnittelen kollegaani Carlos Coelhoa erinomaisesta työstä, jonka hän tästä asiasta parlamentissa teki. Tällä ehdotuksella helpotetaan konkreettisesti sellaisten kolmansien maiden kansalaisten matkustamista Euroopan unionissa, joilla on jonkin jäsenvaltion myöntämä pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu D-viisumi. Sillä tarjotaan ratkaisu ongelmiin, joissa jotkin jäsenvaltiot eivät jostakin syystä voi tai halua myöntää oleskelulupaa ajoissa niiden alueella oleskeleville kolmannen maan kansalaisille. Se tarkoittaa, että ne eivät käytä Schengenin säännöillä säädettyjä säännöksiä asianmukaisesti. Ja olen iloinen, että voimme edetä tässä asiassa.

Tavoitteenamme on välttää antamasta Euroopan unioniin saapuville kolmansien maiden kansalaisille mielikuvaa läpipääsemättömään linnoitukseen saapumisesta. Yhdennetyn rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan pitäisi palvella tätä tarkoitusta. Unkarilaisena jäsenenä vaadin, että vilpittömällä mielellä matkustavien henkilöiden on voitava läpäistä Euroopan unionin rajat. Molemmiin puolin rajaa elävien kansalaisten yhteydenpitoa ei pitäisi rajoittaa. On EU:n naapurimaissa elävien kolmansien maiden kansalaisten – myös unkarilaisen vähemmistön jäsenten – etujen mukaista voida oleskella laillisesti Euroopan unionin alueella ilman byrokraattisia tai hallinnollisia rasituksia. Se edellyttää sekä yhteisön että jäsenvaltioiden tasolla asianmukaisia lakeja, jotka eivät ole ristiriidassa keskenään vaan pikemminkin vahvistavat toistensa tavoitteita.

Toivon, että uusi yhteisön lainsäädäntö ei jää komealta kalskahtavaksi ajatukseksi, vaan sillä todellakin tarjotaan käytännön tukea erityisesti nuorille ihmisille, opiskelijoille, jotka haluavat opiskella jäsenvaltioissa. Heidän pitäisi olla tämän asetuksen tärkeimpiä edunsaajia. Tässä kohdassa voin vain olla samaa mieltä siitä, että komission pitäisi toimittaa kertomus tämän asetuksen täytäntöönpanosta viimeistään huhtikuuhun 2012 mennessä ja tarvittaessa ehdotus asetuksen tarkistamiseksi tavoitteiden saavuttamiseksi.

Vilija Blinkevičiūtė, S&D-ryhmän puolesta. – (LT) Onnittelen esittelijää Carlos Coelhoa tämän mietinnön laatimisesta ja olen myös samaa mieltä siitä, että on tärkeää varmistaa mahdollisimman pian vapaa liikkuvuus Schengen-alueen jäsenvaltioissa laillisesti oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille, joilla on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi. Jäsenvaltioiden nykyisen käytännön mukaisesti vie eri syistä sangen kauan ennen kuin kolmansien maiden kansalaiset voivat korvata pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin oleskeluluvalla. Voisin esittää monia esimerkkejä Euroopan unionin jäsenvaltioista, myös kotimaastani Liettuasta, jossa esimerkiksi kaukolinjojen rekkakuski, joka on saanut D-viisumin, ei voi tehdä pääasiallista työtään. Tällä alalla kehittynyt käytäntö heikentää sellaisten kolmansien maiden kansalaisten odotuksia, jotka ovat tulleet Euroopan unioniin työskentelemään tai opiskelemaan. Jäsenvaltioiden pitäisi myös ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin yksinkertaistaakseen viisumien myöntämismenettelyjä. Pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettulla viisumilla olisi oltava sama vaikutus henkilön liikkumiseen sisärajoista vapaalla Schengen-alueella kuin oleskeluluvalla. Tärkein näkökulma ei tässä ole D-luokan viisumin haltijan vierailun pituus toisessa jäsenvaltioissa vaan itse mahdollisuus vastata hänen tarpeisiinsa paremmin Schengen-alueella. Siksi olen samaa mieltä ehdotuksesta, jonka mukaan kolmannen maan kansalaisen, jolla on jonkin jäsenvaltion myöntämä pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi, pitäisi voida jäädä toiseen jäsenvaltioon kolmeksi kuukaudeksi aina kuuden kuukauden aikana samoin edellytyksin kuin oleskeluluvan haltija. Samalla on hyvin tärkeää varmistaa, että kolmansien maiden kansalaisten Schengen-alueella liikkumisen yksinkertaistaminen ei aiheuta uusia uhkia jäsenvaltioiden turvallisuudelle. Kehotan teitä siksi hyväksymään tämän osittain muutetun asetuksen välittömästi.

Nathalie Griesbeck, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, vaikeuksissa on erilaisia vaihteita. Näin on asia tässä tekstissä, jonka kaikki kollegani kaikilta puolilta ovat juuri selittäneet erittäin hyvin ja joka koskee – korostan – laillisesti EU:ssa asuvia kolmansien maiden kansalaisia.

On todellakin korkea aika hyväksyä tämä teksti, on korkea aika, että EU:ssa luodaan kolmansien maiden kansalaisten vapaa liikkuvuus, ja olen iloinen, että olemme päässeet pisteeseen, jossa muuraamme uuden kiven vapauksien Euroopan rakennelmaan, alueeseen, josta haluamme tehdä yhä turvallisemman.

Se on selkeä tosiasia ja askel eteenpäin. Selkeä tosiasia, kuten ihmiset ovat maininneet: tekstistä ei oikeastaan ole erimielisyyksiä, ja muutamat tarkistukset osoittavat, että me kaikki haluamme rakentaa EU:n, jossa kukaan ei jää jumiin johonkin jäsenvaltioon voimatta tutkia muuta EU:n aluetta. Siten se on suuri askel eteenpäin, koska se edustaa oikeuksia kolmansien maiden kansalaisille, opiskelijoille, tutkijoille tai muille, jotka asuvat EU:n alueella.

Lopuksi, puheenvuoroni päätteeksi, tällä rohkaistaan selkeästi ihmisiä EU:n ulkopuolella ajattelemaan EU:ta yhtenä alueena, yhtenäisenä EU:na, yhteisenä alueena, ja se muokkaa eurooppalaista kulttuuria ja identiteettiä rajojemme ulkopuolella.

Rui Tavares, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (PT) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää esittelijää Carlos Coelhoa, jonka ehdotusta minä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan varjoesittelijänä tuen.

Minulla on jo ollut tilaisuus sanoa täällä, että Carlos Coelho on tehnyt hyvän palveluksen Euroopan unionin vapaan liikkuvuuden periaatteelle, kansalaisten oikeuksille, olivatpa he EU:n kansalaisia tai muiden maiden kansalaisia, ja itse EU:n demokratialle. Tämä ei tarkoita vain sen omia kansalaisia vaan myös sen riippuvuutta tuhansista ja tuhansista tai jopa miljoonista kolmansien maiden kansalaisista, jotka tulevat EU:n alueelle, jotka oleskelevat täällä ja jotka tulevat tänne pitkäksi tai lyhyeksi ajaksi tekemään töitä tai opiskelemaan.

Carlos Coelho on varjoesittelijöiden tuella tehnyt työtä erinomaisessa yhteistyön ilmapiirissä, jossa on tarjottu halukkaasti tietoa. Ennen kaikkea hän on tehnyt sen ajallaan, ja tässä asiassa aika on olennaista, koska käsittelemme ihmisten henkeä.

Kuten minua ennen puhuneet, voisin antaa esimerkkejä opiskelijoista, tutkijoista ja tiedemiehistä, jotka saapuvat EU:hun työnsä tunnustetun laadun takia mutta jotka eivät myöhemmin voi ylittää rajojamme, jotka itse asiassa ovat todellakin hyvin suljetut muista maanosista tulevien joidenkin ihmisten osalta. Tutkija voi kahdessa tunnissa lähteä Portugalista ja saapua Espanjaan, tulla toisen jäsenvaltion rajalle tai, pikemminkin, hän ei voi lähteä, jos hänellä on, kuten joskus käy, kahden vuoden viisumi maisterintutkintoa varten, sillä hän ei voi sen nojalla lähteä maasta kertomaan työstään tai tekemään tutkimusta toisessa jäsenvaltiossa.

Jopa meidän on joskus käsiteltävä täällä sellaisia tapauksia, kun esimerkiksi haluamme kuulla jonkun puheenvuoron keskustelussa Brysselissä.

Meidän olisi pantava merkille, että tämä ei ole vain tarpeeton ja epäoikeudenmukainen taakka kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle. Se on tuhlausta niille meistä, jotka luotimme heidän osuuteensa. Se on kilpailukykyämme tuhlausta, kun verrataan esimerkiksi tällaista ulkomaisen kansalaisen liikkuvuutta esimerkiksi Yhdysvalloissa tai Kiinassa, Intiassa tai Brasiliassa, ja sitten nähdään heidän liikkuvuutensa esteet Euroopan unionissa. Se on työvoimamme, tieteellisen yhteisömme liikkuvuuden tuhlausta, kun tunnustetaan, että tämä lisääntyvä liikkuvuus on erittäin tärkeää tällaisina kriisiaikoina kuin nyt, ja se on myös tietoyhteiskunnan tuhlausta.

Siksi neuvoston on aika panna täytäntöön nämä ehdotukset ennen kuin viisumisäännöstö tulee voimaan huhtikuussa ja aiheuttaa lisää tarpeettomia esteitä kyseisten henkilöiden liikkuvuudelle. Sanon enää vain, että ryhmämme tukee esittelijän ehdotusta, ja me äänestämme puolesta.

Gerard Batten, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, mietinnössä ehdotetaan, että jäsenvaltiot voivat myöntää kolmansien maiden kansalaisille enintään 12 kuukaudeksi pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin, jonka Schengen ryhmän muut valtiot tunnustavat.

Yhdistynyt kuningaskunta ei ole Schengenin ryhmän jäsen, joten siihen tämä ei näyttäisi vaikuttavan suoraan. Ehdotukset kuitenkin helpottaisivat yhteen EU:n jäsenvaltioon tulevien muiden valtioiden kuin jäsenvaltioiden kansalaisten matkustamista muihin EU:n jäsenvaltioihin.

Yhdistyneellä kuningaskunnalla on valtava laiton maahanmuuttoa koskeva ongelma. Yhdistyneessä kuningaskunnassa on ainakin miljoona laitonta maahanmuuttajaa. Näiden ehdotusten nojalla ihmiset, jotka haluavat muuttaa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan laittomasti, voivat tulla toiseen EU:n jäsenvaltioon täysin laillisesti, saada pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin, jonka avulla he pääsevät esimerkiksi Ranskaan, josta he voivat siirtyä laittomasti Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolueen Euroopan parlamentin jäsenet äänestävät tätä mietintöä vastaan rajojemme suojelemiseksi enemmältä laittomalta maahanmuutolta.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, huomasin tässä mietinnössä asian, joka on todellakin oudoin esimerkki siitä, miksi meidän on ehdottomasti höllennettävä sääntöjä tällä tavalla, nimittäin se, että ulkomaalainen opiskelija, jolle on myönnetty viisumi Belgiassa opiskelua varten, voi nyt tämän uuden järjestelyn ansiosta etsiä tietoa alankomaalaisesta kirjastosta ja sitten matkustaa Barcelonaan. Se on hienoa hänelle!

Tässä ei kuitenkaan ole tietysti kyse siitä. Käytännössä Schengen ja koko EU:n viisumipolitiikka tarkoittaa jotakin aivan muuta kuin opiskelijoiden matkustusvapautta. Se tarkoittaa rajojemme täydellistä poistamista, vapaiden käsien antamista järjestäytyneelle rikollisuudelle ja laittomalle maahanmuutolle ilman, että niiden valvomiseksi on vedenpitäviä ulkorajoja – joiden piti olla koko järjestelmän kulmakivi. Yksi Schengenin välittömistä seurauksista on esimerkiksi se, että Espanjassa laillistettujen laittomien maahanmuuttajien joukot voivat vapaasti muuttaa toisiin jäsenvaltioihin.

Minun mielestäni tämän parlamentin olisi parempi kerrankin miettiä tällaisten päätösten vaikutuksia tavallisiin eurooppalaisiin eikä miettiä ulkomaisten opiskelijoiden arkisia käytännön huolia.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa onnittelemalla Carlos Coelhoa erinomaisesta työstä ja erityisesti neuvoston, komission ja parlamentin eri poliittisten ryhmien välillä aikaansaadusta laajasta yksimielisyydestä. Hänen työnsä ansiosta tästä on uskoakseni hyvin vähän erimielisyyttä.

Euroopan unioni on laajin koskaan luotu vapauden alue. Meidän pitäisi poistaa kaikki esteet, jotka estävät vapaan liikkuvuuden, sekä EU:n kansalaisilta että jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevalta kolmansien maiden kansalaisilta. Meidän pitäisi lopettaa lopullisesti järjestömät tilanteet, joihin pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen D-viisumien haltijat niin usein joutuvat.

Kuten tiedätte, pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin nojalla on mahdollista oleskella sen myöntäneessä jäsenvaltiossa. Kyseisten viisumien haltijat eivät kuitenkaan voi liikkua vapaasti Euroopan unionissa lukuun ottamatta matkustamista jäsenvaltioon, joka on myöntänyt viisumin. Ristiriitaista kyllä, tällaisia aiemmin kuvattua kaltaisia tilanteita tapahtuu hyvin usein. Annan yhden uuden esimerkin: opiskelija, joka kirjoittaa Lissabonissa väitöskirjaansa Amerikan historiasta, ei voi tutustua tiedostoihin ja asiakirjoihin Länsi-Intian keskusarkistossa, joka sijaitsee Sevillassa, vain tunnin lentomatkan päässä.

Loppujen lopuksi ehdotuksen tavoitteena on se, että pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien tarjoajat samat oikeudet kuin oleskelulupa. Hyvät kollegat, meidän on parannettava liikkuvuuden periaatetta: liikkuvuutta, joka on olennaista työlle, tieteelle ja opiskelulle.

Vaikka näkemäni perusteella näyttää täysin turhulta, päätän kuitenkin puheenvuoroni pyytämällä teitä kaikkia tukemaan Carlos Coelhoa mietintöä, ei vain sen erittäin korkean laadun takia vaan myös siksi, että se on uusi takuu vapaan liikkuvuuden suurenmoiselle alueelle, jota puolustamme. Tuen myös Carlos Coelhoa ehdottamaa aikataulua.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää esittelijää Carlos Coelhoa hänen työstään ja osoittaa kunnioitusta parlamentin, neuvoston ja komission väliselle yhteistyölle kahden mietinnön yhdistämisen ja ensimmäisen käsittelyn, jonka pitäisi myös olla viimeinen, aikana.

On olennaista, että tämä mietintö hyväksytään ennen huhtikuun 2010 loppua, jotta se voidaan panna täytäntöön viisumisäännösten kanssa samaan aikaan. On erittäin tärkeää, että kaikki Euroopan unionissa oleskelevat voivat matkustaa kaikissa jäsenvaltioissa. Siten voimme ratkaista D+C-viisumien hakemista ja oleskelulupasääntöjä koskevan kaksitahaisen ongelman.

Tämän mietinnön ansiosta kaikilla kolmansien maiden kansalaisilla, joilla on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi, on oikeus matkustaa missä tahansa EU:ssa kuuden kuukauden ajan vuodessa. Kaikkien asiaankuuluvien henkilöiden pitäisi saada kaikki tarvittavat tiedot, kun he saavat viisumit, ja ennen kaikkea heille pitäisi tiedottaa, että kyseisestä viisumista tulee automaattisesti oleskelulupa ennen kuin sen vuoden voimassaoloaika päättyy.

Lopuksi on tärkeää korostaa, että turvallisuussyistä kaikki D-viisumia hakevat henkilöt on tutkittava, mutta heitä ei pidä rekisteröidä SIS-järjestelmään. Sopimusosapuolten on otettava asianmukaisesti huomioon kaikki toisen sopimusosapuolen SIS-järjestelmään jo syöttämät tiedot.

Lisäksi, jos SIS II -järjestelmää ei panna täytäntöön vuoden 2012 lopusta, kehoitamme komissiota ja neuvostoa esittämään tarvittavan lainsäädännön, jotta tietosuoja saadaan samalle tasolle kuin SIS II -järjestelmässä.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, näillä ehdotuksilla pyritään helpottamaan jossakin jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten liikkumista Schengen-alueella pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun D-viisumin nojalla.

Pohjimmiltaan siinä halutaan laajentaa – ja se huolestuttaa meitä – nykyistä oleskeluluvan ja lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen C-viisumien vastaavuusperiaatetta pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuihin viisumeihin. Lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitetuilla viisumeilla on siten sama vaikutus kuin oleskeluluvalla Schengen-alueella liikkumisen osalta. Siinä halutaan toisin sanoen tehdä mahdolliseksi, että jokainen, jolla on hallussaan asiakirja, joka osoittaa, että hän oleskelee laillisesti jossakin jäsenvaltiossa, voi liikkua vapaasti Schengen-alueella enintään kolmen kuukauden pituisia lyhyitä aikoja puolessa vuodessa.

Huomauttaisimme komissiolle ja neuvostolle turvallisuusongelmasta, joka voi aiheutua tästä vapaasta liikkuvuudesta. Yhdessä jäsenvaltiossa on jo hyvin vaikeaa tehdä tarkastuksia: muistakaamme vaarat, joita kohtaamme, jos panemme suin päin täytäntöön tämän periaatteen.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, muutama kuukausi useimmat ihmiset tässä parlamentissa tunsivat juhlallisen ilmapiirin lisäksi myös iloa, koska viisumisäännöksiä helpotettiin monien Euroopan maiden osalta.

Mikä todellisuus siis on? Kun Montenegron, Makedonian ja Serbian kansalaisilta poistettiin joulukuussa 2009 viisumivaltio, Balkanilta matkusti valtavasti ihmisiä Itävallan kautta Keski-Eurooppaan ja jopa Skandinaviaan. Todellinen kansojen liike! Sisäasiainministeriön mukaan noin 150 000 makedoniaista on hyödyntänyt tätä uutta matkustusvapautta vain seitsemässä viikossa. Kaksi kolmasosaa näistä ihmisistä ei palaa kotiin. Monista kylistä, erityisesti Albanian makedonialaisista kylistä, lähtee joka päivä kohti Keski- tai Länsi-Eurooppaa viisi linja-autoa varustettuna turistiviisumilla, jossa yksiselitteisesti kielletään ansiotoiminta. Se tarkoittaa siten, että 90 päivän jälkeen nämä ihmiset menevät maan alle, ja sitten oletetut turistit huomaavat jälleen kerran olevansa halvan työvoiman markkinoilla ”polkemassa” palkkoja. Tämä on ero todellisen tilanteen ja Euroopan parlamentin haaveunen välillä.

Kotimaidemme on vastattava tämän seurauksista. Niiden on kärsittävä seurauksista, jotka johtuvat tämän parlamentin enemmistön päätöksistä. Niiden on selvitävä tuskin valvottavasta laittomasta maahanmuutosta ja laittomuudesta ja siihen liittyvästä pimeästä työstä.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Haluaisin myös onnitella kollegaani Carlos Coelhoa hänen mietinnöstään tästä aloitteesta, jolla myönnetään kolmansien maiden kansalaisille mahdollisuus suurempaan liikkumisvapauteen EU:n vapaalla alueella. Arvoisa puhemies, minun on kuitenkin huomautettava tässä keskustelussa esiin nousseesta ironiasta, eli kun myönnämme suurempia oikeuksia kolmansien maiden kansalaisille, Euroopan unionilla ja sen kansalaisilla on tällä hetkellä vakavia ongelmia matkustamisessa esimerkiksi Libyan kaltaisiin maihin. Se johtuu Sveitsin ja Libyan välillä meneillään olevasta ongelmasta, joka on johtanut siihen, että Libya estää kaikkien Euroopan unionin kansalaisten eikä vain sveitsiläisten matkustamisen. Joten, kun me myönnämme enemmän oikeuksia kolmansien maiden kansalaisille, omille kansalaisillemme annetaan vähemmän oikeuksia matkustaa Libyan kaltaisiin kolmansiin maihin. Mitkä ovat seuraukset? Seuraukset ovat hyvin vakavat. On työntekijöitä, jotka eivät voi mennä tekemään töitä Libyassa, yrityksiä, jotka ovat sijoittaneet Libyaan, estetään lähettämästä työntekijöitä sinne, kun taas toiset työntekijät ovat tällä hetkellä Libyassa ja heidän on pysyttävä siellä, kunnes heidän tilalleen tuleville työntekijöille on myönnetty tulolupa. Tämä on epävarma tilanne, ja kehotan komission jäsentä Malmströmiä puuttumaan tähän kysymykseen kiireellisesti. Ymmärrän, että tämä on diplomaattinen kysymys kahden sellaisen maan välillä, jotka eivät edes ole Euroopan unionin jäseniä, mutta sillä on vakavat seuraukset Euroopan unionin kansalaisiin, jotka haluavat matkustaa Libyaan ansaitakseen elantonsa.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Kollegani Carlos Coelhoon mietintö ja myös asetusaluos käsittelevät ihmisten liikkumisvapautta, joka on olennainen tekijä Euroopan unionin demokratiassa, ja siksi on mahdotonta hyväksyä, että ihmiset, joille on myönnetty pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi, eivät voi matkustaa Euroopan unionissa.

Edellä mainittujen aloitteiden tukemiseen on monia syitä. Ensimmäinen on perusihmisoikeuksien kunnioitus ja puolustaminen, sillä liikkumisvapaus kuuluu epäilemättä niihin. Jos jokin jäsenvaltio laillistaa kolmannen maan kansalaisen oleskelun, ei ole mitään syytä, miksi joku henkilö ei voisi liikkua vapaasti Schengen-alueella. Luonnollisesti pitäisi hioa yksityiskohtia, jotka liittyvät siihen, että Schengen-alueen turvallisuustasoa ei alenneta.

Täällä on myös puhuttu paljon opiskelijoista ja tiedemiehistä, jotka eivät voi matkustaa toiseen jäsenvaltioon. Haluaisin, että tätä ryhmää laajennettaisiin sisällyttämään yrittäjät, koska jos emme salli heille sitä, vähennämme Euroopan unionin kilpailukykyä. Ja siksi uskon, että tämä ehdotus saa tukea, ja onnittelen esittelijää.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Carlos Coelhoa erittäin paljon. Mielipiteeni on sisällytetty asetukseen. Minulla on myös ollut tilaisuus tehdä työtä itse asetuksen puolesta. Haluaisin sanoa, että Carlos Coelhoon mietintö ei ole vain kiireellinen ja tärkeä vaan myös symbolinen. Nyt, yhden uuden jäsenvaltion edustajana voin sanoa ylpeästi, että voimme muuttaa sääntöjä, joilla sallitaan vapaa liikkuvuus Schengen-alueella, jolla tähän asti joillakin Euroopan unionin jäsenvaltioista on ollut vastaavia vaikeuksia. Mielestäni näiden muutosten symboliikka on tällä hetkellä jotakin, jota ei voida yliarvostaa, ja toivon, että tämä tässä parlamentissa aikaansaatu yksimielisyys on valtava menestys meille kaikille.

Toiseksi, haluaisin sanoa, että D+C-viisumeista luopuminen ja se, että jäsenvaltiot eivät voi myöntää oleskelulupia, pakottavat meidän toimimaan kiireellisesti. Annan vain muutamia esimerkkejä asioista, jotka on tänään mainittu tässä parlamentissa. Kaksi ukrainalaista opiskelijaa, jotka matkustivat Wrocławista Berliiniin viime vuonna, pidätettiin juuri, kun he ylittivät rajan, pääasiassa siksi, että nuoret eivät olleet tietoisia säännöistä, ja he vain halusivat hyödyntää henkisen omaisuuden varantojamme. Mielestäni tämän päivän äänestäminen on meille hyvin merkittävää ja tärkeää.

Haluaisin vain kiinnittää huomiota viimeiseen asiaan – turvallisuuskysymykseen. Meillä pitäisi nyt olla hyvä järjestelmä Schengenissä kerätyn tiedon vaihtoon, meidän pitäisi ehdottomasti tehdä työtä Schengenin tietojärjestelmän toisen sukupolven ja viisumitietojärjestelmän puolesta ja, ennen kaikkea, ehkä saada vielä useammin tarkastuksia ja kertomuksia. Haluaisin vedota tämän osalta voimakkaasti komission jäsenen Malmströmiin, jotta voidaan varmistaa, että jäsenvaltioiden turvallisuutta koskeva koordinointi on yhtä hyvää kuin tähän asti, ja haluaisin jälleen kerran kiittää Carlos Coelhoa erittäin paljon loistavasta mietinnöstä.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa, että olen sangen samaa mieltä kanssanne ja että tuen esittelijää ja myös komission jäsentä Malmströmiä etsittäessä tähän kysymykseen ratkaisua, joka on sopusoinnussa oikeusvaltion, ihmisoikeuksien kunnioittamisen, tietosuojan ja tietysti myös turvallisuusnäkökohtien kanssa. On esitetty paljon huolenaiheita. Haluaisin korostaa muutamia kohtia. Jotta tämä asetus saataisiin toimimaan, meidän on ennen kaikkea tutkittava kunkin jäsenvaltion käytäntöjä ja otettava niistä oppia. Tiedämme, että jotkin jäsenvaltiot pystyvät myöntämään oleskeluluvat ajoissa. Nämä parhaat käytännöt voivat merkitä meille paljon. Jäsenvaltioiden käytäntöjä on koordinoitava luottamuksen lisäämiseksi. Kaikkien jäsenvaltioiden pitäisi käyttää SIS-järjestelmää – tiedämme, että kaikki niistä eivät tee nyt niin – ja SIS II -järjestelmän käyttöönotto ja VIS-järjestelmien käyttäminen ovat erittäin kiireellisiä tehtäviä, koska näillä järjestelmillä annetaan takuut pitkällä aikavälillä. On EU:n etujen mukaista, että täällä oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset – opiskelijat, liikemiehet, tutkijat – voivat todellakin liikkua vapaasti.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, myös minä haluaisin aloittaa kiittämällä Carlos Coelhoa erinomaisesta työstä tämän mietinnön osalta ja todeta seuraavaa:

Ensinnäkin, Schengenin säännöstö on juuri sitä: vapaata liikkuvuutta Schengen-alueen rajojen sisällä. Siksi meidän on tässä keskustelussa tehtävä ensimmäinen yksinkertainen peruspäätelmä: että tämän asetuksen eteneminen on olennaista. Esimerkki opiskelijasta on valaiseva; kaikilla, joilla on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi, pitäisi olla oikeus vapaaseen liikkuvuuteen.

Ongelma on siinä – ja tätä haluaisin korostaa – helpotetaanko tällä laitonta maahanmuuttoa, vaikka välillisestikin, aiheutuuko siitä turvallisuusongelmia, ja mitä tapahtuu, jos henkilöllä, joka käyttää tätä oikeutta, ei ole keinoja liikkua, mikä jäsenvaltioiden on otettava huomioon.

Jäsenvaltioiden on tietenkin oltava huolellisia myöntäessään viisumeja. Tässä kohtaa, kuten mietinnössä todetaan, nousee esiin hyvin tärkeä tekijä, ratkaisevin kaikista tekijöistä: se, että tietojen käsittely ennen pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien myöntämistä on nyt pakollista Schengenin tietojärjestelmässä. Siten emme loppujen lopuksi vain suojaa Schengenin säännöstä vaan myös vahvistamme turvallisuutta juuri sen yhteydessä.

Sellaisenaan meidän kaikkien pitäisi suhtautua myönteisesti näihin suunnitelmiin, ja SIS II -järjestelmän, joka on välttämättömyys, pitää tapahtua mitä tahansa, edetä nopeasti. Lopuksi meidän on jäsenvaltioiden ja jäsenvaltioiden virastojen kanssa yhteistyössä helpotettava, edistettävä ja vahvistettava Schengenin säännöstöä ja sen lisäksi samanaikaisesti vahvistettava turvallisuutta, joka on olennainen tekijä kaikille jäsenvaltioille, kaikille meille, ja Schengenin säännöstölle.

(Suosionosoituksia)

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Vapaa liikkuvuus ja sisärajojen poistaminen ovat Euroopan yhdentymisen kaksi tärkeintä tekijää. Meidän on helpotettava jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten

vapaata liikkumista Schengen-alueella. On mahdotonta hyväksyä, että meidän pitäisi byrokratian takia rajoittaa opiskelijoiden, tutkijoiden ja yritysten liikkuvuutta EU:ssa.

Vastaavasti meidän on sallittava mahdollisimman pian vapaa liikkuvuus Bosnia ja Hertsegovinan ja Albanian kansalaisille ja Kosovon kansalle, joilla on ristiriitaisesti vähemmän oikeuksia vapaaseen matkustamiseen nyt kuin vuosia sitten. Olojen on tietenkin oltava asianmukaiset, jotta niin tapahtuu, ja laitonta joukkomaahanmuuttoa koskevien tietojen ei pitäisi antaa johtaa meitä harhaan.

Länsi-Balkanin maiden kansalaiset on eristetty viisumijärjestelmällä aivan liian kauan. Heidän on vahvistettava yhteyksiään unionin kansalaisiin, mutta yhä useammin heidän viisumihakemustensa hylkääminen estää heitä tekemästä niin. Älkäämme antautuko vaaraan vielä vahvemmassa eristäytymisen ja syrjinnän tunteesta, erityisesti niiden nuorten ihmisten keskuudessa, joilla ei ehkä koskaan ole ollut tilaisuutta löytää unionia. Älkäämme siksi tuhlatko enää aikaa heti, kun joko Bosnia ja Hertsegovina tai Albania täyttää viisumivapauskriteerit.

Kaikki toimet, joihin ryhdymme helpottaaksemme matkustamista Schengen-alueella, ovat askel eteenpäin, ja ne ovat Euroopan unionin etujen mukaisia.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelun aiheena oleva ehdotus koskee yhtä Euroopan unionin toiminnan perusperiaatteista – sisärajojen poistamista ja ihmisten vapaata virtaa. Siksi se ansaitsee erityistä huomiota. On mahdotonta ymmärtää ja siten mahdotonta hyväksyä, että pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien haltijoilla on vähemmän vapautta liikkua Schengen-alueella kuin ihmisillä, joilla on lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettut viisumit. Siksi kannatan Euroopan komission ehdotusta. Katson kuitenkin, että meidän pitäisi tehdä ehdotukseen tarkistuksia turvallisuuden takaamiseksi. Siksi tuen kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ehdotusta, että Schengenin tietojärjestelmän osana pitäisi olla jäsenvaltioiden välinen tiedonvaihto ei-toivotuista henkilöistä. Euroopan komissiota pitäisi myös vaatia antamaan kertomus asetuksen soveltamisesta viimeistään 5. huhtikuuta 2012. Laaditut tarkastukset ovat vakavan harkinnan ja – useimmissa tapauksissa – tuen arvoisia.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, kolmansien maiden kansalaiset eivät ole ainoita, jotka haluaisivat, että näistä maista tulevien ihmisten liikkuminen Schengen-alueella olisi helpompaa, koska me, Euroopan unionin asukkaat, odotamme sitä myös. On ristiriitaista, että lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien haltijoilla on tällä hetkellä suurempi liikkumisvapaus kuin pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien haltijoilla ja että sellainen kolmannen maan kansalainen, jolla on esimerkiksi Puolassa pitkäaikaiseen oleskeluun oikeuttava laillinen lupa, ei voi matkustaa Saksaan tai Ranskaan. Liikkumisvapautta ei pitäisi soveltaa vain Euroopan unionin asukkaisiin. Kolmansista maista tulevien tutkijoiden, opiskelijoiden, koululaisten ja liikemiesten pitäisi voida liikkua vapaasti, käydä ystävien luona ja oppia muiden perinteitä, tapoja ja kulttuuria. He ovat Euroopan unionin ajatuksen suurlähettiläitä ja me, Euroopan unionin asukkaat, otamme askelen eteenpäin rajoista vapaan unionin ajatuksen toteuttamisessa.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Schengeniin kuuluvien maiden viisumijärjestelmä on ilmeisesti niin monimutkainen, että konsulaattien työntekijät eivät enää tiedä, mitä he tekevät, ja antavat rehellisten viisumimatkailijoiden pudota viisumiansaan. Se, että konsulaattien henkilökunta ei ole tietoinen D- ja C-viisumiluokista vaikuttaa hieman oudolta. Velvollisuudet laiminlyödään törkeästi, jos joku jättää Schengenin tietojärjestelmän tarkastamatta helpottaakseen työtään. On selvää, että se luo monia tarpeettomia ongelmia ulkorajoilla ja että tämä tilanne on korjattava kiireellisesti. Tässä yhteydessä ei ole kovin järkevää keskustella kansallisista kuulutusluetteloista, jos EU:n kuulutusjärjestelmää ja EU:n kuulutusasetuksia ei edes sovelleta johdonmukaisesti.

Balkanin maiden viisumivapautukset liittyvät näistä maista tulevien turhien turvapaikkahakemusten kasvuun. On erityisen tärkeää, että nyt, kun Balkanin viisumiasetusten höllentämisestä lähtien on todellinen vaara maahanmuuttajien aallosta, kun seitsemän viikon kuluessa miltei 1 50 000 ihmistä Makedoniasta on käyttänyt hyväkseen uutta matkustusvapautta ja arvioiden mukaan miltei kaksi kolmasosaa heistä ei luultavasti palaa kotiin, viisumiasetusten täytäntöönpano saadaan tapahtumaan.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Unkarilaisina parlamentin jäseninä olemme erityisasemassa, kun aiomme äänestää ja päättää siitä, annetaanko kolmansien maiden kansalaisille mahdollisuus liikkua vapaasti Euroopan unionissa vai päinvastoin, yritetäänkö sitä estää. Unkari menetti Trianonin murhenäytelmän seurauksen suuren osan alueestaan, ja nykyisen Unkarin alueen rajojen ulkopuolella ja siten Euroopan unionin nykyisten rajojen ulkopuolella elää paljon unkarilaisten maanmiehiä, entisellä eteläisellä alueella ja Ala-Karpatiassa. Maanmiehemme ovat erittäin nöyryyttävässä tilanteessa, kun he opiskelevat tai työskentelevät tutkimuksessa tai muilla aloilla omassa tyypistetyssä maassaan, emmekä saa antaa heidän lähteä Unkarista. Tämä on erittäin

valitettava ja kestämaton tilanne, jota vastaan meidän on toimittava. Siksi me, unkarilaismieliset unkarilaiset parlamentin jäsenet, äänestämme tämän ehdotuksen puolesta saadaksemme tämän naurettavan tilanteen loppumaan.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä ehdotus perustuu oletukseen, että kaikki kolmansista maista EU:hun tulevat henkilöt ovat hyväntahtoisia henkilöitä ja että jos he sanovat olevansa tulossa tänne opiskelemaan, he todella ovat. EU:ssa on paljon valeyliopistoja, ja jopa aidoilla yliopistoilla on usein kirjoissaan opiskelijoita, jotka eivät ikinä ilmesty luentosaliin. Jos heidän liikkumistaan muihin valtioihin helpotetaan, on paljon vaikeampaa tarkastaa heidän asemansa aitous ja vaikeampaa paikallistaa heidät, kun huomataan, että heidän asemansa ei ole totuudenmukainen.

Vaikka Yhdistynyt kuningaskunta ei kuulu Schengen-alueeseen, EU:lla on pitkät perinteet laittomien maahanmuuttajien laillistamisesta. Tämän päivän pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin haltija saattaa olla huomisen laitton siirtolainen, ja sitä seuraavana päivänä EU:n kansalainen, jolla on täydellinen liikkumisen vapaus.

Cecilia Malmström, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, esiin on otettu kaksi kysymystä, jotka eivät erityisesti liity tähän kysymykseen, mutta haluaisin kuitenkin käyttää tilaisuuden käsitellä niitä lyhyesti.

Simon Busuttil otti esiin kysymyksen Libyasta. Voin vakuuttaa hänelle, että se on hyvin monimutkainen kysymys, mutta olemme aktiivisesti mukana vuoropuhelussa Libyan, Sveitsin ja jäsenvaltioiden kanssa löytääksemme ratkaisun tähän erittäin monimutkaiseen ongelmaan ennen kuin se laajenee lisää. Joten toivon voivani kertoa teille pian uudelleen tätä koskevasta kehityksestä.

Tanja Fanonin kysymyksen osalta haluan kertoa teille, että tietysti Albanian ja Bosnia ja Hertsegovinan tilanne on toinen, ja olemme juuri päättämässä siellä tehtävää, jossa arvioidaan, miten nämä kaksi maata pärjäävät kriteerien mukaan. Komissio laatii hyvin pian, kuultuaan jäsenvaltioita ja asiantuntijoita, kertomuksen siitä, ja kyseisen kertomuksen arviointi annetaan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan jäsenille ennen kuin esityslistalle annetaan mahdollinen ehdotus.

Tämän ehdotuksen osalta voin vakuuttaa jäsenille ja esittelijälle, että komissio on erittäin sitoutunut tämän työn tekemiseen, ja teemme kaikkemme varmistaaksemme, että asetus pannaan täytäntöön. Se saattaa kuulostaa tekniseltä ongelmalta, mutta se ei ole sitä. Se koskee yksittäisiä kansalaisia, ja me haluamme rohkaista kansalaisia tulemaan tänne laillisesti kaikkien asianmukaisten asiakirjojen kanssa, olivatpa he opiskelijoita, tutkijoita, asiantuntijoita tai tiedemiehiä. Se on hyväksi heille ja se on hyväksi meille. Sisärajoista vapaa alue on myös Euroopan unionin aatemaailman mukaista. Meidän pitäisi siksi välttää näiden ihmisten elämän tekemistä turhan monimutkaiseksi.

Mielestäni olemme tässä ehdotuksessa saaneet aikaan hyvän tasapainon. Olemme pystyneet ottamaan turvallisuusnäkökohdat huomioon tyydyttävällä tavalla ja voimme onnitella itseämme. Näin unioni parhaimmillaan toimii kolmen toimielimen voimin pyrkiessään määrittämään ongelman ja pyrkiessään löytämään konkreettisen ratkaisun kansalaisten eduksi.

Joten, paljon kiitoksia työstänne, hyvä Carlos Coelho, ja kiitos hyvästä keskustelusta tässä täysistunnossa.

Carlos Coelho, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, neljä viimeistä kohtaa. Ensimmäinen on se, että valitettavasti neuvoston tuoli on tämän keskustelun aikana tyhjä. Toinen on kiitos komission jäsenelle Malmströmille hänen ystävällisistä huomioistaan sekä pyyntö hänelle ja neuvostolle taata tämän asetuksen voimaantulo 5. huhtikuuta. Muuten meillä on oikeudellinen porsaanreikä, joka vaikuttaa todellisiin ihmisiin.

Kolmas kohta on se, että on valitettavaa, että jäsenet, jotka ovat osallistuneet tähän keskusteluun ja jotka ovat ottaneet esiin turvallisuusongelmat, eivät ole kyenneet näkemään parannuksia, jotka parlamentti on ottanut käyttöön tämän asetuksen avulla, erityisesti velvoitteen tarkistaa Schengenin tietojärjestelmä etukäteen.

Kuten aloituspuheenvuorossani korostin, mielestäni parlamentti on suorittanut tehtävänsä hyvin, koska se on vahvistanut sekä liikkumisen vapautta että turvallisuutta. Sen tunnustamatta jättäminen tarkoittaa sen yksipuolista käsittelyä ja koko kuvan näkemättä jättämistä.

Viimeinen kohtani, arvoisa puhemies, on kaikkien niiden kiittäminen, jotka ovat työskennelleet yhdessä tätä päämäärää varten, eli niitä, joiden ansiosta saimme sopimuksen aikaan ensimmäisessä käsittelyssä, erityisesti komissiota ja neuvostoa, mutta myös kaikkia niitä poliittisia ryhmiä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa, jotka mahdollistivat tämän laajan yksimielisyyden. Uskon, että kun osallistumme ratkaisun löytämiseen tällä tavalla, teemme työmme parhaalla mahdollisella tavalla.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan pian.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjallinen. – (RO) Tuen tämän mietinnön osana toteutettuja ponnisteluja laajentaa menestyksekkäästi pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien haltijoiden liikkumisvapautta samoin edellytyksin kuin lupien ja lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien haltijoilla. Tällä hetkellä voimassa olevissa sopimuksissa on monia esteitä kolmansien maiden kansalaisille, jotka oleskelevat laillisesti jossakin jäsenvaltiossa ja jotka eri syistä haluavat matkustaa Euroopan unionissa. Jäsenvaltioissa on puutteita vaaditun ajan, menetelmän ja viisumien myöntämiseen käytettyjen kriteerien osalta. Käytännössä on havaittu, että yhden valtion torjumat viisumihakijat koettavat ”onneaan” toisissa jäsenvaltioissa. Tämä johtuu siitä, että jotkin valtiot ovat vaativampia, kun taas toiset ovat löyhempiä viisumien ja oleskelulupien myöntämisen osalta. Jotta voidaan välttää luomasta viisumihakijoiden virtaa tiettyjen sellaisten maiden kautta, joiden viisumin myöntämistä koskeva politiikka on vapaampaa, ehdotan, että viisumihakemusten tarkistuksista ja hyväksymismenettelyistä tehdään yhtenäisiä kaikissa jäsenvaltioissa. Tällä menetelmällä varmistetaan samanlainen lähestymistapa kaikkiin hakemuksiin ja poistetaan siten uhka, että Schengen-alueelle ilmaantuu ”käytäviä”.

(Istunto keskeytettiin klo 11.50 ja sitä jatkettiin klo 12.00)

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

6. Äänestykset

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

6.1. Välillisten rahoituspalveluiden (FISIM) kohdentaminen Euroopan yhteisöjen talousarvion ja sen omien varojen tarkoituksiin käytettävän bruttokansantulon (BKTL) määrittämiseksi (A7-0022/2010, Jean-Luc Dehaene) (äänestys)

6.2. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Saksa - irtisanomiset (A7-0020/2010, Reimer Böge) (äänestys)

6.3. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Liettua - irtisanomiset (A7-0021/2010, Reimer Böge) (äänestys)

6.4. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: Liettua - rakennusala (A7-0019/2010, Reimer Böge) (äänestys)

6.5. Koillis-Atlantin rannikkojen ja vesien suojelemisesta pilaantumiselta tehty yhteistyösopimuksen lisäpöytäkirja (A7-0009/2010) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Anna Rosbach, esittelijä. – (DA) Arvoisa puhemies, olen pyytänyt puheenvuoroa, koska aikataulu ei sallinut, että tästä tärkeästä lisäpöytäkirjasta keskustellaan – valiokunnassa tai täysistunnossa. Tämä lisäpöytäkirjan avulla EU:n jäsenvaltiot voivat torjua yhdessä Atlantin saastumista. Sopimus on osa niiden alueellisten merisopimusten verkostoa, jotka EU on tehnyt monien yksittäisten jäsenvaltioiden ja kolmansien naapurimaiden kanssa. Kukin näistä sopimuksista kattaa eri osia EU:n jäsenvaltioita ympäröivästä merestä, ja niissä pyritään sopimuksen osapuolten yksittäiseen ja/tai yhteiseen puuttumiseen, mikäli vesi tai rannikko pilaantuu tai niitä uhkaa pilaantuminen. En salaile sitä, että toivon hartaasti, että tämän lisäpöytäkirjan avulla on mahdollista torjua monia pilaantumisen muotoja Atlantilla. Se on joka tapauksessa pöytäkirja, jota on

tehty liian kauan. Sen tekeminen on vienyt 20 vuotta Marokon ja Espanjan Länsi-Saharaa koskevien erimielisyyksien takia. Ne ovat 20 hukkaan heitettyä vuotta. Meriympäristö ei voi saada noita vuosia takaisin, mutta se vain korostaa, miten tärkeää on, että emme enää viivytä prosessia tässä parlamentissa. Toivon siksi, että aivan kuten silloin, kun käsitelimme tätä asiaa valiokunnassa, tämän parlamentin jäsenet ovat laajasti yksimielisiä ja olen erittäin kiitollinen teille tuestanne.

6.6. Kuluttajansuoja (A7-0024/2010, Anna Hedh) (äänestys)

6.7. SOLVIT (A7-0027/2010, Cristian Silviu Buşoi) (äänestys)

6.8. Lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset (A7-0082/2009, Bairbre de Brún) (äänestys)

6.9. Liikkuvuus pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin nojalla (A7-0015/2010, Carlos Coelho) (äänestys)

- Ennen äänestystä:

Carlos Coelho, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, tämä on lyhyt lausunto muistutuksena siitä, että yhteisön viisumisäännöstö tulee voimaan 5. huhtikuuta – eli ensi kuussa – ja että siksi on olennaisen tärkeää, että tämä uusi asetus tulee voimaan ennen tuota päivämäärää.

Koska neuvosto ei ole paikalla, osoittakoon tulos, että nämä ovat parlamentin toiveet, jos se, kuten toivon, tekee mietintöni täytäntöönpanosta mahdollista.

Puhemies. – (EN) Neuvoston poissaolo on pantu merkille, ja se on valitettavaa.

6.10. Kilpailupolitiikkaa koskeva kertomus 2008 (A7-0025/2010, Sophia in 't Veld) (äänestys)

6.11. Sisämarkkinoiden tulostaulu (A7-0084/2009, Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein) (äänestys)

7. Äänestyselitykset

Suulliset äänestyselitykset

Mietintö: Anna Hedh (A7-0024/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Vuosien aikana Euroopan unionin kuluttajansuojapolitiikan soveltamisala on kehittynyt suuresti kuvaamaan muutoksia ihmisten tarpeissa ja odotuksissa. Ennen kaikkea Euroopan unionin kuluttajamarkkinoiden rajatylittävä ulottuvuus on sähköisen kaupankäynnin nopean kehittymisen ansiosta kasvanut nopeasti ja se on tehnyt korkeatasoisesta kuluttajansuojasta, ja erityisesti korkeatasoisesta kuluttajansuojasta vielä tärkeämpää.

Minun mielestäni markkinoiden ja täytäntöönpanomekanismien voimakkaampi valvonta ja niiden tehokas ja kattava täytäntöönpano ovat olennaisia kuluttajien luottamuksen lisäämisessä. Siksi tuin tämän mietinnön hyväksymistä ja tuin sen muutosehdotuksia.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, tuin tätä mietintöä. Tehokas kuluttajansuojan täytäntöönpanopolitiikka on keskeistä yhtenäismarkkinoiden toimimiselle.

Tarvitsemme todelliset ja asianmukaisesti toimivat sisämarkkinat, joilla on korkeatasoinen kuluttajansuoja, mutta valitettavasti niin ei ole tällä hetkellä. Lainsäädäntö on voimassa, mutta sitä ei panna jäsenvaltioissa asianmukaisesti täytäntöön. Mikä tärkeintä, kuluttajamme eivät tunne oloaan turvalliseksi, koska he eivät tunne sääntöjä, ja monissa tapauksissa oikeussuojamekanismit eivät toimi niin kuin niiden pitäisi.

Komission pitäisi lisätä ponnistelujaan ja varmistaa, että jäsenvaltiot soveltavat direktiivejä asianmukaisesti ja että kansalaiset ovat perillä oikeuksistaan ja, mikä tärkeintä, että he voivat harjoittaa noita oikeuksia käytännössä.

Mietintö: Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Arvoisa esittelijä, hyvät kollegat, olen ehdottomasti samaa mieltä tästä aloitteesta. Olen erityisesti samaa mieltä SOLVIT-verkoston vahvistamisesta ja sen toimien laajentamisesta. Kuluissa ei saisi säästellä tiedotettaessa kansallisissa tiedotusvälineissä, Internetissä tai televisio-ohjelmissa tästä eurooppalaisen rakenteen toiminnasta ja mahdollisuuksista. Voin kuitenkin kertoa teille, että kaksinaismoraalia ilmenee, lainsäädäntöä ei sovelleta yhtenäisesti ja samoista toimista on jopa erilaisia seuraamuksia. Kiitos, juuri tätä halusin korostaa.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestin Cristian Silviu Buşoin mietinnön puolesta, koska mielestäni SOLVIT-verkoston tarjoama palvelu on olennaisen tärkeä toimielinten, kansalaisten ja yritysten välisen selkeän ja avoimen yhteyden kannalta, ja se on yksi Euroopan unionin kulmakivistä.

SOLVIT on osoittautunut tärkeäksi välineeksi niiden kansalaisten ja yritysten ongelmien ratkaisemisessa, jotka haluavat hyödyntää täysimääräisesti sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia. Monilla Euroopan unionin jäsenvaltioilla on kansallisessa lainsäädännössään edelleen esteitä, jotka on poistettava. Siksi meidän pitäisi mielestäni tukea lisävarojen osoittamista, erikoistuneemman henkilökunnan työhönottoa ja tämän palvelun näkyvyyden parantamista, myös paikallisella viranomaisasolla, jossa se voisi olla hyvin hyödyllinen.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Haluaisin varjoesittelijänä kiittää kaikkia jäseniä siitä, että parlamentti hyväksyi SOLVIT-verkostoa koskevan mietintömme niin ehdottomalla enemmistöllä. Se ohjaa neuvostoa ja komissiota selkeästi suhtautumaan suosituksiimme vakavasti, minkä pitäisi varmistaa, että tätä kansalaisten ja yrittäjien kannalta hyödyllistä välinettä hyödynnetään paremmin. Kaikki mitä tarvitaan, on se, että yrittäjät ja kansalaiset todella tuntevat tämän välineen. Haluaisin uskoa, että ensi vuonna komissio antaa parlamentille täysin valmiin vuosikertomuksen, josta yleisö saa tietoa niiden oikeuksien epäämistä koskevista valituksista, jotka EU:n lainsäädännön odotetaan muuten takaavan.

Mietintö: Bairbre de Brún (A7-0082/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää syitä siihen, miksi äänestin näin Bairbre de Brúnin mietinnöstä. Paljon kiitoksia tämän asiakirjan laatimisesta. Eläinten kuljetusta koskevien vaatimusten asettaminen tarkoittaa, että eläinten suojelemisen lisäksi välitämme ennen kaikkea ihmisten turvallisuudesta ja terveydestä. Haluaisin ilmaista tukeni toimenpiteille, joilla pyritään pidentämään siirtymäjärjestelyä ja sen avulla poistamaan raivotautiongelma Euroopan unionista. Meidän pitäisi tietysti olla huolellisia ja järkeviä lemmikkieläinten vapaata virtaa unionissa koskevan ongelman osalta, ja meidän pitäisi myös ottaa huomioon tutkimuslaitosten asiantuntijoiden mielipiteet.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Äänestin sellaisen siirtymäajan pidentämisen puolesta, jonka aikana jotkin valtiot voivat soveltaa vapautuksia, koska nämä valtiot ovat päättäneet olla tulevaisuudessa soveltamatta vapautusten lisälaajentamista eläinlääkinnällisten olojen osalta. Ymmärrän Irlannin, Maltan, Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan huolet, koska niillä on tiukemmat vaatimukset omistajiensa kanssa kotimaihinsa matkustavien lemmikkieläinten asiakirjoista. Suurimmat vaarat ovat raivotauti, rakkulamatotauti ja puutiaisten välittämät taudit. On tietysti sanottava, että tulevaisuudessa meidän on poistettava epäjohdonmukaisuus siirtymäaikaisten sallimisessa tietyille valtioille, ja on olennaista, että toimimme yhteisesti ja että meillä on yhtenäinen lainsäädäntö.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, toisaalta voin ymmärtää, että on yksittäisten jäsenvaltioiden etujen mukaista vaatia lemmikkieläinten tuontiin liittyvien erityisjärjestelyjen pidentämistä. Toisaalta meidän on kuitenkin aina huolellisesti varmistettava, että kulut ovat oikeassa suhteessa etuihin. Tässä tapauksessa emme ole onnistuneet siinä tyydyttävästi. Siksi äänestin tyhjää. Tarvitsemme erityisesti toisaalta sopivan tehokasta ulkoista suojelua Euroopan unioniin tuonnin osalta, mutta toisaalta myös koko ajan enemmän yhtenäistämistä Euroopan unionissa, koska se on myös kuluttajien etujen mukaista, koska tietyn pisteen jälkeen he voivat hämmentyä, jos tuonnissa maahan A sovelletaan erilaisia sääntöjä kuin tuonnissa maahan B.

Nicole Sinclair (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin ehdotusta vastaan pääasiassa siksi, että tulen Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Mielestäni meillä on voimassa hyviä lakeja, joilla tätä voidaan jo käsitellä, ja emme halua raivotautiuhan tulevan saarellemme.

Olen myös sangen hämmentynyt siitä, miksi tämä ehdotus koskee vain koiria, kissoja ja frettejä, ja haluaisin myös huomauttaa, että kiljuva lordi Sutch ehdotti tätä 25 vuotta sitten, ja hän katselee nyt alaspäin varmasti tyytyväisenä.

Mutta silloin monet äänestäjistäni Yhdistyneen kuningaskunnan Länsi-Midlandsista ajattelevat, että moni tämän parlamentin politiikka on peräisin Monster Raving Loony -puolueen politiikasta.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, on ilo nähdä teidät jälleen puhemiehenä.

Saamme silloin tällöin viestejä komissiolta, että EU tekee riittävästi. Sen pitäisi tehdä vähemmän mutta paremmin, keskittyä todella isoihin asioihin.

Ja sitten meillä on kaikki tällaiset päätöslauselmat siitä, mitä lemmikkieläimiä voimme viedä minnekin. Onkohan tässä kyse suhteellisuudesta vai eikö ole? Mailla on erilaisia kansallisia oloja. Meidän maamme on saari ilman maarajoja, ja pystymme täysin mainiosti tekemään järkeviä ja suhteellisia kahdenvälisiä tai monenvälisiä sopimuksia toistemme kanssa.

Ajattelemmeko todella, että olisi parempi luoda uusi hallinnollinen byrokratia niille samoilla neropateille, jotka antoivat meille yhteisen maatalouspolitiikan, yhteisen kalastuspolitiikan, talousarviot, joita ei tarkasteta, ja kaikki muut EU:n lainsäädännöllä hankitut välineet. Tämä on ehdottomasti jotakin, joka voidaan jättää jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Mietintö: Carlos Coelho (A7-0015/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Schengen-alueen tavoite on vapaa liikkuminen. On järjenvastaista, että monilla pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien haltijoilla on vähemmän liikkumisvapautta Schengen-alueella kuin niillä, joilla on lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettut viisumit. Unionin viisumisäännösten pitäisi tulla voimaan kuukauden kuluessa, vaikka jäsenvaltioiden pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuja viisumeja ja oleskelulupien myöntämistä koskevien toimien analysointi osoittaa, että voimassa on monia versioita ja täytäntöönpanomenetelmiä, minkä seurauksen kansalaisten perusoikeuksia loukataan.

Komission ehdotusten avulla vältettäisiin monissa jäsenvaltioissa – kuten olen maininnut – havaitut käytännön ongelmat ja viipeet oleskelulupien myöntämisessä. Tämä on hyvin kiireellinen asia: viisumisäännösten pitäisi tulla voimaan hyvin pian, ja minä tuen mietinnön ehdotuksia.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Olen tukenut tätä asetusta, jolla helpotetaan niiden ihmisten, joilla on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi, liikkumista Schengen-alueella. On järkevää, että kolmansien maiden opiskelijoilla, tutkijoilla ja yrittäjillä on oikeus liikkua koko unionissa, jos he ovat saaneet viisumin johonkin jäsenvaltioon.

Haluaisin kuitenkin pyytää jälleen kerran muita maita osoittamaan solidaarisuutta Tšekin tasavallalle, joka taistelee turhaan Kanadan viisumivaatimusten käyttöönottoa vastaan. Se on ennenkuulumatonta eriarvoisuutta Euroopan unionin kansalaisten välillä. Kanada harkitsee nyt viisumien käyttöönottoa muille maille, esimerkiksi Unkarille, emmekä voi hyväksyä tätä laajentamista. Tästä on syytettävä turvapaikanhakijoiden liian anteliaita ja siten houkuttavia oloja. Ne sananmukaisesti yllyttävät järjestelmän hyväksikäyttöön. Kanada on luvannut muuttaa niitä, mutta se ei tee mitään. Haluaisin pyytää jälleen kerran anteeksi, että käytn hyväkseni tilaisuutta kiinnittää huomion tähän kysymykseen.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Kuten keskustelun aikana kuulumme, ehdotuksen tarkoituksena on helpottaa sellaisten kolmansien maiden kansalaisten liikkumista Euroopan unionissa, joilla on jonkin jäsenvaltion myöntämä pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu D-viisumi. Sillä tarjotaan ratkaisu tilanteisiin, joissa jotkin jäsenvaltiot eivät jostakin syystä voi tai halua myöntää oleskelulupaa ajoissa niiden alueella oleskeleville kolmannen maan kansalaisille, tai ne eivät sovelle Schengenin asetuksella säädettyjä puitteita asianmukaisesti. Unkarin Fidesz-valtuuskunta äänesti tyhjää lopullisessa äänestyksessä tästä laista, koska tähän mennessä Unkari on pystynyt saattamaan lainsäädäntöä asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä, ongelmia ei ole ollut, ja käyttämällä Schengenin tarjoamia mahdollisuuksia olemme pystyneet tekemään sen tehokkaammin. Haluaisimme kuitenkin myös korostaa, että on Euroopan unionin naapurissa kolmansien maiden kansalaisina elävien unkarilaisten vähemmistöjen etujen mukaista voida oleskella laillisesti EU:n jäsenvaltioiden alueella ilman liiallisia hallinnollisia rasituksia. Se edellyttää sekä yhteisön että jäsenvaltioiden tasolla lakeja, jotka eivät ole toistensa kanssa ristiriidassa vaan vahvistavat tavoitteitamme.

Mietintö: Sophia in 't Veld (A7-0025/2010)

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, tässä mietinnössä on paljon hyviä asioita, mutta en yksinkertaisesti voi kannattaa 35 kohtaa, jossa kehoitetaan ottamaan käyttöön yhteinen yhtenäinen yhtiöveropohja.

Yksi meille yhteisestä yhtenäisestä veropohjasta kerrotuista asioista on se, että se on tehokkaampi ja että se yksinkertaistaa asioita. Mutta koska tällaisenaan yritykset voivat valita sen tai olla valitsematta sitä, päätyisimme 28 veropohjaan nykyisten 27:n sijasta, ja se on tuskin yksinkertaistamista.

Yhteinen yhtenäinen yhtiöveropohja tarkoittaisi myös nykyisellään eurooppalaisten voittojen uudelleenjakamista koko EU:ssa, joten kotimaani Irlannin kaltaisia maita, jotka vievät suuren osan tuotannostaan, rangaistaisiin, koska nämä voitot olisivat tietenkin myynnissä. Se näyttää todellakin hieman oudolta, koska meillä on EU:n ytimessä tavaroiden vapaa liikkuvuus, joten siten päätyisimme siihen, että yhteisellä yhtenäisellä yhtiöveropohjalla rangaistaisiin vieviä maita.

Lopuksi, uskon myös, että tällä käyttöönottolla haitattaisiin EU:n kykyä houkutella ulkomaisia suoria investointeja, koska tällaisenaan sääntöjä ei sovellettaisi jäsenvaltioihin, jossa ne sijaitsevat, vaan siinä viitattaisiin jotenkin monimutkaiseen kaavioon, joka voidaan laskea vain taannehtivasti, joten uskon, että sillä haitattaisiin ehdottomasti kykyämme houkutella suoria ulkomaisia investointeja.

Mietintö: Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi kiittää kollegaani tämän mietinnön laatimisesta, mietinnön, joka on merkittävä talouskasvulle. Tuen täysimääräisesti laatijan huomioita ja huomautuksia yhteisön lainsäädännön käyttöönotosta ja valvonnasta jäsenvaltioissa. Tehokkaasti toimivat yhteiset yhtenäismarkkinat ovat välttämätön osa vakaata taloutta, jota tarvitaan erittäin paljon kriisiaikana. Näiden markkinoiden mahdollisuuksien tehokas käyttö riippuu toimielinten välisestä tehokkaasta yhteistyöstä kansallisella tasolla ja EU:n tasolla. Hallinnollisen taakan vähentäminen, tehokas viestintä asianmukaisten virastojen välillä, menettelyjen yksinkertaistaminen ja lainsäädännön yhtenäistäminen johtavat direktiivien nopeaan ja tehokkaaseen saattamiseen osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä. Nykyisten tietojen julkaiseminen ja kansalaisten ja yrittäjien tehokas valistaminen oikeuksista ja tilanteesta markkinoilla parantavat lisäksi markkinoiden toimintaa ja parantavat sen periaatteiden avoimuutta ja varmistavat kilpailun yhdenvertaiset edellytykset.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Arvoisa puhemies, arvoisa esittelijä, hyvät kollegat, olen samaa mieltä aloitteesta ja luotan, että sillä voidaan auttaa ihmisiä ja yrityksiä kansallisella tasolla. Ilman selkeää ja tiukasti säänneltyä sisämarkkinoiden ja oikeusjärjestelmän tilanteen valvontaa epäilen kuitenkin, onko mahdollista pelastaa tehokkaasti nämä markkinatoimijat, riippumatta niiden koosta ja käytetyistä palveluista. On määrättävä ankarat seuraamukset, jos tutkimuksen perusteella todetaan selkeitä loukkauksia. Käytäntöjä on ehdottomasti tarkkailtava, kun tutkitaan valituksia kansainvälisellä tasolla ja säädetään kriteereistä. Valitettavasti kotimaani surulliset tilastot osoittavat, että kahdeksassa kymmenestä tällä hetkellä tutkitusta kansainvälisestä tapauksesta voidaan todeta valtion elinten tai tuomioistuinten toimineen epäasianmukaisesti. Katson siksi, että ilman seuraamusten selkeää sääntelyä on mahdotonta saada aikaan toivottu tulos. Haluaisin, että tähän kiinnitetään huomiota.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Vakaan ja innovatiivisen talousympäristön luomiseksi on ehdottoman välttämätöntä, että sisämarkkinat toimivat asianmukaisesti. Sisämarkkinat eivät kuitenkaan toimi asianmukaisesti, elleivät kaikki unionin jäsenvaltiot hyväksy markkinoiden toimintaan vaikuttavia unionin säännöksiä. Niiden hyväksyminen voi puolestaan onnistua vain, jos jäsenvaltioiden parlamentit ovat mukana lainsäädännön hyväksymisprosessissa. Niiden hyväksyminen on myös olennaista parlamentin valvonnan kannalta. Koska nämä kannat näkyivät myös mietinnössä, tuin täydestä sydäimestä mietinnön hyväksymistä.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Parlamentti on odotusten mukaan hyväksynyt kaikki kolme mietintöä sisämarkkinoiden toiminnasta. Róza Thun Und Hohensteinin mietinnön osalta sosialistit ja vihreät ovat kuitenkin tehneet poikkeuksen ehdotukseen sisämarkkinoiden toimintaa koskevien säännöllisten tarkastusten tekemisestä. He väittävät, että se vahingoittaisi sovitua yhteiskuntaa ja ympäristöön liittyviä normeja. Me kaikki kuitenkin tiedämme, että näillä normeilla on hintansa, ja me myös tiedämme, että niillä mahdollistetaan korkeampi elämänlaatu Euroopan unionissa. Vasemmisto ei ole selittänyt tämän päivän keskustelussa, miksi he ovat niin peloissaan tämän arvon määrittämisestä. Minä olen äänestänyt kaiken puolesta.

Kirjalliset äänestyselitykset

Mietintö: Jean-Luc Dehaene (A7-0022/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Komission ehdotus koskee välillisten rahoituspalveluiden (FISIM) kohdentamista Euroopan yhteisöjen talousarvion ja sen omien varojen tarkoituksiin käytettävän bruttokansantulon (BKTL) määrittämiseksi.

Välilliset rahoituspalvelut ovat rahoituslaitosten tuotosta se osa, joka ei tule kiinteähintaisten palvelujen suorasta myynnistä vaan lainoista veloitetusta korosta, joka on säästöille maksettavaa korkoa korkeampi.

Komissio ehdottaa etenemistä välillisten rahoituspalvelujen kohdentamiseen bruttokansantulon määrittämiseksi ja katsoo, että se pitäisi toteuttaa takautuvasti 1. päivästä tammikuuta 2005 lähtien, jolloin komission asetus (EY) N:o 1889/2002 tuli voimaan. Ehdotettu takautuva täytäntöönpano 1. päivästä tammikuuta 2005 lähtien aiheuttaa kuitenkin ongelman tämän takautuvuuden tarkasta määrästä.

Olen siksi samaa mieltä esittelijän kannasta, jonka mukaan välillisten rahoituspalvelujen kohdentaminen bruttokansantulon kohdentamiseksi pitäisi aloittaa vasta 1. tammikuuta 2010. Sillä varmistetaan, että välillisten rahoituspalvelujen kohdentaminen toteutetaan asianmukaisesti vuodesta 2010 alkaen, minkä ansiosta bruttokansantulo voidaan laskea tarkemmin.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Välillisten rahoituspalveluiden (FISIM) kohdentaminen Euroopan yhteisöjen talousarvion ja sen omien varojen tarkoituksiin käytettävän bruttokansantulon (BKTL) määrittämiseksi on vanha asia, ja se olisi pitänyt panna täytäntöön vuonna 2005. Sen täytäntöönpano on kuitenkin viivästynyt, koska tätä menetelmää on pitänyt testata, jotta voidaan arvioida sen tarkkuus ja kartoittaa, antaako se todella luotettavia tuloksia kyseessä olevan taloudellisen toiminnan arvioimiseksi asianmukaisesti. Olen samaa mieltä siitä, että tätä menetelmää ei pitäisi panna takautuvasti täytäntöön, jotta vältettäisiin ristiriitaa jäsenvaltioiden välillä ja mahdollisia oikeustoimia.

Mietintö: Reimer Böge (A7-0020/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), kirjallinen. – (IT) Globalisaatorahaston käyttäminen hyödyllisenä välineenä talous- ja rahoituskriisin seurausten käsittelemiseksi on erittäin arvokas aloite, jolla annetaan käytännön vastaus rahoitusavun osalta. On tärkeää panna merkille, että tämän rahaston käyttöönoton pitäisi olla kannustin irtisanottujen työntekijöiden ottamiseen uudelleen töihin.

Toivon, että myös niiden Italian kaltaisten maiden pyyntöjä, joiden on pyydettävä apua tästä erityisrahastosta tukeakseen niiden yritysten työntekijöitä, jotka ovat maksaneet kriisin hinnan ja joiden on ollut pakko tehdä leikkauksia, tuetaan. Tässä yhteydessä haluaisin kuitenkin pyytää komissiolta enemmän joustavuutta rahaston hyväksymiskriteerien arvioimisessa, sillä ne pitäisi ottaa käyttöön myös paikallisilla teollisuusalueilla sijaitsevien pienten ja keski suurten yritysten rakenteellisten ongelmien osalta.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan globalisaatorahasto perustettiin antamaan täydentävää tukea työntekijöille, joihin kansainvälisen kaupan rakenteen suurista muutoksista johtuvat seuraukset vaikuttavat. Globalisaatorahaston toimivaltaa laajennettiin 1. toukokuuta 2009 nimettyihin mahdollisiin vastaanottajiin, joten nyt se sisältää, ja aivan oikein niin, tuen työntekijöille, jotka on irtisanottu maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin suorana seurauksena.

Tuen nykyistä ehdotusta antaa 6 199 341 euron määrä Saksan avuksi, vastauksena Saksan 13. elokuuta 2009 tekemään pyyntöön, jotta voidaan tarjota tukea autonvalmistaja Karmann Groupin irtisanomille työntekijöille.

Vuonna 2008 kaikki kolme toimielintä vahvistivat, että on tärkeää taata, että rahaston käyttämisen hyväksymismenettely olisi nopea, jotta ihmisiä voitaisiin auttaa hyödyllisessä ajassa. Tämän päätöksen hyväksyminen vei seitsemän kuukautta. Toivon, että päätös solidaarisuusrahaston käyttöönotosta tehdään nopeammin, jotta voidaan lieventää välitöntä reagointia vaativia tuhoisia tilanteita, kuten Madeiran äskettäistä traagista tapausa.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Saksalainen Karmann Group, kerran vauras ja kilpailukykyinen yritys, on kamppaillut autoalan kriisin kanssa ja hakenut konkurssiin, kun äskettäin Volkswagen osti sen osittain. Euroopan globalisaatorahaston varojen käyttöönottoa 6 199 341 euron arvosta tarvitaan tukemaan ja avustamaan kyseisen ryhmän irtisanomaa 1 793 työntekijää.

Komission mukaan tämän rahaston käyttöönottoa koskevat kelpoisuusehdot on täytetty, mikä tarkoittaa, että Euroopan unioni voi perustellusti avustaa nopeasti työntekijöitä, joilla on vaikeuksia.

Toivon, että irtisanotut työntekijät voivat tämän elämänsä vaikean ajan avulla parantaa valmiuksiaan ja pätevyytään, ja siten he voivat näiden parannusten avulla päästä jälleen työmarkkinoille joustavammin.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan globalisaatiorahasto perustettiin antamaan täydentävää tukea työntekijöille, jotka irtisanottiin kansainvälisen kaupan rakenteen suurten muutosten seurauksena. Näin etsitään keinoja saada heidät jälleen työmarkkinoille.

17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen nojalla globalisaatiorahasto voidaan ottaa käyttöön 500 miljoonan euron vuotuisen ylärajan puitteissa. Nykyinen ehdotus liittyy yhteensä 6 199 341 euron käyttöönottoon globalisaatiorahastosta Saksan avuksi, ja sen tarkoituksena on antaa tukea autonvalmistaja Karmann Groupin irtisanomille työntekijöille.

Globalisaatiorahastoa koskevan asetuksen 6 artiklan mukaan on varmistettava, että tällä rahastolla tuetaan irtisanottujen työntekijöiden yksittäistä saamista takaisin työhön uusiin yrityksiin. Globalisaatiorahastosta ei korvata toimia, jotka ovat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaan yritysten vastuulla, eikä sillä rahoiteta yritysten tai alojen rakenneuudistusta.

On korostettava jälleen, että globalisaatiorahaston käyttöönoton puitteissa komissio ei saa siirtää järjestelmällisesti tukia Euroopan sosiaalirahaston maksuihin, koska globalisaatiorahasto perustettiin erityisesti erillisenä välineenä, jolla on omat tavoitteet ja ehdot.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämän rahaston toimintaa koskevat pyynnöt ovat olleet menestys. Tämä elin vastaa osaltaan Saksan esittämään apupyyntöön, joka johtuu irtisanomisista autoalalla, Karmann Groupissa.

Ennen kuin mitään muuta sanotaan, on tärkeää panna merkille, että tällä rahastolla voidaan lievittää vain osittain joitakin vakavan talous- ja rahoituskriisin seurauksia, säädettyjen talousarviorajoitusten (jotka rajoittavat sen 500 miljoonaan euroon vuodessa) ja sen toimintaa rajoittavien kelpoisuusehtojen takia. On jo kulunut jonkin aikaa siitä, kun niin sanottujen rakenneuudistusten tuloksena irtisanottujen työntekijöiden määrä ylitti huomattavasti komission alustavat arviot niiden työntekijöiden määrästä, jotka hyötyisivät rahastosta.

Nyt tarvitaan selkeää eroa uusliberaalista politiikasta, joka aiheuttaa taloudellisen ja yhteiskunnallisen katastrofin Euroopan unionin jäsenvaltioissa aivan silmiemme edessä. Tätä katastrofia koskevien vastausten on ehdottomasti oltava enemmän kuin lievittäviä. Emme voi myöskään olla panematta merkille epäoikeudenmukaisuutta lainsäädännössä, joka hyödyttää enemmän maita, joilla on suuremmat tulot, erityisesti niitä, joissa palkkojen ja työttömyysturvan taso on korkeampi.

Korostamme, että tarvitaan kiireellisesti todellinen suunnitelma tukemaan tuotantoa ja oikeudet sisältävien työpaikkojen luomista Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Peter Jahr (PPE), kirjallinen. – (DE) Olen hyvin iloinen, että Euroopan parlamentti on tänään päättänyt myöntää 6,2 miljoonaa euroa autonvalmistaja Karmannin irtisanomien työntekijöiden tukemiseksi. Euroopan unioni antaa siten 65 prosenttia yhteensä yhdeksästä miljoonasta eurosta. Nämä varat käytetään tarjoamaan noin 1 800 ihmiselle täydentävää uudelleen koulutusta ja koulutustoimenpiteitä, joiden avulla he voivat löytää jälleen työtä mahdollisimman pian. Tämä on Euroopan unionilta konkreettinen panos ihmisten tukemiseen kriisin aikana. EU osoittaa näin hyvin selkeästi, että se on halukas ja kykenevä tarjoamaan tukea jopa yksittäisille ihmisille kriisitilanteissa. Nyt on tärkeää, että rahat annetaan saataville joustavasti ja välittömästi, jotta nämä ihmiset voivat palata työmarkkinoille nopeasti. Tämän irtisanottujen työntekijöiden yksittäisen tuen lisäksi Euroopan unionin on myös ryhdyttävä täydentäviin toimenpiteisiin rahoituskriisin vaikutusten käsittelemiseksi. Globalisaatio työnjakona (ja vaurauden jakona) kansainvälisillä markkinoilla on asianmukaista ja tärkeää. Komission, Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden on kuitenkin tehtävä ankarammin työtä edistääkseen oikeudenmukaisia kilpailuololoita kansainvälisissä taloussuhteissaan, jotta voidaan välttää yksittäisten maiden tai alojen joutuminen heikompaan asemaan.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Tämän ehdotuksen globalisaatiorahaston käyttöönotosta saksalaisten työntekijöiden puolesta – sekä ehdotuksen Liettuan jääkaappiteollisuudelta – oli määrä olla ensimmäisiä rahaston edunsaajia vuonna 2010. Molemmat ovat kannatettavia hakemuksia. Pidän myönteisenä uuden komission sitoutumista jatkamaan tätä rahastoa, jolla osoitetaan ihmisille tie ylöspäin irtisanomisista seuraavan ulos osoittamisen sijaan. Oma vaalipiirini on hyötynyt tästä rahastosta, ja toivon, että se hyötyy siitä edelleen. Maailmanlaajuinen taantuma on vähentänyt huomattavasti yllälyystavaroiden kysyntää, ja vaikka se tekee autoteollisuuden nykyisistä vaikeuksista ymmärrettävämpiä, se ei tee niistä yhtään vähemmän surullisia.

Tilanne Saksassa on erityisen vaikea puhtaiden numeroiden puolesta: 2 476 irtisanomista on keskittynyt samalle alueelle, samaan teollisuuteen. Toivon, että 6 199 miljoonaa euroa auttavat saamaan aikaan onnistuneen tien pois kriisistä työntekijöille, heidän perheilleen ja alueelle.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on yhteisvastuullisuuden alue, ja Euroopan globalisaatorahasto on osa sitä.

Tämä tuki on elintärkeää autettaessa työttömiä uudelleensijoittamisen uhreja, joita ilmaantuu globaaleissa puitteissa. Yhä suurempi määrä yrityksiä sijoittaa toimintaansa uudelleen ja hyödyntää eri maiden, erityisesti Kiinan ja Intian, alhaisempia työvoimakustannuksia, usein työntekijöiden oikeuksia kunnioittavien maiden vahingoksi.

Globalisaatorahastolla pyritään auttamaan työntekijöitä, jotka ovat yritysten uudelleensijoittamisen uhreja, ja se on elintärkeää autettaessa heitä pääsemään tulevaisuudessa uudelleen töihin. Globalisaatorahastoa on jo aiemmin käytetty muissa EU:n jäsenvaltioissa, erityisesti Portugalissa ja Espanjassa, joten meidän pitäisi nyt myöntää tämä apu Saksalle.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Äänestin Euroopan globalisaatorahaston käyttöönottoa koskevan mietinnön puolesta. Tässä tapauksessa Saksa pyysi tukea autoteollisuuden – erityisesti Karmann Groupin – irtisanomisten osalta. Tässä yhteydessä on tärkeää panna merkille, että rahaston rahat käytetään yksittäisten irtisanottujen työntekijöiden saamiseen takaisin työmarkkinoille, eikä yritysten tai alojen tarvittavien rakenneuudistustoimenpiteiden korvaamiseen. Naapurimaatamme ja työntekijöitä kohtaan tuntemamme solidaarisuuden takia rahat, joita valitettavasti tarvitaan jatkuvan globalisaation ja keinottelijoiden molemmilla puolilla Atlanttia aikaansaaman talous- ja rahoituskriisin takia, pitäisi mielestäni antaa välittömästi saataville.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin Euroopan globalisaatorahaston käyttöönottoa koskevan Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta Saksan autoteollisuudessa irtisanottujen 2 476 ihmisen tukemiseksi. Saksan viranomaiset käyttävät tätä työttömyysaikaa taitotason laajaan päivittämiseen ei vain ammattikoulutuksen ja korkeakoulutuksen osalta vaan myös siihen, että maahanmuuttajat ja kouluttamattomat työntekijät saavat perustaidot, jotta heitä voidaan auttaa pääsemään jälleen työmarkkinoille.

EU:n tasolla autonvalmistusteollisuudessa on vastaavia tilanteita Ruotsissa, jossa on irtisanottu 2 258 työntekijää, ja Itävallassa, jossa on irtisanottu 774 työntekijää autoja, perävaunuja ja puoliperävaunuja valmistavissa yrityksissä, ja Belgiassa, jossa on irtisanottu 2 500 työntekijää teollisuudessa. Kaikkialla EU:ssa menetetään yli 8 000 työpaikkaa autonvalmistusteollisuuden rakenneuudistuksen takia.

Irtisanottujen työntekijöiden rahoitustuki olisi annettava saataville mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti. Tämä on lyhytaikainen toimenpide, jolla ei ratkaista katoavien työpaikkojen ongelmaa. EU tarvitsee autonvalmistusteollisuudessa vahvaa teollisuuspolitiikkaa säilyttääkseen nykyiset työpaikat ja jopa luodakseen uusia.

Mietintö: Reimer Böge (A7-0021/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestimme tänään kolmesta Euroopan globalisaatorahastosta annettavaa tukea koskevasta sovelluksesta. Tuin kaikkia kolmea sovellusta, koska mielestäni kansalaisemme tarvitsevat erityisesti tämän rahaston tarjoamaa tukea tänä aikana. Euroopan komissio salli toukokuussa 2009 poikkeuksen asetuksen säännöksistä poikkeustapauksissa ja ottaen huomioon talous- ja rahoituskriisistä johtuvan tilanteen salli avun kohdentamisen työttömille.

Olen hyvin pahoillani siitä, että jäsenvaltiot, joissa työttömyys on erityisen suurta ja joissa köyhyyden taso on korkea, eivät voineet hakea apua ajoissa ja hyötyä tämän rahaston tarjoamista mahdollisuuksista ja tarjota tukea työttömille. Mielestäni Euroopan komission pitäisi myös selvittää, käytetäänkö tämän rahaston tarjoamaa tukea tehokkaasti ja tuoko tämä apu todellista lisäarvoa ihmisille, joille se on tarkoitettu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska Euroopan globalisaatorahaston rahoitustuella autetaan irtisanottuja ihmisiä palamaan työmarkkinoille ja liittymään niihin uudelleen. Rahoitus- ja talouskriisin aikana työttömyyden taso nousi Liettuaassa huomattavasti 12 kuukauden aikana, ja siksi on tarpeen mukautua kriisin vaikutuksiin ja varmistaa vähintään väliaikainen rahoitustuki, jotta Snaigė-yrityksen irtisanomille työntekijöille voidaan tarjota työpaikkoja. Tässä tapauksessa emme puhu muutamasta yrityksen irtisanomasta työntekijästä vaan valtavasta määrästä ihmisiä, noin 651 työntekijästä, jotka ovat 25–54-vuotiaita. Olen iloinen, että tänään äänestettiin kauan odotetusta

väliaikaisen rahoitustuen osoittamisesta, koska tämä liettualaista yritystä ja sen irtisanottuja työntekijöitä koskeva arkaluontoinen asia viivästyi, ja jotkin kyseessä olevan yrityksen työntekijät menettivät työpaikkansa jo marraskuussa 2008. Toivon, että tämän äänestyksessä hyväksytyt varat osoitetaan tarkoituksenmukaisesti ja tehokkaasti.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Yksi Euroopan globalisaatiorahaston piirteistä on se, että sillä pyritään edistämään yrittäjyyshenkeä. EU:n toimielinten ja kansallisten hallitusten on ymmärrettävä tämä edistäminen olennaisena osana vastatessa Euroopan tuotantosektoria koskeviin haasteisiin.

Tunnustan, että julkisen toiminnan ei pitäisi toteutua vain tällaisena edistämisenä vaan myös, ja ennen kaikkea, poistamalla keinotekoiset ja byrokraattiset esteet yritystoiminnalta. Tässä suhteessa on vielä paljon tehtävää.

On oikein, että on toimenpiteitä, joilla pyritään testaamaan, osoittamaan uudelleen ja kouluttamaan uudelleen globalisaation takia työnsä menettäneitä, esimerkiksi Liettuan jääkaappiteollisuuden työntekijöitä, erityisesti AB Snaigė -yrityksessä ja sen kahdessa toimittajassa. Ei ole kuitenkaan yhtään vähemmän oikein, että on toimenpiteitä, joilla pyritään oikeudenmukainen ja terve kilpailu säilyttämällä vahvistamaan yrityksiä ja niiden työvoimaa avoimen ja koko ajan kilpailukykyisemmän talouden puitteissa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on yhteisvastuullisuuden alue, ja Euroopan globalisaatiorahasto on osa sitä.

Tämä tuki on elintärkeää autettaessa työttömiä uudelleensijoittamisen uhreja, joita ilmaantuu globaaleissa puitteissa. Yhä suurempi määrä yrityksiä sijoittaa toimintaansa uudelleen ja hyödyntää eri maiden, erityisesti Kiinan ja Intian, alhaisempia työvoimakustannuksia, usein työntekijöiden oikeuksia kunnioittavien maiden vahingoksi.

Globalisaatiorahastolla pyritään auttamaan työntekijöitä, jotka ovat yritysten uudelleensijoittamisen uhreja, ja se on elintärkeää autettaessa heitä pääsemään tulevaisuudessa uudelleen töihin. Globalisaatiorahastoa on jo aiemmin käytetty muissa EU:n jäsenvaltioissa, erityisesti Portugalissa ja Espanjassa, joten meidän pitäisi nyt myöntää tämä apu Liettualle.

Vilja Savisaar (ALDE), kirjallinen. – (ET) Tämän päivän päätöslauselmaa, jossa Euroopan unioni tukee Euroopan globalisaatiorahaston käyttöönottoa kolmella mietinnöllä, joista kaksi käsittelee Liettuaa ja yksi Saksaa, on pidettävä kaikin tavoin myönteisenä, ja se osoittaa konkreettisesti, että Euroopan unioni voi suoraan lieventää irtisanottujen ihmisten tilannetta ja että se voi auttaa heidän uudelleenkoulutuksessaan. Virossa yli 30 000 ihmistä on menettänyt työpaikkansa rakennusalan viimeisen 18 kuukauden aikana, ja siksi kehotan Viron hallitusta ja sosiaalasioista vastaavaa ministeriötä pyytämään rohkeasti apua Euroopan unionin rahastoista, jotka on suunniteltu tällaisia tilanteita varten. Kannattaa panna merkkille, että vaikka tänään Saksa ja Liettua saivat tukea, Eurostatin tilastojen mukaan työttömyys on suurinta Espanjassa, Latviassa ja Virossa, jotka voisivat myös miettiä, miten Euroopan unioni voisi antaa niille suoraa apua.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Arvoisa esittelijä, hyvät kollegat, pidän myönteisenä tätä aloitetta tukea yrityksen työntekijöitä, jotka ovat kärsineet paljon globalisaatioprosessista. Tuen sitä koko sydämestäni ja olen iloinen, että tässä tapauksessa Liettuan kansa saa apua. Yleisesti katson, että tämän rahaston kokonaismäärää olisi lisättävä moninkertaisesti vähentämällä kohdentamisia muualla. Olen vakuuttunut, että kyseisen rahaston on katettava myös yritysten omistajat. He kärsivät usein niin paljon, että he eivät myöhemmin pysty nousemaan jaloilleen ja aloittamaan uutta liiketoimintaa. Monissa tapauksissa yritysten omistajat kärsivät työntekijöitään enemmän: ottaessaan riskejä liiketoiminnassa, luodessaan työpaikkoja ja maksaessaan veroja he asettavat osakkeidensa lisäksi alttiiksi myös henkilökohtaisen omaisuutensa. Siksi olisi hyödyllistä, jos – tapauskohtaisesti – tutkisimme mahdollisuutta tarjota tukea myös yritysten omistajille, jotka ovat kärsineet globalisaatiosta ja maailmanlaajuisesta talouskriisistä.

Mietintö: Reimer Böge (A7-0019/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Olen iloinen, että olemme tänään äänestäneet Euroopan globalisaatiorahaston varojen osoittamisesta, jonka tarkoituksena on kohdentaa 1 118 893 euroa rahoitustukena Liettuan rakennusalan 128 yrityksestä irtisanotuille työntekijöille. Liettuan rakennusalan on ankarat ajat, koska rakentamisen kysyntä on laskenut valtavasti rahoitus- ja talouskriisin takia, ja taantumassa Liettuan kansalaisten on hyvin vaikeaa saada lainaa rakentaakseen tai ostaakseen kodin. Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska EU:n rahoitustuella autetaan globalisaation uhreiksi joutuneita ihmisiä löytämään työtä ja palaamaan työmarkkinoille ja autetaan heitä selviämään taantumasta. Meidän

on siksi osoitettava tässä tilanteessa solidaarisuutta työntekijöille, jotka on irtisanottu juuri maailmantalouden muutosten ja rahoituskriisin tietyillä aloilla aiheuttamien työpaikkojen vähennysten takia.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Se, että yhä useammat maat ovat pyytäneet Euroopan globalisaatiorahaston käyttöönottoa, osoittaa selkeästi, että tämän ilmiön vaikutukset tuntuvat kaikilla puolilla ja oikeuttavat itsessään rahastolle annetun nimen.

Vaikka globalisaatio on osoittautunut hyödylliseksi maailmanlaajuisesti, on kuitenkin välttämätöntä kiinnittää huomiota tapauksiin, joissa se vaikuttaa vähemmän kilpailukykyisiin aloihin. Yksi sellainen tapaus on Liettuan rakennusala.

Se, että rahasto on nopea, erityinen ja ajallisesti rajallinen avun muoto, edellyttää kaikilta poliittisilta päätöksentekijöiltä, yritysten johtajilta ja työntekijöiltä uusien tapojen kehittämistä menetetyn kilpailukykyyn palauttamiseksi ja uusille markkinoille pääsemiseksi. Muuten globalisaatiorahaston kaltainen tuki on vain lieventävää ja lopulta se osoittautuu riittämättömäksi.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan globalisaatiorahasto perustettiin antamaan täydentävää tukea työntekijöille, jotka irtisanottiin kansainvälisen kaupan rakenteen suurten muutosten seurauksena. Näin etsitään keinoja saada heidät jälleen työmarkkinoille.

Euroopan unionin on käytettävä kaikkia käytössään olevia toimenpiteitä reagoidakseen maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin seurauksiin, ja näissä puitteissa globalisaatiorahastolla voi olla olennainen asema autettaessa irtisanottuja työntekijöitä palaamaan työmarkkinoille.

Vuonna 2006 17. toukokuuta tehdyn toimielinten sopimuksen nojalla globalisaatiorahasto voidaan ottaa käyttöön 500 miljoonan euron vuotuisen ylärajan puitteissa. Nykyinen ehdotus liittyy yhteensä 1 118 893 euron suuruisen määrän käyttöönottoon globalisaatiorahastosta Liettualle, ja sen tarkoituksena on tukea talonrakennusallalla toimivasta 128 yrityksestä irtisanottuja työntekijöitä.

On korostettava jälleen, että globalisaatiorahaston käyttöönoton puitteissa komissio ei saa siirtää järjestelmällisesti tukia Euroopan sosiaalirahaston maksuihin, koska globalisaatiorahasto perustettiin erityisesti erillisenä välineenä, jolla on omat tavoitteet ja ehdot.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämän rahaston toimintaa koskevat pyynnöt ovat olleet menestys. Tämä elin vastaa osaltaan Liettuan esittämään avunpyyntöön, joka johtuu irtisanomisista talonrakennusalan 128 yrityksessä.

Ennen kuin mitään muuta sanotaan, on tärkeää panna merkille, että tällä rahastolla voidaan lievittää vain osittain joitakin vakavan talous- ja rahoituskriisin seurauksia, säädettyjen talousarviorajoitusten (jotka rajoittavat sen 500 miljoonaan euroon vuodessa) ja sen toimintaa rajoittavien kelpoisuusehtojen takia. On jo kulunut jonkin aikaa siitä, kun niin sanottujen rakenneuudistusten tuloksena irtisanottujen työntekijöiden määrä ylitti huomattavasti komission alustavat arviot niiden työntekijöiden määrästä, jotka hyötyisivät rahastosta.

Nyt tarvitaan selkeää eroa uusliberaalista politiikasta, joka aiheuttaa taloudellisen ja yhteiskunnallisen katastrofin Euroopan unionin jäsenvaltioissa aivan silmiemme edessä. Tätä katastrofia koskevien vastausten on oltava enemmän kuin lievittäviä. Emme voi myöskään olla panematta merkille epäoikeudenmukaisuutta lainsäädännössä, joka hyödyttää enemmän maita, joilla on suuremmat tulot, erityisesti niitä, joissa palkkojen ja työttömyysturvan taso on korkeampi.

Korostamme, että tarvitaan kiireellisesti todellinen suunnitelma tukemaan tuotantoa ja oikeudet sisältävien työpaikkojen luomista Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU on yhteisvastuullisuuden alue, ja Euroopan globalisaatiorahasto on osa sitä.

Tämä tuki on elintärkeää autettaessa työttömiä uudelleensijoittamisen uhreja, joita ilmaantuu globaaleissa puitteissa. Tässä tapauksessa tarkoituksena on auttaa niitä, jotka on irtisanottu yli 120:ssa talonrakennusalan yrityksessä, joiden piti sulkea ovensa alaan iskeneen suuren kriisin takia.

Euroopan globalisaatiorahaston tarkoituksena on auttaa kaikkia niitä, joihin suuret rakenteelliset muutoksen maailmanlaajuisen kaupan malleissa ovat vaikuttaneet, ja tukea heidän palaamista työmarkkinoille. Globalisaatiorahastoa on jo aiemmin käytetty muissa EU:n jäsenvaltioissa, erityisesti Portugalissa ja Espanjassa, joten meidän pitäisi nyt myöntää tämä apu Liettualle.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Liettua esitti syyskuussa 2009 avunpyynnön Euroopan globalisaatiorahaston käyttöönotosta talonrakennusalan 128 yrityksessä tehtyjen irtisanomisten osalta. Äänestin globalisaatiorahaston käyttöönottoa Liettuan rakennusallalla koskevan Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta.

Mielestäni ekotehokas talous ja energiatehokkaiden rakennusten rakentaminen voivat auttaa saamaan talouden elpymisen aikaan EU:ssa. Arvioiden mukaan näillä aloilla voidaan koko Euroopassa luoda noin kaksi miljoonaa työpaikkaa vuoteen 2020 mennessä.

Vuonna 2009 rakennusallalla toimi noin 2,9 miljoonaa yritystä, jotka tuottivat 510 miljardia euroa ja antoivat työtä 14,1 miljoonalle ihmiselle EU:n 27 jäsenvaltiossa. Talous- ja rahoituskriisin takia vuoden 2009 ensimmäisen ja toisen vuosineljänneksen aikana Liettuan rakennusallan toiminta väheni 42,81 prosentilla ja 48,04 prosentilla verrattuna vuoden 2008 alkuun. Tämä vaikuttaa haitallisesti Liettuaan aikana, jolloin sen työttömyysaste on yksi EU:n korkeimmista. Rakennusallalla vaikutus on ollut erityisen suuri, ja sillä on menetetty lähes kymmenen prosenttia työpaikoista Liettuassa yksin vuonna 2008.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Tuin koko sydämestäni tätä aloitetta ja kannatan tukea rakennusyritysten työntekijöille, jotka ovat kärsineet nykyisestä maailmanlaajuisesta kriisistä ja globalisaatioprosessista. Olen varma, että me kaikki olemme enemmän kuin hieman syyllisiä siihen, että kiinteistönvälittäjien ja rakennusyritysten aikaansaama kupla ei pystytty lopettamaan. Oli selvää, että se johtaisi kriisiin. Poliitikkojen velvollisuus on palvella kansaa ja estää epäonni. Tästä hankkeesta äänestettäessä ehdotan ja pyydän siksi lisäämään rahoitustukea, koska miljoona euroa on vain pisara meressä sadoille yrityksille, jotka ovat kärsineet ja jotka työllistävät kymmeniä tuhansia työntekijöitä. Puhuessani ihmisille, jotka työskentelevät sellaisissa yrityksissä, olen kuullut, että ihmiset eivät enää usko omaan valtioonsa eivätkä Euroopan unioniin. Lisäämällä tällaista tukea voisimme siten parantaa itse Euroopan unionin kuvaa ja vahvistaa uskoa kansallisvaltioihin.

Mietinnöt: Reimer Böge (A7-0021/2010), (A7-0019/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjallinen. – (EN) Tuin täysin Euroopan parlamentin hyväksymää Reimer Bögen laatimaa kahta mietintöä rahoitustuesta Euroopan globalisaatiorahastosta irtisanotuille työntekijöille Liettuassa ja olen kiitollinen muille kollegoille, jotka tukivat niitä. Myöhästyin valitettavasti tästä äänestyksestä, koska ollessani matkalla täysistuntosalin hissi ei toiminut.

Molemmat mietinnöt – rakennusallan tilanteesta ja Snaigė-yrityksestä – edustavat Liettuan ankarimpia työttömyystapauksia. EU:n rahoitustuki lieventää liettualaisten työntekijöiden kohtaamia vaikeuksia.

Rakennusala on yksi Liettuan pahimmin kärsineistä. Yli sata yritystä on nyt joutunut konkurssiin. Nämä 1,1 miljoonaa euroa kohdennetaan noin tuhannelle työntekijälle tällä erittäin herkällä ja paljon kärsineellä alalla.

Tilanne on hyvin samanlainen Snaigė-yrityksen osalta: globalisaatiorahaston 258 000 euron tuki kohdennetaan 650 irtisanotulle kaupungissa, jonka työttömyysaste on jo yksi korkeimmista – nyt miltei 20 prosenttia.

Vaikka tämä saattaa olla vain jäävuoren huippu Liettuan työttömyysongelmassa, rahoitustuella autetaan suurimmassa tarpeessa olevia.

Mietinnöt: Reimer Böge (A7-0020/2010), (A7-0021/2010), (A7-0019/2010)

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan globalisaatiorahasto perustettiin vuonna 2006 tarjoamaan täydentävää tukea työntekijöille, joihin kansainvälisen kaupan rakenteen suurista muutoksista johtuvat seuraukset vaikuttavat ja auttamaan heidän paluussaan työmarkkinoille.

Globalisaatiorahaston toimivaltaa laajennettiin 1. toukokuuta 2009 alkaen, ja nyt siihen kuuluu tuki työntekijöille, jotka on irtisanottu talous- ja rahoituskriisin suorana seurauksena. Nyt, kun olemme keskellä ankaraa talous- ja rahoituskriisiä, yksi tärkeimmistä seurauksista on työttömyyden lisääntyminen. EU:n on käytettävä kaikki sen käytettävissä olevat keinot reagoidakseen tämän kriisin seurauksiin, erityisesti sen avun osalta, joka annetaan niille, jotka kohtaavat työttömyyden todellisuuden päivittäin.

Näiden syiden takia äänestin tämän globalisaatiorahaston käyttöönottoa Liettuan avuksi koskevan ehdotuksen puolesta, jonka tarkoituksena on tukea talonrakennusallalla toimivasta 128 yrityksestä irtisanottuja työntekijöitä.

Andrew Henry William Brons (NI), kirjallinen. – (EN) Vaikka vastustamme jäsenyyttä EU:ssa ja siten EU:n rahoitusta, tämän rahaston rahat on jo osoitettu, eivätkä ne siten ole ”uutta” rahaa.

Meidän mielestämme olisi parempi, jos kansalliset parlamentit tukisivat irtisanottuja työntekijöitä. Niin kauan kuin EU on toimivaltainen viranomainen, irtisanottujen työntekijöiden avun on kuitenkin nähtävästi tultava tästä rahastosta.

Yhdistyneessä kuningaskunnassa jotkut arvostelevat tämän rahan maksamista saksalaisille ja liettualaisille työntekijöille. Jos kuitenkin ehdotettaisiin varojen osoittamista esimerkiksi Corus-yrityksen terästeollisuuden työntekijöillemme, emme voisi vastustaa sellaista panostusta. Emme voi siksi järkevästi vastustaa näitä panostuksia.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, äänestimme Reimer Bögen Euroopan globalisaatorahaston käyttöönottoa koskevien mietintöjen puolesta, koska ajattelimme ennen kaikkea noita irtisanottuja työntekijöitä. Tunsimme olomme kuitenkin hieman epämurkavaksi. Todellisuudessa tämä rahasto on nimittäin kuin laastari puujalassa teidän vastuuttoman, liikaa vapaisiin markkinoihin keskittyvän politiikkanne laajalle ulottuvien sosiaalisten seurausten takia.

Joskus se antaa vaikutelman, että kielloistanne huolimatta siinä käytetään eurooppalaisten veronmaksajien rahoja rahoittamaan politiikkaa, jolla pyritään suurten yhtiöiden uudelleensijoittamiseen ja rakenneuudistukseen ja antamaan samalla Brysselin Euroopalle helppo tapa julistaa olevansa ”solidaarinen” niitä työttömiä kohtaan, jotka se on luonut. Toinen syy epämurkavuudellemme: kynnysarvot, jotka vaaditaan näiden varojen saamiseen, erityisesti irtisanomisten määrän osalta. Jälleen kerran niistä nimittäin hyötyvät poikkeustilanteita lukuun ottamatta hyvin suuret yhtiöt. Näyttäisi siltä, että keskisuuret, pienet ja hyvin pienet yritykset, liikkeitään sulkevat pienyritykset ohitetaan jälleen, kun kyseessä on talous- ja sosiaalipolitiikka.

Mietintö: Anna Rosbach (A7-0009/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestimme tämän päätöslauselman puolesta varmistaaksemme Atlantin alueiden ja erityisesti Euroopan unionin saarten ympäristön kestävyys. Ne ovat elintärkeä osa merialuetta ja niillä on ongelmia ja erityistarpeita, esimerkiksi ympäristöongelmia.

Azorien tapaus kannattaa panna merkille, koska sillä on Euroopan unionin suurin talousalue. Tämän keskustelun puitteissa on välttämätöntä varmistaa Atlantin vesien ympäristövalvonta, koska näiden saarten ihmiset ovat riippuvaisia merivetensä hyvistä ympäristöoloista. Siksi on tärkeää määritellä selkeästi ympäristön laatua koskevat vähimmäistavoitteet sekä valvontaohjelmat näiden vakaiden ympäristöolojen takaamiseksi.

Esittelijän esiin ottamia tapauksia on myös käsiteltävä, esimerkiksi merenkulkuonnettomuudet tai muovipussit, joilla voi olla tuhoisia seurauksia Atlantin alueiden talouteen, yhteiskuntaan ja ympäristöön liittyvälle kestävyydelle. Se edellyttää Atlantin meriekosysteemien ympäristöön ja talouteen ja yhteiskuntaan liittyvään todellisuuteen sopivien erityistoimenpiteiden täytäntöönpanoa.

Siksi kyseisten sopimusten allekirjoittaminen on tärkeää Atlantista riippuvaisten väestöjen kestävälle kehitykselle.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Pidän tämän lisäpöytäkirjan allekirjoittamista myönteisenä, koska sillä voidaan ratkaista poliittinen ristiriita, joka on estänyt Espanjaa ja Marokkoa ratifioimasta Koillis-Atlantin rannikkojen ja vesien suojelemisesta pilaantumisen taakasta tehtyä yhteistyösopimusta (Lissabonin sopimus). Rannikkojen ja vesien suojeleminen on strategisesti tärkeää rannikkoyhteisöjen sosioekonomiselle hyvinvoinnille, paikalliskehitykselle, työllisyydelle ja taloustoiminnan säilyttämiselle ja luomiselle. On varmistettava, että kaikkien Euroopan unionin merivesien ympäristö on hyvässä kunnossa kestävä kehityksen takaamiseksi. Tämä pöytäkirja liittyy suoraan ympäristönsuojelun, ilmastonmuutoksen, turvallisuuden, kansanterveyden, aluekehityksen, suhteiden kolmansien maiden kanssa ja kehitysyhteistyön kaltaisiin kysymyksiin. Tämä pöytäkirja, jonka avulla voidaan torjua monia pilaantumisen muotoja Atlantilla, on olennainen varmistettaessa pilaantumisen tai saastumisen uhan torjuntaa merillä tai rannikoilla sellaisen mekanismin avulla, jolla varmistetaan sopimusosapuolten välinen yhteistyö pilaantumiseen johtavan onnettomuuden sattuessa ja veloitetaan ne laatimaan ja panemaan täytäntöön omat valmiusrakenteet ja -suunnitelmat.

Diane Dodds (NI), kirjallinen. – (EN) Äänestin tätä mietintöä vastaan ja niin tehdessäni otin huomioon hyvät uutiset meriympäristön osalta. Esittelijä mainitsee ”muovikeiton”, Tyynellämerellä ajalehtivan muovi- ja kumilautan, ja panee merkille Atlantin merellä hylättyjä kalaverkkoja koskevan kasvavan ongelman. Tässä

suhteessa kannattaa mainita KIMO International -järjestön työ ja sen roskien kalastusta koskeva hanke. Alankomaiden hallitus ja alankomaalaiset kalastajat aloittivat hankkeen alun perin maaliskuussa 2000, ja sen tarkoituksena on puhdistaa Pohjanmeri roskista käyttämällä kalaverkkoja. KIMO International on sen jälkeen laajentanut tätä hanketta Yhdistyneen kuningaskunnan, Ruotsin ja Tanskan satamiin EU:n rahoitustuella.

Vuodesta 2001 alkaen EU:n kalastajat ovat poistaneet satoja tonneja roskaa meristämme ja tuoneet sen maihin, jossa se on kerätty ja hävitetty vastuullisesti. Kaikkia tässä hankkeessa mukana olevia EU:n kalastajia on kiitettävä omistautumisesta, jonka ansiosta jäte poistetaan merestä pysyvästi ja hyödytetään kalastusalaan, luontoon ja ympäristöön.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) EU on allekirjoittanut yksittäisten jäsenvaltioiden ja kolmansien naapurivaltioiden kanssa joukon mereen liittyviä sopimuksia, mukaan luettuna Helsingin yleissopimus, Bonnin sopimus, Barcelonan yleissopimus ja niin sanottu Lissabonin sopimus. Näiden sopimusten tavoitteena on varmistaa yksittäiset ja yhteiset toimenpiteet pilaantumisen uhan tai merellä tai rannikkoalueilla jo tapahtuneen pilaantumisen tapauksessa. Vaikka Lissabonin sopimus allekirjoitettiin vuonna 1990, se ei ikinä tullut voimaan Espanjan ja Marokon välisten aluekiistojen takia. Kaikki sopimusosapuolet allekirjoittivat tämän kiistan ratkaisevan lisäpöytäkirjan vuonna 2008, ja siten minkään ei pitäisi estää Lissabonin sopimuksen allekirjoittamista. Esittelijä mainitsee mietinnössä kaksi meren ja rannikkoalueiden saastumiseen liittyvää itsepintaista ja kasvavaa ongelmaa; joista ensimmäinen on Tyynellämerellä ajelehtiva valtava muovi- ja kumiesineiden massa, joka kattaa 34 kertaa Alankomaiden kaltaista keskikokoista jäsenvaltiota suuremman alan. Toinen itsepintainen ongelma, jonka Anna Rosbach mainitsee ja johon hän etsii ratkaisua, on vanhojen, hylättyjen ja kadonneiden kalaverkkojen määrä. Tämä mietintö on esimerkki rakentavasta työstä, jolla pyritään ratkaisemaan merten ja rannikkojen saastumista koskevat tärkeimmät ongelmat, ja siksi tuen sitä äänelläni.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kaksikymmentä vuotta sen jälkeen, kun Portugalin, Espanjan, Ranskan, Marokon ja EU:n välillä sovittu Koillis-Atlantin rannikkojen ja vesien suojelemisesta pilaantumiselta tehty yhteistyösopimus allekirjoitettiin, se on nyt valmis tulemaan voimaan kaikkien sopimusosapuolten ratifiointin jälkeen. Neuvosto ehdottaa nyt Euroopan unionin puolesta, että tehdään lisäpöytäkirja, jonka ansiosta sopimus voi lopulta tulla voimaan.

Tämä sopimus on erittäin tärkeä Portugalille sen rannikon pituuden takia ja koska meri on tärkeä sen kansantaloudelle, unohtamatta Erika- ja Prestige-laivojen onnettomuuksia. Onnittelten siksi neuvostoa ja jäsenvaltioita tämän lisäpöytäkirjan tekemisestä ja toivon, että sopimus tulee voimaan nopeasti ja tehokkaasti, koska sillä rannikoillemme annetaan enemmän suojaa sellaisilta ympäristökatastrofeilta, jotka valitettavasti ovat lähimenneisyydessä iskeneet rannikoillemme.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Olen iloinen tämän mietinnön hyväksymisestä, jonka nojalla EU:n ja tiettyjen jäsenvaltioiden ja kolmansien naapurimaiden välillä allekirjoitettujen meren pilaantumista koskevien alueellisten sopimusten verkosto voi tulla voimaan.

Tässä tapauksessa kyse on Lissabonin sopimuksesta, joka allekirjoitettiin lokakuussa 1990 mutta joka ei koskaan tullut voimaan Espanjan ja Marokon, kahden sopimusosapuolen, välisen, sopimuksen 3 artiklan c kohdassa mainitun eteläistä rajaa (Länsi-Sahara) koskevan aluekiistan takia.

Portugali, Espanja, Ranska ja Marokko allekirjoittivat lisäpöytäkirjan, jossa löydettiin ratkaisu kiistaan ja hyväksyttävä sanamuoto 3 artiklan c kohtaa varten, vasta toukokuussa 2008.

Kun tämä lisäpöytäkirja on tehty, Lissabonin sopimus voi tulla voimaan, 20 vuotta sen allekirjoittamisen jälkeen. Turvallisuusnäkökulmien lisäksi tällä pöytäkirjalla katetaan ympäristönsuojelu. Olemme hyvin tietoisia ympäristökatastrofeista, jotka ovat uhanneet maidemme rannikkoja viime vuosina. On toivottavaa, että näillä säännöillä voidaan auttaa välttämään Erika- ja Prestige-laivojen onnettomuuksien kaltaisia onnettomuuksia, koska merellä ei ole fyysisiä tai poliittisia rajoja, ja se edellyttää ponnistusten jakamista ja keskitettyä toimintaa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan yhteisön on osapuolena erilaisissa meren saastumista koskevissa alueellisissa sopimuksissa, joilla edistetään jäsenvaltioiden keskinäistä avunantoa ja yhteistyötä. Tämä sopimusten verkosto näkyy Portugalin edistämässä Koillis-Atlantin rannikkojen ja vesien suojelemisesta pilaantumiselta tehdyssä yhteistyösopimuksessa (Lissabonin sopimus), joka ei ole tullut voimaan Espanjan ja Marokon välisten historiallisen kiistan takia. Uskon, että Lissabonin sopimus voidaan lopulta panna täytäntöön EU:n edistämien ympäristösääntöjen nimessä ja heti, kun lisäpöytäkirjasta on tehty sopimus.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Koillis-Atlantin rannikkojen ja vesien suojelemisesta pilaantumiselta tehty yhteistyösopimuksen lisäpöytäkirja on osa sellaisten meriympäristön suojelemista koskevien alueellisten sopimusten verkostoa, jotka EU on tehnyt yksittäisten jäsenvaltioiden ja kolmansien naapurimaiden kanssa. Miljoonien eurooppalaisten elintarvikkeiden lähteenä toimivien meriemme suojeleminen on myös tärkeä tehtävä EU:lle, ja siksi olen varauksetta äänestänyt tämän mietinnön puolesta. Tässä yhteydessä pitäisi mainita, että nyt käsitellyn Lissabonin sopimuksen lisäksi on olemassa myös Helsingin yleissopimus, Bonnin sopimus ja Barcelonan yleissopimus.

Kukin näistä sopimuksista kattaa eri osia EU:n jäsenvaltioita ympäröivistä meristä, ja niillä pyritään mahdollistamaan sopimusosapuolten yksin tai yhdessä toteuttama toiminta merten tai rannikoiden onnettomuudesta johtuvan pilaantumisen tai pilaantumisen uhan tapauksessa. Lissabonin sopimus allekirjoitettiin lokakuussa 1990, mutta se ei ikinä tullut voimaan kahden sopimusosapuolen, Espanjan ja Marokon, ”eteläistä rajaa” (Länsi-Sahara) koskevan alueellisen kiistan takia. Portugali, Espanja, Ranska ja Marokko allekirjoittivat lisäpöytäkirjan, jossa kiista selvitettiin ja asianmukainen sanamuoto löydettiin, toukokuussa 2008, ja lopulta, 25. maaliskuuta 2009, myös Euroopan unioni allekirjoitti sen.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Miltei 50 prosenttia Euroopan unionin väestöstä elää rannikkoalueilla, ja yksin tämä tosiseikka edellyttää suuren huomion kiinnittämistä näiden alueiden yhdenmukaiseen säilyttämiseen ja hoitoon. Tämän takia on elintärkeää, että EU:ssa taataan rannikkoalueiden yhdenmukainen käyttö ja hoito, kuten Euroopan komissio on tästä aiheesta julkaisemassaan lausunnossa todennut.

On myös tärkeää panna merkille, että 80 prosenttia merellä olevasta roskasta ja saasteesta on peräisin maalta, ja siksi on sovellettava keskitettyä strategiaa, johon kuuluu myös tämän ongelman torjuminen maalla.

Ympäristökäytösten lisäksi meren saastuminen ja Euroopan rannikoiden huonontuminen on taloudellinen ongelma. Se johtuu siitä, että tietyissä maissa, esimerkiksi Portugalissa, sellaisen matkailun harjoittaminen, joka on suunnattu merellä tapahtuvaan toimintaan, esimerkiksi valaiden tarkkailu ja sukeltaminen, on merkittävä tulosten lähde joillakin alueilla, mukaan luettuna Azorit, Madeira ja Algarve.

Liikakalastusta vastaavasti vesien pilaantuminen on myös vaikuttanut huomattavasti tiettyjen kalavaroille merkittävien lajien kantojen köyhtymisen nykyiseen tilaan. Siksi meristrategiadirektiivi, yhdenmukaisen meripolitiikan strategian ympäristöpilari, on pantava täysimääräisesti täytäntöön.

Merten ja rannikkoalueiden on oltava EU:n strateginen painopisteala, ja siksi tuin täysimääräisesti tätä parlamentin mietintöä.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta auttaakseni samaan Lissabonin sopimuksen lisäpöytäkirjan voimaan. Kyseisellä sopimuksella luodaan mekanismi, jolla varmistetaan sopimusosapuolten välinen yhteistyö pilaantumiseen johtavan onnettomuuden sattuessa ja veloitetaan ne laatimaan ja panemaan täytäntöön omat valmiusrakenteet ja -suunnitelmat.

Tämä sopimus on osa niiden alueellisten merisopimusten verkostoa, jotka EU on tehnyt joidenkin yksittäisten jäsenvaltioiden ja kolmansien naapurimaiden kanssa. Verkosto muodostuu Helsingin yleissopimuksesta, Bonnin sopimuksesta, Barcelonan yleissopimuksesta ja tässä tapauksessa Lissabonin sopimuksesta, joista kukin kattaa eri osia EU:n jäsenvaltioita ympäröivistä meristä, ja siinä pyritään sopimusosapuolten yksin tai yhdessä toteuttamaan toimintaan merten tai rannikoiden pilaantumisen tai pilaantumisen uhan tapauksessa ympäristön ja kansalaisten terveyden suojelemiseksi.

Mietintö: Anna Hedh (A7-0024/2010)

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Kuluttajansuojapolitiikan tarkoituksena on suojella kuluttajien terveyttä, turvallisuutta ja taloudellisia ja oikeudellisia etuja sekä heidän oikeuttaan tietoon. Kuluttajansuoja on Euroopan unionin kaikenkattava peruspolitiikka, jossa keskitytään sellaisten terveiden markkinoiden takaamiseen, joilla kuluttajat voivat toimia turvallisesti ja luottavaisesti ja joilla kannustetaan innovaatioita ja rajatylittävää kauppaa.

Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska mielestäni on olennaisen tärkeää vahvistaa EU:n kuluttajansuojapolitiikkaa ja tehdä siitä yleisön kannalta tehokkaampi ja mielekkäämpi. Luottavaiset kuluttajat, joille on tiedotettu hyvin ja joilla on täydet valmiudet tehdä valintoja, ovat olennaisen tärkeitä sisämarkkinoiden tehokkaalle toiminnalle. Sillä on pyrittävä tarjoamaan kuluttajille huomattava valikoima laadukkaita tuotteita ja palveluja, jotka on hinnoiteltu kilpailukykyisesti ja samalla tarjoamaan korkeatasoinen suoja, jolloin sillä on perustavanlaatuinen asema EU:n tekemisessä kilpailukykyiseksi, dynaamiseksi ja innovatiiviseksi maailmanlaajuisesti.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionin sisämarkkinat ovat laajentuneet huomattavasti viime vuosina ja tällä hetkellä ne kattavat miltei 500 miljoonaa kuluttajaa 27 jäsenvaltiossa. Kuluttajansuojan periaatteiden ja sääntöjen standardointi Euroopan unionin tasolla ja niiden soveltamista tukevat mekanismit ovat tavoittelemisen arvoinen tavoite olettamatta, että jokaisessa 27 jäsenvaltiossa tarjotut tuotteet ja palvelut saavuttavat saman laatutason lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä.

Koko Euroopan unionin tällä hetkellä kokemaa vaikeaa taloudellista tilannetta korostavat tulojen lasku ja työttömyyden kasvu, jotka näkyvät koko yhteisössä todellisenä tarpeena pystyä hallitsemaan paremmin päivittäisiä ostoksia. Taloudellisen taantuman seuraukset suoraan tuntevien eurooppalaisten kuluttajien asenne näkyy erityisen hyvin suhteessa tavaroihin ja palveluihin, joita he ostavat ja joiden he haluavat olevan laadukkaita, jotta he voivat käyttää mahdollisimman paljon näitä tuotteita. Siksi kuluttajansuojatoimenpiteiden merkitys kasvaa tasaisesti. Markkinoiden valvontarakenteiden yhtenäistäminen kaikissa jäsenvaltioissa sen varmistamiseksi, että markkinoilla olevat tuotteet täyttävät korkeimmat turvallisuusnormit, on nykyiseen tilanteeseen sopiva ratkaisu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n kuluttajilla on olennaisen tärkeä asema kasvun, työllisyyden ja kilpailukykyyn edistämiseksi, ja heidän etunsa ovat ensisijaisella painopistealalla muun muassa terveyden, liike-elämän ja teollisuuden, ympäristön ja energian ja liikenteen kaltaisten ensisijaisten politiikanalojen laatimisessa. Energian osalta sisämarkkinat eivät voi toimia asianmukaisesti ja kilpailukykyisesti Baltian alueen kaltaisten niin sanottujen energiasarekoiden takia, sillä ne ovat energian osalta eristyksissä muusta Euroopasta ja ne ovat riippuvaisia yhdestä energiantoimittajasta. Koko EU:n alueen kattavan sähköverkon ja kaasuputken olemassaolon on oltava ensisijainen tavoite, koska EU on erittäin riippuvainen energian tuonnista. Sähkömarkkinoiden on myös sopeuduttava tiettyihin täydelliseen avoimuuteen tähtääviin toimenpiteisiin EU:n kuluttajien hyödyksi. Aidon ja oikeudenmukaisen kilpailun aikaansaamiseksi ja todellisten yhtenäismarkkinoiden luomiseksi tarvitaan suotuisat olosuhteet. Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin selkeiden tavoitteiden asettamiseksi, erityisesti heikossa asemassa olevien kuluttajien suojelun, kuluttajan perusoikeuksien suojelun ja taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden osalta.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Kuluttajien oikeuksien ja hyvinvoinnin edistäminen on Euroopan unionin perusnäkökulma. Tuen kaikkia tässä suhteessa toteutettuja ponnisteluja, joilla palautetaan yleisön luottamus markkinoihin. Kuluttajansuojasta tulee vielä tärkeämpää talouskriisin puitteissa, sillä se on lisännyt vähiten suojeltuihin kuluttajiin – pienituloisiin – kohdistuvaa painetta. On myös tarpeen luoda koordinoitu lähestymistapa, jonka nojalla kuluttajat voivat harjoittaa oikeuksiaan luottavaisesti. Tämän takia korostan, että ensinnäkin on edistettävä kuluttajia koskevia tiedotus- ja valistustoimia (EU:n ja jäsenvaltioiden toteuttamana) kampanjoilla, tiedotuspisteillä ja lisäämällä Euroopan kuluttajakeskusten resursseja, toiseksi on sovellettava tehokkaasti jo voimassa olevia sääntöjä vahvistamalla markkinoiden valvontaa ja sääntelymekanismeja ja kohdistamalla painetta jäsenvaltioihin, jotta ne keräävät asianmukaisesti yhteisön resursseja.

Toistan, että vain tällä tavalla kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja ja olla altistumatta tuottajien kaikenlaiselle paineelle. Tällä vahvistetaan heidän luottamustaan markkinoihin, saadaan aikaan lisääntynyttä kilpailua, parannetaan tuotteiden ja palvelujen laatua ja lisätään kulutusta (tärkeä tekijä talouden elpymisessä).

Lara Comi (PPE), kirjallinen. – (IT) Kuluttajansuoja liittyy läheisesti markkinoiden kykyyn tarjota laajempi valikoima korkealaatuisia tavaroita ja palveluja kilpailukykyisellä hinnalla. On selvää, että kuluttajien suurempi luottamus, tietoisuus ja vastuu edellyttävät koko ajan laadukkaampia tavaroita ja palveluja, jotka puolestaan lisäävät kilpailua toimittajien välillä, mikä kannustaa niitä parantamaan tuotteitaan ja pitämään hinnan kilpailukykyisellä tasolla.

Olen samaa mieltä merkityksestä, jonka komissio ja jäsenvaltiot ovat antaneet kuluttajanoikeuksia koskevan tiedotusstrategian käynnistämiseksi Internet-portaalien, tiedotuskampanjoiden ja tiedotuspisteiden avulla, millä edistetään myös eYouGuide-verkkosivun käyttöä ja samalla taataan hallinnosta ja organisoinnista vastaavien järjestöjen luotettavuus, uskottavuus ja puolueettomuus.

Lisäksi päätöslauselmassa määritellyn – vaikkakaan ei kattavasti – viiden kuluttajamarkkinoiden tulostaulun ansiosta ihmiset voivat ehdottomasti saada, tarvittaessa, hyödyllistä tietoa sääntelyn vertailupuitteiden parantamiseksi edellyttäen, että jäsenvaltioiden antama tieto on kattavaa ja että se voidaan koota perusteilla, joita voidaan vertailla helposti. Äänestin mietinnön puolesta, vaikka olen hämmentynyt kuluttaja-asiamiehen nimittämisestä ja kollektiivisista oikeussuojakeinoista.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Mielestäni kuluttajien edut ja heidän suojansa on taattava vakaasti Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen ja nykyisen talouskriisin aikana. Kuluttajille on annettava erityisvälineet sen varmistamiseksi, että heidän etunsa otetaan tehokkaasti huomioon kaikessa Euroopan unionin politiikassa.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Esittelijä pitää lähtökohtanaan kuluttajamarkkinoiden tulostaulun tuloksia, mikä on järkevä ja käytännöllinen lähestymistapa. Sekä kuluttajien tyytyväisyys että heidän ongelmansa voidaan päätellä asiaan keskittyvistä tilastollisista kertomuksista. Kuluttajien ongelmia koskevan luottamuksellisen tietokannan kehittäminen edelleen on olennaisen tärkeää markkinoiden määrittelyssä. On kuitenkin välttämätöntä parantaa tiedonkeruuta siten, että siinä voidaan ottaa huomioon jäsenvaltioiden eri järjestelmien väliset erot, jotka ovat moninaisuuden takia joskus erittäin suuria. Minun mielestäni ongelmallisin kysymys on lainsäädännön ja sopimusvelvoitteiden täytäntöönpano. Erityisesti rajatylittävän kaupan tapauksessa lainsäädäntöä ei panna täytäntöön. EU:n kuluttajansuojaa koskevien sääntöjen laatimisella ei ole vaikutusta, jos niitä ei panna asianmukaisesti täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä ja sovelleta ja myös valvota jäsenvaltioiden tasolla. Esittelijä on ottanut esiin kuluttajansuojaa koskevan kysymyksen tulostaulujen perusteella hyväksyttävällä tavalla. Pitäisin kuitenkin myönteisenä konkreettisempia ehdotuksia nykyisen tilanteen parantamiseksi. Tästä varauksesta huolimatta mietinnöllä edistetään kuluttajansuojaa EU:ssa ja siksi äänestän sen hyväksymisen puolesta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan unionin kuluttajapolitiikka on perustekijä sisämarkkinoiden lujittamisessa. Siksi tällä politiikalla on eurooppalaisten kuluttajien ja yleisön jäsenten saataville annettava korkealaatuisia tuotteita ja palveluja kilpailukykyisellä hinnalla, ja heidän on myös voitava hyötyä oikeuksien korkealaatuisesta suojelusta.

Heidän oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskevan koulutuksen ja valistuksen lisääminen sekä yritysten vastuullinen asenne edistävät rajatylittävän kaupan dynaamisempaa muotoa ja siten sisämarkkinoiden tiivistä yhdentymistä, mikä vaikuttaa EU:n kilpailukykyyn.

Kuluttajien oikeuksien ja velvollisuuksien ja yritysten ja palveluntarjoajien oikeuksia ja velvollisuuksia koskevan asiaankuuluvan hyväksytyn lainsäädännön vaikutuksen välille on myös saatava aikaan asianmukainen tasapaino.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksessa kuluttajansuojaan viitataan Euroopan unionin kaikenkattavana peruspolitiikkana, millä varmistetaan, että kuluttajansuojaa koskevat vaatimukset on otettava huomioon.

Tässä yhteydessä on olennaisen tärkeää vahvistaa EU:n kuluttajansuojapolitiikkaa ja tehdä siitä tehokkaampi ja tarkoituksenmukaisempi yleisölle. On ehdottoman tärkeää vastata EU:n kansalaisten tarpeisiin ja ongelmiin.

Tässä mielessä markkinoiden valvontavälineet, esimerkiksi kuluttajamarkkinoiden tulostaulu, ovat perusteltuja. Hyvän kuluttajansuojapolitiikan on myös taattava terveet markkinat ja turvallisuus ja luottamus, joilla kannustetaan rajatylittävää kauppaa ja innovaatiota.

Kannatan avointa politiikkaa, jossa alkuperämaininta on pakollinen. Kuluttajansuoja on tärkeä turvattomien tuontituotteiden osalta, ja se edellyttää tiiviimpää yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten ja tulliviranomaisten välillä.

Kotimarkkinoilla liikkuvien tuotteiden turvallisuus edellyttää ponnistusten yhdistämistä kolmansien maiden viranomaisten kanssa, ja siten sillä oikeutetaan komission aloite kansainvälisen yhteistyön vahvistamisesta ja virallisten sopimusten allekirjoittamisesta kolmansien maiden, erityisesti Kiinan, Yhdysvaltojen ja Japanin, asiaankuuluvien viranomaisten kanssa.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Anna Hedhin mietinnön puolesta. Skotlannilla ei tällä hetkellä ole vaikutusvaltaa EU:n kuluttaja-asioissa; meillä ei ole itsenäistä edustusta neuvostossa, ja kuluttajalainsäädäntö on laajalti varattu Lontoolle. Erillisten oikeuslaitostemme takia on olennaisen tärkeää, että nämä valtuudet palautetaan Skotlannin parlamentille, jotta Skotlannilla voi olla täysimääräinen asema näistä asioista EU:ssa käynnissä olevassa keskustelussa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Kuluttajansuoja on ja se on aina ollut yksi EU:n ensisijaisista politiikanaloista, ja sitä yhtenäistettiin Lissabonin sopimuksen hyväksymisen perusteella. Hyvin oikeutensa ja velvollisuutensa tuntevat kuluttajat edistävät avoimempia ja kilpailukykyisempiä markkinoita.

Nykyisessä talouskriisissä on elintärkeää suojella heikoimmassa asemassa olevia ja pienituloisempia kuluttajia. Erityisesti palveluihin liittyvien vähittäismarkkinoiden lisääntyvä monimutkaisuus vaikeuttaa kuluttajien parhaiden valintojen tekemistä.

Jotta markkinoita voidaan arvioida tehokkaasti ja jotta voidaan laatia politiikkaa, josta on parhaat mahdolliset hyödyt kuluttajille, tarvitaan markkinavalvontatoimenpiteitä. Siksi kuluttajamarkkinoiden tulostaulu on erittäin tärkeä.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Voidaksemme varmistaa, että kuluttajansuojamme on tehokas, on tärkeää parantaa kuluttajille annettua tiedotusta ja valistusta. Tavoitteena on sisämarkkinoiden ”voimaannutetut kuluttajat”. Mietinnössä ei kuitenkaan käsitellä riittävästi täysin sääntelemättömiin markkinoihin liittyviä ongelmia. EU:n normeja ei aina täytetä, olivatpa kyseessä laatu- ja turvallisuusnormit tai jopa ympäristö- ja terveysasetukset. Siksi äänestin tyhjää.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Kuluttajansuoja on erittäin tärkeä asia, johon komission on puututtava. Pelkästään tätä asiaa koskevien tehokkaiden toimenpiteiden täytäntöönpano ei tietenkään riitä, jos kuluttajat eivät osallistu. Kuluttajien on tiedettävä oikeutensa. EU:n yhtenäismarkkinoiden mahdollisuuksien hyödyntäminen mahdollisimman hyvin on valtava haaste komissiolle. Tähän haasteeseen vastaamiseksi tehokkaan kuluttajapolitiikan on oltava yksi EU:n valitsemista ensisijaisista politiikanaloista. Mielestäni kuluttajamarkkinoiden tulostaulujen, jotka ovat väline markkinoiden valvontaan, käyttäminen ei voisi olla hyödyllisempää kuluttajan kannalta. Tulostaulut osoittavat selkeästi, mitkä markkinat eivät vastaa riittävästi kuluttajien tarpeisiin. Niitä analysoimalla voimme muun muassa varmistaa, että kuluttajilla on erityisiä ongelmia palvelumarkkinoilla ja että Internet-kauppaa tiettyjen jäsenvaltioiden välillä rajoitetaan suuresti rajatylittävillä esteillä. Olen iloinen siitä, että uusia tulostauluja on suunnitteilla. Toivon lisäksi, että niillä annetaan meille vielä aiempaa enemmän yksityiskohtaista tietoa. Sellaisten välineiden ansiosta on huomattavasti helpompaa ymmärtää kuluttajien ongelmia ja vastata heidän tarpeisiinsa. Ei ole epäilystäkään, että kuluttajansuojaa koskevien EU:n asetusten käyttöönotto yksittäisissä EU:n jäsenvaltioissa hyödyttää kansalaisiamme.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Äänestin Anna Hedhin kuluttajansuojasta laatiman mietinnön puolesta. Tässä valiokunta-aloitteisessa mietinnössä tunnustetaan aivan oikein kuluttajajärjestöjen olennainen asema, sillä ne ovat aivan oikeita järjestöjä kiinnittämään viranomaisten huomio kuluttajien jokapäiväisessä elämässään kohtaamiin ongelmiin. Tuen luonnollisesti myös vaatimusta siitä, että jäsenvaltiot kuulevat kuluttajajärjestöjä asianmukaisesti kaikissa päätöksentekoprosessin ja kuluttajalainsäädännön saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanoa koskevilla vaiheilla. Hyvin tärkeää on myös kuluttajamarkkinoiden tulostaulun pitkän aikavälin ilmaisimien, kuten markkinaosuuksiin, laatuun, mainontaan, tarjousten avoimuuteen ja vertailtavuuteen liittyvien ilmaisimien, voimaan saattamiseen ja kuluttajien voimaantumiseen liittyvien ilmaisimien, yhteiskuntaan, ympäristöön ja eettisyyteen liittyvien ilmaisimien sekä indikaattoreiden, joilla mitataan oikeussuojatoimia ja kuluttajille koituvia haittoja, ottaminen mukaan.

Tämän mietinnön ainoat kaksi puutetta ovat mielestäni Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän energia-alan toimimattomuudesta oppimista koskevan tarkistuksen ja leludirektiivin tarkistamisen vaatimista koskevan tarkistuksemme jättäminen hyväksymättä. On valitettavaa, että tätä tarkistusta ei sisällytetty. Haluan kuitenkin onnitella esittelijää ja hänen kollegoitaan sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa tästä vakaasta mietinnöstä.

Catherine Stihler (S&D), kirjallinen. – (EN) Pidän myönteisenä tätä parlamentin osuutta kuluttajamarkkinoiden tulostaulussa. Kuluttajamarkkinoiden tulostaulu on tärkeä indikaattori siitä, miten tehokkaasti ja tuloksellisesti jäsenvaltiot panevat EU:n lainsäädäntöä täytäntöön. Pidän myönteisenä esittelijän kehotuksia valvontavälineiden suurempaan avoimuuteen ja näkyvyyteen ja tuen hänen kehotustaan kollektiivisten oikeussuojakeinojen parantamisesta EU:ssa.

Alf Svensson (PPE), kirjallinen. – (SV) EU:n sisäiset vapaat markkinat tekevät unionista vahvan toimijan, mutta ne myös tarkoittavat, että kuluttajille on annettava hyvää ja selkeää tietoa markkinoilla saatavilla olevasta valikoimasta. Kuluttajien asemaa on vahvistettava. Siksi äänestin tänään kuluttajansuojaa koskevan mietinnön puolesta. Mietinnössä on kuitenkin tietty ongelmallinen sanamuoto. Vaarana on, että kuluttajansuojajärjestöjen kuuleminen kaikissa päätöksentekoprosessin vaiheissa venyttää tätä prosessia. Kansalaisyhteiskunnalla on merkittävä asema asiaankuuluvan kuluttajansuojan aikaansaamisessa, mutta se voi saada erilaisen muodon eri maissa ilman, että sillä on tulokseen haitallista vaikutusta. Toissijaisuuden periaatetta on sovellettava kuluttajansuojaviranomaisten ja kuluttaja-asiamiehen perustamisessa sekä koulujen

lukujärjestystä koskevan sanamuodon osalta. EU:n on säädettävä kuluttajansuojapolitiikkaa koskevista vähimmäistasoista ja tavoitteista, mutta sen ei pitäisi päättää kaikkien yksityiskohtien osalta tarkasti, miten jäsenvaltioiden olisi saavutettava nämä tavoitteet. Mietinnössä kehoitetaan kaikkia jäsenvaltioita keräämään ja tallentamaan tietoa tapaturmista ja loukkaantumisista yhteiseen tietokantaan. Kyseisen tietokannan ei pidä johtaa siihen, että tarvitaan liiallista hallinnollista työtä. Sen hallinnon on oltava järkevää ja oikeasuhteista yksittäisten henkilöiden eduksi. Kuluttajanoikeudet ja kuluttajansuoja sisämarkkinoilla ovat kuitenkin niin tärkeitä, että äänestin mietinnön puolesta huolimatta juuri ilmaisemistani huolista.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Arvoisa esittelijä, hyvät kollegat, olen iloinen, että yritämme vakavasti pitää huolta kuluttajanoikeuksien suojelusta. Tätä on kuitenkin jo kestänyt nyt monia vuosia, emmekä vielääkään pysty luomaan kunnollista mekanismia ja tiukentamaan pakollisia ehtoja täyttämällä nämä tehtävät kansallisella tasolla. Joskus se näyttää miltei peliltä tai tekopyhyydeltä. Siihen asti, kunnes sääntelemme tiukasti monopolien toimia, millä tahansa alalla, jotta niiden voittoja rajoitetaan selkeästi, ja toimintakustannuksia, palkkoja ja palkkioita valvotaan tiukasti – eli raaka-aineiden tuotantoa, valmistusta, tuotteiden tarjoamista – on vaikea kuvitella kuluttajien saavan halpoja ja korkealaatuisia tavaroita tai palveluja. Koska minulla on tällä alalla huomattavasti kokemusta, olen valmis tekemään tässä asiassa yhteistyötä.

Derek Vaughan (S&D), kirjallinen. – (EN) Pidän tämän mietinnön hyväksymistä myönteisenä. Mielestäni on tärkeää suojella kuluttajia ja keskittyä enemmän markkinavalvonnan vahvistamiseen, jotta kansalaisille tarkoitetut tuotteet täyttävät korkeimmat mahdolliset normit. Pidän myönteisenä tuoteturvallisuutta koskevan kansainvälisen yhteistyön vauhdittamista ja virallisiin sopimuksiin pyrkimistä kolmansien maiden täytäntöönpanoviranomaisten kanssa. Tuen kehotuksia perustaa erityinen kuluttaja-asiamies riitojen tuomioistuimen ulkopuolista selvittelyä varten ja katson, että tehokkaammat rajatylittävät yhteistyömekanismit auttavat parantamaan kuluttajien suojelua koko EU:ssa.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 12 artiklalla vahvistetaan, että kuluttajansuojaa koskevat vaatimukset otetaan huomioon unionin muita politiikkoja ja muuta toimintaa määriteltäessä ja toteutettaessa. Komission on varmistettava, että kuluttajien edut todella otetaan mukaan kaikkeen politiikkaan, ja sen on vaikutustenarviointitutkimuksissaan tutkittava mahdollisia vaikutuksia kaikkeen uuteen lainsäädäntöön ja politiikkaan, jotka vaikuttavat suoraan tai välillisesti kuluttajiin. Vaikka kuluttajavalitukset ovat merkittävä ilmaisin markkinoiden toimintapuutteista, se, että niitä ei ole, ei aina tarkoita, että markkinat toimivat hyvin, koska joskus kuluttajilla on tapana esittää vähemmän valituksia erilaisten kuluttajaperinteiden takia tai sen takia, että he katsovat, että todennäköisesti heidän valitustaan ei oteta huomioon. Kuluttajajärjestöillä on olennainen osa viranomaisten varoittamisessa kuluttajien kohtaamista ongelmista. Välineitä on parannettava mahdollisimman paljon, jotta ne voivat toimia tehokkaammin kaikilla tasoilla. Kehotan jäsenvaltioita varmistamaan, että kuluttajajärjestöjä kuullaan asianmukaisesti kaikissa päätöksentekoprosessin vaiheissa ja kun kuluttajansuojalainsäädäntöä saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan täytäntöön.

Mietintö: Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010)

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Äänestin tämän SOLVIT-verkostoa koskevan mietinnön puolesta. Eurooppalaisten kuluttajien pitäisi olla täysin tietoisia oikeuksistaan, ja tämän ongelmanratkaisuverkoston pitäisi olla helposti kaikkien käytettävissä.

Koko Euroopan unionissa niiden ihmisten määrä, jotka ottavat yhteyttä SOLVIT-verkostoon hakiessaan neuvontaa ja apua, kasvaa, ja sen perusteella voidaan ymmärtää, että SOLVIT-verkoston merkitys ongelmanratkaisuvälineenä EU:n kansalaisille ja yrityksille kasvaa.

Tuen täysin mietinnön vaatimusta SOLVIT-verkoston palvelujen paremmasta ja laajemmasta mainostamisesta ja olen samaa mieltä siitä, että tietoa kansalaisten ja yritysten oikeuksista sisämarkkinoilla olisi selkeytettävä, jotta kaikki voivat hyötyä näistä oikeuksista jokapäiväisessä elämässään.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Sisämarkkinoiden eduista nauttimiseksi kuluttajilla on oltava tehokkaat oikaisukeinot, jos sisämarkkinolainsäädäntöä on sovellettu väärin. SOLVIT-verkosto luotiin takaamaan epäkohtien nopea ratkaisu ilman oikeuskäsittelyyn turvautumista. Mielestäni tämä verkosto voisi olla erittäin hyödyllinen, mutta tällä hetkellä se ei toimi tehokkaasti, eikä sen mahdollisuuksia hyödynnetä täysimääräisesti. Monet kansalaisemme ja pienyrityksemme eivät tunne kyseistä verkostoa. Mielestäni jäsenvaltioiden pitäisi siksi toteuttaa suurempia ponnistuksia ja keinoja SOLVIT-verkoston edistämiseksi ja tietoisuuden lisäämiseksi kansalaisten ja yritysten keskuudessa. Jotkin SOLVIT-keskukset myös saavat enemmän tapauksia kuin ne pystyvät käsittelemään, koska keskuksissa ei ole riittävästi henkilökuntaa.

Mielestäni jäsenvaltioiden on vahvistettava kansallisten SOLVIT-keskusten asemaa takaamalla yhteistyö kansallisten, alueellisten ja paikallisviranomaisten välillä ja sitouduttava aktiiviseen keskusteluun ja parhaiden käytäntöjen vaihtoon toisten jäsenvaltioiden kanssa, jotta SOLVIT-verkoston mahdollisuuksia voidaan hyödyntää täysimääräisesti.

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Vuodesta 2002 alkaen toiminnassa ollut SOLVIT on verkossa toimiva ongelmanratkaisuverkosto, johon Euroopan unionin jäsenvaltiot osallistuvat ja jonka tarkoituksena on tarjota käytännöllisiä vastauksia ongelmiin, joita ilmenee, kun viranomaiset soveltavat yhteisön lainsäädäntöä epäasianmukaisesti.

Vaikka sisämarkkinat toimivat tällä hetkellä suhteellisen hyvin, on myös totta, että toisinaan ilmenee tulkintavirheitä tai -ongelmia niiden kansalaisten tai yritysten osalta, jotka pyrkivät hyödyntämään mahdollisimman paljon sisämarkkinoiden tarjoamia etuja.

Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska SOLVIT-verkosto on osoittanut olevansa erittäin tärkeä kaikenlaisten ongelmien ratkaisussa sellaisen kansalaisen kohtaamiin ongelmiin, joka pyrkii esimerkiksi opiskelemaan, työskentelemään tai löytämään kumppanin toisessa jäsenvaltiossa, ongelmiin, joita yrityksillä viranomaisten kanssa ja ALV-palautuksia tai muita kysymyksiä koskeviin ongelmiin. SOLVIT-verkoston tarkoituksena on antaa kansalaisille ja yrityksille korkeatasoista palvelua tärkeiden laatu- ja suorituskriteerien perusteella.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Pidän myönteisenä Cristian Silviu Buşoin SOLVIT-verkostosta laatimaa mietintöä. Tämä sisämarkkinoihin liittyvä epävirallinen ongelmanratkaisuverkosto on ollut olennainen ilmaisen avun tarjoamisessa sekä kansalaisille että yrityksille viranomaisiin liittyvien erityisten ongelmien ratkaisemisessa. Sen merkitys näkyy sille esitettyjen tapausten määrän lisääntymisessä viime vuoden aikana. Kansallisella tasolla määritettyjen monialaisten ongelmien takia on kuitenkin olennaisen tärkeää harkita monia toimenpiteitä, joilla näiden keskusten tehokkuutta parannetaan. Jäsenvaltioiden pitäisi siksi mielestäni tehostaa ponnistuksiaan tiedon tarjoamiseksi kansalaisille ja yrityksille oikeuksista, joita niillä on sisämarkkinoilla, hyödyntämällä taloudellisten resurssien ja henkilöresurssien lisäämistä ja SOLVIT-verkoston työntekijöiden kouluttamista sisämarkkinoita koskevista säännöistä. On myös tärkeää, että sen työntekijät osaavat sujuvasti englantia sekä omaa kieltään. Kehotan jäsenvaltioita ja komissiota edistämään SOLVIT-verkoston parempaa käytettävyyttä sekä kansalaisten että yritysten osalta, jotta sisämarkkinoita koskevat säännöt voidaan panna tehokkaasti täytäntöön.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Sisämarkkinat eivät ole eikä niiden pitäisi olla pelkästään byrokraattinen rakenne. Jotta niiden selkeistä eduista voitaisiin todella hyötyä, yritysten ja EU:n kansalaisten on voitava käyttää oikeuksiaan käytännössä nopeiden, reagointikykyisten ja tehokkaiden mekanismien avulla. Tällä perusteella SOLVIT-verkostosta tulee todella merkittävä.

Koska SOLVIT-keskusten käsittelemien tapausten määrä on kasvanut viime vuoden aikana, katson, että kuluttajien edun kannalta on olennaista, että meidän pitäisi edetä kohti uudistuksia ja parannuksia, joita parlamentti on sen osalta ehdottanut. Esimerkiksi komission valvonnan vahvistaminen sisämarkkinoita koskevien sääntöjen tehokkaan soveltamisen osalta; SOLVIT-keskuksille tarjottujen resurssien selkeä lisääminen (asiantuntijoiden käyttäminen sisämarkkinoiden osien osalta ja kansallisten keskusten varojen lisääminen, erikoistunut ja ajankohtainen koulutus nykyiselle asiantuntijahenkilöstölle, yhteensovitut verkkoyhteydet paikallisten keskusten ja komission yksiköiden välillä); ja jäsenvaltioiden ja komission huomattavat investoinnit SOLVIT-verkoston edistämiseen ja mainostamiseen kaikkien sosiaalisen viestinnän menetelmien avulla, kansalaisten ja yritysten korkeatasoisten yhteyksien edistäminen. Tuen kaikkien näiden syiden takia Cristian Silviu Buşoin SOLVIT-verkostosta laatimaa mietintöä.

Lara Comi (PPE), kirjallinen. – (IT) SOLVIT-verkosto on osoittanut, että se on hyvin hyödyllinen väline niiden ongelmien ratkaisussa – ilman oikeuskäsittelyä – joita kansalaiset ja yritykset kohtaavat sen takia, että viranomaiset rikkovat sisämarkkinalainsäädäntöä. Sitä olisi siksi tuettava monin tavoin, parantamalla yhteistyötä komission, parlamentin ja jäsenvaltioiden välillä. Ennen kaikkea on edistettävä paremmin kansalaisten ja yritysten tietoisuutta sen olemassaolosta ja vahvistettava kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten yhteistyötä. Tällä alalla työskentelevien virkamiesten koulutukseen olisi myös kiinnitettävä enemmän huomiota, esimerkiksi SOLVIT-henkilöstön kouluttamiseen, jota, kuten komission tiedonannossa korostetaan, olisi myös kehitettävä Euroopan sosiaalirahaston avulla.

Äänestin mietinnön puolesta, koska mielestäni SOLVIT-verkoston vahvistamisella voidaan todella auttaa parantamaan sisämarkkinoiden oikeudellista kehystä, jota yritämme niin ankarasti rakentaa. Tietojen

avoimuuden edistäminen vuorovaikutteisten verkkotietokantojen avulla lisää normien tuntemusta, mahdollistaa ongelmien ratkaisemisen nopeammin ja lisää toimijoiden luottamusta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Komissio ja jäsenvaltiot perustivat SOLVIT-verkoston, jotta tuomioistuimen ulkopuolella voidaan ratkaista kaikki ongelmat, joita kansalaiset ja yritykset kohtaavat sen takia, että sisämarkkinalainsäädäntöä sovelletaan epäasianmukaisesti.

Tämä verkosto on osoittautunut tehokkaaksi ongelmanratkaisussa, mutta kansalaiset käyttävät sitä edelleen liian vähän. Tämän takia komissio aikoo edistää SOLVIT-verkoston nopeaa ja täydellistä soveltamista lisäämällä avoimuutta, jotta liikkumisvapautta koskevat esteet voidaan voittaa, ja tarjoamalla kansalaisille tietoa heidän oikeuksistaan, jotta sisämarkkinoiden mahdollisuudet voidaan hyödyntää täysimääräisesti.

Tämän takia komissio kehottaa jäsenvaltioita edistämään asianmukaisesti SOLVIT-verkostoa kansalaisten ja yritysten keskuudessa ottaen huomioon sen valmiudet ja sen edustaman lisäarvon.

Koska monet ongelmat, joita voitaisiin käsitellä SOLVIT-verkostossa, ratkaistaan tällä hetkellä tuomioistuimessa, koska kansalaiset ja yritykset tuhlaavat aikaa ja rahaa ja koska SOLVIT-verkosto voisi tarjota vaihtoehtoisen ja nopeamman ja tehokkaamman ratkaisun oikeudellisiin kiistoihin, mielestäni SOLVIT-verkoston saaminen täysin toimintakykyiseksi hyödyttäisi sisämarkkinoiden toimintaa sekä kansalaisten ja yritysten etujen ja oikeuksien suojelua.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) SOLVIT-verkosto aloitti toimintansa heinäkuussa 2002, ja komissio ja jäsenvaltiot perustivat sen ratkaisemaan ongelmia, joita kansalaiset ja yritykset kohtasivat sisämarkkinalainsäädännön rikkomisen takia, ja sillä mahdollistettiin joustava, ilmainen ja tehokas reagointi ilman tuomioistuihin turvautumista.

Kaikki EU:n jäsenvaltiot sekä Norja, Islanti ja Liechtenstein ovat perustaneet SOLVIT-keskuksia kansallisella tasolla, ja ne on useimmiten liitetty niiden valtiovarain- tai ulkoasiainministeriöihin. Nämä keskuksat tekevät suoraan yhteistyötä sähköisen tietokannan avulla löytääkseen nopeita ja käytännöllisiä ratkaisuja kansalaisten ja yritysten niille esittämiin ongelmiin.

Jäsenvaltioiden on tehostettava ponnistuksiaan antaakseen kansalaisille ja yrityksille tietoa oikeuksista, joita niillä on sisämarkkinoilla, jotta ne voivat käyttää näitä oikeuksia. Näistä SOLVIT-verkoston tarjoamista palveluista on tiedotettava kansalaisille ja yrityksille tehokkaasti.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) SOLVIT-verkosto, joka pyrkii tarjoamaan tehokkaan ratkaisun sisämarkkinoiden ongelmiin, on ollut erittäin menestyksenkäs näiden ongelmien ratkaisussa. Tämä SOLVIT-verkosto perustettiin vuonna 2002 käsittelemään ongelmia, joita kansalaiset ja yritykset kohtaavat sisämarkkinoihin liittyvän EU:n lainsäädännön epäasianmukaisen soveltamisen takia.

SOLVIT-verkosto korvaa tuomioistuimet tehokkaammalla ja vähemmän byrokraattisella tavalla ja löytää ratkaisut kymmenessä viikossa. SOLVIT-tapausten määrän kasvu on kuitenkin johtanut moniin puutteisiin sen reagoinnissa. Sen takia on hyvin tärkeää, että pyritään lisäämään henkilöresursseja ja taloudellisia resursseja sekä SOLVIT-verkoston virkailijoiden riittävää koulutusta, jotta he voivat parantaa tehokkuuttaan heille osoitettujen tapausten lisääntyvän määrän käsittelyssä.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Sisämarkkinat tarjoavat kansalaisille ja yrityksille paljon mahdollisuuksia. Sisämarkkinat toimivat kokonaisuudessaan hyvin. Joitakin virheitä voidaan kuitenkin myös tehdä.

SOLVIT on ongelmanratkaisuverkosto, jossa EU:n jäsenvaltiot toimivat yhdessä ratkaistakseen oikeuskäsittelyyn turvautumatta ongelmia, jotka johtuvat siitä, että viranomaiset soveltavat sisämarkkinalainsäädäntöä epäasianmukaisesti. Kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa (sekä Norjassa, Islannissa ja Liechtensteinissa) on SOLVIT-keskus.

Äänestin tämän mietinnön puolesta, jotta SOLVITkeskuksille voidaan antaa vauhtia sekä kansalaisten että yritysten sille toimittamien valitusten käsittelyssä.

Robert Rochefort (ALDE), kirjallinen. – (FR) Sisämarkkinat, joilla on yli 1 500 usein monimutkaista asiakirjaa, näyttävät eurooppalaisista sangen käsittämättömältä ”suurelta koneistolta”, jota kaiken lisäksi ei aina panna asianmukaisesti täytäntöön jäsenvaltioissa (ajattelen erityisesti ammattipätevyyden tunnustamista). Siksi SOLVIT osoittautuu erittäin arvokkaaksi välineeksi: se on todellinen tukipalvelu kuluttajille ja yrityksille yhtenäismarkkinoihin liittyvissä asioissa ja tämä yhteistyöverkosto on monien vuosien ajan tehnyt työtä

ratkaistakseen epävirallisesti ongelmat, jotka johtuvat siitä, että viranomaiset rikkovat sisämarkkinalainsäädäntöä. Äänestin SOLVIT-verkostoa koskevan mietinnön puolesta.

Sen erinomaisista onnistumisluvuista (yli 80 prosenttia tapauksista ratkaistaan onnistuneesti) huolimatta ja huolimatta siitä, että se on nopea, tuomioistuimen ulkopuolinen ja ilmainen ratkaisu muutoksenhakuongelmiin, kansalaiset kuitenkin tuntevat SOLVIT-verkostoa suhteellisen huonosti. Meidän on tehtävä enemmän lisätäksemme sen näkyvyyttä. Lopuksi, pidän valitettavana sitä, että tietyissä jäsenvaltioissa, myös omassa kotimaassani, SOLVIT-keskukset ovat niin huonosti varustettuja varojen ja henkilökunnan osalta. Nyt on mielestäni koittanut aika, että jäsenvaltiot arvioivat, miten hyödyllisiä nämä keskukset ovat, ja antavat niille keinot toimia asianmukaisesti.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Cristian Silviu Buşoin mietintö SOLVIT-verkostosta on erittäin merkittävä. Parlamentin jäsenen velvollisuuksiani suorittaessani minuun ottavat monta kertaa viikossa yhteyttä kansalaiset, jotka kysyvät joskus hyvin henkilökohtaisia ja konkreettisia kysymyksiä yhteisön lainsäädännön toiminnasta. Pystyn usein auttamaan heitä välittömästi ohjaamalla heidät SOLVIT-keskukseen.

Tänään hyväksymässämme mietinnössä kuvataan selkeästi tämän välineen etuja. Se on erittäin tasapainoinen työ, koska siinä todetaan hyvin selkeästi, mihin toimiin on ryhdyttävä tämän välineen parantamiseksi. Hyvä tiedotusvälineitä koskeva strategia on ehdottomasti tarpeen SOLVIT-verkostosta tiedottamiseksi. Yhden Internet-osoitteen käyttöön antaminen voi edistää sitä.

On selvää, että SOLVIT-verkoston tehokkuutta on lisättävä edelleen. Se voidaan todellakin tehdä edistämällä yhteistyötä sellaisten virkamiesten välillä, joiden tiedontaso on riittävän korkea. On myös olennaisen tärkeää suositella jäsenvaltiolle SOLVIT-keskusten henkilökunnan lisäämistä hallinnollisten valmiuksien rakentamiseksi eri ministeriöissä kansallisella tasolla. Kaikkien SOLVIT-keskusten tavoitteena on oltava mahdollisimman nopea kysymyksiin vastaaminen ja aitojen ratkaisujen löytäminen; juuri se tarkoitus, jota varten SOLVIT perustettiin.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Arvoisa esittelijä, hyvät kollegat, tuen tätä aloitetta ja olen täysin samaa mieltä SOLVIT-verkoston vahvistamisesta ja sen toiminnan laajentamisesta. Kuluissa ei saisi säästellä tiedotettaessa kansallisissa tiedotusvälineissä, Internetissä tai televisio-ohjelmissa näistä eurooppalaisen rakenteen toimista ja mahdollisuuksista. Voin kuitenkin kertoa teille, että kaksinaismoraalia ilmenee, lainsäädäntöä ei sovelleta yhtenäisesti ja samoista toimista on jopa erilaisia seuraamuksia.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) SOLVIT luotiin ratkaisemaan ongelmia, joita kansalaiset ja yritykset kohtaavat sisämarkkinalainsäädännön epäasianmukaisen soveltamisen takia. Kaikki jäsenvaltiot sekä Norja, Islanti ja Liechtenstein ovat perustaneet kansallisen SOLVIT-keskuksen. Ne toimivat suorassa yhteistyössä löytääkseen nopeasti käytännön ratkaisuja kansalaisten ja yritysten esille tuomiin ongelmiin. Keskukset tarvitsevat selkeää oikeudellista neuvontaa esitettyjen ongelmien ja ehdotettujen ratkaisujen oikeudellisista perusteista. Ne tarvitsevat oikeudellista neuvontaa sekä keskuksen puitteissa että toimivaltaisen hallinnon puitteissa. Silloin, kun kahden jäsenvaltion oikeudelliset lausunnot poikkeavat toisistaan yhteisesti käsiteltävissä tapauksissa, tai kun kyseessä ovat monimutkaiset oikeudelliset kysymykset tai kun asianmukaista oikeudellista neuvontaa ei ole käytettävissä kyseisessä maassa, SOLVIT-keskukset kääntyvät usein komission puoleen neuvoja saadakseen. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että SOLVIT-keskukset voivat asianmukaisesti käyttää oman hallinnonalansa oikeudellista asiantuntemusta. Komission olisi nopeutettava epävirallisten oikeudellisten arvioiden antamista, kun SOLVIT-keskukset sitä pyytävät. Pidän myönteisenä jäsenvaltioiden sitoutumista EU:n lainsäädännön valvontaan ja sen soveltamiseen. Ei ole oikein, että EU:n kahden lainsäätäjän pitäisi panna täytäntöön lakeja, jotka saavat aikaan enemmän ongelmia kuin ratkaisevat.

Mietintö: Bairbre de Brún (A7-0082/2009)

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Irlannissa on erittäin korkeat eläinterveyttä koskevat vaatimukset, ja siksi äänestin tämän merkittävän mietinnön puolesta, koska sillä suojellaan Irlannin eläinten terveyttä. Mietinnön suositus eläinten liikkumista koskevan siirtymäjärjestelmän pidentämisestä uudelleen joulukuuhun 2011 mennessä on välttämätöntä ja ajankohtaista.

Näillä säännöillä luodaan yleinen järjestelmä jäsenvaltioiden välillä matkustavien lemmikkieläinten (kissojen, koirien ja frettien) tunnistamiseen, ja kaikille eläimille luodaan passit, jotka osoittavat, että ne on rokotettu raivotautia vastaan.

Nämä suojatoimenpiteet ovat tarpeellisia, koska Irlannin terveystandardit ovat tällä hetkellä erittäin korkeita, ja siksi maassa ei ole raivotautia, tiettyjä puutiaisia ja heisimatoja, jotka voisivat vaarantaa sekä ihmisten että eläinten terveyden.

Jan Březina (PPE), kirjallinen. – (CS) Arvoisa puhemies, äänestin ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista laaditun mietinnön puolesta, vaikka en ole samaa mieltä ehdotuksen koko tekstistä. Olen erityisen huolissani siitä, että sillä säädetään sellaisen siirtymäajan pidentämisestä, jonka aikana koirien ja kissojen tuontiin Irlantiin, Maltaan, Suomeen, Ruotsiin ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sovelletaan tiukempia vaatimuksia. Esimerkiksi Malta, Irlanti ja Yhdistynyt kuningaskunta vaativat, että lemmikkikoiriin ja -kissoihin sovelletaan täydentävää puutiaistarkastusta, joka on myös merkittävä niiden eläinpasseihin. Tämä on jo toinen perättäinen siirtymäajan pidentäminen, ja mielestäni sillä rikotaan EU:n lainsäädäntökäytäntöä. Komission pitäisi arvioida mahdollisimman pian mahdollisuutta laajentaa jäsenvaltioihin yleistä järjestelmää, johon nykyään sovelletaan siirtymäjärjestelyä, jonka takia sen pitäisi säätää, että Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen laatii neuvoa-antavan lausunnon. Uskon lujasti, että siirtymäajan toistuvat pidentämiset eivät ole EU:n kansalaisten etujen mukaista. Edellä mainittujen jäsenvaltioiden suojatoimenpiteiden välillä olevat erot, kuten erilaiset aikarajat rokotuksille ja serologisille kokeille, esimerkiksi loisia koskeville kokeille, tekevät matkustamisesta EU:ssa lemmikkien kanssa vaikeampaa ja kalliimpaa.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Yhteisön lainsäädännöllä säädellään lemmikkieläinten muuta kuin kaupallista kuljetusta yhteisöön, ja sen puitteissa niille niin sanottu yleinen kehys, jonka nojalla lemmikkikoirilla, -kissoilla ja -freteillä, joita kuljetetaan EU:n jäsenvaltioiden välillä, on oltava tunnistusasiakirjat ja tietoa niiden pakollisista rokotuksista raivotautia ja muita niillä olleita tauteja vastaan. Asetuksella (EY) N:o 998/2003 säädetään myös niin sanotusta siirtymäjärjestelystä, jonka nojalla jäsenvaltiot voivat soveltaa tiukempia sääntöjä näiden eläinten tuontiin alueelleen ja liikkumiseen siellä. Erityisesti Yhdistynyt kuningaskunta hyödyntää huomattavasti tätä poikkeusta. Komissio ehdottaa kyseisen siirtymäjärjestelyn pidentämistä 31. joulukuuta 2011 asti, ja esittelijä Bairbre de Brún tukee tätä liikettä. Koska neuvostossa ja ENVI-valiokunnassa on saatu aikaan kompromissi, josta tämä mietintö on osa, olen äänestänyt sen hyväksymisen puolesta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Asetuksessa (EY) N:o 998/2003, jonka tarkistamista komissio ehdottaa, säädetään yhtenäisistä normeista lemmikkieläinten muulle kuin kaupalliselle kuljetukselle Euroopan unionin sisällä sekä niiden tuonnista alueelle. Siinä kuitenkin säädetään väliaikaisesta järjestelmästä, jonka nojalla jotkin jäsenvaltiot voivat määrätä ankarampia ehtoja tiettyjen sairauksien, kuten rakkulamatotaudin ja puutiaistartunnan osalta.

Lemmikkieläinten liikkumisvapautta Euroopan unionissa koskeva merkitys on ehdoton, toistan vakaumukseni, että on olennaisen tärkeää, että kyseisten lemmikkieläinten on täytettävä kaikki terveysvaatimukset, jotta ne eivät aiheuta riskiä ihmisten ja eläinten terveydelle.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Tässä mietinnössä annetaan säännöt lemmikkieläinten liikkumiselle Euroopan unionin alueella ja sille, miten se pitäisi toteuttaa tautien, erityisesti raivotaudin, leviämisen estämistä koskevien tavoitteiden mukaisesti.

Liikkumisen vapaus on yksi EU:n yhtenäismarkkinoiden peruspilareista. Tämä kysymys on erityisen merkityksellinen kansalaisille rajoista vapaassa EU:ssa, jossa olemme todistaneet lemmikkieläinten lisääntyvää liikkumista jäsenvaltioiden välillä.

Olemme kaikki samaa mieltä, että lemmikkieläinten kanssa on voitava matkustaa, mutta olemme myös kaikki samaa mieltä, että se on toteutettava kansanterveyttä koskevien perusteiden mukaisesti ihmisten ja eläinten terveyden suojelun korkeamman tason takaamiseksi.

Pidän siksi myönteisenä yleistä passijärjestelmää, jolla yhtenäistetään terveystoimenpiteet, ja valvontaa, jolla helpotetaan lemmikkieläinten vapaata liikkumista.

Mietinnössä myös säädetään siirtymäjärjestelystä vuoden 2011 loppuun mennessä, jotta jotkin valtiot voivat valmistautua panemaan tarvittavan infrastruktuurin täytäntöön.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. (EN) Äänestin Bairbre de Brúnin mietinnön puolesta. Yhtenäismarkkinoiden ytimessä oleva vapaa liikkuvuus tarkoittaa, että tämä on merkittävä kysymys hyvin

monille kansalaisille koko EU:ssa. Kansanterveys- ja eläinterveyskysymykset ovat myös olennaisen tärkeitä, ja katson, että esittelijä on tehnyt hyvää työtä tasapainon aikaansaamisessa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Eläinterveyttä koskevilla ehdoilla, joita on sovellettava muuhun kuin myyntiin tarkoitettujen kotieläinten rajatylittävään liikkumiseen, pyritään takaamaan sekä ihmisten että eläinten terveyden suojelun korkeampi taso että parempi liikkuvuus eläimille, jotka ovat omistajiensa mukana. Tällä tavalla, jos asiaankuuluvia sääntöjä noudatetaan ja jos valtuutettu eläinlääkäri on antanut todistuksen raivokauhurokotuksesta ja tehnyt immuunijärjestelmäreaktiota koskevan analyysin tämän rokotuksen osalta yhteisön alueella tehtyjen matkojen aikana, sillä helpotetaan lemmikkieläinten muuta kuin kaupallista kuljetusta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (ES) Olen äänestänyt tämän merkittävän mietinnön puolesta, koska siten tuemme komission ehdotusta raivokauhua koskevan siirtymäjärjestelyn pidentämisestä, mikä tarkoittaa, että järjestelyn päättymisen vastaa paremmin kautta, jolloin Euroopan komission odotetaan lopettavan EU:n rahoituksen pahimman raivotaudin eli sylvaattisen raivotaudin hävittämiseen tähtääville rokotusohjelmille tietyissä jäsenvaltioissa Komissio on lisäksi valinnut varovaisen ennalta varautumiseen perustuvan menettelyn asettaen etusijalle ennaltaehkäisyä ja muut terveyskysymykset, joita sisämarkkinoihin ja lemmikkieläinten vapaaseen liikkumiseen liittyy. Komissio on verrannut ja harkinnut erilaisia menettelytapoja ottaen huomioon Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen antamat lausunnot. Siirtymäjärjestelyjen ehdotettu päättymispäivä antaa mahdollisuuden infrastruktuurin muuttamiseen ja olemassa olevan henkilöstön uudelleen koulutukseen vähitellen uuteen tilanteeseen mukautumiseksi.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (EN) Pidän myönteisenä tätä mietintöä, jonka nojalla jäsenvaltiot voivat jatkaa toimenpiteitä, joilla suojaudutaan raivokauhun leviämistä vastaan mutta joka myös johtaa lemmikkieläinten vapaaseen ja turvalliseen liikkumiseen koko EU:ssa vuoden 2011 jälkeen. Poikkeuksen pidentäminen tiettyjen maiden osalta vuoteen 2011 asti sallii niiden jatkaa testejä ja terveystarkastuksia raivokauhun kaltaisten tautien osalta. Tämä siirtymäaika on merkittävä askel kohti lopulta vapaata ja turvallista lemmikkieläinten liikkumista Euroopan unionissa.

Haluaisin onnitella kaikkia niitä, jotka tekivät työtä varmistaakseen sopimuksen uudesta komitologiamenettelystä. Se on hyvä kompromissi, joka mahdollistaa tehokkaan reagoinnin, jos jäsenvaltioilla on perusteltuja huolia muiden tautien leviämisestä. Sillä myös varmistetaan, että siirrettyä säädösvaltaa käyttäessään komissio kuulee monia asiantuntijoita – komission asiantuntijoita, jäsenvaltioiden asiantuntijoita, kansalaisjärjestöjen asiantuntijoita ja parlamentin asiantuntijoita. Meidän on varmistettava, että tämä sitoumus säilyy. Laajemmissa puitteissa olemme saaneet kirjallisia vakuutuksia, että tämä mietintö ei muodosta ennakkotapausta siirretyn säädösvallan tulevalle käytölle. Siinä otetaan huomioon parlamentin huolet uutta komitologiamenettelyä koskevan ennakkotapauksen luomisesta Lissabonin sopimuksen nojalla.

Mietintö: Carlos Coelho (A7-0015/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) EU 2020 -strategia on paljon toivoa tarjoava asiakirja. Viime aikoina on puhuttu paljon EU:n talouden elpymisestä, mutta jäsenvaltioiden enemmistö ei vielä ole nähnyt kriisin loppua. Yleisesti keskustelu kriisistä rajoittuu valtion talouden tilaan, vaikka nopeasti lisääntyvä työttömyys on joissakin jäsenvaltioissa saavuttanut kriittisen tason. On outoa kuulla EU:n korkeiden virkamiesten ylistävän joitakin hallituksia niiden erinomaisesta työstä, kun joka kuukausi työttömien määrä kyseisissä maissa kasvaa katastrofaalisella tahdilla, sosiaaliturvaa heikennetään ja köyhyysrajan alapuolella olevien ihmisten määrä kasvaa. Kyseisissä maissa asuvien ihmisten on koko ajan vaikeampaa ymmärtää, paneeko Euroopan unioni täytäntöön köyhyyden vähentämistä koskevaa politiikkaa vai lisääkö se todella köyhyyttä sosiaalialalla. Minun mielestäni hallituksia, jotka eivät ole pystyneet edes ratkaisemaan työttömyyden vakauttamista koskevia ongelmia, ei pitäisi perusteettomasti ylistää. Euroopan komission pitäisi ottaa enemmän vastuuta ja valvoa vastuullisesti kansallisten hallitusten kriisinhallintasuunnitelmien täytäntöönpanoa ja arvostella hyvin selkeästi kyseisten uudistusten vaikutusta ihmisiin.

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Schengenin sopimus on EU:n jäsenvaltioiden välinen sopimus henkilöiden vapaata liikkumista Schengen-alueella koskevasta politiikasta. Kaikkien henkilöiden, joilla on hallussaan asiakirjat, jotka todistavat, että he oleskelevat laillisesti jossakin jäsenvaltiossa, pitäisi voida liikkua vapaasti alueella, jossa ei ole sisärajoja.

Kaikki maat eivät kuitenkaan vielä noudata velvoitettaan antaa oleskelulupa kolmansien maiden kansalaisille, joilla on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi. Siksi on epäjohtamukaista, että opiskelijalla, joka

on saanut viisumin kurssin suorittamiseen Portugalissa, ei ole mahdollisuutta mennä esimerkiksi Belgiaan keräämään tietoa erityisalan kirjastoon kirjoittaakseen väitöskirjaansa.

Siksi äänestin tämän mietinnön puolesta ottaen huomioon, että on tärkeää helpottaa sellaisten kolmansien maiden kansalaisten vapaata liikkumista Schengen-alueella, jotka oleskelevat jonkin jäsenvaltion alueella kyseisen jäsenvaltion myöntämän pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun D-viisumin nojalla. Onnittelen esittelijää Carlos Coelhoa siitä, että hän on jälleen kerran onnistunut saamaan aikaan sopimuksen ensimmäisessä käsittelyssä, minkä avulla tämä tilanne voidaan ratkaista ennen kuin viisumisäänöstö tulee voimaan ensi kuussa.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin tähän asetukseen tehtyjen uusien tarkistusten puolesta, koska tähän mennessä kolmansien maiden kansalaiset, joilla on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi, ovat kohdanneet ongelmia vapaan liikkumisen rajoitusten osalta. He eivät ole voineet matkustaa vapaasti yhdestä Euroopan unionin jäsenvaltiosta toiseen, ja heillä on ollut jopa vaikeuksia kotimaahansa palaamisessa. Tällä asetuksella laajennetaan Schengenin säännöstöä täysimääräisesti täytäntöönpanevien jäsenvaltioiden myöntämien oleskelulupien ja lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien välinen vastaavuusperiaate pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuihin viisumeihin. On korostettava, että pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetuilla viisumeilla olisi oltava samat vaikutukset kuin oleskeluluvalla liikkumisvapauden osalta sisärajoista vapaalla Schengen-alueella. Haluaisin kiinnittää huomiota siihen, että on hyvin tärkeää, että kun kolmansien maiden kansalaisten liikkuvuutta Schengen-alueella on yksinkertaistettu, jäsenvaltioita turvallisuustakuita ei rikota. Tämän asetuksen täytäntöönpanon ei pitäisi vähentää turvallisuutta, koska sillä säädetään valtioille velvollisuudesta tarkistaa henkilön tiedot Schengenin tietojärjestelmästä ennen pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettua viisumin myöntämistä ja tarvittaessa kysyä toiselta jäsenvaltiolta kyseisestä henkilöstä. Tähän mennessä niin on tehty vain oleskelulupia myönnettäessä.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Pidän myönteisenä tämän mietinnön hyväksymistä hyvin suurella enemmistöllä – 562 äänellä 29 ääntä vastaan ja 51 tyhjää. Tästä lähtien kolmannen maan kansalainen, jolla on jonkin jäsenvaltion myöntämä pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu D-viisumi, voisi siten matkustaa toiseen jäsenvaltioon kolmeksi kuukaudeksi aina kuuden kuukauden aikana samoin edellytyksin kuin oleskeluluvan haltija. Tämä oli toimenpide, jota monet opiskelijat ja tutkijat, esimerkiksi EU:n vaihto-ohjelmiin osallistuvat (Erasmus Mundus) ovat odottaneet. Se on askel eteenpäin unionin tekemisessä houkuttelevammaksi kohteeksi kolmansien maiden opiskelijoille, tiedemiehille ja tutkijoille. Sitä voidaan pitää myös muistutuksena Euroopan parlamentin pyynnöstä jäsenvaltiolle edetä kohti erityisesti vaihto-ohjelmiin osallistuville opiskelijoille tarkoitettua viisumin tulevaan käyttöönottoon. Minulla on kuitenkin yksi huolenaihe: Yhdistynyt kuningaskunta, Irlanti ja Tanska eivät ole hyväksyneet tätä asetusta ja niihin ei sovelleta sitä, vaikka nämä maat houkuttelevat monia Schengen-alueella olevia opiskelijoita ja tutkijoita.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Rajatarkastuksista vapaan eurooppalaisen alueen luominen Schengenin sopimuksen avulla oli merkittävä askel sellaisten avointen sisämarkkinoiden luomiseksi, joilla ihmiset ja tavarat liikkuvat vapaasti.

Tästä samasta syystä olennainen tavoite, jolle sopimus perustuu, on henkilöiden vapaan liikkumisen salliminen alueella, jolla ei ole sisärajoja. Siksi meistä näyttää järjettömältä, että kansalaiset, jotka tulevat EU:n ulkopuolelta mutta joilla on jonkin Schengenin sopimukseen kuuluvan jäsenvaltion myöntämä pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi, eivät voi liikkua vapaasti tällä alueella.

Esittelijän antamat esimerkit ovat meille todistus järjettömyydestä, jota tämä järjestelmä käytännössä edustaa. Siksi olen samaa mieltä komission ehdotuksesta, parlamentin ehdottamassa sanamuodossa, käsitellä pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuja viisumeita oleskelulupina ja varmistaa siten niiden haltijoiden liikkumisen vapaus.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Ensiksi pidän myönteisenä tämän mietinnön erinomaista laatua. Voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti kolmansien maiden kansalaiset, joilla on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi (viisumi yli kolmen kuukauden oleskelua varten), eivät saa matkustaa toisiin jäsenvaltioihin oleskelunsa aikana tai matkustaa toisten jäsenvaltioiden läpi palatessaan alkuperämaahansa, koska tästä ei säädetä Schengenin sopimuksessa.

Ehdotetut uudet säännöt tarkoittavat, että pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettua viisumia sovellettaisiin samalla tavoin kuin oleskelulupaa sisärajoista vapaan Schengen-alueella liikkumisen osalta tai että henkilö, jolla on jonkin jäsenvaltion myöntämä pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu lupa, voi matkustaa toisiin

jäsenvaltioihin kolmeksi kuukaudeksi aina kuuden kuukauden aikana samoin edellytyksin kuin oleskeluluvan haltija.

Tämän järjestelmän toimimiseksi käytössä pitäisi olla valvontaa, joka vastaa tällä hetkellä muilla alueilla käytössä olevaa valvontaa, jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden välinen asianmukainen viestintä ja johdonmukaisuus pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien, oleskelulupien ja Schengenin tietojärjestelmän kuulutusten välillä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) On hyvä asia, että ulkomaalainen, jolla on jonkin jäsenvaltion myöntämä pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi, voi matkustaa toisiin jäsenvaltioihin ainakin kolmeksi kuukaudeksi aina kuuden kuukauden aikana ja samoin edellytyksin kuin oleskeluluvan haltija. Koska se on tähän mietintöön liittyvän asetuksen kattama tärkein asia, äänestimme puolesta.

Kuten tiedämme, tällä hetkellä ja voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti kolmansien maiden kansalaiset, joilla on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi, jotka voivat olla esimerkiksi opiskelijoita, jotka haluavat tehdä opintomatkan toiseen jäsenvaltioon, tiedemiehiä, tutkijoita, kolmansien maiden kansalaisten ja EU:n kansalaisten sukulaisia, eivät voi matkustaa toiseen jäsenvaltioon oleskelunsa aikana tai matkustaa toisten jäsenvaltioiden läpi palatessaan alkuperämaahansa, mikä on tilanne, josta ei ole määrätty Schengenin sopimuksessa.

Nyt hyväksytyt uudet säännöt tarkoittavat, että henkilöllä, jolla on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi (yli kolmen kuukauden oleskeluun tarkoitettu viisumi tai D-tyypin viisumi), on samat oikeudet kuin oleskeluluvan haltijalla vapaassa liikkumisessa Schengen-alueella.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, me äänestimme Carlos Coelhon mietintöä vastaan. Todellakin se, että pitkäaikaiseen oleskeluun, toisin sanoen yli kuusi kuukautta kestäväan oleskeluun, tarkoitettua viisumin haltijan sallitaan hyötyä automaattisesti liikkumisen vapaudesta kaikissa Schengen-alueen jäsenvaltioissa, aivan kuin he olisivat oleskeluluvan haltijoita, on vastuutonta. Esimerkkinne ovat harhaanjohtavia. Ei ole väliä, puhummeko opiskelijoista, jotka haluavat vierailla EU:n pääkaupungeissa (lukuun ottamatta Lontoota, Dublinia ja Kööpenhaminaa, jotka ovat Schengen-alueen ulkopuolella), tutkijoista, joiden tutkimuksen on määrä kestää alle vuoden, tai muissa maissa asuvista ihmisistä, joilla ei ole asianmukaisia oleskelu- ja työlupia – kaikki se on merkityksetöntä ja vain tekosyy.

Tämä toimenpide on itse asiassa jälleen vain uusi tapa kieltää valtioiden suvereeni oikeus päättää, kuka voi ja kuka ei voi, millä edellytyksillä ja miten kauaksi aikaa, tulla niiden alueelle. Oikeudet yhtenäistämällä pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetuista viisumeista tehdään ennen pitkää tarpeettomia sen takia, että edistetään jonkinlaista automaattista oleskeluasemaa, joka myönnetään siitä hetkestä alkaen, kun henkilö haluaa tulla EU:hun yli kolmeksi kuukaudeksi ja muuta kuin matkailua varten. Tätä ei voida hyväksyä.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Tuin Carlos Coelhon mietintöä sellaisten henkilöiden vapaasta liikkumisesta, joilla on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi, koska hallinnollisiin muodollisuuksiin liittyvien asioiden lisäksi on mielestäni esimerkiksi tärkeää, että maihimme oleskeleviin tulevia nuoria ulkomaalaisia ei rajoiteta asumaan yhdessä maassa vaan että he voivat vapaasti matkustaa yhdestä maasta toiseen joko opiskelemaan tai löytämään eurooppalaisen kulttuurin moninaisuuden ja rikkauden. Toisin kuin ne, jotka ottavat esiin turvallisuuden ja laittoman maahanmuuton torjunnan haamun, meidän on täällä puolustettava tarvetta kehittää tietoon perustuva yhteiskunta Euroopassa ja muualla.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tyhjää Carlos Coelhon mietinnöstä, koska siinä käsiteltiin Schengenin näkökulmia, joita ei sovelleta Skotlannissa.

Véronique Mathieu (PPE), kirjallinen. – (FR) Ensiksi haluaisin kiittää Carlos Coelhoa hänen mietintönsä laadusta ja todellisesta asiantuntemuksesta, jonka hän tuo kaikkeen viisumipolitiikkaa koskevaan työhönsä. Tämän asetuksen hyväksyminen on välttämätöntä ja kiireellistä. Se on välttämätöntä, koska jäsenvaltioissa, jotka eivät enää muunna pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuja viisumeja oleskeluluviksi, harjoitettujen erittäin kiistanalaisten käytäntöjen takia olemme päätyneet järjettömiin tilanteisiin, joissa EU:n alueella D-viisumin nojalla laillisesti oleskelevaa kolmannen maan kansalaista estetään matkustamasta toisiin Schengen-alueen jäsenvaltioihin. Tällä käytännöllä luodaan tarpeettomia esteitä liikkumiselle Schengen-alueella, ja se on vastoin koko Schengenin säännösten ajatusmaailmaa. Tämän tekstin hyväksyminen on myös kiireellistä D+C-viisumit poistavan yhteisön viisumisäännösten tulevan voimaantulon takia. Sen lisäksi, että tällä mietinnöllä säilytetään korkeatasoinen turvallisuus Schengen-alueella D-viisumihakemusten käsittelyssä edellytettävän Schengenin tietojärjestelmän tarkastamista koskevan velvoitteen takia, sillä myös tarjotaan oikeudenmukainen ja tasapainoinen ratkaisu tilanteisiin, joita ei enää tulevaisuudessa saa esiintyä.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Edellisellä lainsäädännöllä, jonka nojalla kolmansien maiden kansalaiset, joilla oli yhden jäsenvaltion myöntämä pitkäaikaiseen oleskeluun myöntämä viisumi, eivät voineet matkustaa toisiin jäsenvaltioihin, ei vastattu kyseisten kansalaisten enemmistön liikkumistarpeisiin. Puhumme opiskelijoista, tiedemiehistä ja tutkijoista ja muista, joiden on ammatillisen ja/tai tieteellisen työnsä osana matkustettava eri jäsenvaltioiden välillä ja jotka eivät voisi tehdä niin nykyisen lainsäädännön nojalla.

Siten näillä muutoksilla korjataan tämä epätasainen tilanne ja samalla kuitenkin taataan edelleen kaikki turvallisuussäännöt kolmansien maiden kansalaisten liikkumisessa EU:ssa.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska katson, että se on tervetullut parannus edelliseen toimenpiteeseen, jolla rajoitettiin pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin haltijoiden oikeuksia jäsenvaltioissa. Aivan kuten yhteiskuntakin muuttuu koko ajan, EU:n lainsäädäntö ei saa myöskään jäädä muuttumattomaksi, koska meillä on uusia ongelmia ja haasteita. Samalla meille annetaan uusia välineitä esimerkiksi vapaaseen liikkumiseen liittyvien kysymysten käsittelemiseksi.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Tällä mietinnöllä helpotetaan huomattavasti kolmansien maiden kansalaisten, joilla on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu D-viisumi, vapaata liikkumista koko yhteisössä. Siinä jätetään kokonaan huomiotta se, että jäsenvaltioiden toimivaltaan pitäisi kuulua päätös siitä, saavatko kolmansien maiden kansalaiset tulla maahan ja ketkä saavat tulla ja keitä kielletään tulemasta. Siksi äänestin mietintöä vastaan.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin yhdessä ryhmäni kanssa tämän mietinnön puolesta, koska siinä huomautetaan, että näissä puitteissa tehdyillä ehdotuksilla pyritään helpottamaan yhdessä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten liikkumista Schengen-alueella kyseisen jäsenvaltion myöntämän pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettun D-viisumin perusteella. Niiden tarkoituksena on vastata tilanteisiin, joissa jäsenvaltiot eivät eri syistä pysty myöntämään ajoissa oleskelulupia alueellaan oleskeleville kolmannen maiden kansalaisille laajentamalla nykyistä oleskeluluvan ja lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen C-viisumien välistä vastaavuusperiaatetta pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuihin D-viisumeihin.

Lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettuja viisumeja sovelletaan siten samoin kuin oleskelulupaa Schengen-alueella liikkumisen osalta. Sillä halutaan tehdä mahdolliseksi, että jokainen, jolla on hallussaan asiakirja, joka osoittaa, että hän oleskelee laillisesti jossakin jäsenvaltiossa, voi liikkua vapaasti Schengen-alueella enintään kolmen kuukauden pituisia lyhyitä aikoja puolessa vuodessa.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Henkilöiden vapaa liikkuvuus on yksi Euroopan unionin perusperiaatteista, ja Schengen-alue luotiin panemaan tämä tavoite täytäntöön tehokkaasti. Euroopan kansanpuolueen ryhmä, johon minä kuulun, on aina puolustanut henkilöiden vapaan liikkumisen periaatetta, joka perustuu periaatteelle, että viisumeja, oleskelulupia ja rajavalvontaa koskevien sääntöjen ja yhteisten menettelyjen on muodostettava osa täydellistä Schengenin käsitettä.

Näissä puitteissa tuen uusia hyväksytyjä toimenpiteitä, joissa otetaan huomioon se, että kolmansien maiden kansalaisten vapaa liikkuvuus, toisin sanoen D-tyyppin viisumin perusteella jäsenvaltiossa oleskelevien kansalaisten matkustaminen Schengen-alueen toisiin jäsenvaltioihin vaikeutuu toisinaan siksi, että heidän viisumiensa muuntaminen oleskeluluviksi viivästyy.

Asiakirjan mukaan oleskelulupien ja lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien välistä vastaavuusperiaatetta sovelletaan nyt pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuihin viisumeihin. Näiden syiden takia ja koska sen lisäksi, että hyväksytyillä toimenpiteillä ei vaikuteta viisumien myöntämiseen koskeviin asioihin, mukaan luettuna turvallisuuskysymykset, se on myös luonnollinen ja tarvittava Schengenin käsitteen kehitys, äänestin asiakirjan puolesta.

Mietintö: Sophia in 't Veld (A7-0025/2010)

Liam Aylward ja Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjallinen. – (GA) Fianna Fáil -puolueeseen kuuluvat Euroopan parlamentin jäsenet Pat the Cope Gallagher ja Liam Aylward vastustavat ankarasti sitä, mitä tässä mietinnössä ehdotetaan yhteisen yhtenäistetyn yhtiöveropohjan (englanniksi CCCTB) käyttöönottamisesta.

Euroopan taloudellinen tutkimuskeskus teki äskettäin tutkimuksen siitä, miten käytännöllistä olisi ottaa Euroopassa käyttöön yhteinen yhtenäistetty yhtiöveropohja, ja tutkimuksen päätelmistä kävi selväksi, että kyseinen verojärjestelmä ei olisi toimiva, käytännöllinen tai toivottava poliittisesta näkökulmasta.

EU:n yhteinen yhtenäistetty yhtiöveropohja ei parantaisi Euroopan unionin kilpailukykyä eikä yhtenäismarkkinoiden toimintaa, ja sen lisäksi yhteinen yhtenäistetty yhtiöveropohja voisi häiritä Irlannin kaltaisia pieniä avoimia talouksia. Verotusta koskeva kysymys kuuluu yksittäisten jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja Irlannin hallituksella on oikeus käyttää veto-oikeuttaan kaikkien verotoimenpiteiden, myös yhteisen yhtenäistetyn yhtiöveropohjan, osalta. Tämä oikeus vahvistetaan perussopimuksissa, myös Lissabonin sopimuksessa.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Tehokas kilpailu tavaroiden ja palvelujen toimittamisessa alentaa hintoja, parantaa laatua ja antaa kuluttajille suuremman valinnanvapauden. Sen avulla myös tekniset innovaatiot voivat edistyä. Tutkimus energia-alalla on olennaista, kuten on myös investoiminen infrastruktuuriin erityisesti kaasu- ja sähköverkkojen yhteenliittämiseen, kilpailun edistämiseksi. Toimituksen turvallisuus ja todellinen kilpailu energiainfrastruktuuriin riippuu yhteenliittämisestä ja energiainfrastruktuurien joustavasta toiminnasta. Vahva kilpailukyky on myös tärkeää televiestintäalalla, sekä toimenpiteet, joilla edistetään kilpailukykyä alempien hintojen avulla. Tämän aikaansaamiseksi on tärkeää analysoida asiaankuuluvia markkinoita. Haluaisin korostaa, että on tärkeää valvoa polttoainemarkkinoiden kilpailukykyistä toimintaa Euroopan unionissa. Haluaisin korostaa, että valtiontuen kaltaisia tukimekanismeja ei saa käyttää suojelemaan kansallista teollisuutta sisämarkkinoiden ja eurooppalaisten kuluttajien kustannuksella ja että näitä mekanismeja pitäisi käyttää kestävään tietoon perustuvan talouden elvyttämiseksi.

Lara Comi (PPE), kirjallinen. – (IT) Mietintö kilpailupolitiikasta osoittaa, miten markkinoiden toimintaa voidaan edistää EU:n kuluttajien ja yritysten eduksi. Kartelleja ja kuluttajia koskeviin kysymyksiin kiinnitetään erityistä huomiota. Kartellien torjuminen on olennaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että kilpailujärjestelmän edut saavuttavat loppukuluttajan. Ne ovat todellakin yksi vakavimmista kilpailulainsäädännön loukkauksista: operaattorit saavat nostaa hintoja, rajoittaa tuotantoa ja jakaa markkinat keskenään. Komissiolla on rankaiseva tehtävä, ja se voi siten estää kilpailunvastaista toimintaa ja määrätä sakkoja kartellin jäsenille ja estää kaikkia yrityksiä aloittamasta tai jatkamasta kilpailunvastaista toimintaa.

Taluskriisin aikana on vaara protektionismin kasvusta. Siksi on välttämätöntä välttää julkista puuttumista, jolla muutettaisiin sisämarkkinoiden kilpailuedellytyksiä, mutta samalla on tunnustettava, että valtiontuki on joskus olennaisen tärkeää kriisiin puuttumiseksi. Äänestin puolesta, koska kilpailunvastailla ehdoilla rohkaistaan hallitsevien asemien väärinkäyttöä, joka haittaa pk-yrityksiä, ja siksi on olennaisen tärkeää, että EU tekee parhaansa tarjotakseen paremmat takuut ja tavaroiden suojelun.

Derk Jan Eppink, ECR-ryhmän puolesta, kirjallinen. – (EN) ECR-ryhmä tukee lujasti vahvaa ja tehokasta kilpailupolitiikkaa sekä kuluttajaa suojelevana että oikeudenmukaista pääsyä markkinoille edistävänä välineenä. Olemme tyytyväisiä voidessamme tukea komission viime vuosina toteuttamia toimenpiteitä näiden tavoitteiden tavoittelussa ja erityisesti sen toimenpiteitä epäoikeudenmukaista valtiontukea vastaan.

Siksi olemme pettyneitä siihen, että mietinnöstä, joka oli alun perin laadittu hyvin, tehtiin tehottomampi lisäämällä siihen asiaankuulumattomia ja valittavia kohtia, joilla tehdään tyhjäksi rahoitusvalvonta-arkkitehtuuria koskevien neuvottelujen tulokset kehottamalla luomaan yhteinen yhtenäistetty yhtiöveropohja ja hyökkäämällä yritysten sopimussuhteisen henkilöstön palkkaamista koskevaa oikeutta vastaan.

Ryhmämme jäsenet ovat aiemmin äänestäneet komission kilpailupolitiikkaa koskevien mietintöjen puolesta, ja toivomme, että sellaisia mietintöjä ilmaantuu tulevaisuudessa talous- ja raha-asioiden valiokunnasta paremmassa muodossa. Huolestamme näkyy siinä, että äänestimme tyhjää, ja toistamme tässä äänestyssestityksessämme tukemme komission hyvän työn jatkamiselle kilpailun alalla.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Suurempi kilpailu tarkoittaa enemmän valinnanvaraa EU:n kansalaisille ja kilpailukykyisempää ympäristöä yrityksille. Siksi EU:n kilpailupolitiikan ja kuluttajiin liittyvän politiikan välillä ei pitäisi olla eroa. Siksi komission toiminta tehokkaan ja kilpailukykyisen ympäristön takaamiseksi sisämarkkinoiden ytimessä on olennaisen tärkeää, jos aiomme varmistaa niiden tavoitteiden saavuttamisen, vaikka se saattaa kyseenalaistaa kyseiselle toimielimelle siirretyh ehdottoman toimivallan.

Muutaman viime kuukauden kriisin aikana äskettäisillä tapahtumilla perusteltu valtuutus valtiontuella on ollut olennaista talouden elpymisessä. Kartellien ja yritysten hallitsevan markkina-aseman väärinkäytön torjunta ovat olennaisen tärkeitä, jos aiomme taata, että oikeudenmukaisen kilpailun ehdot selviävät sisämarkkinoilla ja että erilaiset talouden toimijat voivat hyötyä ehdoista, joilla pyritään niiden toimien edistämiseen.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Talouskriisi, jonka vaikutukset vielä tunnemme, edellyttää poikkeuksellisia toimenpiteitä, kuten valtiontukea. On kuitenkin varmistettava, että sillä ei vääristetä epäasianmukaisesti kilpailua tai lisätä talousarvion vajeita tai julkista velkaa. Tämän takia sen soveltamista olisi käsiteltävä selkeästi.

Jatkuvasti kasvussa oleva julkisen velan taso on taakka tuleville sukupolville ja este talouden elpymiselle ja kasvuille. Sen lisäksi, että liiallisella velalla ja talousarvion vajeilla vaarannetaan euron vakaus, sillä myös saadaan aikaan ankaria rajoituksia julkisiin menoihin koulutuksen, terveydenhoidon, innovaatioiden ja ympäristön kaltaisilla ensisijaisilla aloilla.

Tämän takia on välttämätöntä tehdä ankara arviointi pelastamis- ja elvytyspaketista. Protektionismia ja sisämarkkinoiden sirpaloitumista on vältettävä, koska ne heikentävät EU:n asemaa maailmantaloudessa.

Hyvin toimivat sisämarkkinat ovat avain terveeseen talouteen ja varmasti myös talouden elpymiseen. Lopuksi on todettava, että talouspolitiikan on parannettava legitimiyytään siten, että lisätään parlamentin sananvaltaa yhteispäätösmenettelyssä.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Kilpailuun liittyvät tehokkaat säännöt ja politiikka ovat aina olleet olennaisia kaikkien euroalueen taloudellisten toimijoiden terveille rinnakkaiselolle. Vaikka äskettäinen maailmanlaajuinen talouskriisi on vaikuttanut EU:hun suuresti, on totta, että vahva valuutta, yhtenäiset yhtenäismarkkinat, vakaa julkinen talous ja hyvä sosiaalisen suojelun järjestelmä ovat auttaneet meitä suuresti selviämään kriisin vaikutuksista.

Eri jäsenvaltioiden jakama valtiontuki tuntematta minkäänlaista huolta koko Euroopan unionin edusta voisi kuitenkin johtaa vakavaan kilpailun vääristymiseen. Siksi on olennaisen tärkeää, että kaikki kunkin jäsenvaltion kriisin torjumiseksi toteuttamat toimenpiteet arvioidaan, jotta tulevaisuudessa EU:lla on valmiudet reagoida yhdessä ja yhtenäisesti protektionismin ja sisämarkkinoiden sirpaloitumisen välttämiseksi. Kyseiset tilanteet vain vahingoittavat EU:ta, joka haluaa olla vahva maailmantalouden puitteissa.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), kirjallinen. – (PL) Kilpailupolitiikka on yksi yhteisön tärkeimmistä politiikanaloista ja ensimmäisiä, joista sovittiin. Sen käyttöönoton legitimiys ja välttämättömyys liittyvät suoraan yhteen Euroopan yhteisöjen päätavoitteista, joka oli jäsenvaltioiden yhteismarkkinoiden perustaminen. Kilpailupolitiikan tarkoituksena on taata, että sisäisen kaupan esteitä, jotka on poistettu yhteismarkkinoiden osana, ei korvata yritysten ja hallitusten muilla toimilla, koska se johtaisi kilpailun vääristymiseen. Kilpailupolitiikassa on pääasiassa kyse kuluttajien eduista, ja sillä pyritään varmistamaan heille tavaroiden ja palvelujen helppo saatavuus yhtenäismarkkinoilla hinnoilla, jotka ovat mahdollisimman lähellä toisiaan koko unionissa. Haluaisin vain kiinnittää huomionne EU:hun iskeneeseen vakavaan kriisiin ja sanoa, että hyvin toimivat sisämarkkinat ovat avain terveeseen talouteen ja nyt ne ovat varmasti avain uudelleenrakennustyöhön, joka meitä odottaa lähitulevaisuudessa.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Tässä mietinnössä on joitakin järkeviä ehdotuksia, kuten toisaalta monikansallisten näkökohtien ja toisaalta pienten ja keskusuurten yritysten erilainen kohtelu kilpailulainsäädännön puitteissa. En kuitenkaan usko, että on oikein purkaa sääntelyä televiestintäalan vähittäishintojen osalta tai olla sääntelemättä niitä. Katson yleisesti, että mietinnön taustalla oleva ajatus, jossa hyväksytään vapaiden markkinoiden ehdoton tehokkuus, on joutunut harhaan. Siksi olen äänestänyt mietintöä vastaan.

Robert Rochefort (ALDE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Sophia in 't Veldin laatiman mietinnön puolesta, koska siinä pidetään myönteisenä komission vuoden 2008 kilpailupolitiikkaa koskevaa kertomusta. Jaan todellakin tämän myönteisen näkemyksen: tämä muutos komission lähestymistavassa olisi pantava merkille.

Tässä kertomuksessa komissio itse asiassa selittää, että se asettaa kuluttajien huolet kilpailua koskevan toimintansa ytimeen ja että se pitää kilpailupolitiikan päätavoitteena kuluttajien hyvinvoinnin parantamista mahdollisimman paljon. Pidän sitä myönteisenä. Voiko olla niin, että komissio lopultakin noudattaa Lissabonin sopimuksen 12 artiklaa, jossa säädetään, että kuluttajansuoja on otettava huomioon unionin muita politiikkoja määriteltäessä ja toteuttaessa?

Kannustan myös komissiota jatkamaan sitoutumista säännölliseen vuoropuheluun, jonka se on päättänyt aloittaa yksikköjensä, kuluttajien ja heitä edustavien järjestöjen välillä. Tässä suhteessa on hyvä asia, että vuonna 2008 kilpailun pääosastoon perustettiin yksikkö käsittelemään suhteita kuluttajiin. Nyt pyydämme täysimääräistä kertomusta tämän yksikön toiminnasta, jotta voimme saada paremman käsityksen sen hyödyllisyydestä.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Minä äänestin yhdessä ryhmäni, Verts/ALE-ryhmän kanssa Sophia in't Veldin kilpailupolitiikkaa koskevasta kertomuksesta (2008) laatiman mietinnön puolesta, koska siinä annetaan parlamentille mahdollisuus laatia ensisijaiset tavoitteensa ja arviointinsa siitä, miten komissio toteuttaa kilpailupolitiikkaansa. Olen iloinen, että ECON-valiokunnan äänestyksen mukaisesti Sophia in't Veldin mietintö hyväksyttiin (odotusten mukaisesti) suurella enemmistöllä (vihreät kannattivat kuten myös suuret poliittiset ryhmät).

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) EU, johon talouskriisi iski, pystyi reagoimaan nopeasti ja lieventämään kriisin vaikutuksia yhteisvaluuttansa, vahvojen sisämarkkinoidensa ja vakaan sosiaalisen suojelun järjestelmänsä ansiosta. Se ei tarkoita, että havaittavia seurauksia ei nyt ole, mutta merkkejä tilanteen parantumisesta on nähtävissä. Valitettavasti kuluttajat kamppailevat edelleen kilpailuetujen hyödyntämisestä koskevien ongelmien kanssa. Heidän oikeuksiaan on suojeltava, mutta heidän on oltava tietoisempia ja heillä on oltava enemmän tietoa. EU:n markkinoiden asianmukainen toiminta ja kilpailukyky tarkoittavat, että kuluttaja voi hyödyntää kilpailujärjestelmää valitsemalla tuotteita, palveluja ja alhaisempia hintoja. Tällä hetkellä kuitenkin nähdään riittämätöntä kilpailua erityisesti lääke- ja televiestintäaloilla. Se, että kilpailua ei ole, haittaa suoraan kuluttajia ja myös taloutta. Kilpailutoimintaa on valvottava myös EU:n polttoainemarkkinoilla. Kilpailun suojelua koskevien lakien rikkomisesta olisi määrättävä rikkomisen suuruutta vastaavia seuraamuksia ja lain toistuvassa rikkomisessa olisi käytettävä vahvempia pelotteita. Kriisi on kuitenkin ennen kaikkea osoittanut EU:n talouden heikkouden ja osoittanut alueet, joita on vahvistettava. Kaikkiin talouspolitiikan strategioihin on edelleen sovellettava demokraattista valvontaa, ja ne on toteutettava huolellisesti yhteiseksi hyväksi ja EU:n kansalaisten oikeuksia kunnioittaen.

Mietintö: Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän mietinnön puolesta. Tehokkaasti toimivat sisämarkkinat ovat olennaisen tärkeitä vakaalle ja innovatiiviselle taloudelliselle toiminnalle. Sisämarkkinat eivät kuitenkaan voi toimia tehokkaasti ilman yhteisön sääntöjä, jotka on saatettu asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja joita sovelletaan ja valvotaan asianmukaisesti. Rikkomismenettelyjen määrä on valitettavasti edelleen liian korkea jäsenvaltioissa.

Sellainen tilanne vääristää sisämarkkinoita ja jättää kuluttajat vaille riittävää suojaa. Euroopan parlamentti kehotti vuonna 2008 komissiota antamaan yksityiskohtaisempaa tietoa direktiiveistä, joita ei ole pantu täytäntöön jäsenvaltioissa, ja toivon todella, että komissio voi antaa kyseiset tiedot aivan lähitulevaisuudessa.

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Komissio julkaisi vuonna 1997 työnsä ensimmäisestä sisämarkkinoiden tulostaulusta. Siinä keskityttiin sisämarkkinoiden sääntöjen täytäntöönpanoon jäsenvaltioissa, koska huomattavat viivästykset olivat estäneet kansalaisia ja yrityksiä hyödyntämästä sisämarkkinoita mahdollisimman hyvin.

Arviointipaneeli on täytäntöönpanoa koskevaa kehitystä arvioimalla ja julkaisemalla edistänyt niiden direktiivien määrän vähentämistä, joita jäsenvaltiot eivät ole panneet täytäntöön. Äänestin tämän mietinnön puolesta, koska mielestäni on välttämätöntä, että jäsenvaltiot sisällyttävät sisämarkkinalainsäädännön kansalliseen lainsäädäntönsä oikea-aikaisesti, koska sisämarkkinat voivat toimia asianmukaisesti vain, jos sen toimintaan liittyvät EU:n asetukset pannaan asianmukaisesti täytäntöön ja jos niitä sovelletaan asianmukaisesti ja jos niiden noudattaminen tarkistetaan.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Siitä huolimatta, että jäsenvaltiot ovat saavuttaneet korkeat tavoitteet, jotka koskevat aikaa, joka kuluu sisämarkkinoiden sääntöjen saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä, mielestäni viimeisimmän sisämarkkinoiden tulostaulun tarjoamia tietoja ei voida pitää tyydyttävänä. Sellaisten vakaiden ja innovatiivisten sisämarkkinoiden luominen, jotka vastaavat kuluttajien tarpeisiin ja joilla yritykset voivat luoda mahdollisimman paljon uusia työpaikkoja, ei onnistu, jos yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanossa on jatkuvasti viivästyksiä ja jos direktiivejä ei sovelleta.

Juuri kansalaiset ja yritykset kärsivät eniten viivästyksistä sisämarkkinoihin liittyvän politiikan täytäntöönpanossa, koska vähentynyt valinnanvapaus, vähentynyt kilpailu ja vähemmän avoimet markkinat lisäävät kustannuksia. Tämän takia on mielestäni tärkeää, että parlamentti painostaa soveltamaan sisämarkkina-asetuksia. Jäsenvaltiot itse määrasivät näiden direktiivien täytäntöönpanoajat. Niitä täytyy ainakin vaatia noudattamaan itse asettamia tavoitteita. Se on sisämarkkinoiden perustavoite talouskriisin aikana.

Lara Comi (PPE), kirjallinen. – (IT) Kun direktiivien täytäntöönpanovaje on parantunut, kun se on nyt yksi prosentti, nyt on edelleen olennaisen tärkeää keskittyä sisämarkkinalainsäädännön todelliseen

täytäntöönpanoon kansallisissa oikeusjärjestelmissä. Komission, parlamentin ja jäsenvaltioiden on ponnisteltava tässä suhteessa enemmän ja tehtävä yhteistyötä toistensa kanssa.

Komission pitäisi omalta osaltaan tehdä enemmän jäsenvaltioiden tukemiseksi siirtymäajan aikana käymällä vuoropuhelua ja vaihtamalla tietoja ongelmien ratkaisemiseksi ennen osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevan määräajan loppua. Sen pitäisi myös järjestää vuosittain sisämarkkinafoorumi ja tutkia uusia tapoja poistaa sisämarkkinoiden loppuun saattamista edelleen haittaavia esteitä, mukaan luettuna lainsäädännön yksinkertaistaminen.

Meidän Euroopan parlamentin jäsenten on kansalaisten edustajina käytettävä hyväksemme kaikki mahdolliset tilaisuudet tiedottaa heille EU:n lainsäädännöstä edistämällä opintoja, seminaareja, kokouksia ja kuulemisia. Kansallisten parlamenttien on toisaalta oltava tiiviisti mukana EU:n lainsäädäntöprosessissa tietääkseen ajoissa ehdotetuista toimenpiteistä ja parantaakseen kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten välistä yhteistyötä. Tässä suhteessa Lissabonin sopimuksella annetaan vaaleilla valituille edustuslaitoksille terävämpi asema, jota niiden on hyödynnettävä mahdollisimman hyvin. Kaikkien edellä mainittujen ja mietinnössä selkeästi selitettyjen syiden takia äänestin puolesta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Sisämarkkinoiden tulostaulun viimeisimmän (maaliskuu 2010) julkaisun jälkeen on osoittautunut, että niiden sisämarkkinoita koskevien direktiivien osuus, joita ei ole sisällytetty kansalliseen lainsäädäntöön, on 0,7 prosenttia, joka on alhaisempi tulos kuin heinäkuussa, jolloin se oli, kuten esittelijä pani merkille, 1,0 prosenttia.

Yhteisön lainsäädännön oikea-aikainen ja asianmukainen täytäntöönpano on olennaisen tärkeää sisämarkkinoiden suuremmalle yhtenäisyydelle, koska se vaikuttaa suoraan EU:n kansalaisten oikeusvarmuuteen ja luottamukseen. Siksi jäsenvaltioiden on omaksuttava vastuullinen asenne tämän lainsäädännön soveltamisessa, jotta tulevaisuudessa täytäntöönpanossa ei ole puutteita vaan pikemminkin suurempi oikeusvarmuus ja kansalaisten mahdollisuus hyötyä tasapuolisista ehdoista sisämarkkinoilla.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Sisämarkkinat eivät voi toimia asianmukaisesti, jos niiden toimintaan liittyviä yhteisön sääntöjä ei saateta asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä eikä panna asianmukaisesti täytäntöön ja jos niiden noudattamista ei tarkasteta. Siksi on välttämätöntä, että jäsenvaltiot saattavat sisämarkkinalainsäädännön osaksi kansallista lainsäädäntöään oikea-aikaisesti.

Kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen määräaika on 22 direktiivin osalta umpeutunut yli kaksi vuotta sitten. Lisäksi kaikki jäsenvaltiot eivät saattaneet kuutta prosenttia direktiiveistä osaksi kansallista lainsäädäntöään, mikä tarkoittaa, että sata sisämarkkinoita koskevaa direktiiviä ei ollut EU:ssa niin tehokasta kuin olisi ollut mahdollista.

Jäsenvaltioiden ja komission on toimittava päättäväisesti vastauksena tähän tilanteeseen. Kannatan näkemystä, jonka mukaan komission pitäisi julkaista verkkosivullaan direktiivit, joita ei kussakin jäsenvaltiossa ole pantu täytäntöön, jotta tämä tilanne tulee yleiseen tietoon. Näyttää siltä, että rikkomistapausten määrä on edelleen liian suuri; joidenkin jäsenvaltioiden tapausten määrä on huomattavasti yli EU:n keskiarvon, joka on 47.

Jäsenvaltioita kehoitetaan myös varmistamaan komission luomien sähköisten tietojärjestelmien rajatylittävien verkkojen toiminta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Toisin kuin mietinnössä väitetään, nyt on selvää, että markkinoiden vapauttamista ja julkisten palvelujen yksityistämistä koskeva prosessi, joka jatkuu edelleen, ei ole saanut aikaan merkittävää hyötyä hintojen, palvelun laadun tai julkisten menojen vähentämisen osalta. Päinvastoin, kuluttajansuojajärjestöt ja julkisten palvelujen käyttäjät kertovat hintojen noususta, palvelujen laadun huononemisesta ja palvelujen tarjonnan kustannusten noususta. Vapauttaminen on itse asiassa johtanut työpaikkojen häviämiseen ja yksityisten monopolien luomiseen ja vaarantanut työntekijöiden, julkisten palvelujen käyttäjien ja kuluttajien oikeudet, kuten on selkeästi käynyt televiestinnän, liikenteen, sähkön ja postitoimistojen osalta. Tämä tilanne on osaltaan pahentanut talous- ja yhteiskuntakriisiä.

Näistä syistä tällaisen politiikan jatkaminen on miljoonien ihmisten yhteiskunnallisen ja taloudellisen tilanteen jatkuvan huononemisen puolustamista. Se tarkoittaa julkisten palvelujen, jotka ovat julkinen resurssi, tuhlaamisen ja niiden siirtämisen yksityisille ryhmille puolustamista. Se tarkoittaa turvattomuuden, työttömyyden ja köyhyyden puolustamista. Se tarkoittaa rikkaimpien ja köyhimpien välisen eron laajentamisen puolustamista. Se tarkoittaa epäoikeudenmukaisemman yhteiskunnan puolustamista. Siksi emme ole äänestäneet puolesta.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, me äänestimme Róza Thun Und Hohensteinin mietintöä vastaan. Tämä parlamentti on juuttunut numeroihin direktiiveistä, jotka on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, kuuluisasta sisämarkkinoiden tulostaulusta. Kukaan ei koskaan kyseenalaista tämän lainsäädännön sisäsyntyistä laatua tai edes sitä, ovatko 90 000 sivua tekstiä, jotka edustavat sitä, mitä kutsutaan yhteisön säännöksi, tai noin 1 700 sisämarkkinointia koskevaa direktiiviä todella tarpeen tai merkityksellisiä. Eikä kukaan muuten ole sen enempää huolissaan sen selvittämisestä, onko näitä tekstejä hyväksyttäessä ilmoitetut tavoitteet saavutettu, ovatko vaikutustenarvioinnit osoittautuneet tarkoiksi ja onko toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudatettu.

Kaikkien puutteiden sanotaan olevan jäsenvaltioiden vastuulla, vaikka niillä on kuitenkin koko ajan vähemmän liikkumavaraa näiden asiakirjojen mukauttamisessa kansallisiin oloihin, koska pienimmistäkin yksityiskohdista on määrätty, kun perussopimuksissa säädetään veloitteesta tuottaa tuloksia mutta ei resursseista. Hiukkasen itsetutkiskelua ja itsekritiikkiä tekisi EU:n toimielimille erittäin hyvää.

Małgorzata Handzlik (PPE), kirjallinen. – (PL) Sisämarkkinoiden tulostaulu on erittäin tärkeä väline, joka tarjoaa tietoa Euroopan lainsäädännön saattamista osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädännön koskevasta tilasta. Veloitteistaan huolimatta jäsenvaltiot viivyttävät niiden saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja ne myös toteuttavat saattamisen osaksi kansallista lainsäädäntöä epäasianmukaisesti. Tulostaulu osoittaa, että jäsenvaltiot huolehtivat koko ajan paremmin lainsäädännön täytäntöönpanosta, vaikka huomattava määrä niitä on edelleen tavoitteiden ulkopuolella. Jäsenvaltioilla on oltava selkeä velvoite parantaa näitä ilmaismia. Olemme Euroopan parlamentissa puhuneet viime aikoina paljon siitä, että sisämarkkinointia on vahvistettava. Sisämarkkinat eivät kuitenkaan toimi asianmukaisesti, jos sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan perustana olevaa lainsäädäntöä ei saateta asianmukaisesti ja oikea-aikaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Sisämarkkinoiden on myös saatava kansalaistemme tuki. Siksi tuen esittelijän ehdotusta sisämarkkinafoorumin järjestämisestä vuosittain sekä ehdotusta ”sisämarkkinatestistä”, jossa ehdotetaan tarkistamaan lainsäädäntöä sisämarkkinoiden neljän vapauden kannalta: pääoman, tavaroiden, palvelujen ja ihmisten vapaa liikkuminen.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Sisämarkkinoiden tulostaulu tarjoaa hyödyllisen katsauksen yhteisön sääntöjen soveltamisesta EU:n kuluttajien ja yritysten kannalta olennaisen tärkeillä aloilla. Skotlantia ei valitettavasti vielä esitetä tulostaulussa itsenäisenä maana. Mielestäni on olennaista, että Skotlannin parlamentti saa täydet valtuudet tällä hetkellä Lontoolle varatuilla aloilla, ja kun se tapahtuu, olen varma, että Skotlanti on niiden jäsenvaltioiden joukossa, jotka panevat toimenpiteitä täytäntöön kuluttajien ja yritysten eduksi.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Tuen täysin käsitettä sisämarkkinoiden tulostaulusta yhtenäismarkkinoiden menestyksen mittausvälineenä. Se on olennaisen tärkeä väline tiedotettaessa siitä, miten jäsenvaltiot käsittelevät EU:n lainsäädäntöä. Se myös osoittaa, että EU:n kuvaa usein tahraavan liiallisen sääntelyn taakka ei useinkaan ole minkään EU:n toimielimen vaan itse jäsenvaltion vika. Tästä on opittava ja tulevaisuudessa tarvitaan enemmän avoimuutta.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, Toimivat sisämarkkinat edellyttävät tyytyväisiä ja markkinoihin luottavia kuluttajia. Eurooppalaiset kuluttajat ovat avainasemassa, kun nousemme taantumasta kasvuun. Hyväksymämme mietinnöt nostavat esille tärkeitä näkökohtia unionin kuluttajan suojan ja sisämarkkinoiden toimivuuden parantamiseksi, joita tuin valiokuntakäsittelyssä sekä tänään äänestyksessä. Nostan esille kolme. Ensinnäkin sisämarkkinoiden tulostaulu on ollut tervetullut väline. Sen viisi pääilmaisinta ovat varmasti keskeisimpiä arvioitaessa sisämarkkinoiden toimintaa myös kuluttajien kannalta. Pidän kannatettavana, että tulostauluun sisällytettäisiin jatkossa tietoja sisämarkkinalainsäädännön täytäntöönpanosta jäsenmaissa, joka edelleen on puutteellista. Kerman kuorinta -mentaliteetista implementoinnissa tulee päästä eroon. Toiseksi ihmettelen sosialistiryhmän voimakkaan kielteistä asennetta ehdotettuun lainsäädännön sisämarkkinatestiin. Taustalla lienee virhepäätelmä: kyseinen testi voisi toimia nimenomaan myös sosiaalisten ja ympäristöllisten päämäärien edistämiseksi. Siitähän koko integraatioprosessissa on kyse: talous, toimivat sisämarkkinat pannaan palvelemaan ylempiä päämääriä. Historia osoittaa Schumanin julistuksen nerokkuuden. Kolmanneksi ilmaisen tukeni kuluttajien oikeussuojakeinojen kehittämiselle. Meillä Suomessa tuomioistuinprosessin ulkopuolinen kuluttajariitojen ratkaisujärjestelmä sekä kuluttaja-asiamiesinstituutio toimivat tehokkaasti. Komission on syytä käydä tiivistä vuoropuhelua jäsenmaiden viranomaisten kanssa hyvien käytäntöjen levittämiseksi. On kuitenkin muistettava, että kuluttajansuojan ja sisämarkkinoiden vahvistamisessa ennen viranomaisvalvontaa ja oikeussuojaa kulkee aina valveutunut ja aktiivinen kuluttaja itse.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Terveet sisämarkkinat ovat olennaisen tärkeitä, jos halutaan vakaa kilpailu ja taloudellinen kehitys, jotka seuraavat niitä. Jos tämän kuitenkin halutaan toteutuvan, kaikkien jäsenvaltioiden on pantava yhteisön direktiivit täytäntöön samalla tavalla, ilman poikkeuksia.

Sisämarkkinoiden tulostaululla ja kuluttajapaneelilla on olennainen asema sisämarkkinoiden toiminnan parantamisessa. Vaikka olemme oikealla tiellä, olemme edelleen kaukana tehokkaampien sisämarkkinoiden aikaansaamiseksi laadittujen kaikkien tavoitteiden saavuttamisesta. Kaikkien on siksi ponnisteltava, myös kansallisten parlamenttien, joilla on erittäin tärkeä ja ratkaiseva asema.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Päätin lopulta äänestää mietintöä vastaan, koska emme pystyneet poistamaan 10 kohtaa tekstistä. Tämän kohdan säilyttäminen ratkaisevaa, koska siinä kehoitetaan luomaan järjestelmällinen ”sisämarkkinatesti”, jotta voidaan tarkastaa etukäteen, noudatetaanko EU:n lainsäädäntöaloitteissa sisämarkkinoiden sääntöjä.

Mietinnöt: Jean-Luc Dehaene (A7-0022/2010), Reimer Böge (A7-0020/2010), (A7-0021/2010), (A7-0019/2010), Anna Rosbach (A7-0009/2010), Anna Hedh (A7-0024/2010), Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010), Bairbre de Brún (A7-0082/2009), Carlos Coelho (A7-0015/2010), Sophia in 't Veld (A7-0025/2010), Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestyskonetta koskevan ongelman takia ääniäni, jotka aioin antaa, ei kirjattu.

Siksi ilmoitan, että äänestin kaikkien niiden kohtien puolesta, joista tässä istunnossa äänestettiin.

8. Äänestymiskäyttämistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 12.35 ja sitä jatkettiin klo 15.00)

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

9. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

10. Komission puheenjohtajan kyselytunti

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana komission puheenjohtajan kyselytunti.

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, kun ryhmäni ja suuri osa läsnä olevista on työskennellyt vuosien ajan sinnikkäästi Lissabonin sopimuksen hyväksi ja kun se on tullut voimaan – ja se on ollut nyt voimassa yli kolmen kuukauden ajan – tämä kaikki tehtiin sen vuoksi, että Euroopan unioni voisi harjoittaa kansainvälisesti nimensä arvoista politiikkaa.

Olemmeko oikeilla jäljillä tässä suhteessa? Esitän tämän kysymyksen teille, arvoisa puheenjohtaja. Miten voimme varmistaa, että 500 miljoonan Euroopan unionin kansalaisen ääni kuuluu voimakkaana ja selvänä? He ovat pyytäneet tätä vuosien ajan, ja Euroopan unionin on korkea aika tuoda esille ihanteensa ja arvonsa korkeimmalla tasolla.

Lissabonin sopimuksen tarjoaman ulkosuhdehallinnon pitäisi lopultakin syntyä tulevana viikkoina ja kuukausina, ja tämä parlamentti aikoo tiiviisti osallistua sen perustamiseen.

Euroopan parlamentilla on joka tapauksessa budjettivallan käyttäjänä samat oikeudet kuin neuvostolla ja näin ollen yhteinen päätöksentekovoima virkamiesten henkilöstösääntöjen ja varainhoitoasetuksen muuttamisessa.

Arvoisa puheenjohtaja, ryhmäni pitää erityisen tärkeänä vaatimusta siitä, että Euroopan ulkosuhdehallinnolla olisi oltava täysi poliittinen vastuu ja budjettivastuu. Haluaisin kuulla mielipiteenne tästä asiasta.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa jäsen Daul, kuten tiedätte, Euroopan ulkosuhdehallinnon perustaminen on hyvin tärkeä innovaatio, joka sisältyy Lissabonin sopimukseen. Ulkosuhdehallinnolla on olennainen rooli, kun se tukee korkeaa edustajaa tämän tehtävässä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan johdonmukaisuus. Tavoitteena on

vahvistaa unionia antamalla jäsenvaltioiden osallistua asioihin entistä syvällisemmin ja antamalla niiden yhdistää tällä hetkellä erilliset ponnistelunsa koskien yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Tästä syystä kyse ei ole Euroopan unionin toimivallan asettamisesta hallitustenvälisiin kehyksiin, vaan päinvastoin.

Kuten tiedätte, komission täytyy antaa suostumuksensa neuvoston päätökseen ulkosuhdehallinnon perustamisesta. Pidämme torstaina kollegion erityiskokouksen tästä aiheesta. Omalta osaltani kannatan vahvaa ulkosuhdehallintoa, todellista eurooppalaista toimintayksikköä, joka on strategisen koordinaation väline ja arvokas yhtymäkohta jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin toimielinten välillä ulkopolitiikassa.

Tehtävänsä täyttämiseksi ulkosuhdehallinnon on löydettävä sille kuuluva paikkansa Euroopan unionin arkkitehtuurissa johtajanaan korkea edustaja, joka komission varapuheenjohtajana on täysimääräisesti vastuussa tälle parlamentille ja joka vastaa unionin ulkoisten toimien muiden seikkojen koordinoinnista komissiossa.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, Kreikan ilmoittamat väärät luvut laukaisivat euron kriisin. Haluaisin kysyä, voitteko vahvistaa, ettette te eivätkä komission osastot missään vaiheessa olleet tietoisia oikeista luvuista, ennen kuin Kreikan hallitus ilmoitti sen budjettivajetta koskevat tuoreimmat luvut.

Voitteko lisäksi vahvistaa, että Eurostatin pääjohtaja Rademacher ilmoitti jo vuosina 2004 ja 2005 vakavasti epäilevänsä Kreikan ilmoittamia tietoja? Mitä teitte auttaaksenne Eurostatia keräämään tiedot?

Onko totta, että Eurostatin tilintarkastajat ilmoittivat teille, että heillä oli vakavia epäilyjä koskien Kreikan toimittamia tietoja?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa jäsen Schulz, nimenomaan Kreikan lukuja koskevien epäilyjemme vuoksi – komission jäsen Joaquín Almunia käsitteli asiaa viimeksi kuluneiden viiden vuoden ajan hyvin ammattimaisesti, puolueettomasti ja objektiivisesti – nostimme asian esille Kreikan viranomaisen kanssa ja esitimme neuvostolle myös asetusehdotuksen, jossa Eurostatille annettaisiin tilintarkastusvaltuudet. Valitettavasti jäsenvaltiot hylkäsivät ehdotuksen. Ne eivät halunneet antaa Eurostatille ja Euroopan komissiolle lisää toimivaltuuksia, jotka antaisivat mahdollisuuden tutkia Kreikan valtion tilejä perinpohjaisesti.

Olen hyvin tyytyväinen voidessani kertoa, että uuden komission ensimmäinen päätös oli esittää jälleen tätä asetusta, ja tiedän, että ainakin jotkin niistä maista, jotka äänestivät kyseistä asetusta vastaan, ovat jo kertoneet minulle, että ne äänestäisivät tällä kertaa lisäävoimuuden puolesta.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Ymmärrän. Joaquín Almunia oli asiasta vastaava komission jäsen. Kysyin kuitenkin teidän omista toimistanne, joten voisitteko kertoa, mitä nimenomaan te teitte?

Ymmärsinkö teitä oikein, puheenjohtaja Barroso, että Kreikan kriisistä pitää syyttää jäsenvaltioita, koska ne kieltäytyivät noudattamasta ehdotuksianne? Voisitteko kertoa, minkä jäsenvaltioiden hallitusten päämiehistä on kyse?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Ensinnäkin, jos kysytte minusta syyttämisestä – minä en käytä tätä sanaa – syyllisiä ovat etupäässä Kreikan viranomaiset, jotka eivät noudattaneet vakaus- ja kasvusopimusta. Tästä syystä meillä on valtaisa ongelma.

Mitä tulee komissioon, komission jäsen Joaquín Almunia hoiti tehtävänsä täydellä tuellani ja kollegion tuella poikkeuksellisen pätevästi. Kreikan tilien ongelmaan puututtiin euroalueen kokouksissa useita kertoja.

Vastaan äänestäneiden jäsenvaltioiden luetteloa en osaa kertoa tarkasti ulkoa, mutta tiedän, että esimerkiksi Saksa äänesti vastaan ja Saksa on ilmoittanut myös, että se aikoo äänestää asian puolesta tällä kerralla.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puheenjohtaja, tällä hetkellä vallitsee laaja yksimielisyys siitä, että Euroopan unionissa tarvitaan vahvaa taloudellista hallintotapaa. Asiassa on tapahtunut suuri muutos viime vuosiin nähden.

Viime sunnuntaina Wolfgang Schäuble sanoi, että tässä tilanteessa hän kannattaa Euroopan valuuttarahastoa ja myös muita ehdotuksia ja vaihtoehtoja, kuten eurooppalaista velkavirastoa, euro-obligaatioita ja jopa eurooppalaista luokituslaitosta.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, komission tiedottajan mukaan asiat etenevät tällä hetkellä nopeasti. Minulla on kolme kysymystä. Ensinnäkin, onko totta, että komissio laatii parhaillaan ehdotusta Euroopan

valuuttarahaston luomiseksi? Toiseksi, onko totta, mitä Angela Merkel sanoo, että tämä edellyttää muutosta perustamissopimuksen? Minä epäilen tätä. Kolmanneksi, oletteko myös samaa mieltä siitä, että rahasto olisi ensimmäinen askel kohti eurooppalaista valtiovarainministeriötä, jonka tarvitsemme talous- ja rahaliiton lisäksi?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Ensinnäkin mitä tulee Euroopan valuuttarahaston perustamiseen, ajatuksen esitti Saksan valtiovarainministeri kertomatta tämän instituution yksityiskohtia. Ajatus tuntuu kuitenkin mielenkiintoiselta panokselta euroalueesta tällä hetkellä käytävään keskusteluun. Euroopan valuuttarahasto on pitkän aikavälin ehdotus, joka hyvinkin saattaa edellyttää muutosta perustamissopimukseen.

Valmistelemme parhaillaan aloitteita, joiden avulla vahvistetaan talouspolitiikan koordinoitua ja maiden valvontaa. Tässä vaiheessa emme voi kertoa, missä muodossa asia tarkkaan ottaen toteutetaan.

Yleisesti ottaen totta kai, niin kuin sanoitte, tuemme kaikkea, mikä vie kohti lisättyä talouden hallintoa, mutta meidän on nähtävä täsmälliset yksityiskohdat ja tehtävä ehdotus oikeaan aikaan.

Näin ollen kysymyksellä Euroopan valuuttarahaston perustamisesta ei voida ratkaista Kreikan ongelmaa, johon on puututtava kiireisesti. Valuuttarahasto on erillinen asia, joka edellyttää enemmän analysointia, ja sitä on käsiteltävä pitkällä aikavälillä.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Haluaisin ensiksi kiittää komission puheenjohtajaa vastauksesta. Olen hänen kanssaan samaa mieltä siitä, että pelkkä rahasto ei pysty heti ratkaisemaan kaikkia ongelmia. Tästä syystä pyydän, että eri vaihtoehdot otetaan esille komission käsittelyjen aikana.

Vaihtoehtoja ovat Euroopan valuuttarahasto, joka on pitkän aikavälin hanke, euro-obligaatiot, idea, joka tietysti saattaa auttaa Kreikan ongelmassa; lisäksi on euroryhmän puheenjohtajan esittämä luokituslaitos, joka on ehdottoman välttämätön, jotta emme iäti olisi riippuvaisia ulkomaisista luokituslaitoksista, ja lopuksi on ajatus eurooppalaisesta velkavirastosta.

Pyytäisin yhdistämään kaikki nämä ideat, jotta saavuttaisimme yhden yhtenäisen idean, joka olisi ennemminkin lähtöisin komissiosta kuin jostakin jäsenvaltiosta.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Syy, miksi emme halua hätäillä, on juuri sen välttäminen, mitä tällä hetkellä tapahtuu: kaikki ehdottavat erilaisia ideoita, ja toisinaan samasta hallituksesta ehdotetaan kahtakin erilaista ideaa. Haluamme valmistella asiaa, ja kuten komission jäsen Olli Rehn on jo julkisesti ilmoittanut, valmistelemme tiedonantoa lujitetusta talouspolitiikan koordinoinnista ja valvonnasta euroalueen maissa ja mahdollisesti jopa koko Euroopan unionin tasolla.

Tätä olemme valmistelemassa, emmekä voi esitellä uutta ehdotusta joka päivä. Työskentelemme objektiivisesti ja vastuullisesti asiassa, ja tällä tavalla voimme saavuttaa parhaat tulokset.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Kun otetaan huomioon, että Euroopan unionissa ei tällä hetkellä ole markkinoita eikä tarvetta muuntogeenisten tärkkelysperunoiden kasvattamiselle – sillä näille on vaihtoehtoja – haluaisin kysyä teiltä, miksi painostitte asiassa niin paljon, että geneettisesti muunneltu perunalajike Amflora saataisiin hyväksytyksi hyvin lyhyessä ja nopeassa menettelyssä. Koska tähän ei ole tarvetta, haluaisin selityksen, miksi rohkaisitte terveysasioista vastaavaa uutta komission jäsentä olemaan yksinkertaisesti välittämättä WHO:n esittämistä huolista, jotka liittyvät syöttökokeisiin, ja miksi ette odottanut, kunnes Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (EFSA) olisi antanut uudet ohjeet, joita se laatii juuri niiden riskien arvioimiseksi, joita muuntogeeniset organismit aiheuttavat biologiselle monimuotoisuudelle ja biosfäärille? Miksi tämän lisäksi nostitte rehu- ja ruokaperunan saastumisrajan 0,9 prosenttiin? Minusta tämä on arveluttava strategia, jota kansalaiset eivät pidä ollenkaan hyväksyttävänä.

Puhemies. – (PL) Myös minä haluaisin kiittää kollegoja. Olemme panneet merkille protestinne. Kiitos.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Komissio päätti yksimielisesti edetä kyseisen GMO:n lupamenettelyssä Euroopan unionin lainsäädännön mukaisesti. Meillä on institutionaalinen järjestelmä, jota meidän on noudatettava ja otettava kantaa puolesta tai vastaan.

Hakemuksen esittämisestä on jo kulunut huomattava ajanjakso, ja tämä johtuu siitä, että elintarvikkeiden turvallisuudesta vastaava riippumaton elin, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen, tarkasti luvan perinpohjaisesti. Halusimme, että kaikki huolet, jotka liittyivät antibioottiresistenssigeenien mahdolliseen esiintymiseen, arvioitaisiin huolellisesti.

Sen jälkeen, kun nämä vireillä olevat asiat tarkistettiin laajasti ja kokonaisvaltaisesti, oli selvää, että ei ollut enää uusia tieteellisiä ongelmakohtia, joita olisi kannattanut arvioida. Tämä oli asiasta vastaavan, erillään komissiosta toimivan viraston näkemys.

Näin ollen uskomme, että kaikki tieteelliset ongelmat on käyty kokonaan läpi.

Itse asiassa odotin myönteisiä kommentteja taholtanne...

(Vastalauseita)

...koska olen ilmoittanut, että komissio aikoo ehdottaa, että jäsenvaltiot voisivat valita, haluavatko ne kasvattaa GMO:ita vai eivät.

Mielestäni tämä on järkevä kanta, kun otetaan huomioon, että jäsenvaltioiden välillä on suuria mielipide-eroja: toiset kannattavat asiaa selvästi, toiset vastustavat jyrkästi.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Ensinnäkin, puheenjohtaja Barroso, en vielä kukaan saanut vastausta kysymykseeni, mihin tarvitaan muuntogeenisiä perunoita, joiden on tarkoitus tuottaa teollista tärkkelystä. Vaihtoehtoja on olemassa, joten miksi asiassa otetaan riski?

Toiseksi kysymys saastumisrajasta. Miksi se pitää yhtäkkiä muuttaa 0,9 prosenttiin? Tähän asti olemme puhuneet havaitsemiskynnyksestä tässä yhteydessä, erityisesti rehujen ja elintarvikkeiden osalta, ja antibioottiresistentin perunan tapauksessa lähestymistapa on mielestäni vaarallinen. Ette sanonut tästä mitään.

Haluaisin tietää myös, aiotteko lähitulevaisuudessa myöntää muita lupia, esimerkiksi tuontiriisille tai -maissille, ilman että EFSA:n ohjeet ja suositukset olisivat käytävissänne?

(Suosionosoituksia)

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Näen ryhmänne innon – ja onnittelen teitä tämän ilmaisusta – te olette jyrkästi GMO:ita vastaan. Tämä on selvää. Se on oikeutenne. Minä en ole puolesta enkä vastaan. Kantani riippuu EFSA:n asiantuntijoiden antamasta lausunnosta. Minulla ei ole ennakkoluuloja GMO:iden puolesta enkä niitä vastaan.

Komissiolla on kanta, jota on noudatettava näissä asioissa. Minusta komissio ei voi käydä ideologisia keskusteluja jokaisesta muuntogeenisestä organismista ja siitä, mitä sen kussakin yhteydessä pitäisi tehdä. Komissio muodostaa kantansa meille annetun riippumattoman arvion perusteella, ei siksi, että GMO on välttämätön, mutta jos ei voida näyttää toteen, että se aiheuttaa riskin kansanterveydelle tai ympäristölle, me tunnemme olevamme velvoitettuja hyväksymään sen, myös WTO:sta johtuvien velvoitteiden mukaisesti, jos mikään ei estä meitä – tieteellisesti – tekemästä näin.

(Vastalauseita)

Me kunnioitamme hyvin paljon toissijaisuusperiaatetta Euroopan unionissa.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Ivo Strejček, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, haluan vakuuttaa, että esitän yksinkertaisemman asian kuin muuntogeeniset organismit. Minun mielestäni on oikein ja sopivaa keskustella tämänhetkisestä talouskriisistä Euroopan parlamentissa, ja olen aika varma, että unionin ja jäsenvaltioiden kansalaisia varmasti kiinnostaa paljon enemmän työllisyys ja työ kuin muuntogeeniset perunat.

Toisaalta tässä parlamentissa esiintyvät puhujat puolustavat laajaa, keskitettyä ja vahvaa hallitusta, ja toisaalta – ja minä esiinnyn tässä eurooppalaisena konservatiivina – me uskomme, että vahvat hallitukset eivät luo työllistymismahdollisuuksia. Työllistymismahdollisuuksia luovat yritykset.

Haluaisin kysyä teiltä kolme kysymystä: Ensimmäiseksi, kuinka paljon itsenäisyyttä Euroopan komissio jättää jäsenvaltioille ratkaista talousongelmansa? Toinen kysymys, voitteko luvata, että sellaista Euroopan unionin lainsäädäntöä vähennetään, joka merkittävästi hidastaa talouskasvua? Kolmas kysymys, oletteko samaa mieltä siitä, että vähäisempi sääntely, vähemmän keskitetty valvonta ja vähäisempi yhdenmukaistaminen muodostavat tällä hetkellä parhaan lähestymistavan Euroopan unionin talousongelmien ratkaisemiseen?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Ensinnäkin kunnioitamme kaikilta osin jäsenvaltioidemme erilaisuutta. Tästä syystä korostamme tätä seikkaa Eurooppa 2020 -strategiassa ja tartumme moninaisuuteen hyvin täsmällisesti erilaisilla välineillä kuten sosiaalisen ja taloudellisen koheesipolitiikan välineillä.

Tosiasia on, että jäsenvaltiot eivät ole samanlaisia. Samanaikaisesti tarvitsemme, kuten sanoin aikaisemmin, vahvistettua talouden hallintotapaa, koska ei ole mitään järkeä siinä, että epäonnistuisimme koordinoinnissa euroalueella ja Euroopan unionissa kokonaisuudessaan. Jos jäsenvaltiot toteuttavat tätä politiikkaa itsekseen, niillä ei varmasti ole vaikutusvaltaa tasavertaisiin keskusteluihin esimerkiksi suurista haasteista, joita meillä nyt on maailmanlaajuisesti Yhdysvaltojen tai Kiinan kanssa. Meillä on siis oltava yhteinen lähestymistapa, mutta samanaikaisesti meidän on laadittava erityistoimenpiteitä erilaisia jäsenvaltioita varten.

Hallinnollisen taakan vähentäminen on ollut hyvin merkittävä osa ohjelmaani. Uskon, että meidän on jatkettava harkiten pragmaattisesti, missä Euroopan unionin lainsäädäntöä tarvitaan ja vältettävä lainsäädäntöä silloin, kun sitä yksinkertaisesti ei tarvita.

Lothar Bisky, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, viime viikolla esititte ehdotuksenne talouden strategiasta. Se sisältää tärkeitä tavoitteita. Neuvosto määräsi Kreikalle säästöohjelman, joka minun mielestäni tekee kyseisten tavoitteiden saavuttamisen mahdottomaksi, sillä tämän valtion osuus Euroopan unionin bruttokansantuotteesta on kolme prosenttia. Pidätte kaikesta huolimatta kiinni epäonnistuneesta vakaus- ja kasvusopimuksesta. Samanaikaisesti monet jäsenvaltiot vaativat Euroopan valuuttarahastoa tai peräti talouden hallintoelintä.

Kysyn seuraavaa: Aiotteko tarkistaa Eurooppa 2020 -ehdotustanne, jotta voisitte yhdistää siihen ajatuksen valuuttarahastosta ja talouden hallintoelimestä ja jotta näin alettaisiin päästä eroon verojen ja palkkojen polkemisesta ja kilpailukykyä korostavasta vallitsevasta ideologiasta? Aiotteko ryhtyä toimenpiteisiin välittömästi yhdessä jäsenvaltioiden kanssa estääksenne niiden pankkien keinottelun euroa vastaan, jotka juuri on pelastettu veronmaksajien varoilla?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Mitä tulee Kreikan tilanteeseen, uskomme että Kreikka on ryhtynyt tarvittaviin toimiin pienentääkseen valtiontalouden alijäämää tänä vuonna. Toimenpiteet osoittavat Kreikan päättäväisyyden käsitellä rakenteellisia ongelmiaan.

Samanaikaisesti me teemme sen, mitä on tehtävä rahoitusalan vakauden varmistamiseksi koko euroalueella. Komissio on toiminut aktiivisesti euroalueen jäsenvaltioiden kanssa laatiakseen järjestelmän, jota Kreikka voisi tarvittaessa käyttää. Tämä järjestelmä olisi Lissabonin sopimuksen mukainen, erityisesti pelastuspaketteja koskevan lausekkeen osalta. Se sisältäisi tiukat ehdot.

Komissio on valmis ehdottamaan koordinoitun avun eurooppalaisia puitteita, jotka edellyttäisivät euroalueen jäsenvaltioiden tukea. Tässä se, mitä voin kertoa teille Kreikasta ja vastauksestamme euroalueen vakauteen.

Eurooppa 2020 -ehdotusten osalta emme näe tarvetta muuttaa niitä. Olemme antaneet ehdotukset eteenpäin. Neuvosto ja parlamentti keskustelevat niistä pian, ja toivomme, että keskustelusta tulee hedelmällinen.

Lothar Bisky, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (DE) En ole täysin tyytyväinen. Ongelma on siinä, että veronmaksajien varoja käytetään keinotteluun Kreikan valtiota vastaan. Osa näistä veronmaksajien varoista on lähtöisin saksalaisista pankeista ja ne ovat myös saksalaisten pankkien lainaamia varoja. Vaikka meille toistuvasti kerrotaan, että jonkinlaisiin toimenpiteisiin ryhdytään, mitään ei tapahdu. Tästä syystä olen melko pettynyt siihen, että niin vähän on tehty tiettyjen asioiden estämiseksi Euroopan unionissa, jotta voitaisiin lopettaa tällainen keinottelu lopullisesti ja jotta voisimme aidosti keskittyä kasvuun ja työllisyyteen.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Mitä tulee keinotteluun, on syytä selvittää, että Kreikan tämänhetkiset ongelmat eivät ole keinottelun aiheuttamia. Ne aiheutuivat pääasiassa liiallisesta kuluttamisesta ja Euroopan vakaus- ja kasvusopimuksen noudattamatta jättämisestä, nimittäin ylivelkaantumisesta, mutta jälkeensä keinottelijat saattoivat toimia kyseisen maan valtion takaamia velkainstrumentteja vastaan.

Tämä osoittaa myös johdannaismarkkinoiden perustavanlaatuisen uudistuksen tarpeen ja komission jo suorittamien toimien merkityksen. Komissio aloitti 20. lokakuuta 2009 tehokkaiden ja pysyvien johdannaismarkkinoiden hyväksi toteutettavan toimintaohjelman. Komission jäsen Michel Barnier esittää lainsäädäntöehdotuksia ennen kesää ja ehdotuksen markkinoiden väärinkäyttöä koskevasta direktiivistä tämän vuoden loppuun mennessä, ja nämä lisäävät markkinoiden avoimuutta ja rajoittavat riskejä.

Kokonaisuutta koskevan vastauksen lisäksi tarvitaan uutta tilapäistä pohdintaa valtion takaamia velkainstrumentteja koskevista luottoriskijohdannaisista, ja ylimyyntikäytäntöjen ongelma edellyttää erityistä huomiota tässä yhteydessä. Ei ole oikein ostaa vakuutuksia ja ennustamattomia interventioita kokonaan keinotteluun perustuvalla riskillä. Meidän täytyy lyhyellä aikavälillä saada aikaan tarvittava koordinointi sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot toimivat koordinoitusti, ja erityisesti ylimyyntikäytäntöjen yhteydessä. Tässä tilanteessa komissio tutkii tarkoin, mikä merkitys on sillä, että kielletään puhtaasti keinottelumielessä suoritettut valtion takaamia velkainstrumentteja koskevien luottoriskijohdannaisien ylimyyntit.

Vaadimme myös kansainvälistä koordinoitua. Koska nämä markkinat ovat läpinäkyvät, viemme ongelman G20-kokoukseen, ja näitä asioita on otettava esille myös kahdenvälisissä yhteyksissä, erityisesti Yhdysvaltojen kanssa.

Niki Tzavela, EFD-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puheenjohtaja, mikä onni, että ennakoitte kysymykseni. Antakaa minun kertoa teille kreikkalaisena Euroopan parlamentin jäsenenä, että Kreikka selviytyy kyllä. Parhaillaan käynnissä oleva testiaika, josta me otamme vastuun, on oikein hyvä testi Kreikan kestäväyydestä ja itsekurista.

Ilahduin siitä, että viittasitte G20-ryhmään, jossa aiotte ottaa esille kysymyksen swapeista. Kreikan omien virheiden lisäksi maahan kohdistui kovaa markkinoiden keinottelua.

Aiotteko tehdä aloitteita – ja toivon, että otatte tämän esille G20-kokouksessa – jotta annettaisiin selvät säännöt, joilla hallinnoidaan avointa ylimyyntiä ja luottoriskijohdannaisia?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kuten sanoin aikaisemmin, Kreikan perusongelma on ylivelkaantuminen, ja on tärkeää sanoa tämä. On totta, että luultavasti oli myös keinottelijoiden hyökkäyksiä, mutta tämä johtui siitä, että he näkivät Kreikassa mahdollisuuden.

Nyt meidän pitää tukea Kreikkaa, ja Kreikka on ilmoittanut hyvin tärkeistä toimenpiteistä. Puollamme näitä toimenpiteitä kaikilta osin. Samanaikaisesti meidän on tarkasteltava laajempaa ongelmaa. Sanoin jo, että meidän on tarkasteltava tarkoin, mikä merkitys on sillä, että kielletään puhtaasti keinottelumielessä toteutettu valtion takaamia velkainstrumentteja koskevien luottoriskijohdannaisien ylimyynti. Sääntelyviranomaisten avoimuus – erityisesti pääsy näitä käytäntöjä koskeviin tietoihin – olisi myös nostettava esille G20-kokouksessa ja muilla foorumeilla sekä kahdenkeskisissä yhteyksissä.

Komission jäsen Michel Barnier järjesti viime perjantaina Brysselissä kokouksen kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa selvittääkseen nimenomaan, mitä tiedämme tällaisten keinottelijoiden toimista valtion takaamia velkainstrumentteja vastaan. Meidän on edettävä tekemällä syvälinen analyysi luottoriskijohdannaisien markkinoista, jotta voimme paremmin määritellä, miten kyseiset markkinat toimivat ja kohdistuuko niihin kyseenalaisia käytäntöjä. Tarvittaessa komissio käyttää asiassa kilpailukykyasioihin liittyviä toimivaltuuksiaan.

Niki Tzavela, EFD-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puheenjohtaja, onko tälle kaikelle, keinottelun torjumiseksi tarkoitettulle järjestelmälle, olemassa aikataulu? Kertokaa minulle, onko olemassa jonkinlainen aikataulu, jotta olen tietoinen asiasta, kun lainaan kansainvälisiltä markkinoilta, kertokaa, saanko tukea tällaisesta järjestelmästä.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Sanoin jo tämän, mutta voin toistaa.

Komission jäsen Michel Barnier esittää lainsäädäntöehdotuksia johdannaisia käsittelevästä direktiivistä ennen kesää ja lisäksi ehdotuksen markkinoiden väärinkäyttöä koskevaksi direktiiviksi tämän vuoden loppuun mennessä. Uskomme, että ehdotukset lisäävät markkinoiden avoimuutta ja rajoittavat riskejä.

Aiomme ottaa luottoriskijohdannaisia koskevan ongelman kesäkuussa järjestettävän G20-kokouksen esityslistalle.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, avoimuus ja läpinäkyvyys ovat kaikkien itseään arvostavien demokratioiden perusarvoja. Jos kansalaisilla ei ole keinoja valvoa viranomaisten aiheuttamia menoja, voi syntyä ahneuden ja itsensä rikastuttamisen ilmapiiiri. Näimme tästä viime vuonna esimerkin Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Alankomaiden lehdistössä julkaistujen artikkelien mukaan puheenjohtaja Barroso ilmoitti vuonna 2009 menojen suuruudeksi 730 000 euroa. Tämä ei ole ainoastaan naurettavan suuri summa vaan myös huomattava uroteko: miten pysyy kuluttamaan 2 000 euroa joka päivä? Nostetaan hattua puheenjohtaja Barrosolle.

Vakavasti puhuen näiden ilmoitusten demokraattinen valvonta on tietenkin surkeaa. Toteutetaan vain yksi sisäinen tarkastus, ja muutama ennalta hyväksytty henkilö voivat antaa hyväksyntänsä. Vaadin, että tämä komissio ja erityisesti puheenjohtaja Barroso luopuvat tästä hiljaisesta vehkeilystä ja julkistavat ilmoituksensa avoimesti ja läpinäkyvästi Internetissä, jotta kaikki Euroopan unionin kansalaiset voivat ne nähdä. Arvostan vastaustanne tähän asiaan.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olen jokseenkin yllättynyt tällaisesta kommentista.

Itse asiassa niin kutsutut edustuskulut ovat sellaisia kuluja, joita on syntynyt toimiessamme Euroopan unionin palveluksessa, nimittäin omistani ja muiden komission jäsenten matkoista.

Jos vertaatte näitä määriä siihen, mitä määriä hallitukset tai hallitusten päämiehet kuluttavat, huomaatte, että kyseiset summat ovat hyvin pieniä.

Budjettivallan käyttäjä määrittää vuosittain kollegion budjetin. Te olette osa sitä, ja kyseinen budjetti on pysynyt muuttumattomana viiden vuoden ajan, sitä on ainoastaan mukautettu inflaatioon.

Mitä tulee kuluihin, uskomme, että ne ovat perusteltuja ja oikeassa suhteessa siihen yleiseen etuun nähen, jota niillä pyritään edistämään. Toimimme tietysti täysin avoimesti. Annamme budjettivallan käyttäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle kaikki niiden pyytämät tiedot.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Puheenjohtaja Barroso väittää, että parlamentilla on oikeus nähdä ilmoitukset, mutta totta kai tämä on pötyä. Kaikki tapahtuu suljettujen ovien takana, kaikki lakaistaan maton alle. Jos puheenjohtaja Barroso aidosti haluaa toimia vastuullisesti, hän yksinkertaisesti julkaisee nämä kuitit, ja jos hän ei halua näin tehdä, hänen pitäisi olla rehellinen ja sanoa se. Puheenjohtaja Barroso, jos olette noudattaneet kaikkia sääntöjä, en voi ymmärtää, miksi ette pysty julkaisemaan kuittejanne Internetissä, etlette pelkää, miten yleisö reagoisi. Julkaiskaa ne.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Oikeusjärjestyksessä kunnioitamme oikeussääntöjä, ja ihmisten aikomusten analysointi on vähintäänkin epäreilua. Ette voi lukea minun tai komission syyksi ainuttakaan aikomusta, jossa ei kunnioitettaisi oikeussääntöjä. Jälleen kerran luulen, että meidän on tehtävä ero oikeussääntöihin liittyvien Euroopan komission velvoitteiden – tai minkä tahansa julkisyhteisön velvoitteiden – ja sellaisen käytöksen välille, jossa alistutaan kiihkomielisiin syytöksiin Euroopan unionin toimielimiä kohtaan.

Euroopan komissio, Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin toimielimet yleisesti ottaen noudattavat korkeatasoisia avoimuusstandardeja. Näin ollen en hyväksy tällaista heppoista kritiikkiä, joka on populistista ja kiihkomielistä.

Puhemies. – (PL) Ensimmäinen kysymyskierron on päättynyt. Se muodostui erilaisiin aihepiireihin liittyvistä kysymyksistä. Nyt keskitymme uuden perussopimuksen täytäntöönpanoon ja perusoikeuksiin.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, toivon, etten poikkea nyt esitettävistä kysymyksistä. Olen ehdottoman vakuuttunut siitä, että puheenjohtaja Barroso ja minä olemme samaa mieltä siitä, että kansalaisvapaudet ja ihmisoikeudet ovat tärkein asia Euroopan unionissa ja Euroopan unionin ja muiden maiden välisessä yhteydenpidossa. On tosiasia, että Euroopan unioni tarjoaa apua Eritrealle, ja 122 miljoonan euron kokonaissumma on budjetoitu Eritrealle vuosiksi 2009–2013.

En pyydä komission puheenjohtajaa tietämään, mihin nämä varat käytettiin, mutta olisi hyödyllistä kuulla puheenjohtaja Barrosen näkemys Eritrean tilanteesta. Hyvin usein, kun puhutaan totalitaarisen järjestelmän maista, Eritreaa ei mainita, kun taas moni muu maa mainitaan. Tästä syystä voisi olla hyödyllistä kuulla puheenjohtaja Barrosen näkemys erityisesti Eritrean tilanteesta.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kiitoksia, että annatte tunnustusta siitä, että komissio puolustaa perusoikeuksia. Totta kai puolustamme perusoikeuksia, emme ainoastaan Euroopan unionissa vaan myös ulkosuhteissamme.

Tämä ei tarkoita sitä, että meillä olisi suhteita ainoastaan valtioihin, jotka kunnioittavat perusoikeuksia. Maailmassa on valitettavasti monia maita, jotka eivät kunnioita perusoikeuksia, ja meidän täytyy ylläpitää suhteita tällaisiinkin maihin.

Eritrean tapaus herättää huolta perusoikeuksien kunnioittamisen osalta ja myös sen vuoksi, että maassa on äärimmäisen vaikea tilanne. Joidenkin kommenttien mukaan maata voidaan pitää epäonnistuneena, maana,

joka ei ole oikeusvaltio siviilien välisten konfliktien ja laajalle levinneen väkivallan vuoksi. Maassa on monia alueita, joilla edes viranomaiset eivät pysty käyttämään legitiimiä demokraattista valtaa.

Seuraamme tiiviisti kaikkien niiden maiden tilannetta, joissa on ongelmia perusoikeuksien kunnioittamisessa.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Tämän päivän keskustelun puitteissa haluaisin kiinnittää huomiota eurooppalaisilla lentokentillä käytettäviin henkilökannereihin.

Yksi Euroopan unionin politiikan ilmiselvistä rooleista on suojella elämää, terveyttä ja unionin kansalaisten perusvapauksia. Tästä syystä ei voi olla niin, että näennäisen turvallisuudentunteen saamiseksi luovumme niin helposti arvokkuuden kunnioittamisesta, oikeudesta yksityisyyteen ja yhteisön asukkaiden henkilötietojen suojaan.

Meillä on vaikutelma, että skannereiden tuoma tilanne on hyvin samanlainen kuin oli vallalla sikainfluenssaepidemian aikana. Toimimme paineen alaisina ja käytimme suunnattomia summia rahaa rokotteisiin, mikä olikin – kuten nyt tiedämme – järjetöntä ja aiheetonta. Minun mielestäni skannerit ovat ennemminkin kuin tehottomia lääkkeitä, joille yritetään löytää sopiva sairaus.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluaisin kuulla mielipiteenne asiasta. Kannattatko skannereita vai oletteko niitä vastaan?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kannatan niitä, jos jäsenvaltiot ovat samaa mieltä, koska minusta pitäisi olla mahdollista yhdenmukaistaa lentokenttien turvallisuussäännökset.

Juuri nyt jotkin jäsenvaltiot ottavat lentokentillä käyttöön henkilökannereita. Jotkin toiset valtiot eivät näin tee. Kuten tiedätte, komissio esitteli jokin aika sitten henkilökannereista ehdotuksen, joka hylättiin.

Tämä herättää tietysti jonkin verran huolta, mutta olisi löydettävä mahdollisuuksien mukaan yhdenmukainen kanta turvallisuuslaitteiden käytöstä Euroopan unionin lentokentillä.

Jos näin ei tapahdu, lentokenttien turvallisuuden arvioinnissa tulee olemaan eräänlaista syrjintää.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Perustamissopimuksessa kunnioitetaan paikallisviranomaisten ja alueiden oikeuksia kaikkialla Euroopan unionissa, ja tämä on tärkeä tekijä, kun aloitatte keskustelut esimerkiksi koheesiopolitiikan tulevaisuudesta. Pystyttekö takaamaan meille, että kun aloitatte kyseiset keskustelut – esimerkiksi viidennestä koheesiokertomuksesta – käytte keskusteluja koheesiopolitiikan tulevaisuudesta paikallisviranomaisten ja alueiden kanssa – sekä tietenkin tämän parlamentin kanssa.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kysymys ei koske perusoikeuksia, mutta totta kai keskustelemme asioista paikallis- ja alueviranomaisten kanssa.

Tiedätte, että sosiaalinen, taloudellinen ja alueellinen koheesio on meille hyvin tärkeää. Tämä tunnustetaan nyt myös Lissabonin sopimuksessa yhdeksi Euroopan unionin tavoitteista. Hiljattain esittelemässäni Eurooppa 2020 -strategiassa toimme esille, että koheesio tulee pysymään keskeisenä piirteenä ehdotuksissamme, ja haluamme, että koheesiota tarkastellaan koko ajan tulevilla politiikan aloilla. Tämä on osa alueellisten ja poliittisten viranomaisten kanssa käymäämme keskustelua.

Mainitsin myös, että esimerkiksi alueiden komiteaa on konsultoitava Eurooppa 2020 -strategiasta.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Haluaisin nostaa esille erään perusoikeustapauksen. Kävin hiljattain Dunfermolin lähistöllä Skotlannissa sijaitsevalla Cairneyhillin ala-asteella, ja Douglas-niminen poika tuli puhumaan minulle, koska hän halusi tuoda esiin eritrealaistytön Rima Andmariam tapauksen. Tämä liittyy siihen, mihin ensimmäinen puhuja viittasi puhuessaan Eritreasta.

Riman perhettä vainottiin, ja perhe murhattiin Eritreassa, koska he olivat kristittyjä. Kristittyjen vainoaminen Eritreassa on aihe, johon tiedän teidän olevan perehtynyt. Rima onnistui pakenemaan Italiaan ja tämän jälkeen Glasgow'hun Skotlantiin, jossa Alison ja Robert Swinfin ottivat hänet hoiviinsa ja huolehtivat hänestä kuin omasta tyttärestään.

Rima on nyt 17-vuotias. Häntä odottaa karkotus takaisin Italiaan, josta hän alun perin haki turvapaikkaa. Teemme kaikkemme nostaaksemme Riman tapauksen esiin ja vedotaksemme kaikkiin, jotka voivat häntä auttaa. Hänen pitää pysyä Alisonin ja Robertin hellässä huolenpidossa.

Kansalaisjärjestöt, ihmisoikeusjärjestöt ja kirkot eri puolilla Skotlantia ovat ottaneet hänen tapauksensa esille. Asia mainittiin jopa "Päivän ajatuksessa" Radio Skotlannissa eilen. Mitä komissio voi tehdä Riman perusoikeuksien suojelemiseksi?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olen pahoillani, mutta en tunne tätä nimenomaista tapausta Skotlannissa.

Haluaisin esittää yleisen huomion. Ette voi olettaa näissä poliittisissa keskusteluissa, että komission puheenjohtaja, vaikka hän onkin suhteellisen ahkera henkilö, olisi tietoinen kaikista Euroopan unionissa tapahtuvista tapauksista – jotka ovat erittäin arkaluontoisia ja erittäin vakavia.

Voin toki vakuuttaa olevamme huolissamme, ja ilmaisemme solidaarisuutemme kaikille niille, jotka kokevat ihmisoikeuksiansa tulleen loukatuiksi, mutta tästä nimenomaisesta tapauksesta minulla ei ole riittävästi tietoja. Vastaan kuitenkin erittäin mielelläni tähän kysymykseen kirjallisesti.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Arvoisa puheenjohtaja, arvoisat jäsenet, puhun poliittisen ryhmäni Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta. Italian tasavallan presidentti allekirjoitti 5. maaliskuuta tulkinnallisen asetuksen, joka tunnetaan vaalien ehdokasluetteloita koskevana asetuksena.

Asetus sallii sääntöjen muuttamisen sen jälkeen, kun vaalikampanja on alkanut. Presidentin verkkosivuilla (Quirinale) itse Giorgio Napolitano ilmoittaa, että hallituksen hänelle torstai-illan kireässä kokouksessa ehdottama asetuserä sisälsi selviä perustuslain vastaisia seikkoja, mutta hänen mielestään sisäministerin ja pääministerin myöhemmin laatimassa tekstissä näitä ei ollut.

Italian perustuslain 87 artiklan 5 kohdassa määrätään, että Italian tasavallan presidentti hyväksyy virallisesti lait ja julkistaa asetukset ja määräykset lainvoimaisiksi. Tasavallan presidentti ei missään tapauksessa voi osallistua menettelyjen ja asetusten laatimiseen. Tasavallan presidentin edeltäjä Carlo Azeglio Ciampi pitää tätä demokraattisen järjestelmämme epänormaalina vääristymänä. On selvää, että hallitus tekee jotain sellaista, minkä perustuslaki kieltää. Arvoisa puhemies, kyseisellä asetuksella on muutettu jo alkaneen vaalikampanjan sääntöjä ja se sallii lain rikkojien asettua ehdolle, heidät on hyväksytty uudelleen kilpailemaan vaaleissa.

Ihmettelen sitä, että parlamentti on aina valmis vastustamaan maita, jotka rikkovat lakeja, mutta ei tunnusta, että 27 jäsenvaltion joukossa on maa, joka rikkoo lakia.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa jäsen Alfano, jälleen kerran, alkää pyytäkö minua keskustelemaan sisäpoliittisista ongelmista. Komissio kantaa vastuun perusoikeuksista, kun Euroopan unionin lainsäädäntöä pannaan täytäntöön joko Euroopan unionin toimielimissä tai jäsenvaltioissa.

Näyttää siltä, että mainitsemassanne tapauksessa kyseessä ei ole Euroopan unionin lainsäädäntö. Mitä ymmärsin puheestanne, kyse on tyypillisestä sisäpolitiikkaa koskevasta ongelmasta, joka ulottuu lakiin tai oikeusnormeihin, mutta Euroopan komissiolla ei ole mitään asiaa puuttua yhdenkään jäsenvaltion poliittisten elinten tai poliittisten henkilöiden välisiin kiistoihin.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, perusoikeuskirja on tähän mennessä ainoa kansainvälinen asiakirja, jossa kielletään sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä. Myös muualla maailmalla ollaan ylpeitä siitä, että Euroopan unioni on saavuttanut tämän, ja muut maat haluaisivat samaa itselleen.

Euroopan unionilla on se ongelma, että kolme valtiota – Yhdistynyt kuningaskunta, Puola ja Tšekin tasavalta – eivät pidä perusoikeuskirjaa osana Euroopan unionin lainsäädäntöjärjestelmää. Olisin hyvin kiinnostunut kuulemaan, mitä komissio tekee – mitä se aikoo tehdä – lesbojen, homojen, biseksuaalien ja transsukupuolisten henkilöiden perusoikeuksien vahvistamiseksi kaikkialla Euroopan unionissa, jotta voitaisiin tehdä selväksi, että homofobiaa ja seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää ei voi enää hyväksyä työllisyyden alalla, jolla toki on jo direktiivi, eikä millään muullakaan alalla ja että ihmiset voivat elää vapaasti ja valita pelkäämättä sukupuolikumppaninsa.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Tässä esitettiin kaksi kysymystä. En tiedä, pystynkö vastaamaan niihin minuutissa.

Sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän osalta tiedätte, että edellinen komissio esitti direktiiviehdotuksen, jossa torjutaan kaikki syrjinnän muodot, myös sukupuoliseen suuntautumiseen

perustuva syrjintä, muilla kuin työllisyyden alalla. Olemme sitoutuneet vahvistamaan, että Euroopan unionin lainsäädännössä ja jäsenvaltioiden täytäntöönpanotoimenpiteissä noudatetaan kaikilta osin sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän kieltämistä. Syrjimättömyysperiaatteet, kuten tiedätte ja sanoitte, vahvistetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa.

Puolan ja Yhdistyneen kuningaskunnan tapauksessa pöytäkirjassa selvitetään perusoikeuskirjan soveltamista suhteessa lakeihin sekä Puolan ja Yhdistyneen kuningaskunnan aloitteellisia toimia ja perusoikeuskirjan oikeudellisuutta näissä jäsenvaltioissa.

Pöytäkirjassa todetaan, että perusoikeuskirja ei laajenna Euroopan unionin tuomioistuimen eikä Puolan tai Yhdistyneen kuningaskunnan minkään tuomioistuimen toimivaltaa sen toteamiseksi, että kyseisten jäsenvaltioiden lait ja asetukset tai aloitteelliset säännökset, käytännöt tai toimet olisivat ristiriidassa perusoikeuskirjassa vahvistettujen perusoikeuksien, -vapauksien tai -periaatteiden kanssa.

Niinpä on vielä odotettava, miten Euroopan unionin tuomioistuin tulkitsee näiden kahden jäsenvaltion pöytäkirjaa.

Ashley Fox (ECR). – (EN) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, monet valtiot eri puolilla maailmaa ovat hienolla tavalla saattaneet perusoikeuskirjan osaksi perustuslakiaan. Melko harvat tarjoavat aitoa suojaa kansalaisilleen. Oletteko samaa mieltä siitä, että oikeuksien suojan rakenne ei ole tärkeä, vaan se miten suoja annetaan?

Kotimaassani Yhdistyneessä kuningaskunnassa on parlamenttivaalit kolmen kuukauden kuluttua. Jos konservatiivit voittavat vaalit, ne kumoavat ihmisoikeuslain ja korvaavat sen maamme omalla perusoikeuskirjalla. Tämä merkitsisi sitä, että Euroopan ihmisoikeusyleissopimusta ei enää suoraan sovellettaisi Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännössä.

(Välihuomautus salista: "Ette voi tehdä niin!")

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, selittätkö, missä määrin Euroopan unioni ottaa huomioon jäsenvaltioiden eroavat kannat, kun suunnittelette Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen allekirjoittamista?

Puolueeni hakee myös muutosta perustamissopimukseen sen varmistamiseksi, että perusoikeuskirja ei vaikuta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Miten varmistatte, että Euroopan unioni ei puutu Yhdistyneen kuningaskunnan oikeuteen jättäytyä niiden rakenteiden ulkopuolelle, joihin maa ei halua osallistua?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Vastasin kysymykseen jo osittain edellisen vastauksen aikana.

Yhdistyneellä kuningaskunnalla ja muilla mailla on perusoikeuskirjaa käsittelevä pöytäkirja. Sillä on tähän oikeus. Asiasta neuvoteltiin, ja tämä on vahvistettu hallitustenvälisessä sopimuksessa.

Vaikka sanon näin, minusta olisi tietysti mieluisampaa, että kaikki jäsenvaltiot hyväksyisivät perusoikeuskirjan, koska uskon, että perusoikeuskirja on tärkeä kompassi kaikilla Euroopan unionin politiikan aloilla.

Euroopan unioni on nyt valmis liittymään Euroopan ihmisoikeusyleissopimukseen. Tämä täydentää perusoikeuksien suojaamista koskevaa Euroopan unionin järjestelmää.

Arvostan kovasti Yhdistynyttä kuningaskuntaa demokratiana ja oikeusvaltiona. Se on yksi valtioista, joka vuosisatojen kuluessa on hyvin merkittävästi edistänyt demokratiaa. Tästä syystä pidän erittäin valitettavana, että Yhdistynyt kuningaskunta ei halua olla etulinjassa kaikkien kumppaniensa kanssa ja pitää ihmisoikeuksia paitsi kansallisena myös eurooppalaisena hankkeena.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, naisten oikeudet ja oikeus elää ihmisarvoista elämää ovat perusoikeuksia, joita Euroopan unionin on edistettävä.

Tästä syystä, kun tarkastellaan edelleen pysyvää ja jopa pahenevaa ja räikeää epätasa-arvoa, naisten ja miesten väliset palkkaerot, köyhyys ja epävarma työllisyys mukaan lukien – kaikki nämä ovat etupäässä naisia koskettavia ongelmia – naisten oikeuksien kirjan julkaiseminen ei riitä. Se on pohjimmiltaan epämääräinen ja epätarkka, eikä ennen sen julkistamista järjestetty keskustelua naisjärjestöissä eikä edes parlamentissa.

Tästä syystä kysyn, onko Euroopan komissio valmis asettamaan etusijalle tällaiset kysymykset naisten oikeuksien suojelemisesta konkreettisin toimenpitein, erityisesti kehittämällä uuden tasa-arvostrategian, jonka parlamentti itse valmistelisi. Olisi laadittava mietintö, joka toivon mukaan otettaisiin huomioon.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (PT) Esittelin viime perjantaina komission jäsenen Viviane Redingin kanssa naisten oikeuksien peruskirjan, jossa vahvistetaan komission sitoutuminen sukupuolten tasa-arvoon ja jossa vahvistetaan myös komission halu työskennellä ja edistyä tällä alalla.

Syyskuussa mainitsemaani peruskirjaa seuraa uusi sukupuolten tasa-arvon strategia. Siinä tarjotaan komissiolle yleiset ja melko laajat toimintapuitteet, jotka liittyvät naisten ja miesten välisen tasa-arvon edistämiseen alueilla, jotka arvoisa kollega juuri mainitsi, työllisyydessä ja muilla aloilla, joilla on tärkeää varmistaa ja taata tasa-arvo.

Perusoikeuskirja ei ole ilmestynyt tyhjästä. Perusoikeuskirja ilmestyi myös sen muistoksi, että Pekingin toimintaohjelmasta on kulunut 15 vuotta. Se syntyi monien kuulemisten tuloksena, joita olen järjestänyt, erityisesti tämän parlamentin jäsenten ryhmän kanssa, joka on omistautunut naisten asioihin. Itse asiassa osallistun tällaiseen kokoukseen taas huomisaamuna. Joka vuosi olen järjestänyt ainakin yhden kokouksen niiden jäsenten kanssa, jotka ovat tehneet tasa-arvoasioista yhden tärkeimmistä painopistealueista.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kysymys, jonka haluaisin tänään nostaa esiin, koskee Kreikan rahoitustilannetta. Lissabonin sopimuksen 121 artiklaa sovelletaan ensimmäistä kertaa rakenteellisten uudistusten vauhdittamiseksi kyseisessä maassa. Kelpo kreikkalaiset huomaavat olevansa puun ja kuoren välissä, kun käy hyvin selväksi, että te johdatte maassa show'ta eikä heidän valitsemansa hallitus.

Tarkoittaako tämä, että kun olette lähettäneet virkamiehianne selvittämään Kreikan rahoitustilannetta, teitä voidaan nyt kutsua paitsi komission puheenjohtajaksi myös Kreikan johtajaksi? Jos toimenpiteet, joita virkamiehenne toteuttavat Kreikassa, eivät tehoa, onko teillä B-suunnitelma? Jos näin on, pitääkö Kreikan jättäytyä euroalueen ulkopuolelle? Lopuksi tiedustelen, aiotteko lähettää virkamiehiä muihin maihin, joilla on rahoitusalan vastoinkäymisiä, esimerkiksi Portugaliin, Espanjaan ja Italiaan?

Puhemies. – (EN) Arvoisa jäsen Bufton, keskustelun aiheena on uuden perussopimuksen täytäntöönpano ja perusoikeuksien kunnioittaminen, joten pyydän teitä pysymään aiheessa.

Puheenjohtaja Barroso, oletteko valmis vastaamaan?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, yritän aina olla valmis vastaamaan parlamentin jäsenten esittämiin kysymyksiin.

Kysymyksenne, ansioitunut parlamentin jäsen, on lähtöisin olettamuksesta, joka on väärä, nimittäin siitä, että Kreikalla on ongelmia, koska se kuuluu euroalueeseen. Euroalueen ulkopuolella on maita, joilla on samankaltaisia ongelmia – joissakin tapauksissa jopa vakavampia kuin Kreikalla – ja näitä maita on Euroopan unionissa ja Euroopan unionin ulkopuolella. Muistuttaisin teitä esimerkiksi vakavasta tilanteesta Islannissa, joka pyytää nyt Euroopan unionin jäsenyyttä juuri sen vuoksi, että se toivoo jonain päivänä liittyvänsä myös euroalueeseen.

Niinpä on täysin virheellistä ajatella, että Kreikan ongelmat johtuvat siitä, että Kreikka kuuluu euroalueeseen. Kreikka ei noudattanut vaka- ja kasvusopimuksen sääntöjä, ja tästä syystä sillä on nyt vaikeuksia. Sen täytyy tietysti maksaa jonkinlainen hinta vaikeasta mukautuksesta, joka sen täytyy nyt tehdä.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluaisin esittää kysymyksen tietojen tallennuksesta, koska Saksan liittovaltion perustuslakituomioistuimien julisti tämän kuukauden alussa mitättömäksi teletietojen yleisen tallentamisen. On edelleen kiistanalaista, missä määrin rajoittamaton ja valvomaton tietojen tallentaminen tai pääsy tällaisiin tietoihin on perusoikeuksien mukaista. Täällä parlamentissa vastustimme selvästi SWIFT-sopimusta. Minun mielestäni tietojen säilyttämistä koskevaa direktiiviä täytyy varmaan myös arvioida Lissabonin sopimuksen sisältämän perusoikeuksien luettelon valossa. Aiotteko te tai aikooko komissio toteuttaa jonkinlaisen tarkistuksen sen selvittämiseksi, miten perusoikeudet vaikuttavat tietojen tallennukseen?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Henkilötietojen suoja on perusoikeus, joka nimenomaisesti tunnustetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 8 artiklassa.

Lissabonin sopimuksen ansiosta nyt voidaan laatia kattavat ja yhtenäiset puitteet henkilötietojen suojaamiseksi. Tämä on olennaisen tärkeää kansalaisten yksityisyyden suojelemiseksi ja yhteisen lähestymistavan varmistamiseksi kaikissa tietojenkäsittelytoimissa Euroopan unionissa. Parlamentti tulee tietenkin osallistumaan täysimääräisesti voimassa olevan säännösten uudistamiseen, koska yhteispäätösmenettelyä sovelletaan myös entisiin kolmannen pilarin aloihin.

On myös varmistettava se, että Euroopan unionin kansalaisten perusoikeuksia suojellaan, kun henkilötiedot joutuvat unionin ulkopuolelle. Tähän liittyvä Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välinen sopimus henkilötietojen suojaamisesta saattaa olla tärkeä, ja teemme töitä tämän saavuttamiseksi.

Tällä hetkellä kuulemme eri tahoja avoimuuden varmistamiseksi, ja keräämme eri sidosryhmien ja kansalaisten näkemyksiä.

Komissio suunnittelee laativansa suositusluonnoksen, jolla se antaisi valtuudet Yhdysvaltojen kanssa käytäviin neuvotteluihin.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Viime vuosikymmenen aikana kansainvälisestä yhteistyöstä terrorismin torjunnassa on tullut yhä vaikeampaa ihmisoikeusasioiden vuoksi, ja tähän kuuluvat myös Yhdysvaltojen hallinnon toteuttamat käytännöt.

Toivoimme, että tilanne muuttuisi Obaman hallinnon myötä. Valitettavasti olemme saaneet kuulla, että epäoikeudenmukaiset sotilaskomissiot jatkavat ja epämääräiset vangitsemiset ilman oikeudenkäyntiä jatkuvat, vaikka Guantánamo on suljettu.

Nämä poikkeamat kansainvälisistä ja kansallisista oikeusnormeista tekevät transatlanttisista tiedonsiirtohankkeista jopa ongelmallisempia kuin ne muutoin olisivat.

Millaisia vastalauseita komissio aikoo esittää Yhdysvaltojen hallinnolle, jotta maa järjestäisi oikeudenmukaisia oikeudenkäyntejä, ja aikooko se varoittaa, että näiden toteuttamatta jättämien tulee vahingoittamaan yhteistyötä? Toivon, että nykyään, toisin kuin aikaisemmin, Euroopan unioni tai sen jäsenvaltiot eivät ole vaarassa ryhtyä räikeisiin perusoikeusrikkomuksiin terrorismin torjunnassa.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olen ylpeä, että Euroopan unioni muistaakseni ensimmäisenä otti Yhdysvaltojen presidentin – edellisen presidentin – kanssa esiin ongelman siitä, että perusoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta on kunnioitettava myös terrorismiin liittyvissä asioissa. Tarkoitin Guantánamon ongelmaa. Minä ja silloinen neuvoston puheenjohtaja, Itävallan pääministerinä toiminut Wolfgang Schüssel, otimme asialle esille. Asia on aina ollut mukana amerikkalaisten kumppanien kanssa käytävässä vuoropuhelussa. Voitte olla varmoja siitä, että Guantánamo on hyvin tärkeällä sijalla asialistalla.

Tietosuojaan osalta uskomme, että meidän olisi myös työskenneltävä Yhdysvaltojen kanssa puitteiden aikaansaamiseksi. Mainitsin tämän edellisessä vastauksessani. Lisäksi tarvitsemme puitteet, joiden avulla torjumme terrorismia yhdessä. Ongelmana on, miten löydetään oikea tapa vastata kahteen tärkeään tarpeeseen: vapauteen ja tietosuojaan kunnioittamiseen, mutta myös turvallisuuteen, sillä ilman turvallisuutta ei ole vapauden mahdollisuutta.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksen keskeisiin seikkoihin kuuluu Euroopan unionin kasvanut rooli maailmassa.

Unionin on toimittava aktiivisemmin ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien puolustamisessa kolmansissa maissa uuden vahvistetun ulkopoliittikan avulla.

Mitä te ja Catherine Ashton suunnittelette tekevänne demokratian edistämiseen tähtäävän Euroopan unionin politiikan vahvistamiseksi? Toiseksi, tuetteko lisämäärärahojen varaamista demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeaan eurooppalaiseen rahoitusvälineeseen seuraavassa talousarviossa?

Ihmisoikeudet näyttävät aina olevan toisella tai kolmannella sijalla vuoropuheluissamme. Luulen, että meidän pitää käyttää enemmän aikaa ja rahaa demokratian edistämiseen ja perustettava todellinen eurooppalainen demokratia rahasto. Haluaisin kuulla mielipiteenne näistä asioista.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Perustamissopimuksen määräykset edistävät ihmisoikeuksia kaikkialla maailmassa. Euroopan unioni on hyväksynyt ihmisoikeussuuntaviivoja aiheista, jotka ulottuvat kuolemanrangaistuksesta kidutuksen ennaltaehkäisyyn ja ihmisoikeuksien puolustajien tukemiseen.

Näiden suuntaviivojen puitteissa Euroopan unioni panee täytäntöön monenlaisia toimia, kuten esittää julkilausumia, suorittaa virallisia yhteydenottoja tai toimii oikeudenkäynneissä tarkkailijana. Itse olen ottanut ihmisoikeusongelman esille kolmansien maiden valtion- tai hallitusten päämiesten kanssa järjestetyissä huippukokouksissa. Juuri viime viikolla Marokon kanssa järjestetyssä huipputapaamisessa otimme puheeksi perusoikeudet.

Euroopan unioni on järjestänyt kumppanimaiden kanssa eri puolilla maailmaa noin 40 ihmisoikeuksia käsittelevää vuoropuhelua, jotka toimivat yksityiskohtaisille ihmisoikeuskeskusteluille omistautuneina foorumeina. Komissio ohjelmoi demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta rahoitusvälineestä joka vuosi noin 150 miljoonaa euroa ihmisoikeuksia puolustavien kansalaisjärjestöjen tukemiseen eri puolilla maailmaa. Pyrimme sisällyttämään ihmisoikeuksia koskevan lausekkeen jokaiseen kolmannen maan kanssa tehtävään puitesopimukseen.

Simon Busuttill (PPE). – (MT) Yksi peruseriaateista on liikkumisvapaus. Kun tarkastellaan Libyan ja Sveitsin välillä olevaa ongelmaa, arvoisa puheenjohtaja, satoja Euroopan unionin kansalaisia estetään matkustamasta Libyaan työskentelemään. Kysyn seuraavaa: Mitä Euroopan komissio tekee löytääkseen kiireisesti ratkaisun tähän ongelmaan? Pitääkö Euroopan komission puheenjohtaja hyväksyttävänä, että yksi maa, nimittäin Sveitsi, tekee yksipuolisen päätöksen, joka vaikuttaa kaikkiin Schengen-alueen kansalaisiin, erityisesti työntekijöihin, joiden pitää matkustaa Libyaan ansaitakseen elantonsa?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Olemme hyvin huolestuneita tästä tapauksesta. Komission jäsen Cecilia Malmström on jo todennut, että Libyan päätös keskeyttää viisumien myöntäminen Schengen-alueelta saapuville kansalaisille on suhteeton toimenpide. Lisäksi tilanne ei ole yhtenäinen Libyan ja Euroopan unionin välisten suhteiden myönteisen kehityksen kanssa.

Kriisiin haetaan jatkuvasti ratkaisua tiiviiden diplomaattisten ponnistelujen avulla. Toinen Libyassa olleista Sveitsin kansalaisista on jo lähtenyt maasta. Tämä on myönteinen askel.

Euroopan unionin ulkoministerit ja oikeusministerit keskustelivat asiasta 22. ja 25. helmikuuta ja kannattivat diplomaattisten ponnistelujen jatkamista.

Uskon, että on olennaisen tärkeää pitää vuoropuhelu avoimena ja ponnistella kummankin osapuolen kannan ymmärtämiseksi ja pyrkiä löytämään ratkaisu mahdollisimman nopeasti.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimuksen ratifiointi vahvisti perusoikeuksien kunnioittamista ja ammattiyhdistysten oikeuksia. Euroopan unionin tuomioistuimen viime vuosina tekemät päätökset osoittavat kuitenkin, että on tarvetta edelleen vahvistaa ammattiyhdistysten perusoikeuksia. Tapauksissa Laval, Rüffert, Viking ja Luxembourg tuomioistuin on johdonmukaisesti alentanut ammattiyhdistysten oikeuksien arvoa.

Päätösten myötä on mahdotonta varmistaa työntekijöiden tasapuolinen kohtelu välittämättä heidän kansalaisuudestaan. Ammattiyhdistykset eivät enää voi taata lähetetyille työntekijöille samaa palkkaa ja samoja työskentelyolosuhteita kuin kotimaisille työntekijöille. Tästä syystä minäkin suhtaudun myönteisesti puheenjohtaja Barroson tässä salissa antamaan lupaukseen, jonka hän esitti ennen uudelleenvalintaansa komission puheenjohtajaksi.

Kysymyksen puheenjohtaja Barrosole on nyt seuraava: Milloin komissiolta voidaan odottaa lainsäädäntöehdotusta, jossa käsitellään ongelmia, jotka ovat syntyneet Euroopan unionin tuomioistuimen päätösten seurauksena? Voiko komission puheenjohtaja antaa tämän tiedon jo tänään?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Kun nämä päätökset julkaistiin, esitimme kantamme hyvin selvästi. Minä ja komission jäsen Špidla, joka tuolloin oli työllisyydestä ja sosiaalisista vastaava komission jäsen, totesimme selvästi, että meidän ymmärtääksemme kyseisillä päätöksillä ei voi kyseenalaistaa perusoikeuksia, kuten lakko-oikeutta, oikeutta ammattiyhdistykseen eikä tiettyjä työsuhteiden mekanismien erityispiirteitä maissamme.

Työskentelemme parhaillaan tämän ongelman käsittelemiseen tähtäävien ehdotusten parissa. Pelkäänpä, etten voi antaa teille täsmällistä päivämäärää nyt, kun en osannut odottaa tätä kysymystä. Voin kuitenkin kertoa, niin kuin sanoin jo aikaisemmin, että tämän komission valinnan myötä – myös asiasta vastaava komission jäsen on todennut asian – kyse on ongelmasta, johon puutumme pikaisesti.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluaisin kysyä teiltä perusoikeuksista ja uudesta perussopimuksesta, ulkoiset toimet mukaan lukien. Talousarvion valvontavaliokunnan toteuttaman tutkimuksen mukaan 43 prosenttia rahoitustoimista oli virheellisiä. Auttavatko uusi perussopimus ja uudet ratkaisut, jotka liittyvät työhömmme perusoikeuksien kunnioittamisen saavuttamiseen eri puolilla maailmaa, selvästi vähentämään talousarvion valmistelussa, toteuttamisessa ja siihen liittyvässä raportoinnissa esiintyneitä virheitä? Haluan korostaa, että 43 prosenttia on vain arvio virheellisistä rahoitustoimista.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Tiedätte, että olemme vuosien ajan työskennelleet rahoitustoimiin liittyvien virheiden vähentämiseksi Euroopan unionin tileiltä. Kuten tiedätte, monet näistä virheistä ovat jäsenvaltioiden vastuulla niiden pannessa täytäntöön monia Euroopan unionin ohjelmia.

Euroopan tilintarkastustuomioistuimen hiljattain antama lausunto on rohkaiseva, sillä siinä tunnustetaan tähän mennessä saavutettu edistyminen, mutta uskon, että tällä alalla ei saa olla itseensä tyytyväinen. Olemme valmiita tekemään töitä kaikenlaisten virheiden vähentämiseksi Euroopan unionin talousarvion toteuttamisen yhteydessä.

David Casa (PPE). – (MT) Perussopimuksessa määrätään perusihmisoikeuksien suojaamiseen tähtäävistä periaatteista, ja niiden maiden, jotka haluavat liittyä Euroopan unioniin, täytyy varmistaa Euroopan unionin vaatimusten noudattaminen, kuten teki Malta ja kaikki muut maat, joista tuli jäseniä samanaikaisesti. Kun tarkastellaan Turkiaa, eikö puheenjohtaja ole sitä mieltä, että Turkin täytyy edelleen tehdä paljon ihmisoikeuksien alalla? Mitä komissio tekee sen varmistamiseksi, että ennen kuin Turkin talouselämä saatetaan kuntoon ja ennen kuin esitetään muita vaatimuksia, ensin ja tärkeimpänä asiana kiinnitetään huomiota perusihmisoikeuksiin? Minusta nämä ovat ensisijaisen tärkeitä asioita, vaikkakin olen pahoillani sanoessani, että Turkissa ei ole ihmisoikeuksia.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) En rehellisesti sanottuna sanoisi, että niitä "ei ole". Turkki on edistynyt oikeusvaltioperiaatteeseen liittyvissä asioissa. Emme kuitenkaan usko, että maa olisi vielä Euroopan unionin standardien mukainen perusoikeuksien kunnioittamisessa ja oikeusvaltioperiaatteen noudattamisessa. Tämä on osa työtä, jota olemme kehittäneet Turkin kanssa vuosien ajan.

Koska Turkki on Euroopan unionin jäsenhdokasvaltio, komissio arvioi joka vuosi hyvin objektiivisesti uudistuksia, joita Turkki on tehnyt oikeusvaltioperiaatteeseen ja perusoikeuksiin liittyvissä asioissa.

Ollakseni oikeudenmukainen joillakin aloilla on tapahtunut edistystä. On myös aloja, joilla Turkin viranomaisilta vaaditaan kovempia ponnisteluja.

Uskon, että vuoropuhelun – ja Turkin jäsenyyteen tähtäävien neuvottelujen – ylläpitäminen on oikea tie edistää perusoikeuksien kunnioittamisessa ja yleisesti ottaen Turkin oikeusvaltioperiaatteen ja demokratia uudistusten vahvistamisessa.

Puhemies. – (EN) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, paljon kiitoksia erittäin mielenkiintoisesta keskustelusta. Tämä oli neljäs täysistunnossa järjestetty kyselytunti. Seuraava järjestetään kuukauden kuluttua seuraavan istuntojakson aikana Strasbourgissa.

Keskustelu on päättynyt.

Puhetta johti

varapuhemies **Silvana KOCH-MEHRIN**

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, hetki sitten tässä salissa esitettiin häpeällinen ja harhaanjohtava puhe Italian tasavallan presidenttiä vastaan. Minusta tämän parlamentin puhemiehistön ei pitäisi sallia sitä, että jäsenet tuovat kansallisia poliittisia ongelmia tänne, varsinkin kun ne koskevat hyvin tärkeitä institutionaalisia ja poliittisia asioita.

Muistutan teitä – ja muistutan kaikkia kollegoja – siitä, että Italian tasavalta ei ole myytävänä ja että tasavallan presidentti Giorgio Napolitano on Italian perustuslain vartija. Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmään kuuluvan Italian valtuuskunnan puolesta kehoitan parlamentin puhemiehistöä olemaan valppaampi, kun on kyse keskusteltavista aiheista ja esitettävistä puheista.

Minusta on valitettavaa, että puhemies Buzek ei keskeyttänyt puhetta, jolla hyökättiin tasavallan presidenttiä vastaan, henkilöä, joka vain viikko sitten vieraili Euroopan parlamentissa.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Sekä esittämänne kommentti että toteamuksenne liitetään pöytäkirjaan. Yritän ottaa huomioon pyyntönne esityslistan kohdan kuluessa, jonka ajan johdan puhetta. Toivottavasti onnistun.

11. Kansainvälinen ilmastopolitiikka Kööpenhaminan jälkeen: kansainvälisten neuvottelujen tehostaminen välittömien toimien avulla

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma aiheesta kansainvälinen ilmastopolitiikka Kööpenhaminan jälkeen: kansainvälisten neuvottelujen tehostaminen välittömien toimien avulla.

Connie Hedegaard, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on ensimmäinen kerta, kun käytän puheenvuoron tässä parlamentissa. Olen iloinen siitä, että alle viikko virkaanastumiseni jälkeen voin tänään esitellä teille tiedonannon kansainvälisestä ilmastopolitiikasta Kööpenhaminan jälkeen – kyse on tiedonannosta, jonka komissio hyväksyi tämänpäiväisessä kokouksessaan.

Tiedonannon otsikkona on ”pikaisia toimia maailmanlaajuisen ilmastopolitiikan vauhdittamiseksi” ja aiomme sen mukaisesti ryhtyä välittomiin toimiin. Tiedonantoa laadittaessa on tietysti otettu kaikilta osin huomioon parlamentin 10. helmikuuta antama päätöslauselma Kööpenhaminan ilmastohuippukokouksen (COP15) tuloksista.

Kööpenhamina oli paljon pienempi edistysaskel kuin Euroopan unioni oli toivonut, mutta kaikesta huolimatta se oli askel eteenpäin. Satayhdeksän valtiota – joukossa sekä teollisuus- että kehitysmaita, jotka yhdessä aiheuttavat yli 80 prosenttia maailman kasvihuonepäästöistä – on nyt virallisesti sisällyttänyt päästöihin liittyvät vähennystavoitteensa ja toimensa sitoumukseen. Toisin sanoen meillä on nyt tilaisuus rakentaa tämän päättävyyden varaan ja auttaa kanavoimaan se kansainvälisiksi toimiksi. Meidän on tartuttava tähän tilaisuuteen ja autettava ylläpitämään pyrkimyksiä kohti vakaata ja oikeudellisesti sitovaa vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskevaa maailmanlaajuisia ilmastopöytäkirjaa, joka on tietysti edelleen tavoitteenamme.

Komission lähtökohtana on, että EU:n on jatkossakin osoitettava johtajuutta. Uskomme, että vakuuttavimmin Eurooppa pystyy tähän ryhtymällä omalla alueellaan konkreettisiin ja määrätietoisin toimiin, joiden tavoitteena on tulla maailman ilmastoystävällisimmäksi alueeksi. Näin on tehtävä osana EU 2020 -strategiaa, joka esiteltiin viime viikolla. Ja sallikaa minun sanoa selvästi ja kuuluvasti, että tämä on Euroopan oman edun mukaista. Miksikö? Siksi, että – jos toimimme järkevästi – tämä lisää omaa kilpailukykyämme, vahvistaa energiavarmuuttamme ja antaa sysäyksen ympäristöystävällisemmälle kasvulle ja innovoinnille, jolloin syntyy uusia työpaikkoja. Tämän vuoksi komissio ryhtyy nyt laatimaan suunnitelmaa siitä, miten EU muutetaan vähähiiliseksi taloudeksi vuoteen 2050 mennessä.

Tähän liittyy päästöjemme vähentäminen 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä sen mukaisesti, mistä on jo sovittu, ja – kuten tässä parlamentissa hyvin tiedetään – EU on sitoutunut vähentämään päästöjään ainakin 20 prosenttia vuoden 1990 tason vuoteen 2020 mennessä ja tähtäämään jopa 30 prosentin vähennykseen, jos olosuhteet ovat oikeat. Yhdyn täysin tämän parlamentin esittämään toiveeseen, että EU:n olisi ylitettävä 20 prosentin tavoite. Meidän on saatava päästömme vastaamaan paremmin sitä, mikä tieteen mukaan on tarpeen, jotta Kööpenhaminan sitoumuksen mukainen tavoite maapallon keskilämpötilan nousun rajoittamisesta alle kahden asteen saavutetaan. Kuten päätöslauselmassannekin toitte esiin, kriisi on tehnyt tavoitteiden saavuttamisen helpommaksi. Jos haluamme tänä päivänä olla yhtä kunnianhimoisia kuin mihin olimme valmiit hyväksyessämme ilmast- ja energiapaketin vuosina 2007 ja 2008, meidän olisi ylitettävä 20 prosenttia. Tämän vuoksi minulla on ilo ilmoittaa, että komissio laatii ennen kesäkuussa pidettävää Eurooppa-neuvoston kokousta analyysin niistä käytännön toimista, joita 30 prosentin vähennys vuoteen 2020 mennessä edellyttäisi. Komissio laatii myös analyysin vuoteen 2050 tähtäävän suunnitelman välitavoitteista, mukaan luettuina vuoden 2030 tavoitetasoon liittyvät skenaariot. Tämä edellyttää, että eniten päästöjä aiheuttaville aloille esitetään EU 2020 -strategian mukaisia toimia. Lisäksi komissio laatii päästökauppadirektiivissä sovitun määräajan mukaisesti analyysin energiaintensiivisten teollisuudenalojen tilanteesta hiilivuodon yhteydessä.

Samanaikaisesti tämän työn kanssa EU:n on aloitettava Kööpenhaminan sitoumuksen täytäntöön paneminen. Tämä tarkoittaa myös vakaan ja avoimen järjestelmän kehittämistä eri maiden päästöjen ja toimien seurantaa varten. Se tarkoittaa myös sitä, että kehitysmaille tarkoitettu 7,2 miljardin euron pikastarttirahoitus, johon Eurooppa on sitoutunut ajanjaksoksi 2010–2012, on otettava nopeasti käyttöön. Tämä on erityisten tärkeää uskottavuutemme kannalta ja auttaa pitkän aikavälin rahoituksen varmistamisessa. Komissio on valmis auttamaan sen varmistamisessa, että EU:n tukea koordinoidaan hyvin.

Lopuksi tiedonannossa esitetään YK:n prosessin seuraavia vaiheita koskeva tiekartta, josta on tarkoitus päästä sopimukseen Bonnissa tänä keväänä neuvottelujen alkaessa uudelleen. Bonnin teknisissä kokouksissa on käynnistettävä prosessi, jossa Kööpenhaminan sitoumukseen liittyvä poliittinen ohjaus sisällytetään YK:n

neuvotteluasiakirjoihin ja käsitellään näkyvimpiä puutteita. Mikä tärkeintä, mielestäni on hyvin tärkeää arvioida, mitä tuloksia voidaan viedä Cancunin kokoukseen. Keskeisen tärkeää on saattaa sitoumuksen mukaiset teollisuusmaiden tavoitteet ja kehitysmaiden toimet sekä mittaamiseen, raportointiin ja todentamiseen liittyvä poliittinen ohjaus osaksi YK:n virallista neuvotteluprosessia, mutta lisäksi tärkeitä ovat päätökset kysymyksistä, jotka jätettiin sitoumuksessa huomiotta, kuten kansainvälisten hiilimarkkinoiden kehittyminen, kansainvälisen lento- ja meriliikenteen päästöjen vähentäminen ICAOn ja IMO:n puitteissa, maatalous ja muut asiat. Virallisissa neuvotteluissa Kööpenhaminassa saavutettiin itse asiassa sopeutumistoimiin, teknologiaan ja metsätalouteen liittyvissä kysymyksissä merkittävää edistymistä, jota voisi muiden tulosten lisäksi hyödyntää Meksikossa.

Kukaan ei olisi tyytyväisempi kuin minä, jos Cancunissa saataisiin aikaan oikeudellisesti sitova maailmanlaajuinen sopimus ja jos oikeudellinen kysymys saataisiin siellä myös ratkaistuksi – alkää yhtään epäilkö, ettei Eurooppa olisi valmis tähän. Meidän on kuitenkin tunnustettava, että jäljellä olevat osapuolten väliset erimielisyydet saattavat lykätä sovinnon löytymistä ensi vuoteen asti. Sen vuoksi odotuksia on hillittävä. Uskon teistä kaikkien tietävän, että Meksikoon kohdistuviin korkeisiin odotuksiin, ilman että konkreettisia tuloksia saadaan aikaan, liittyy hyvin suuri vaara tuhota koko prosessi loppumetreillä. Niinpä luulen, että vaikka meistä kaikille on hyvin tärkeää saada aikaan kansainvälinen sopimus, on myös hyvin tärkeää noudattaa edelleen tätä vaiheittaista lähestymistapaa ja tehdä kaikki voitavamme sen varmistamiseksi, että oikeudellisesti sitova sopimus näkee päivänvalon ennen vuotta 2012.

Lopuksi vielä muutama sana tinkimättömyydestä ympäristötavoitteiden osalta. Tinkimättömyyden ympäristötavoitteista on oltava avainsanamme neuvotteluissa ja tiedän, että myös parlamentti kantaa tästä huolta. Tämän vuoksi Kioton pöytäkirjan puutteisiin on puututtava. Viittaan siihen, että pöytäkirja koskee vain rajallista määrää valtioita – mikä vastaa ainoastaan 30 prosenttia nykyisistä päästöistä – ja siinä on vakavia heikkouksia, kuten metsäteollisuuden päästöihin liittyvät laskentasaännöt ja se, miten ylimääräisiä kansallisia päästöoikeuksia ajanjaksolta 2008–2012 käsitellään. Nämä epäkohdat tuotiin esiin myös helmikuussa antamassanne päätöslauselmassa.

Lopuksi totean vielä, että Euroopan on oltava edelläkävijä pyrittäessä tukemaan YK:n prosessia ja palauttamaan luottamus siihen, että maailmanlaajuinen sopimus on mahdollinen. Meidän on sekä ymmärrettävä paremmin, mikä on kumppanimme kanta keskeisiin kysymyksiin, että tehtävä selväksi, mitä EU edellyttää maailmanlaajuiselta sopimukselta. Komissio ryhtyy tunnustelijaksi tiiviissä yhteistyössä neuvoston ja neuvoston puheenjohtajavaltion kanssa. Tässä kuussa käyn keskusteluja Washingtonissa ja Meksikossa ja huhtikuussa aion vierailla muun muassa Intiassa, Malediiveilla, Kiinassa ja Japanissa.

Haluamme myös kannustaa teitä, Euroopan parlamenttia, kantamaan kortenne kekoon tekemällä yhteistyötä eri parlamenteissa ympäri maailmaa istuvien kollegojenne kanssa. Olen jo tavannut joitakin edustajia Euroopan parlamentin valtuuskunnista, jotka vastaavat suhteista tärkeimpiin kolmansiin maihin, ja tapaan heitä pian lisää keskustellakseni siitä, miten voisimme yhdessä ponnistella ja asettaa tavoitteet korkeammalle, ja siitä, miten komissio voi auttaa teitä tässä tärkeässä tehtävässä.

Komission tiedonannossa esitetään strategia, jolla pidetään yllä kansainvälisiä pyrkimyksiä ilmastomuutoksen rajoittamiseksi siten kuin Kööpenhaminan sitoumukselle osoitettu yhä suurempi tuki edellyttää. EU:n johtajuus tässä prosessissa on ehdottoman välttämätöntä onnistumisen kannalta. Toivon, että voimme luottaa parlamentin tukeen.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Haluaisin onnitella uutta komission jäsentä ensimmäisestä hänen käyttämästään puheenvuorosta. Tiedonanto, jota esittelitte meille, on myös hyvin mielenkiintoinen. Tästä huolimatta haluan nyt tuoda esiin pari puutetta.

Teidän olisi ollut tässä alustavassa tiedonannossa syytä analysoida YK:n prosessia hieman tarkemmin ja myös esittää kritiikkiä niiden kohtien osalta, missä siinä on todellisia heikkouksia. Kuten tiedämme, etenkin toisessa paneelissa tieteellisellä tarkkuudella ei oikeastaan ollut sijaa.

Toiseksi, kahta astetta koskeva tavoite, jonka olemme asettaneet, edellyttää lisää tieteellistä todistusaineistoa tuekseen, ja teidän olisi nyt ponnisteltava päättäväisemmin, jotta kohdennamme tutkimuksemme paremmin siihen, onko tavoite mahdollista saavuttaa vai olisiko meidän – kuten useat tahot jo väittävät – otettava sen osalta etäisyyttä.

Kolmanneksi – ja tämä on luultavasti tärkeintä – meidän on puututtava luottamuspulaan, joka vallitsee kaikkialla maailmassa ja etenkin täällä Euroopassa. Kuten tiedätte, joidenkin tutkimusten mukaan vain

30 prosenttia unionin kansalaisista uskoo hiilidioksidin vaikuttavan ilmastoon. Jokainen hanke, jossa tätä ei oteta huomioon, on tuomittu epäonnistumaan.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, komission jäsen Hedegaard esitti lukuisia myönteisiä huomioita, mutta esiin tuli myös kaksi hyvin huolestuttavaa seikkaa: hän puhuu mieluummin vuodesta 2050 kuin vuodesta 2010, mikä minusta on huolestuttavaa, ja hän puhuu enemmän siitä, että meidän on laskettava odotuksiamme kuin tarpeesta viedä asioita eteenpäin siten, että tavoitteemme ja odotuksemme kokouksissa, joista on jo sovittu, ovat mahdollisimman korkealla.

Haluan esittää seuraavan kysymyksen: aikooko komissio pyrkiä kohti kunnianhimoista ja oikeudellisesti sitovaa ilmastomuutossopimusta, joka on määrä allekirjoittaa Cancunissa joulukuussa, vai aikooko se ajaa prosessia, missä Cancun nähdään ainoastaan välivaiheena ponnisteltaessa kohti sopimusta, joka allekirjoitetaan Etelä-Afrikassa tai kenties jossain toisessa valtiossa joskus tulevaisuudessa – vuonna 2011, 2012, 2020 tai pahimmassa tapauksessa vieläkin myöhemmin?

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Kööpenhaminan kokouksen jälkeen jotkut meistä tuntevat olevansa kuin viimeisiä eloonjääneitä tappion kärsineessä armeijassa, hajallaan ja lannistettuja, joten olen iloinen siitä, että valatte meihin uskoa ja käynnistätte vastaiskun.

Silti, vaikka kuulostatte toiveikkaalta ja myönteiseltä, paljon jää toiveiden ja rukousten varaan. Olemme mitä suurimmassa määrin riippuvaisia toisista, jotta voimme saada edistystä aikaan.

Panin merkille, että toitte puheissanne jälleen esiin ajatuksen nostaa oma tavoitteemme 30 prosentin vähennykseen. Olenko oikeassa ymmärtäessäni, että viittasitte uuteen ja subjektiivisempaan malliin kyseisen tavoitteen osalta? ”Jos olosuhteet ovat oikeat”, sanotaan asiakirjassa. Tämä on luullakseni uutta.

Miksi asiakirjassa ei käsitellä lainkaan Kööpenhaminan kokouksen epäonnistumisen syitä ja oteta niistä opiksi? Miksi missään ei ole viittausta ilmastomuutoksen kieltämiseen liittyvään ongelmaan, joka horjuttaa poliittista tahtoa? Ja lopuksi, miksi missään ei mainita tarvetta saada lisää tukea yrityksiltä?

Euroopassa on paljon yrityksiä, jotka haluavat tehdä kanssamme työtä asian hyväksi, ja totta puhuen, huolimatta siitä, että toivon teille kaikkea hyvää ja me kaikki toivomme teille pelkkää hyvää, tarvitsette kaikkia tarjolla olevia ystäviä.

Connie Hedegaard, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin vastauksena jäsen Seeberille IPCC:n osalta ja liittyen siihen, miksi emme tiedonannossamme esittäneet sitä kohtaan kritiikkiä tai reagoineet muutoin meihin kohdistuvien odotusten mukaisesti, haluan todeta seuraavan: vaikka IPCC:n on mielestäni äärimmäisen tärkeää suhtautua kritiikkiin vakavasti ja pyrkiä korjauksiin siellä missä niitä tarvitaan, tähän mennessä ei ole tullut ilmi mitään sellaista, joka muuttaisi horjumatonta käsitystäni siitä, että meidän on välttämätöntä puuttua ilmastomuutokseen. Esiin on tullut erinäisiä seikkoja, yksityiskohtia, vuodettuja sähköpostiviestejä ja muuta vastaavaa. En ole nähnyt mitään kättä pidempää, joka muuttaisi vakaumukseni, ja luulen, että näin on hyvin monen muunkin laita, joten kyse on suuressa määrin tahallisesta toiminnasta. Mielestäni IPCC:n on nyt yritettävä itse pitää huoli luottamuksen palauttamisesta prosessiin ja sen tuloksiin.

Yhdyn hyvin suuressa määrin seikkaan, jonka ehditte hädin tuskin nostaa esiin – kysymykseen luottamuksesta – ja juuri tästä syystä toimimme etulinjassa, mikä on Euroopan unionin kannalta keskeisen tärkeä asia.

Hyvä jäsen Ulvskog, sanoitte, että puhuin enemmän vuodesta 2050 kuin vuodesta 2010. Kyse on strategiasta edettäessä kohti vuotta 2012. Euroopan unionilla on jo toimintamalli nykyhetkeä, vuotta 2010 varten, joten tässä strategiassa katsotaan eteenpäin. Mielestäni yhtenä niistä uusista asioista, joihin on kiinnitettävä huomiota, meidän on vähitellen sanottava ääneen, että toimintatavat vuosiksi 2020–2050 on tarpeen määritellä. Tämän vuoksi esitän joitakin ajatuksia siitä, mitä vuoteen 2030 mennessä olisi saatava aikaan.

Vuoteen 2020 on vain kymmenen vuotta. Nykyisen komission kaudella on luotava perusta myös sille, mihin asti pääsemme vuoteen 2030 mennessä, joten asian ottaminen esiin oli mitä suurimmassa määrin harkittua, ja se on myös yksi uusista asioista tässä tiedonannossa.

En missään nimessä halua tinkiä odotuksista, mutta olisin hyvin varovainen sen osalta, ettei odotuksia nosteta niin korkealle, että ne, jotka eivät halua kansainvälisten neuvottelujen onnistuvan, voisivat Meksikon jälkeen kaataa prosessin siinä tapauksessa, että emme saa tuloksia aikaiseksi. Tämän vuoksi meidän on toimittava käytännöllisesti. Olen valmis puolustamaan kenen tahansa edessä sitä, että Kööpenhaminaan asti oli oikein pitää odotukset korkealla, harjoittaa painostusta ja saattaa asia valtionpäämiesten asialistan kärkeen. Näin saatiin eri tahot kantamaan vastuunsa, näin saatiin kehittyvät taloudet ja Yhdysvallat asettamaan kotimaisia

tavoitteita. Se oli tärkeää. Näin voi toimia kuitenkin vain kerran, ilman että tavoitteet jäävät saavuttamatta täysin. Pelkään, ettemme voi toimia näin kahta kertaa.

Miksi siis emme laatisi tarkkaa tiekarttaa Bonnissa ja takaisi sen avulla, että pyrkimyksistä pidetään kiinni? Tällainen järjely tässä on takana.

Lopuksi haluan sanoa Chris Daviesille, että olette aivan oikeassa. Olemme riippuvaisia muista edistymisen osalta, ja juuri sen vuoksi meidän on laskettava keskiarvo ja pyrittävä analysoimaan saamiamme tietoja. Missä mennään Pekingissä? Missä mennään Delhissä? Mitä tapahtuu Washingtonissa? Missä mennään Yhdysvaltain kongressissa? Tämän jälkeen voimme pyrkiä huolehtimaan siitä, että kaikki tarpeellinen otetaan huomioon, ja samanaikaisesti voimme varmistaa, että oma tavoitteemme eli oikeudellisesti sitova, aidosti kansainvälinen sopimus toteutuu edelleen.

Otitte esiin kohdan, jossa mainitaan 30 prosenttia, jos olosuhteet ovat oikeat – kyllä, olette oikeassa, tämä on uusi tapa ilmaista asia. Myös vuotta 2020 koskevassa strategiassa on alaviitteitä, joissa kyseiseen vuoteen asti tähtääviin politiikkoihin viitataan mainitsemalla edellytykseksi, että muut valtiot tekevät sitä ja tätä jne., mutta olen sitä mieltä, että jos olosuhteet ovat oikeat ja hoidamme tilanteen asianmukaisella tavalla, tästä voi olla hyötyä myös Euroopalle itselleen. Tämä on kirjattava myös erilaisiin strategioihimme ja asiakirjoihimme.

Tiedän, että tämä on yksi niistä alueista, joista Euroopassa ei tässä vaiheessa vallitse yksimielisyyttä. Minusta on tärkeää pohtia tätä kysymystä. Olettakaamme, että esimerkiksi Kiina ei hyväksy kansainvälistä sopimusta. Pitäisimmekö tästä huolimatta aina vain kiinni 20 prosentin tavoitteesta? Hyödyttäisikö se jollain tavalla talouttamme, innovaatioitamme, kasvuamme? Eikö vaarana olisi, että menettäisimme markkinat Kiinalle ja muille alueille, jotka etenevät myös tämän asian osalta riippumatta siitä, saadaanko kansainvälinen sopimus aikaan ja milloin?

Kyse on pelkästä keskustelunavauksesta, sen myöntämisestä, että nämä asiat tosiaankin ovat pelinappuloita kansainvälisissä neuvotteluissa, mutta meidän ei pidä unohtaa, että tähän liittyy myös EU:n sisäisiä näkökohtia. Mistä kasvumme syntyy tulevaisuudessa? Tältä osin emme saisi tinkiä kunnianhimosta.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Hyvät kollegat, arvoisa komissaari, on hienoa huomata, että olette lukenut parlamentin päätöslauselman ja viittaatte siihen. Se on hyvä merkki näin työnne alussa.

Jotta EU voisi oikeasti säilyttää johtoroolin ilmastonsuojelussa, meidän pitää nostaa tavoitettamme vähintään -30 prosenttiin, jota jo perustelite. Haluan tähän lisätä, että oikeasti ne muutokset, jotka lama on tuonut tilanteeseen, tarkoittaa, että -20 prosenttia ei tosiasiassa paljon eroa *business as usualista*. Jos haluamme olla kunnianhimoisia, pitää tavoitettamme tiukentaa vähintään -30 prosenttiin, mieluiten -40 prosenttiin.

Toiseksi, kuten parlamentti viime keskustelussaan hyvin yksimielisesti...

(*Puhemies keskeytti puhujan.*)

Martin Callanan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä hänen julkilausumastaan ja toivottaa hänet tervetulleeksi parlamenttiimme.

Hän puhui julkilausumassaan tavoitteemme nostamisesta 30 prosenttiin, jos olosuhteet ovat oikeat.

Mitä näyttöä hänellä on siitä, että jos teemme näin, se auttaa taivuttelemaan Yhdysvallat, Intia, Kiina tai muut valtiot sitoutumaan maailmanlaajuisesti sitovaan sopimukseen?

Jos maailmanlaajuisesti sitovaa sopimusta ei ole, eikö komission jäsenkin ole sitä mieltä, että on olemassa suuri vaara, että heikennämme teollisuutemme kilpailukykyä ja aiheutamme kuluttajille entistä suuremmat sähkölaskut, ilman että ympäristölle on tästä mitään tuntuva hyötyä, koska kyseisten vähennysten vaikutus luonnollisesti mitätöidään kasvulla Intiassa, Kiinassa, Yhdysvalloissa jne.?

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Arvoisa puhemies, EU:n on sitouduttava vähentämään päästöjä 40 prosentilla vuoteen 2020 mennessä tuoreimpien käytettävissä olevien tutkimustulosten mukaisesti. Tällaista sitoumusta ei voi tehdä siten, että ollaan riippuvaisia muiden toimista.

Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että EU:n päästösitoumus nostetaan 40 prosenttiin? Mitä tulee rahoitukseen, jota kehitysmaat tarvitsevat torjuakseen ilmastonmuutosta ja sen seurauksia, kuka tarkalleen ottaen tarjoaa tämän rahoituksen kehityksmaille? Kuinka paljon kukin teollisuusmaa antaa? Miten ja milloin avustus annetaan?

Komission jäsen puhui myös kunnianhimoisesta, oikeudellisesti sitovasta sopimuksesta. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta saataisiin aikaan sopimus, jossa teollisuusmaiden ja kehitysmaiden yhdessä kantama vastuu erilaisine vastuuosuuksineen tunnustetaan sen mukaisesti, mikä on niiden aiemmin ilmakehään päästämien kasvihuonekaasujen määrä ja mitkä ovat resurssit, joiden avulla päästöjen vähentämiseen ja ilmastomuutoksen seurauksiin liittyviin haasteisiin voidaan vastata?

Connie Hedegaard, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, jos ymmärsin oikein asian, johon viimeiseksi viitattiin, kyse on siitä, miten voimme panna täytäntöön sen, mistä sovitaan. Tämä on tietysti keskeinen kysymys.

Ymmärtääkseni toinen kysymys koski sitä, kuinka paljon kehitysmaita olisi tuettava. Kriteerejä ei ole vielä määriteltä, mutta mielestäni on hyvin tärkeää, ettemme aseta tämän asian osalta paljon ehtoja. Kööpenhaminassa nimenomaan luvattiin, että pikastarttirahoitusta, välittömästi annettavaa rahoitusta, annetaan vähiten kehittyneille ja haavoittuvimmille maille, osittain mukauttamistoimiin, osittain lieventämistoimiin.

Lisäksi olen sitä mieltä, että on vain loogista, että puolustamme sitä, että tämän on tapahduttava käyttämällä olemassa olevia kanavia. Meillä ei ole varaa käyttää aikaa uusien hallinnointijärjestelmien tai kanavien tms. luomiseen rahojen perille saamiseksi, koska rahat olisi saatava hyödynnettyä paikan päällä mahdollisimman pian.

Sanoisin, että EU:n puolesta jo Bonnissa voitaisiin jakaa pikastarttirahoitusta, ja sanoisin, että viimeistään Meksikossa kaikkien on oltava valmiita lunastamaan Kööpenhaminassa annetut lupaukset pikastarttirahoituksesta, määrittelemään eri kriteerit ja päättämään siitä, miten asia tarkemmin ottaen hoidetaan.

Satu Hassille haluan sanoa, että 30 prosenttia perustuu tarvenäkökohtiin, ja monessa suhteessa asia liittyy myös jäsen Callahanin esiin tuomiin ajatuksiin.

Ei ole kovin helppo päättää, milloin tarkalleen ottaen tavoitteeksi olisi asetettava 30 prosenttia ja mitä sitoutuminen 30 prosenttiin tarkalleen ottaen vaatii. Tämän vuoksi tiedonannossa todetaan, että laadimme ennen kesäkuun Eurooppa-neuvoston kokousta analyysin siitä, kuinka 30 prosenttiin voidaan sitoutua järkevällä tavalla. Mitä tämä vaatisi?

Tietenkään kenenkään ei pidä olla sinisilmäinen. Tietysti meidän on huolehdittava omasta teollisuudestamme; se on itsestään selvää. On tiedettävä, mitä teemme, eikä saa olla naiivi. Näkemykseni on yksinkertaisesti se, että uskon, että jos asia hoidetaan järkevällä ja yhtenäisellä tavalla, olisi mahdollista valita välineitä, joista voisi samanaikaisesti olla hyötyä ilmastomuutoksen, päästövähennysten, energiatehokkuuden, energiavarmuuden, innovoinnin ja työpaikkojen luomisen kannalta. Tähän me pyrimme. En väitä, että se olisi helppoa. Meidän ei pidä ajatella, että tavoitteen nostaminen 30 prosenttiin olisi lastenleikkiä, vaan meidän on tiedettävä, mitä mahdollisuuksia siihen liittyy, mitä seuraamuksia siitä olisi, ja juuri tästä tarkoitukseni on esittää analyysi ennen kesäkuussa pidettävää Eurooppa-neuvoston kokousta. Myöhemmin tänä vuonna saamme sitten analyysin vuoteen 2050 liittyvistä suunnitelmista, joihin sisältyy myös vuoteen 2030 liittyvä tavoite, joka meidän on mielestäni syytä alkaa huomioida. Syy on tietenkin se, että olemme luvanneet vähentää päästöjä 80–95 prosenttia vuoteen 2050 mennessä. Jos emme pääse alkuun, edessämme on tiukat ajat viimeisinä parina vuosikymmenenä ennen vuotta 2050.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, vastoin komission käsitystä keskustelu ihmisten aiheuttamasta ilmastomuutoksesta on kaikkea muuta kuin ohi.

Pelkästään viime kuussa todistimme East Anglian yliopistoon liittyvää skandaalia, sitten tulivat Himalajan jäätiköiden sulamisvedet ja nyt herää kysymyksiä ilmastomuutoksen vaikutuksista Amazonin luontoon.

Tutkimukset ovat osoittaneet, että ainakin 20:ssä IPCC:n raportin kohdassa viitataan World Wildlife -rahaston tai Greenpeace-järjestön raportteihin, joille ei ole suoritettu vertaisarviointia. Tämä ei ole tiedettä. Tarvitaan vankkaa, ulkopuolisten asiantuntijoiden oikeaksi vahvistamaa tieteellistä näyttöä, ei lausuntoja ilmastomuutosta omiin tarkoituksiinsa käyttäviltä painostusryhmiltä tai poliitikoilta, jotka käyttävät ilmastomuutosta hyväksi oikeuttaakseen Euroopan unionin olemassaolon.

Haluaisin kysyä, eikö nyt olisi aika pysähtyä, tehdä tilannearvio ja miettiä, millaisia vaikutuksia koituu porskuttamisesta eteenpäin turvautumalla politiikkoihin, jotka saattavat vahingoittaa talouksia, johtaa työpaikkojen menetyksiin tai joista mahdollisesti seuraa energia-alan kaaos.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Saatte vielä havaita, että East Anglian yliopistolta vuodetuista sähköposteista käy ilmi, että ihmisen aiheuttaman ilmastomuutoshypoteesin kannattajat ovat manipuloineet historiallisia lämpötilamuutoksia valitsemalla vertailuvuodet subjektiivisesti. Tempun avulla on tarkoitus peitellä lämpötilan viimeaikaista laskemista ja painaa villaisella keskiajan lämpökausiin liittyvä ongelma. Sähköposteista paljastuu myös, että hypoteesiin epäillen suhtautuvat tutkijat on suljettu vertaisarviointiprosessien ulkopuolelle, jotta tutkimukseen liittyvät puutteet eivät päätyisi julkisen tarkastelun kohteeksi.

Voiko hypoteesi, joka perustuu tietojen peukalointiin, toimia perusteena, jonka avulla voidaan oikeuttaa valtavat menoerät ja sulkea tehtaita, kuten Corus-yhtiön tehdas Middlesbrough'n kaupungissa? Euroopan unioni maksaa mittavia avustuksia ympäristöpainostusryhmille, jotka ovat valmiita neuvomaan EU:ta noudattamaan politiikkaa, johon se on jo valmiiksi sitoutunut. Onko Euroopan unionin sopivaa käyttää julkisia varoja painostusryhmien tukemiseen? Näin tuhlataan julkista rahaa, tuetaan Euroopan unionin politiikkoja vilpillisesti ja vaarannetaan kampanjoivien organisaatioiden riippumattomuus.

Karl-Heinz Florenz (PPE). – (DE) Toivotan teidät mitä lämpimimmin tervetulleeksi tähän parlamenttiin. Mielestäni luottamuspula Kööpenhaminassa oli yksi keskeisistä ongelmista. Se voi teoriassa jatkua niin maailmanlaajuisesti kuin myös Euroopan unionin sisällä. Kysymykseni kuuluu seuraavasti: mitä tapahtuu välineille, jotka hyväksyimme viime vuonna? Päästökauppajärjestelmä aiheuttaa minulle päänvaivaa, koska en ole aivan varma, miten komissio nyt Kööpenhaminan päätöksen perusteella toimii, esimerkiksi vertailuarvojen osalta, mutta myös hiilivuodon.

Esitän toisen kysymykseni. Ranskan hallitus on tehnyt ehdotuksen kehitysmaista tulevien maahantuojien sisällyttämisestä päästökauppajärjestelmään markkinoiden kasvattamiseksi ja sen mahdollistamiseksi, että kyseiset valtiot voivat osallistua järjestelmään. Onko teillä mielipidettä tähän?

Connie Hedegaard, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, vastaan ensiksi kahdelle miesjäsenelle, jotka ottivat esiin IPCC:hen liittyvän kysymyksen.

Ensinnäkin, en ole täällä edustamassa IPCC:tä. Olen varma, että siellä olevat ihmiset osaavat kyllä hoitaa puhumisen itsekin.

Kun kuulen kysymyksen ”eikö olisi aika pysähtyä?”, minun on pakko sanoa, että kansainväliset ilmastoneuvottelut ovat monella tapaa olleet jo pitkän aikaa jäissä. Tältä osin kaivataan uskoakseni yhä merkittävää edistymistä. En vain ymmärrä, miksi muutaman vuoden takia halutaan epäillä koko hanketta. En näe asiaa samoin. Olen poliitikko. En osaa arvioida tiedemiesten työtä, mutta osaan käyttää tervettä järkeä ja lukea heidän tekemänsä keskeiset päätelmät ja ymmärrän, mitkä ovat tosiasiat edessämme. Osaan itse punnita, haluanko ottaa riskin olla tekemättä mitään ja kantaa siihen mahdollisesti liittyvät hyvin mittavat seuraamukset – vai yritänkö sen sijaan vastata haasteeseen.

Se mitä yksinkertaisesti en pysty ymmärtämään, on se, että ilmastokysymykseen skeptisesti suhtautuvat eivät käsitä, että planeetta, jonka väestö käsittää kohta lähes yhdeksän miljardia ihmistä tai enemmänkin tämän vuosisadan puoliväliin mennessä, hyötyy joka tapauksessa siitä, että energiatehokkuus ja resurssien tehokas käyttö lisääntyvät selvästi.

Juuri tässä meillä olisi oltava yhteinen perusta mitä välineisiin tulee, koska tästä koituu joka tapauksessa hyötyä ympäristölle, tästä koituu hyötyä kansalaisillemme ja tästä koituu hyötyä talouksillemme. Muuttuminen erittäin energiatehokkaaksi on hyödyksi myös yritystoiminnalle, kun energiasta tulee tulevaisuudessa vieläkin kalliimpaa. Tällä on todellista merkitystä maailmassa, jossa resursseista kamppaillaan. Näin ollen en yksinkertaisesti vain ymmärrä, miksi asiaa ei voisi lähestyä samalla tavalla tästäkin näkökulmasta.

Hyvä jäsen Florenz, mitäkö teemme päästökauppajärjestelmään liittyvien välineiden osalta? Kuten jo mainittiin, hiilivuodosta julkaistaan analyysi ennen kesää ja vertailuarvojen osalta jatkamme työtä niiden hyväksi. Päästökauppajärjestelmässä riittää vielä monin paikoin hiomista. Olen myös sitä mieltä, että meidän olisi edelleen työskenneltävä edes jonkinlaisia kaupankäyntiin liittyviä järjestelmiä suunnittelevien muiden osapuolten kanssa ympäri maailmaa.

Olen edelleen sitä mieltä, että tämä on kaikkein tehokkain tapa pyrkiä sääntelemään asiaa, mutta toisaalta on tietenkin hyvin tärkeää, että oma järjestelmämme on valmis ja käytössä ja että se toimii mahdollisimman tehokkaasti ja yritysystävällisesti, jotta muutkin näkevät, että se tosiaan toimii ja että lopulta se hyödyttää myös heidän mahdollisuuksiaan innovaatioiden tekemiseen.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Lämpimästi tervetuloa parlamenttiin, arvoisa komission jäsen. Kirjoitin parlamentin puhemiehelle kirjeen kertoakseni hänelle, että ilmastonsuojelu on kaikkien tämän parlamentin valtuuskuntien asialistalla keskustellessamme kumppaneidemme kanssa eri puolilla maailmaa. Meidän on löydettävä toisenlainen mekanismi, jotta tämä tieto ja nämä tulokset saadaan yhdistettyä matkoihinne eri puolille maailmaa siten, että me täällä Brysselissä tai Strasbourgissa tiedämme täsmälleen, missä mennään.

Olen melkoisen huolissani siitä, että ilmastoneuvottelut saattavat kokea saman kohtalon kuin Dohan neuvottelut, joita lykätään vuosi toisensa jälkeen. Tämän vuoksi kysymys kuuluu, mikä on suunnitelma B, jonka avulla mahdollisesti saavutetaan tuloksia edes joillakin osa-alueilla? Minulla on myös Kioton pöytäkirjaa koskeva kysymys. Eräs Bangkokissa tekemistämme strategisista virheistä oli sen vaikutelman antaminen, että olisimme luopumassa pöytäkirjasta. Mitä tapahtuu, jos hyväksymme jotakin vasta vuonna 2011 tai 2012? Mikä on Kioton pöytäkirjan tulevaisuus?

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan toivottaa komission jäsen Hedegaardin tervetulleeksi istuntosaliimme. Arvoisa komission jäsen, olen ilahtunut voidessani toivottaa teidät tervetulleeksi ensimmäiseen esiintymiseenne ja voidessani toistaa sen, mitä sanoin teille kuulemistilaisuudessaanne, sekä voidessani kiittää teitä innostuksesta, jota tuotte keskusteluihimme toimiessanne eräänlaisena ilmastodiplomatian keulakuvana parlamenttimme tietysti jatkuvasti tukiessa teitä tehtävässänne.

Olen vakuuttunut, että Euroopan on omaksuttava hyökkäävämpi asenne, että sen on näytettävä aseensa pikemminkin kuin aikomuksensa. Kysymykseni, johon teidän on helppo vastata, on jokseenkin samanlainen kuin se, jonka ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puheenjohtaja esitti, sillä minäkin olen vakuuttunut siitä, että Euroopan on vastedes varmistettava, että ilmastoulottuvuus sisällytetään kaikkiin sen kolmansien maiden kanssa tekemiin kauppasopimuksiin, yhdessä eurooppalaisen hiiliveron kanssa, jos tämä on ainoa kieli, jota ne, jotka kieltäytyvät käsittämästä haasteen mittavuutta, kykenevät ymmärtämään.

Minulla on esittää toinenkin kysymys, joka saattaa olla hieman mullistavampi – ehdotus, joka joka tapauksessa vaatii teiltä vastausta: Eivätkö Euroopan parlamentti, komissio ja muut toimielimet voisi näyttää esimerkkiä julistautumalla hiilineutraaleiksi, toisin sanoen eivätkö ne voisi hyvittää hiilidioksidipäästönsä ja kattaa ainakin – vaikka kyse on vain yhdestä asiaan liittyvästä ilmiöstä – ympäristökulut, joita matkoistamme Strasbourgiiin aiheutuu?

Claude Turmes (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin, luullakseni mekin odotamme kovin vaikutustenarviointia, josta on puhe. Olemme jotakuinkin varmoja siitä, että 30 prosenttia on hyväksi Euroopan taloudelle ja myös kilpailtaessa vihreästä teknologiasta.

Minulla on kaksi kysymystä, hyvä komission jäsen; ensimmäinen koskee pikastarttirahaa. Millaista yhteistyötä teette komission jäsen Piebalgin kanssa taataksenne varmasti, että raha käytetään tehokkuuteen, uusiutuviin energialähteisiin ja alueellisesti toteutettavaan hajautettuun energiantuotantoon ja että tähän kaikkeen liitetään myös energiaköyhyys? Toinen kysymys kuuluu, kuinka saatte suuret eurooppalaiset kaupungit ja edistykelliset alueet mukaan peliin myös kansainvälisesti? Olin todella pettynyt, että viimeviikkoisessa EU 2020 -asiakirjassa kaupunkeja ja alueita ei käytännöllisesti katsoen näy lainkaan. Kuinka uskallamme edes kuvitella vievämme Eurooppaa eteenpäin, kun kansalaisten omat alueet Euroopassa jätetään huomiotta, samoin kuin niiden mahdollinen kansainvälinen merkitys?

Connie Hedegaard, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin vastauksena jäsen Leinenille, mielestäni on erittäin hyvä ajatus, että aina kun valtuuskunnat lähtevät matkaan, teillä on aikaa ja myös halua ottaa ilmasto asialistalle. Tämä on hyvin tärkeää, ja voisi olla erittäin hyödyllistä vertailla kokemuksia siten, että kun te saatte jotakin tietoonne jossakin maassa ja minä saan tietoa kuukautta myöhemmin, järjestämme silloin tällöin yhteisen tapaamisen ja vertailemme tietojamme, jolloin voimme todella rakentaa jotain sen tiedon varaan, jota kumpikin saamme tahollamme.

Vaara päätyä jonkinlaiseen Dohan kaltaiseen prosessiin oli nimenomaan se syy, minkä vuoksi turvauduimme Kööpenhaminan kohdalla melkoiseen painostukseen pyrkiessämme tekemään kaikkemme samanlaisen tilanteen välttämiseksi. Olette myös oikeassa siinä, että nyt se on vaarallista: jos emme kerran onnistuneet Kööpenhaminassa, onko syytä jatkaa ikuisesti samoin konstein? Tämän vuoksi haluaisin nähdä tiekartan, jossa jokaista tapahtumaa varten on määritelty selkeästi kulloinkin ratkaistavat kysymykset ja tarkka päivämäärä, mihin mennessä tuloksia on saatava aikaan. Minusta tämä on erittäin hyvä ajatus.

Viimeinen kysymys koski Kioton pöytäkirjaa ja Kioton pöytäkirjan jatkoa. Me kaikki tiedämme, että Kioton pöytäkirjaan liittyy ongelmia. Me kaikki tiedämme, että monet valtiot eivät halua olla siinä ja kaikissa näissä

haasteissa osallisina. Loppujen lopuksi se on haaste myös Euroopan unionille. Me emme voi olla ainoina osallisina Kioton pöytäkirjassa. Mielestäni on hyvin tärkeää, että Eurooppa vähitellen oppii olemaan kantamatta syyllisyyttä asioista, joista meitä ei voi syyttää.

Kun kyse on Kioton pöytäkirjasta, me emme ole ongelmana. Me ryhdyimme toimiin kaikkia muita ennen. Olemme ryhtyneet toimiin ja lunastaneet viralliset lupauksemme ensimmäisellä ajanjaksolla 2008–2012. Ongelma ei tässä yhteydessä ole EU. Ongelmana ovat ihan toiset osapuolet ja niiden on selvitettävä, kaipaavatko ne vaihtoehtoa, jos sellainen löytyy, vai miten ne aikovat pärjätä jatkossa, toisella velvoitekaudella.

Näin ollen kyseessä on avoin kysymys, josta meidän on keskusteltava, mutta kuten Chris Davies jo totesi, olemme riippuvaisia siitä, mitä muut osapuolet tekevät. Varovaisuus on tarpeen. Miksi meidän pitäisi ottaa vastuu Kioton pöytäkirjan kuoppaamisesta? Me olemme täyttäneet Kioton pöytäkirjan mukaiset lupauksemme, joten joskus meidän eurooppalaisten olisi osattava paremmin olla ottamatta syytä niskoillemme tilanteessa, jossa sopisi paremmin syyttää muita.

Mitä tulee toimielimiin liittyvään ehdotukseen, voin todeta ottaneeni kysymyksen jo esiin omassa kabinetissani. Se on minusta luonnollinen asia. Haluaisin kovasti tehdä yhteistyötä parlamentin kanssa. Jos te hoidatte parlamentin, minä otan komission hoitaakseni. Mielestäni tämä on järkeenkäypää kansalaisten kannalta.

Claude Turmesille totean pikastartista ja siitä, miten voin tehdä yhteistyötä komission jäsen Piebalgsin kanssa, että tiedonanto on laadittu yhdessä hänen kanssaan. Hän on osallistunut työhön, koska tiedämme, miten tärkeää on pyrkiä yhteistyöhön myös tämän asiakokonaisuuden osalta ja että yhteistyötä voidaan hyödyntää hyvin myönteisellä tavalla. Meillä kahdella komission jäsenellä on siis jo tämäntyyppistä keskustelua.

Ymmärrän suuria kaupunkia koskevan näkemyksen. Mielestäni C40 ja monet muut aloitteet ovat erittäin hyviä, ja olette oikeassa myös siinä, että suuri osa päästöistä liittyy kaupunkeihin ja elämäntapaan kaupungeissa. Haasteena on, että suunnittelusta ja muista välineistä, joiden avulla näitä kysymyksiä voidaan oikeasti käsitellä, vastaavat suurelta osin jäsenvaltiot, mutta olen kanssanne samaa mieltä, ja olen myös tehnyt yhteistyötä joidenkin tärkeimpien kaupunkien kanssa jo ennen Kööpenhaminaa. Tämä on näkökohta, joka meidän on syytä pitää mielessämme pyrkiessämme kehittämään ajatusta eteenpäin. Lisäksi, kun kyse on esimerkiksi liikenteestä ja liikenteen hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä, on sanomattakin selvää, että suuret kaupungit ovat avainasemassa ratkaisuja haettaessa.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Arvoisa komission jäsen, Kööpenhaminan konferenssi osoitti, että osapuolten seuraavaa kokousta (COP) varten on tarpeen valmistautua, ei ainoastaan sisäisesti, maailmanlaajuisesti ja teknisesti, vaan myös poliittisella tasolla. Sisäisesti Euroopan tehtävänä on energia- ja ilmastopakettin täytäntöönpano ja investoiminen puhtaaseen teknologiaan, tieteelliseen tutkimukseen ja energiatehokkuuteen.

Esimerkillä johtaminen on ehdoton vaatimus, mutta pelkästään se ei riitä, kuten Kööpenhaminassa kävi selväksi. Tämän vuoksi on välttämätöntä kehittää ja edistää diplomaattista puolta ja käyttää Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia, jotta tietä kohti seuraavaa ilmastokokousta voidaan pohjustaa kunnianhimoisesti, yhdellä äänellä puhuen ja luoden strategisia yhteyksiä niihin, jotka ovat mahdollisia liittolaisiamme tässä asiassa, kuten esimerkiksi Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtiot.

Lisäksi on tärkeää ottaa ilmastomuutos aiheeksi kaikissa huippukokouksissa ja korkean tason tapaamisissa. Tahtoisin tiedustella komissiolta ja komission jäseneltä, minkälaista edistymistä näissä poliittisissa neuvotteluissa on tapahtunut.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Arvoisa puhemies, tervetuloa, komission jäsen Hedegaard. Olette tuonut esiin paljon hyviä asioita ja tiedonantoon sisältyy paljon hyvää. Aion keskittyä asioihin, joista en ole samaa mieltä.

Olen vahvasti eri mieltä strategiasta, joka perustuu jo tässä varhaisessa vaiheessa sen hyväksymiseen, että emme saa sopimusta aikaan Meksikossa. Kysymykseni teille kuuluu tämän vuoksi, onko kyse asiasta, jonka olette yksinkertaisesti vain päättänyt vai onko kyse saamastanne toimeksiannosta – ja jos näin on, keneltä te tämän toimeksiannon saitte? Valtionpäämiehiltäkö? Vai onko kyse yhteispäätösmenettelystä vai mistä? Toivon, että tätä strategiaa voidaan tarkistaa. Mitä auttaa kysyä ”mitä jos käy niin, että asiaa lähdetään vahvasti ajamaan ja odotukset ovat korkealla, ja tulosta ei synny – miten selittäisimme kaksi fiaskoa?” Kuulkaahan nyt, teidän ei tarvitse kantaa huolta tästä asiasta. Yhdysvallat ja Kiina ja muut valtiot huolehtivat varmasti siitä, että Meksikon osalta ei ole suuria odotuksia. EU:n tehtävänä ei pitäisi olla odotusten hillitseminen – EU:n pitäisi nostaa odotuksia. Jos sanomme ennen kuin kokous on edes alkanut, että kuulkaas, olemme

valmiit hyväksymään, että erityisen merkittävää sopimusta ei saada aikaan tai jotain muuta vastaavaa, niin silloin torjutaan kaikki onnistumisen mahdollisuudet ennen kuin on edes päästy alkuun. Näin lähtökohdat pannaan kokonaan uusiksi, eikä sopimus siitä ainakaan parane.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Arvoisa komission jäsen, minulla on teille kaksi kysymystä.

Ensinnäkin, asiakirjastanne näyttää puuttuvan analyysi siitä, mikä on Euroopan neuvotteluasema kansainvälisellä tasolla. Olemmeko todella ottaneet huomioon sen tosiseikan, että Euroopan merkitys ilmastopolitiikassa on vähentynyt? Olemmeko huomioineet sen, että poliittinen ja taloudellinen painoarvo maailmassa on siirtynyt selkeästi Aasian suuntaan? Olemmeko mahdollisesti täysin yliarvioineet omat vaikutusmahdollisuutemme asiassa?

Toiseksi, asiakirjanne on hämmästyttävä. Niihin kahteentoista sivuun, jotka on täytetty laidasta laitaan, ei sisälly yhtään viittausta ilmastomuutospaneeliin. Onko kyse hienovaraisesta yrityksestä ottaa etäisyyttä tähän elimeen? Haluan muistuttaa teitä siitä, että paneeli on ollut perustana kaikille poliittisille päätöksille, jotka liittyvät meidän viime vuosina täällä laatimiimme direktiiveihin. Eikö olisi aika vaatia laajapohjaista tieteellistä lähestymistapaa, jonka avulla saamme todellisia tieteellisiä lausuntoja poliittisten sijaan?

Connie Hedegaard, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, vastaukseni jälkimmäiseen ilmastomuutospaneeliin liittyvään kysymykseen on aivan selkeä ”ei”. Jos haluaisin ottaa etäisyyttä kaikkeen, mitä tähän paperiin ei sisälly, ottaisin etäisyyttä aika moneenkin asiaan. Kyse on yrityksestä pitää itsestään selvänä sitä, että olemme haasteen edessä, että meidän on ratkaistava se, ja että EU:n on otettava johto käsiinsä sen osalta, miten tilanne ratkaistaan. Tällainen ajattelumalli asiakirjan takana on.

En ole samaa mieltä siitä, että EU:lla ei ole vaikutusvaltaa kansainvälisten neuvottelujen osalta. Olette aivan oikeassa siinä, ettei meillä ole yhtä paljon vaikutusvaltaa kuin haluaisimme, siten että voisimme vain sanella, mitä milloinkin tapahtuu. Olemme riippuvaisia muista.

Kööpenhaminassa koimme kuitenkin jotain aivan uutta: kun aiemmin EU:lla oli usein vain muutama kumppani kansainvälisiin neuvotteluihin mentäessä ja pyrittäessä saamaan jotain aikaan, tällä kertaa johtajat, jotka edustivat yli 80 prosenttia maailmalaajuisista päästöistä, lupasivat Kööpenhaminassa, että tästä lähtien he pysyisivät myös ruodussa. Tämä muuttaa merkittävästi koko asetelmaa. Haluan muistuttaa teitä siitä, että kehittyvien talouksien saaminen ruotuun ja kantamaan osavastuunsa on ollut Euroopan ensisijainen tavoite jo vuosien ajan, ja tämä saavutettiin nyt Kööpenhaminassa.

Jäsen Carvalholle haluan todeta seuraavan: kyllä, olen mitä suurimmassa määrin samaa mieltä siitä, että meidän olisi valmistauduttava sekä teknisesti että poliittisesti ja että se olisi tehtävä paremmin, ei ainakaan siten, että tullessamme neuvottelupöytään ainoastaan toteamme ykskantaan, mitä haluamme, ja seuraavaksi, kaikkien muiden ollessa kanssamme eri mieltä, emme oikein tiedä mitä tehdä, koska olemme käyttäneet kaiken energiamme yrittäessämme päästä yksimielisyyteen hyvin tiukasta ja yksityiskohtaisesti muotoillusta kannasta. Meidän olisi oltava joustavampia tavassamme neuvotella.

(DA) ...ja lopuksi osoitan seuraavat sanani Dan Jørgensenille: en tietenkään usko, ettei meidän pitäisi pyrkiä sopimukseen Meksikossa. Kyse on siitä, uskomme saavamme Meksikossa läpi kaikki yksityiskohdat, mukaan luettuna sopimuksen muoto. Tämä on huolenaiheeni. Jos asiaa tarkastellaan näillä ehdoilla, uskon, että lisäämme Yhdysvaltoihin ja Kiinaan ja muihin valtioihin kohdistuvia paineita nimenomaan sanomalla, että meillä on oltava hyvin selkeät pyrkimykset ja että Cancunissa on saatava aikaan hyvin täsmällisiä tuloksia. Emme voi vain siirtää asiaa eteenpäin.

Yritän tehdä vastaan hangoittelijoille vaikeaksi olla saamatta tuloksia aikaan Meksikossa. Uskon, että jos haluamme saada tulosta aikaan, meidän on varmistettava, ettemme keskity liiaksi oikeudelliseen muotoon, koska se voisi hyvinkin estää pääsemästä sopimukseen varsinaisesta sisällöstä. Huomioitavia tekijöitä on paljon – Mitä ajattelemme? Mitä meille kerrotaan? Millaiseen sovintoon uskomme Yhdysvaltain olevan valmis vain kolme viikkoa sen jälkeen, kun maassa on pidetty välivaalit? Esimerkiksi nämä kysymykset on otettava huomioon. Monet tekijät vaikuttavat tilanteeseen, mutta uskon, että jäsen Jørgensen tuntee minut riittävän hyvin käsittääkseen, että kyse ei ole siitä, että meidän ei mielestäni pitäisi olla kunnianhimoisia Meksikossa. Meidän on vain yritettävä määritellä, mitä voimme enimmillään saavuttaa Meksikossa. Tämä on keskeistä strategiassa, jota olen yrittänyt esitellä täällä tänään.

Puhemies. (DE) – Hyvät kollegat, ilman puheenvuoroa jääneitä jäseniä on enemmän kuin niitä, jotka ovat puheenvuoron käyttäneet. Aikaa ei ollut tarpeeksi. Toivon, että ymmärrätte tämän. Kiitän teitä kaikkia tästä

asiallisesta keskustelusta. Kiitos, arvoisa komission jäsen. Toivon, että tapaamme useammin täällä täysistunnossa. Olen varma siitä, että näin tapahtuu.

Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) EU:lla on kaikki mahdollisuudet toimia tiennäyttäjänä ryhdyttäessä toimiin hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi. Kööpenhaminan kokouksesta monille jäi kenties pettymyksen tunne sen vuoksi, että jotkut osanottajista jättivät sitoutumatta mihinkään tarkkoihin ilmastomuutoksen ehkäisemiseen liittyviin tavoitteisiin. Intia ja Kiina ovat viime aikoina lähettäneet YK:lle viestejä, jotka todistavat niiden päättäväisyydestä saavuttaa tavoitteet, joihin sitouduttiin Kööpenhaminan sitoumuksessa, vaikka sopimus jäikin epämääräiseksi. Tämä on tärkeä signaali, ja EU voi tarttua tilaisuuteen maailmanlaajuisesti ja tuoda kaikki valtiot takaisin saman pöydän ääreen, etenkin Aasian valtiot, joiden teollisuuskapasiteetti kasvaa joka kuukausi. Ilmastomuutos on tosiasia, aivan samoin kuin on varmaa, että saasteet kiihdyttävät sitä. Tämä oikeuttaa EU:n pyrkimykset näyttää omien toimien avulla esimerkkiä siitä, miten saasteita vähennetään. On selvää, että tavoitteemme tulla maailman vähiten saastuneeksi alueeksi voi ainoastaan hyödyttää meitä. Tästä seuraa paljon muutakin hyötyä kuin vain välitön, puhtaamman ympäristön tuoma hyöty. Kurssin kääntäminen Euroopassa kohti vihreää taloutta ja teollisuutta luo työpaikkoja, avaa uusia tutkimusväyliä ja sokerina pohjalla leikkaa lisäksi jokaisen valtion menoja.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Eri valtioiden on jaettava vastuu maapallon ilmakehän suojelemista, mutta on myös selvää, että on kaksi eri asiaa, miten kukin näistä valtioista on vaikuttanut ilmakehään aikojen kuluessa ja mikä niiden vaikutus tänä päivänä on, mikä tarkoittaa sitä, että niiden velvoitteissakin on oltava eroja, jotta jonkinlaiset oikeudenmukaisuuden periaatteet toteutuisivat. Tämän lisäksi, samaisten oikeudenmukaisuuteen liittyvien syiden vuoksi, kun määritellään kunkin valtion vastuuta maailmanlaajuisen päästöjen vähentämispyrkimysten osalta, on otettava huomioon kunkin valtion väestöluku. Kiinan päästöt henkeä kohti ovat nykyisin neljä kertaa pienemmät kuin Yhdysvaltojen ja noin puolet EU:n keskiarvosta. Intian päästöt ovat noin kymmenesosa EU:n keskimääräisistä päästöistä ja kaksikymmentä kertaa pienemmät kuin Yhdysvaltojen päästöt. Tällä hetkellä Intiassa noin 500 miljoonaa ihmistä (suunnilleen saman verran kuin EU:n väkiluku) on ilman sähköä. Tämän vuoksi yritykset syyttää näitä valtioita Kööpenhaminan kokouksen epäonnistumisesta ovat järjettömiä ja epäoikeudenmukaisia, puhumattakaan siitä, miten naurettavaa tämän parlamentin antamassa päätöslauselmassa on syyttää Latinalaisen Amerikan ALBA-maita. Tällainen asenne saa oikeutuksensa ainoastaan puhtaana poliittisesta ryhmäkuntaisuudesta, joka kaivaa maata sen alta, mitä Kööpenhaminassa oikeasti tapahtui.

Adam Gierak (S&D), kirjallinen. – (PL) Euroopan komission ja sen puheenjohtajan erittäin sinnikkäässä, jo vuosia jatkuneessa lobbauksessa ”kunnianhimoisen” ilmasto- ja energiapolitiikan puolesta ei ole kyse mistään muusta kuin yrityksestä tuhota EU:n teollisuus. Tämä politiikka on tulosta joko piittaamattomuudesta, jota hallitustenvälinen ilmastomuutospaneeli vielä lisää, tai pelkästä tyhmyydestä, tai sitten myös äärimmäisestä kyynisyydestä, joka johtaa talouden sabotointiin. On valitettavaa, että vasemmistoa edustavat jäsenet eivät ole käsittäneet, että kyse ei ole muusta kuin heille viritetystä ansasta, koska suurin osa päästökaupan kannattajista haalitaan niiden joukosta, jotka ovat jo aiheuttaneet yhden kriisin. Tällä kertaa ”rahoituskuplasta” tulee merkittävästi suurempi. Vahinko, jota tästä itsetuhoisesta politiikasta on jo aiheutunut, on mittavaa, etenkin omassa kotimaassani Puolassa. Me emme tarvitse sotaa. On helpompaa tuhota valtio kuin jälleenrakentaa se. Vetoan komissioon – tulkaa järkiinne, koska se mitä teette ei ole ainoastaan euroopanvastaista, vaan ihmiskunnan vastaista. Se mitä tarvitaan, on ilmasto- ja energiapaketin välitön tarkistus. Alkakaak tehdä töitä tämän eteen ja lakatkaa taivuttelemasta muita taloudellisen itsemurhan kannalle. Vihreä talous – kyllä, mutta se tarkoittaa tietysti materiaalin ja energian kierrätystä, sähkön ja lämmön yhteistuotantoa, lämmitysjärjestelmien uudenaikaistamista, kestäväää energiaa muiden lähteiden puuttuessa, jätevesien uudelleenkäyttöä, ydinenergiaa, parempaa energiataloutta, suurempaa energiatehokkuutta ja sen sellaista. Onko hiilidioksidipäästöillä näin ollen mitään yhteyttä tällä tavalla ”vihreään” talouteen? Kyllä, mutta paradoksaalisesti, kun päästöt kasvavat ... tämä riittää siis.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsen Hedegaardia siitä, että hän osoitti ymmärtävänsä ilmastopolitiikan perusdilemman: EU ei voi vähentää yksin, koska silloin eivät ainoastaan omat tuloksemme valu hukkaan vaan synnytämme riskin, että ympäristö kokonaisuutena kärsii. Jos eurooppalainen tuotanto ei pärjää Euroopassa päästökaupan korkean kustannusnousun vuoksi, ja jos näin ollen vaikkapa terästä tai paperia tuotetaan siellä missä se tehdään suuremmilla päästöillä kuin Euroopassa, päästöt kokonaisuutena kasvavat. Yksipuolinen kunnianhimo ei ole kunnianhimoa: vasta kun toimimme yhdessä samoin pelisäännöin, on helppo kiristää vyötä tuntuvasti. Pohjaksi tämä vaatii toisenlaisen

ilmastostrategian, ominaispäästöjen johdonmukaisen leikkaamisen. Se on taloudellisista suhdanteista riippumatonta dekarbonisaatiota, joka palkitsee vähentäjää aina, toisin kuin nykyinen päästökaupparmallimme. Muun muassa Kiina, Japani ja USA ovat kiinnostuneita tästä strategiasta, siksi EU:nkin pitäisi päivittää strategiansa vastaamaan nykytilannetta. Kysynkin, onko järkeä pitäytyä päästökaupassa vielä 2012 jälkeen, kun nyt näyttää siltä, ettei maailmalla synny sellaisia päästökauppajärjestelmiä, jotka olisivat linkitettävissä omaamme. Jollei päästöoikeuksien määräytyminen ja allokointi ole verrannollisia, on mahdotonta välttää kilpailun vääristyminen. Kun aloimme vajaan kymmenen vuotta sitten laatia päästökauppadirektiiviä, koko järjestelmää markkinoitiin meille valmistautumisena globaaliin päästökauppaan. Hankkisimme osaamista ja kokemusta. Se kokemus on totisesti tullut kalliiksi, eikä ympäristöhyöty ole millään lailla selvä. Päästövähennykset voitaisiin toteuttaa vähemmän markkinahäiriöille ja spekulatiolle altistavalla tavalla. Katsooko komissio, että yksipuolinen jatkaminen on perusteltua?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Hedegaard, Kööpenhaminan huippukokous, johon lähdimme ilmastomuutosjohtajina, oli tappio ja osoitus siitä, että ainoastaan Eurooppa on kiinnostunut hiilidioksidipäästöjen rajoittamisesta. Komission jäsen Hedegaard on ilmoittanut, että huolimatta tästä fiaskosta ilmaston lämpenemisen torjunta on jatkossakin eurooppalaisen politiikan keskiössä. Olemme nyt rakentamassa uutta strategiaa ennen Meksikon huippukokousta, joten meidän on vastattava kysymykseen siitä, mikä meni vikaan, ja punnittava näkemyksiämme ja odotuksiamme, koska maailma ei ole toistaiseksi valmis hyväksymään näin mittavia rajoituksia. Minulla on tämän vuoksi komission jäsen Hedegaardille kolme kysymystä. Ensinnäkin, miten aiomme hoitaa neuvottelut ja mitä tavoitteita asetamme itsellemme, jotta Meksikon huippukokous ei pääty samalla tavalla kuin Kööpenhaminan huippukokous? Toiseksi, onko Euroopan komissio varmistanut ilmaston lämpenemistä ja jäävuorten sulamista koskevat tiedot siten, että joidenkin tutkijoiden antamat harhaanjohtavat ja valheelliset tiedot on otettu huomioon? Kolmanneksi, oletteko kanssani samaa mieltä siitä, että ilman Yhdysvaltojen, Kiinan, Venäjän ja Intian suostumista merkittäviin vähennyksiin Euroopan unionin ponnistelut menevät hukkaan ja aiheuttamamme kustannukset ovat turhia?

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), kirjallinen. – (PL) Keskeinen haaste Euroopan unionille Kööpenhaminan huippukokouksen jälkeen on saada mahdollisimman pian aikaan jotakin olennaisen tärkeää – yhteinen tiekartta Meksikossa pidettävää COP 16 -kokousta varten. Kööpenhamina on saanut meidät käsittämään, että hyvät aiheet eivät riitä. Kööpenhaminan kokouksen perusteella voimme tehdä seuraavat neljä johtopäätöstä: Ensinnäkin, Euroopan unioni ei ole täysin tehokas, jos se tyytyy ainoastaan asettamaan puitteita, joita on tarkoitus noudattaa. Euroopan olisi annettava kehityksille todellista tukea, joka edistää yhteisön kunnianhimoisia päästötavoitteita. Toiseksi, Euroopan unionin on, osana transatlanttista johtajuutta, käynnistettävä keskustelut Yhdysvaltojen kanssa uudelleen, samoin kuin muiden maailman johtovaltioiden kanssa. Kolmanneksi, Euroopan unionin on omaksuttava rationaalisempi lähestymistapa hiilidioksidipäästöjen vähentämisstrategian osalta, siten että samanaikaisesti pyritään vähentämään päästöjä ja välttämään korkeita mukauttamiskustannuksia. Neljänneksi, Euroopan unionin olisi tehostettava pyrkimyksiään tehokkaan vähäpäästöisen talouden rakentamiseksi. Hyvä komission jäsen Hedegaard, kysymys on yksinkertainen – ollaanko Euroopassa valmiita tällaiseen muutokseen?

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Pidän hyvänä sitä, että ilmastomuutokselle on annettu merkittävä sija komission tiedonannossa, jonka otsikko on ”Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia”.

On kaksi tähän liittyvää seikkaa, joita on syytä korostaa. Ensinnäkin, vihreään, vähähiiliseen teknologiaan investoiminen on tärkeä väline. Investointien avulla suojellaan ympäristöä samalla kun luodaan uusia liiketoimintamahdollisuuksia ja uusia työpaikkoja. Euroopan unioni voi olla tällä alalla merkittävässä roolissa maailmanlaajuisilla markkinoilla. Toinen huomionarvoinen seikka on se, millainen merkitys ”Resurssitehokas Eurooppa” -lippulaivahankkeella on. Komission jäsenvaltioille esittämä pyyntö käyttää rakennerahastoja investointeihin energiatehokkaiden julkisten rakennusten rakentamiseksi voi epäilemättä olla osa ratkaisua. Olen kuitenkin sitä mieltä, että meidän on kiinnitettävä vähintään yhtä paljon huomiota asumiseen, tarkemmin sanottuna aikoinaan rakennettuihin kollektiivisiin asuinrakennuksiin, jotka ovat joissakin jäsenvaltioissa, etenkin Itä-Euroopassa, kuluttaneet runsaasti energiaa.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Luulen, että olemme ottaneet Kööpenhaminan epäonnistumisesta opiksi. Osoitukseksi tästä meidän on tarkistettava strategiaamme siten, että pystymme saamaan Meksikossa aikaan oikeudellisesti sitovan sopimuksen.

Tarvitaan ripeää toimintaa, jotta aikaansaatu poliittinen sopu saadaan muutettua toiminnaksi ja kehityksille ”pikastarttirahoitukseen” osoitettuja 7,2 miljardia euroa voidaan alkaa hyödyntää.

EU on tehnyt tiettäväksi toiveensa, että se liitettäisiin sitoumukseen, ja se on asiasta ilmoituksen antamalla tehnyt yksipuolisen sitoumuksen vähentää EU:n kokonaispäästöjä 20 prosentilla verrattuna vuoden 1990 tasoon, ja lisäksi se on tehnyt ehdollisen tarjouksen vähennystavoitteen nostamisesta 30 prosenttiin, jos muut keskeiset päästöjen aiheuttajat suostuvat myös osallistumaan vastaavalla osuudella maailmanlaajuisiin pyrkimyksiin päästöjen leikkaamiseksi.

Helmikuun 18. päivään mennessä 40 valtiota on julkistanut vähennyssuunnitelmansa ja 100 valtiota on liittynyt sitoumukseen, mutta tämä ei riitä.

Kehotan korkeaa edustajaa ja ilmastomuutoksen torjunnasta vastaavaa komission jäsentä esittelemään nopeasti ilmastodiplomatiaa koskevan strategian ja EU:n jäsenvaltioita sisällyttämään ilmastomuutospolitiikat kaikkiin kahdenvälisiin ja monenvälisiin kumppanuuksiin, jotta tämä keskeinen tavoite saavutettaisiin.

Strategisiin kumppanuuksiin ilmastomuutoksen torjumiseksi on otettava mukaan kansalaisjärjestöt ja kansalaisyhteiskunta.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (EN) Huolimatta Kööpenhaminan pettymyksestä, hyvääkin edistystä saatiin aikaan, mukaan luettuna lyhytaikainen rahoitus, jonka varmistimme kehityksille. Näin ei ainoastaan tarjota konkreettista apua paikan päällä, vaan autetaan myös rakentamaan luottamusta Kööpenhaminassa eri leireihin jakautuneiden kumppanien välille.

Tulevien kuukausien ja vuosien aikana meidän on osoitettava kehityksille, että kunnioitamme sitoumuksiamme mukauttamis- ja hillitsemistoimien rahoittamiseksi, ja meidän on oltava varmoja, että varat käytetään parhaalla mahdollisella tavalla kyseisten maiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

Kööpenhaminassa saavutettiin myös merkittävää edistymistä mittaamisen, raportoinnin ja todentamisen osalta. Nämä linkittyvät suoraan luottamuksen rakentamiseen, koska tällainen järjestelmä auttaa näkemään, että kaikki tekevät osansa, ja tekee mahdolliseksi määritellä, kuinka tehokkaita politiikkamme ovat ja kuinka niitä olisi muokattava tulevaisuudessa. Euroopan unionin on jatkettava päästökauppajärjestelmänsä ja muiden aloitteidensa, kuten rakennusten energian vähentäminen, panemista täytäntöön. Meidän on saavutettava päästötavoitteemme ja näytettävä, kuinka me kaikki voimme hyötyä energian säästämisestä. Paras tapa saada muut seuraamaan perässä on tarjota onnistunut esimerkki sellaisesta päästövähennyspolitiikasta, joka kääntyy tavallisten ihmisten hyödyksi.

12. Toinen romaniväestöä käsittelevä eurooppalainen huippukokous (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana keskustelu neuvostolle ja komissiolle laadituista suullisista kysymyksistä, jotka koskevat toista romaniväestöä käsittelevää eurooppalaista huippukokousta (B7-0013/2010, B7-0014/2010, B7-0202/2010 ja B7-0203/2010).

Monika Flašíková Beňová, laatija. – (SK) Kaikilla komissiolle ja neuvostolle esitetyillä romaniväestöä käsittelevää eurooppalaista huippukokousta koskevilla parlamentin kysymyksillä on useita yhteisiä nimittäjiä.

Ensimmäinen niistä on tyytymättömyys useimpien romanien nykyiseen tilanteeseen Euroopan unionissa. Tämä liittyy tiiviisti myös tyytymättömyyteen liittymistä valmistelevan tuen ja rakennerrahastojen käyttöön tai käyttöasteeseen sen edistämiseksi, että romanit voidaan integroida muuhun yhteiskuntaan ja että he sopeutuvat siihen. Toinen tärkeä asia on kansalaisyhteiskunnan, myös romanien järjestöjen, osallistuminen ongelmien ratkaisuun.

Nämä molemmat ovat tärkeitä seikkoja, mutta korostan, että erityisen tärkeää on se, miten nämä ongelmat aiotaan ratkaista. Olkaamme rehellisiä ja myöntäkäämme, että kun monen vuoden ajan on annettu epämääräisiä poliittisia julistuksia ja pysytty toimettomina, monet meistä katsovat, että nyt on lopultakin siirryttävä kiireesti konkreettiseen toimintaan. Olen vankkumaton ihmisoikeuksien puolustaja, ja kaikki kuuden viime vuoden aikana Euroopan parlamentissa esittämäni toteamukset ovat liittyneet ihmisoikeuksiin. Näiden kuuden vuoden aikana olen kuunnellut myös useita keskusteluja etnisten romanien syrjinnästä ja tarpeesta ratkaista heidän ongelmansa. Runsaasta keskustelusta huolimatta emme ole onnistuneet ottamaan merkittäviä askelia kohti konkreettista ratkaisua. Tämä johtuu nähdäkseni ennen kaikkea siitä, että keskitymme muodollisesti tekniseen termiin ”syrjintä” emmekä käsittele romanikansalaisten nykytilanteen tosiasiallisia syitä.

Jos todella haluamme käsitellä romaniongelmaa, meidän on näin ollen ensisijaisesti noudatettava sekä kansallista lainsäädäntöä koskevia kansainvälisiä sopimuksia että kansainvälisiä yleissopimuksia. Tarkoiton

erityisesti lapsen oikeuksien yleissopimusta, jonka määräyksiä monet romaniperheet rikkovat. Slovakian tasavallan lainsäädännössä säädetään maksuttomasta hoidosta ja opetuksesta ala- ja yläasteiden kouluissa. Valtio tarjoaa ja rahoittaa kaiken tämän. Myöskään näissä kahdessa asiassa ei kunnioiteta lapsen perusoikeuksia.

Jos romanien ongelmien ratkaisemisesta halutaan todella keskustella objektiivisesti, on käsiteltävä syrjinnän syitä.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Hélène Flautre, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, perusoikeusviraston raporttien mukaan romaneja syrjitään kaikin tavoin kaikilla elämän osa-alueilla – työhön ja koulutukseen pääsyssä sekä terveydenhoidon ja asuntojen saannissa. He ovat näin ollen Euroopan syrjityin vähemmistö.

Esimerkiksi vuonna 2009 keskimäärin joka neljäs romani oli joutunut edellisten 12 kuukauden aikana vähintään kerran henkilöön kohdistuvan rikoksen, erityisesti pahoinpitelyn, uhkailun ja vakavan ahdistelun, uhriksi, ja joka kolmas romani oli joutunut poliisikuulusteluun keskimäärin neljä kertaa edellisten 12 kuukauden aikana. Heidän syrjäytymistään lisää entisestään se, etteivät he ole perillä oikeuksistaan.

Tämä tilanne, joka koskee lähes kymmentä miljoonaa ihmistä perusoikeuskirjan käyttöön ottaneen ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen pian allekirjoittavan Euroopan unionin ytimessä, saa epäilemään vakavasti syrjimättömyyspolitiikkaa ja oikeuksien tehokkuutta sekä EU:ssa että yksittäisissä jäsenvaltioissa. Vasta Italiassa joulukuussa 2007 tapahtuneiden rasististen väkivaltaisuuksien jälkeen EU:n laaja korkean tason toiminta lopulta johti ensimmäisen eurooppalaisen huippukokouksen järjestämiseen syyskuussa 2008.

Vieläkään ei ole kuitenkaan vaadittu romanien integrointia koskevaa Euroopan unionin puitestrategiaa eikä romanien osallistamista koskevaa direktiiviä. Jäsenvaltiot – esimerkiksi Ranska ja myös jotkin muut jäsenvaltiot – jotka toteuttavat bulgariaalaisten ja romanialaisten markkinoilleen pääsyä koskevia tilapäistoimia, rankaisevat pääasiassa romaneja. Niiden on lopettava nämä toimet mahdollisimman pian osoituksena poliittisesta hyvääntahtoisuudesta.

Jäsenvaltioiden on lopultakin lakattava neuvottelemasta kahdenvälisiä takaisinottosopimuksia Kosovon kanssa, koska romanit joutuvat tällöin palaamaan Pohjois-Mitrovicassa sijaitseville lyijyn saastuttamille leireille, kuten Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutettu Hammarberg on osoittanut.

Haluan palauttaa Euroopan komission mieleen 11. maaliskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman romanien yhteiskunnallisesta tilanteesta. Tänä köyhyyden torjunnan teemavuonna voimme nähdäkseni vihdoin päätätä hyödyntää välineitämme ja rakennerahastojamme mahdollisimman tehokkaasti tämän vakavan tilanteen ratkaisemiseksi.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, vastaan jäsen Flašková Beňová ja jäsen Flautren esittämiin kysymyksiin, jotka liittyvät suoraan ihmisoikeuksiin ja koskevat meitä kaikkia ja myös laajaa yhteisöä, sillä kuten tiedätte, romaniväestö on suurin Euroopan unionissa asuva etninen vähemmistö, eikä sillä voida väittää olevan yhtä korkea elintaso kuin EU:n keskivertokansalaisella.

Ensimmäisessä minulle esitetystä kysymyksestä otetaan esiin tämän alan rakennerahastot. Haluan huomauttaa, että päätelmät, jotka puheenjohtajavaltio Espanja aikoo antaa neuvostossa, sisältävät nämä kymmenen peruserätoimetta, joihin kuuluvat rakennerahastojen nykyisten toimenpideohjelmien tarkistaminen tai muuttaminen sekä tulevat asetukset vuonna 2014 alkavaa kautta varten.

Olemme korostaneet, että rakennerahastoja olisi hyödynnettävä täysimääräisesti, jotta voidaan edistää romaniväestön integrointia. Olemme erityisesti ehdottaneet, että maaseutu- ja kaupunkialueilla toteutetaan yhdenmukaisia toimia, jotka perustuvat hiljattain muutettuun Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen 7 artiklaan. Tavoitteena on edistää kokonaisvaltaisesti romaniväestöjen asemaa ja tehdä ensimmäiseksi parannuksia niiden elinoloihin ja sosiaaliseen tilanteeseen.

Toinen kysymys koskee paikallisten viranomaisten toimia. Tiedämme, että jotta romaniväestö voi hyötymään rakennerahastoista, paikallisten viranomaisten, romanien järjestöjen ja itse romaniväestön on osallistuttava aktiivisesti prosessin kaikkiin vaiheisiin eli EU:n varojen käytön suunnitteluun, hallintaan, seurantaan ja arviointiin.

Neuvosto aikoo lisäksi ehdottaa päätelmissään, että Euroopan komissio antaa teknistä tukea ja ohjeita jäsenvaltioille ja paikallisille viranomaisille sekä edistää horisontaalista koordinoitua jäsenvaltioiden välillä ja vertikaalista koordinoitua EU:n tasolta alaspäin kansalliselle, alueelliselle ja paikalliselle tasolle.

Kolmannessa kysymyksessä tiedustellaan, onko puheenjohtajatriolla tätä asiaa koskeva strateginen ehdotus tai strateginen toimintasuunnitelma. Voin vahvistaa, että puheenjohtajatrion laatimassa ohjelmassa käsitellään nimenomaisesti romanien sosiaalista ja taloudellista integroitumista. Tämä todetaan yleisten asioiden neuvoston yksimielisesti hyväksymässä ohjelmassa, joten se sopii yhteen seuraaviksi 18 kuukaudeksi eli puheenjohtajatrion ohjelman kattamaksi kaudeksi laaditun strategian kanssa.

Ymmärrämme, että on sitouduttava sekä lyhyen että pitkän aikavälin toimiin. Eriarvoisuuden poistaminen edellyttää, että lyhyellä aikavälillä asetetaan etusijalle aiemmin mainitsemani välineet ja otetaan käyttöön toimintasuunnitelma, jotta voidaan ottaa heti huomioon esimerkiksi erityiskoulua käyvät oppilaat, jotka ovat joissakin tapauksissa pääasiassa tai kokonaan romanilapsia, mikä johtaa selkeään erotteluun. Tavoitteena on käsitellä myös jo mainittuja asunto-ongelmia, terveysasioita ja työhön pääsyä.

Lisäksi haluamme, että romanien asioihin sovelletaan pitkällä aikavälillä horisontaalista valtavirtaistamisen lähestymistapaa kaikilla Euroopan unionin politiikan aloilla. Tässä yhteydessä on noudatettava avointa koordinoitumisen menetelmää, ja tämä on toteutettava eri aloilla, joita ovat esimerkiksi perusoikeudet, syrjinnän torjunta, alueellinen kehitys, koulutus, pääsy julkisen sektorin työpaikkoihin ja julkisten palvelujen käyttömahdollisuus.

Lopuksi totean syrjimättömyydestä, että kuten hyvin tiedetään, puheenjohtajavaltio Espanja aikoo tällä kaudella ja itse asiassa koko puheenjohtajatrio aikoo edistää sellaisen direktiivin hyväksymistä, jota ei ole vielä hyväksytty tai saatettu päätökseen Euroopan unionissa. Tämä on yhdenmukainen direktiivi syrjinnän torjumisesta ja yhtäläisten oikeuksien edistämisestä. Tämä on elintärkeää nimenomaan erityisestä syrjinnästä kärsiville ryhmille ja etenkin romaniyhteisölle.

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän jäsen Swobodaa ja hänen kollegojaan romaniväestöä käsittelevää eurooppalaista huippukokousta koskevan suullisen kysymyksen esittämisestä. Komissiolla on huippukokouksessa tilaisuus todeta, että se on sitoutunut varmistamaan yhtäältä perusoikeuksien suojelun sekä toisaalta täysimääräisen sosiaalisen ja taloudellisen integroitumisen yhteiskuntiimme. Neuvosto totesi äsken, että jäsenvaltioiden olisi otettava nämä asiat huomioon kaikissa tomissaan.

Kuten tiedätte, tämä keskustelu käydään vain muutama viikko ennen toista romaniväestöä käsittelevää huippukokousta, joka pidetään Espanjan puheenjohtajakaudella 8. ja 9. huhtikuuta Córdobaassa. Komissio suhtautuu tähän aloitteeseen myönteisesti ja tukee sitä aktiivisesti. Tässä huippukokouksessa on mielestäni oiva tilaisuus tarkastella jäsenvaltioissa, EU:ssa ja muualla maailmassa vuoden 2008 jälkeen tapahtunutta kehitystä. Sen ansiosta voimme edistää yhteisiä tulevaisuudennäkymiä.

Ensimmäinen huippukokous pidettiin kaksi vuotta sitten. Kuinka pitkälle olemme edenneet? Lasin voidaan katsoa olevan puoliksi täynnä tai puoliksi tyhjä. On tietenkin tapahtunut merkittäviä parannuksia, mutta havaittavissa on myös huomattavia puutteita. Kysymyksessänne korostetaan perustellusti Euroopan unionin välineiden ja toimien keskeistä merkitystä sekä sitä, että on tärkeää tehostaa yhteistyötä kaikkien keskeisten toimijoiden – jäsenvaltioiden, Euroopan laajuisten toimielinten, kansainvälisten järjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan – välillä.

Komissio lupaa toteuttaa direktiivin, jossa kielletään rotuun ja etniseen alkuperään perustuva syrjintä, ja romanien syrjintä sisältyy täysimääräisesti tämän direktiivin soveltamisalaan. Meillä on jo EU:n lainsäädäntöä sekä rasismia ja muukalaisvihaa koskeva puitepääotos, joka on keskeinen väline romaneihin kohdistuvan rasmin torjunnassa.

Tämän vuoden marraskuuhun mennessä kaikkien jäsenvaltioiden on puitepääotoksen nojalla otettava käyttöön rasismiin ja muukalaisvihaan liittyvistä rikoksista määrättäviä rikosoikeudellisia seuraamuksia. Kuten olen jo ilmoittanut, olen sitoutunut valvomaan tämän puitepääotoksen täytäntöönpanoa mahdollisimman tarkasti.

Komissio tietää erittäin hyvin, ettei tämä riitä ja että vahvaa lainsäädäntöä on täydennettävä oikeuksia ja velvollisuuksia koskevalla tiedotuksella ja valistuksella. Näin ollen komissio käsittelee romanien asioita EU:n kampanjassa ”Moninaisuuden puolesta. Syrjintää vastaan” ja oikeudellisissa ammateissa toimiville tarjottavassa erityiskoulutuksessa.

Aivan perustellusti korostettiin rakennerahastojen, maaseudun kehittämisrahastojen ja liittymistä valmistelevien välineiden merkitystä tärkeinä muutoksen vauhdittajina, koska jäsenvaltiot voivat niiden avulla panna täytäntöön romaneja koskevia kunnianhimoisia ohjelmia. On selvää, että näiden ohjelmien on oltava erittäin realistisia ja käytännönläheisiä, että niiden on perustuttava näyttöön ja että niissä on käsiteltävä kaikkia romanien elinoloihin liittyviä monimutkaisia seikkoja.

Tätä asiaa ei voida ratkaista pelkällä iskulauseella. Sen ratkaisemiseksi on tehtävä paljon konkreettista työtä. Komissio kannustaa siksi jäsenvaltioita hyödyntämään edellä mainittuja rahastoja mahdollisimman tehokkaasti romanien osallistamisen tukemiseksi. Olemme siksi alkaneet tehdä korkean tason kahdenvälisiä vierailuja jäsenvaltioihin, joissa asuu huomattavan paljon romaneja. Näiden jäsenvaltioiden olisi johdettava konkreettisia sitoumuksia, joiden tavoitteista on sovittu. Unkarissa järjestettiin lokakuussa 2009 ensimmäinen tapahtuma, jossa hallitus teki täysimääräistä yhteistyötä. Tulevaisuudessa järjestetään myös muita tapahtumia.

Toinen konkreettinen esimerkki siitä, että komissio on sitoutunut käyttämään rakennerahastoja romanien syrjäytymisen torjuntaan, on Euroopan aluekehitysrahastosta annetun asetuksen 7 artiklan 2 kohtaan ehdotettu tarkistus. Parlamentti äänesti hyvin suurella enemmistöllä viime kuun alussa kolleganne van Nistelrooijin mietinnön puolesta. Siinä oli kyse toimenpiteestä, joka tarjoaa asutokantaa koskevia uusia toiminta- ja rahoitusmahdollisuuksia syrjäytyneiden väestöryhmien hyväksi. Nämä toimet voidaan kohdentaa erityisesti, mutta ei yksinomaan romaneihin.

Euroopan parlamentin ansiosta toteutetaan myös romanien osallistamista koskevia koehankkeita, joiden määrärahat ovat 5 miljoonaa euroa kahden vuoden aikana. Näissä koehankkeissa käsitellään varhaislapsuudessa tarjottavaa koulutusta, mikroluotoilla mahdollistettavaa itsenäistä ammatinharjoittamista ja kansalaisvalistusta. YK:n kehitysohjelma (UNDP) ja Maailmanpankki arvioivat koehankkeet yhdessä. Odotan kovasti tätä arviointia, koska se tarjoaa meille tietoa siitä, missä olemme onnistuneet ja missä on vielä puutteita. Näiden tietojen perusteella voimme kehittää toimintaamme ja edetä tässä asiassa toteuttamalla myöhemmin tarkasti kohdennettuja toimia.

Romaniväestön osallistamista käsittelevä EU:n foorumi perustettiin huhtikuussa 2009 komission ja puheenjohtajavaltio Tšekin yhteisenä hankkeena. Sen tavoitteena on saattaa yhteen eurooppalaisia, kansallisia ja kansainvälisiä merkityksellisiä toimijoita ja kansalaisyhteiskunnan toimijoita sekä parantaa huomattavasti kaikkien nykyisten toimien johdonmukaisuutta. Tämän foorumin ansiosta on laadittu romanien osallistamista koskevia yhteisiä peruseriaatteita, jotka on liitetty viime vuoden kesäkuussa annettuihin romaniväestön osallistamista koskeviin neuvoston päätelmiin. Päätelmissä pyydetään, että komissio ottaa nämä romaniväestön osallistamista koskevat kymmenen yhteistä peruseriaatetta huomioon laatiessaan ja pannessaan täytäntöön politiikkoja. Espanjan ja Belgian puheenjohtajakausilla on tarkoitus järjestää uusia foorumin kokouksia, joten kyse ei ole kertaluonteisesta vaan jatkuvasta toiminnasta. Minusta on erittäin ilahduttavaa, että puheenjohtajatrio on sitoutunut vahvasti tähän tavoitteeseen, koska meidän on puhallettava yhteen hiileen, jotta asiassa voidaan edistyä. Komissio aikoo vastedeskin edistää puheenjohtajatrion toimintaa omilla toimillaan ja välineillään tietenkin tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja kansalaisyhteiskunnan kanssa.

Näin romaniväestöä käsittelevän huippukokouksen kynnyksellä haluan ilmoittaa parlamentille, että julkaisen yhdessä kollegani, komission jäsenen Andorin kanssa romaniväestön sosiaalista osallistamista koskevan tiedonannon, jossa tarkastellaan tulevia haasteita ja toimia, joita EU aikoo toteuttaa vastatakseen tähän haasteeseen. Córdobassa on tarkoitus keskustella kyseisen tiedonannon pohjalta.

Livia Járóka, PPE-ryhmän puolesta. – (HU) Komission jäsenen Redingin äsken mainitseman kansainvälisten ja kansallisten syrjinnän vastaisten lakien täytäntöönpanon tehostamisen lisäksi Córdobassa on korostettava erityisesti romanien osallistamiseen liittyvää taloudellista näkökohtaa, koska heidän pääsynsä työmarkkinoille ja koulutukseen on jäsenvaltioiden keskeisten taloudellisten etujen mukaista. Viime vuosina jotkin kansainväliset järjestöt ovat laatineet tulevaisuuteen suuntautuneita suunnitelmia, mutta niitä ei ole pantu täytäntöön jäsenvaltioissa sitovien toimivaltuuksien, mahdollisten seuraamusten ja asianmukaisten talousarviomäärärahojen puuttumisen vuoksi.

Euroopan unioni voi varmistaa muuta kuin sitovaa lainsäädäntöä pitemmälle menevän yhteisön strategian kehittämisen, asianmukaisen täytäntöönpanon ja selkeisiin indikaattoreihin perustuvan arvioinnin. Romaneja koskevaa EU:n strategiaa käsittelevänä Euroopan parlamentin esittelijänä pidän erityisen tärkeänä, että strategiassa määritetään jäsenvaltioiden kriisialueet, jotka edellyttävät välitöntä toimintaa. Sosiaalinen vähäosaisuus on jakautunut epätasaisesti maantieteellisille alueille siten, että äärimmäinen köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen ovat keskittyneet tietyille romanien ja muun väestön tiheään asuttamille mikroalueille. Tämä aiheuttaa vakavia esteitä Euroopan sosiaaliselle kehitykselle. Tällaiset alueet on jätettävä

niille epäoikeudenmukaisen kilpailun ulkopuolelle, ja niitä on alettava kehittää niiden erityistarpeisiin mukautetuilla intensiivisillä ohjelmilla.

Paikallisten järjestöjen on oltava vastuussa strategian valvonnasta ja seurannasta toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Lisäksi ehdotan, että paikallisten kohderyhmien tarpeita tutkitaan laajasti, kuten Irlannissa toteutettavissa maataloushankkeissa. Jotta ohjelman tuloksia voidaan arvioida, on kerättävä myös etnisten ryhmien mukaan eriteltyjä tilastotietoja ja arvioitava niitä itsenäisesti. Euroopan kansanpuolueen mielestä nämä ovat keskeiset asiat, joita Córdoban huippukokouksessa on käsiteltävä.

Claude Moraes, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten edellinen puhuja ja komission jäsen totesivat, tämä on äärimmäisen monimutkainen ongelma. Tänään esittämässämme suullisessa kysymyksessä ryhmämme pyytää siksi uudistamaan ja virkistämään romanikeskustelua, ja kaikki muut ryhmät varmasti yhtyvät pyyntöömme.

Romaniyhteisöihin kohdistuu Euroopassa edelleen sietämättömän paljon ennakkoluuloja ja monissa tapauksissa myös väkivaltaa. Kuten romaniyhteisön osallistamisen vuosikymmentä koskeva aloite kuitenkin osoittaa, parlamentti todellakin kannattaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa.

Olemme kuitenkin keskustelleet tästä monimutkaisesta lähestymistavasta jo aiemmin. Parlamentin on arvioitava uudelleen, mitä tähän mennessä on tehty aina mikroluotoista rotuväkivallan torjuntaan, ja kaikkiin näihin mutkikkaisiin asioihin tarvitaan kokonaisvaltainen strategia.

On yhä enemmän näyttöä siitä, etteivät olot kohene riittävästi. Avoimen yhteiskunnan instituutin (Open Society Institute) mukaan romaniyhteisöihin kohdistuvat ennakkoluulot ja väkivaltaisuudet eivät ole vähentymässä Euroopassa. Myös perusoikeusviraston tekemässä syrjintätutkimuksessa todettiin, että romaneja syrjitään enemmän kuin mitään muuta tutkimukseen sisällynyttä ryhmää.

Parlamenttia kohtaan velvollisuutenamme on varmistaa, että voimassa oleva lainsäädäntö – etnisestä alkuperästä riippumaton yhdenvertaista kohtelua koskeva direktiivi, väkivallan torjuntaa koskevat neuvoston puitteet – pannaan tosiasiallisesti täytäntöön, ja kuten jo aiemmin todettiin, kokonaisvaltaista strategiaamme ajatellen meidän on tarkasteltava tätä monimutkaisena ongelmana, mutta sellaisena ongelmana, joka edellyttää toimintaa sekä yhdenmuetta ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa.

Pyydämme tässä suullisessa kysymyksessä siis virkistämään romanikeskustelua, laatimaan uusia ratkaisuja ja panemaan jo olemassa oleva lainsäädäntö täytäntöön ja auttamaan näin romaniyhteisöjä.

Renate Weber, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan toisen romaniväestöä käsittelevän huippukokouksen yhteydessä esittää teille pari ajatusta siinä toivossa, että ne toteutuvat mahdollisimman pian.

Ensinnäkin olen vankasti sitä mieltä, että tarvitsemme laajan ja johdonmukaisen romanien osallistamista koskevan strategian sekä toimintasuunnitelman, jossa sovelletaan selkeitä arviointiperusteita ja johon myönnetään riittävästi määrärahoja. Tämä strategia on nähdäkseni laadittava paitsi EU:n jäsenvaltioita myös muita sellaisia valtioita varten, joissa asuu romaniyhteisöjä ja jotka ovat mukana laajentumisprosessissa tai naapuruuspolitiikassa. Näin EU voi käyttää romaneja koskevissa toiminna kaikkein sopivimpia saatavilla olevia välineitä.

Toiseksi olen vakuuttunut siitä, että meidän on sovellettava sukupuolten tasa-arvoa koskevasta politiikasta oppimiamme asioita, nimittäin valtavirtaistamista. ”Romanien valtavirtaistamisesta” on tullut lähestymistapa, jota kaikki EU:n toimielimet soveltavat työssään.

Kolmanneksi totean romaneja koskevasta asiantuntemuksesta, että meidän olisi harkittava joitakin myönteisiä toimia, erityisesti romanien asiantuntijoiden vuokrausta neuvostoon, komissioon ja parlamenttiin. Olen laatinut puheenjohtaja Van Rompuyille ja puheenjohtaja Barrosolle tätä asiaa koskevia kirjeitä, joissa heitä pyydetään näyttämään esimerkkiä ja vuokraamaan romaniasioita koskevia neuvonantajia.

Jean Lambert, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan toistaa tässä keskustelussa esitetyt kokonaisvaltaista strategiaa koskevat pyynnöt.

Kuten jo todettiin, nyt on meneillään köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalainen teemavuosi. Tiedämme, että köyhyyttä ja syrjäytymistä on vaikea torjua taantumien aikana, ja olemme siksi pyytäneet yhteiskunnallisten ehtojen sisällyttämistä pelastuspaketteihin, jotta eniten syrjäytyneet eivät jää vielä enemmän jälkeen.

Olemme jo kuulleet, että kuilu vain syvenee, minkä vuoksi EU 2020 -strategiassa on myös otettava huomioon, että rikkaiden ja köyhien välistä kuilua on pienennettävä.

Aluekehitysrahastoihin tehtävät muutokset ovat tärkeitä. Olemme neuvoston kanssa samaa mieltä siitä, että paikalliset viranomaiset ovat merkittävässä asemassa, koska ne nimenomaan usein syrjivät romaneja asuntopolitiikassa ja romanien erityistarpeissa, koulutuksessa ja poliisitoiminnassa, jonka tehtävänä on suojella eikä vain rangaista, kuten joissakin jäsenvaltioissa näyttää tapahtuvan.

Lisäksi haluamme laadukkaita julkisia palveluja. Neuvosto varmasti muistaa suosituksensa työmarkkinoilta eniten syrjäytyneiden aktiivisesta osallistamisesta, jossa laadukkailla julkisilla palveluilla katsotaan olevan ratkaiseva merkitys.

Haluamme tietää, ovatko neuvosto ja komissio tyytyväisiä rahastojen nykyiseen käyttöasteeseen.

Kannatan myös komission voimakkaasti esiin tuomaa asiayhteyden muutosta rasismien ja muukalaisvihan torjunnassa ja toivon, että kaikkien jäsenvaltioiden hallitukset sitoutuvat näihin tavoitteisiin.

Peter van Dalen, *ECR-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, parlamentin on hyvä ja aivan pakkokin käsitellä romanien tilannetta. Viime vuosisatoina syrjintä on ehkä ollut romanien ongelmista pienin. EU:n varoilla ja direktiiveillä on edistettävä romanien integroitumista ja poistettava heidän epäsuotuisa asemansa. Mielestäni on tärkeää myös kehittää hyvä strategia sen varmistamiseksi, että Euroopan miljoonat todellakin päätyvät niitä tarvitseville. Tässä yhteydessä on painotettava koulutusta. Meidän on annettava romanilapsille valmiudet päästä pois noidankehästä, joka on valitettava tosiasia.

Haluan kuitenkin lisätä kaksi asiaa tämänpäiväiseen keskusteluun. Ensinnäkään mielestäni ei ole hyvä, että monet romanit jäävät pysyvästi uhrin asemaan. Heidän on itsekkin tehtävä jotain yhteisössään esiintyvien monien väärinkäytösten poistamiseksi.

Toiseksi totean, ettei romanien osallistamista voida toteuttaa väkisin EU:n varoilla ja lainsäädännöllä. Niiden jäsenvaltioiden, joissa asuu romaneja ja joissa romaneja on asunut usein monen sukupolven ajan, on viime kädessä otettava johtava asema käsiteltäessä romanien integroitumista kyseisten valtioiden yhteiskuntiin. Tämä on huomattavasti enemmän sosiaalinen kuin poliittinen tai taloudellinen haaste. EU:n varoilla voidaan ja pitäisi enintään tarjota apua.

Cornelia Ernst, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, kun vierailin joulukuussa 2009 Pristinassa ja Mitrovicassa ja näin, miten ihmiset elävät mahalassa ja etenkin lyijyn saastuttamilla leireillä, olin varsin järkyttynyt ennen kaikkea lasten tilanteesta. Lähes jokaisessa käymässäni keskustelussa kuulin, että Euroopan vanhimpiin väestöryhmiin kuuluvien romanien tilanne on keho Kosovon lisäksi myös monissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Tapasin Pristinassa sijaitsevassa romanien ja ashkalien tiedotuskeskuksessa työskentelevän Bekim Sylan, joka otti meidät vastaan toteamalla ”olemme kyllästyneet pelkkiin puheisiin”.

Nyt on toimittava, joten odotamme Córdoban huippukokoukselta ennen kaikkea sitä, ettei siellä vain puhuta vaan ryhdytään välittömiin toimiin. Välitön toiminta tarkoittaa sitä, ettemme jää lepäämään laakereillemme ja luota EU:n direktiiveihin, joilla pannaan täytäntöön yhdenvertaisen kohtelun periaate ja rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaate, sekä työllisyyspuitteiden direktiiviin, koska siitä ei ole mitään hyötyä. Välitön toiminta edellyttää sen myöntämistä ja olettamista, etteivät nämä direktiivit riitä suojelemaan romaneja alentavalta ja syrjivältä kohtelulta Euroopan unionissa eivätkä etenkään varmistamaan heidän pysyvää integroitumistaan. Tarvitsemme näin ollen romaneja koskevan EU:n strategian, jota sovelletaan kaikilla politiikan aloilla ja joka on olennainen osatekijä kaikissa politiikoissa.

Valtaosa hallituksista toteuttaa kuitenkin hankkeita, jotka ovat ainoastaan satunnaisia toimenpiteitä. Tarvitsemme keskipitkän ja pitkän aikavälin poliittisia aloitteita. Meidän on kiireesti toteutettava romaniyhteisöjen taloudellista kehittämistä koskevia toimia. EU ei saa joustavoittaa rakenne- ja aluetukeaan vasta vuonna 2014, vaan sen on tehtävä se nyt, jotta myös romanit voivat hyötyä siitä. Tämä kattaa mikroluotot, joiden myöntämiseen on sisällyttävä mahdollisimman vähän byrokratiaa ja joita on myönnettävä esimerkiksi romanien asuinalueiden jälleenrakentamiseen. Tässä yhteydessä on toteutettava myös konkreettisia toimia, joilla edistetään terveyttä, sivistystä, koulutusta ja työmarkkinoiden kehitystä. Haluan tehdä selväksi, ettei yhdenkään lapsen tulevaisuus saa kaatua koulutuksen esteisiin tai kielimuuriin. Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto ei halua romanikouluja vaan kaikille tarkoitettuja kouluja, joissa myös romanit voivat elää ja opiskella.

Haluan lisätä, ettei kyse ole vain rahasta vaan myös rasismien määrätietoisesta torjunnasta. Romanivastaisuutta ei saa pitää vähäpätöisenä rikkeenä, vaan se on katsottava rikokseksi, josta määrätään rangaistus. EU:lla on suuri vastuu siitä, onnistutaanko Euroopassa – kuten toivomme – pian varmistamaan yli kymmenen miljoonan romanin oikeudenmukainen kohtelu, sillä ensin on toteutettava oikeudenmukaisuus ja sen jälkeen tasa-arvo. Tämä edellyttää erittäin selkeitä myönteisiä poliittisia päätöksiä sekä määrätietoista, tehokasta EU:n puitestrategiaa. Suoraan sanoen tämä myös edellyttää, että sitoudumme Euroopan parlamentin jäseninä ja ihmisinä intohimoisesti tämän väestöryhmän – romanien ja sintien – asioihin. Toimikaamme heti.

Jaroslav Paška, EFD-ryhmän puolesta. – (SK) Toisessa romaniväestöä käsittelevässä Euroopan unionin huippukokouksessa osallistujilla on varmasti oiva tilaisuus jakaa kokemuksiaan niiden lukuisten toimien tuloksista, joilla on pyritty edistämään romanien menestyksestä integroitumista yhteiskuntaan.

Historioitsijoiden mukaan romanit tulivat Eurooppaan 400–800-luvuilla, ja monet Euroopan kansakunnat ovat siitä lähtien pyrkineet löytämään mahdollisimman hyviä keinoja elää yhdessä romanien kanssa. On myönnettävä objektiivisesti, että vaikka tällaista yhteiselon mallia on etsitty jo tuhat vuotta, romaneja ei ole onnistuttu integroimaan asianmukaisesti yhteiskuntaamme. En tiedä, johtuvatko alituiset ongelmat meistä vai toisesta osapuolesta, mutta kotimaani kokemusten perusteella olen varma siitä, ettei romaneja ole järkevää auttaa ainoastaan antamalla.

Hallituksemme on kerännyt huomattavan paljon varoja kaikkien työntekijöiden maksamilla veroilla ja antanut ne romaneille, jotta he voisivat elää ihmisarvoista elämää. Heille on rakennettu ja annettu nykyaikaisia asuntoja, joita muut ihmiset joutuvat ostamaan. Hallituksemme tarjosi heille mahdollisuuden saada työtä, terveydenhoitoa ja koulutusta samoin edellytyksin kuin muut kansalaiset. Työttömät romanit saavat saman tuen ja sosiaalietuudet kuin muutkin kansalaiset.

Mikä on tulos? Nykyaikaisia asuntoja on tuhatta, ja saniteettilaitteita ja muita kalusteita on irrotettu ja varastettu. Näiden asuntojen asukkaat heittävät likavettä ja jätteitä ikkunasta suoraan kadulle. He eivät halua mennä töihin, vaikka paikallinen hallitus tarjoaa heille siihen mahdollisuuden. Romanien tartuntatautien leviämistä ehkäiseviä terveydenhuoltoalan työntekijöitä ajetaan pois romanien asuinalueilta. Lapsia laiminlyödään ja pidetään nälässä, eivätkä he usein käy edes koulua. Olen siksi vakuuttunut siitä, että jos todella haluamme auttaa romaneja, meidän on ennen kaikkea pyrittävä opettamaan romanilapsille sivistyneet ja ihmisarvon mukaiset elintavat.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Koska puhun unkariksi, joka on äidinkieleni, käytän vakiintuneen termin ”romani” sijaan sanaa ”mustalainen”, jolla ei ole pejoratiivista merkitystä äidinkielessäni ja jota käytetään myös perustuslaissamme.

Tämä esityslistalla oleva asia koskee toimintaa, jolla torjutaan mustalaisten syrjäytymistä ja syrjintää. Mustalaisten sosiaalinen integroituminen on oleellinen edellytys ongelman ratkaisemiselle. Koulu on tässä tärkeä väline. Monissa tapauksissa erilainen kohtelu tai positiivinen syrjintä – jos asia halutaan näin ilmaista – on perusteltua haittatekijöiden poistamiseksi. Tämän kuullessaan vähemmistöjen oikeuksien puolustajat syyttävät heti erottelusta, vaikka tavoitteena on nopea osallistaminen.

Unkarin tietyillä alueilla mustalaissukupolvet ovat varttuneet perheissä, jotka elävät tuilla eivätkä ansaitse itse elantonsa. Ongelman ratkaiseminen edellyttää työpaikkojen luomista. Meidän on siksi päästävä eroon uusliberaalista talouspolitiikasta. Lainsäädännön rikkomista ei voida perustella vaikealla sosiaalisella tilanteella. Unkarissa mustalaiset ovat osallisina hyvin suuressa osassa rikoksia. Tämä on pyrittävä estämään, koska se on paitsi yhteiskunnan enemmistön myös rehellisten mustalaisten edun mukaista. Geneettistä tai etnistä alkuperää ei ole koskaan määritetty syyksi. Rasismia ei siis ole mainittu. Taustaksi on määritetty ainoastaan erityiset sosiokulttuuriset olot. Kiellämme vain tosiasiat, jos aina leimaamme näin toteavat henkilöt rasisteiksi.

Meidän on löydettävä yhdessä ratkaisu. Tämä edellyttää, että mustalaisilla on johtajia, jotka heidän yhteisönsä ja koko yhteiskunta ovat tunnustaneet. Tarvitsemme todellakin yhteisen eurooppalaisen strategian, mutta siinä on otettava huomioon asian kaikki näkökohdat ja pyrittävä löytämään ratkaisu tarkastelemalla niitä rehellisesti.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, kiitän aluksi jäsen Járókaa romaniväestön puolustamisesta Euroopan unionin toimielimissä. On todettava, että jäsen Járóka ja Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit) ovat laatineet ensimmäisen romaniväestön integrointia koskevan EU:n strategian, jossa ehdotetaan erityisiä yhteisön toimia yli yhdeksän miljoonan Euroopan unionin kansalaisen hyväksi. Romaniväestöllä on erilainen tilanne kuin Euroopan muilla vähemmistöillä, minkä vuoksi meidän on toteutettava heitä koskevia erityistoimia.

Córdobassa pidettävän toisen romaniväestön osallistamista käsittelevän eurooppalaisen huippukokouksen olisi oltava foorumi, jossa käsitellään rohkeasti tämän väestönosan ongelmia, kehitetään konkreettisia rahoitusvälineitä ja oikeudellisia välineitä tälle vähemmistölle, jonka on ennen kaikkea itse ohjattava tulevaisuuttaan, sekä luovutaan vanhoista holhoavista lähestymistavoista. Olen samaa mieltä siitä, ettei kenelläkään ole oikeutta saada poliittista hyötyä romanien kustannuksella.

Romaniväestön hyväksi voidaan saavuttaa myönteisiä tuloksia ainoastaan komission, neuvoston ja jäsenvaltioiden välisellä monialaisella, koordinoitulla yhteistyöllä. Asiaa käsittelevien Euroopan komission jäsenten on koordinoitava lähestymistapojaan, jotta lopetetaan kaikki sellainen toiminta, jossa romaniväestö jää ulkopuolelle tai joutuu syrjinnän kohteeksi. Neuvoston on yhdessä jäsenvaltioiden kanssa edistettävä romaniväestön täysimääräistä integroitumista.

Jäsenvaltiot ovat myös vastuussa sellaisten toimien edistämisestä, joilla torjutaan romaneihin usein kohdistuvaa syrjintää. Terveystieteiden, laadukkaan koulutuksen, jatkokoulutuksen ja ammatillisen uudelleen koulutuksen saanti ovat ehdottomia edellytyksiä, jotta romanit voivat saada ihmisarvoista työtä ja osallistua täysimääräisesti kansalaisyhteiskunnan toimintaan. Paikallisten viranomaisten on siksi osallistuttava toimiin, ja tiedän erittäin hyvin, mistä puhun. Meidän on tehtävä kaikkemme romanien hyväksi, mutta mitään ei voida tehdä ilman heitä, ja arvoisa puhemies, meillä on jo Euroopan parlamentissa joitakin erinomaisia romanijäseniä.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Córdobassa pidettävässä toisessa romaniväestöä käsittelevässä huippukokouksessa on mielestäni loistava tilaisuus tarkastella, miten Euroopan suurimman ja haavoittuvimman etnisen vähemmistön integroinnissa on edistytty muutaman viime vuoden aikana. Ensinnäkin haluan korostaa, että olemme ottaneet erittäin tärkeitä askelia tehdäksemme tästä Euroopan asian. Tämä ei ole vain Keski- ja Itä-Euroopan vaan koko Euroopan asia. Jotta voimme löytää ratkaisuja, kaikkien on vastedes sovellettava samaa lähestymistapaa. Euroopan parlamentti on ottanut merkittäviä askelia laatimalla päätöslauselman romanistrategian välttämättömyydestä. Sitä ei valitettavasti ole vielä hyväksytty, ja toivomme vilpittömästi, että puheenjohtajatrion ja nykyisen komission toimikaudella otetaan lisää merkittäviä askelia. Vuonna 2009 laadittu romanien yhteiskunnallista ja työmarkkinatilannetta koskeva Euroopan parlamentin mietintö oli tärkeä virstanpylväs, ja olemme puolivälissä romaniyhteisön osallistamisen vuosikymmentä, joka on myös tärkeä ohjelma. Jotta strategiamme voi onnistua, meidän on tarkasteltava, missä määrin rakenne- ja koheesiorahastoja on käytetty ja ovatko ne edistäneet romanien sosiaalista integroitumista ja missä tilanteissa. Tarvitsemme tietoja, mutta tiedämme, että etnistä alkuperää koskevat tiedot ovat aina arkaluonteisia ja että meidän on oltava varovaisia niitä pyytäessämme ja käsitellessämme. Lukuisia myönteisiä toimia on toteutettu, mutta olemme panneet merkille, että myös takaisinottosopimusten täytäntöönpanosta on aiheutunut paljon ongelmia. Kosovo on jo mainittu tässä yhteydessä. Toivon vilpittömästi, että huippukokous edistää näiden asioiden ratkaisua.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, romanikysymys on voimakkaasti esillä kotialueellani Länsi-Ranskassa. Nantesissa yli tuhat romanian karkotetaan paikasta toiseen, koska ei ole laillisia alueita, joihin heidät voitaisiin majoittaa. Muutama kunta, joissa on romanien majoittamiseen tarkoitettuja paikkoja, esimerkiksi Nantesin lähellä sijaitsevat Rezé ja Indre, ovat äärimmilleen kuormitettuja, eivätkä viranomaiset tue niitä. Kaikkien aktiivisimmat ja avoimimmat kunnanjohtajat ovat siis valtavissa vaikeuksissa. Ongelmaa ei voida ratkaista paikallistasolla. Ratkaisujen on oltava yleisluonteisia. Romanien osallistaminen on sisällytettävä kaikkeen Euroopan unionin toimintaan, jotta näitä Euroopan unionin kansalaisia ei enää syrjitä.

Haluan tuoda esiin myös naisten erityistilanteen. Romaninaisilla on erityisen pahoja ongelmia, jotka liittyvät esimerkiksi parisuhdeväkivaltaan tai ei-toivottuihin raskauksiin. Médecins du monde -järjestön mukaan Ranskassa joka toinen romaninainen tai tarkemmin sanoen 43 prosenttia heistä tekee abortin viimeistään 22-vuotiaana. Naiset tulevat ensimmäisen kerran raskaaksi keskimäärin 17-vuotiaana. Vain 10 prosenttia romaninaisista käyttää ehkäisyä. Euroopan unionin on siksi sisällytettävä sukupuolinäkökulma kaikkiin romaneja koskeviin tutkimuksiin ja säädöksiin. Koulutuksen on oltava ensisijainen tavoite. Meidän on kiireesti tiedotettava romaniyhteisölle niiden perusoikeuksista ja parannettava niiden mahdollisuutta saada julkisia palveluja.

Toivon, että toisessa romaniväestön osallistamista käsittelevässä eurooppalaisessa huippukokouksessa Euroopan unioni osoittaa käsittelevänsä romanikysymystä määrätietoisesti ja kokonaisvaltaisesti.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, romanikysymyksestä on tulossa yhä monimutkaisempi, ja se edellyttää tehokasta välitöntä toimintaa. Romanien edustajat, toimielimet, yhdistykset ja osa kansalaisyhteiskuntaa vaativat romanien integrointia sosioekonomiseen rakenteeseen, mutta harvoin

tuodaan esiin sitä oleellista seikkaa, että integroituminen on kaksisuuntainen historiallinen ja kulttuurinen prosessi.

Heidän osallistamisensa ei voi koskaan toteutua, jos jotkut romanit eivät tosissaan halua hyväksyä asuinvaltionsa sääntöjä ja kulttuuria eivätkä lopeta yhteiskuntarauhaa häiritsevää käyttäytymistä. Tässä tapauksessa voimme edelleen kehittää hankkeita ja myöntää varoja, mutta emme saavuta koskaan merkittäviä tuloksia.

Tämän haasteen käsittelyssä ei saa sortua kansankiihotukseen. Pyydämme käsittelemään tätä asiaa riittävän käytännönläheisesti ja pitämään mielessä, että huolestuttava talous- ja työllisyystilanne vaikeuttaa romanien pääsyä työmarkkinoille. Menneet vuosisadat ovat mielestämme opettaneet, ettei tätä ongelmallista integrointia voi jättää yksinomaan isäntävaltioiden harteille, vaan molemmat osapuolet on ainakin asetettava vastuuseen nykyisestä integroitumisen puutteesta.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Minäkin haluan tukea erityisesti jäsen Járókaa, joka on tehnyt lakkaamatta työtä tämän arkaluonteisen ja tärkeän asian parissa. Arvoisa puhemies, kuten kollegani totesi, romaniväestön tilanne Euroopassa ei ole vain muutamaa valtiota koskeva asia. Romanien tilanne koskee koko Euroopan unionia, koska romanit ovat Euroopan suurin etninen vähemmistö. Meidän on siksi arvioitava Euroopan unionin nykyisiä toimia, jotta tiedämme, miten toimintaa voidaan parantaa. Oli ilahduttavaa, että Euroopan komission varapuheenjohtaja Viviane Reding selvitti meille tätä asiaa perinpohjaisesti. Tämä on siihen otollinen hetki, koska romaniväestöä käsittelevä huippukokous pidetään Córdobassa ensi kuussa. Varmaa on se, ettei tilannetta voida jättää ennalleen, koska se ei ratkea itsestään, jaellemme toteuta tarvittavia toimia, romanit pysyvät syrjäytyneinä ja jäävät köyhyysloukkuun. Meidän on siksi harjoitettava sellaista integrointipolitiikkaa, jonka ansiosta romanityhteisö saa tosiasiallisesti samat mahdollisuudet kuin muu väestö. Näille ihmisille on tarjottava erityisesti mahdollisuus työskennellä, käyttää kykyjään, elää ihmisarvoista elämää ja menestyä. Näin he voivat tukea itseään mutta antaa panoksensa myös yhteiskuntaan, jossa he elävät. Tämän saavuttaminen kuitenkin edellyttää tarvittavia toimia olemassa olevien esteiden poistamiseksi. Toivon, että tässä istuntosalissa, tässä parlamentissa lähettämämme viesti solidaarisuudesta romaniväestöä kohtaan menee perille ensi kuussa järjestettävää huippukokousta silmällä pitäen.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopassa elävä kymmenen miljoonan asukkaan romaniväestö muodostaisi keskikokoisen Euroopan unionin jäsenvaltion, jos kyseessä olisi valtio. Kyseessä ei kuitenkaan ole valtio. Romanit ovat aina asettaneet eurooppalaisuutensa kaikkien rajojen edelle. Tosiasiaa he ovat tavallaan toisen luokan kansalaisia, koska heitä on aina syrjitty paitsi koulutuksessa, terveydenhuollossa ja asumisessa myös maahanmuuttajina, mikä on koko asian ydin.

Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutettu on todennut, että tietyissä Euroopan unionin jäsenvaltioissa maahanmuuttajaromaneja ei kohdella samalla tavoin kuin muita eurooppalaisia maahanmuuttajia, mikä loukkaa räikeästi oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen.

Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä on sitoutunut toteuttamaan Euroopan, jossa etniset ja kulttuuriset vähemmistöt tunnustetaan ja jossa edetään kohti osallistavaa Euroopan unionin kansalaisuutta sekä tasa-arvoon ja vapauteen perustuvaa aluetta, jolla eletään rinnakkain moninaisuudessa. Kannatamme siksi direktiiviä, jossa kielletään syrjintä kaikilla aloilla – direktiiviä, joka ei ole aina saanut parlamentin kaikkien poliittisten ryhmien tukea.

Kannatamme myös puheenjohtajavaltio Espanjan tämän alan ohjelmaa. Se on nähdäksemme tarpeellinen, koska emme saa enää viivytellä sellaisissa eurooppalaisissa aloitteissa, joissa tunnustetaan romanit ja tuetaan heitä.

Espanjan puheenjohtajakaudella pidettävässä Córdoban huippukokouksessa on oiva tilaisuus laatia kokonaisvaltainen romaneja koskeva suunnitelma sekä lopettaa vuosia jatkunut hiljaisuus ja rasismi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on hyvin vähän lisättävää – vain yksi pyyntö. Kuten jo todettiin, emme saa unohtaa, että romaniväestöä käsittelevä huippukokous oli Euroopan parlamentin Slovenian puheenjohtajakaudella tekemä aloite, jonka tavoitteena on saada EU:n jäsenvaltioiden hallitukset tekemään yhteistyötä romaniasioissa.

Tästäkin syystä parlamentin on oltava aktiivinen tässä asiassa. Vihreät ovat kuitenkin eri mieltä, emmekä ole tyytyväisiä, elleivät kaikki jäsenvaltiot myönnä, että romanikysymyksessä voidaan menetellä nykyistä paremmin. Tällaisten asioiden on sisällyttävä yhteiseen pyyntöömme siitä, että otamme käyttöön romaniväestön osallistamista koskevan EU:n strategian. Tarvitsemme tätä strategiaa myös siksi, että Euroopan

unioni on menettämässä uskottavuuttaan kansainvälisellä tasolla. Monet valtiot erottavat meidät joukosta tämän asian vuoksi. Tämä on tärkeää myös siksi, että jo aiemmin ymmärsimme, että tämän asian on liityttävä ihmisoikeuksiin ja sosiaaliseen osallistamiseen.

Ymmärrämme myös, että tämä on poliittinen asia. Meidän on ymmärrettävä, että välttämätöntä ratkaisua on etsittävä poliittisen keskustelun yhteydessä.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Koska romaniyhteisö on Euroopan suurimpia ja haavoittuvimpia vähemmistöjä, sen asioita on käsiteltävä nykyistä aktiivisemmin Euroopassa. Työttömyys, köyhyys, hyväksikäyttö, syrjintä ja viimeisenä vaan ei vähäisimpänä rajoitettu koulutukseen pääsy ovat romanivähemmistön usein kohtamia ongelmia, jotka lopulta johtavat sosiaaliseen syrjäytymiseen. Romanian kulttuurin ja arvojen huomioon ottaminen edellyttää nähdäkseni yhdenmukaista EU:n ohjelmaa. Lisäksi on muistettava, että he voivat vapaasti muuttaa paikasta toiseen.

Lasten osuus romaniväestöstä on 46 prosenttia suuren syntyvyyden ja valitettavasti lyhyen eliniän odotteen vuoksi. Koulutukseen pääsy tarjoaisi heille todellisen mahdollisuuden. EU:n säädöksissä taataan pääsy ja oikeus koulutukseen, mutta valtaosa köyhien romaniyhteisöjen lapsista ei lainkaan käy koulua tai jättävät sen kesken. Yksi konkreettinen toimenpide olisi näiden lasten ja nuorten sisällyttäminen pakolliseen koulujärjestelmään, jolloin he eivät voisi keskeyttää koulunkäyntiä. Lukuvuonna 2009–2010 Romanian opetusministeriö myönsi 7 483 erityispaikkaa maan yläasteilta, mutta niihin ilmoittautui vain 2 460 oppilasta, joista 2 246 hyväksyttiin.

Molempien osapuolten on kuitenkin oltava aktiivisia. Romanivähemmistön on toimittava vastuullisesti, jotta heidän elintasonsa voi parantua. Koulutuksen puute estää romaneja osallistumasta aktiivisesti asuinvaltionsa yhteiskunnalliseen, taloudelliseen tai poliittiseen elämään. Euroopan unioni tukee romaniväestön integroitumista yhteiskuntaan erilaisilla rahoitusohjelmilla, joita ovat esimerkiksi Euroopan sosiaalirahasto, Euroopan aluekehitysrahasto sekä Progress- ja Youth in Action -ohjelmat.

Kiitos.

Emine Bozkurt (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan suurimman vähemmistön muodostavat romanit kärsivät institutionaalisesta syrjinnästä, romanivastaisuudesta, äärimmäisestä köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä sekä asumista, koulutusta ja sosiaaliturvaa koskevista erillisistä järjestelmistä. Romanian laajoja ja syvään juurtuneita ongelmia ei poisteta lyhyen aikavälin ratkaisuilla. Meidän on arvioitava olemassa olevia hyviä käytäntöjä ja nykyisten romaniväestöä koskevien toimien kielteisiä vaikutuksia.

Yksi mutta ei ainoa esimerkki on se, että romanilapset erotetaan perheistään ja sijoitetaan erillisiin sisäoppilaitoksiin. Tällaisilla toimilla ei ratkaista ongelmia, vaan ne vain lisäävät erottelua sekä vaikuttavat voimakkaasti ja kielteisesti romaniperheiden elämään. Eurooppa tarvitsee tehokkaan pitkän aikavälin romanistrategian. Romaniväestöä käsittelevä huippukokous tarjoaa meille uuden mahdollisuuden toteuttaa myönteisiä toimia, sillä ensimmäisessä romaniväestöä käsitelleessä huippukokouksessa EU ei tehnyt tosiasiallisia poliittisia sitoumuksia. EU:n on aloitettava toiminta näyttämällä esimerkkiä, tarjoamalla romaneille lisää paikkoja sekä sisällyttämällä romanit ja kansalaisyhteiskunta strategiaan.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, Córdobaan huippukokous on koetinkivi meille kaikille, EU:n toimielimille ja jäsenvaltioille. EU:n olisi osoitettava siellä selvästi olevansa sitoutunut harkitsemaan täysipainoista romaneja koskevaa poliittista ja toiminnallista strategiaa, jossa paitsi käsitellään muutakin kuin ilmeisiä – vaikkakin tärkeitä – ihmisoikeusnäkökohtia myös edistetään tosiasiallista taloudellista ja sosiaalista osallistamista.

Tarvitsemme yhdenmukaisen strategian ja toimintasuunnitelman, joihin sisältyvät kaikki taloudellisen ja sosiaalisen osallistamisen kannalta merkitykselliset alat. Paljon on tehty ja saavutettu, mutta meillä on epäilemättä vielä pitkä tie kuljettavana. Komission, parlamentin, jäsenvaltioiden sekä – kuten ministeri López Garrido totesi – paikallisten ja alueellisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä.

Odotamme, että komissio jakaa vastuun selkeästi tässä asiassa ja koordinoi tehokkaasti kaikkien asiaa käsittelevien yksiköiden toimia. Odotamme, että komission parhaillaan toteuttama 5 miljoonan euron koehanke viitoittaa tietä tehokkaille ja vaikuttaville ratkaisuille kaikkein tärkeimmillä aloilla, jotka ovat varhaislapsuudessa tarjottava koulutus ja taloudellinen osallistaminen, sekä edistää poliittista oppimisprosessia ja toiminnan arviointia.

Arvostamme komission, etenkin aluepolitiikan pääosaston, toimia sekä kannustamme komissiota lisäämään paikallista ja alueellista osallistumista käytännön toimintaan, mikä edistää romaniyhteisön taloudellista osallistamista.

Parlamentissa monet eri poliittisia ryhmiä edustavat kollegat ovat jo osoittaneet sitoumuksensa, mutta tehtävänämme on lisätä huomattavasti tämän asian poliittista painoarvoa.

Romanien osallistaminen antaisi meille mahdollisuuden edistyä tosiasiallisesti osallistavien Euroopan työmarkkinoiden toteutuksessa. Se antaisi meille mahdollisuuden edistyä Euroopan väestörakenteesta johtuvien haasteiden käsittelyssä.

Toteankin lopuksi, että Córdobaan huippukokousta on pidettävä romanien tosiasiallista osallistamista koskevana viimeisenä pyyntönä.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Euroopan ensimmäisen romaneja koskevan keskipitkän aikavälin hallitusohjelman kehittäjänä ja vuonna 2002 julkaistun romaneja koskevan Euroopan neuvoston raportin laatijana olen samaa mieltä siitä, että romanikysymys on nykyään Euroopan monimutkaisimpia asioita. En kadepä komission jäsenen Redingin asemaa, koska kyseessä on tällä hetkellä Euroopan monimutkaisin asia. On selvää, etteivät romanit ole pelkästään etninen ja kansallinen vähemmistö vaan myös monella tapaa epäedullisessa asemassa oleva sosiaalinen vähemmistö. Ei ole kuitenkaan selvää, että enemmistö ja vähemmistö jakavat vastuun. Sosiaalinen vastuu jakautuu epätasaisesti enemmistön ja vähemmistön välillä, sillä enemmistöllä on huomattavasti suurempi vastuu. Myös vähemmistöllä, tässä tapauksessa romaneilla, on kuitenkin oma vastuunsa. Neljäs ja erityisen tärkeä asia on se, että tarvitsemme integroitumista ilman sulautumista.

Tämä ei ole myöskään pelkästään budjettikysymys, eikä tämä riipu pelkästään varoista. Kyse on siitä, onko sekä yhteiskunnan enemmistöllä että romaneilla käytettävissään henkilöitä ja menetelmiä. Entisenä valtiosuhteena minun on todettava, että tuloksia on saavutettu alueilla, joilla on asiaan sitoutuneita paikallisia enemmistöjohtajia ja uskottavia paikallisia vähemmistöjohtajia, jotka pystyvät motivoimaan vähemmistöä ja saavat tukea kansalaisjärjestöiltä. Rahoitus ei ole ratkaiseva asia. Tarvitsemme Euroopan laajuista toimintaa, mutta onnistumisten on tapahduttava jäsenvaltioissa ja paikallistasolla. Kannatan siksi EU:n strategiaa.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Romanivähemmistön taloudellinen ja sosiaalinen kehitys on arkaluonteisimpia ja kiistellyimpiä asioita Keski- ja Itä-Euroopan valtioissa. Meillä ei ole tarkkoja arvioita romanien todellisesta määrästä EU:ssa. Tiedämme kuitenkin, että romanivähemmistö on suurin ja köyhin rajat ylittävä etninen vähemmistö.

Euroopan unioni tarvitsee johdonmukaisen pitkän aikavälin lähestymistavan, koska romanien tilannetta ei onnistuta muuttamaan pelkillä kansallisilla toimilla. Kukin valtio on vastuussa romaniväestön elinolojen kohentamisesta. Tämän prosessin onnistuminen edellyttää kuitenkin pitkälti kaikkien näkökohtien käsittelyä koordinoitujen toimien avulla.

Nuoren sukupolven tulevaisuudennäkymien puute on mielestäni suurimpia ongelmia. Romaniväestö on nuorta, sillä alle 20-vuotiaiden osuus on huomattavan suuri. Nuorten romanien ja muun väestön välinen kuilu syvenee, ellei Euroopan tavoitteena olevassa tietoon ja innovointiin perustuvassa yhteiskunnassa toimita viipymättä. Lapset ja nuoret on sisällytetty vain harvoin nykyisiin toimiin ja strategioihin, vaikka heidän suuri määränsä romaniväestössä tekee heistä muutoksen sukupolven. Kestävän kehityksen prosessi on aloitettava sellaisten lasten sukupolvesta, jotka saavat koulutusta ja terveydenhoitoa ja joilla on käytettävissään kaikki samat mahdollisuudet kuin enemmistöväestöön kuuluvilla lapsilla.

Haluan teidän siksi kiinnittävän huomiota siihen, ettei EU 2020-strategiaa koskevaan komission ehdotukseen sisälly tavoitteita, jotka liittyvät romaniyhteisön ongelmien ratkaisemiseen. Ilman erityistoimia ja suuria lähestymistavan muutoksia miljoonat nuoret romanit pysyvät sosiaalisesti syrjäytyneinä koko elämänsä ajan. Toivon puute tekee näistä yhteisöistä turvattomia niiden asukkailla ja myös muulle väestölle. Meidän on tarjottava romaniyhteisölle todellinen mahdollisuus muuttaa tulevaisuudennäkymiään. Solidaarisuus on Eurooppa-hankkeen keskeinen perusarvo. Meidän on siksi siirryttävä poliittisesta tahdosta toimintaan, jotta tavoitteet voidaan toteuttaa käytännössä.

Puhetta johti*varapuhemies* **Edward McMILLAN-SCOTT**

Olga Sehnaľová (S&D). – (CS) Hyvät kollegat, tuoreen mielipidekyselyn mukaan 76 prosenttia tšekeistä ei halua romaneja naapureikseen. Olen jo yli kymmenen vuoden ajan kaupunginjohtajana käsitellyt jokapäiväisessä poliittisessa elämässäni ongelmia, jotka liittyvät romanien ja muun väestön yhteiseloon ja naapuruussuhteisiin kotikaupungissani. Kokemukseni perusteella olen vankasti sitä mieltä, ettei näitä ongelmia poisteta rahoitukseen liittyvillä ratkaisulla. Tämän osoittaa sitä paitsi selvästi se, että EU:n rahoittamissa hankkeissa, joiden tavoitteena on parantaa romanien sosioekonomista tilannetta, on saavutettu toistaiseksi vaatimattomia kokonaistuloksia.

Ratkaisun avain on nähdäkseni kaupungeissa ja kylissä elävien paikallisyhteisöjen yhteenkuuluvuus sekä se, että romanit hyväksytään niissä täysimääräisiksi kansalaisiksi sekä myönteisissä että kielteisissä tilanteissa. Sama pätee myös päinvastoin. Myös romanien on tunnettava kuuluvansa yhteisönsä sekä hyväksyttävä sen säännöt ja normit. Heidän omilla myönteisillä esimerkeillään ja roolimalleillaan on valtavan tärkeä merkitys suhteissa enemmistöväestöön ja romaniyhteisössä tehtävässä tehokkaassa työssä. On kuitenkin oleellista, että koko yhteiskunnassa torjutaan muukalaisvihaa ja rasismia johdonmukaisesti ja tinkimättömästi. Meidän on kaikkien mahdollisten resurssien, konkreettisten toimien ja kantojen avulla tehtävä täysin selväksi, ettemme missään tapauksessa hyväksy muukalaisvihaa ja rasismia. Tämän on oltava yhteinen tavoitteemme tulevaisuudessa.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Aivan aluksi haluan ilmaista toiveeni, että Córdobaassa pidettävässä romaniväestöä käsittelevässä huippukokouksessa otetaan ratkaiseva askel ja hyväksytään romanien osallistamista koskeva yhteinen strategia.

Romaniyhteisön elinolot ovat edelleen sietämättömät, ja heitä syrjitään yhä enemmän, vaikka viime vuosina on myönnetty lähes 0,5 miljardia euroa hankkeisiin, joilla pyritään parantamaan romanien tilannetta. Nyt on mielestäni aika siirtyä hyvistä aikeista tekoihin.

Euroopan komissio ei valitettavasti ole vieläkään osoittanut tarvittavaa halukkuutta koordinoida toimia, joilla pyritään parantamaan romanien elintasoja ja sosiaalista integroitumista sekä torjumaan heihin kohdistuvaa rasismia. Romanikysymyksen on mielestäni oltava sosiaalasioista vastaavan komission jäsenen erityistehtävä, joka on selkeästi määriteltä. Lisäksi olisi erittäin hyödyllistä, jos tätä asiaa käsittelevien komission asiantuntijoiden joukossa olisi myös romanialkuperäisiä olevia asiantuntijoita.

Tarvitsemme nähdäkseni myös sosiaalisen ja kulttuurisen lähestymistavan, jotta jo olemassa oleva eriarvoisuus ei lisäänny luku- ja kirjoitustaidon sekä työllisyysasteen yhteydessä. Näin ollen kehotan komissiota edistämään maahanmuuttajaromanien työmarkkinoille pääsyä koskevia ohjelmia sekä paikallisten viranomaisten ja romaniyhteisöjen välistä yhteistyötä ja harkitsemaan kansalaisjärjestöjen kanssa tehtävän yhteistyön tiivistämistä.

Milan Zver (PPE). – (SL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri López Garrido, haluan aluksi kiittää Espanjaa siitä, että se sisällytti tämän huippukokouksen painopisteisiinsä. Haluan kiittää myös komissiota siitä, että se päätti laatia kattavan kertomuksen romanien tilanteesta Euroopassa. Tämä todistaa, että tiedämme, miten ajankohtainen tämä aihe on. Siitä on kuitenkin tullut ajankohtainen vasta viime vuosina Euroopan unionin laajennuttua.

Toinen ilahduttava asia on se, että käytännössä kaikki parlamentin ryhmät tai ainakin useimmat niistä ovat suhtautuneet vakavasti romanikysymyksen ratkaisemiseen. Lissabonin sopimus tarjoaa meille uuden oikeudellisen perustan, jonka ansiosta voimme käsitellä aiempaa perusteellisemmin kokonaisvaltaisen ja voimakkaan strategian kehittämistä romanikysymyksen ratkaisemiseksi niin kutsutun pehmeän lainsäädännön yhteydessä.

On selvää, ettemme voi kehittää EU:n yhteistä romaneja koskevaa politiikkaa, koska tämä asia kuuluu edelleen ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan. Voimme kuitenkin kehittää joitakin indikaattoreita ja yhteisen tietokannan. Voimme vaihtaa hyviä käytäntöjä, missä jäsenvaltioista voi olla suurta hyötyä toisilleen.

Kotimaassani Sloveniassa on esimerkiksi palkattu ”romanien kouluavustajia”, joiden tehtävänä on toimia sovittelijana koulun ja vanhempien välillä ja joista on suurta apua otettaessa romanilapsia mukaan koulutusjärjestelmään.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Ensimmäisessä romaniväestöä käsittelevässä eurooppalaisessa huippukokouksessa tosiasiallisesti myönnettiin, etteivät yksittäiset Euroopan unionin jäsenvaltiot ole onnistuneet takaamaan romanien oikeuksia ja integroitumista, ja tämä huippukokous oli ensimmäinen askel EU:n yhteisessä pitkän aikavälin strategiassa.

Suunnitelmat ja tutkimukset poikkeavat valitettavasti edelleen valtavasti siitä, miten niitä pannaan täytäntöön, jotta romaniyhteisön – kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevan Euroopan etnisen ryhmän – elämää voitaisiin tuntuvasti parantaa nyt, kun he elävät äärimmäisessä köyhyydessä ja sosiaalisesti syrjäytyneinä. Heidän tulevaisuutensa ei todellakaan vaikuta lupaavalta, kun otetaan huomioon, että noin puolet romaniväestöstä on alaikäisiä, koska syntyvyys on suuri ja elinajanodote pieni.

Ensimmäinen askel johdonmukaisen osallistamisstrategian toteuttamisessa on mielestäni sen varmistaminen, ettei nuorta romanisukupolvea syrjitä koulutukseen pääsyssä. Tämä on ainoa toimenpide, jolla voi olla ratkaiseva merkitys mahdollistettaessa muutos, jonka ansiosta romanit voivat päästä työmarkkinoille ja pois sosiaalisen syrjäytymisen noidankehästä.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Romanit ovat rajat ylittävä etninen ja kulttuurinen yhteisö, johon kuuluu yli kymmenen miljoonaa ihmistä eri puolilla Eurooppaa. Romaniväestön sosiaaliset ongelmat edellyttävät Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden yhteisiä pitkän aikavälin toimia.

Tällä alalla on tehty tärkeitä aloitteita, mutta meidän on mielestäni mentävä vielä pitemmälle. Meidän on otettava käyttöön asianmukainen romaneja koskeva EU:n strategia, joka perustuu tarkasti kohdennettuihin toimiin ja strategian vaikutusten säännölliseen arviointiin.

Kotimaassani elää suuri romaniyhteisö, ja on ilahduttavaa, että myönnämme nyt romanikysymyksen olevan koko Euroopan asia. Romaniassa sovelletaan jo ennen EU:hun liittymistä laadittua strategiaa, jonka tavoitteena on parantaa romanien tilannetta. Heille tarjotaan maksuttomia erityispaikkoja julkisista korkeakouluista, mikä parantaa oleellisesti kyseisen romaniyhteisön jäsenten koulutus- ja sivistystasoa. Kansalliset ja paikalliset viranomaiset pyrkivät edistämään romanien sosiaalista osallistamista sekä varmistamaan heidän pääsynsä työmarkkinoille, jotta voidaan torjua äärimmäistä köyhyyttä ja mahdollistaa heidän pääsynsä terveydenhoitopalvelujen piiriin. Toivottujen tulosten saavuttaminen edellyttää kuitenkin EU:n jatkuvaa taloudellista tukea.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Säännöllinen koulussa käynti on romanilapsille ainoa keino muuttaa tilannettaan. Osoituksena poliittisesta korrektiudesta vanhemmat, jotka eivät kannusta lapsiaan käymään koulua tai jopa estävät heidän koulunkäyntinsä, esittävät valitettavasti usein erilaisiin syihin perustuvia verukkeita. Romanitytöt ovat siis erityisen alttiita syrjinnälle ja joutuvat sen uhreiksi, koska heidän vastuuttomat vanhempansa usein laittavat heidät hoitamaan suurta sisarusparvea ja tekemään kotitaloustöitä koulunkäynnin sijasta. Ainoa kansainvälisten ihmisoikeusnormien mukainen lähestymistapa on se, että hallitus puuttuu tällaisiin tapauksiin ja puolustaa lapsen oikeuksia määräämällä rangaistuksia ja seuraamuksia tai tarvittaessa epäämällä perhe-etuudet tai muut avustukset, jotta vanhemmat saadaan kunnioittamaan lapsen oikeuksia.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Romanit ovat epäilemättä Euroopan unionin köyhin väestöryhmä. Kannatan siksi kaikkien mahdollisten välineiden käyttöä, jotta romanit saataisiin osallistumaan yhteiskunnalliseen ja taloudelliseen toimintaan. Pidän ennen kaikkea lasten ja nuorten koulutusta ratkaisuna tähän ongelmaan.

Olen samaa mieltä myös siitä, että romanien peitelty ja avoin syrjintä on poistettava. Kannatan kuitenkin myös avointa puhumista siitä, miten omat vanhemmat polkevat romanilasten oikeuksia. Jokaisella on oikeus ihmisarvoiseen elämään. Valtaosalla romanilapsista ei ole tätä oikeutta. Seuraavassa huippukokouksessa on keskusteltava myös siitä, että romanien on ennen kaikkea pyrittävä itse aktiivisesti ratkaisemaan ongelmansa, jotka liittyvät etenkin heidän lastensa koulutukseen mutta myös heidän henkilökohtaiseen osallistumiseensa omien elinolojensa parantamisprosessiin. Koska en halua olla komission jäsen tulevaisuudessa, totean tässä istuntosalissa, että seuraavassa huippukokouksessa olisi puhuttava myös siitä, että romanit itse käyttävät väärin heille annettavaa tukea.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, äsken käymämme romaniväestöä ja tulevaa Córdoban huippukokousta koskeva keskustelu osoittaa jälleen, että romanien sosiaalinen ja taloudellinen integroituminen on Euroopan laajuinen ongelma ja edellyttää siksi EU:n strategiaa. Riittämättömän edistyksen jälkeen tämä strategia on nimenomaan Córdoban huippukokouksen tavoitteena, kuten jo useaan otteeseen on todettu.

Tarvitsemme toimintasuunnitelmaan perustuvan strategian, jota neuvosto noudattaa puheenjohtajatrion laatiman yleisohjelman huomioon ottaen. Kyseessä on nimittäin kauaskantoinen ohjelma, toimintasuunnitelma, jossa rakennerahastojen on epäilemättä oltava keskeisessä asemassa – koska ne ovat sosiaalista yhteenkuuluvuutta tehokkaimmin edistäviä EU:n välineitä – ja joka on pantava täytäntöön erityistoimilla.

Joissakin näissä toimitaissa olisi mielestäni keskityttävä romanien kokemuksiin konkreettisiin ongelmiin, nimittäin heihin kohdistuvaan syrjintään, kuten heidän vaikeuteensa saada julkisia palveluja ja työtä. Meidän on keskityttävä myös romaninasiin, joiden erityisongelmia ovat köyhyys, asunnon saanti, syrjintä ja väkivalta. Lisäksi on käsiteltävä nuorten romanien ongelmaa, koska puuttuvan pätevyyden vuoksi heidän on entistä vaikeampi saada työtä nykyisen talouskriisin aikana. Myös romanilasten tilanne on ongelmallinen. Heidän elinajanodotteensa sanotaan olevan kymmenen vuotta lyhyempi kuin eurooppalaisilla lapsilla keskimäärin.

Samanaikaisesti on kuitenkin toteutettava yleisiä toimia, jotka hyödyttävät koko romaniväestöä. Romanit ovat yksi eniten syrjityistä yhteisöistä, joten kaikki syrjinnän vastaiset toimet auttavat heitä. Sama pätee toimiin, joilla torjutaan sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa, minkä vuoksi on tärkeää antaa mahdollisimman pian direktiivi suojelumääräyksestä sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumiseksi, sillä siitä on hyötyä etenkin romaninasisille. Toinen tällainen säädös on syrjimättömyyttä koskeva direktiivi, joka hyödyttää erityisesti romaniväestöä.

Näissä asioissa ei saa soveltaa holhoavaa lähestymistapaa, koska meidän on ennen kaikkea kunnioitettava romaniväestön identiteettiä ja kulttuurisia ominaispiirteitä.

Viviane Reding, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamenttia keskustelussa tehdyistä monista ehdotuksista ja aloitteista. Otamme komission jäsenen Andorin kanssa ne huomioon tiedonannossa, jonka annamme ennen huippukokousta. Tässä tiedonannossa todetaan myös erittäin selvästi, ettei komissio voi eikä aio hyväksyä romanien syrjintää ja jättämistä yhteiskunnan ulkopuolelle heidän etnisen alkuperänsä perusteella.

Nyt meillä on tarvittavat välineet ja toimenpiteet. Kysymys on vain siitä, miten käytämme niitä. Miten otamme romanikysymyksen ja romanien ongelmat huomioon näissä välineissä ja toimitaissa? Emme nähdäkseen tarvitse romaneja koskevaa direktiiviä tai romaneille tarkoitettua rahastoa. Meidän on otettava romanien asiat täysimääräisesti huomioon soveltaessamme EU:n lainsäädäntöä ja käyttäessämme EU:n varoja. Kuten monet teistä jo totesivat, tämä edellyttää kumppanuutta ja yhteistyötä kaikkien keskeisten toimijoiden kanssa. Komissio noudattaa tätä lähestymistapaa romaniväestön osallistamista käsittelevällä EU:n foorumilla ja sisäisissä menettelyissään.

Haluan kuitenkin erityisesti korostaa, että romanien osallistaminen liittyy ilman muuta kiinteästi perusoikeuksiin, mutta ennen kaikkea sosiaalisiin ja taloudellisiin asioihin. Esimerkiksi romanien syrjäytymisestä aiheutuvia kustannuksia koskeva Maailmanpankin tutkimus on erittäin tärkeä todiste siitä, että meidän on löydettävä ratkaisuja koko yhteiskuntamme etua ajatellen. Jotta voimme käyttää välineitämme mahdollisimman tehokkaasti, tarvitsemme strategisen lähestymistavan ja tietenkin valtavirtaistamisstrategian, kuten jotkut teistä totesivat. Tämä lähestymistapa perustuu yhteistyöhön, tarvittavien resurssien käyttöönottoon ja toimintatapojen oppimiseen sekä onnistumisten että epäonnistumisten perusteella.

Emme saa luoda strategiaa vain paperilla. Tarvitsemme tuloksia, joiden ansiosta romanit saadaan yleisiin kouluihin. Monet teistä puhuivat koulunkäynnistä. Odotan kovasti tietoja esikoulua koskevista toimitaistamme, jotta tiedämme, miten olemme onnistuneet. Kollegani Andor odottaa, että romanien pääsyssä yleisille työmarkkinoille ja integroitumisessa yhteiskunnan valtaväestöön saavutetaan täsmällisiä tavoitteita, mikä on kaikkien toimiemme tehtävä.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, meillä on tekninen ongelma. Huomasin juuri, että tietokone kloonasi minut, sillä nimeni Tabajdi ilmestyi kollegoilleni, joilla oli kortti syötettynä. Huomasin tämän kollega Gomezin ja myös muiden kohdalla. Tietokoneen kanssa on siis nyt jokin ongelma. Myös kollegani Kinga Gönczin kortissa on nyt nimi Tabajdi. Pyydän tarkistamaan asian, koska en halua, että minulla on näin monta kloonaa Euroopan parlamentissa. Pyydän ilmoittamaan asiasta tekniseen yksikköön. Kiitos. Onko Zolilla sama ongelma?

Puhemies. – (EN) Kiitos. Tekninen yksikkö ottaa asian huomioon.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan seuraavan istuntojakson aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Haluan korostaa, että kun vastuu on jaettu torjuttaessa romanien syrjintää ja autettaessa heitä integroitumaan yhteiskuntaan, romanikysymyksestä on tullut osa EU:n ihmisoikeuspolitiikkaa. Córdobassa järjestettävän toisen romaniväestöä käsittelevän eurooppalaisen huippukokouksen lähestyessä meidän on näin ollen keskusteltava romanien sosiaalisista ongelmista ja niiden ratkaisukeinoista. Olen iloinen, että puheenjohtajavaltio isännöi tätä huippukokousta, koska meidän on otettava romaneihin liittyvät ongelmat esiin ja myönnettävä niiden olemassaolo. Haluan painottaa, ettei demokraattisessa ja vapaassa yhteiskunnassa ole hyväksyttävää, että jokin väestöryhmä eristetään yhteiskunnasta ja että ihmisten perusoikeuksia ja -vapauksia loukataan avoimesti. Romaniyhteisön jäsenet kärsivät rasistisista hyökkäyksistä, epätasa-arvoisesta pääsystä julkisten palvelujen ja sosiaaliturvan piiriin sekä valtavasta erottelusta asuin- ja koulutusjärjestelyissä. Meidän on kiinnitettävä huomiota myös siihen, että romaneihin kohdistuu paitsi suoraa myös epäsuoraa, välillistä syrjintää. Heitä ei esimerkiksi oteta töihin, ja heidät jätetään sosiaalisen elämän ulkopuolelle. Minunkin mielestäni meidän on siksi pyydettävä, että Euroopan komissio kannustaa jäsenvaltioiden hallituksia sekä alueellisia ja paikallisia viranomaisia parantamaan romaneja koskevien EU:n hankkeiden täytäntöönpanoa. Kehotan komissiota myös toteuttamaan konkreettisia toimia sekä tekemään aloitteita romanien suoran ja epäsuoran syrjinnän torjumiseksi Euroopassa.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Tilastojen mukaan romanit ovat valitettavasti Euroopan vihatuin ja syrjityin etninen vähemmistö. Olemme nähneet, millaisia vaikeuksia useilla jäsenvaltioilla, myös kotimaallani, on romanien sosiaalisessa osallistamisessa. Tämä osoittaa selvästi, että kyseessä on Eurooppaa laajemmin koskettava asia, jota meidän on käsiteltävä yhdessä. Koulutukseen ja työhön pääsyä on tärkeää parantaa, jotta romanit eivät valitse helpompia mutta haitallisempia keinoja hankkia rahaa. Meidän on sovellettava syrjinnän vastaista lainsäädäntöä täysimääräisesti romaneihin ja tehtävä uusia aloitteita, jotta heidät onnistutaan integroimaan yhteiskuntaan. Meillä ei ole toistaiseksi ollut mitään johdonmukaista strategiaa. Toivon, että toisessa romaniväestöä käsittelevässä eurooppalaisessa huippukokouksessa saadaan aikaan tosiasiallinen romaneja koskeva EU:n strategia. Rakennerahastoja ja liittymistä valmistelevia tukia on käytettävä aiempaa tehokkaammin tällaisten aloitteiden rahoittamisessa. Haluan lisäksi korostaa, että tämän strategian olisi oltava koordinoituvainen ja kimmoke jäsenvaltioille. Jotta strategia todella vastaa romaniväestön tarpeita, aloitteita on tehtävä paikallistasolla ja niissä on hyödynnettävä paikallisten kansalaisjärjestöjen ja romanien asiantuntemusta, koska he tietävät, mitkä suurimmat ongelmat ovat.

Vasîlica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (EN) Romanit ovat edelleen kaikkein epäsuotuisimmassa asemassa olevia vähemmistöryhmiä koko Euroopassa ja kärsivät laajasta syrjinnästä kaikilla elämänalueilla.

Kymmenen viime vuoden aikana Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ovat kiinnittäneet huomiota ja käyttäneet resursseja romanien tilanteen parantamiseen. Yhteistyössä romanien oikeuksia puolustavan liikkeen kanssa jotkin jäsenvaltiot ovat alkaneet toteuttaa toimia, joilla pyritään varmistamaan romanilasten yhtäläiset mahdollisuudet saada laadukasta koulutusta. Tämän alan toimien jatkamisen on oltava tulevien vuosien tärkein tavoite.

Toimien on oltava kokonaisvaltaisia, jotta ne edistävät järjestelmällisesti ja mahdollisimman tehokkaasti romanien ja muun väestön välisen kuilun poistamista kaikilla aloilla: koulutuksessa, työllisyydessä, asumisessa ja terveydenhuollossa. Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden on jatkettava tähänastisten romaneihin liittyvien toimien arviointia ja etsittävä keinoja poistaa kaikki romanikysymystä koskevat holhoavat lähestymistavat, joissa romaneja kohdellaan poliittisista etuuksista riippuvaisina ja niiden passiivisina vastaanottajina.

Nuorille romaneille olisi perustettava myös työharjoittelujärjestelmiä, jotta heidän ammattitaitoaan voidaan parantaa komission yksiköissä ja soveltuissa hallintoelimissä tarjottavilla ohjelmilla.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Olemme puolivälissä romaniyhteisön osallistamisen vuosikymmentä (2005–2015). Romanivähemmistöstä puhutaan paljon, ja erilaisia ohjelmia ja foorumeja perustetaan, mutta tulokset ovat laihoja. Esimerkiksi koulutukseen, työllisyyteen ja alueiden kehitykseen liittyvät ongelmat ovat edelleen olemassa ja vain pahentuvat joissakin jäsenvaltioissa. Tänä vuonna Córdobassa pidettävässä toisessa romaniväestöä käsittelevässä huippukokouksessa on tarkoitus elvyttää eurooppalaista ulottuvuutta ja löytää uusia toimintatapoja. Olen samaa mieltä siitä, että periaatteet on määriteltävä uudelleen, mutta niiden sijaan meidän olisi mielestäni laadittava monialainen, horisontaalinen strategia, jossa tämän vähemmistön ongelmiin sovelletaan yhdenmukaista, mutta ei pois sulkevaa lähestymistapaa. Kaikkein tärkein näkökohta on se, että liittymistä valmistelevia tukia ja rakennerahastoja käytetään asianmukaisesti ja että niiden avulla saadaan tuloksia, joita haluamme poliittisina päättäjinä ja joita myös kansalaisyhteiskunta ja ennen kaikkea romanivähemmistö haluavat.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Ensimmäisessä romaniväestöä käsitelleessä huippukokouksessa saavutettiin ainakin yksi myönteinen tulos: yhteisön tasolla todettiin, että romanien koulutus on ensimmäinen välttämätön askel heidän sosiaalisessa integroitumisessaan. Suhtaudun näin ollen myönteisesti romaniväestön osallistamista käsittelevän EU:n foorumin toiseen kokoukseen, jossa käsiteltiin yksinomaan romanien koulutusta Euroopassa. Koulutus uudistusprosessiin on valtion elinten lisäksi otettava mukaan myös kansalaisjärjestöt, joiden päätavoitteena voi nykyään olla syrjintätapausten tunnistamisen sijaan etnisten ryhmien koulutus. Lukutaidottomuuden vähentäminen, sen varmistaminen, että lapset käyvät koulunsa loppuun, ammattikoulutus ja uudelleen koulutus tarjoavat mahdollisuuksia päästä työmarkkinoille sekä keinoja sosiaaliseen osallistamiseen. On selvää, että romanivähemmistössä tarvitaan kiireesti myönteistä kehitystä, mutta siitä ovat vastuussa sekä viranomaiset että romaniyhteisö itse. Toisen romaniväestöä käsittelevän huippukokouksen on motivoitava riittävästi Euroopan komissiota, jotta se laatii lainsäädäntöehdotuksia konkreettisten tavoitteiden saavuttamiseksi tällä alalla. Euroopan komission on myös tarkistettava sosiaalirahastoa ja ehdotettava sellaisten hankkeiden rahoituksen lisäämistä, joilla pyritään parantamaan Euroopan unionin suurimman vähemmistön sosioekonomista tilannetta.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Córdobassa järjestettävässä romaniväestöä käsittelevässä huippukokouksessa on tarkoitus puhua avoimesti Euroopan rinnakkaisista yhteiskunnista, ja tämän keskustelun on perustuttava tehokkaaseen integroitumiseen kaikilla tasoilla. Sitä on edistettävä sekä yksittäisissä jäsenvaltioissa että koko EU:ssa. Tässä yhteydessä ei saa kuitenkaan unohtaa, että tehokas integroituminen edellyttää molempien osapuolten yhteistyötä. Myös romaniväestön on tehtävä oma osuutensa integroitumisessa ja torjuttava sisältä päin rinnakkaisten yhteiskuntien syntymistä. Olen huolissani erityisesti tyttöjen koulusivistyksestä. Ei ole hyväksyttävää, etteivät lapset keskellä Eurooppaa välttämättä kuulu ollenkaan olemassa olevaan koulujärjestelmään ja että suuri osa lapsista jättää koulun kesken. Tämä voi heikentää huomattavasti heidän tulevaa tilannettaan työmarkkinoilla, jolloin he pakenevat vielä kauemmas yhteiskunnan reunalle ja eristäytyvät. Tällöin on jo ennalta selvää, että heillä on sosiaaliturvaan ja elinoloihin liittyviä ongelmia, ja noidankehä on valmis. Tästä syystä on tärkeää kehottaa Euroopan romaneja muuttamaan vanhanaikaista asennettaan koulutukseen ja naisten oikeuksiin, torjumaan aktiivisesti syrjäytymistään sekä edistämään integroitumistaan yhteiskuntaan, erityisesti työmarkkinoille pääsyä.

Csaba Sógor (PPE), kirjallinen. – (HU) Jäsenvaltiot ovat jo käyttäneet huomattavan paljon EU:n ja jäsenvaltioiden resursseja työpaikkojen luomiseen pitkäaikaistyöttömyydestä kärsiville romaneille, mutta johdonmukaista Euroopan laajuista ratkaisua ei ole vielä löydetty. Jäsenvaltiot ovat kohdanneet tilanteen eri tavoin. Mielestäni on tärkeää laatia johdonmukainen ja tehokas strategia, jotta voimme selvittää edelleen ratkaisematta olevan romanikysymyksen, joka on yhteinen ongelma oikeushenkilön muodostavassa Euroopan unionissa ja jäsenvaltioissa. Córdobassa 8. huhtikuuta pidettävässä romaniväestöä käsittelevässä eurooppalaisessa huippukokouksessa on ennen kaikkea laadittava Euroopan laajuisen strategian periaatteet, jotta romanikysymyksen käsittely ei enää lykkäänny ja jotta kaikki jäsenvaltiot voivat löytää EU:n yhteiseen strategiaan perustuvan ratkaisun. Olen vakuuttunut siitä, että koulutus on keskeinen väline tämän ongelman käsittelyssä. Meidän on nähdäkseni kehitettävä kokonaisvaltainen ohjelmapaketti, jolla älymystöön kuuluvia nuoria romaneja kannustetaan ja rohkaistaan palaamaan yhteisöön sekä työskentelemään siinä ja sen hyväksi. Tätä voitaisiin tukea tehokkaasti perustamalla tiivis kumppanuus romanien oikeuksia puolustavien järjestöjen, asiasta vastaavien valtion elinten, kansalaisyhteiskunnan ja yhteistyötä tekevien EU:n toimielinten välillä. Lisäksi on kiinnitettävä aiempaa enemmän huomiota menetelmiin, jotka koskevat tuettujen mikroluottojen myöntämistä tai valtion maksamia korkoja. Maataloustukien tärkeänä tavoitteena olisi oltava sellaisten olojen mahdollistaminen, että romaniyhteisöt voivat itse ansaita elantonsa. Tilanne on vakavampi kuin voisi luulla: pitkäaikaistyöttömien osuus on lisääntynyt huomasti romanien keskuudessa, ja yhä useampi heistä syrjäytyy.

13. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B7-0017/2010). Kyselytunti on tänään hieman lyhyempi kuin mitä sen pitäisi olla, sillä edellinen keskustelu venyi 25 minuuttia aiempien viivästysten vuoksi. Pahoittelen tätä. Lopetamme noin klo 19.30 jälkeen. Aion olla ajankäytön suhteen hyvin tiukka. Parlamentin jäsenet saavat puheaikaa 30 sekuntia.

Käsittelemme nyt komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

Ensimmäinen osa

Vilija Blinkevičiūtėn kysymys numero 28 (H-0063/10)

Aihe: Yksityisten eläkerahastojen sääntely

Yksityisten eläkerahastojen varat ovat viime vuosina huomattavasti vähentyneet. Jacques de Larosièren johtama rahoituksen valvontaa käsittelevä korkean tason työryhmä on korostanut tarvetta tiukentaa yksityisten eläkerahastojen sääntelyä.

Rahoituskriisi on osoittanut, miten alttiita jäsenvaltiot ovat monille riskeille. Nämä riskit ovat todellisia ongelmia niille, jotka sijoittavat näihin rahastoihin, sekä Euroopan rahoitusmarkkinoiden vakaudelle ja yhdentymiselle. Lisäksi ne vaikuttavat merkittävästi rahoitusmarkkinoiden toimijoihin. Monet Euroopan kansalaiset ovat tänä taloudellisesti epävakaisena aikana menettäneet luottamuksensa yksityisen eläkerahastojärjestelmän sääntelyyn.

Eikö komissio katso, että sen pitäisi ehdottaa kattavia oikeustoimia sellaisten valvontanormien vahvistamiseksi, joilla voidaan säännellä yksityisiä eläkerahastoja?

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, jäsen Blinkevičiūtė esitti hyvin tärkeän kysymyksen eläkeuudistuksesta, joka on tulevina vuosina keskeinen kysymys niiden haasteiden vuoksi, jotka meidän on kohdattava yhdessä. Viitataan erityisesti väestön ikääntymiseen, julkistalouden kestävytyteen ja työntekijöiden liikkuvuuteen. Lisäksi eläkerahastot ovat merkittäviä institutionaalisia sijoittajia.

Hyvät parlamentin jäsenet, rahoituskriisi on paljastanut joidenkin eläkejärjestelmien suunnitteluun liittyviä puutteita, ja aiomme tehdä de Larosièren raportin pohjalta aloitteita. Puheenjohtaja Barroso on tiedottanut Euroopan parlamentille asiaa koskevista poliittisista suuntaviivoista.

Esittelemme vuonna 2010 eläkkeitä käsittelevän vihreän kirjan, jonka odotamme herättävän vilkasta keskustelua yksityisten eläkerahastojen sääntelystä. Tässä yhteydessä saatetaan suunnitella ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toimintaa ja valvontaa koskevan direktiivin tarkistamista. Komissio on edelleen sitoutunut sisämarkkinoiden vahvistamiseen eläkerahastojen alalla. Direktiiviä tarkistettaessa siihen sisällytettäisiin myös eläkerahastojen vakavaraisuussääntöjä. Arvoisa puhemies, tämä vastaa myös vaatimusta, jonka Euroopan parlamentti esitti Solvenssi II -direktiivistä käydyissä neuvotteluissa.

Välttääkseni kaikenlaisia epäselvyyksiä tästä hyvin tärkeästä, kansalaisiin vaikuttavasta asiasta haluan lisätä, että komissio kunnioittaa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti hyvin tarkasti monissa jäsenvaltioissa tehtyjä valintoja, jotka koskevat niiden sitoutumista jakojärjestelmään.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos vastauksestanne. Toivomme todella Euroopan komission esittelevän mahdollisimman pian vihreän kirjan eläkkeistä, sillä useimmissa EU:n jäsenvaltioissa tämä on erityisen kiireellinen asia. Joissakin jäsenvaltioissa, kuten kotimaassani Liettuassa, entuudestaan pieniä eläkkeitä on leikattu vielä lisää nykyisen talous- ja rahoitustilanteen vuoksi. Arvoisa komission jäsen, haluan myös kysyä teiltä, voitteko sanoa, miksi Euroopan komissio on kiinnittänyt EU 2020 -strategiassa niin vähän huomiota eläkkeiden varmuuteen ja vakauteen sekä eläketakuisiin, sillä meidän on otettava huomioon työmarkkinoiden nykytilanne, väestörakenteen nykytilanne sekä se, millaisia eläkkeitä ihmiset saavat kymmenen vuoden päästä – ja tämä on todellakin yksi tärkeimmistä kysymyksistä.

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Blinkevičiūtė, on selvää, ettei EU 2020 -strategiaa koskevassa asiakirjassa, jossa käsitellään vihreää kasvua – älykästä, kohtuudenmukaista ja osallistavaa kasvua – voida mainita kaikkia kysymyksiä. Siksi meillä on muita välineitä, tilaisuuksia ja kehyksiä, joissa voimme hoitaa velvollisuutemme käsitellä perustavanlaatuisen tärkeitä kysymyksiä, kuten eläkkeitä ja EU:n kansalaisten huoltosuhdetta.

Hyvä jäsen Blinkevičiūtė, sanoin juuri, että eläkerahastot ovat merkittäviä institutionaalisia sijoittajia. Lakisääteiseen rahoitukseen perustuvat erilaiset eläkejärjestelmät – olipa kyse ammatillisesta tai vapaaehtoisesta eläkkeestä – ovat nykyään yhä merkittävämmässä osassa monien jäsenvaltioiden yleisessä eläkejärjestelmässä.

Toistan, että kunnioitamme työssämme toissijaisuusperiaatteen mukaisesti monien maiden sitoutumista jakojärjestelmään – ja tunnen näistä maista muutamat varsin hyvin – ja valmistelemme tältä pohjalta vihreää kirjaa, joka valmistuu lähiviikkoina tai viimeistään lähikuukausina. Haluan käydä aiheesta mahdollisimman laaja-alaista keskustelua teidän sekä asiasta kiinnostuneiden kollegoidenne kanssa.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, kotimaani Itävalta tukee yksityisten eläkkeiden maksamista enintään 210 eurolla vuodessa, vaikka eläkekeinottelun on osoitettu olleen yksi Yhdysvaltojen talousromahduksen käynnistäneistä tekijöistä.

Mielestäni komission pitäisi pohtia, eikä eläkkeiden maksaminen ole itse asiassa pohjimmiltaan valtiolle kuuluva tehtävä ja eikä meidän pitäisi pitää epäilyttävät rahoituskeinottelijat tältä osin tiukasti aisoissa. Lisäksi kysyn, eikä komission mielestä ole lyhytnäköistä tai jopa leväperäistä myöntää valtiontukea yksityisten eläkkeiden maksamiseen ilman laatuvaatimuksia, jos vaarana on se, että tällaisten valtavien tappioiden jälkeen eläkkeensaajat tarvitsevat vielä lisää valtion tukea.

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, puheenjohtaja Barroso sai aivan hiljattain tilaisuuden vastata täällä parlamentissa moniin kysymyksiin rahaliikennettä koskevista merkittävistä asioista.

Hyvä jäsen Obermayr, puhuitte keinottelusta. Sisämarkkinoiden ja palvelujen alan sääntelystä ja valvonnasta vastaavana Euroopan komission jäsenenä voin sanoa, että älykäs valvonta ja tehokas sääntely koskee kaikkia tuotteita, markkinoita ja alueita.

Siis työ, jota aiomme tehdä, vaikuttaa kaikkiin toimijoihin näillä markkinoilla ja niiden eri tuotteisiin. Tämä työ on jo aloitettu keskusteltavana olevan valvontapaketin muodossa. Lisäksi aiomme asettaa tiukkoja investointisääntöjä tarkistamalla useita direktiivejä, erityisesti ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toimintaa ja valvontaa koskevaa direktiiviä.

Vakuutan, ettemme vapauta yhtäkään näistä tuotteista tai markkinoista avoimuuden valvontaa sekä älykästä ja tehokasta sääntelyä koskevasta vaatimuksesta.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, katson, että eläkejärjestelmän uudistaminen edellyttää strategista ajattelua pitkällä aikavälillä niin yksityisellä kuin julkisellakin sektorilla. Viitataan siihen tosiasiaan, että syntyvyys kasvoi 1970-luvulla räjähdysmäisesti. Nämä ihmiset jäävät eläkkeelle kolmenkymmenen vuoden päästä, ja tällä hetkellä syntyvyys on varsin vähäistä. Ne, jotka syntyvät nyt, ovat kolmenkymmenen vuoden päästä työvoimaa eivätkä kykene tarjoamaan eläkerahastoille niiden tuolloin tarvitsemia resursseja.

Siksi kysyn teiltä, mitä toimenpiteitä aiotte hyväksyä toteuttaaksenne eläkejärjestelmien asianmukaisen uudistuksen pitkällä aikavälillä, kestäväällä tavalla ja EU:n kansalaisten hyväksi?

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Țicău, äskeinen puheeni oli sääntöjen vuoksi varsin lyhyt, mutta mainitsin itse sen ensimmäisessä osassa haasteen, joka on liikkuvuuden lisäksi yksi suurimmista, nimittäin väestörakenteen kehityksen. Lisäksi katson, että vaikka perhepolitiikka ja väestörakennepolitiikka eivät kuulukaan EU:n tärkeimpiin vastuualueisiin, meitä kaikkia hyödyttäisi käydä keskustelua ja tehdä vertailuja tästä aiheesta, joka koskettaa enemmän tai vähemmän kaikkia EU:n jäsenvaltioita. Maanosamme on todennäköisesti yksi niistä harvoista maailmassa, joiden väestö pienenee muihin maanosiin verrattuna, elleivät syntyvyysluvut käänny nousuun.

Hyvä jäsen Țicău, tätä äärimmäisen vakavaa taustaa vasten meidän on käsiteltävä kysymystä eläkkeistä ja huoltosuhdetta koskevasta vastuunkannosta – ja tämä kysymys ulottuu myös pelkkiä eläkkeitä laajemmalle. Siksi katson tämän vihreän kirjan olevan hyvä ja oikea-aikainen väline. Teidän ei tarvitse odottaa sitä kovin pitkään. Työskentelemme asian parissa, viimeistelemme vihreän kirjan, esitämme siinä kaikki nämä kysymykset ja otamme samalla huomioon sen, mitkä asiat kuuluvat jäsenvaltioiden vastuualueeseen ja mitä EU:n on mahdollista tehdä, varsinkin mitä tulee kaikkiin näihin yksityisiin eläkerahastoihin ja niiden määrän voimakkaaseen kasvuun EU:n markkinoilla.

Käsittelimämme kysymykset sisältävät joka tapauksessa kaikki nämä kysymykset – emme sivuuta niistä yhtäkään. Ehdotamme samalla joitakin toimintalinjoja tai suuntaviivoja mainitsemassani vihreässä kirjassa, joka julkaistaan parin kuukauden päästä.

Puhemies. – (EN) **Seán Kellyn** kysymys numero 29 (H-0068/10):

Aihe: Tulvavakuutusjärjestelmät EU:ssa

Irlannin äskettäiset tulvat aiheuttivat noin 500 miljoonan euron vahingot sekä yksityiselle että julkiselle infrastruktuurille. Irlannin hallitus on hakenut EU:n solidaarisuusrahaston tukea voidakseen kattaa sillä osan julkiselle infrastruktuurille aiheutuneista vahingoista.

Yksityisillä kotitalouksilla ja yrityksillä ei usein kuitenkaan ole mitään mahdollisuutta saada vahingonkorvausta, koska yksityisten tulvavakuutusten hinta on niin kohtuuton. On syytä huomata, että ennennäkemättömien tulvien yhtenä syynä on ollut koordinoimaton kehityssuunnittelu, joissakin tapauksissa jopa tulvatasanteilla, ja että eräät vakuutusyhtiöt kieltäytyvät vakuuttamasta yksityisiä kotitalouksia ja yrityksiä.

Voisiko komissio tämän huomioon ottaen kertoa, onko sen suunnitelmissa mahdollisesti tehdä lainsäädäntöehdotuksia, joiden tarkoituksena on yhdenmukaistaa tulvavakuutusten tarjontaa EU:ssa, koska markkinoilla ei kaikissa jäsenvaltioissa ole tarjolla riittävää vakuutussuojaa? Jollei edellä esitettyä ole suunnitteilla, voisiko komissio kertoa, mitä ohjelmia se on mahdollisesti kehittänyt tämän alan parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi jäsenvaltioiden välillä?

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, jäsen Kellyn kysymys liittyy Madeiran ja Atlantin rannikon, erityisesti kotimaani, viimeaikaisiin järkyttäviin tapahtumiin, jotka ovat johtaneet kymmeniin kuolemantapauksiin. Aiheesta puhuessani haluan tietenkin ilmaista solidaarisuuteni kaikkia uhreja kohtaan. Kollegani komission jäsen Hahn on käynyt paikan päällä kummassakin juuri mainitsemassani kohteessa.

Myös tässä tapauksessa meidän on kohdattava ilmastonmuutoksen mukanaan tuomat maailmanlaajuiset haasteet. Näemme tulevaisuudessa luonnonkatastrofien määrän kasvavan, samoin kuin kohtaamme jatkossa myös onnettomuuksia, jotka eivät liity luontoon ja jotka voivat vaikuttaa vakavalla tavalla ihmisten elämään, luontoon ja talouteen. Viittaan esimerkiksi teollisuuden onnettomuuksiin, tulipaloihin ja merellä tapahtuviin onnettomuuksiin.

Tämä on asia, johon olen ollut itse hyvin pitkään sitoutunut. Vuonna 1999 jouduin vastaamaan tässä samassa istuntosalissa vasta nimitettynä aluepolitiikasta vastaavana komission jäsenenä parlamentin kreikkalaisjäsenille, jotka olivat huolissaan maassaan juuri tapahtuneiden maanjäristysten seurauksista.

Ehdotin tuolloin ensinnäkin solidaarisuusrahaston ja toiseksi EU:n pelastuspalvelujoukkojen perustamista. Jouduimme odottamaan vuoteen 2002, jolloin suuri tulva vaikutti Saksaan, Itävaltaan ja Slovakiaan, ennen kuin komissio kykeni perustamaan kolmessa kuukaudessa parlamentin ja neuvoston avulla solidaarisuusrahaston, joka tarjoaa apua Madeiralla ja Atlantin rannikkovaltioissa, aivan kuten se on tarjonnut apua monien suurten katastrofien jälkeen vuodesta 2002.

Kollegani komission jäsen Georgieva tekee Catherine Ashtonin kanssa työtä EU:n pelastuspalvelujoukkojen perustamiseksi, ja toivon, ettei meidän tarvitse odottaa uutta katastrofia, ennen kuin keskitämme Haitin maanjäristyksen tai tsunamin kaltaisten katastrofien jälkeen vastauksemme ja avustustoimemme yhteisen EU:n lipun alle.

Parlamentin jäsenen esittämä kysymys koskee vakuutuksia, sillä katastrofit eivät vaikuta ainoastaan vakuutuskelvottomaan julkiseen omaisuuteen, jonka solidaarisuusrahasto kattaa. Mielestäni siinä, mitä riskejä vakuutuksilla voidaan kattaa, on parantamisen varaa.

Vuonna 2009 julkaistussa valkoisessa kirjassa sopeutumisesta ilmastonmuutokseen ehdotetaan julkisin varoin tuettujen vakuutusjärjestelmien käyttöönottoa asioissa, joihin vakuutusta ei ole saatavilla. Valkoisen kirjan jatkotoimenpiteenä haluan tarkastella sitä, millä tavoin vakuutustuotteet voisivat täydentää näitä toimenpiteitä. Aion aloittaa työt vertailuanalyysillä: olen pyytänyt yksikköäni tutkimaan, millaisia ratkaisuja eri jäsenvaltioissa on tarjolla. Tilanteissa, joissa rajat ylittävät vaikutukset ovat mahdollisia, voisi olla jopa parempi edistää Euroopan laajuisia vakuutusjärjestelmiä kansallisten järjestelmien sijasta.

Hyvä jäsen Kelly, olen varsin tietoinen asian monimutkaisuudesta. Teen yhteistyötä kaikkien sidosryhmien, vakuutusyhtiöiden, jäsenvaltioiden ja asiantuntijoiden kanssa parhaita käytäntöjä koskevien tietojen vaihtamiseksi ja sopivien tavoitteiden asettamiseksi. Olen varma siitä, että voimme parantaa EU:n kansalaisten suojelua luonnonkatastrofien määrän kasvaessa. Haluan siksi käynnistää tämän erittäin käytännönläheisen tarkastelutyön, jossa vertaillaan 27 jäsenvaltiossa luonnonkatastrofien varalle olemassa olevia erilaisia vakuutusjärjestelmiä.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, olimme tietenkin kaikki hyvin huolissamme Madeiran ja Ranskan tilanteesta. Kotimaassani kukaan ei onneksi kuollut, mutta vakuutusongelma nousi esiin hyvin nopeasti. Monet kotitaloudet eivät saa nyt vakuutusta, ja Clonmelin kaupungissa, jossa sattui tulva vuosia sitten, vakuutusten hinnat ovat kuusinkertaistuneet. Tämä on tietenkin valtava ongelma, ja kiitän komission jäsentä sen käsittelemisestä.

Haluan myös esittää komission jäsenelle kysymyksen niistä maista ja hallituksista, jotka eivät pane tulvadirektiiviä täytäntöön. Voisiko hän harkita myös niille jonkinlaisia seuraamuksia?

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, tulvadirektiivi on vuodelta 2007. Komissio julkaisi vuonna 2009 myös tiedonannon luonnonkatastrofien ja ihmisten aiheuttamien katastrofien ehkäisyyn sovellettavasta yhteisön lähestymistavasta.

Hyvä jäsen Kelly, puhuitte jokseenkin uusista direktiivistä. Niihin ja kaikkiin muihinkin direktiiveihin sovelletaan kuitenkin samaa sääntöä heti, kun ne tulevat voimaan: komission on tarkistettava ja komissio tarkistaa, noudattavatko jäsenvaltiot näitä direktiivejä. Tulvien osalta voimme todeta, että niin Ranskassa kuin kotimaassannekin on nähty selvästi, mitä varotoimien toteuttamatta jättämisestä ja tulva-alueille rakentamisesta seuraa maankäytön näkökulmasta. Komissio ryhtyy tällä alalla ja kaikilla muillakin aloilla toimiin. Se tutkii, mitä jäsenvaltiot tekevät tai eivät tee, ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, myös rikkomusten osalta, varmistaakseen, että näitä direktiivejä noudatetaan.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, asiani koskee jäsen Kellyn esiin tuomaa asiaa eli tulvadirektiivin täytäntöönpanoa. Kuten tiedätte, kaikkien 27 jäsenvaltion on siirrettävä se osaksi kansallista lainsäädäntöään tänä vuonna eli vuonna 2010. Kehotan komissiota pitämään silmällä sen täytäntöönpanosta vastaavia kansallisia viranomaisia. Toimin vuonna 1995 Irlannissa tulvista vastaavana ministerinä. Julkaisimme tuolloin raportin, jossa todettiin, ettei tulvatasanteille pitäisi rakentaa enää uusia taloja. Silti monet niistä taloista, jotka odottavat korvausta osissa Irlantia, rakennettiin tämän jälkeen.

Meidän on pantava siksi tulvadirektiivi tiukasti täytäntöön ja langetettava seuraamuksia Irlannin hallitukselle ja paikallisviranomaisille sekä kaikille tulvadirektiivin säännöksiä rikkoville.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan esittää teille kysymyksen erästä toisesta asiasta. Puhumme nyt vakuutuksista, mutta mielestäni katastrofit edellyttävät myös kahta muunlaista toimenpidettä. Siksi haluankin kysyä teiltä, pitäisikö EU:hun perustaa joutuisammin nopean toiminnan keskus. Meillä ei ole yhtäkään keskusta, joka voisi reagoida katastrofeihin. Toiseksi kysyn, eikö meidän pitäisi pyrkiä voimakkaammin kehittämään siviilien valmiuksia. Meillä ei ole esimerkiksi kuljetuslentokoneita. Toisin sanoen tarvitsemme vakuutuksen lisäksi yhden keskuksen ja paremmat valmiudet antaa apua.

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, täällä on esitetty kaksi erilaista kysymystä. Ensinnäkin, hyvä jäsen Kelly, tulvakysymykseenne vastaan, että tulin tänne sisämarkkinoista ja palveluista vastaavana komission jäsenenä vastaamaan tiettyyn kysymykseen, nimittäin siihen, miten voimme hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla vakuutuksia erityisesti korvausten maksamiseksi niille, joiden henkilökohtaista omaisuutta tulva on tuhonnut. Aion perustaa työni tähän yleiskuvaan erilaisista enemmän tai vähemmän kehittyneistä yksityisistä vakuutusjärjestelmistä, koska joissakin maissa on hädin tuskin minkäänlaista vakuutusta tällaisten katastrofien varalle, kun taas muissa maissa, kuten Ranskassa, on käytössä järjestelmä, josta maksetaan luonnonkatastrofien sattuessa sataprosenttista korvausta.

Hyvä jäsen Kelly, tulvat eivät kuulu vastuualueeseeni. Pyydän ympäristöasioista vastaavaa kollegaani, komission jäsen Potočnikia, antamaan teille kirjallisen vastauksen, jossa kerrotaan, onko tulvadirektiiviä noudatettu. Olette kuitenkin oikeassa siinä, että kansallisten viranomaisten tai jopa alue- tai paikallisviranomaisten valtuudet rakentamisen ja rakentamiskelpoisuuden suhteen ovat keskeisessä asemassa. Brysseliltä ei voida vaatia mitä tahansa, vaikka pääsääntö onkin selvä: tietyille alueille ei pitäisi rakentaa lainkaan tai ei pitäisi rakentaa enempää. Sain kotimaassani läpi jopa lain sellaisilla alueilla sijaitsevien asuinrakennusten ja tehtaiden siirtämisestä, joilla tulvii säännöllisesti. Laki hyväksyttiin vuonna 1995, ja sen seurauksena kansalaisille maksetaan korvausta, jotta he lähtevät näiltä alueilta ennen uutta katastrofia.

Tällaisia ajatuksia haluaisin koota yhteen ennen kuin palaan esittämään teille ehdotuksia vakuutusasiasta.

Lopuksi haluan sanoa vielä yhden asian pelastuspalvelusta, vaikka se kuuluukin kollegoideni vastuualueeseen. Kuten tiedätte, tein asian parissa työtä Euroopan parlamentin tuella ja puheenjohtaja Barroson pyynnöstä vuonna 2006. Tekemäni työn tuloksena ehdotin, että jäsenvaltiot perustaisivat vapaaehtois pohjalta EU:n pelastuspalvelujoukot. Voisimme käynnistää tehostetun yhteistyön, aloittaen alhaalta ylöspäin, jotta tottaisimme toimiemme valmisteluun. Tsunamin tai Haitin tragedian kaltaisen katastrofin sattuessa meiltä ei suinkaan puutu hyvää tahtoa vaan kykyä koordinoida toimiamme. Erilaisiin katastrofeihin vastaaminen eurooppalaisin vapaaehtoistoimin säästäisi ihmishenkiä, aikaa ja rahaa sekä lisäisi samalla näkyvyyttä.

Teollisuuden onnettomuuksiin, Erikan kaltaiseen onnettomuuteen, Saksan tai Ranskan tulviin, Kreikan metsäpaloihin, tsunameihin, suuriin pandemioihin tai syyskuun 11. päivän iskun kaltaisiin terrori-iskuihin – joita voi valitettavasti edelleen tapahtua Euroopassa – ei voida tietenkään reagoida samalla tavalla.

Kollegani työstävät tätä ajatusta ja pyrkivät valmistelemaan alustavasti yhteisiä toimenpiteitä. Palaamme asiaan esittämällä teille konkreettisia ehdotuksia. Olen joka tapauksessa hyvin sitoutunut tähän ajatukseen, jonka parissa olen tehnyt Euroopan parlamentin tuella paljon työtä.

Puhemies. – (EN) **Silvia-Adriana Țicău** kysymys numero 30 (H-0109/10):

Aihe: Euroopan unionin toimet köyhyyden torjumiseksi

Eurostatin julkaisemien tietojen mukaan vuonna 2008 noin 85 miljoonaa Euroopan unionin kansalaista, joista 20 prosenttia lapsia ja 19 prosenttia yli 65-vuotiaita kansalaisia, olivat vaarassa pudota köyhyysloukkuun. Euroopan unionin tasolla 8 prosentilla työtätekevistä väestöstä ja 44 prosentilla työttömistä tulot alittivat köyhyysrajan, koska heillä ei ollut työtä, joka riittäisi takaamaan heille kohtuullisen elintason. Jäsenvaltioiden toteuttamien sosiaaliturvaa koskevien toimien ansiosta Euroopan unionin väestöä uhkaava köyhyys on vähentynyt 32 prosenttia. Talouskriisin vuoksi työttömyysaste on noussut noin 10 prosenttiin, mikä lisää yhteiskunnallista eriarvoisuutta entisestään.

Voisiko komissio ilmoittaa, mitä toimia se aikoo toteuttaa työpaikkojen luomiseksi ja niiden säilyttämiseksi Euroopan unionissa ja kohtuullisen elintason takaamiseksi kaikille Euroopan unionin kansalaisille asianmukaisen ja riittävän sosiaaliturvajärjestelmän avulla?

László Andor, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kysymyksen esittäjän tavoin huolissani eurooppalaisten hyvinvoinnista sekä työllisyyttä, sosiaalista suojelua ja köyhyyden torjuntaa koskevista kysymyksistä.

Kuten tiedätte, vuosi 2010 on Euroopan teemavuosi köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi. Sen tarkoituksena on lisätä tietoisuutta sosiaalisista ongelmista. Toivon, että teemavuosi tarjoaa hyvän tilaisuuden paitsi keskustella köyhyydestä myös sitoutua sen torjumiseen ja toistaa poliittisen sitoumuksemme EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla.

Euroopan komissio tarjoaa tilaisuuden sitoumuksen toistamiseen sisällyttämällä EU 2020 -strategiaan köyhyyden vähentämistä koskevan päätavoitteen, joka heijastaa huolenaiheitamme ja menneinä vuosikymmeninä oppimiamme asioita. Tavoitteenamme on nyt vähentää köyhyyttä neljänneksellä vuoteen 2020 mennessä.

Köyhyyden torjuminen edellyttää vaurautta, laadukkaita työpaikkoja niille, jotka voivat tehdä työtä ja elättää itsensä, sekä yhteisvastuuta puutteellaisista kohtaan. EU 2020 -strategia sisältää kaikki nämä osatekijät. Köyhyyden vähentämistä koskevan päätavoitteen saavuttamista tuetaan asiaan keskittyvällä lippulaiva-aloitteella, jota kutsutaan Euroopan köyhyydentorjuntafoorumiksi. Tarjolla on konkreettisia keinoja säilyttää ja luoda työpaikkoja hyödyntäen Euroopan sosiaalirahastoa, EU:n globalisaatiorahastoa ja uutta mikroluottoaloitetta.

Yksittäisten jäsenvaltioiden toteuttamat toimet ovat erityisen tärkeitä. Meidän on silti tehtävä enemmän varmistaaksemme aivan aluksi, että kaikkien saatavilla on laadukkaita työpaikkoja. Köyhyyden vähentämiseen tärkeiden toimien on kuitenkin ulotuttava myös muihin kysymyksiin kuin työllisyyteen. Kuten EU 2020 -tiedonannossa todetaan, köyhyyden ja syrjäytymisen ehkäisy ja torjunta edellyttävät tehokasta ja toimivaa sosiaaliturvaa.

Jäsenvaltiot vastaavat sosiaaliturvajärjestelmien rahoittamisesta ja järjestämisestä, ja komissio tukee niitä tässä tehtävässä. Sosiaalialan avoimen koordinoitimenetelmän keskeisenä toimijana komissio auttaa määrittämään ja edistämään selviä poliittisia painopisteitä, tarjoaa kehysten seurannalle ja edistää vastavuoroista oppimista. Tähän mennessä hyviä esimerkkejä ovat olleet muun muassa aktiivisen osallistamisen kehys, lasten köyhyyttä koskeva vertailuanalyysi sekä kriisin sosiaalisten vaikutusten seuranta.

Teemme hyvin tiivistä yhteistyötä tänä vuonna puheenjohtajavaltoina toimivien Espanjan ja Belgian kanssa. Niillä kummallakin on tärkeitä aloitteita: romanien huippukoukous ensimmäinen vaihe, josta keskusteltiin pari minuuttia sitten täällä parlamentissa ja joka vaikuttaa suuresti köyhyyden vähentämiseen, ja Belgian puheenjohtajakaudella valmistemme aloitetta lasten köyhyyden vähentämisestä.

Meidän on kuitenkin tehtävä hallitusten lisäksi yhteistyötä myös kansalaisjärjestöjen kanssa. Ilman kansalaisjärjestöjä ohjelmamme eivät onnistu täysin. Tuemme Progress-rahastosta kansalaisjärjestöjä, jotka torjuvat köyhyyttä ja edistävät yleisesti sosiaalista suojelua.

Nämä ovat tärkeimmät kysymykset, jotka kattavat ne monet eri linjat, joilla komissio toimii vähentääkseen köyhyyttä.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos vastauksestanne. Olisin kuitenkin halunnut meidän keskustelevan lyhyesti myös monissa jäsenvaltioissa käynnissä olevasta teollisen tuotannon vähenemisestä, joka on yksi nykyisen talous- ja sosiaalikriisin syistä.

Kunnianhimoinen ja älykäs EU:n teollisuuspolitiikka vahvistaa EU:n kilpailukykyä ja luo ennen kaikkea uusia työpaikkoja. Mitä EU:n teollisuuspolitiikkaan liittyviä toimenpiteitä komission nykyiseen työohjelmaan siis sisällytetään, jotta sillä voidaan parantaa EU:n kilpailukykyä ja ennen kaikkea luoda uusia työpaikkoja ja taata näin EU:n kansalaisille säälliset elinolot?

Kiitos.

László Andor, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, EU 2020 -strategiaan kuuluu todellakin uusien ja entistä parempien työpaikkojen luomista. Haluan kiinnittää huomionne vielä kahteen muuhun lippulaiva-aloitteeseen. Mainitsin jo köyhyyteen keskittyvän aloitteen. Lisäksi meillä on EU:n työpaikkojen määrään ja laatuun keskittyvä lippulaiva-aloite ”Uusia taitoja uusia työpaikkoja varten”, ja EU 2020 -strategian kestävyyspilariin sisältyy teollisuuspolitiikkaa koskeva lippulaiva-aloite.

Mielestäni tämä on tässä yhteydessä hyvin tärkeää, sillä on pantava merkille, ettei Euroopan unionin välineillä, kuten globalisaatorahastolla, pitäisi puuttua vain niihin vaikutuksiin, joita seuraa siitä, että yritykset lähtevät EU:sta. Tällä on suuri merkitys köyhyyden ehkäisemisen sekä tulojen ja osaamisen menettämisen ehkäisemisen kannalta yritysten päättäessä siirtää tuotantonsa EU:n ulkopuolelle, ja meillä on nyt ensimmäistä kertaa hyvin pitkään aikaan lippulaiva-aloite, joka koskee kestävästä taloutta edistävää teollisuuspolitiikkaa.

Uskon, että siinä puututaan moniin teollisuuden kehitystä koskeviin kysymyksiin ja tuotannon sijaintia koskevaan kysymykseen. Olen täysin samaa mieltä siitä, mihin tällä kysymyksellä viitattiin – siitä, ettemme onnistu torjumaan köyhyyttä ilman kokonaisvaltaista talouspolitiikkaa ja työllisyyspolitiikkaa.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, talouskriisin aikaan sosiaaliturvavapetosten riski on erityisen suuri. Onko komissio tietoinen siitä, että niissä Keski-Euroopan valtioissa, joissa sosiaaliset erot ovat suuret, tapahtuu paljon sosiaaliturvavapetoksia? Esimerkiksi yhdeksässä jäsenvaltiossa EU:n kansalaiset ovat hakeneet vilpillisesti vähimmäiseläkkeiden korvausmaksuja, niin että nämä korvausmaksut ovat ylittäneet selvästi eläkkeiden todellisen määrän.

Kysymykseni on tämä: aikooko komissio tarjota yksittäisille jäsenvaltioille välineet, joiden avulla ne voivat ehkäistä tällaisia laajamittaisia sosiaaliturvavapetoksia?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, yli 20 prosenttia Kreikan väestöstä elää köyhyysrajan alapuolella. Näistä köyhistä 34 prosenttia on työttömiä ja 14 prosenttia on työssäkäyviä köyhiä.

Köyhyysongelma, jonka kollegani otti esiin EU:ta koskevassa kysymyksessään, ja esittämäni Kreikkaa koskevat tilastotiedot johtuvat mielestäni Lissabonin sopimuksella edistetyn ja EU 2020 -strategian tekstiin sisältyvän uusliberalistisen talousmallin epäonnistumisesta.

Haluan myös esittää teille kysymyksen: onko köyhien määrän kasvua mahdollista torjua hajanaisella politiikalla ja hyväntekeväisyydellä, vai tarvitsemmeko toisenlaista talouspolitiikkaa, jossa keskitytään kokopäivätyöhön, mikä tarkoittaisi, että teidän on tarkistettava EU 2020 -strategiaa?

László Andor, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ellette pane pahaksenne, aloitan toisesta kysymyksestä. Makrotaloudellisen ympäristön vakauttaminen on todellakin hyvin tärkeää.

Puhuin edellisessä vastauksessani siitä, miten tärkeää kokonaisvaltainen talouspolitiikka on ympäristön vakauttamiseksi, ja meidän on todellakin tarkistettava sitä, mitä täällä kutsuttiin viime vuosikymmenten ”uusliberalistiseksi suuntaukseksi”. EU 2020 -strategiaan sisältyy monia aloitteita, ja haluaisin mainita erityisesti rahoitusalan sääntelyä koskevan luvun. Muutos on merkittävä aiempaan järjestelmään verrattuna ja perustuu aikomukseen vakauttaa makrotaloudellinen ympäristö. Tämä keventäisi paineita, jotka kohdistuvat verojärjestelmiin, joilla on tarkoitus tukea sosiaaliturvajärjestelmiä ja työllisyyspolitiikkaa.

Sosiaaliturvajärjestelmien väärinkäytöstä ja tehokkuudesta totean sen, että kriisi on todellakin tältä osin koetinkivi. Komissio voi käyttää avointa koordinoitimenetelmää sekä käytettävissään olevia analysointi- ja raportointimahdollisuuksia auttaakseen jäsenvaltioita tarkentamaan sosiaaliturvatoimenpiteitään.

Kriisin aikainen haaste, johon viitattiin kysymyksessä, samoin kuin tulevat haasteet, kun eri jäsenvaltioiden on vakautettava julkinen taloutensa, ovat todellinen koetinkivi, eikä köyhyyden torjumiseen ole helppoa löytää lisää resursseja. Siksi meidän on keskusteltava kokemuksistamme, jotka koskevat sitä, miten käytämme välineitämme tehokkaammin ja miten tavoitamme heikommassa asemassa olevat ryhmät paremmin.

Puhemies. – (EN) **Georgios Papanikolaou** kysymys nro 31 (H-0089/10):

Aihe: Kulttuuri 2007–2013 -ohjelman arviointi

Osana eurooppalaisen kulttuurin edistämistä ja kehittämistä Euroopan unioni perusti vuonna 2007 vuoteen 2013 saakka voimassa olevan Kulttuuri-ohjelman, jonka kokonaisbudjetti on noin 400 miljoonaa euroa.

Ohjelman tavoitteissa edellytetään entistä tehokkaampaa valistamista Euroopan tärkeimmistä kulttuuripiirteistä sekä kulttuurialan työntekijöiden entistä suurempaa liikkuvuutta yli valtionrajojen.

Miten komissio arvioi näiden kahden tavoitteen toteutumista tähän mennessä?

Ovatko jäsenvaltiot osoittaneet kiinnostusta ja osallistuneet Kulttuuri-ohjelmaan, vai katsooko komissio, että sen on tehtävä uusia ja dynaamisempia aloitteita tavoitteiden saavuttamiseksi vuoteen 2013 mennessä?

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, kuten jäsen Papanikolaou sanoi, Kulttuuri-ohjelman tavoitteena on rikastuttaa EU:n kansalaisten kulttuurikokemuksia vaalimalla yhteistä kulttuuriperintöämme. Komissio tukee taiteilijoiden, kulttuurialan työntekijöiden sekä ohjelmaan osallistuvien maiden toimielinten välistä kulttuuriyhteistyötä edistääkseen EU:n kansalaisuuden kehittymistä.

Kulttuuri-ohjelmalla pyritään edistämään erityisesti kulttuurialan työntekijöiden sekä taiteellisten ja kulttuuristen teosten ja tuotteiden liikkumista rajojen yli ja tukemaan kulttuurien välistä vuoropuhelua. Esimerkiksi vuonna 2009 Kulttuuri-ohjelmaan toimitettiin 749 hakemusta ja rahoitusta myönnettiin 256 suunnitelmalle. Näistä 127:ssä oli päätavoitteena kulttuurialan työntekijöiden liikkuvuus.

Oikeusperusta edellyttää, että ulkopuolisen ja riippumattoman toimijan on arvioitava ohjelmaa säännöllisesti. Heinäkuussa 2009 komissio pyysi riippumatonta toimijaa arvioimaan Kulttuuri-ohjelman soveltamista kolmena ensimmäisenä vuonna eli vuosina 2007–2009 ja, mikä vielä tärkeämpää, ohjelman tavoitteiden, alustavien tulosten ja alustavien vaikutusten johdonmukaisuutta.

Toimija käytti arviointityönsä pohjana tietoja suunnitelmien tuloksista, tuoreita yksilöllisiä arvioita ja tutkimusta sekä suunnitelmien tuensaajien ja kulttuurialalla työskentelevien asianosaisten haastatteluja. Hänen lopullinen raporttinsa julkaistaan tämän vuoden loppupuolella. Komissio laatii sen pohjalta raportin ohjelman toteuttamisesta ja toimittaa sen Euroopan parlamentille 31. joulukuuta 2010 mennessä.

Pyydän teitä panemaan merkille, ettei ohjelma kohdistu ensisijaisesti kansallisiin viranomaisiin vaan kulttuurialan työntekijöihin. Kulttuurialan työntekijöiden osallistuminen suunnitelmiin jakautuu suhteellisen tasaisesti jäsenvaltioiden kesken. Kansalliset viranomaiset osallistuvat EU:n asiantuntijaryhmien toimintaan suunnitellakseen ohjelman kehittämiseen tähtäävää politiikkaa.

Komissio arvioi tähänastista edistystä ja etsii tapoja parantaa nykyisen ohjelman toteuttamista kahden taiteilijoiden liikkuvuutta koskevan, Euroopan parlamentin vuosina 2008 ja 2009 käynnistämän pilottitutkimuskierroksen pohjalta ja pitäen mielessään avoimen koordinoitimenetelmän yhteydessä jo käydyt keskustelut.

Komissio käynnistää myöhemmin, ennen vuoden loppua, julkisen kuulemismenettelyn tasoittaakseen tietä vuonna 2014 alkavalle uudelle Kulttuuri-ohjelmalle.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos vastauksestanne. Tämä on uskoakseni ensimmäinen kerta, kun olette täällä tämän menettelyn aikana. Toivotan teille työhönne onnea, menestystä ja voimia – *bon courage!*

On nimittäin hyvin tärkeää parantaa EU:n kansalaisten tietoisuutta kulttuurinäkökohdista, jotka ovat Euroopalle tärkeitä ja toimivat eurooppalaisen kulttuurin ja yhteisten arvojemme kiintopisteinä. Viedäkseni keskustelua hieman eteenpäin totean, että tästä asiasta on tullut viime vuosina äärimmäisen tärkeä myös

Kreikalle, sillä kulttuurimonumentteja on käytetty muihin kuin kulttuuriin tarkoituksiin maani panemiseksi halvalla. Viittaan saksalaisessa *Focus*-lehdessä julkaistuun artikkeliin, jossa oli peukaloitu kuva Milon Venuksesta, sekä Internetissä julkaistuihin artikkeleihin, joissa Akropolis kuvataan raunioina.

Arvoisa komission jäsen, pelkään, ettei tämä käytäntö ole enää poikkeus, ja kysyn siksi teiltä, oletteko tuominut nämä käytännöt ja aikooko komissio – paitsi osana keskustelumme kohteena olevaa ohjelmaa myös muuten – hyväksyä määrätietoisempaa ja niin sanoakseni aggressiivisempaa politiikkaa kulttuurin vaalimiseksi...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, ellette pane pahaksenne, en kommentoi juuri nyt eri julkaisujen artikkeleja, sillä en usko meidän pääsevän mihinkään vastaamalla tällaisiin artikkeleihin.

Sanon sen, että kulttuurimonumentit, kuten Akropolis ja muut Kreikan ja muiden jäsenvaltioiden monumentit, ovat inspiraation ja kulttuurien välisen vaurauden lähteitä ja että komissio hyväksyi juuri tänään EU:n merkittävien kulttuurimonumenttien, kuten Akropoliksen, uuden merkintäjärjestelmän.

Mielestäni tämä kertoo itsessään siitä, miten EU suhtautuu näihin monumentteihin.

Puhemies. – (EN) **Liam Aylwardin** kysymys numero 32 (H-0090/10):

Aihe: Ruohonjuuritason urheilujärjestöjen toiminnan tukeminen ja rahoittaminen EU:ssa

Ruohonjuuritason urheilujärjestöt antavat EU:ssa valtavan panoksen yhteiskunnalle ja kulttuurielämälle sekä unionin kansalaisten terveydelle. Nykyisessä taloudellisessa tilanteessa monilla ruohonjuuritason urheilujärjestöillä on kuitenkin rahoitusvaikeuksia. Mitä komissio voi tehdä tukeakseen ruohonjuuritason urheilujärjestöjen toimintaa ja edistääkseen niiden kehitystä jäsenvaltioissa?

Komissio on hiljattain saattanut päätökseen ruohonjuuritason urheilun rahoittamista koskevan julkisen kuulemisensa. Voiko komissio antaa lisätietoja tässä julkisessa kuulemisessa asetetuista tavoitteista ja siitä, milloin kuulemisen tuloksista on saatavissa lisätietoja?

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Komissio tunnustaa täysin ruohonjuuritason urheilulla olevan suuri merkitys eurooppalaisessa yhteiskunnassa.

Siksi vuonna 2007 julkaistussa urheilua koskevassa valkoisessa kirjassa keskityttiin urheilun yhteiskunnallisiin näkökohtiin ja ehdotettiin useita toimia, kuten terveyttä parantavan liikunnan edistämistä, urheilun kasvatuksellisen roolin edistämistä, sosiaalisen osallisuuden edistämistä urheilun avulla ja urheiluun liittyvän vapaaehtoistoiminnan edistämistä. Näitä toimia on pantu tai pannaan parhaillaan täytäntöön.

Samoin 165 artiklaan perustuvat EU:n uudet toimivaltuudet urheilun alalla korostavat alan erityisluonnetta, sen sosiaalista ja kasvatuksellista tehtävää sekä sitä, että sen rakenteet perustuvat vapaaehtoistoimintaan.

Siten se tarjoaa perustan EU:n tuleville toimille ja osoittaa suunnan urheilun edistämiseksi koko EU:ssa ja urheilun eurooppalaisen ulottuvuuden kehittämiseksi.

Komissio ehdottaa myöhemmin tänä vuonna aloitteita Lissabonin sopimuksen täytäntöön panemiseksi urheilun alalla. Ehdotuksissa otetaan huomioon tarve vahvistaa ruohonjuuritason urheilutoimintaa.

Parlamentin jäsen huomautti – ja syystäkin – myös siitä, että nykyinen taloustilanne asettaa haasteita ruohonjuuritason urheilujärjestöille. Näihin haasteisiin puututaan EU:n käynnissä olevassa tutkimuksessa sisämarkkinoilla vallitsevista urheilun rahoituksen esteistä. Tutkimuksesta tiedotettiin valkoisessa kirjassa. Tutkimuksessa pyritään kuvaamaan keskeiset rahoituslähteet, määrittämään eri jäsenvaltioissa ja eri urheilulajeissa käytetyt rahoitusmallit ja analysoimaan EU:n sääntely-ympäristöä ja kansallisia politiikkoja, jotka vaikuttavat urheilun rahoittamiseen.

Lisäksi tutkimuksessa on tarkoitus määritellä tehokkaat liiketoimintamallit, joiden täytyy myös kyetä vastaamaan tuleviin haasteisiin, kuten siihen, miten talouskriisi vaikuttaa julkisen sektorin talousarvioihin tai sponsorointiin, sekä määritellä keinoja vahvistaa ruohonjuuritason urheilutoiminnan kehittämistä koko Euroopan unionissa.

Ruohonjuuritason urheilun rahoitusta koskevat kuulemiset, joihin parlamentin jäsen viittasi, toteutettiin osana tätä tutkimusta. Kuulemisten alustavat tulokset esiteltiin asiaankuuluville sidosryhmille konferenssissa,

jossa käsiteltiin ruohonjuuritason urheilun kestäviä rahoitusmalleja sisämarkkinoilla ja jonka tutkimuksen laatija järjesti 16. helmikuuta Brysselissä.

Konferenssin lopputulokset julkaistaan pian sisämarkkinoiden ja palvelujen pääosaston verkkosivuilla.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen vastauksestaan. Pidän myönteisenä hänen antamaansa sitoumusta ruohonjuuritason urheilun kehittämiseen.

Lissabonin sopimuksen ratifioinnin vuoksi pidän myönteisenä sitä, että Euroopan unionilla on nyt toimivaltaa urheilun alalla ja että urheilua tuetaan talousarviosta. Voiko komissio ensinnäkin kertoa, millaisen urheiluohjelman se aikoo laatia Euroopan unionille, ja toiseksi sanoa, milloin voimme odottaa komissiolta ensimmäistä tiedonantoa tästä aiheesta?

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aiomme julkistaa urheilua käsittelevän tiedonannon tänä kesänä. Tiedonanto valmistuu siis ennen kesälomaa. Sen pitäisi luoda perusta tehostetulle yhteistyölle, EU:n uudelle urheilua koskevalle toimintasuunnitelmalle sekä päätösluonnokselle EU:n kaksivuotisesta urheiluohjelmasta vuosiksi 2012–2013.

Sillä välin, kuten hyvin tiedätte, meillä on tietenkin vuosina 2009, 2010 ja 2011 meneillään olevia urheilutoimia, joissa keskitytään ruohonjuuritason urheiluun ja urheilun sosiaalisiin näkökohtiin. Vuoden 2009 toimet on jo hyväksytty, ja ne on määrä toteuttaa tänä vuonna. Hyväksymme pian vuoden 2010 toimet, jotka myös valmistuvat parin kuukauden sisällä.

Kuten tietenkin hyvin tiedätte, vuoden 2010 määrärahoja on valitettavasti leikattu kuudesta miljoonasta eurosta kolmeen miljoonaan euroon. Toteutamme vuoden 2011 määrärahojen puitteissa uusia toimia ja saamme uutta testausmateriaalia, jotta voimme laatia ohjelmamme vuosiksi 2012–2013.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan kiittää teitä lämpimästi julkilausumastanne, joka koski uuden urheilua koskevan toimintasuunnitelman käynnistämistä, ja lisäksi haluan esittää tähän liittyvän ajatuksen, josta puhutaan myös kulttuuri- ja koulutusvaltiokunnassa. Se liittyy uusiin keskeisiin taitoihin, joihin voidaan lukea nykyään myös liikunnalliset taidot, kulttuurintuntemus ja Euroopan unionin tuntemus. Arvoisa komission jäsen, suunniteltteko osallistumista keskusteluun eurooppalaisten nuorison keskeisten taitojen uudesta ja hyvin tärkeästä näkökohdasta, niin että keskustelussa painotettaisiin ja korostettaisiin urheilua, EU:n tuntemusta ja kulttuurintuntemusta koskevia kysymyksiä, jotka ovat hyvin tärkeitä eurooppalaisen identiteetin muotoutumisen kannalta?

Androulla Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Borys, aivan varmasti: kun puhun urheilun yhteiskunnallisesta roolista, opetusta ja harjoittelua koskevat näkökohdat ovat hyvin tärkeitä, ja katson, että opetus on vieläkin tärkeämpää yhteisen eurooppalaisen identiteettimme kannalta. Otamme tämän varmasti huomioon laatiessamme pysyvämpää urheiluohjelmaamme.

Puhemies. – (EN) **Jim Higginsin** kysymys numero 33 (H-0072/10):

Aihe: Maantiekoulemat

Kolme tärkeintä syytä maantiekoulemille ovat ylinopeus, ajaminen huumeiden tai alkoholin vaikutuksen alaisena ja puutteellinen maantieinfrastruktuuri. Mitä komissio aikoo tehdä taistellakseen näitä syitä vastaan?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, vuoteen 2010 jatkuneessa tieliikenneturvallisuuksa koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa on toteutettu useita toimia ylinopeuden, huumeiden vaikutuksen alaisena ajamisen ja rattijuoppouden torjumiseksi sekä tieinfrastruktuurin parantamiseksi. Euroopan parlamentti on osallistunut moniin toimiin yhteispäätösmenettelyssä. Lisätoimet ovat silti tietenkin tarpeen.

Komissio laatii parhaillaan EU:n tieturvallisuusstrategiaa seuraavaa vuosikymmentä varten. Se korostaa asianmukaisen lainvalvonnan sekä liikenteen vaarantamisesta, erityisesti rattijuoppoudesta ja ylinopeudesta, langetettavien seuraamusten merkitystä. EU:n kansalaisten on vaikeaa ymmärtää, miksei muiden jäsenvaltioiden kansalaisia rangaista heidän rikkoessaan lakia. Siksi on tärkeää jatkaa keskustelua rajat ylittävää lainvalvontaa koskevista direktiiviehdotuksista, jotka saivat Euroopan parlamentin täyden tuen mutta joiden hyväksymisen neuvosto esti. Komissio aikoo viedä ehdotusta määrätietoisesti eteenpäin.

Valvonnan ja seuraamusten lisäksi komissio painottaa voimakkaasti myös valistusta ja tiedotusta. Alkoholin ja ylinopeuden osalta pitäisi ehdottaa erityisiä toimia, kuten alkolukkoja tiettyihin ajoneuvoihin tai tiukempien vaatimusten asettamista uusille kuljettajille. Huumeiden vaikutuksen alaisena ajaminen on kasvava ongelma.

Komissio odottaa käynnissä olevan DRUID-tutkimushankkeen tarjoavan ideoita konkreettisia toimia varten. Infrastruktuurista totean, että Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet lainsäädäntöä Euroopan laajuiseen liikenneverkostoon kuuluvien teiden ja tunnelien turvallisesta hoidosta ja turvallisuusvaatimuksista.

Komissio seuraa tietenkin tiiviisti, että jäsenvaltiot panevat säädökset asianmukaisesti täytäntöön. Tieinfrastruktuurin turvallisuudessa ei kuitenkaan ole kyse pelkästään suurista Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon kuuluvista teistä: 56 prosenttia tieliikennekuolemista tapahtuu maaseututeillä. Siksi komissio aikoo tarkastella voimassa olevan, turvallista hoitoa koskevan lainsäädännön laajentamista koskemaan myös jäsenvaltioiden muuta tieverkostoa. Lisäksi komissio varmistaa, että EU:n rahoitusta tai lainoja saavissa infrastruktuurihankkeissa otetaan turvallisuusvaatimukset huomioon.

Minun on myös korostettava, että EU:n toimielimet, jäsenvaltiot, paikalliset ja alueelliset elimet, liitot ja tietenkin myös kansalaiset vastaavat yhdessä tieliikenneturvallisuudesta. Jotta ratkaisut olisivat mahdollisimman tehokkaita, niiden on vastattava paikan päällä ilmeneviin konkreettisiin ongelmiin. Seuraavassa EU:n tieturvallisuusstrategiassa ehdotetaan monia tähän periaatteeseen perustuvia toimia. Strategian päätavoitteena on luoda EU:n yhteinen tieturvallisuusalue, joka on osa EU:n yhteistä liikennealuetta, jossa kaikki EU:n kansalaiset hyötyvät EU:n yhtenäisestä turvallisuustasosta.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää komission jäsentä. Hänen puheestaan kävi selvästi ilmi, että ylinopeuden ja alkoholin suhteen tieliikenneonnettomuuksien aiheuttajina on tehty paljon työtä. On kuitenkin ilmeistä, ettemme tutki huumeiden vaikutusta näissä tapauksissa. Lähes 25 prosentissa EU:ssa vuosittain tapahtuvista liikenneonnettomuuksista merkittävänä syynä on ajaminen alkoholin tai huumeiden vaikutuksen alaisena. Näissä onnettomuuksissa kuolee joka vuosi 10 000 ihmistä.

Meidän on kuitenkin tehtävä huumeiden torjumiseksi enemmän, sillä on selvää, että ne ovat tieliikenneonnettomuuksien ja tieliikennekuolemien merkittävä aiheuttaja. Totean komission jäsenelle, että meidän on tehtävä paljon enemmän.

Suhtaudun tutkimukseen myönteisesti, mutta meidän on tehtävä paljon enemmän saadaksemme aikaan tuloksia.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Higgins, jaan tietenkin huolenne. Kuten tiedätte varsin hyvin, huumeisiin liittyy se ongelma, että vaikka meillä on käytettävissämme suhteellisen kehittyntä teknologiaa, jonka avulla voimme havaita alkoholin vaikutuksen alaiset kuljettajat, huumeiden vaikutusta on paljon vaikeampaa havaita. Meidän on todella tehtävä tutkimusta tarvittavan teknologian kehittämiseksi, sillä tällä hetkellä huumeiden havaitseminen riippuu vain poliisin näköhavainnoista ja edellyttää sitä, että poliisi lähettää kuljettajia lääketieteellisiin tutkimuksiin – ongelma selviää vasta tällöin. Meidän on tietenkin tehtävä enemmän.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos esittämistänne ehdotuksista ongelman ratkaisemiseksi. Haluan kysyä, oletteko samaa mieltä kuin tutkimukset, jotka osoittavat, että matkapuhelimen käyttö ajon aikana voi pidentää kuljettajan reaktioaikaa yhtä paljon kuin alkoholi tai huumeet. Toinen kysymykseni koskee raskaita tavara-ajoneuvoja. Raskaat tavara-ajoneuvot lisäävät riskejä erityisesti pimeään vuorokaudenaikaan, ja kuten hyvin tiedätte, ne vahingoittavat myös teitä, mikä sekin lisää onnettomuuksien määrää. Katsotteko, että meidän pitäisi lisätä ja tehostaa politiikkaa, joka tähtää tavarakuljetusten siirtämiseen maanteiltä raiteille?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, asia, josta keskustelemme ja jonka kollegani otti esiin kysymyksessään, on hyvin vakava. Niin sanotut tieliikenneonnettomuudet ovat kolareita, jotka johtuvat nähdäkseni monista eri syistä ja aiheuttavat EU:ssa lukuisia kuolemantapauksia.

Haluan siksi esittää teille kaksi kysymystä:

Koska ensinnäkin useimmat kolarit tapahtuvat kaupungeissa ja uhrin ovat useimmiten jalankulkijoita ja pyöräilijöitä, millaiset aloitteet olisivat mielestänne tarpeen "nollatavoitteeseen" tähtäävän politiikan kehittämiseksi eli kuolonuhrien välttämiseksi kaupungeissa, esimerkiksi kiinnittämällä erityistä huomiota kouluihin, pyöräteihin ja niin edelleen?

Toinen kysymykseni on tämä: mitä aiotte tehdä, jotta uhrin ja heidän sukulaisensa saavat oikeutta tämän tavoitteen mukaisesti ja jotta voimme käyttää tätä tavoitetta onnettomuuksien ennaltaehkäisyyn?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, myös komissio suosii selvästi niin sanottua liikennemuutosiirtymää eli tavarankuljettamista ensisijaisesti rautateitse, mutta tätä on toivottu jo

vuosikymmenten ajan. Meidän on nyt löydettävä ja poistettava pullonkaulat, jotka estävät meitä hyödyntämästä rautateitä kunnolla. Meidän on tehtävä monia asioita, ja uskon, että tällä toimikaudella komissio voi viedä asiaa hieman eteenpäin.

Haluan todeta, että ainakin joissakin maissa – myös kotimaassani – matkapuhelinten käyttö ajon aikana on kielletty.

Tieliikenneonnettomuuksien uhrien ja kuolemantapausten määrän vähentämiseen tähtäävistä toimista totean, että tällä komissiolla oli tässä toimintasuunnitelmassa kunnianhimoisena tavoitteenaan vähentää kuolemien määrää 50 prosenttia. Tavoitetta ei saavutettu, mutta kuolemantapausten määrä väheni huomattavasti.

Tämä johtui tietenkin EU:n toimielinten yhteisistä toimista ja ennen kaikkea jäsenvaltioiden toimista. Esimerkiksi kotimaassani kuolemantapausten määrä väheni tällä vuosikymmenellä huomattavasti – lähes kolminkertaisesti. Meillä on varauksia, ja vaikkamme koskaan onnistu vähentämään kuolemantapausten määrää nollaan, voimme tehdä paljon niiden vähentämiseksi. Tämä on tietenkin hyvin monimutkainen asia, joka edellyttää päihteettömyyttä, parempia teitä, parempia olosuhteita, valistusta, koulutusta – kaikkia näitä asioita.

Puhemies. – (EN) Koska seuraavat kysymykset koskevat samaa aihetta, ne käsitellään yhdessä. **Ivo Belet**'n kysymys numero 34 (H-0077/10):

Aihe: Junaonnettomuus Buizingenissa ja elektroniset turvallisuusjärjestelmät

Buizingenissa Belgiassa 15. helmikuuta 2010 sattuneesta vakavasta junaonnettomuudesta syytetään elektronisen turvajärjestelmän puuttumista. Elektroninen turvajärjestelmä jarruttaa junaa automaattisesti, jos se ajaa päin punaisia valoja.

Joissakin jäsenvaltioissa on ollut jo vuosien ajan käytössä kansallisia junan suojajärjestelmiä (ATP-järjestelmiä). Niiden lisäksi tehdään lujasti töitä ERTMS-järjestelmän (Eurooppalaisen rautatieliikenteen hallintajärjestelmä) käyttöönottamiseksi Euroopassa.

Missä määrin ja kuinka kauan eri jäsenvaltiot ovat varustaneet rautateitään ja juniaan kansallisilla ATP-järjestelmillä?

Mikä on nykyinen tilanne ERTMS-järjestelmän käyttöönottamisessa eri jäsenvaltioissa (sekä junissa että rautatielinjoilla)?

Jos jäsenvaltioilla ei vielä ole kansallisia junan suojajärjestelmiä, kannattaako niihin yhä investoida, kun otetaan huomioon parhaillaan käynnissä oleva ERTMS-järjestelmän käyttöönotto ja järjestelmän vaihtamiseen liittyvät huomattavat kustannukset?

Miten vältetään vaara, että rautatieinfrastruktuuri varustetaan ERTMS-järjestelmällä mutta junia ei, tai päinvastoin?

Onko esimerkiksi Intercity-liikenteessä Liegen ja Aachenin välillä nykyisin tätä ongelmaa?

Mitä tässä tilanteessa voidaan ehkä oppia rautatieliikenteen sääntelyn vapauttamisesta Euroopassa?

Frieda Brepoelsin kysymys numero 35 (H-0091/10):

Aihe: Maanantaina 15. helmikuuta 2010 Buizingenissä tapahtuneen kauhistuttavan junaonnettomuuden syyt

Voiko komissio osoittaa, onko rautatiepalveluiden vapauttaminen vaikuttanut turvallisuuteen?

Komissio totesi kesäkuussa 2008 Belgian rikkovan määräyksiä soveltamalla monimutkaista kolmen jäsenen rakennetta valtion rautatieyhtiön NMBS:n hallinnossa. Onko Belgia tällä välin korjannut komission ilmoittamat puutteet? Miten Belgia on korjannut tilanteen?

Kuinka kauan on eurooppalainen ERTMS-standardi ollut saatavilla? Myöhästyttiinkö kaavaillusta käyttöönottopäivämäärästä? Jos vastaus on myönteinen, mitkä syyt aiheuttivat kyseisen viivästymisen ja mihin korjaaviin toimiin komissio ryhtyi?

Estikö eurooppalaisesta standardista käyty keskustelu rautatieyhtiöitä perustamasta omaa järjestelmää kotimaan yhteyksien turvallisuuden takaamiseksi? Mistä lähtien ovat kyseisiä kansallisia järjestelmiä koskevat

tekniset eritelvät olleet saatavilla? Kuinka monessa EU:n 27:stä jäsenvaltiosta on käytössä kansallinen järjestelmä ja mistä lähtien ne ovat olleet käytössä? Missä jäsenvaltioissa asiat ovat parhaimmalla mallilla?

Mikä on Belgian tilanne EU-27:n joukossa rautatieverkon turvallisuuden osalta?

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, Buizingenissa maanantaina 15. helmikuuta sattunut junaonnettomuus oli järkyttävä tragedia, ja tämän vakavan onnettomuuden jälkimainingeissa voidaan esittää monia teknisiä ja poliittisia kysymyksiä rautatieliikenteen turvallisuudesta.

Onnettomuuden syyt eivät ole vielä täysin tiedossa, ja EU:n turvallisuusdirektiivin säännösten mukainen tekninen tutkinta on käynnistetty. Belgian tutkintaelin vastaa tutkinnan suorittamisesta. Euroopan rautatieviraston kaksi tutkijaa liittyivät tutkinnasta vastaavaan belgialaistiimiin vain muutama tunti onnettomuuden tapahtumisen jälkeen.

Haluan korostaa, että on asiatonta tehdä johtopäätöksiä, ennen kuin onnettomuuden syyt selviävät.

Onnettomuuden on väitetty liittyvän EU:n sääntöihin tai säännöksiin, niin kuin junaonnettomuuksien yhteydessä aivan liian usein tehdään. Haluan ensinnäkin tuoda hyvin selvästi esiin sanottavani markkinoiden avaamisesta. Kun rautatierahdin ala avattiin kilpailulle ja asetettiin infrastruktuurin hallinnon ja rautatieyhtiön toimien erottamista koskevia vaatimuksia, käyttöön otettiin myös rautatieliikenteen turvallisuuden ja yhteentoimivuuden kattava tiukka sääntelykehys. Olemme seuranneet rautatieliikenteen avaamista kilpailulle tarkkaan varmistaaksemme, ettei se vaikuta haitallisesti rautatieliikenteen turvallisuuteen, ja indikaattorit osoittavat selvästi, ettei tällaista vaikutusta ole.

En myöskään katso, että onnettomuus olisi yhteydessä Belgialle vuonna 2008 lähettämäämme perusteltuun lausuntoon infrastruktuurin hallinnon ja rautatieyhtiön välisistä riippuvuussuhteista.

Kaikki väitteet, joiden mukaan rautatieliikenteen turvallisuus on yhteydessä rautatieliikenteen markkinoiden avaamiseen, ovat mielestäni vain tekosyitä kääntää keskustelu pois onnettomuuden todellisista syistä.

Kysymys kansallisten ja eurooppalaisten junavalvontajärjestelmien rinnakkaiskäytöstä voidaan esittää näillä ehdoin. EU:ssa käytetään tällä hetkellä yli kahtakymmentä erilaista kansallista järjestelmää junaliikenteen turvallisuuden takaamiseksi. Kansallisten järjestelmien yhteensopimattomuus on suuri ongelma kansainväliselle junaliikenteelle, sillä veturit on joko vaihdettava joka rajalla tai niihin on asennettava useita järjestelmiä.

Siksi on suunniteltu ja kehitetty EU:ssa käytettävä yhteinen järjestelmä, jota asennetaan parhaillaan EU:n suurille kansainvälisille linjoille ja suuriin kansainvälisiin juniin. Järjestelmää kutsutaan eurooppalaisen rautatieliikenteen hallintajärjestelmäksi (ERTMS).

Aikatauluista totean, että useimmat kansalliset järjestelmät kehitettiin 1980-luvun alussa. Järjestelmien käyttöönotto on kuitenkin pitkä ja kallis prosessi. Useimmissa maissa, joissa tällaiset järjestelmät ovat käytössä, ne on asennettu vain osaan kansallisista verkoista ja vetureista. Tämä osittainen asennus on vienyt noin kaksikymmentä vuotta.

ERTMS-eritelvät ovat olleet saatavilla vuodesta 2000 lähtien. Vuosina 2000–2005 toteutettiin useita pilottihankkeita. Vuodesta 2005 lähtien on otettu käyttöön monia ERTMS:llä varustettuja linjoja.

Tällä hetkellä kymmenellä jäsenvaltiolla on ERTMS:llä varustettuja linjoja, ja lähes kaikissa jäsenvaltioissa on käynnissä hankkeita. Esimerkiksi Belgiassa Aachenin ja Liègen välinen linja ja sillä kulkevia Intercity-junia on varustettu järjestelmällä.

Siksi ERTMS toimii kansallisten järjestelmien rinnalla luultavasti 20 vuoden ajan. Jotkin jäsenvaltiot hyötyvät eurooppalaisesta järjestelmästä toisia aikaisemmin. Esimerkiksi Italian ja Espanjan suurnopeusverkosto sekä Luxemburgin perinteinen verkosto on varustettu järjestelmällä lähes kokonaan, kun taas 15 jäsenvaltiossa on vain pilottilinjoja tai -hankkeita.

On myös huomattava, että junien automaattiset suojajärjestelmät ovat vain yksi verkoston turvallisuuteen vaikuttava tekijä. Muita turvallisuuden kannalta keskeisiä seikkoja ovat asianmukainen koulutus, hyvä kunnossapito ja tasoristeysten turvallisuuden parantaminen.

Jos tarkastelemme turvallisuusindikaattoreita laajemmin, yleiset tiedot osoittavat, että rautatieliikenteen turvallisuustaso on EU:ssa yleisesti hyvin korkea.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Belgian yksiköiden, Belgian hallituksen, on todellakin otettava tästä tragediasta opikseen. Belgian parlamentissa asiaa ryhtyykin pian käsittelemään erityinen tutkintavaliokunta.

Arvoisa komission jäsen, esitän teille vielä yhden kysymyksen. Mitä mieltä olette sosiaalisesta näkökohdasta – junien henkilökunnan ja erityisesti junakuljettajien työtaakasta? Pitäisikö meidän kenties tarkastella myös tätä asiaa, ja onko mahdollista, että EU:n on asetettava sääntöjä, varsinkin kun matkustajaliikenteen alalla kilpailun odotetaan kiristyvän entisestään lähivuosina?

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsentä lämpimästi hänen vastauksistaan moniin hyvin tarkkoihin kysymyksiin. Hän ei vastannut yhteen kysymykseeni, joka liittyi perusteltuun lausuntoon, jonka komissio lähetti Belgialle vuonna 2008. Vuonna 2009 vahvistettiin uudelleen, etteivät Belgian kansalliseen rautatieyhtiöön (SNCB) kuuluva Belgian rautateiden infrastruktuurin hallinto (Infrabel) ja holdingyhtiö olleet toisistaan riippumattomia. Haluaisin tietää, miten kauan komissio antaa vielä SNCB:n todella jatkaa tarvittavia rakenneuudistustoimia?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun aivan aluksi liikenteenharjoittajista ja sosiaalisista kysymyksistä. Voimme tutkia asiaa perinpohjaisesti ja analysoida tilannetta, sillä kilpailun kiristyessä ja liikenteen lisääntyessä meidän pitäisi tietenkin puuttua hyvin vakavasti myös näihin sosiaalisiin näkökohtiin. Meillä on jo useita säädöksiä esimerkiksi lentäjistä lentoliikenteessä. Tunnette varmastikin tieliikenteen ajoaikadirektiivin, ja samankaltaista ajoajan valvontaa pitäisi soveltaa kaikkiin kuljettajiin, myös veturinkuljettajiin.

Katson siis, että meidän pitäisi tarkastella asiaa vakavasti. Myös kansallinen lainsäädäntö on tietenkin otettava huomioon, ja nämä ovat ensisijaisesti kansalliseen lainsäädäntöön kuuluvia kysymyksiä. Tämä on kuitenkin asia, jota meidän pitäisi ehdottomasti tarkastella.

Kerroin, että komissio lähetti Belgialle vuonna 2008 perustellun lausunnon puutteellisista suojatoimista, joilla varmistetaan infrastruktuurin hallinnon ja rautatieyhtiön välinen riippumattomuus keskeisten tehtävien hoitamisessa, raiteiden jakamisessa ja hinnoittelussa. Belgian viranomaiset vastasivat siihen, ja komission yksiköt tutkivat vastausta ehdottaakseen jatkotoimia.

Palaan kuitenkin nyt junaonnettomuuteen. Tämä oli traaginen tapahtuma, joka olisi pitänyt välttää, mutta emme pysty milloinkaan välttämään onnettomuuksia täysin. Tämä kysymys on erittäin monimutkainen. Oletan tutkinnan tarjoavan konkreettista tietoa siitä, mikä onnettomuuden aiheutti, ja monissa tapauksissa onnettomuus on monien tekijöiden, myös inhimillisten tekijöiden, traaginen summa. 1800-luvulta lähtien on ollut selvää, että punainen valo on käsky pysähtyä. Onnettomuudelle siis tuskin löytyy yhtä hyvin yksinkertaista syytä.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, mielestäni meidän pitäisi tehdä tästä onnettomuudesta johtopäätöksiä. Tarkassa tutkinnassa tietenkin selviää, johtuiko onnettomuus inhimillisestä tekijästä, laiteviasta tai järjestelmän puuttumisesta. Kuinka kauan uskotte, että ERTMS:n käyttöönotto kestää? Eikö teidän mielestänne rautateiden matkustaja- ja rahtiliikenteen vapautuessa meillä pitäisi olla kansallisista järjestelmistä erillinen palvelujen ja laitteiden erittäin selkeä laadunvarmistusjärjestelmä?

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, ERTMS-järjestelmä on tarkoitus ottaa EU:n päärautatieverkoissa käyttöön vuoteen 2015 mennessä. Tämä on siis ajankohta, johon mennessä uskomme, että käyttöönottosuunnitelma pannaan täytäntöön. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että jokainen linja – varsinkaan alueelliset linjat – varustettaisiin tällaisella korkeatasoisella laitteistolla, joten muita järjestelmiä tarvitaan myös. Käyttöönottosuunnitelma on olemassa, mutta kyse on kalliista toimenpiteestä ja suuresta investoinnista.

Eurooppalainen laadunarviointijärjestelmä on hyvä ajatus. Kun puhun koko liikenteen yleisestä kehittämisestä EU:ssa ja viitaan mahdolliseen EU:n yhteiseen liikennealueeseen, tämä tarkoittaa tietenkin sitä, että meidän on yhtenäistettävä laatuvaatimuksia ja palvelujen laatu on säilytettävä hyvin korkeana.

Puhemies. – (EN) **Jacek Włosowiczin** kysymys numero 36 (H-0103/10):

Aihe: Kesä- ja talviaikaan siirtyminen

Haluaisin tiedustella komissiolta, onko vuosittaisesta kesä- ja talviaikaan siirtymisestä tähän mennessä teetetty arviota, jonka mukaan tämä Euroopan unionin kansalaisten jokapäiväistä elämää sekoittava käytäntö olisi perusteltu?

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, meillä on tietenkin ollut direktiivi tammikuusta 2001 lähtien, jolloin neuvosto ja parlamentti hyväksyivät nykyisen direktiivin EU:n kesäajasta. Direktiivissä yhtenäistetään EU:ssa noudatettava kesäaikakalenteri. Tämä on yhdeksäs aihetta koskeva direktiivi vuodesta 1980, jolloin ensimmäinen kesäaikadirektiivi hyväksyttiin.

Komissio esitteli mainitsemiäni direktiivien mukaisesti vuonna 2007 kertomuksen nykyisen kesäaikajärjestelmän vaikutuksista. Kertomuksessa todettiin, että komission käytettävissä olevien tietojen perusteella kesäaikajärjestelmällä ei ole haittavaikutuksia ja että se säästää jonkin verran energiaa. Euroopan unionin jäsenvaltiot eivät ole millään tavoin huolissaan nykyisestä järjestelmästä. Yksikään jäsenvaltio ei ole kertomuksen julkaisemisen jälkeen eikä koskaan sitä ennen nykyisen järjestelmän muuttamista.

Jäsen Włosowicz olisi tuskin voinut löytää sopivampaa henkilöä vastaamaan tähän kysymykseen. Syynä tähän ei ole se, että vastaan liikenteestä, vaan se, että istuin Viron hallituksessa sen tehdessä juuri sen, mihin kysymyksenne tähtää. Teimme ensin vuonna 1999 päätöksen siitä, että lopettaisimme kellon siirtämisen vuonna 2000. Siirryimme yhden ajan järjestelmään. Vuonna 2002 palasimme vanhaan järjestelmään ja otimme käyttöön kesäajan. Minulla on siis henkilökohtaista kokemusta asiasta.

Vuonna 2000 tehtyä muutosta arvosteltiin voimakkaasti kahden epämiellyttävän seurauksen vuoksi. Ensinnäkin illat olivat pimeämpiä. Aamut olivat toki valoisia, mutta päivänvalosta ei ole aamulla mitään hyötyä. Sen sijaan illalla pimeä tulee varhain, ja kun palaa kotiin töistä ja haluaa kuntoilla tai mennä lasten kanssa ulos, onkin jo ilta. Kansalaiset eivät pitäneet tästä lainkaan.

Toiseksi, kuten voitte kuvitella, aikataulut aiheuttivat tietenkin suurta sekaannusta matkajärjestelyissä muihin maihin. Palasimme siis nykyiseen kesäaikajärjestelmään ja siirrämme kelloa kahdesti vuodessa. Ihmiset ovat tyytyväisiä, eikä asiaa ole otettu uudelleen esiin.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Kallas, yksi epäilykseni koskee sitä, että joissakin Euroopan maissa, kuten Yhdistyneessä kuningaskunnassa, noudatetaan eri aikaa kuin Manner-Euroopassa eikä tämä muutoksen puute aiheuta siellä ongelmia. Eikö kyse ole loppujen lopuksi juuri siitä, että koko EU:n yhtenäistämistä yhdeksi aikavyöhykkeeksi olisi hyötyä juuri liikenteen näkökulmasta?

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten sanoin, minulla on asiasta henkilökohtaista kokemusta, enkä näe mitään syytä alkaa muuttaa järjestelmää uudelleen tai tehdä siihen muutoksia. Asia voi mutkistua.

Puhemies. – (EN) **Gay Mitchellin** kysymys numero 37 (H-0071/10):

Aihe: Vapauden ja turvallisuuden välinen tasapaino

Maailmanlaajuisen terrorismin aiheuttama liioiteltu pelko on johtanut monissa Euroopan unionin maissa kansalaisvapauksien pelottavaan murentumiseen. Yksi yhteiskuntasopimuksen taustalla olevista periaatteista on, että hallituksen on perusteltava rajoitukset kansalaisten oikeuksiin osoittamalla selvästi ja kiistämättömästi, että kyseiset rajoitukset ovat välttämättömiä kansakunnan yleisen turvallisuuden kannalta. Näyttää siltä, että todistustaakka on siirretty turvallisuustoimia toteuttavilta viranomaisilta niiden kohteena olevalle kansalle.

Hyväksykö komissio tämän arvion? Miten komissio aikoo menetellä oikaistakseen turvallisuuden ja vapauden välisen epätasapainon?

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, perusoikeuksien suojelua ja edistämistä ei pitäisi nähdä terrorismin jatkuvan uhkan torjuntatoimien vastakohtana, vaan niiden pitäisi kulkea käsi kädessä. Terrorismin torjuntatoimia toteutettaessa on kunnioitettava täysin oikeusvaltioperiaatetta ja perusoikeuksia, joiden suojelusta määrätään EU:n perusoikeuskirjassa.

Kyse ei ole kompromissista eikä yhden vaatimuksen tasapainottamisesta suhteessa toiseen, vaan kyse on kummankin vaatimuksen täyttämisestä vaarantamatta tietenkään perusoikeuksia.

Perusoikeuksien kunnioittaminen ei estä tehokkaiden turvatoimien toteuttamista, ja tämä on muuten tunnustettu Tukholman ohjelmassa, jossa EU:n toimielimiä kehoitetaan varmistamaan, ettei yksikään terrorismin torjuntaan käytettävä väline loukkaa perusoikeuksia. Katson siksi, että kyse on tasapainosta eikä yhden asian tasapainottamisesta suhteessa toiseen.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, minun puolestani terroristit ja rikolliset voidaan kukistaa. Asia ei ole minulle minkäänlainen ongelma. Olen sen sijaan huolissani siitä, että me parlamentin jäsenet

emme korosta Euroopan parlamentissa emmekä jäsenvaltioissamme riittävästi sitä, että odotamme, että tämä tehdään tavalla, joka suojaa kansalaisia kaivamatta maata heidän jalkojensa alta tai heikentämättä heidän yksityisyyttään, niin että tietosuojaa säilyy, kansalaisten yksityisyyttä suojellaan ja viattomat ja lainkuuliaiset kansalaiset eivät johdu valtion häirinnän kohteeksi. Tämä on välttämätöntä ottaa huomioon.

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen jäsen Mitchellin kanssa täysin samaa mieltä. Tiedätte kuulemiseni perusteella ja niiden toimien perusteella, joita toteutin aiemmin televiestinnästä vastaavana komission jäsenenä, että pidän tietosuojaa hyvin tärkeänä asiana.

Olen pyytänyt uudistamaan vuoden 1995 tietosuojadirektiiviä, niin että se mukautettaisiin vastaamaan nykypäivän teknologiaa, mutta olen myös tehnyt varsin selväksi, ettei yhteiskunnan suojele ei ole peruste tietojen luovuttamiseen. Muut toimenpiteet eivät saa vaarantaa kansalaisten tietojen yksityisyyttä.

Olen nähnyt, miten parlamentti väitteli ja äänesti SWIFT-kysymyksestä. Komissio ottaa parlamentin näkemykset huomioon laatiessaan uusia valtuuksia, jotta saisimme amerikkalaisten kumppaneidemme kanssa aikaan uuden SWIFT-sopimuksen – sopimuksen, jossa oikeus yksityisyyteen ja terrorismin torjunnan tarve ovat tasapainossa.

Puhemies. – (EN) **Marian Harkinin** kysymys numero 38 (H-0087/10):

Aihe: Vapaaehtoistyötä koskeva vihreä kirja

Voisiko komissio harkita vapaaehtoistyön arvoa koskevan tietoisuuden lisäämiseksi kaikkialla Euroopassa, että yhdessä vapaaehtoistyön eurooppalaisen teemavuoden viettämisestä koskevien aloitteiden kanssa laadittaisiin kattava, vapaaehtoistyötä koskeva vihreä kirja, jotta vapaaehtoistyötä helpotettaisiin, se tunnustettaisiin ja sen arvoa lisättäisiin?

Voisiko komissio edistää vihreän kirjan laatimisen ohella, että muiden kansainvälisten järjestöjen, kuten ILO:n ja YK:n, kanssa rakennettaisiin yhteisvaikutusta John Hopkins -yliopiston ja ILO:n vapaaehtoistyöohjelman ja YK:n voittoa tavoittelemattomasta toiminnasta annetun käsikirjan välillä?

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen kovin pahoillani, mutta en ole saanut tätä kysymystä. Minulla on täällä monta kysymystä, mutta ei tätä.

(*Puhemies ehdotti, että kysymykseen vastattaisiin kirjallisesti.*)

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, minulle sopii hyvin, että komission jäsen vastaa minulle kirjallisesti.

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen pahoillani. Järjestelyissä on tapahtunut varmasti jokin virhe.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, toivoisin komission jäsenen kiinnittävän erityistä huomiota siihen, mitä olen ehdottanut vuonna 2011 vietettävän vapaaehtoistyön eurooppalaisen teemavuoden tarjoamien mahdollisuuksien osalta, ja tarkastelemaan kenties myös mahdollisuutta laatia tältä pohjalta vihreä kirja yhteistyössä vapaaehtoisryhmien kanssa ja niin edelleen. Toivon myös, että otatte huomioon sen, miten tärkeää on käyttää joko ILO:n ohjeita tai YK:n käsikirjaa mitattaessa vapaaehtoistyötä eri jäsenvaltioissa.

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, voin vakuuttaa jäsen Harkinille, että hän saa täsmälliset vastaukset vapaaehtoistyötä koskeviin kysymyksiinsä. Vapaaehtoistyö on hyvin tärkeä asia, ja komissio tekee työtä sen parissa.

Puhemies. – (EN) **Bernd Posseltin** kysymys numero 39 (H-0088/10):

Aihe: Perinteisesti jollakin alueella asuvat vähemmistöt

Mitä mahdollisuuksia komissio näkee Lissabonin sopimuksessa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa sellaisen strategian kehittämiseksi, joka suojelisi ja tukisi perinteisesti jollakin alueella asuvia kansanryhmiä ja vähemmistöjä? Mitä käytännön toimia komissio kaavailee?

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvä parlamentin jäsen, tiedätte, että yksi arvoista, joihin Euroopan unioni perustuu, on vähemmistöjen oikeuksien kunnioittaminen, ja Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä tämä mainitaan nimenomaisesti sopimuksen 2 artiklassa. Perusoikeuskirjan 21 artiklassa kielletään nimenomaisesti kaikenlainen kieleen tai kansalliseen vähemmistöön

kuulumiseen perustuva syrjintä. Komissio varmistaa toimivaltuuksiensa mukaisesti, että näitä perusoikeuksia kunnioitetaan EU:n lainsäädännössä, myös jäsenvaltioiden pannessa EU:n lainsäädäntöä täytäntöön.

Myös monet EU:n säädökset ja ohjelmat voivat auttaa parantamaan vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden tilannetta. Komissio aikoo yhdistellä näitä välineitä puuttuakseen ongelmiin, kuten vähemmistöjen edustajien todennäköisesti kohtaamaan syrjintään.

Olette myös tietoisia siitä, että EU:lla on syrjinnän kieltävää lainsäädäntöä, jonka avulla varmistetaan vähemmistöön kuuluvien henkilöiden tasavertainen kohtelu. Komissio on hyväksynyt uuden direktiiviehdotuksen, josta käydään parhaillaan keskustelua ja jolla laajennettaisiin suojelua uskontoon ja vakaumukseen, vammaan, ikään ja seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvalta syrjinnältä työn ja ammatin lisäksi myös muille aloille.

Lisäksi neuvoston puitepäätöksellä rasismien ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmenemistapojen torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin pyritään varmistamaan, että puheista, joilla pyritään lietsomaan vihaa rodun, ihonvärin, uskonnon, alkuperän tai kansalliseen tai etniseen ryhmään kuulumisen perusteella, ja viharikoksista tehdään kaikissa jäsenvaltioissa rangaistavia. Komissio valvoo nyt tämän puitepäätöksen täytäntöönpanoa mahdollisimman tiiviisti, ja tätä varten on perustettu kansallisten asiantuntijoiden ryhmä.

Lisäksi Euroopan unionin perusoikeusvirasto toimii keskeisessä osassa auttaessaan komissiota hoitamaan tehtäviään. Meillä on myös Euroopan neuvoston alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskeva peruskirja sekä kansallisten vähemmistöjen suojelua koskeva puiteyleissopimus.

Haluan sanoa parlamentin jäsenelle toivovani, että useammat jäsenvaltiot noudattaisivat niiden maiden esimerkkiä, jotka ovat jo allekirjoittaneet ja ratifioineet nämä tärkeät yleissopimukset.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tämä viimeinen kohta koskee juuri sitä, mistä olen huolissani. Haluan kysyä jälleen kerran, onko joillakin alueilla perinteisesti asuvien vähemmistöjen auttamiseksi käytettävissä mitään positiivisen syrjinnän välineitä. Meidän pitäisi laatia strategioita näiden ihmisten hyväksi samalla tavalla kuin laadimme niitä muidenkin hyväksi.

Toiseksi kysyn, vastaako myös Wienissä toimiva perusoikeusvirasto tästä ja millä tavoin se pitää yhteyttä kansalaisyhteiskuntaan. Asia tietenkin etenee parhaillaan, mutta koskeeko se myös perinteisiä vähemmistöjä? Mikään ei ole yhtä epäoikeudenmukaista kuin eriarvoisessa asemassa olevien ryhmien tasavertainen kohtelu.

Viviane Reding, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, olen jäsen Posseltin kanssa samaa mieltä: mikään ei ole epäoikeudenmukaisempaa kuin eriarvoisessa asemassa olevien ryhmien kohtelu samalla tavalla.

Meidän on todella pohdittava sitä, miten käytämme vähäisiä resurssejamme hyvin aktiivisella ja älykkäällä tavalla.

EU:n perusoikeusvirastolla on tietenkin tiettyjä tavoitteita täytettävänä, mutta jos parlamentti tai komissio pyytää sitä hoitamaan jonkin tehtävän, virasto varmasti hoitaa asian.

Kehotan siksi parlamentin jäsentä toimittamaan minulle tiedon siitä, mihin kysymyksiin hän haluaisi pyytää EU:n perusoikeusvirastoa puuttumaan, niin minä katson, mitä on tehtävissä myönteisellä tavalla.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, ymmärrän täysin aikatauluvaatimukset. Haluan vain korostaa, että tarvitsemme naisiin kohdistuvaan väkivaltaan keskittyvän teemavuoden, sillä aiheeseen liittyy vielä usein suuria tabuja.

Aivan liian monet naiset joutuvat väkivallan uhreiksi. Väkivalta on tietenkin usein fyysistä, mutta se voi olla myös verbaalista ja psykologista. Lisäksi väkivaltaa tapahtuu usein perheympäristössä, mitä nämä naiset eivät kehtaa myöntää. Tähän ongelmaan keskittyvän teemavuoden avulla voitaisiin epäilemättä varmistaa, että tämä ilmiö – joka on edelleen tabu – vähenisi, ja torjua siten tehokkaammin naisiin kohdistuvaa väkivaltaa.

Puhemies. – (EN) Kysymyksiin, joihin ei vastattu ajanpuutteen vuoksi, toimitetaan kirjalliset vastaukset (katso liite).

Kyselytunti on päättynyt.

(Istunto keskeytettiin klo 19.50 ja sitä jatkettiin klo 21.00.)

Puhetta johti
varapuhemies **Pál SCHMITT**

14. Ensimmäisen rautatiedirektiivipaketin täytäntöönpano (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Brian Simpsonin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä ensimmäisen rautatiedirektiivipaketin (direktiivit 2001/12/EY, 2001/13/EY ja 2001/14/EY) täytäntöönpanosta (O-0030/2010 – B7-0204/2010).

Brian Simpson, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, en aio säästellä sanojani tänään tämän ensimmäisen rautatiepaketin täytäntöönpanoa koskevan suullisen kysymyksen suhteen. Te, arvoisa komission jäsen, tietänne, että ensimmäisen rautatiepaketin muodostavat kolme direktiiviä hyväksyttiin vuonna 2001, ja ne piti saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä viimeistään maaliskuussa 2006. Liikenne- ja matkailuvaliokunnan puheenjohtajana velvollisuuteni on ottaa tämä kysymys esille kanssanne tämän suullisen kysymyksen avulla.

Tässä me nyt, yhdeksän vuotta myöhemmin, olemme keskustelemassa siitä, että 21 jäsenvaltiota eivät lokakuuhun 2009 mennessä olleet panneet näitä direktiivejä täytäntöön ja niille on nyt lähetetty perustellut lausunnot tämän laiminlyönnin takia. On täysin uskomatonta, että lähestyessämme ensimmäisen rautatiepaketin uudelleentarkastelua monet valtiot – joiden joukossa on niin sanottuja vaikutusvaltaisia valtioita ja valtioita, jotka mielellään kertovat meille Eurooppa-myönteisyydestään – ovat laiminlyöneet tämän merkittävän Euroopan unionin säädöksen voimaansaattamisen. Näiden jäsenvaltioiden pitäisi hävetä ja muistaa parlamentille vuonna 2001 antamansa sitoumukset sekä noudattaa niitä.

Yksi politiikan hämmästyttävimmistä asioista on se, että voimme toteuttaa yhtenäismarkkinat koko Euroopan unionissa monilla aloilla, mutta emme rautatiealalla. Se ei ole Euroopan parlamentin vika. Syy on jäsenvaltioiden, joita tietyt rautatiealan osat usein tukevat, ja parlamentin kärsivällisyys alkaa suoraan sanoen olla lopussa.

Tämä suullinen kysymys on tulosta turhautumisesta siitä, että lakia uhmataan tahallisesti ja että komissio ei toistaiseksi ole saattanut jäsenvaltioita vastuuseen siitä. Vaadimme nyt saada tietää, mitä kunkin direktiivin näkökohtia kussakin niiden voimaansaattamisen laiminlyöneessä jäsenvaltiossa ei ole saatettu osaksi lainsäädäntöä. Meidän on saatava tietää, miksi tietyt jäsenvaltiot eivät ole panneet näitä direktiivejä asianmukaisesti täytäntöön. Haluamme tietää, mitkä jäsenvaltiot vastustavat yhä tervettä kilpailua rautatiealalla ja suojelevat tarkoituksellisesti omia kansallisia yhtiöitään.

Olemme huolissamme joidenkin näiden jäsenvaltioiden sääntelyviranomaisten ja infrastruktuurin hallintojen valtuuksista ja riippumattomuudesta. Me uskomme, että infrastruktuurimaksujen avoimuuden ja yhdenmukaistamisen puute johtaa protektionistisiin käytäntöihin ja jarruttaa rautatiealan yhtenäismarkkinoiden toteuttamista sekä rajatylittävää toimintaa. Kun tähän lisätään liikuvaa kalustoa koskevien verojen kaltaiset erilaiset kansalliset toimenpiteet, on pakko kysyä, ovatko eräät jäsenvaltiot koskaan aikoneetkaan panna näitä direktiivejä täytäntöön.

Meidän on nyt saatava tietää monia asioita. Meidän on saatava tietää, miten komissio aikoo uudelleenlaatimisen avulla edistää koko rautatiepaketin täysimittaista täytäntöönpanoa. Meidän on nyt saatava tietää, mitä komissio tekee varmistaakseen yhteisön lainsäädännön noudattamisen tässä asiassa. Meidän on nyt saatava tietää, miksi on kestänyt näin kauan ryhtyä toimiin voimaansaattamisen laiminlyöneitä jäsenvaltioita vastaan.

Liikenne- ja matkailuvaliokunta korostaa usein tehokkaan yhteentoimivuuden tarvetta rautatiealalla. Ilman sitä ja kansallisten infrastruktuurien avaamista kilpailulle Euroopan rautateiden tavaraliikenne on tuhoon tuomittu. Eurooppalainen rajat ylittävä rautateiden matkustajaliikenne tukahtuu. Yhtenäismarkkinoita ei saada koskaan toteutettua, ja ERTMS jää vain haaveeksi.

On tullut aika luoda todellinen eurooppalainen näkökulma rautatieverkkoamme varten, ja ensimmäinen rautatiepaketti on ensi askel tähän suuntaan. Ellei tätä ensimmäistä askelta oteta, ei voida ottaa jatkoaskeliakaan. Tarvitsemme suoraa toimintaa ja tarvitsemme sitä heti. Meidän on nimettävä ja saatettava häpeään ne jäsenvaltiot, jotka laiminlyövät direktiivien täytäntöönpanoa, ja ryhdyttävä toimiin niitä vastaan nyt heti.

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän Brian Simpsonia ja liikenne- ja matkailuvallioikuntaa keskustelun käynnistämisestä sekä kilpailun ja avoimuuden edistämisestä rautatiealalla. Olen aina saanut voimakasta tukea parlamentissa, ja toivon, että näin on jatkossakin.

Komission vuoden 2009 lopussa julkaisema kertomus rautatiemarkkinoiden seuraamisesta osoittaa, että 1970-luvulta jatkunut rautateiden asteittainen taantuminen on pysähtynyt kaikilla markkinasegmenteillä sen jälkeen, kun markkinat avattiin kilpailulle ja ensimmäinen rautatiepaketti hyväksyttiin. Myönteistakin kehitystä on siis tapahtunut.

Talouskriisillä on kuitenkin ollut vakavia vaikutuksia rautatiealaan, ja tavaraliikennettä harjoittavat rautatieyritykset ovat menettäneet jopa 30 prosenttia liikevaihdostaan; tämä kriisi on korostanut ja kärjistänyt rautatiealan nykyisiä rakenteellisia ongelmia.

Nämä ongelmat liittyvät yhtäältä rautatiealan talouteen ja eräiden toimijoiden sitkeään taloudelliseen heikkouteen. Monet jäsenvaltiot eivät edelleenkään myönnä riittäviä määrärahoja infrastruktuurin hallinnoille. Paitsi että tämä johtaa investointien vähäisyyteen, mikä heikentää rautatieverkon laatua ja suorituskykyä, se myös lisää velkaantumista.

Toisaalta on edelleen olemassa markkinoille pääsyä haittaavia taloudellisia ja teknisiä esteitä. Uudet markkinoille tulijat joutuvat hyvin usein syrjinnän kohteiksi, varsinkin jos perinteiset rautatieliikenteen harjoittajat hallitsevat epäsuorasti rautatieinfrastruktuurin tarjoamista ja käyttöä.

Kaikilla äskettäin perustetuilla sääntelyelimillä ei ole tarvittavaa valtaa ja riippumattomuutta taatakseen oikeudenmukaiset ja avoimet markkinoiden toimintaedellytykset. Komissio omaksui kaksitasoisen lähestymistavan näiden ongelmien ratkaisemiseksi: rikkomismenettelyjä, joilla puututaan sääntöjen epäasianmukaiseen soveltamiseen, sekä sääntömuutoksia, mikäli säännöt eivät ole olleet riittävän selkeitä tai tarkkoja.

Lähestymistavan ensimmäinen taso – rikkomismenettelyt – edellytti kaikissa rautatiejärjestelmiä omaavissa 25 jäsenvaltiossa vallitsevan oikeudellisen tilanteen tarkkaa analyysia, jonka tuloksena vuonna 2009 lähetettiin perustellut lausunnot. Suurimpia ongelmia ovat direktiivin ratojen käyttömaksuja koskevien säännösten puutteellinen täytäntöönpano, infrastruktuurin hallinnon riittämätön riippumattomuus suhteessa rautatieliikenteen harjoittajiin sekä se, että sääntelyelimelle ei ole myönnetty tarpeeksi riippumattomuutta, varoja ja toimivaltuuksia.

Lähestymistavan toisena linjana oli hyödyntää nykyisten rautatiepakettien ilmoitettua uudelleenlaatimisprosessia ja ehdottaa parannuksia nykyisiin rautatiealan markkinoille pääsyä koskeviin sääntöihin.

Tämän rinnalla aiomme jatkaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa todellisten rautatiealan sisämarkkinoiden aikaansaamiseksi. Jatkamme rautatiealan teknisen yhdenmukaistamisen edistämistä yhdessä Euroopan rautatieviraston kanssa.

Mathieu Grosch, *PPE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, jos belgialainen taiteilija Magritte olisi maalannut ensimmäisen rautatiepaketin direktiivit, hän olisi kirjoittanut maalauksen alalaitaan: "Nämä eivät ole direktiivejä." Koko keskustelu, jota olemme käyneet jo jonkin aikaa, vaikuttaa minusta itse asiassa lähes epätodelliselta. Vuonna 2003 me päätimme, että direktiivien saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi saatava päätökseen vuonna 2006, ja nyt, vuonna 2010, me kysymme, miksi 21 valtiota eivät toteuta sitä, minkä ne itse allekirjoittivat.

Markkinoiden vapauttamisella oli tarkoitus mahdollistaa uusien toimijoiden tulo markkinoille. Näin oli teoriassa. Käytännössä asiat ovat aika lailla toisin tässäkin suhteessa. Nyt olemme tilanteessa, jossa – riippumatta siitä, kannatammeko tämän alan vapauttamista vai emme – meidän on arvioitava tätä vapauttamista ja jossa meillä on se ongelma, että sitä ei suureksi osaksi ole sisällytetty kansalliseen lainsäädäntöön. Yhtiöt puolestaan – tämä on nähty useissa valtioissa – ovat tehneet niin sanotun markkinoiden vapauttamisen nimissä henkilöstöä ja tekniikkaa koskevia päätöksiä, jotka eivät aina ole olleet miellyttäviä, vaikka tätä vapauttamista ei ole saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Tässä valossa meidän on tehtävä se päätelmä, että rautateiden perinteiset edunsaajat pitävät niin sanoakseni yhä käsissään markkinoiden avaamisen avaimia – ratojen käyttöoikeuksia, teknistä yhteentoimivuutta, henkilöstön koulutusta ja hyväksymistä, vain muutamien esimerkin mainitakseni. Näillä avaimilla ne voivat avata oven avoimille markkinoille mutta myös sulkea sen. Näin asia on ollut useimmissa valtioissa, ja näin asia on yhä tänäänkin.

Näin ollen ehdotukset, joita olette täällä esittänyt ja joita me olemme lyhyesti tarkastelleet, ovat ensimmäinen askel. Jotta voimme arvioida markkinoiden vapauttamista asianmukaisesti, minusta on tärkeää, että direktiivien täytäntöönpano saadaan aikaan nopeasti, mahdollisesti myös pakolla käyttäen keinoja, joita komissiolla on käytettävissään tai jotka sen on vielä hankittava.

Saïd El Khadraoui, S&D-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, huomautan aluksi, että rautateiden tavaraliikenteen markkinaosuus ensin pieneni vuoden 1995 noin 13 prosentista 10,5 prosenttiin vuonna 2002 ja vakiintui sitten, kun taas matkustajaliikenteessä, jossa markkinoiden vapauttaminen ei ole onnistunut tai sitä ei ole pantu täytäntöön, markkinaosuus on itse asiassa kasvanut viime vuosina.

Se, mitä tällä haluan sanoa, on, että markkinoiden avaaminen on vain yksi väline ja että Euroopan rautatiealan yhtenäismarkkinoiden onnistuminen edellyttää useiden toimenpiteiden yhdistelmää. Niihin kuuluu luonnollisesti markkinavoimia koskevia toimenpiteitä, mutta myös sosiaalisia perussääntöjä, henkilöresursseja koskevia näkökohtia, yhteentoimivuuden lisäämistä – jossa meillä on mielestäni paljon tehtävää – sekä myös riittävät välineet infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseksi. Voimme saavuttaa tavoitteemme vain puuttumalla tähän johdonmukaisella ja yhtenäisellä tavalla.

Minulla on komission jäsenelle vielä yksi kysymys. Olemme kuulleet, että ensimmäisen rautatiepaketin uudelleentarkastelu on tosiaan tulossa. Kysymykseni kuuluu: milloin me voimme odottaa tämän uudelleentarkastelun tapahtuvan ja mitä komission jäsen pitää tärkeimpänä sen avulla saavutettavana tavoitteena?

Gesine Meissner, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olin hyvin iloinen kuullessani teidän sanovan liikenne- ja matkailuvaliokunnassa järjestetyssä kuulemisessa, että paras Euroopassa aikaan saatu asia on liikkuvuus ja kansalaisten liikkumisvapaus. Vapaan liikkuvuuden ja sisämarkkinoiden osalta mainitsitte myös, että on tärkeää, että ihmisten lisäksi myös tavarat voivat liikkua pisteestä A pisteeseen B. Euroopan parlamentti hyväksyi tosiasiallisesti sisämarkkinat vuonna 1992, ja ensimmäisellä rautatiepaketilla me loimme vuonna 2001 myös rautatiealan vapaiden sisämarkkinoiden edellytykset. Kuten jo todettiin, nyt on vuosi 2010, eivätkä sisämarkkinat edelleenkaan ole toteutuneet. On häpeällistä, että 21 valtiota yhä pystyttää esteitä niiden tielle. Tämä on protektionismia – tämäkin jo mainittiin – ja hyvin valitettavaa.

Meidän on nyt luonnollisesti pohdittava, miksi näin on. Te, arvoisa komission jäsen, mainitsitte erilaiset rautatiejärjestelmät, mutta se ei voi olla ainoa syy. Itse asiassa on yhä monia valtioita, jotka luulevat voivansa pääsevänsä tästä palaamalla vanhoihin aikoihin ja väittämällä, että kaikkea infrastruktuurin ja palvelun erottamiseen liittyvää ei tarvitse ottaa niin vakavasti. Tämä on täysin väärä etenemistapa.

Odotan myös hyvin kiinnostuneena, milloin voitte suorittaa direktiivin uudelleentarkastelun. Aiempien puhujien tapaan kehotan teitä myös erityisesti olemaan tiukkana jäsenvaltioita kohtaan. Me tulemme luonnollisesti eri jäsenvaltioista, mutta olemme kaikki samaa mieltä siitä, että liikennealalle on hyvin tärkeää luoda vihdoin hieman järjestystä. Te olette uusi komission jäsen, joten teitä ei voida syyttää siitä, mitä menneisyydessä on – tai ei ole – tehty. Siten teillä on nyt ainutlaatuinen tilaisuus edetä rautatiealalla suhteellisen nopeasti ja viedä sisämarkkinoita ja sen myötä myös kaikkia Euroopan unionin kansalaisia todella eteenpäin. Luotan siihen, että näin tapahtuu, ja odotan kiinnostuneena, mitä te teette lähitulevaisuudessa.

Isabelle Durant, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, ensimmäiseen rautatiepakettiin johtanut innoitus syntyi lähes 15 vuotta sitten. Tuolloin ensisijaisena tavoitteena, jota luonnollisesti kannatan, oli rautatieliikenteen markkinaosuuden kasvattaminen. Markkinoiden vapauttaminen, joka oli yksi keino tämän saavuttamiseksi, on tuottanut vaihtelevia eikä aina kovin selvästi tulkittavia tuloksia. Kuten jo todettiin, rautateiden osuus tavaraliikennemarkkinoista polkee paikallaan, kun taas tieliikenteen markkinaosuus kasvaa.

Samalla matkustajamäärät ovat kasvaneet huomattavasti jopa ilman mitään vapauttamisprosessia, ja suurnopeusrautatieverkko, jota rakennetaan yhteistyön pikemmin kuin kilpailun pohjalta, on melkoinen menestys.

Mainitsitte myös markkinoiden uudet tulokkaat. Tällaisia tulokkaita on aivan liian vähän, ja suuret yhtiöt ovat nielaissseet monet niistä. Toisin sanoen en ole varma, että tarkoituksena oli luoda suurten yhtiöiden monopoli.

Mitä soveltamiseen tulee, jos otamme huomioon rikkomismenettelyjen määrän, on objektiivisesti tarkasteltuna olemassa eräs hyvin tunnettu ongelma, sääntely- ja muutoksenhakuelinten riittämätön riippumattomuus. Tämä koskee myös tapauksia, joissa ne on eroteltu toiminnallisesti tai institutionaalisesti, ja tämä jako saattaa myös aiheuttaa muita ongelmia ja sisäiseen koordinointiin liittyviä kustannuksia.

Odottaessamme vastauksianne, arvoisa komission jäsen, voin vain kehottaa teitä ottamaan varovaisen asenteen, jossa asiaa ei viedä väkisin eteenpäin, jossa sovelletaan mainitsemaanne kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa arvioidaan aiemmat paketit kattavasti ja objektiivisesti mutta jossa asiaa arvioidaan täysimittaisesti ennen seuraavaa askelta. Tämän arvioinnin on oltava perusteellinen ja siinä on otettava huomioon työolot, turvallisuus, julkisen palvelun velvoitteet ja ulkoisten kustannusten puutteellinen sisällyttäminen hintoihin, ennen kuin markkinoiden vapauttamisprosessissa edetään lisää.

Haluaisinkin näin ollen kuulla, mitkä teidän prioriteettinne tässä asiassa ovat, kun otetaan huomioon, että edistystäkin on saavutettu – se on myönnettävä, ja muutkin ovat sen maininneet – nimittäin tilinpidon avoimuuden lisääntyminen, yhteentoimivuuden koheneminen, koulutuksen ja toimilupien yhdenmukaistaminen sekä merkinantojärjestelmien ja turvallisuuden parantuminen. Tehtävää on kuitenkin vielä paljon, ja vaadin harkitsevaa, perusteellista ja ennakkoluulotonta arviointia, jotta emme etene liian nopeasti seuraaviin vaiheisiin.

Oldřich Vlasák, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, kun rautatiealan eurooppalainen sääntelykehys hyväksyttiin, me kaikki toivoimme, että se lisäisi tämän talouden alan rahoituksen avoimuutta ja että syntyisi uusia mahdollisuuksia uusille toimijoille. Näytti siltä, että Euroopan rautatieliikenneala oli uuden aikakauden kynnyksellä. Toivottu markkinoiden vapauttaminen ei kuitenkaan toteutunut. Kuten tiedämme, ensimmäistä rautatiepakettia ei ole pantu kunnolla täytäntöön 21 jäsenvaltiossa, Tšekki mukaan lukien, ja erityisesti rautatiealan markkinoiden avaamiseen kilpailulle liittyy edelleen avoimia kysymyksiä.

Tšekissä vallitseva tilanne osoittaa, että ongelma on todellinen. Vaikka valtio on nyt toteuttanut ensimmäiset toimenpiteet, joilla mahdollistetaan uusien rautatieliikenteen harjoittajien pääsy markkinoille, todellista poliittista tahtoa aidon kilpailun sallimiseksi rautateillä ei ole. Tämän vahvistaa eri alueiden sosialistijohtajien toiminta, kun he viime vuoden lopulla tekivät Tšekin rautatieyhtiön České dráhyen kanssa kymmenvuotisia sopimuksia, joihin sisältyy mahdollisuus tarjota alueellisia rautatiepalveluja vielä viisi vuotta tämän jälkeenkin, ilman minkäänlaisia julkisia tarjouskilpailuja. Paikallistason johtajat, jotka vaaleissa valittiin nelivuotisille toimikausille, ovat siten itse asiassa sulkeneet rautatiealan markkinat 15 vuodeksi. Monopolin haltijan, České dráhyen, ei nyt tarvitse parantaa palvelujaan millään lailla, ja tällä on kohtalokkaat seuraukset rautateille.

Tässä yhteydessä herää kysymys siitä, onko ammattiliitojen Tšekissä käynnistämällä tämänhetkiselä keskustelulla työttömyyskorvausten verottamisesta ja siihen liittyvällä lakonuhalla itse asiassa vain tarkoitus viedä huomio pois todellisista kysymyksistä. Nämä kysymykset johtavat siihen, että rautatieliikenne joutuu yhä enemmän syrjään sosiaalisen ja taloudellisen huomion polttopisteestä, kun taas vihreiden voimakkaasti arvosteleman tieliikenteen suosio loogisesti kasvaa. Kehotan Euroopan komissiota näin ollen tehostamaan pyrkimyksiään rautatiealan markkinoiden aidoksi vapauttamiseksi ja seuraamaan tarkasti, onko eri toimijoiden markkinavastainen toiminta Euroopan unionin lainsäädännön mukaista.

Jaromír Kohlíček, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Totean aluksi olevani täysin eri mieltä Oldřich Vlasákin kanssa, jonka hallitus on itsekin osallistunut siihen, mitä hän arvostelee. Menen nyt itse asiaan. Koska tämän rautatiepaketin tavoitteena oli avata rautatieliikenteen markkinat erottamalla infrastruktuuri, matkustajaliikenne ja tavaraliikenne toisistaan, voidaan suhteellisen helposti havaita, ovatko jäsenvaltiot eripituisten siirtymäaikojen jälkeen täyttäneet direktiivin muodolliset vaatimukset. Sen sijaan ei ole kovin helppo selvittää – ja tähän direktiivissä ei keskitytä – eri valtioiden erilaisia turvallisuussäännöksiä, junamiehistöjen ja infrastruktuurin toiminnasta huolehtivien työntekijöiden työolojen epäyhtenäisyyttä ja teknisten määräysten monia eroja. ERTMS-järjestelmän odotetaan olevan taikasana, jolla yhdistetään teknisesti infrastruktuuri ja liikkuva kalusto. Odotankin kiinnostuneena selvää vastausta EU:n rautatieverkon yhteensopivuudesta ERTMS-järjestelmän standardin kanssa. En ole sellaista vielä kuullut.

Ehkäpä tällä kysymyksellä on vaikutusta siihen loogisesti yhteydessä olevaan kysymykseen siitä, miten ulkomaiset ja kansalliset toimijat nykyään käyttävät useissa valtioissa hyväkseen rautatieliikenteen markkinoiden vapauttamista. En luonnollisesti ole kiinnostunut yhteisomisteisista toimijoista, jotka esimerkiksi Saksassa tarjoavat alueellisia liikennepalveluja, vaan riippumattomista markkinatoimijoista.

Lopuksi painotan, että ensimmäisellä sen paremmin kuin sitä seuraavillakaan rautatiepaketeilla ei ratkaista työntekijöiden sosiaalisia oloja. Tästä voi pian tulla huomattava ongelma rautatiealan markkinoiden avaamisessa kilpailulle. Mahdollisimman alhaisen tason käyttöönotto ei ole hyväksyttävä ratkaisu.

Mike Natrass, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on maansa etujen vastaisesti pannut täytäntöön EU:n rautatiepaketin. Tämä johtuu lähinnä siitä, että nykyisin Westminsterissä istuvat liberaalit, työväenpuolue ja konservatiivit, ja heistä on mukavaa, kun heille sanotaan, mitä heidän on tehtävä, koska he ovat luovuttaneet vallan EU:lle.

Rautatieliikenteen harjoittajien ja rautatieverkon erottaminen toisistaan on synnyttämässä suuria ongelmia, kiitos EU:n. Ei ihme, että 21 valtiota ovat liian fiksuja sotkeutuakseen EU:n rataverkkoon, joka aiheuttaa kaaosta kaikilla Brysseliin johtavien ratojen asemilla.

En ole sosialisti, mutta jos tarvitaan yhtenäinen liikennejärjestelmä, valtionomistus on paras tapa – ei jakaminen moniin yksityisiin toimijoihin. Kun Birminghamin ja Berliinin välillä rautatieverkossa toimii kuusi eri yhtiötä, syntyy täydellinen sekasotku.

Kun Eurorail hajotetaan niin, että ylikapasiteettia voivat hoitaa eri yhtiöt, meillä ei enää ole liikkuvaa kalustoa vaan yleisen pilkan kohde.

Brian Simpson, joka on vastuussa tästä keskustelusta, on Yhdistyneen kuningaskunnan työväenpuolueen jäsen. Työväenpuolue oli kerran sosialistinen, ja häntä ovat vaaleissa äänestäneet sellaiset ihmiset, jotka luulevat sen yhä olevan sosialistinen. Mutta täällä hän on, piilottelemassa EU:ssa, poissa uskollisten tukijoidensa luota. Mitä hän vaatii? Hän vaatii yksityistämistä. Eikä siinä kaikki; hän vaatii sellaista EU:n mallia, joka ei toimi ja joka on vastoin hänen omien äänestäjien toiveita.

Hän on todellisuudessa ”paksu varainhoidon valvoja”, joka luo paksuja palkkapsusja paksuille pampuille. Yhdestä asiasta voimme olla varmoja: tällä EU:n direktiivillä on surkeat mahdollisuudet tulla hyväksytyksi, koska se suistaisi EU:n rautatieverkon raiteiltaan.

Georges Bach (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, suhtaudun myönteisesti ensimmäisen rautatiepaketin voimaansaattamisen uudelleentarkasteluun sekä sen suunniteltuun uudelleenlaadintaan. Tämä uudelleentarkastelu olisi mielestäni pitänyt tehdä jo kauan sitten. Olen kuitenkin pahoillani siitä, että komissio saa riittämättömästi tai ei lainkaan tietoja jäsenvaltioilta. Tämä tekee tehokkaan ja vilpittömän arvioinnin tekemisestä äärimmäisen vaikeaa. Tarvitaan kuitenkin muutakin kuin arviointia. Meidän on myös kehitettävä jäsenvaltioita todella toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet.

Arvioinnissa on tärkeää kiinnittää huomiota turvallisuuteen. Olemmeko ottaneet opiksi äskettäisistä kielteisistä kokemuksista ja otetaanko ne huomioon. Tämä on kysymykseni. Tässä asiassa komissio on aivan liian pidättyväinen kansalaisia kohtaan, jotka ovat hyvin huolestuneita. Tämä koskee myös laatua. Pyytäisin komissiota pohtimaan, miten voidaan asettaa yleisesti sitovia laatukriteerejä. Puutteellisesta laadusta on puhuttu paljon, mutta sitä ei ole mahdollista mitata luotettavasti. Myös investointien puute, jonka te, arvoisa komission jäsen, jo mainitsitte, on valitettavaa. Kohesiorahaston yhteisrahoituksesta huolimatta useimmissa valtioissa investoidaan yhä huomattavasti enemmän maanteihin kuin rautatiejärjestelmiin. Haluan tässä yhteydessä mainita ERTMS-järjestelmän – se on ehdottomasti otettava käyttöön koko Euroopassa verkon mutta myös liikkuvan kaluston osalta ratojen turvallisuuden parantamiseksi.

Varoitin kansallisen matkustajaliikenteen suunnitellun vapauttamisen edistämisestä. Tässä yhteydessä jo toteutetut aloitteet ovat osoittaneet, että voitettavia esteitä on yhä paljon, ja komission olisi hyvä toteuttaa ensin täydellinen tekninen yhdenmukaistaminen ja varmistaa, että hyväksytyt direktiivit saatetaan perusteellisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Rautatieliikenteen on oltava ensisijainen tavoite EU:n vuoteen 2020 ulottuvassa liikennepolitiikassa, jolla tuetaan kilpailulle avaamisen, kansallisten verkkojen yhteentoimivuuden ja turvallisuuden lisäämisen ja rautatieinfrastruktuurin kehittämisen kaltaisia tavoitteita.

Kilpailua ei saa kuitenkaan lisätä rautatiepalvelujen turvallisuuden tai laadun kustannuksella. Katson, että ensimmäisen rautatiepaketin uudelleentarkastelussa on yksilöitävä niiden jäsenvaltioiden ongelmia, jotka ovat saaneet komissiolta perustellut lausunnot, sekä keinoja niiden ratkaisemiseksi.

Haluan kiinnittää huomiotanne siihen, että kriisin vuoksi rautatieliikenteen alalla on tapahtunut tuhansia irtisanomisia, joilla saattaa olla haitallinen vaikutus Euroopan rautatieliikenteeseen. ERTMS-järjestelmä otettiin viime vuoden lopussa käyttöön noin 2 700 ratakilometrillä Euroopan unionin rautateillä, ja vuoteen 2020 mennessä se otetaan käyttöön 24 000 ratakilometrillä. Tämä merkitsee sitä, että tarvitaan valtavia investointeja, ja me edellytämme, arvoisa komission jäsen, uusia ratkaisuja ja rahoitusvälineitä, joilla pystytään tarjoamaan tarvittava rahoitus, sekä investointeja liikkuvan kaluston asianmukaiseen nykyaikaistamiseen.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Maassani sanotaan, että jos yksi ihminen sanoo sinun olevan humalassa, siitä ei tarvitse välittää, mutta jos viisi ihmistä sanoo sinun olevan humalassa, on parasta mennä nukkumaan.

Jos vain yksi tai kaksi jäsenvaltiota olisi jättänyt ensimmäisen rautatiepaketin toteuttamatta, voisimme tänään Euroopan parlamentissa jyristä ja määrätä seuraamuksia, mutta kun runsaat kaksikymmentä jäsenvaltiota on jättänyt paketin toteuttamatta, voi olla, että paketti lievästi sanottuna ei ole paras mahdollinen. Ehkä syy, tai ongelma, on tässä. Kun hetki sitten kuultiin varteenotettavaa arvostelua Yhdistynyttä kuningaskuntaa edustavalta kollegaltani – ja tämä valtio on pannut paketin täytäntöön – voidaan ihmetellä, onko paketin käyttö itse asiassa täysin asianmukaista.

Kolikolla on tietenkin myös toinen puoli – onnettomuudet, joista me pari tuntia sitten kyselytunnilla myös keskustelimme komission kanssa. Ajattelen kysymystä turvallisuudesta. Tältä kannalta katsottuna turvallisuus on parantunut. Komission varapuheenjohtaja Siim Kallas kiinnitti huomiota tärkeään ongelmaan sanoessaan, että monet jäsenvaltiot eivät investoi rautateihin ja että mahdollisuuksia infrastruktuuriin tehtäviin investointeihin ei käytetä. Yksi tällainen valtio on kotimaani Puola, jossa rautateiden rahoitus on kahden viime vuoden aikana lähes romahtanut kaikkine siihen liittyvine seurauksineen.

Lopuksi totean, että helpot määritelmät ja helpot ratkaisut ovat lähtökohtaisesti epäilyttäviä.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, jotkut täällä valittavat ensimmäisen rautatiepaketin direktiivien täytäntöönpanon vaikeuksista ja hitaasta etenemisestä. Minä puolestani olen siitä iloinen. Maassani ja alueellani me taistelemme yhdessä rautatielaisten ammattiliittojen ja käyttäjien komiteoiden kanssa sen puolesta, että näitä surkeita direktiivejä ei panna täytäntöön vaan heitetään historian roskakoriin.

Ranskassa yksi alueellisten vaalien haasteista on juuri se, että aluehallitukset jarruttavat alueellisen rautatieliikenteen avaamista kilpailulle koskevan, julkisen palvelun velvoitteista annetun asetuksen täytäntöönpanoa. Emme halua kahden nopeuden rautateitä, joilla yksityisten yritysten markkinat koostuvat nopeista, mukavista ja paikkavarauksia edellyttävistä junista, joiden matkalippuihin vain rikkailla on varaa, kun suuri yleisö saa matkustaa köyhille tarkoitetuissa turvattomissa, epämukavissa ja vanhentuneissa toisen luokan junissa.

Päivittäin saadaan näyttöä siitä, että direktiiveillä määrätty infrastruktuurin erottaminen liikenteenharjoittamisesta järjestelmän avaamiseksi säälimättömälle kilpailulle on tekninen ja organisatorinen mielettömyys, joka käy kalliiksi sekä veronmaksajille että käyttäjille. Se hyödyttää suuryrityksiä, mutta sekoittaa julkisen liikenteen ja on syytä verkon ja turvallisuuden huononemiseen. Mainitut direktiivit tuhoavat myös työpaikkoja, ja ne ovat julkisen omaisuuden varastamista yksityisten etujen hyväksi.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hyväksymällä kolme rautatieliikennettä sääntelevää direktiivipakettia Euroopan komissio on ottanut osavastuun rautatieliikenteen järjestämisestä Euroopan unionissa.

On selvää, että uusien rautateitä koskevien sääntöjen saattaminen osaksi erilaisia kansallisia lakeja saattaa aiheuttaa tiettyjä ongelmia ja hintojen nousua. On kuitenkin ehdottomasti yhteisen etumme mukaista, että meillä on hyvin järjestetty liikenne ja toimiva rautatieinfrastruktuuri mielekkäänä vaihtoehtona erityisesti tieliikenteelle, joka epäilemättä rasittaa huomattavasti ympäristöä. Tästä syystä on aivan oikein keskustella avoimesti ongelmista, jotka ovat estäneet rautatieliikenteen nopeampaa kehittämistä. Sääntöjen lisäksi saataisimme tarvita kuitenkin myös käsitystä tulevasta kehityksestä.

Euroopan rautatiet päättyvät kolmessa ilmansuunnassa rannikkosatamiin, ja idässä rautatiet ulottuvat aina Tyynelle valtamerelle asti. Eurooppalaisten rautatiejärjestelmien väliset hyvät yhteydet EU:n itärajalta avaisivat eurooppalaisille liikennöijille uusia mahdollisuuksia kuljettaa tavaroita. Näin ollen jos suurnopeusrautatieinjoja voitaisiin laajentaa lähitulevaisuudessa Pariisista Wieniin ja Bratislavaan ja samalla leveämpää raideväliä käyttävää linjaa jatkaa Ukrainan rajalta Čiernasta ja Tisousta Bratislavaan ja Wieniin, kolme erilaista rautatiejärjestelmää – perinteinen, suurnopeus- ja leveäraiteinen järjestelmä – kohtaisivat Bratislavan ja Wienin välisellä osuudella. Yhdessä kahden lentoaseman – Wien ja Bratislava –, kahden Tonavan sataman – myös Wien ja Bratislava – sekä moottoritietiliittymien kanssa näin syntyisi aivan Euroopan keskelle uusi merkittävä logistiikka- ja liikennekeskus.

On kiistämätöntä, että sääntöjen ylläpitämisen ja täsmentämisen lisäksi meillä on merkittäviä reservejä, joilla voidaan lisätä tehokkaasti rautatieliikenteen dynamiikkaa. Meidän tarvitsee vain tarkastella investointimahdollisuuksia ja mahdollisesti täsmentää sääntöjä sekä investoida uusiin rautatieliikennettä tukeviin hankkeisiin, jotta siitä tulee kannattavampaa ja jotta se pystyy palvelemaan paremmin Euroopan kansalaisia.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olemme tällä kaudella keskustelleet paljon liikennesuunnittelusta, ja keskustelemme siitä seuraavallakin kaudella. Minusta on masentavaa aloittaa ensimmäisen paketin uudelleentarkastelu, kun otetaan huomioon, mitä tähän asti on tapahtunut. Tästä syystä meidän on yritettävä rohkeammin saada asioihin muutosta. Katson, että kaikki riippuu kolmesta keskeisestä seikasta.

Ensimmäinen niistä on mielestäni rautatieliikenteen vapauttaminen kilpailun ja kilpailukyvyn luomiseksi, luonnollisesti kaikkia koskevin selvin ja avoimin säännöin, kuten jo mainittiin. Toinen avainseikka on yhteentoimivuus yhtäältä eri jäsenvaltioiden ja toisaalta rautatieliikenteen erilaisten sisäisten muotojen välillä. Kolmas seikka on luonnollisesti turvallisuus, ja turvallisuustodistuksen on oltava toimiluvan saamisen edellytys. Samoin turvallisuuteen liittyen ja yhteismarkkinoita silmälläpitäen ei riitä, että valtioiden sääntelyelimiin liittyvästä tehottomuudesta rangaistaan: Euroopan rautatieviraston toimivaltuuksia on laajennettava, jotta se saa enemmän tarkastus- ja valvontavaltaa.

Nämä ovat nähdäkseni ne toimet, jotka meidän on lähiaikoina toteutettava työskennellessämme liikenteen kestävä tulevaisuuden sekä Euroopan laajuisten liikenneverkkojen ja tavaraliikenteen tarkistuksen hyväksi. Tätä työtä tehdään jo valiokunnassamme, ja meidän on otettava tämä tarkistus haltuumme ja toteutettava se muuttaaksemme tähänastisen kehityksen suunnan.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, kotimaani oli yksi niistä 20 valtiosta, jotka saivat varoituksen lokakuussa 2009, ja vakuutan teille, että sen jälkeen asiassa on alkanut tapahtua.

Ei ole sattumaa, että Espanja on niiden Euroopan unionin valtioiden kärjessä, joissa rautateiden matkustajaliikenne kasvoi eniten vuosina 2007–2008. Tavaraliikenne on kuitenkin eri asia.

Arvoisa komission jäsen, haluan esittää teille seuraavan kysymyksen: kun maamme erottaa muusta Euroopasta yli 500 kilometrin pituinen Pyreneiden vuoristo, jonka poikki rautatiet pääsevät vain sen jommastakummasta päästä ja joka edellyttää kaikkien rajan yli kulkevien junien telien vaihtoa pitkän itsehallinnon historian perua olevien erilaisten raideveyksien takia, mitä kannustimia muilla liikenteenharjoittajilla voisi olla liikennöidä Ranskan rajan yli, kun esteitä on näin paljon? Vaikka Deutsche Bahn osti Transfesa, sillä on silti yhä vaikeuksia.

Tästä syystä uskon vakaasti, että kollegojeni vaatimien varoitusten ja seuraamusten lisäksi tarvitsemme Euroopan tasoisten infrastruktuurien porkkanaa. Euroopan laajuisia verkkoja tarvitaan pikaisesti.

Näin ollen meidän on ehdottomasti edistettävä päättäväisesti kunnianhimoisia rajatylittäviä rautatiehankkeita, kuten Pyreneiden keskiosan läpikulkuyhteyttä, johon liittyy tavaraliikenteelle tarkoitettu matalalle louhittava tunneli. Tämä pakottaa protektionistisemmat ja pidättäväiset jäsenvaltiot liittymään pohjoisen ja etelän sekä idän ja lännen yhdistävään rautatieverkkoon, jota unioni tarvitsee Eurooppa 2020 -strategiaansa varten.

Brian Simpson, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, yksi vastapuolella istuvista jäsenistä mainitsi nimeni. Mike Natrass esitti eräitä hyvin henkilökohtaisuuksiin meneviä huomautuksia minusta, ennen kuin hän luikahti ulos istuntosalista jäämättä kuuntelemaan keskustelua. On tietysti muistettava, että kyseessä on mies, joka ei erota veturin etupäätä sen takapästä ja jonka asiantuntemus aiheesta rajoittuu Tuomas Veturi -lastenfilmeihin.

Ymmärrän, että UKIP-puolueella ei ole mitään käsitystä hyvistä tavoista ja parlamentaarisesta menettelystä; tämä kävi hyvin selväksi äskettäin Brysselissä. Demokratian periaatteita ja menettelyjä noudattavana demokraattina minä kuitenkin esitin tämän suullisen kysymyksen liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta sen puheenjohtajan ominaisuudessa, mikä on velvollisuuteni ja mistä olen ylpeä. Tästä syystä esitin sen sellaisenaan, ja minusta ei ole mitään syytä, miksi minun pitäisi kuunnella loukkauksia istuntosalin toisella puolella istuvalta lurjusryhmältä.

Sivumennen sanoen, Yhdistyneen kuningaskunnan työväenpuoluehallituksen aikana rautateiden matkustajamäärät ovat lisääntyneet viime vuosina 20 prosenttia – myös Lontoon ja Birminghamin välisellä reitillä!

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, saanen kertoa teille erästä henkilökohtaisesta kokemuksestani. Asun Brennerin solan kautta Veronaan kulkevan tärkeän rautatiereitin varrella. Italian kansallinen rautatieyhtiö on laiminlyönyt sekä tavara- että matkustajaliikennettä tällä reitillä jo vuosien ajan. Nyt Itävallan rautatiet liikennöivät reittiä viidesti päivässä. Italialaisilla rautatieasemilla ei kuitenkaan ole saatavilla näiden yhteyksien aikatauluja eikä niillä myydä lippuja näihin juniin. Tällä hetkellä harkitaan tämän reitin noin 20 miljardia euroa maksavaa

uudelleenrakentamista, ja myös Euroopan unioni on investoinut tähän paljon rahaa. Voimme siis nähdä, kuinka järjetön tilanne tällä alalla voi joskus olla. Tilanteesta eivät aina tee hankalaa suuret asiat; joskus kyse on pienistä asioista.

Tästä syystä kehotan teitä, arvoisa komission jäsen, määräämään seuraamuksia ja varmistamaan aktiivisesti, että komission direktiivejä noudatetaan.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, nyt on selvää, mikä on niin kutsutun rautatiepaketin todellinen tavoite. Paketin ilmoitettuna – ja sinänsä kannatettavana – tarkoituksena oli perustaa yhteyspisteitä yhteentoimivuuden varmistamiseksi. Todellisena tavoitteena, jota me aikanaan vastustimme, oli avata rautatieliikenne ja etenkin tavaraliikenne kilpailulle ja yksityisille intresseille ensimmäisenä askeleena kohti alan täydellistä vapauttamista yhteisön tasolla.

Kuten muissakin markkinoiden vapauttamistapauksissa, prosessi alkaa hyödyntämällä sitä, että jokin ei toimi kunnolla tiettyinä hetkenä, ja jättämällä huomiotta tilanteen todelliset syyt, varsinkin vuosia jatkunut julkisen sektorin alasajo- ja laiminlyöntipolitiikka, jotta voidaan perustella vapauttamistoimenpiteet ja lisätä kilpailua, pohtimatta lainkaan, parantaako tämä tilannetta ja jos parantaa, miten. Kokemukset, kuten olemme tänään jo kuulleet, osoittavat täysin päinvastaista: markkinoiden vapauttaminen on alan tärkeimpien, etenkin laatuun, palvelujen saatavuuteen ja työntekijöiden oikeuksiin liittyvien ongelmien syy eikä niiden ratkaisu.

On selvää, että julkiset investoinnit rautatiealaan ovat strategisesti tärkeitä energia- ja ympäristösyistä, mutta niillä ei saa auttaa suurten yksityisten intressitahojen voitontavoittelua, jotka pyrkivät kaikissa valtioissa ottamaan valvontaansa tämän elintärkeän julkisen alan käyttäen hyväkseen sen vapauttamista EU:n sisämarkkinoiden tasolla.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Haluan mainita uudelleen tilanteen, johon koulutetut ja hyväksytyt rautatiealan työntekijät joutuvat kriisin aikana.

Romaniassa irtisanotaan yli 6 000 rautatiealan työntekijää tänä aikana. Euroopan sosiaalirahaston ja Euroopan globalisaatorahaston varoja otetaan varmasti käyttöön irtisanomisten uhrien auttamiseksi, mutta nämä ovat vain väliaikaisia ratkaisuja. Tästä syystä, arvoisa komission jäsen, toivon, että onnistumme yhdessä laatimaan strategian, jolla edistetään rautatieliikenteen kestävä kehitystä, jotta voimme tarjota turvallisia ja laadukkaita palveluja sekä työpaikkoja rautatiealan ammattitaitoiselle henkilöstölle.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän parlamentin jäseniä heidän huomioistaan. Meillä on jatkossa runsaasti tilaisuuksia keskustella ensimmäisen rautatiepaketin uudelleenlaadinnasta. Haluan vain vastata eräisiin huomioihin.

Ensinnäkin, tiedot 21 jäsenvaltiosta ja niistä konkreettisista syistä, joiden vuoksi perustellut lausunnot lähetettiin, ovat julkisia, joten kuka tahansa voi halutessaan saada ne.

Ensimmäisen rautatiepaketin tavoitteet olivat hyvät: poistaa esteitä ja parantaa olosuhteita, jotta liikenne toimisi paremmin. Pyrimme samaan tavoitteeseen paketin uudelleenlaadinnalla. Ongelmana ei ole se, että paketti oli huono, vaan se, että se on pantu puutteellisesti täytäntöön. Esteitä on edelleen olemassa, ja vastustus niiden poistamista kohtaan on yhä vahvaa. Meidän on muutettava vanha järjestelmä, jolle ovat tyypillisiä suuria etuoikeuksia nauttivat valtion omistamat monopolit ja olematon yhteentoimivuus. Meidän on muutettava tätä järjestelmää ja parannettava yhteentoimivuutta. Se on tämän rautatiealan uudistuksen tarkoitus.

Ongelma on juuri siinä, että sitä ei ole viety päätökseen. Meidän on luonnollisesti aina tasapainotettava kaikki toteutetut toimet laadunvalvonnalla. Rautatiepaketissa onkin tätä koskevia ideoita, kuten sääntelyviranomaisten roolin vahvistaminen. Ongelman on, että sääntelyviranomaiset ovat edelleen hyvin suuressa määrin sekaantuneet valtio-omisteisten yhtiöiden etuihin. Tällöin ei voida odottaa tasokasta laadunvalvontaa.

Näitä kysymyksiä täytyy ja niitä aiotaan käsitellä rautatiepaketin uudelleenlaadinnassa ja ehkä myös muissa strategisissa asiakirjoissa. Riittävän rahoituksen löytäminen on edelleen hyvin suuri ongelma, ja meidän on löydettävä innovatiivisia keinoja pullonkaulojen rahoittamiseksi. Monet jäsenet mainitsivat investointitarpeen. Meidän on yhdisteltävä kaikkia mahdollisia välineitä ja löydettävä uusia välineitä kohdistaa keskeisimpiin investointiresursseihin juuri rautateihin, muun muassa uudenaikaisiin liikenteen hallintajärjestelmiin ja varausjärjestelmiin, jotta lippuja voidaan ostaa samaan tapaan kuin lentoliikenteessä, sekä Itä-Euroopan parempaan yhdistämiseen Länsi-Eurooppaan, mikä on toinen huomattava ongelma.

Tarkka luettelo kaikista rautatiepaketin uudelleenlaadinnan valmisteluprosessiin liittyvistä tekijöistä on hyvin pitkä. Tulen mielelläni kertomaan teille konkreettisista ehdotuksista, kun olemme saaneet konkreettiset lainsäädäntöasiakirjat valmiiksi.

Puhemies. – (HU) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Ádám Kósa (PPE), kirjallinen. – (HU) Olen tyytyväinen siihen, että ilmoittamalla ensimmäisestä rautatiepaketista Euroopan komissio käynnisti prosessin, jota voidaan pitää ensimmäisenä askeleena Euroopan rautatiepalvelujen yhdenmukaistamisessa. Se, että näiden kolmen direktiivin voimaansaattaminen on ollut 21 jäsenvaltiolle hyvin vaikeaa, on kuitenkin muodostanut pahan ongelman, joka saattaa haitata uusien pakettien asianmukaista voimaansaattamista. Kiinnitän Euroopan komission huomiota siihen ristiriitaan, joka vallitsee yhtäältä Euroopan rautatiejärjestelmille asetettujen tiukkojen taloudellisten ja tehokkuusvaatimusten ja toisaalta sen myönteisen vaikutuksen välillä, joka rautateilla on alueelliseen kehitykseen, maaseutuväestön ja vammaisten liikkuvuuden parantamiseen sekä ympäristöön. Ehdotan, että komissio ratkaisee tämän ristiriidan löytämällä sopivan tasapainon ja kompromissin ja muistaa tässä yhteydessä jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin välisen kustannusjakoperiaatteen selkeyttämisen sekä EU:n yhdenmukaistetun liikenteen merkityksen. Alan kaikkien toimijoiden välille olisi saatava aikaan tervettä kilpailua, joka tapahtuu pikemmin yksityisen ja julkisen liikenteen kuin julkisen liikenteen eri muotojen välillä.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Eräs rautatiealan markkinoiden toimintaa uusissa jäsenvaltioissa haittaava ongelma ja samalla markkinoiden vapauttamista rajoittava tekijä on rautateiden epäasianmukainen rahoitus, toisin sanoen rautatieinfrastruktuurin ylläpitoon myönnettävien varojen riittämättömyys. Tämä tekee markkinoille pääsyn hinnoista korkeita ja rajoittaa siten tämän liikennealan sektorin kilpailukykyä korkeiden kuljetushintojen vuoksi. Eräs toinen ongelma on julkisiin palveluihin kuuluvien palvelujen liian vähäinen rahoitus, joka on johtanut matkustajaliikennettä harjoittavien yhtiöiden velkaantumiseen. Tämä puolestaan rajoittaa investointimahdollisuuksia esimerkiksi uuteen liikkeeseen kalustoon. Euroopan rautatiealan markkinoiden asianmukaisen sääntelyn yhteydessä on oleellista vahvistaa kansallisia markkinoiden sääntelyviranomaisia. Vahvistamisella tarkoitan niiden riippumattomuuden ja tehokkuuden lisäämistä, henkilöstön osaamisen parantamista, ja niin edelleen. Näyttäisi myös olevan perusteltua perustaa eurooppalainen markkinoiden sääntelyelin, joka valvoisi kansallisille sääntelyviranomaisille annettujen tehtävien asianmukaista hoitamista ja raporttoisi suoraan Euroopan komissiolle mahdollisesti havaituista sääntöjenvastaisuuksista.

15. Tuotevääreännösten torjuntaa koskeva kauppasopimus (ACTA) (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Carl Schlyterin Verts/ALE-ryhmän, Daniel Casparyn PPE-ryhmän, Kader Arifin S&D-ryhmän, Niccolò Rinaldin ALDE-ryhmän, Helmut Scholzin GUE/NGL-ryhmän ja Syed Kamallin ECR-ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä väarentämisenvastaisen kauppasopimuksen (ACTA) neuvottelujen avoimuudesta ja tilanteesta (O-0026/2010 – B7-0020/2010).

Carl Schlyter, laatiija. – (SV) Arvoisa puhemies, kunkin toimielimen on puolustettava rooliaan. Euroopan parlamentti on EU:n kansalaisten äänitorvi, ja sen on vaalittava kansalaisten etuja. Komissio kutsuu itseään perussopimusten vartijaksi, mutta tässä tapauksessa teidän olisi puolustettava avoimuusperiaatetta, ihmisoikeuksia ja parlamentin oikeuksia. Jos me emme saa oikeutta tutustua asiakirjoihin, mikään EU:n toimielimistä ei täytä tehtäväänsä tai kansalaisten odotuksia.

Eräät komission jäsenistä korostivat kuulemisissaan, että parlamentin on saatava neuvoston kanssa yhtäläinen oikeus tutustua asiakirjoihin, ja parlamentti edellyttää, että komissio pitää lupauksensa. Monet kansalaiset ovat huolissaan siitä, että heidän yksityisyyttään loukkaavan lainsäädännön jatkuva virta, kuten tietojen säilytystä koskeva lainsäädäntö, IPRED I, IPRED II, SWIFT ja niin edelleen, vie heiltä heidän vapautensa ja oikeutensa. EU ei voi jatkaa neuvotteluja ACTA-sopimuksesta, ellei sen kansalaisille anneta mahdollisuutta osallistua prosessiin.

Tärkein kysymys tänään on avoimuus, vaikka myös sisältö on luonnollisesti arkaluonteinen asia. EU:n on todettava selvästi, että avoimuus ja ihmisoikeuksien ja vapauksien puolustaminen ovat ACTA-prosessiin osallistumisemme ehto. Vasta kun olemme määritelleet, mistä loukkaamattomista oikeuksista vapaa ja avoin yhteiskunta muodostuu, voimme näiden oikeuksien puitteissa torjua rikollisuutta ja keskustella siitä, millaisia erilaisten sopimusten olisi oltava.

On täysin järjetöntä ja kestämatöntä, jos meidän on kysyttävä komissiolta suljettujen ovien takana sellaisten sopimusten sisällöstä, joista meidän edellytetään tekevän päätöksiä. Kansalaiset haluavat takeet siitä, että heidän sähköisiä laitteitaan ei tutkita rajoilla, että heillä on oikeus pitää verkkoyhteys kytkettynä ja että heille ei langeteta rikosoikeudellisia seuraamuksia. Odotamme, että lupaatte meille tänään täyden osallistumisoikeuden ACTA-sopimukseen; jos näin ei käy, minun on päätettävä puheenvuoroni klassiseen replikkiin: oikeudessa tavataan.

Daniel Caspary, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, väärennökset, salakuljetus ja tekijänoikeuksien loukkaaminen ovat kiistämättä valtava ongelma ensinnäkin Euroopan unionille kokonaisuudessaan mutta myös monille jäsenvaltioille. Se, että yhä enemmän väärennöksiä löytää tiensä Euroopan sisämarkkinoille, on ongelma yrittäjille, työntekijöille ja kuluttajille. Nykyisin arvioidaan, että markkinoillemme virtaa väärennöksiä noin 250 miljardin euron arvosta. Jos jokin lääke, esimerkiksi ehkäisytabletti, on väärennetty eikä toimi – kuten äskettäin eräässä tapahtumassa sanottiin – siitä seuraa parhaassa tapauksessa vain raskaus. Pahimmassa tapauksessa toimimaton lääke saattaa kuitenkin olla elämän ja kuoleman kysymys, ja tämä ei voi olla etujemme mukaista.

Meidän on kiireesti tehtävä jotain tekijänoikeuksien loukkaamiselle, salakuljetukselle ja väärennöksille. On mahdotonta hyväksyä, että vuonna 2008 takavarikoimme rajoillamme 178 miljoonaa väärennöstä, joista 20 miljoonaa oli vaarallisia ja joista yli puolet tuli Kiinasta. Tämän vuoksi tällä alalla on ryhdyttävä toimiin. Ongelma on selvä: Lissabonin sopimus tuli voimaan 1. joulukuuta. Neuvottelut ACTA-sopimuksesta ovat jatkuneet kolme vuotta, ja tästä syystä Euroopan parlamentti ei aikaisemmin ole osallistunut niihin läheskään siinä laajuudessa kuin meidän tulevaisuudessa on tarpeen.

Näin ollen toivon, että seuraavien viikkojen ja kuukausien aikana saamme ehdottomasti aikaan enemmän avoimuutta tällä alalla. Meidän on saatava oikeus tutustua tietoihin, joista käy selvästi ilmi, mitä neuvotteluissa tällä hetkellä tapahtuu ja millaisen kannan Euroopan komissio ottaa. Neuvottelujen on jatkuttava. Asianmukainen sopimus on saatava onnistuneesti aikaan. Eri ryhmien arvostelemat seikat ovat parlamentissa riittävän hyvin tiedossa. Työntekijöiden, työnantajien, teollisuuden ja kuluttajien nimessä toivon, että asia saadaan vietyä järkevään päätökseen, mutta että tähän johtavissa neuvotteluissa otetaan huomioon yhteisön säännöstö eikä sen rajoja ylitetä.

Bernd Lange, laatijan sijainen. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, mieleissäni on kolme kysymystä. Ensimmäinen niistä on, miksi avoimuus yhä on puutteellista, vaikka Lissabonin sopimus on ollut voimassa 1. joulukuuta lähtien ja meillä on ollut komission kanssa toimielinten välinen sopimus 10. helmikuuta lähtien. En ymmärrä, miksi neuvosto istuu neuvottelupöydässä edelleen tarkkailijana, parlamentti ei osallistu lainkaan, ja asiakirjat eivät ole yleisesti saatavilla. Miksi asia siis on näin, arvoisa komission jäsen?

Toinen minua huolestuttava kysymys on tämä: ketkä ACTA-sopimuksesta itse asiassa neuvottelevat? Siitä ei neuvotella jonkinlaisena TRIPS-sopimuksen jatkosopimuksena Maailman kauppajärjestön puitteissa. Siitä neuvottelevat vain yksittäiset valtiot sekä – kuten olemme Yhdysvalloista kuulleet – myös voimakkaat taloudelliset intressitahot. Ihmettelenkin, ollaanko nyt tosiasiallisesti määrittämässä normeja, jotka viime kädessä koskevat kaikkia, vaikka kaikki eivät istu neuvottelupöydän ääressä.

Kolmas minua askarruttava kysymys on tämä: mistä oikeastaan neuvotellaan? Kuulemistilaisuudessanne vastasitte kysymykseeni vakuuttaen, että yhteisön säännöstö on turvattu. Kun kuitenkin luen yksittäisiä neuvotteluista vuotaneita asiakirjoja, minua alkaa valitettavasti epäilyttää. Ymmärrän, että neuvotteluja käydään siitä, että internetin käytön estäminen olisi mahdollista, että palvelujentarjoajia on tarkoitus käyttää eräänlaisina apusherifeinä taloudellisten etujen puolustamiseksi, että joissain tilanteissa tiedettä ja tutkimusta voidaan rajoittaa ja että jotkut jopa yrittävät ottaa käyttöön yleisiä valvontajärjestelmiä. Näin ollen ihmettelen, mihin yhteisön säännöstö on tässä kaikessa unohtunut?

Myös kysymys vahingonkorvauksesta on ongelmallinen. Se, että neuvotellaan menetettyjen voittojen sisällyttämisestä vahingonkorvaukseen, ei ole politiikkamme mukaista.

Kolmas kysymykseni, arvoisa komission jäsen, on luonnollisesti, mikä on verkkoyhteyttä käyttävän (online) ja yhteydettömän (offline) tilan välinen suhde. Kun luen, että sekä online- että offline-tilojen on määrä edustaa digitaalista maailmaa, ihmettelen, onko rajoilla viime kädessä tarkoitus asettaa rajoituksia kannettaville tietokoneille, iPodeille ja mp3-soittimille ja tarkastaa niitä? Voisitteko ystävällisesti vastata näihin kolmeen kysymykseen?

Niccolò Rinaldi, laatija. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni tänä iltana käsittelemässämme aiheessa on eräs perisynti, nimittäin se salailun ilmapiiri, jossa neuvotteluja on tähän asti käyty. Tätä salamyhkäisyyttä on mahdollisesti kärjistänyt epätasapaino, jos on totta, että Yhdysvaltojen elinkeinoelämällä, toisin kuin Euroopan unionin kansalaisilla ja toimielimillä, on ollut käytettävissään useita tietolähteitä luottamuksellisuussopimuksen perusteella. Neuvottelujen puutteellinen avoimuus on ongelma, johon törmätään muissakin tapauksissa – puhuimme tästä Korean kanssa tehdyn sopimuksen yhteydessä – ja se on asia, jolle nyt Lissabonin sopimuksen tultua voimaan on saatava loppu.

Minusta vaikuttaa siltä, että tämä perisynti johtuu myös siitä, että väärennösten vastaista taistelua käytetään hyväksi muissakin taisteluissa ikään kuin se olisi iskulause, jonka nimessä kaikki on sallittua. Lisäksi tämä on ehdottomasti erittäin tärkeä taistelu Euroopan unionin kaltaiselle kauppamahdille. Arvoisa komission jäsen, minä olen kotoisin hyvin tuntemastanne Venetsiasta, jossa väärennöksiä – esimerkiksi Muranon lasia – koskevat säännökset olivat ennen hyvin ankaria (niistä saattoi saada jopa kuolemantuomion). Näin ollen meidän on ehdottomasti suhtauduttava asiaan vakavasti jatkuvasti globaalistuvassa taloudessamme.

Tämä sopimus aiheuttaa kuitenkin vakavia uhkia, jotka huolestuttavat kansalaisia, ja komission täytyy tietenkin olla tietoinen tästä. Tämä kysymys, joka oikeastaan kuuluisi kansainvälisen kaupan valiokunnalle, kuuluu sille kuitenkin yhä vähemmän, samalla kun kyseinen valiokunta tekee yhä enemmän kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnalle kuuluvaa työtä.

Me kannamme huolta kysymyksistä, jotka koskevat tiedonvälityksen ja ilmaisun vapautta internetissä, oikeutta yksityisyyteen sekä internetpalvelujen tarjoajille koituvia mahdollisia rikos- ja siviilioikeudellisia seuraamuksia. On olemassa eräänlainen punainen viiva, jota ei pidä ylittää, ja pyytäisin komissiota etenemään hyvin varovasti tässä asiassa.

Tiukemmin kauppaan liittyen pyydän komission jäseneltä takeita siitä, että väärentämisenvastaista kauppasopimusta (ACTA) ei käytetä estämään saatavilla olevien lääkkeiden myyntiä kilpailukykyisemmin hinnoin. Tarkoitan turvallisia rinnakkaislääkkeitä, jotka eivät loukkaa tekijänoikeuksia ja joihin liittyvä ainoa rikos on se, että ne on tuotettu Intian ja Brasilian kaltaisissa kehittyvissä talouksissa ja saattavat viedä markkinoita länsimaiden lääketeollisuudelta.

Helmut Scholz, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa komission jäsen De Gucht, jos kymmenen hallituksen edustajat kokoontuvat pienessä ryhmässä jossain takahuoneessa sopiaakseen maailmanlaajuisia valvontaa koskevista säännöistä, jotka sisältävät sellaisia arkaluonteisia otsakkeita kuin ”lainvalvonta” ja ”siviilioikeudelliset seuraamukset rajavalvonnan ja internetin yhteydessä”, on tuskin yllättävää, jos huhut alkavat kiertää ja herää kysymyksiä, joihin kansalaiset perustellusti haluavat vastauksia.

Yhdyn täysin kollegojeni esittämään arvosteluun. Teidän on kuitenkin oltava tietoinen kansainvälisen kaupan valiokunnan esittämien ja kaikkien ryhmien tukemien kysymysten taustalla olevista huolenaiheista, nimittäin siitä, että sopimuksella, jossa alun perin piti olla kyse teknisten saavutusten ja patenttien suojelusta, puututaan nyt voimakkaasti kansalaisoikeuksiin, viestinnän demokraattisuuteen, hajautettuun innovaatiopotentiaaliin ja kulttuurin luomiseen sekä henkilötietojen suojaan. Kuitenkin myös perusoikeuskirjan 7 ja 8 artikla ohjaavat neuvottelujanne, ja aiomme muistuttaa teitä tästä jatkuvasti.

Tällainen sopimus vaikuttaa koko maailmaan. Te jätätte kuitenkin kehittyvät taloudet ja kehitysmaat samoin kuin kansalaisyhteiskunnan organisaatiot, ammattiliitot ja kansalliset parlamentit neuvottelujen ulkopuolelle – yksinkertaisesti koko suuren yleisön, jonka palveluksessa ja valvonnassa teidän pitäisi olla. Käytte neuvotteluja ilman Euroopan parlamentin antamaa valtuutusta. Sumutatte meitä jatkuvasti parisivuisilla tiivistelmillä kokonaisten neuvottelukierrosten tuloksista. Kieltäydyste noudattamasta uutta lainsäädäntöä ja esittämästä meille samoja asiakirjoja, jotka jäsenvaltiot saavat näiden neuvottelujen yhteydessä. Jos nyt väitätte, että ryhmäni huolestuneisuus on perusteetonta, todistakaa se. Lyökää neuvotteluasiakirjat pöytään nyt heti. Jos uneksitte siitä, että parlamentti jonain päivänä hyväksyy neuvottelujenne tulokset, teidän olisi otettava opiksi SWIFT-sopimusta vastaan tehdystä demokraattisesta päätöksestä. Voin vain toivottaa teille tervetuloa demokratiaan. Euroopan parlamentti ei enää salli takahuonekeskusteluja ja -päätöksiä.

Syed Kamall, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, uskon, että komission jäsen huomaa, kuinka vahvasti koko parlamentti ja kaikki poliittiset ryhmät tämän asian suhteen tuntee, kun me kaikki yksimielisesti vaadimme suurempaa avoimuutta huolimatta mahdollisista mielipide-eroistamme ACTA-sopimusta, väärennöskauppaa ja tekijänoikeuksia koskevista eri näkökohdista. Toivon, että tämä on käynyt nyt hyvin selväksi.

Arvoisa komission jäsen, me kaikki olemme huolissamme siitä, että kun käydään neuvotteluja, jotka eivät ole riittävän avoimia – me emme tunne sovellettavia periaatteita tai neuvotteluasemaamme – syntyy tyhjiö, ja me kaikki tiedämme, että tyhjiön syntyessä se täyttyy huhuilla. Olemme nähneet vuodettuja asiakirjoja, joiden väitetään olevan virallisia. Meillä ei ole mitään mahdollisuutta tietää, ovatko ne todellisuudessa virallisia vai keksittyjä asiakirjoja, mutta tämä osoittaa, mitä tapahtuu, kun avoimuutta ei ole tarpeeksi eikä tietoa jaeta.

Uskon, että eräät meistä kyllä ymmärtävät, että joskus tarvitaan myös hieman luottamuksellisuutta. On selvää, että emme neuvotteluissa halua paljastaa kaikkia neuvotteluasemiamme; emme halua paljastaa korttejamme.

Me pyydämme kuitenkin kohtuullista avoimuutta. Miksi me emme voi saada oikeutta tutustua näihin asiakirjoihin? Miksi me emme voi saada oikeutta tutustua näihin teksteihin? Ja jos teistä tuntuu, että avoimuuden ja neuvottelujen vuoksi ette voi meille sitä antaa, esittäkää ainakin yleiset neuvottelukannat ja kertokaa, mitkä meidän peruseriaattemme näissä neuvotteluissa ovat.

Aiomme me esimerkiksi kannattaa ainakin blogeissa esitettyjen tietojen mukaan tehtyjä ehdotuksia siitä, että mp 3-soittimia ja kannettavia tietokoneita voidaan takavarikoida rajoilla? Määrätäänkö rikosoikeudellisia seuraamuksia? Voiko EU kannattaa tätä? Katson, että meidän on saatava tietää, ja minusta on osoitus parlamentin vahvasta yksimielisyydestä, että olemme kyenneet saamaan aikaan laajan kompromissin hienoisista mielipide- ja vivahde-eroista huolimatta ja sopimaan yhteisestä tekstistä.

Näin ollen, arvoisa komission jäsen, nyt on teidän vuoronne osoittaa avoimuutta ja näyttää, että te tunnustatte demokraattisen vastuuvollisuuden, johon me kaikki pyrimme.

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, ymmärrän parlamentin jäsenten huolen ACTA-neuvotteluista.

Muistutan aluksi, että neuvottelemme tästä sopimuksesta parantaaksemme ”made in Europe” -innovaatioiden suojaa kaikilla aloilla, joilla tekijänoikeuksia voidaan rikkoa. Jos haluamme säilyä kilpailukykyisenä taloutena, meidän on hyödynnettävä innovointia, luovuutta ja merkkien yksinomaista edustamista. Tämä on yksi tärkeimmistä kilpailueduistamme maailmanmarkkinoilla. Siksi me tarvitsemme välineet, joilla varmistetaan, että tätä kilpailuetua suojellaan riittävästi tärkeimmillä vientimarkkinoillamme.

Olemme yrittäneet jo useiden vuosien ajan ottaa tätä kysymystä esille WTO:n ja Maailman henkisen omaisuuden järjestön kaltaisissa monenvälisissä organisaatioissa. Muut maat ovat järjestelmällisesti jarruttaneet näitä yrityksiä. Vaikka mieluummin haluaisimme todella maailmanlaajuisen ratkaisun, meillä ei siten ole ollut muuta vaihtoehtoa kuin liittyä yhteen halukkaiden valtioiden kanssa.

Lopullinen sopimus sitoo vain sen allekirjoittaneita valtioita, vaikka olisimme tietenkin tyytyväisiä, jos sopimukseen liittyisi myöhemmin lisää valtioita ja etenkin kehittyviä talouksia.

Kuten kuulemistilaisuudessani sanoin, nämä kansainväliset neuvottelut ovat luottamuksellisia. Tämä ei ole epätavallista. Neuvotteluissa pyritään yhteisesti sovittuun tulokseen, ja ne edellyttävät tiettyä luottamuksellisuutta, jotta kukin osapuoli voi tehdä myönnytyksiä ja kokeilla erilaisia vaihtoehtoja, ennen kuin lopullinen sopimus syntyy.

Toisaalta olen samaa mieltä siitä, että parlamentin pitää saada riittävästi tietoja neuvottelujen etenemisestä. Me teemme kaikkemme kahdella alalla: pitääksemme parlamentin ajan tasalla ja saadaksemme neuvottelukumppanimme suostumaan avoimuuden lisäämiseen. Ensinnäkin, mitä tulee parlamentille annettuihin tietoihin, me olemme toimittaneet teille neuvottelusuuntaviivat, kattavat raportit neuvottelukierroksista ja yleensäkin kaikki kaupan pääosaston tuottamat merkitykselliset asiakirjat, jotka on jaettu jäsenvaltioille kauppapolittisen komitean välityksellä. Tämä on tapahtunut puitesopimuksen mukaisesti. ACTA-sopimuksesta on myös keskusteltu useaan otteeseen kansainvälisen kaupan valiokunnassa kolmen viime vuoden aikana.

Tämän lisäksi komissio on järjestänyt kesäkuussa 2008 ja huhtikuussa 2009 kaksi ACTA-sopimusta käsittelevää sidosryhmäkonferenssia, jotka olivat avoimet kaikille kansalaisille, elinkeinoelämälle, kansalaisjärjestöille ja tiedotusvälineille. Seuraava julkinen konferenssi järjestetään 22. maaliskuuta Brysselissä.

Ymmärrän, että tämä ei teistä ehkä ole riittävää, jotta voisitte saada selvän kuvan siitä, mikä meidän kantamme näissä neuvotteluissa on. Olen pyytänyt yksiköitäni järjestämään nimenomaan tätä asiaa koskevia

tiedotustilaisuuksia kiinnostuneille parlamentin jäsenille kaikista neuvottelujen näkökohdista. Ne ovat valmiita keskustelemaan kanssanne ennen jokaista neuvottelukierrosta ja niiden jälkeen.

Toiseksi, käsitän, että saadaksenne tietää, mitä näissä neuvotteluissa tapahtuu, teidän olisi parasta lukea neuvottelutekstin luonnos. Näin saisitte hyvin selvän kuvan siitä, missä neuvotteluissa tarkalleen ottaen mennään. Kuten luultavasti tiedätte, ACTA-osapuolien välillä on sovittu, että neuvottelutekstin julkistaminen edellyttää kaikkien osapuolien suostumusta. Komissio kannattaa neuvotteluasiakirjojen mahdollisimman pikaista julkistamista. Muutamat ACTA-neuvottelujen osapuolet kuitenkin vastustavat nopeaa julkaisemista. Olen jyrkästi eri mieltä niiden lähestymistavasta, mutta en voi yksipuolisesti rikkoa luottamuksellisuussitoumusta. Kyseessä on uskottavuuteni neuvottelijana.

Aion kuitenkin huolehtia siitä, että seuraavalla neuvottelukierroksella huhtikuussa komissio painostaa tarmokkaasti neuvottelukumppaneitaan suostumaan tekstin julkaisemiseen, ja otan parlamentin huolenaiheet esille kahdenvälisesti ACTA-osapuolten, esimerkiksi Yhdysvaltojen, kanssa, jotka minun on määrä tavata ennen huhtikuuta. On kaikkien etujen mukaista, että jokaisella on selvä käsitys siitä, mistä näissä neuvotteluissa tarkalleen on kyse, ja mikä vielä tärkeämpää, mistä niissä ei ole kyse.

Lopuksi, sisältöä koskevien huolenaiheidenne suhteen palautan mieleen ne pääperiaatteet, joita komissio noudattaa tästä sopimuksesta käytävissä neuvotteluissa.

Ensinnäkin sopimuksen tavoitteena on puuttua mittaviin tekijänoikeusrikkomuksiin, joilla on huomattavia kaupallisia vaikutuksia. Se ei johda kansalaisvapauksien rajoittamiseen tai kuluttajien kiusaamiseen.

Toiseksi, ACTA-sopimuksessa on kyse vain tekijänoikeuksien noudattamisen valvonnasta. Se ei tule sisältämään säännöksiä, joilla muutetaan aineellista teollis- ja tekijänoikeuslainsäädäntöä kuten uusien oikeuksien syntymistä, suojan laajuutta tai sen kestoa. Sillä on kuitenkin tarkoitus asettaa vähimmäissäännöt siitä, miten innovoijat voivat puolustaa oikeuksiaan tuomioistuimissa, rajoilla tai internetissä. Esimerkiksi eurooppalainen muotisuunnittelija, jonka luomuksia on väärennetty Euroopan ulkopuolella, voi varmistaa, että hänen oikeutensa turvataan asianmukaisesti ulkomailla.

Kolmanneksi, ACTA-sopimuksen on noudatettava, ja se tulee noudattamaan, yhteisön säännöstöä, muun muassa teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanon yhdenmukaistamisen nykytasoa, sähköistä kaupankäyntiä koskevaa direktiiviä, televiestintäalan sääntelykehystä sekä viimeisenä muttei vähäisimpänä tietosuojaa ja piratismia koskevaa EU:n lainsäädäntöä. Mitään takaoven kautta tehtävää yhdenmukaistamista tai EU:n lainsäädännön muuttamista ei tapahdu.

Tässä mielessä ACTA-sopimuksella ei ole vaikutusta Euroopan unionin kansalaisiin, koska se ei synnytä EU:lle uusia velvoitteita eikä tarvetta toimeenpanolainsäädäntöön. Se tarjoaa kuitenkin innovoijillemme paremman suojan ulkomaiden markkinoilla.

Olen tietoinen siitä, että jotkut teistä ovat ilmaisseet huolensa pakollisen ”kolmen rikkeen” säännön tai asteittaisen puuttumisen käyttöönnotosta tekijänoikeusrikkomusten ja verkkopiratismiin torjumiseksi. Väärinkäsitysten välttämiseksi haluan tehdä tämän täysin selväksi. Kolmen rikkeen tai asteittaisen puuttumisen järjestelmät eivät ole pakollisia Euroopassa. EU:n eri jäsenvaltioissa on erilaisia lähestymistapoja, ja me haluamme säilyttää tämän joustavuuden kunnioittaen samalla tinkimättä perusoikeuksia, perusvapauksia ja kansalaisvapauksia. EU ei kannata eikä se hyväksy sitä, että ACTA-sopimuksella veloitettaisiin katkaisemaan ihmisten verkkoyhteydet laittomien internetistä lataamisten vuoksi.

Vastaavasti aiomme varmistaa, että ACTA-sopimuksella ei haitata rinnakkaislääkkeiden saantia. Tiedän, että EU:n tullilainsäädännön vaikutuksesta rinnakkaislääkkeiden kauppaan on ollut erimielisyyksiä. Kuten kuulemisessani teille jo kerroin, tähän ongelmaan puututaan tullilainsäädäntömme tulevassa tarkistuksessa.

Kysytte myös ACTA-sopimuksen vaikutustenarvioinnista. Koska komissio ei aio ylittää yhteisön säännöstön rajoja, otimme lähtökohdaksemme tutkimukset, jotka tehtiin teollis- ja tekijänoikeuksia varmistamisesta vuonna 2004 annettua direktiiviä sekä teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseen tähtäävistä rikosoikeudellisista toimenpiteistä vuonna 2005 tehtyä direktiiviehdotusta (jota ei hyväksytty) varten.

Otimme huomioon myös tuoteväärennösten ja laittoman valmistuksen taloudellisesta vaikutuksesta tehdyn OECD:n tutkimuksen päätelmät. Tutkimuksessa arvioidaan fyysisten väärennösten kansainvälisen kaupan arvoksi 250 miljardia Yhdysvaltain dollaria, mikä on enemmän kuin 150 yksittäisen valtion BKT. Tutkimus sisältää myös tyhjentävän analyysin digitaalisen sisällön laittomasta valmistuksesta.

Ymmärrän huolenne ja aion toimia niiden hälventämiseksi parhaan kykyni mukaan. Luottamuksenne ja tukenne auttavat minua jatkamaan tätä tärkeää työtä.

Tokia Saïfi, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Lissabonin sopimuksen tultua voimaan meillä on uusia toimivaltuuksia, joita haluamme tästä lähin kunnioitettavan. Näin ollen olemme kuunnelleet teitä ja pyydämme teitä käynnistämään jatkuvan ja avoimen kuulemismenettelyn väärentämisenvastaisesta kauppasopimuksesta (ACTA), jotta varmistetaan, että Euroopan parlamentille ja sen edustamille kansalaisille tiedotetaan säännöllisesti ja kattavasti neuvottelujen etenemisestä kunnioittaen samalla sopimukseen liittyviä luottamuksellisuuslausekkeita. Me haluaisimme nyt saada oikeuden tutustua neuvottelutekstiin ja -tiivistelmään, jotta voimme osallistua täysimittaisesti lainsäädäntöprosessiin.

Lisäksi ryhmäni ja minä kehotamme teitä jatkamaan neuvotteluja sellaisen monenvälisen sopimuksen aikaansaamiseksi, jolla parannetaan teollis- ja tekijänoikeuksien soveltamista ja noudattamista ja jonka Kiinan kaltaiset kehittyvät taloudet voivat allekirjoittaa. Väärennökset ovat vitsaus, maanalaista toimintaa ja yksi vilpillisen kilpailun osatekijä, joka on paitsi vaara terveydelle, yhteiskunnalle ja taloudelle, myös vaara mielelle.

Riistämällä tekijöiltä sekä monia vuosia tutkimukseen ja kehittämiseen investoineilta yrityksiltä niiden työn hedelmät se lannistaa muita jatkamasta innovatiivisia ja luovia ponnistuksia. Tiedämme kuitenkin, että juuri tämä on Euroopan unionin kilpailukyvyyn ydin.

Lopuksi katson, että digitaalisen ympäristön kehityksen myötä väärennökset ovat kiistämättä muuttuneet aineettomiksi. Tästä syystä olen vakuuttunut siitä, että internetin käyttäjät, varsinkin ne, jotka kaappaavat tekijänoikeuksia, voidaan saattaa vastuuseen loukkaamatta perusoikeuksia ja kansalaisvapauksia. Meidän on työskenneltävä yhdessä löytääksemme tasapainon oikeuksien ja vastuun välille.

David Martin, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä hänen puheenvuorostaan. Arvoisa komission jäsen, sanoitte puheenvuoronne lopussa, että olette kuunnellut huoliamme ja että aiotte vastata niihin. Ehkä niin, mutta uskoakseni vain ”jossain määrin”, kuten sanotaan. En ole varma, että olette täysin käsittänyt kaikki ACTA-neuvotteluja koskevat epäilyksemme. On totta, että meillä on yhteisiä näkemyksiä sen suhteen, että teollis- ja tekijänoikeuksien haltijat ansaitsevat oikeuksistaan kohtuullisen tuoton, mutta väärennetyt tuotteet voivat muodostaa ja muodostavatkin joskus uhan ihmisten terveydelle.

Näin ollen me emme, niin kuin ette tekään, vastusta kansainvälistä yhteistyötä piratismiin ja väärennösten torjumiseksi ja muiden teollis- ja tekijänoikeuksien väärinkäytön muotojen ratkaisemiseksi. Me toistamme kuitenkin, että sen on tapahduttava voimassa olevan yhteisön säännösten pohjalta. Jos annatte meille tästä ehdottomat takeet, niin minä hyväksyn ne, mutta te sanoitte, että ette aio muuttaa yhteisön säännöstöä takaoven kautta – minä sain tästä vaikutelman, että voitte silti tehdä sen etuoven kautta. Jos kuitenkin sanotte, että yhteisön säännöstöä ei missään tapauksessa muuteta, olen tähän tyytyväinen ja luotan sanaanne.

Samoin sanoitte, että ette aio kriminalisoida henkilöitä, jotka lataavat materiaalia internetistä, mutta puhuitte sitten yhteisön ulkorajoista ja siitä, mitä voi tapahtua, kun ihmiset poistuvat EU:sta sen sijaan että tulevat sen alueelle, ja tässäkin suhteessa emme halua ACTA-sopimukseen mitään, mikä kriminalisoisi ketään henkilökohtaisen käytön vuoksi. Vaikka emme hyväksykään tekijänoikeuden alaisen aineiston henkilökohtaista käyttöä, ketään ei pidä kriminalisoida sen vuoksi.

Kaikkien ACTA-sopimukseen perustuvien toimien on luonnollisesti oltava oikeassa suhteessa tavoitteisiin nähden. Sopimus ei ole avoin valtakirja tekijänoikeuksien haltijoille. Ongelmana on, kuten muut jäsenet ovat sanoneet, että asiaa ympäröivän salailun vuoksi me emme tiedä, mikä tilanne on.

Olen tyytyväinen siihen, että olette antaneet vahvan sitoumuksen neuvottelutekstin luonnoksen saamiseksi ja että aiotte painostaa muita osapuolia asiassa. Mielestäni teidän on kuitenkin kerrottava muille osapuolille, että tämä ei vahvista neuvotteluasemaanne: jos ette voi julkistaa tekstiluonnosta, se päinvastoin heikkenee, koska teillä ei ole – kuten tänä iltana on käynyt hyvin selväksi – parlamentin tukea, elleimme saa nähdä tekstiluonnosta, jonka pohjalta neuvotellaan.

Lopuksi myönteinen seikka: olen tyytyväinen kommentteihinne rinnakkaislääkkeistä ja odotan kiinnostuneena tulliasetuksen tarkistusta.

Sophia in 't Veld, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, valmistautuessani tähän keskusteluun teollis- ja tekijänoikeuksista ja siitä, miten aiomme puolustaa kansalaistemme luovaa ja älyllistä panosta, mieleeni muistui pari vuotta sitten sattunut tapaus, jossa uusia Harry Potter -kirjoja kuljettanut kuorma-auto varastettiin vain muutama päivä ennen kirjan julkaisua. Tänä päivänä varas ei vaivautuisi viemään

kuorma-autoa; hän lataisi kirjan vain laittomasti kannettavalle tietokoneelleen tai mp3-soittimeensa ja kuljettaisi sen rajan yli.

Olen tyytyväinen komission sitoutumiseen avoimuuteen, mutta yksiköidenne ystävällisesti toimittaman neuvottelumuistion mukaan väite siitä, että neuvottelijoita vaadittiin allekirjoittamaan salassapitosopimus, ei pidä paikkaansa. Sanoitte juuri, että te allekirjoititte, tai että edellinen komissio allekirjoitti, tällaisen sopimuksen, joka siten sitoo teitä. Haluaisin tietää, kumpi näistä lausunnoista pitää paikkansa. Jos tällaista salassapitolauseketta ei ole, kaikki asiaan liittyvät asiakirjat on asetettava välittömästi yleisesti saataville.

Jos taas tällainen lauseke on olemassa, meidän on saatava kuulla komission jäseneltä, mitä hän aikoo tehdä taatakseen täysin avoimen tiedottamisen yleisölle, ei vain Euroopan parlamentille, sillä vain parlamentin jäseniin rajoitettu luottamuksellisuussääntöjen alainen tutustumisoikeus ei riitä. Euroopan unionin kansalaisilla on oikeus tietää päätöksistä, jotka vaikuttavat syvällisesti heidän oikeuksiinsa ja vapauksiinsa. Joka tapauksessa tällaisista salassapitosopimuksista on jatkossa luovuttava. EU:n pitää tulevaisuudessa vaatia eurooppalaisten avoimuusnormien noudattamista.

Näiden neuvottelujen demokraattinen legitimiys on heikko. Minkäänlaista keskustelua EU:n tavoitteiden ja periaatteiden määrittämiseksi ei ole käyty. Neuvotteluvaltuutus ei ole saanut minkäänlaista parlamentaarista hyväksyntää. Voitte väittää, että mikään oikeudellinen vaatimus ei edellytä tätä, mutta se ei kuulu tähän, sillä jos 27 henkilöä – jäsenvaltioiden ministeriä – katsoo, että he voivat antaa itsellensä valtuutuksen neuvotella salassa Euroopan unionin kansalaisten perusoikeuksista ja -vapauksista, voin vain todeta, että heidän käsityksensä demokratiasta on tyystin erilainen kuin minun.

Euroopan parlamentti on tosissaan. Ei ”kolmen rikkeen” sääntöä; ei perusteettomia tarkastuksia ja kannettavien tietokoneiden tai matkapuhelimien takavarikointeja. Parlamentille on annettava vedenpitävät takeet siitä, että tällaisia lausekkeitä ei ujuteta takaoven kautta kansainväliseen sopimukseen.

Lopuksi toivotan teille oikein hyvää matkaa Uuteen Seelantiin ensi kuussa, ja huolehdiikaa siitä, ettei iPodissanne ole mitään laittomasti ladattua aineistoa!

Christian Engström, *Vers/ALE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aivan aluksi onnitella komissiota siitä, että se on saanut aikaan sen, mistä EU:n johtajat ovat puhuneet vuosikymmeniä. Se on tosiaan onnistunut saamaan tavalliset kansalaiset kiinnostuneiksi EU:n politiikasta.

ACTA-sopimus on asia, josta ihmiset internetissä todella välittävät. Tästä huolimatta katson, että minun on kritisoitava komissiota sen käyttämän menetelmän vuoksi. Syy siihen, että niin monet kansalaiset seuraavat ACTA-kysymystä, on se, että he ovat raivoissaan. He ovat raivoissaan ehdotuksista, joilla pyritään rajoittamaan heidän vapauttaan ja loukkaamaan heidän yksityisyyttään vain koska jotkut suuryritykset pyytävät sitä.

He ovat raivoissaan, koska he näkevät, että heidän perustavanlaatuiset kansalaisvapautensa häviävät vastakkainasettelussa teollisuuden etujen kanssa. He ovat raivoissaan täydellisestä avoimuuden puutteesta. Näin ei demokratiassa saisi olla.

Huomenna parlamentti äänestää päätöslauselmasta, jossa kehoitetaan komissiota noudattamaan perussopimusta ja julkistamaan kaikki ACTA-asiakirjat. Toivon, että päätöslauselma hyväksytään vakuuttavalla ääntenenemmistöllä. Oikeus yksityisyyteen, oikeus tiedonvälityksen vapauteen sekä oikeus oikeudenmukaiseen ja asianmukaiseen oikeudenkäyntiin ovat vapaan ja avoimen yhteiskunnan kulmakiviä.

Huomenna näytämme, että Euroopan parlamentti on valmis puolustamaan näitä oikeuksia tiedon aikakaudella. Vaadimme tietoa, joka on sekä meidän oikeutemme että velvollisuutemme vaaleilla valittuina edustajina, ja muistutamme kunnioittavasti komissiota siitä, että tämä on Euroopan parlamentti, ei kynnysmatto.

Edvard Kožušník, *ECR-ryhmän puolesta*. – (CS) Arvoisa puhemies, halusin alun perin kiittää komission jäsentä Karel De Guchtia siitä, että hän on tehnyt pesäeron edeltäjänsä, joka kiersi ainoan suorilla vaaleilla valitun Euroopan unionin toimielimen, Euroopan parlamentin, eikä toimittanut tietoja tätä sopimusta koskevasta neuvotteluprosessista. Olen kuitenkin nyt varsin hämilläni, sillä minut kasvatettiin osoittamaan kunnioitusta tärkeille henkilöille, ja se, että komission jäsen De Gucht mielenosoituksellisesti puhdisti silmälasiaan kollegani Kamallin puhuessa, sai minut aika lailla tolaltani. Menen nyt kuitenkin asiaan.

Henkilökohtaisesti olen tyytyväinen tämän sopimuksen aikaansaamiseen, sillä teollis- ja tekijänoikeudet ansaitsevat nykyistä paremman suojan. Tästä huolimatta olen huolissani siitä, että tekijänoikeusrikkomusten tärkeimmät lähdemaat Venäjä ja Kiina eivät kuulu sopimuksen allekirjoittajavaltioihin. Suhtaudun epäillen myös sopimuksen todelliseen tehokkuuteen. Koska sopimuksen sisältö on jatkuvasti hämärän peitossa,

kuten monet jäsenet ovat todenneet, kehotan komissiota, joka neuvottelee sopimuksesta jäsenvaltioiden puolesta, varmistamaan, että se ei ole väline, jolla Ranskan digitaalijohdintoja viedään muihin valtioihin, eikä siitä myöskään tule ohjelmistopatentteja Euroopan unioniin tuova väline.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen yllättynyt ja syvästi huolissani siitä, että komissio puolustaa luottamuksellisia neuvotteluja, kun kysymys on kansalaisten vapauksia, perusoikeuksia, yksityisyyttä ja muuta sellaista koskevasta lainsäädännöstä. Kieltäytyminen antamasta kansalaisille tietoja tällaisista neuvotteluista ei ole missään tapauksessa puolustettavissa.

Vaadin, että neuvottelut keskeytetään välittömästi. Voimme jatkaa niitä, kun ACTA-osapuolet suostuvat siihen, että neuvotteluja käydään avoimesti ja demokraattisesti. Haluan kaikki asiakirjat julkisiksi välittömästi, kaikille kansalaisille. Avoimuus ja tiedotus ovat demokratian tärkeimpiä periaatteita, varsinkin perusvapauksien ja kansalaisten oikeuksien suhteen. Tästä syystä me vaadimme, että kaikki asiakirjat julkistetaan välittömästi kaikille kansalaisille, sillä tämä on luonnollisesti vähintäänkin, mitä demokratialta voidaan odottaa.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, kun asioita keitellään kokoon suljettujen ovien takana, ryhmässäni alkavat hälytyskellot soida. Väärentämisenvastainen kauppasopimus (ACTA) on yksi tällainen asia. Monet maanmieheni ihmettelivät, miksi Alankomaiden vapauspuolue (PVV) piti valita Euroopan parlamenttiin, ja tässä on syy. Meidät valittiin, jotta voisimme vastustaa EU:n keittiötä, joka on valmiina kokkaamaan kaikenlaisia inhottavia keitoksia suljettujen ovien takana ilman että kansalaisilla on asiaan mitään sanomista.

Tällä kertaa me emme edes tiedä, mitä tästä EU:n keittiöstä tulee ulos; Euroopan parlamentin odotetaan ottavan kantaa johonkin, joka on yhä käärepaperien peitossa. Voiko tämän naurettavampaa tilannetta olla? Tämä on osoitus äärimmäisestä halveksunnasta parlamenttia ja kansalaisia kohtaan. Tiedot, joita tästä ACTA-sopimuksesta tähän asti on saatu, ovat hyvin masentavia. Kuluttaja joutuisi uhriksi, kun on mahdollista sulkea kansalaisia pois internetistä: tämä on hyvin vakava asia.

Eurooppa on aina ollut maanosa, jossa kansalaisten vapaus kerätä tietoa on ollut kunniapaikalla. Tämä vapaus vaarantuisi nyt vakavasti, ja näin ei voi eikä saa käydä. Lisäksi tämä loukkaisi toissijaisuusperiaatetta. Jäsenvaltioilla ei ole tässä asiassa enää mitään sananvaltaa. Ryhmäni kannattaa täyttää avoimuutta ja vastustaa jyrkästi kansalaisten kriminalisointia. ACTA-sopimus edistää tukahduttavan valvonnan ja syytösten kulttuuria; valtio valvoo sinua. ACTA-sopimuksella kierretään kaikki olemassa olevat kansainväliset elimet, kuten Maailman kauppajärjestö (WTO).

Mitä komissio oikein tässä salaisessa keittiössä tekee? Miksi neuvotteluihin osallistuu lähes yksinomaan yhdysvaltalaisia yhtiöitä; mitä ne niissä tekevät? Ovatko ne siellä turvaamassa kaupallisia etujaan? Entä Euroopan unionin kansalaisten edut? Voivatko ne olla vähemmän tärkeitä? Juuri tässä PVV-puolueen merkitys käy selväksi. Me taistelemme kansalaisten etujen puolesta aina, kun havaitaan salailua ja kabinettipolitiikkaa.

Haluan pöytäkirjaan merkittävän, että PVV-puolue vastustaa lääke- ja tuoteväärennöksiä. Siitä tässä keskustelussa ei ole kysymys; kysymys on siitä, että parlamentin jäsenet eivät pysty ottamaan kunnolla kantaa tähän asiaan pelkästään siksi, että se on pidetty salassa emmekä tunne sen sisältöä. Räikeämpää parlamentin mandaatin loukkaamista ei voi kuvitella. Meidän puolestamme koko haisevan ja salailevan keittiön saisi sulkea, ja sen ovelle pitäisi ripustaa suuri kyltti, jossa lukee: "Suljettu sääntöjen rikkomisen vuoksi".

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, me tiedämme, että globalisaatio ja varsinkin Kiinan liittyminen WTO:hon ovat aiheuttaneet valtavan ongelman. Eurooppa on tulvillaan väärennettyjä tuotteita, jotka ovat jatkuvasti vaarallisempia ihmisten terveydelle ja aiheuttavat suuria taloudellisia tappioita yrityksille. Kansalaiset ja yritykset eivät katso hyvällä silmällä sitä, että jäsenvaltioiden valvontamekanismit ovat täysin riittämättömät, ja ne vaativat perustellusti tehokkaampia Euroopan unionin tason toimia, muun muassa väärentäjille määrättäviä suuria sakkoja. Tällä sopimuksella on tarkoitus parantaa huomattavasti väärentäjien paljastamiseen tähtäävää kansainvälistä yhteistyötä, mutta minusta tavoitteenamme ei pidä olla internetistä pelejä lataavien lukiolaisten syytteeseen asettaminen. Yli kahden vuoden ajan neuvotellun sopimuksen sisältö on salainen, joten tietoja eurooppalaisten nykyisiin oikeuksiin, yksityisyyteen ja henkilötietoihin mahdollisesti vaikuttavista kiistanalaisista artikloista on vain tihkunut. Tällaiseen me emme antaneet komissiolle valtuutusta.

Tästä syystä pelkään, että tämän erittäin tarpeellisen sopimuksen ratifiointi saatetaan Euroopan parlamentissa hylätä SWIFT-sopimuksen tapaan, ellei komissio voi tiedottaa parlamentille säännöllisesti neuvotellun

sopimuksen rakenteesta ja rajoista. En halua, että joudumme jälleen ottamaan kantaa valmiiseen tuotteeseen, eli säädökseen, joka meidän on vain joko hyväksyttävä tai hylättävä voimatta keskustella sen sisällöstä yksityiskohtaisesti ja hälventää kansalaisten huolestuneisuutta.

Minusta on myös strateginen virhe, että Kiinaa, joka on väärennösten suurin lähde, ei kutsuttu tästä sopimuksesta käyttäviin neuvotteluihin. Tästä syystä pyytäisin teitä, arvoisa komission jäsen, selittämään asiaan liittyvää taktiikkaa ja kertomaan, neuvotteletteko kiinalaisten kanssa Kiinan liittymisestä sopimukseen myöhemmin. Uskotteko todella, että näin tapahtuu?

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan tavoite pysyä maailman suurimpana taloutena on kytkettävä yhä suuremmassa määrin sen kilpailukyvyyn elvyttämiseen, sen teollisuusjärjestelmän laatuun ja sen kykyyn valloittaa uusia markkinoita.

Väärennösten ja kaupallisten rikkomusten torjunta on tässä yhteydessä hyvin tärkeää. Tuotemerkkien, patenttien ja teollis- ja tekijänoikeuksien suojele eivät kuitenkaan ole vain järjestelmän kilpailukykyä parantavia ei-taloudellisia välineitä, vaan myös konkreettinen esimerkki siitä, miten teolliseen talouteen sovelletaan viime vuosina kansainvälisen rahoituskeinottelun paineessa rikottujen sääntöjen kunnioittamiseen perustuvan demokraattisen oikeudellisen kulttuurin periaatteita.

Väärentämisenvastainen kauppasopimus (ACTA) on keskeinen väline väärennösten torjumiseksi. Väärennökset tuottavat vuosittain uskomattomat 500 miljardia dollaria, niillä on yhteyksiä järjestäytyneeseen rikollisuuteen ja ne haittaavat – ja jopa uhkaavat – terveyden kaltaisia perusihmisoikeuksia, jos ajatellaan esimerkiksi lääkeväärennöksiä. Jos meidän on tarkoitus arvioida ACTA-sopimusta, meidän on pidettävä mielessä tämä kansainvälinen toimintaympäristö.

Toisaalta meidän on vaadittava, että tämä sopimus noudattaa myös tiettyjä rinnakkaiselon peruseriaatteita, jotka perustuvat sääntöjen noudattamiseen. Emme voi peittää huolestuneisuuttamme sopimuksen oikeusperustasta, neuvotteluvaltuutuksesta ja avoimuudesta. Niille, jotka Euroopan parlamentin tavoin edustavat 500 miljoonaa kansalaista, on tiedotettava asioista virallisesti, ei luottamuksellisesti. Komission neuvottelijoiden on raportoitava parlamentille työn etenemisestä, ja parlamentille on annettava oikeus tutustua asiakirjoihin ja saada tietoa, jotta se voi antaa yksityiskohtaisen lausunnon.

Parlamentin ja komission välinen vaikea mutta hedelmällinen yhteistyö voi auttaa Euroopan unionia hyödyntämään potentiaalin mahdollisimman hyvin. Päätöslauselma on tämänsuuntainen ja siksi puoltoääniemme arvoinen.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen De Gucht, peritte raskaan perinnön, ja ellei käsiteltävä aihe olisi niin vakava, voisin melkein hymyillä ACTA-sopimuksen käynnistämille spekulatioille. On kuitenkin kaksi syytä, joiden vuoksi hymyni hyytyy. Ensinnäkin väärennökset ja tekijänoikeuksien ja tavaramerkkilainsäädännön rikkomiset vaarantavat sekä talouden eheyden ja ihmisten terveyden.

Väärennösten sekä tekijänoikeuksien ja tavaramerkkilainsäädännön rikkomisten arvioidaan pelkästään vuonna 2007 aiheuttaneen maailmanlaajuisesti 185 miljardin euron tappiot. Tämä on selvästi enemmän kuin Euroopan unionin talousarvio. Se vaarantaa yrityksemme, edistää rikollisuutta ja tuhoaa työpaikkoja. Tämä ei todellakaan voi olla etujemme mukaista.

Lisäksi väärennetyt lääkkeet voivat olla hengenvaarallisia niille, jotka ottavat tällaisia lääkkeitä tietämättä niiden olevan väärennetyjä. Tämäkin on riski, jota ei voida hyväksyä.

On myös sanomatta selvää, että meidän on oman etumme vuoksi ryhdyttävä toimiin tässä asiassa. Toiseksi, on oltava täysin selvää, että Euroopan komission neuvotteluvaltuutus rajoittuu ehdottomasti yhteisön säännöstöön, jotta taataan, että lyhenne ACTA ei tulevaisuudessa tarkoita sanoja ”another crazy treaty agreed”.

Lissabonin sopimuksen tultua voimaan yhteisön säännöstöön kuuluu kattavien ja tapauskohtaisten tietojen antaminen Euroopan parlamentille sopimusneuvottelujen edistymisestä. Meiltähän sopimukselle kuitenkin viime kädessä hyväksyntää pyydetään. Toisin sanoen Euroopan parlamentti edellyttää täyttä avoimuutta ja neuvotteluasiakirjojen sekä muiden asiaan kuuluvien asiakirjojen julkistamista. Jos komissio haluaa välttää uusia huhuja ja oletuksia ACTA-sopimuksesta, en näe sillä olevan muuta vaihtoehtoa kuin antaa kiinnostuneille kansalaisille yksityiskohtaiset tiedot.

Minulla on tästä asiasta kolme tärkeää kysymystä. Ensinnäkin – vaikka jo sivusittekin tätä – voiko komissio taata, että ”kolmesta rikkeestä ulos” -sääntöä ei oteta käyttöön? Se olisi luonnollisesti vastoin uutta sähköisen viestinnän puitedirektiiviä.

Toiseksi, voiko komissio taata, että käyttöön ei oteta internetpalvelujen tarjoajien vastuuta niiden välittämästä sisällöstä kolmansiin osapuoliin nähden? Se olisi luonnollisesti vastoin sähköistä kaupankäyntiä koskevaa direktiiviä.

Kolmanneksi, voiko komissio antaa takeet siitä, että ACTA-sopimuksen puitteissa ei oteta käyttöön rikosoikeudellisia toimenpiteitä, jotka eivät kuulu Euroopan unionin toimivaltaan, ja tiedän hyvin, että vastuun niistä ottavat jäsenvaltiot. Edellytän kuitenkin, että perussopimusten vartijana hoidatte tehtävänne.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen De Gucht, yli vuosi sitten Euroopan parlamentti pyysi teitä, komissiota, hyvin selvin sanoin tekemään ACTA-sopimusneuvotteluista jatkossa avoimet ja kutsumaan kansalaiset ja parlamentit osallistumaan niihin. Kehotimme teitä myös edelleen keskittymään tiukasti väärennösten torjuntaan, kuten sopimuksen nimi edellyttää. Mitä te olette sen jälkeen tehneet? Ette yhtään mitään. Päinvastoin, te neuvottelette yhdessä etenkin rikkaista teollisuusvaltioista koostuvan niin sanotun halukkaiden epäpyhän allianssin kanssa sopimuksesta erittäin epädemokraattisen ja jopa laittoman salaisen diplomatian keinoin, ja sopimus ylittää monilla aloilla selvästi Euroopan unionissa voimassa olevat säännökset teollis- ja tekijänoikeuksien soveltamisen valvonnasta. Emme tietenkään voi olla tästä varmoja, koska emme ole saaneet teiltä mitään tietoa.

Todellinen skandaali on kuitenkin vielä edessä. Viime vuoden joulukuun 1. päivästä lähtien te ette monilla aloilla voi enää jättää meitä huomiotta ja harjoittaa takahuonepolitiikkaanne neuvoston kanssa, koska kansalaiset – joita Euroopan parlamentti edustaa – ovat aivan oikein panneet lopun tällaiselle toiminnalle Lissabonin sopimuksella. Näin ollen ihmettelen, mitä te tämän asian suhteen oikein teette? Komissiona te olette perussopimusten vartija. Teidän vastuullanne on siten varmistaa, että selvästi muotoiltua EU:n perussopimusta myös todella noudatetaan. Jos ette kykene takaamaan perussopimuksen noudattamista kaikilta osin, saatte parlamentilta jälleen kerran kieltävän vastauksen. Jos ette usko, että voitte taata perussopimusten noudattamisen näissä neuvotteluissa, olkaa hyvä ja keskeyttäkää neuvottelut, kunnes voitte taata sen. Tästä syystä Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä sanoo: Toimikaa nyt! *Act on ACTA!*

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, me kaikki vastustamme väärennöksiä ja laitonta valmistusta. Te, arvoisa komission jäsen, olette kuitenkin juuri kertoneet meille satuja oikeuttaaksenne sen, että neuvottelette kansainvälisestä sopimuksesta kansalaisten ja heidän edustajiensa selän takana.

Muistutan teitä, arvoisa komission jäsen, että Lissabonin sopimuksen 218 artiklassa sanotaan seuraavasti: ”Euroopan parlamentille tiedotetaan välittömästi ja täysimääräisesti menettelyn kaikissa vaiheissa” kansainvälisistä sopimuksista käytävien neuvottelujen tai niiden tekemisen yhteydessä. Väärentämisenvastainen kauppasopimus (ACTA) on juuri tällainen sopimus, joten pitääkö sananne ja noudattakaa omaa perussopimustanne! Olemme hyvin huolissamme perusvapauksista. Näyttää siltä, että yhden rikoksen – laittoman valmistuksen – ja sen rankaisemisen tulkinta ei tulevaisuudessa enää kuulu oikeusviranomaisille vaan internet-palvelujen tarjoajille.

Lisäksi sopimuksen allekirjoittajavaltioiden tullilaitokset saavat ilmeisesti tulevaisuudessa laittoman valmistuksen torjunnan tekosyillä luvan tarkastaa puhelimia, kannettavia tietokoneita ja kannettavia stereolaitteita pankkien maailmanlaajuisista rahoitusviestintäyhdistystä koskevan SWIFT-sopimuksen mukaisesti, jolla oli tarkoitus torjua terrorismia. Muistakaa kuitenkin tämä, arvoisa komission jäsen: Euroopan parlamentti löi teidät SWIFT-sopimuksessa, ja se lyö teidät tarvittaessa myös ACTA-sopimuksessa.

Tästä syystä halutaan yhdistää väärennösten ja laittoman valmistusten torjunta, yksityisyyden loukkaaminen, teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaukset ja lääkkeiden tapauksessa jopa oikeutta terveyteen loukkaavat rikkomukset. Arvoisa komission jäsen, julkistakaa tämä sopimus välittömästi.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, väärentämisenvastainen kauppasopimus (ACTA) on erittäin tärkeä, jotta toimenpiteet Euroopan kaupan suojelemiseksi väärennöksiltä ja laittomalta valmistukselta saadaan täysin yhdenmukaistettua. ACTA-sopimusneuvottelut koskevat arkaluonteisia Euroopan unionin lainsäädäntökysymyksiä kuten teollis- ja tekijänoikeuksien soveltamisen takaamista, tiedonsiirtoa ja tietosuojaa, ja tästä syystä me jälleen kerran vaadimme suurempaa avoimuutta.

Komission on sitouduttava tähän täysin, luottamuksellisuuden tason mukaisesti. Nykyiset neuvottelutekstit on asetettava parlamentin saataville, jotta se voi valvoa sopimuksia ja mahdollisesti tehdä ehdotuksia ACTA-sopimukseen osallistuville. Komission jäsenen tämäniltaiset sanat antavat meille toivoa, mutta haluamme, että niistä seuraa myös tekoja.

Parlamentti on aina taistellut puolustaa eurooppalaisia kuluttajia ja valmistajia väärennöksiä ja yksityisyyttä internetissä loukkaavia toimenpiteitä vastaan. Tästä syystä on erittäin tärkeää, että komissio toimii edelleen aktiivisesti nykyisissä neuvotteluissa ja houkuttelee niihin enemmän osallistujia; niitä on tällä hetkellä valitettavasti vain kaksitoista. Toivomme, että yhä useammat valtiot – niin kehitysmaat kuin kehittyvät valtiot – haluavat osallistua neuvotteluihin ja allekirjoittavat lopullisen sopimuksen, jotta asioihin saadaan laajempi näkökulma.

Valtioiden on noudatettava ja kunnioitettava yhteisiä velvoitteitaan, jotta väärennöksiä ja laitonta valmistusta voidaan torjua nykyistä tehokkaammin. Tämä talouden vitsaus tuhoaa monia teollisuudenaloja, jotka toimivat sääntöjä noudattaen. Näin ollen kuluttajille, jotka ovat myös alttiina huomattaville terveysriskeille, on annettava selvät säännöt, sillä ilman selviä ja valvottuja – myös internetin käyttöä koskevia – sääntöjä internet ei enää ole mahdollisuus, vaan sillä on pikemmin bumerangivaikutus. Meidän kaikkien on sitouduttava tekemään tästä loppu, koska kyse ei ole vain yksilöiden yksityisyydestä vaan myös valtioidemme turvallisuudesta.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Euroopan kansalaiset eivät ansaitse eivätkä halua suljettujen ovien tehtyä sopimusta. Euroopan unioni neuvottelee parhaillaan hyvin tärkeästä kauppasopimuksesta, väärentämisenvastaisesta kauppasopimuksesta (ACTA), ja taas kerran tämä tapahtuu takahuoneissa. Kansallisilla parlamenteilla ja Euroopan parlamentilla ei ole ollut missään vaiheessa mahdollisuutta valvoa demokraattisesti neuvottelujen sisältöä tai laajuutta, koska neuvotteluosapuolet ovat sopineet luottamuksellisuuslausekkeesta.

Näin ollen parlamentti ja Euroopan kansalaiset sivuutetaan jälleen, mikä vahingoittaa taas kerran kansalaisten luottamusta Euroopan unioniin. Tällä kertaa kyse on kauppaintresseistä pikemmin kuin terrorismin torjunnasta. Älkää käsittäkö minua väärin: Euroopan taloutta on elvytettävä, ja teollisuus- ja tekijänoikeudet ovat tässä yhteydessä tärkeä näkökohta. Neuvotteluasiakirjojen luottamuksellisuuden tällä hetkellä synnyttämä epävarmuus on kuitenkin herättänyt useita huhuja.

Haluaisin kysyä, kuinka kaupasta ja perusoikeuksista vastaavien komission jäsenten välinen viestintä tämän suhteen toimii. Aikooko komission jäsen De Gucht missään vaiheessa tiedottaa kollegoilleen sopimuksen sisällöstä? Aikooko komission jäsen Viviane Reding missään vaiheessa pyytää kollegaltaan, kaupasta vastaavalta komission jäseneltä, avoimuutta? Euroopan parlamentti vaatii tällaista avoimuutta, ja nyt on aika antaa sitä, ennen kuin parlamentin on hyväksyttävä tämä kauppasopimus.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, uusien komission jäsenten kuulemisissa avoimuus oli yksi eniten käytetyistä sanoista. Taas tänään olette sanonut, että kaikki on jo avointa. Minun on sanottava teille suoraan, että tällaiseen avoimuuden määritelmään minä valitettavasti en voi yhtyä. Sama koskee selvästi myös hyvin monia kollegoitani täällä parlamentissa. Avoimuus on enemmän kuin se, että heitetään muutamia tiedonmurusia ja sanotaan: "Valitettavasti emme voi paljastaa enempää, koska lupasimme, että kaikki pidetään luottamuksellisena."

Me olemme siirtyneet uuteen aikakauteen. Enää ei ole mahdollista sopia kauppakumppanien kanssa tehtävissä kansainvälisissä sopimuksissa niiden sokeasta täytäntöönpanosta, joka myöhemmin vaikuttaa Euroopan unionin lainsäädäntöön. Nyt Lissabonin sopimuksen tultua voimaan tämä ei enää ole mahdollista. Tämä merkitsee sitä, että sokeat sopimukset samoin kuin salailu ja avoimuuden puute, on pysäytettävä Euroopan parlamentin ovella. Tarvitsemme uskottavuutta innovoinnin suojelemiseksi, jota te käytätte tässä pääargumenttina. Ette kuitenkaan luo uskottavuutta, jos neuvottelette kaikesta suljettujen ovien takana ja sitten yritätte lohduttaa kansalaisia sanomalla, että eivät asiat nyt niin pahasti ole. Tämä, arvoisa komission jäsen, on väärä etenemistapa.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, meidän on todettava selvästi: Euroopan parlamentti ei voi hyväksyä tapaa, jolla neuvotteluja väärentämisenvastaisesta kauppasopimuksesta käydään.

Koska olemme tässä asiassa nyttemmin toinen lainsäädäntövallan käyttäjä, Lissabonin sopimuksessa taataan meille oikeus saada täydet tiedot yhtä aikaa neuvoston kanssa. Tähän asti "vuotaneet" asiakirjat ovat osoittaneet meille, että tätä ulottuvuutta ei muutoseikkojen osalta todellakaan ole noudatettu.

Mitä sisällöstä voidaan sanoa? Internet-palvelujen tarjoajille ilmeisesti tarjottu hölmönkauppa on seuraavanlainen: jos ne suostuvat tekemään yhteistyötä niiden verkoissa siirrettävän sisällön järjestelmällisessä valvonnassa, niiden nykyistä vastuuvapautta tällaisesta sisällöstä jatketaan. Muutoin ne altistaisivat itsensä oikeuksien omistajien kanteille ja niitä rankaistaisiin järjestelmällisesti.

Tällainen suunnanmuutos on mielestäni erittäin vaarallinen, sillä se kyseenalaistaisi koko yhteisön säännösten, ei ainoastaan sähköistä kaupankäyntiä koskevaan direktiiviin sisältyvän pelkän siirtotoiminnan periaatteen osalta, vaan myös kansalaisten perusoikeuksien kunnioittamisen suhteen, jota käsiteltiin äskettäin televiestintäpaketista käymässämme keskustelussa.

Muistutan teitä lopuksi siitä, että Euroopan parlamentti on jo osoittanut sitoutumisensa näihin periaatteisiin hylkäämällä pankkien maailmanlaajuisesta rahoitusviestintäyhdistystä (SWIFT) koskevan sopimuksen. Minulla ei ole epäilystäkään siitä, etteikö se voisi tehdä tätä uudelleen. Tästä syystä painotan voimakkaasti tänä iltana käsittelemämme päätöslauselman merkitystä. Kiitän koordinaattoriamme Kader Arifia hänen työstään sekä kaikkia kansainvälisen kaupan valiokunnan neuvottelijoita, jotka ovat varmistaneet, että Euroopan parlamentin huomenna lähettämä viesti on erittäin symbolinen, koska se on yksimielinen.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, väärennetyt tuotteet vahingoittavat eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä, ja lisäksi ne vaarantavat ihmisten terveyden. Ratkaisu asiaan on tehostaa teollis- ja tekijänoikeuksien soveltamista maailmanlaajuisesti.

Mahdollisimman monen kauppakumppanimme olisi liityttävä nyt käsiteltävään monenväliseen sopimukseen. Parhailaan neuvoteltavan sopimuksen on noudatettava täysin asianomaista yhteisön säännöstöä, kunnioitettava perusvapauksia ja suojeltava henkilötietoja sekä taattava vapaa tiedonkulku, eikä se saa rasittaa perusteettomasti laillista kauppaa.

Lopuksi, Euroopan parlamentin olisi saatava käyttöönsä kattavat ja merkittävät tiedot neuvottelujen kaikissa vaiheissa kohtuullinen luottamuksellisuus asianmukaisesti huomioon ottaen.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Euroopan komission johtamasta hämärästä prosessista on syntynyt jotain suhteellisen selkeää, nimittäin aikomus kasvattaa teollis- ja tekijänoikeuksien alaa ja kustannuksia ja tuottaa siten entistä enemmän voittoa suurille yrityksille.

Tarvittaessa tämän tavoitteen saavuttamiseksi jätetään piittaamatta demokraattisten ja avoimien menettelyjen perussäännöistä, ja tietoja on salailtu eikä niitä ole päästetty demokraattisen tarkastuksen ja valvonnan kohteiksi. Tarvittaessa tämän tavoitteen saavuttamiseksi on rajoitettu turvallisten lääkkeiden, myös rinnakkaisversioiden, kaltaisten elintärkeiden tuotteiden maailmanlaajuisesta saatavuutta ja loukattu oikeutta yksityisyyteen ja kirjesalaisuuteen sekä henkilötietojen suojaan.

Markkinoiden läsnäolo kaikkialla ja omia tavoitteitaan aloillaan ajavien taloudellisten intressien puolustaminen eivät sovi yhteen yhteisen hyvän puolustamisen ja turvaamisen kanssa. Tämän politiikan tulokset on nyt helppo nähdä.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, minun on sanottava, että kuunnellessa oman puheenvuoroni jälkeen käytettyjä puheenvuoroja tulee mieleen, että te ette kuunnelleet kunnolla, mitä sanoin, koska totesin hyvin selvästi, että me aiomme kunnioittaa yhteisön säännöstöä, että yritän saada muut sopimuspuolet suostumaan parhailaan neuvoteltavana olevan tekstin julkistamiseen; totesin selvästi, että se koskee vain teollis- ja tekijänoikeuksien kaupallista rikkomista, ja voisin jatkaa tätä listaa hyvän aikaa. Näin ollen en aio vastata uudelleen kaikkiin esitettyihin kysymyksiin, sillä rehellisesti sanoen vastasin niihin mielestäni jo ensimmäisessä puheenvuorossani.

David Martin kysyi, mitä tapahtuu, kun henkilö on lähdössä ei vain Euroopan unionista vaan valtiosta, joka on ACTA-sopimuksen sopimuspuoli. Tämä on mielenkiintoinen kysymys, koska asia riippuu luonnollisesti siitä, mihin hän on menossa. Jos hän on menossa valtioon, joka ei kuulu ACTA-sopimukseen, asia riippuu kyseisen valtion tullista ja poliisista, mutta tähän me emme voi vaikuttaa. Sikäli kun voimme asioihin vaikuttaa, varmistamme, että näin ei käy, mutta emme luonnollisesti voi puhua muiden puolesta.

En ole aivan samaa mieltä Sophia in 't Veldin koko päättelyketjusta, joka koski parlamentin hyväksyntää ja valvontaa, mutta haluan todeta täysin selvästi, miten asia mielestäni on Lissabonin sopimuksessa. Asia on niin, että neuvosto antaa komissiolle neuvotteluvaltuutuksen, joka sitten neuvottelee, ja neuvosto on tehnyt päätöksen valtuutuksesta oman työjärjestyksensä mukaisesti. Se, tarvitseeko ministerineuvostossa istuva ministeri etukäteen oman kansallisen parlamenttinsa hyväksynnän, ei ole Euroopan unionin lainsäädännön vaan kansallisen lainsäädännön piiriin kuuluva kysymys, ja kansallinen lainsäädäntö vaihtelee maasta toiseen.

Tiedän, että esimerkiksi teidän kotimaassanne ministerit tarvitsevat tämänkaltaisiin kantoihin parlamentin ennakkohyväksynnän – hyvä, mutta on muita valtioita, joissa näin ei ole. Meidän ei mielestäni pidä arvostella neuvoston tapaa tehdä päätöksiä. Sikäli kun neuvosto noudattaa perussopimusta ja omaa työjärjestystään, tämä on mielestäni sen oma asia eikä kuulu suorasti meille.

Suojelitte minua tietyssä mielessä siltä, että iPodini tarkastettaisiin. Minulla ei ole iPodia, joten ongelmaa ei toistaiseksi ole. Tai itse asiassa sain sellaisen juuri eilen, mutta en ole vielä käyttänyt sitä enkä ole lähdössä Uuteen Seelantiin. Se on hieman liian kaukana. Tähän tehtävään tarvitaan virkamiehiä, joilla on hiukan enemmän aikaa lähteä sinne.

(NL) Jätän koko keittiökeskustelun jäsen Stassenille...

(EN) Mielenkiintoinen kysymys: mitä Kiinasta? Kuten tiedätte, jäsen Roithová, Kiina ei ole osapuolena näissä neuvotteluissa. Kiina on vakava ongelma, sillä kuten aivan oikein totesitte, se on väarennösten tärkein lähde.

Käymme nyt useita neuvotteluja ja keskusteluja Kiinan kanssa, myös korkean tason talousvuoropuhelua. Me korostamme toistuvasti teollis- ja tekijänoikeuksia, jotka ovat yksi suurimmista ongelmista paitsi verkkokaupankäynnissä myös monissa muissa toiminnoissa. Kun ACTA-sopimus on saatu päätökseen, kaikki valtiot voivat allekirjoittaa sen, ja toivon, että Kiina tulee siihen tulokseen, että myös sen oman teollisuuden vuoksi olisi hyvä parantaa teollis- ja tekijänoikeuksia ja että ennemmin tai myöhemmin näin tapahtuu. Katsokaa muita valtioita, jossa näin myös aiemmin tapahtui: nyt ne ovat paljon kiinnostuneempia teollis- ja tekijänoikeuksista.

En ole aivan samaa mieltä Patrick Le Hyaricin ja Catherine Trautmannin tulkinnoista 218 artiklasta. Siinä sanotaan, että parlamentille on tiedotettava menettelyn kaikissa vaiheissa; no, teille tiedotetaan, ja enemmänkin. Tiedotustoimemme menevät paljon 218 artiklassa tarkoitettua pidemmälle, mutta minulla ei ole mitään sitä vastaan. Tein aloituspuheenvuorossani selväksi, että aiomme vaatia muita osapuolia suostumaan siihen, että voimme julkaista nykyisen tekstiluonnoksen, mutta ei ole totta, että me emme noudattaisi 218 artiklaa.

Haluan sivumennen sanoen todeta Sophia in 't Veldille, että lähetimme teille kaikkien ACTA-sopimuksen osapuolien yhteisesti sopiman lausunnon liitteen 16, joka koskee asiakirjojen salassapitoa. Pääjohtaja David O'Sullivan lähetti sen teille 21. tammikuuta 2009. Se tapahtui luonnollisesti edellisen parlamentin aikana, mutta henkilöt ovat samat. Davis O'Sullivan on edelleen sama ja Sophia in 't Veld on edelleen sama, joten te olette saaneet sen. On siis hieman hankalaa kysyä minulta, mistä tässä oikein on kysymys.

Lopuksi, haluan todeta erittäin selvästi, että se, mitä olen sanonut tänään ja mitä sanoin kuulemisessa, olisi otettava vakavasti. Teen kaikkeni saadakseni sopimuspuolten suostumuksen siihen, että voimme antaa teille täydet tiedot. Tätä ennen en voi julkistaa teille sopimusluonnoksia, koska tämä rikkoisi luottamuksellisuussopimusta, ja sen rikkomisella olisi vaikutuksia, jotka eivät rajoittuisi vain ACTA-neuvotteluihin vaan myös moniin muihin neuvotteluihin, joita me käymme kyseisten valtioiden kanssa. Se rikkoisi luottamuksellisuuden sinänsä, ja tämä tekisi kaikista neuvotteluista hyvin vaikeita ellei jopa mahdottomia, mutta teen parhaani, jotta saatte tiedot.

Puhemies. – (HU) Olen vastaanottanut viisi työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽¹⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 10. maaliskuuta 2010.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Françoise Castex (S&D), kirjallinen. – (FR) Samalla kun parlamentti on kuukausien ajan vaatinut saada tutustua teksteihin, väärentämisenvastaisesta kauppasopimuksesta (ACTA) on neuvoteltu äärimmäisen salassa kansalaisten ja heidän edustajiensa selän takana, ja tätä ei voida hyväksyä. Itse komission puheissa ei ole päätä eikä häntää. Se kertoo meille, että se on jo lähettänyt meille asiakirjat ja samalla että se aikoo pyytää neuvosto julkistamaan kaiken. Ketä se yrittää huijata?

Avoimuuskysymyksen lisäksi me haluamme muistuttaa komissiota ja neuvostoa siitä, että niiden on saatava parlamentin hyväksyntä neuvottelujen päätteeksi. Meille tihkuneista tietovuodoista päätellen näyttäisi siltä,

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

että kyseessä on Troijan hevonen: täysin oikeutetun väärennösten torjunnan tekosyyllä jäsenvaltiot, Ranskan hallitus etunenässä, haluavat saada äänestyksessä läpi tekstin, joka voisi heikentää lääkkeiden saatavuutta, sananvapautta, internetin puolueettomuutta ja verkkopalvelujen tarjoajien oikeudellista vastuuta.

Tosiasia on kuitenkin, että parlamentti vastustaa kaikenlaista yhteisön säännösten vesittämistä. Jos komissio ja neuvosto eivät muuta strategiaansa, me puolustamme kansalaisten yksilön vapauksia hylkäämällä ACTA-sopimuksen aivan kuten hylkäsimme pankkien maailmanlaajuisista rahoitusviestintäyhdistystä (SWIFT) koskevan sopimuksen.

Ioan Enciu (S&D), kirjallinen. – (RO) Suhtaudun myönteisesti komissiolle esitettyyn kysymykseen väärentämisenvastaista kauppasopimusta (ACTA) koskevien neuvottelujen avoimuudesta ja tilanteesta. Mielestäni on ryhdyttävä pikaisesti toimiin sen tilanteen ratkaisemiseksi, jossa nyt olemme. Euroopan parlamentti ei voi hyväksyä sitä, että komissio sulkee sen ACTA-sopimuksen laatimista koskevien neuvottelujen ulkopuolelle, koska meidän on hyväksyttävä tämän sopimuksen määräykset. Kuten jo todettiin, komission on julkistettava mahdollisimman pian ACTA-sopimuksen yhteydessä käydyt neuvottelut sekä huhtikuun kokousta varten hahmotellut suunnitelmat. Sellaisilla seikoilla kuin verkkopalvelujen tarjoajien pakottamisella valvomaan verkkoliikennettä ja asettamaan rajoituksia omissa verkoissaan voi olla haitallisia vaikutuksia kansalaisille niin yksityisyyden suojan kunnioittamisen näkökulmasta kuin käyttäjille aiheutuvina lisäkustannuksina. Tällaisesta kysymyksestä on keskusteltava avoimesti, ja siitä on kysyttävä kansalaisten mielipidettä. Euroopan kansalaisten ja Euroopan elinkeinoelämän kanta näihin toimenpiteisiin on selvitettävä ja sitä on kunnioitettava, jotta vältetään kaikenlaiset väärinkäytökset ja demokratianvastainen toiminta.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL) Hyvät parlamentin jäsenet, väärentämisenvastainen kauppasopimus, josta Euroopan komissio parhaillaan neuvottelee, ylittää EU:n lainsäädäntöön kirjatun suhteellisuusperiaatteen rajat. Tämän periaatteen mukaan unioni ei toiminnassaan saa ylittää sitä, mikä on tarpeen perustamissopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi. Internetiä koskeva kappale on erityisen huolestuttava. Väitetään, että sopimus sisältää määräyksiä, jotka voisivat rajoittaa yhtäältä sananvapautta internetissä ja toisaalta kaupallista toimintaa. Tämä olisi tulosta siitä, mitä väitetään ehdotetun verkkopalvelujen tarjoajien saattamisesta vastuuseen siirrettyjen tietojen sisällöstä sekä rikosoikeudellisista seuraamuksista tiedostojen lataamisesta yksityiskäyttöön. Sanon ”väitetään”, koska tiedot sopimuksen sisällöstä eivät tule virallisista lähteistä vaan ainoastaan huhuista ja vuodoista, sillä komissio ei tiedota parlamentille neuvottelujen edistymisestä. Lissabonin sopimuksessa kuitenkin säädetään nyt tällaisesta menettelystä. Lisäksi kaikki neuvoston tekemät sopimukset edellyttävät parlamentin enemmistön hyväksyntää. Uudessa perussopimuksessa otetaan myös käyttöön toimivalta, jonka perusteella on mahdollista toimia teollis- ja tekijänoikeuksien alalla, ja se kuuluu yhtäläisesti parlamentille ja neuvostolle. Näin ollen yhdyin niihin kollegoihini, jotka vaativat suurempaa avoimuutta nyt käytävistä neuvotteluista, ja mielestäni toimielinten välisen yhteistyön ACTA-kysymyksessä olisi osoitettava, että kaikki toimielimet suhtautuvat uuteen perussopimukseen, joka nyt on voimassa, vakavasti. Tällä hetkellä näin ei ole.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Väärentämisenvastaisella kauppasopimuksella on teollis- ja tekijänoikeuksien suojelun kannalta elintärkeä mandaatti. Kriisin jälkeen intellektuelleille ja taiteilijoille on voitava tarjota kannustin käyttää luovuuttaan ja julkaista uutta aineistoa pelkäämättä verkossa. Tämä oikeus on tasapainotettava yksilöiden tiedonsaantioikeuden kanssa, ja lisäksi seuraamukset olisi kohdistettava vain tekijänoikeuden alaisen materiaalin suuriin kaupallisiin väärinkäyttäjiin. Tästä on kuitenkin keskusteltava joskus toiste. Juuri nyt minua huolestuttaa eniten, kuinka vähän parlamentille tiedotetaan neuvotteluista. Lissabonin sopimuksen mukaan kyseinen sopimus edellyttää parlamentin hyväksyntää, ja kollegojeni puheenvuorosta päätellen, että siten kuin sopimus nyt kehittyy, se saa varsin viileän vastaanoton. ACTA-neuvottelujen on oltava avoimempia, ja komission ja neuvoston on osoitettava olevansa valmiita tähän varmistamalla, että parlamentti saa laajan tutustumisoikeuden tätä kysymystä koskeviin asiakirjoihin.

Stavros Lambrinidis (S&D), kirjallinen. – (EN) Toivon, että ACTA-sopimusta koskeva kirjallinen kannanotto, jonka jätin kaksi viikkoa sitten kollegojeni Françoise Castexin, Alexander Alvaron ja Zuzana Roithován kanssa, sekä tämän päivän keskustelu toimivat myöhäisenä herätyskellona neuvostolle ja komissiolle. Parlamentti ei katso hiljaa sivusta, kun miljoonien kansalaisten perusoikeuksia neuvotellaan pois suljettujen ovien takana. Me vastustamme kaikenlaista kansainvälisellä tasolla harjoitettavaa ”lainsäädäntöpesua” sellaisista kysymyksistä, joita olisi hyvin vaikea saada läpi useimmissa kansallisissa lainsäädäntöelimissä – saati sitten Euroopan parlamentissa. Viittaan tällä tietysti pahamaineisiin ”kolmen rikkeen” lakeihin. Euroopan parlamentti uskoo vakaasti, että teollis- ja tekijänoikeuksia on suojeltava, mutta ei antamalla yksityisille yhtiöille kattavia oikeuksia valvoa mielivaltaisesti kaikkien kansalaisten toimintaa internetissä – me emme salli tätä edes poliisille sen torjuessa terrorismia – eikä todellakaan suhteettomilla rangaistuksilla, joilla

kokonaisten kotitalouksien verkkoyhteydet katkaistaan. Internetin käyttöoikeus on itsessään perusoikeus. Sitä on kohdeltava ja suojeltava kuin perusoikeutta.

Michael Theurer (ALDE), kirjallinen. – (DE) Euroopan komission käymät neuvottelut väärentämisenvastaisesta kauppasopimuksesta (ACTA) ovat herättäneet muutamia kysymyksiä. Vaikka sopimuksessa käsitellään perusteltuja huolenaiheita, eli väärennösten ja tuotteiden sekä tavaramerkkien salakuljetuksen torjuntaa, sen on perustuttava vakaammin meidän eurooppalaisiin periaatteisiimme. Se ei saa johtaa tekijänoikeus-, patentti- tai tavaramerkkilainsäädännön yhdenmukaistamiseen EU:ssa – päinvastoin, toissijaisuusperiaatteen on säilyttävä tärkeimpänä periaatteena. Kauppasopimuksia ei saa käyttää väärin perusoikeuksien ja yksilön vapauksien rajoittamiseksi. Ennen kuin parlamentti voi antaa sopimuksen ratifiointiin edellyttämän hyväksyntänsä, on vielä tehtävä huomattava parannuksia, eikä vain sisällön suhteen. Parlamentti on kutsuttava osallistumaan laajemmin neuvotteluihin, ja neuvotteluasiakirjat on annettava meille tutustuttaviksi kaikilta osin.

16. Asetus yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta (keskustelu)

Puhemies. – (HU) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Daniel Casparyn PPE-ryhmän, Kader Arifin S&D-ryhmän, Niccolò Rinaldin ALDE-ryhmän, Yannick Jadot'n Verts/ALE-ryhmän, Joe Higginsin GUE/NGL-ryhmän ja Robert Sturdyn ECR-ryhmän puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä asetuksesta yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta (O-0022/2010 – B7-0018/2010).

Daniel Caspary, laatija. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, yleisellä tullietuusjärjestelmällä (GSP) Euroopan unioni myöntää alennettujen tuontitullien avulla 176 kehitysmaalle pääsyn sen markkinoille. Euroopan unioni tarjoaa nämä etuudet edellyttämättä kumppaneiltaan mitään vastineeksi. On olemassa myös GSP+-järjestely eräitä sellaisia valtioita varten, joilla on erityisiä vaikeuksia ja jotka täyttävät erityiset edellytykset.

Mikä on lähtökohtamme? Tarvitsemme uuden asetuksen 1. tammikuuta 2012 lähtien, koska tuolloin vanhan asetuksen voimassaolo päättyy. Tarvitsemme aikaa asianmukaiseen menettelyyn, joka mahdollistaa kaksi käsittelyä. Näin ollen edellytän ryhmäni nimissä, että komissio esittää uuden ehdotuksen mahdollisimman pian. Kuten sanoin, me tarvitsemme riittävästi aikaa kaksi käsittelyä sisältävään menettelyyn, ja olisi kohtuutonta, jos Euroopan parlamentin täytyisi tehdä kyseenalaisia päätöksiä kiireen vuoksi. Nykyistä järjestelmää on myös arvioitava. Toivon, että saamme hyvin pian tietoja ja lukuja, joista selviää, kuinka menestyksellinen nykyinen järjestelmä on ollut käytännössä. Onko nykyinen järjestelmä todella edistänyt sen edunsaajamaiden kauppaa? Ovatko vientiluvut kasvaneet? Ovatko oikeat valtiot tämän järjestelmän edunsaajamaita? Osoitan tämän kysymyksen kaikille täällä oleville: onko nykyisessä järjestelmässä kaikki kunnossa? Jos esimerkiksi Qatarin kaltainen valtio, jonka BKT henkeä kohden on suurempi kuin Euroopan unionin 25 jäsenvaltion, on mukana GSP-järjestelmässä, olen varma, että meidän on tarkasteltava tätä hyvin kriittisesti tarkistaessamme koko järjestelmää.

Haluaisin pyytää kaikkia poliittisia ryhmiä edustavilta kollegoiltani yhtä asiaa huomiossa äänestyksessä: meidän olisi pidettävä päätöslauselma hyvin yleisluonteisena, kuten alkuperäisessä luonnoksessa sovittiin. Olisin hyvin kiitollinen kollegoilleni, jos emme mainitse päätöslauselmassa niitä konkreettisia tapauksia, joista on keskusteltu.

David Martin, laatijan sijainen. – (EN) Arvoisa puhemies, Daniel Casparyn tavoin suhtaudun myönteisesti kolmeen tullietuusjärjestelmäämme, jotka ovat GSP:n ”kaikki paitsi aseet” -järjestelmä, GSP ja GSP+.

On oikein, että 49 maailman köyhintä valtiota saavat avoimen pääsyn markkinoillemme kaikkien muiden tuotteiden paitsi aseiden osalta. On oikein, kuten Daniel Caspary sanoi, että 176 kehitysmaata asetetaan etusijalle markkinoillemme pääsyssä. On myös oikein myöntää GSP+-järjestelyllä 16 valtiolle vielä parempi pääsy markkinoillemme vastineeksi siitä, että ne ratifioivat ja panevat täytäntöön 27 erikseen määriteltyä ihmisoikeuksia, työntekijöiden oikeuksia, kestävästä kehityksestä ja hyvää hallintoa koskevaa kansainvälistä yleissopimusta.

On kuitenkin myös oikein, että edellytämme näiltä 16 edunsaajamaalta, että ne noudattavat ja kunnioittavat näihin yleissopimuksiin perustuvia sitoumuksiaan.

Jos sallimme valtioiden olla noudattamatta sitoumuksiaan tai kunnioittamatta kyseisiin yleissopimuksiin perustuvia lakeja, menetämme sen kannustimen, jonka GSP+-järjestelyn on tarkoitus muodostaa. Lisäksi

me siten itse asiassa rankaisemme muita GSP-edunsaajamaita heikentämällä niiden etuuksia ja myöntämällä ne 16 valtiolle, jotka eivät kunnioita niiden oikeuksia.

Tästä syystä olen tyytyväinen siihen, että komissio on tutkinut Sri Lankaa ja myös ehdottanut toimenpiteitä sitä vastaan. Tästä syystä olen myös vahvasti sitä mieltä, että komission olisi käynnistettävä tutkinta siitä, noudattaako Kolumbia näitä 27 yleissopimusta. Tämä ei automaattisesti tarkoita sitä, että ryhtyisimme toimiin Kolumbiaa vastaan. Se tarkoittaa vain, että tutkisimme tilannetta, kuten teimme El Salvadorin tapauksessa, jossa kuitenkin päätimme, että tarvetta toimenpiteisiin ei ollut.

Minulla on komission jäsenelle kolme kysymystä.

Hyväksyykö komissio sen, että parlamentille myönnetään tulevaisuudessa oikeus vaatia tutkimuksia GSP+-menettelyn nojalla?

Toiseksi, aikooko komissio sillä välin esittää parlamentille kertomuksen yleissopimusten ratifioinnin ja täytäntöönpanon tilasta GSP+-menettelyn nykyisissä edunsaajamaissa?

Lopuksi, milloin komissio suunnittelee toimittavansa parlamentille GSP-menettelyn seuraavaa vaihetta koskevan tarkistetun asetuksen? Se luvattiin toimittaa meille kesäkuuhun mennessä, ja me haluaisimme saada sen kesäkuuhun mennessä.

Niccolò Rinaldi, laatija. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, hyvin pian sen jälkeen, kun nykyinen parlamentti oli valittu, jouduimme käsittelemään kysymystä yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP+) etuuksien väliaikaista poistamisesta liittyen etenkin tämän järjestelyn soveltamiseen Sri Lankaan ja Kolumbiaan.

Ensimmäisessä tapauksessa havaitsimme Sri Lankan tehneen useita virheitä, joista jotkin olivat vakavia. Lieventävä asianhaara Sri Lankan tapauksessa on se, että maassa on juuri päättynyt hyvin pitkä sisällissota hirveää terroristijärjestöä vastaan. Komissio toimi mielestäni tässä tapauksessa varsin hätäisesti, ja tämä johti nopeasti ehdotukseen GSP+-etuuksien väliaikaisesta poistamisesta. Sri Lankalla ei kuitenkaan ollut neuvostossa ”suojelijointa”, jos näin voidaan sanoa, ja päätös hyväksyttiin. Euroopan parlamentilla ei ollut asiassa osaa eikä arpa: meidän kantaamme ei kukaan kysynyt.

Toinen tapaus koskee maata, jonka on käytävä veristä sisäistä sissisotaa ja jossa on tapahtunut vakavia ihmisoikeusloukkauksia, muun muassa useita ammattiyhdistysaktiivien murhia. Toistaiseksi komissio ei ole ilmaissut kantaansa tutkimuksen aloittamisen oikea-aikaisuuteen, vaan se on itse asiassa jatkanut vapaakauppasopimuksen tiellä, mitä minä henkilökohtaisesti kannatan. Tiedämme, että neuvostossa on hallituksia, jotka puolustavat hyvin aktiivisesti Kolumbian viranomaisten etuja, ja tässäkin yhteydessä Euroopan parlamentin rooli on ollut olematon: kukaan ei ole kysynyt parlamentin mielipidettä, vaikka sen täytyy kuunnella lähes päivittäin muiden mielipiteitä.

Kummassakaan tapauksessa ei ole tehty vaikutustutkimuksia etuuksien mahdollisen keskeyttämisen työllisyys- ja talousvaikutuksista. Kaiken epäjohtamukaisuuden keskellä on kuitenkin yksi yhteinen tekijä: Euroopan parlamentin hyvin vähäinen rooli. Nämä päätökset ovat kuitenkin luonteeltaan hyvin poliittisia, eivät teknisiä, ja minun on mahdoton hyväksyä tätä. Tästä syystä me tarvitsemme uuden asetuksen, kun nykyisen voimassaolo päättyy vuoden 2011 lopussa, ja nämä kaksi konkreettista esimerkkiä ovat mielestäni osoitus tästä. Tällä välin olisi kuitenkin hyödyllistä keskustella siitä, mitä näissä valtioissa on viime kuukausina tapahtunut.

Olisi esimerkiksi mielenkiintoista tietää, minkälainen kynnys ihmisoikeusloukkauksissa komission mielestä on ylitettävä, ennen kuin se käynnistää tutkimuksen Kolumbiasta tai jostain muusta valtiosta, ja mitä konkreettisia toimia Sri Lankan hallituksen olisi toteutettava – esimerkiksi sotatilalain kumoaminen – etuuksien väliaikaisen peruuttamisen kumoamiseksi.

Arvoisa komission jäsen, me pyydämme seuraavaa: uutta asetusehdotusta mieluummin kesäkuuhun mennessä; edunsaajamaiden selviä kelpoisuusperusteita, kun otetaan huomioon, että GSP on kehitysavun väline ja luettelossa on eräitä valtioita, jotka eivät todella ole kehitysmaita; 27 Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksen allekirjoitusta ja täytäntöönpanoa edunsaajamaissa; niitä koskevien käyttäytymissääntöjen avoimuutta; järjestelmää, jolla arvioidaan GSP-järjestelyn vaikutusta; sekä parlamentille annettavaa tiedonantoa. Kuten David Martin mainitsi, parlamentilla on oltava täysimittainen rooli siinä tapauksessa, että etuuksien myöntäminen keskeytetään, sillä tämä on luonteeltaan hyvin poliittinen päätös.

Nicole Kiil-Nielsen, *laatijan sijainen.* – (FR) Arvoisa puhemies, tämänpäiväisen keskustelumme taustalla on kolme yleiseen tullietuusjärjestelmään liittyvää seikkaa.

Ensinnäkin nykyisen asetuksen voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2011. Jotta Euroopan parlamentti voi käyttää Lissabonin sopimuksen nojalla sille kuuluvia toimivaltuuksia, komission on esitettävä sille uusi asetusehdotus viimeistään kesäkuussa 2010.

Toiseksi, yleisen tullietuusjärjestelmän GSP+-kannustusmenettelyn toiminta on kaukana täydellisestä. Kuka päättää edunsaajamaiden luettelosta ja millä perustein? Uskomatonta! Kuka oikeastaan valvoo 27:n sosiaali- ja ympäristöasioita koskevan kansainvälisen yleissopimuksen täytäntöönpanoa, joka on GSP+-menettelyn edunsaajamaaksi pääsemisen edellytys? Me emme tiedä.

Mitä tuloksia GSP+-menettely on tuottanut? Onko se johtanut kestäväan kehitykseen, tuotannon monipuolistumiseen ja kunnollisten työpaikkojen syntymiseen vai pikemmin lyhytaikaisten sopimusten yleistymiseen, hylättyjen tilojen määrän kasvuun ja vientiin erikoistuneiden suurtilojen keskittymiseen? Meillä ei ole aavistustakaan.

Näin ollen tarvitaan asetuksen perusteellinen uudistus, jotta taataan demokraattinen valvonta ja varmistetaan, että toteutetuilla toimilla todella saavutetaan halutut tavoitteet.

Todellinen syy tämäniltaiseen keskusteluun on kuitenkin Kolumbian valitettava tapaus. Tähän asti komissio on kieltäytynyt käynnistämästä tutkimusta maassa tapahtuneista hyvin vakavista ihmisoikeusloukkauksista. Tällaisesta tutkimuksesta säädetään kuitenkin asetuksessa.

Kun otetaan huomioon Euroopan unionin puolustamat arvot, on käsittämätöntä, että hamutessaan voittoja omille monikansallisille yrityksilleen maito-, autoteollisuus-, lääketeollisuus-, televiestintä- ja pankkialoilla EU luopuu GSP-järjestelyn ehdollisuudesta ja on viime päivinä kiirehtinyt tekemään vapaakauppasopimuksen Kolumbian kanssa. Tämä on kohtalokas isku Kolumbian ammattiliitoille, pienviljelijöille ja kuluttajille sekä sen omalle teollisuustuotannolle.

Joe Higgins, *laatija.* – (EN) Arvoisa puhemies, järjestelmä, jolla EU myöntää eräille maille suosituimmuuskohtelun kaupan alalla, on ollut olemassa vuodesta 1971. Sen on tarkoitus olla järjestely, jolla ratkaistaan kaupan epätasapaino kehittyneiden kapitalististen maiden ja maailman köyhien maiden välillä sekä edistetään kestävää kehitystä.

Arvoisa komission jäsen, oletko samaa mieltä siitä, että tässä suhteessa se on epäonnistunut surkeasti ja että EU:n kauppasopimukset ovat lähinnä hyödyttäneet EU:ssa toimipaikkaansa pitäviä ylikansallisia yhtiöitä, jotka käyttävät ylivoimaisia resurssejaan monien köyhien maiden paikallisten pienviljelijöiden murtaamiseen ja aiheuttavat näin yhteisöjen hajoamista sekä paikallisten työpaikkojen katoamista ja ympäristön tuhoutumista? Eikö tämä ole EU:n komission vain kolme vuotta sitten julkaiseman strategisen ”Globaali Eurooppa kilpailijana maailmassa” -tiedonannon todellinen merkitys?

Ja, arvoisa komission jäsen, mitä toivoa on Afrikan, Aasian ja Latinalaisen Amerikan työläisillä, kun teidän komissionne on viime viikkoina raukkamaisesti polvistunut rosvoavien hedge-rahasto-kauppiaiden rikollisen keinottelun edessä näiden metsästäessä valtavia nopeita voittoja keinottelemalla pöyristyttävästi euroa ja etenkin Kreikkaa vastaan? Ja te luovutitte Kreikan työläiset ja köyhät näiden loisten, suorastaan rikollisten, armoille. Jos näin käy Euroopassa, mitä toivoa on Euroopan rajojen ulkopuolella asuvilla köyhillä ja työläisillä?

Kysymyksessä kysytään, miten EU:n komissio arvioi sen, suojelevatko EU:n kanssa tehtyjen kauppaetuussopimusten edunsaajamaat työläisten oikeuksia ja ihmisoikeuksia. Olkaa hyvä ja kertokaa meille se.

Miten te voitte edelleen ylläpitää suhteita Kolumbian hallitukseen, kun sen valvonnassa olevat elimet, etenkin armeija, syyllistyvät jatkuvasti mitä hirvittävimpiin rikoksiin, kuten La Macarenassa aivan äskettäin löydetty viattomien uhrien joukkohauta osoittaa?

Lopuksi, mikä on komission tämänhetkinen kanta GSP+-menettelyn jatkamiseen Sri Lankan kanssa, kun otetaan huomioon, että vaalien jälkeenkin Mahinda Rajapaksan hallituksen toimet loukkaavat edelleen ihmisoikeuksia ja työntekijöiden oikeuksia?

Syed Kamall, *laatijan sijainen.* – (EN) Arvoisa puhemies, uskon, että me kaikki ymmärrämme, että yksi GSP-järjestelmän tavoitteista oli integroida köyhät maat maailmankauppajärjestelmään.

Suosituimmuuskohtelun myöntämistä pidettiin myönteisenä keinona puuttua joihinkin kaupan epätasapainoisuuksiin rikkaiden ja köyhien maiden välillä.

Minulla on paljon ystäviä ja sukulaisia useissa näistä köyhistä maista, ja siksi katson, että syytä ei tarvitse hakea kauempaa kuin monien näiden maiden hallituksista: huono hallinto; valtion monopolit ja korruptoituneet hallitukset, jotka estävät näiden maiden yrittäjiä luomasta vaurautta; maiden vaikeudet tuoda raaka-aineita, joita ne tarvitsevat lisäarvon ja vaurauden tuottamiseksi; sekä se tosiseikka, että monet näiden maiden kansalaisista eivät voi käyttää tavaroita ja palveluja, joita me EU:ssa ja monissa rikkaissa maissa pidämme itsestään selvinä.

Meidän on myös ymmärrettävä, että paras tapa auttaa ihmisiä pois köyhyydestä on auttaa yrittäjiä. Yrittäjät luovat työpaikkoja, he luovat vaurautta ja heidän avullaan köyhät pääsevät pois köyhyydestä.

Äskettäisissä neuvotteluissa talouskumppanuussopimuksista monet parlamentin jäsenet kaikista poliittisista suunnista olivat huolissaan komission "yhden koon" lähestymistavasta talouskumppanuussopimusten suhteen.

Yhdessä tapauksessa, jossa itse olin osallisena, komission virkamies vastasi valiokunnassa, että talouskumppanuussopimuksissa ei ole kyse pelkästään kaupasta; niillä pyritään myös alueelliseen yhdentymiseen ja viemään EU:n mallia. Mutta kun kysymme, voitaisiinko eräille AKT-maille, joilla on erityisiä ongelmia, myöntää GSP+-etuuksia, meille kerrottiin, ettei tämä ole mahdollista, koska ne rikkovat eräitä yleissopimuksia eivätkä siten ole hyväksyttävissä GSP+-edunsaajamaiksi.

Jatkossa meidän olisi varmasti yritettävä soveltaa GSP+-järjestelyä joustavammin, ehkäpä vaihtoehtona talouskumppanuussopimuksille. Voimme käsitellä tätä monin eri tavoin. Voimme joko määrätä seuraamuksia maille, jotka eivät täytä normeja, tai voimme käydä jatkuvaa vuoropuhelua varmistaaksemme, että olot näissä maissa paranevat. Meidän on ymmärrettävä, että Roomaa ei rakennettu päivässä, eikä myöskään Euroopan tiukempia normeja. Nyt on aika toimia ja auttaa kehitysmaiden yrittäjiä sen sijaan, että kysymys yli-politisoidaan.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, nykyisen GSP-järjestelyn voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2011. Komissio laatii parhaillaan nykyisen järjestelyn merkittävää päivitystä ja tarkistusta. Myöhemmin tässä kuussa käynnistän laajan julkisen kuulemisen mahdollisista parannuksista ja muutoksista, ja sen jälkeen tehdään perusteellinen vaikutusten uudelleenarviointi. Jatkoasetusta koskevan komission ehdotuksen voidaan siten odottaa valmistuvan vuoden 2011 ensimmäisellä neljänneksellä. Ehdotukseen sovelletaan luonnollisesti tavanomaista lainsäätämisyjärjestystä, joka voi hyvinkin kestää nykyisen järjestelyn voimassaoloa, joka päättyy siis 31. joulukuuta 2011, kauemmin.

Lienette samaa mieltä siitä, että meidän on vältettävä tilanne, jossa GSP-edunsaajamaat menettävät kaikki etuutensa 1. tammikuuta 2012. Tästä syystä teemme rinnan uuden GSP-järjestelyn tärkeän valmistelutyön kanssa ehdotuksen nykyisen asetuksen voimassaolon jatkamisesta, jolla varmistetaan jatkuvuus, kunnes uusi järjestely tulee voimaan. Tämä antanee teille riittävästi aikaa työskennellä vakavasti seuraajajärjestelyn parissa, ja samalla varmistetaan, että GSP-edunsaajamaita ei jätetä oman onnensa nojaan. Tämä asiakirja on määrä toimittaa teille huhtikuussa.

Olen pannut merkille kysymykseenne siitä, miten komissio valvoo sitä, kuinka edunsaajamaat täyttävät GSP+-etuuskohtelun nykyiset kriteerit. GSP+-menettelyn perusedellytys on ihmisoikeuksia, työnormeja, kestävä kehitys ja hyvää hallintotapaa koskevien 27 kansainvälisen yleissopimuksen ratifiointi ja tehokas täytäntöönpano. Komission tehtävänä on valvoa tarkasti, että edunsaajamaat täyttävät nämä kriteerit.

Komission velvollisuutena ja vakaana aikomuksena on toteuttaa GSP-järjestelyä oikeudenmukaisesti ja puolueettomasti. Tässä mielessä me pohjaamme GSP+-järjestelyjen tehokkaan täytäntöönpanon seuraamisessa ja arvioinnissa mahdollisimman pitkälti Yhdistyneiden Kansakuntien ja ILO:n kaltaisten kansainvälisten organisaatioiden ja muiden asianomaisten elinten havaintoihin ja raportteihin sekä itse yleissopimuksissa määriteltyihin seurantamekanismeihin.

Näin arviointiprosessista tulee yksiselitteinen ja puolueeton. Valvonnan tueksi komissio käy myös kahdenvälistä vuoropuhelua GSP+-maiden kanssa täytäntöönpanokysymyksistä. Jos tällaisissa raporteissa on tietoja, joiden mukaan GSP-kriteerejä ei noudateta kaikilta osin, GSP-asetuksen mukaan komissio voi suorittaa tutkimuksen selvittääkseen todellisen tilanteen sekä ehdottaa tarvittavia toimia.

Nämä tutkimukset ovat vakavasti otettava väline, joita olisi käytettävä tilanteen niin vaatiessa, mutta tutkimuksen käynnistäminen ei ole kevyin perustein toteutettava toimenpide, sillä se saattaa vaikuttaa laajempiin suhteisiimme kumppanimaiden kanssa. Ajatelkaa esimerkiksi äskettäistä Sri Lankan tapausta.

Koska GSP+-järjestelyn tavoitteena on kannustaa maita noudattamaan kansainvälisiä hyvän hallinnon normeja, GSP+-maille olisi ensin annettava tilaisuus osoittaa sitoutumisensa GSP+-tavoitteisiin sekä valmiutensa tehdä yhteistyötä kansainvälisten valvontaelinten kanssa ja korjata havaitut puutteet.

Tällä lähestymistavalla palkitaan näiden maiden jo toteuttamia toimenpiteitä, ja se on GSP+-järjestelyn perustana olevan yleisen kannustavan lähestymistavan mukainen.

Keskustelen oikein mielelläni kanssanne GSP-järjestelyn ja etenkin GSP+-menettelyn tulevaisuudesta. Euroopan parlamentin esiin tuomia kysymyksiä tarkastellaan huolellisesti valmisteltaessa nykyisen järjestelyn tarkistusta, joka kattaa myös GSP+-kriteerit ja noudattamisen valvonnan.

Koska tässä tarkistuksessa noudatetaan nyt tavanomaista lainsäätämisyjärjestystä, Euroopan parlamentilla on neuvoston kanssa yhtäläiset mahdollisuudet vaikuttaa uuden GSP-järjestelyn lopulliseen muotoon.

Laima Liucija Andrikiene, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, jatkona sille, mitä kollegamme Daniel Caspary sanoi ja mihin täysin yhdyn, korostan muutamaa seikkaa. Ensinnäkin Lissabonin sopimuksen voimaantulo muotoilee monella tavalla uudelleen parlamentin roolin EU:n kauppapolitiikan laadinnassa. GSP-järjestely on yksi niistä aloista, joilla parlamentilla on jatkossa enemmän sananvaltaa ja vaikutusvaltaa.

Arvoisa komission jäsen, kehotan teitä myös suhtautumaan suopeasti parlamentin roolin kasvuun teidän vastuualueellanne. Tämän vuoksi kehotan teitä kuulemaan parlamenttia GSP- ja GSP+-edunsaajamaiden luettelon vahvistamisesta tai tarkistuksesta.

Kolmanneksi, parlamentti olisi myös kutsuttava mukaan valvomaan, että GSP-edunsaajamaat noudattavat – eivät vain ratifioi vaan myös todella panevat täytäntöön – 27:ää ILO:n ja Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimusta. Komission olisi ainakin kuultava parlamenttia tästä kysymyksestä, ja meidän velvollisuutenamme on luonnollisesti huolehtia siitä, että luomme omissa asianomaisissa elimissämme, valiokunnissa, mekanismeja, joilla annetaan panos tähän valvontaan. Lopuksi toistan kehotuksen, joka esitetään päätöslauselmaesityksessä, josta huomenna äänestämme. Komission olisi laadittava uusi GPS-asetus mahdollisimman pian.

Viimeisenä mutta ei vähäisimpänä asiana totean, että en ole samaa mieltä siitä, mitä eräät kollegat ovat sanoneet Kolumbiasta. Kolumbia on yksi maa alueen monien maiden joukossa, emmekä voi sivuuttaa sen myönteistä kehitystä, saavutuksia ihmisoikeuksien alalla sekä parannuksia ihmisoikeuksien puolustajien tilanteessa. Ei ole mitään syytä osoitella syyttävällä sormella juuri tätä valtiota, koska päätöslauselmamme koskee uutta asetusta ja sen tarvetta.

Vital Moreira, S&D-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, on ilahduttavaa kuulla komission jäsenen De Guchtin takaavan, että komissio lähettää piakkoin parlamentille yleisen tullietuusjärjestelmän tarkistusta koskevan lainsäädäntöaloitteen, jotta lainsäädäntöprosessiin jää riittävästi aikaa ja nykyisen yleisen tullietuusjärjestelmän voimassaolon päättyminen ensi vuoden lopussa voidaan estää.

Järjestelmää on tarkistettava. Se on ensisijaisesti kehitysavun väline, jolla tietyille maille annetaan etuoikeutettu pääsy Euroopan markkinoille ilman mitään vastavuoroisuutta. Toissijaisesti järjestelmä on myös väline, jolla pyritään kehittämään ihmisoikeustilannetta ja hyvää hallintoa näissä samoissa maissa, koska sen etuuskien myöntämiseen liittyy ehtoja, jotka edunsaajamaiden on täytettävä.

Näistä kahdesta syystä Euroopan unionin on uudistettava tapansa käyttää tätä välinettä, jolla kauppa valjastetaan kehitysavun ja ihmisoikeuksien palvelukseen. Uudistamisessa on silti hyödynnettävä edellisen kauden tulosten arviointia.

Toisaalta uudessa asetuksessa olisi otettava huomioon seuraavat vaatimukset, jotka perustuvat tähänastiseen käytäntöön. Ensinnäkin yleinen tullietuusjärjestelmä olisi säilytettävä väliaikaisena, jotta se voidaan lakkauttaa, kun sitä ei enää tarvita. Toiseksi edunsaajamaiden erottelu- ja valintamenetelmiä olisi syvennettävä ja hiottava kunkin maan kehitystason ja ulkoisen kilpailukyvyyn mukaan. Kolmanneksi olisi parannettava mekanismeja, joilla valvotaan yleiseen tullietuusjärjestelmään liittyvien ehtojen noudattamista ja etenkin ihmisoikeuksien kunnioittamista.

Lopuksi, arvoisa komission jäsen, totean, että on hyvä, että parlamentin mielipide on otettu huomioon lainsäädäntöprosessin alusta lähtien.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, yleiseen tullietuusjärjestelmään perustuvan kohtelun on, toisin kuin WTO:n suosituimmuuskohtelun, oltava kohdennettua; toisin sanoen kehitysmaiden on hyväksyttävä se, koska niiden tarve on suurempi. Uuden edunsaajamaiden luettelon on heijastettava kehitysmaiden todellista taloudellista tilaa ja kilpailukykyä.

Sitä paitsi kehitysmaiden riittämätön eriyttäminen toimii viime kädessä vähiten kehittyneiden maita vastaan. On loogista, että ennen ehdotettua tarkistusta arvioidaan, millainen vaikutus järjestelmällä on ollut edunsaajamaihin edellisellä soveltamiskaudella.

Kauppapolitiikalla ja etenkin kaupan ehdollisuudella voidaan epäilemättä edistää tehokkaampaa globaalia hallintoa lievää voimaa käyttämällä. Tarjoamalla kannustimia se voi edistää globalisaation sosiaalista ulottuvuutta laajassa merkityksessä: ihmisarvoista työtä, toteuttamiskelpoista kehitystä ja demokraattista vastuuvälillisuutta.

Euroopan parlamentilla olisi oltava uudessa tarkistetussa järjestelmässä luovan osallistumisen väline, jolla se voi valvoa tehokkaasti sopimusten toimeenpanoa edunsaajamaissa.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, me kaikki tiedämme, että GSP on hyvä järjestelmä ja että GSP+ on erittäin hyvä järjestelmä. Meidän on myös varmistettava niiden jatkuminen, ja siksi tarvitsemme ehdotuksenne, jotta voimme käydä asiasta kunnollisen keskustelun parlamentissa. Joten olkaa hyvä ja pankaa asioihin vauhtia, arvoisa komission jäsen.

Saattaa olla, että pystymme tekemään myös GSP+-järjestelyyn joitakin parannuksia. Tässä yhteydessä mainitsen viisi seikkaa, joita voisimme ehkä vielä parantaa. Ensinnäkin, kuka määrittelee, miten vaaditut 27 normia todella pannaan täytäntöön, ei vain tunnusteta käytännössä, vaan pannaan virallisesti täytäntöön? Onko se vain ILO:n tehtävä, vai tarvitsemmeko me arviointikomitean, joka tukee konkreettisesti täytäntöönpanoa?

Toiseksi: miten kansalaisyhteiskunta saadaan mukaan osallistumaan? Toivoisin, että GSP+-järjestelyn täytäntöönpanon arvioinnin yhteydessä olisi kussakin maassa mahdollista suorittaa kansalaisyhteiskunnan koordinointi, kuten Etelä-Korean kanssa tehdyssä sopimuksessa on nyt sovittu.

Kolmanneksi, kuka oikeastaan käynnistää tutkimuksen, jos ongelmia havaitaan? Parlamentin on osallistuttava tähän, koska minusta tuntuu, että neuvostossa asiaan vaikuttavat muut intressit kuin halu suorittaa tutkimus. Myös parlamentilla olisi oltava tässä yhteydessä oikeus käynnistää tutkimus.

Tarvitsemme epäilemättä myös selkeitä rakenteita seuraavia toimenpiteitä varten samoin kuin selkeämpiä rakenteita etuuksien peruuttamista varten, mutta voimme ehkä keskustella tästä tarkemmin joskus toiste.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, GSP-järjestelmällä myönnetään pääasiassa kauppaetuuksia kehitysmaille ja kehittyville talouksille. Tällä kehitysavun modernilla muodolla, joka ulottuu tullien alentamisesta tullivapauteen teollisuusmaiden markkinoilla, on saavutettu paljon. GSP+-eritysjärjestelyllä on tarkoitus panna täytäntöön sosiaalisia ja ympäristönormeja. Se on myös syy siihen, että YK:n ja ILO:n yleissopimukset allekirjoitetaan yhä useammin.

Mutta miten komissio valvoo näiden kriteerien täyttämistä? Peruutetaanko etuudet johdonmukaisesti, kun jokin maa vie pakko- tai orjatyövoimalla tuotettuja tavaroita, kun paljastuu vilpillisiä kauppakäytäntöjä tai kun tuotteiden alkuperän valvontaa ei taata? Eikö GSP+-järjestelyllä tavoitellun ihmisoikeustilanteen parantamisen olisi lisäksi viime kädessä käsitettävä myös suuret valtiot? Viitataan esimerkiksi Kiinaan. Kaikki päätöslauselmamme, mielenosoitukset ja kahdenväliset neuvottelut EU:n ja Kiinan välillä eivät ole parantaneet ihmisoikeustilannetta. Tämän tuloksena huomenna, Tiibetin kansannousun kansainvälisenä muistopäivänä, sadat tuhannet ihmiset lähtevät kaduille ja Tiibetin lippu nostetaan salkoihin kymmenissä tuhansissa Euroopan unionin kaupungeissa ja kunnissa. Ilmaisemme solidaarisuutemme kulttuurisen, kielellisen ja uskonnollisen autonomiansa puolesta taisteleville ihmisille.

Arvoisa komission jäsen, oletteko tekin sitä mieltä, että ihmisoikeusnormit, sosiaalinenormit ja ympäristönormit on poistettava erityisistä menettelyistä ja sisällytettävä GSP-kriteerien luetteloon? Yhteistyö kauppakumppaniemme kanssa ei saa rajoittua pelkästään taloudellisiin seikkoihin.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, nyt on merkittävä tilaisuus vahvistaa ennen muuta yleisen tullietuusjärjestelmän merkitys. Sekä GSP-järjestelmä että GSP+-järjestelmä, jotka molemmat ovat yhteydessä ”kaikki paitsi aseet” -aloitteeseen, auttavat vähentämään köyhyyttä noudattaen samalla tinkimättä niiden ensisijaista tavoitetta, joka on ihmisoikeuksien kunnioittamisen takaaminen. Näiden rinnakkaiselon perusperiaatteiden loukkaaminen johti äskettäin siihen, että Euroopan unioni peruutti Sri Lankan tullietuudet komission suorittaman yksityiskohtaisen tutkimuksen jälkeen.

Uudessa toimielinkehyksessä parlamentti on kuitenkin sisällytettävä täysimittaisesti lainsäädäntöprosessiin, jolla on tarkoitus muuttaa voimassa olevaa lainsäädäntöä. Tästä syystä me toivomme, että siihen sisältyy asetuksen täydellinen tarkistus tavanomaisten menettelyjen mukaisesti, sillä siinä on useita puutteita, jotka koskevat muun muassa itse tutkimusten kohdetta. Seuraava askel on yhteinen päätöslauselma.

Asetuksen tehokkuus riippuu sen uskottavuudesta, sen perustana olevien kriteerien objektiivisuudesta ja siitä, kuinka tinkimättömästi sitä sovelletaan. Euroopassa, jonka kansalaisista valtaosa ei kannata demokratian vientiä aseella uhaten, kauppa ja siihen liittyvä kehitysapu ovat oleellisia välineitä perushimisoikeuksien kunnioitukseen perustuvien rinnakkaiselon periaatteiden levittämiseksi. Meidän velvollisuutenamme on olla vajoamatta välinpitämättömyyteen – mikä olisi väärin – ja myös välttää tiettyjen osapuolten hätäistä tuomitsemista, joka kuulostaisi peruuttamattomalta tuomiolta, kuten Kolumbian tapauksessa.

Tästä syystä en katso voivani tukea lähes yksipuolisia ja joustamattomia asenteita tähän tai tuohon valtioon, mutta kannatan voimakkaasti kaikkien ongelmallisten tilanteiden valvonnan parantamista voimassa olevan lainsäädännön hengen sekä niiden periaatteiden mukaisesti, joihin haluamme vaatimamme lainsäädäntötarkistuksen perustuvan.

Christofer Fjellner (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, yleinen tullietuusjärjestelmä, josta tänään keskustellaan, on erittäin hyvä ja tärkeä väline, koska se helpottaa eräiden maailman ehkä köyhimpien valtioiden vientiä Eurooppaan ja kauppaa sen kanssa. Monet Euroopan valtioista ovat luoneet vaurautensa tällä tavalla, ja siksi on tärkeää, että yritämme laajentaa tätä muihin maihin.

Tällaisessa keskustelussa ja tulevassa yleisen tullietuusjärjestelmän tarkistustyössä meidän on pohdittava ja painotettava yleisen tullietuusjärjestelmän perustehtävää ja perustavoitetta, joka on köyhyyden torjuminen. Kauppa on ylivoimaisesti tehokkain tapa torjua köyhyyttä ja luoda talouskasvua, ja meidän on tärkeää pitää tämä mielessä.

Yleinen tullietuusjärjestelmä on luonnollisesti myös hyvä keino painostaa maita noudattamaan muun muassa kansainvälisiä sopimuksia ja ihmisoikeuksia koskevia sitoumuksia. Emme kuitenkaan saa unohtaa, että tavoitteena on kehitys. EU:n on luonnollisesti voitava peruuttaa tai evätä nämä etuudet mailta, jotka eivät noudata sitoumuksiaan, mutta on tärkeää muistaa, että kysymys on vaikeasta tasapainottelusta. Valtion, jolta evätään vapaampi kauppa ja uudet vientimahdollisuudet, ei ole yhtään helpompaa täyttää sitoumuksensa ja meidän sille asettamat vaatimukset.

Näiden seikkojen välillä on keskinäinen yhteys: korruptio, huonot työolot ja piittaamattomuus ihmisoikeuksista lisäävät köyhyyttä, mutta köyhyys myös vaikeuttaa korruption torjuntaa, ihmisoikeusongelmien ratkaisemista ja huonojen työolojen parantamista. Haluaisin kuulla komission jäsenen kannan tästä pättitilanteesta, toisin sanoen siitä vaarasta, että kauppaetuuksien peruuttaminen heikentää valtioiden mahdollisuuksia ratkaista esimerkiksi huonot työolot.

Haluaisin myös huomauttaa, että vaadimme nyt monia valtioita ratifioimaan 27 ILO:n ja YK:n yleissopimusta ja panemaan ne kaikilta osin täytäntöön. Haluaisin nähdä kunnollisen analyysin siitä, ovatko kaikki EU:n jäsenvaltiot ratifioineet ja panneet täysimittaisesti täytäntöön kaikki nämä YK:n ja ILO:n yleissopimukset. Mielestäni on vähintäänkin epätodennäköistä, että ne kaikki on pantu kaikilta osin täytäntöön, ja tämä on tärkeää pitää mielessä, kun alamme esittää vaatimuksia muille.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Minulla on komission jäsenelle yksinkertainen kysymys. Asetuksen (EY) N:o 732/2008 mukaan maille, jotka haluavat GSP+-menettelyyn kuuluvia etuuksia, on mahdollisuus jättää hakemuksensa tämän vuoden huhtikuun loppuun mennessä. Koska tämä määräaika lähestyy, kysyn komission jäseneltä, onko hänellä tietoja siitä, mitkä valtiot ovat hakeneet etuuksia tähän mennessä, ja olisiko meidän myönnettävä etuuksia joillekin uusille valtioille, kun valmistelemme vaadittujen edellytysten muuttamista. Tuen myös niitä kollegoja, jotka korostivat, että Euroopan parlamenttia olisi kuultava yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta.

Kiitos.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, useita kysymyksiä esitettiin Sri Lankasta ja Kolumbiasta sekä siitä, miksi me yhdessä tapauksessa päätimme suorittaa tutkimuksen ja tehdä päätöksen ja toisessa emme.

Sri Lankan tapauksessa komission huomio kiinnittyi yleisesti saatavilla oleviin Yhdistyneiden Kansakuntien raportteihin ja lausuntoihin sekä muihin merkityksellisiin lähteisiin, kuten kansalaisjärjestöihin, joiden mukaan Sri Lanka ei pannut tehokkaasti täytäntöön useita ihmisoikeussopimuksia, etenkin kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaista yleissopimusta ja lapsen oikeuksien yleissopimusta.

Toisin kuin Kolumbiassa, Sri Lankan yleinen lähestymistapa oli kuitenkin kiistää kaikki ongelmat ja olla tekemättä yhteistyötä komission kanssa missään tutkimuksen vaiheessa.

Kolumbian tapauksessa Yhdistyneiden Kansakuntien ja ILO:n valvonnan tulokset osoittavat, että on kyseenalaista, kuinka tehokkaasti tiettyjä YK:n ja ILO:n yleissopimuksia pannaan täytäntöön, mutta on myös selvää, että Kolumbia on toiminut yhteistyössä ILO:n ja Yhdistyneiden Kansakuntien elinten kanssa ja tehnyt oikeudelliseen järjestelmäänsä merkittäviä muutoksia ja että hallitus toteuttaa toimia lainsäädäntönsä muuttamiseksi ja sen toimeenpanon parantamiseksi kentällä. Yhdistyneiden Kansakuntien ja ILO:n kanssa käydään jatkuvaa vuoropuhelua.

Vital Moreiran kysymykseen totean, että GSP-asetuksen tarkistuksessa me pyrimme löytämään tasapainon täällä esitettyjen eri pyyntöjen välille. Meitä on pyydetty tekemään tämä mahdollisimman pian, ja niin me teemme. Meitä pyydettiin tekemään vaikutustenanarviointi, ja me saamme GSP-järjestelmää koskevat tiedot vuodelta 2009 vasta tämän vuoden heinäkuussa, minkä jälkeen luonnollisesti kuullaan parlamenttia.

Muistutan myös kansainvälisen kaupan valiokunnalle kuulemistilaisuudessa antamasta sitoumuksesta ja laadin lainsäädäntöehdotustemme aikataulun, joka toimitetaan kyseiselle valiokunnalle lähikuukausina. Kuten tiedätte, meidän on määrä tavata huomenna. Yritämme yhdessä saada aikaan ratkaisun, jonka avulla parlamentti voi mahdollisimman hyvin keskustella täysin avoimesti eri asiakokonaisuuksista, kuten uudesta GSP-asetuksesta ja sen jatkamista koskevasta järjestelmästä, joka meidän on tarkoitus ottaa käyttöön jo huhtikuussa.

Puhemies. – (HU) Olen vastaanottanut kaksi työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 10. maaliskuuta 2010.

17. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

18. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 23.40.)

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.